

سه لاله دیدنی زُپوینی

تَیگَکِیَری خَاجِرِ سَافِ رَوِ مَنگَر

و. د. سَکِزَان

مُحَمَّد نَاسِر وَاکِیَیَنی

سه لاجه ددینی نه ییوی
تیکشکینه ری خاچیه رستانی دوزمنکار

سه لاهه ددینی نه ییوی تیکشکینه ری خاچیه رستانی دوزمنکار

نوسینی
د. محمد رجب الیومی

وهر گپړانی
مه لا محمد حسن سه رگه ینیلی

چایی په کهم

ماڻي لھ ڇاپڊانه وھي پاريئز اوھ ٻو
نوسينگھي ته فسير

ناوي ڪٽيـــــــــــــــــب: سھ لاهه دديني ئه ييوي تيڪشڪيئنهري خاچپهرستاني
دورژمنڪار

نوســـــــــــــــــه: د. محمد رجب البيومي

وهرگيـــــــــــــــــر مه لا محمد حسن سهرگه ينيئي

ٻلاوڪـــــــــــــــــر رده وھي: نوسينگھي ته فسير ٻو ٻلاوڪر دنده وھه راکه يانندن/ هه وليئر

خـــــــــــــــــه ت: نه وزاد ڪوئي

ٻـــــــــــــــــه رگ: امين مخلص

نه خشه سازي ناوه وھ: عزالدين محمد

نورھو سائي چاپ: يه ڪھم ۱۴۳۰ھ - ۲۰۰۹ز

تـــــــــــــــــير اڙ: ۱۵۰۰ دانھ

له بهر ٽيوه به را يه تي گشتي ڪٽيخانه کان ژماره ي سپار دني (۷۷۵۰) ي سالي ۲۰۰۸ ي دراوه تي

الْفَسِير

ٻو ٻلاوڪر دنده وھه و راکه يانندن

هه وليئر - شھ قاضي دادگا - ژئر نونيئي شيرين بالا ص

ت : ۲۲۲۱۶۹۵ - ۲۲۲۰۹۰۸ - ۲۵۱۸۱۳۸

موباييل : ۲۲ ۵۱ ۴۶۰ ۰۷۵۰ - ۱۲۸ ۷۲ ۹۱ - ۰۷۷۰

tafseeroffice@yahoo.com

tafseeroffice@maktoob.com

altafseer@hotmail.com

www.al-tafseer.com

12000

﴿لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ﴾ (يوسف-١١١)

(رووداوه‌کان پۆمانی‌کن نووسرانەوتەوه‌و، فلیمی‌کن نمایش کروان، دیارده میژووییەکان لە هەموو کات و شوێنی‌کدا بە پێی چەند پڕەنسیپ و یاسایەکی میژوویی دوبارە دەبنەوه وەکۆ چۆن دیارده سروشتییەکان دوبارە دەبنەوه کە قورئان بە ﴿سنن﴾ ناویان دەبات و، دەفەرموی: ﴿...وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا﴾ (فاطر-٤٣)

قەت بۆ یاسای خودا گۆران نابینیت.

ئەم بە سەرھاتە ی سەلاحەددین و خاچ پەرستی غوونەیدە کە لەم دیاردانە کە پیشکەشی ئێوەی بەرپێز دەکریت. بۆیە ئێمە لە ئە هەموو قۆناغەکانی میژووی ژیاغاندا پێویستی‌مان بە کەلک وەرگرتن هەیە لەو ئەزموونە میژوویی یانە کە بەرلە ئێمەدا رابردوون - ﴿لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةً لِأُولِي الْأَلْبَابِ﴾ (یوسف-١١١)، واتە: لە گێڕانەوه‌ی بە سەرھاتی ئەوانەدا پەندو ئامۆژگاری هەیە بۆ ھۆشمەندان. تا بتوانین لە پڕۆسەکانی ژیاغاندا سەرکەوتوو بەختەوهریین، لەو ھۆیانە پارێزراوین کە لە سەرکەوتن و پیشەکەوتن دامان دەبرن و، دوامان دەخەن بۆ دواوه، چونکە ئەوه‌ی ئیمڕۆ دەیبینین لە رابردووش ھەرئەوه بوو پوویداوه کە دووبارە دەبێتەوه.

وەرگیر

٢٠٠٦/٥/١٣ زایینی

ئەم پىساۋە

{ئەو پەجمەتى خۋاى لىيى چاۋ زۆر پەر لە فرمىسك بوو، كاتى گوتى لە قورئان دەبوو دلى دەترسا، زۆرىەى كاتەكانى ئەشك^(۱) بە چاۋىدا دەھاتە خوار، زۆر تامەزۆى بىستىنى فرمودە بوو.... فرمانى بە خەلك دەدا دابىشەن وەكو شكۆيكە بۆ فرمودە}.

(ئەو پەجمەتى خۋاى لىيى كاتى جەنگ گەرم دەبوو، خۆى بە نىۋان ھەردوو پىزدا دەخولايەو، سەربازەكانى لە راستەو بۆ چەپ دەپرى و، خۆى سوپاى پىك دەخست و خۆى فرمانى دەدانى پىشوپاش بىكەن، لەو شوپىنانەى دەپىنى، ئەو لە لىۋارى دوۋمىن نىك دەكەوتەو، ھەتا دەبوو بە ھاسىنى ئەو، ئەو دوو بەشى قەسى لە نىۋان ھەردوو پۇلدا بۆ دەخوترايەو).

(ھاۋرىيەتى خۆش بوو، پەشت جوان بوو، پوۋخۆش بوو، رىزى لە غەرب و ھەقايەى ئەوان دەگرت^(۲) و ژياننامەى ئەوانى دەپاراست، لە نەژادى ئەسپ شارەزا بوو، دانىشتوان بە شىۋەيكە سوديان لەو دەپىنى كە شتى وايان لىدەپىست لە كەسى تريان نەزانيو، ھەروەھا دانىشتىنى پاكژو خاۋىن بوو.

قازى (ابن شەداد)

(تەنيا نازناۋى گەورەتر دەپىستى، ۋەسيفەتى تر كە بەدەستەپىنانيان بىسودە.... تەنيا ﴿سەلاخەددىن﴾ شای شامو مىسرو حىجازو يەمەن نەبى كە ناۋداربوو بە چاكە و دادگەرى، ئەم ناۋە لە گەل ناۋەكەيدا پىكاۋپىكەو، لە گەل ماناكەيدا ۋەكو يەكە) (لەو كارە جى شانازىيەى ئەم سولتانه لەخوا نىكەو،

(۱) ئەشك: فرمىسك

(۲) شىخ رەزى تالەبانى دەلىق: (غەرب تىنكارى فەزلى ئىۋە ئاكەم ئەفەزەلن، ئەمما صلاح الدىن كە دىناى گرت لە زومەرى كوردى بابان بوو). منىش بىروام وايە رىزى بە تەقۋاۋ زانست و خەباتە: ﴿ان اكرمكم عن الله اتقاكم﴾. ۋەرگىزى ۲۰.

شوینه‌واره‌کانی که وه‌کو یاداشتییکی جوان بۆ دین و دنیای هیشتوته‌وه: لابر دنی گومرگو و باج بوو که له‌سەر هه‌جابه‌کاندا دانرابوو..... تا ئەو گومرگه‌ی له ولاتی میسرو شوینه‌کانی تردا هه‌بووو هه‌م باجه‌کان، سوڵتان ئەم بیدعه‌ نه‌فرین لیکراوه‌ی هه‌مووی لابر دو، دادگه‌ری فراوان و گوشاد کردو، ئاسایشی بلاوکرده‌وه).

(ابن جبیری گه‌شتیار)

(نیازی دڵم به‌ تۆ ده‌لێم- واته‌: به‌ ابن شداد :- هه‌رکاتێ خودای گه‌وره پاشماوه‌ی که‌ناره‌که‌ی بۆ ئازادکردن، ئاسان کردو، ولاتم به‌ش کردو، پاسپارده‌م نه‌نجامدا بایه‌و، سواری ئەم ده‌ریایه‌ بام، تا ده‌گه‌یشته‌ دورگه‌کانی و شوین ئەو بێ‌باوه‌رانه‌ که‌وتبام تا له‌سەر زه‌وی که‌س نه‌ده‌ما که‌ بیروپرای به‌ خودا نه‌بێ، یان بمردبام).

(سوڵتان سه‌لاحه‌ددین)

(له‌ زۆری به‌ خشنده‌یی و ده‌ستگوشادی ئەو ئەوه‌ بوو، که‌ فه‌رمانبه‌رانی ئەو سامانیان لێده‌شارده‌وه، تا کاتی پێویست بوون ده‌هات و ئەوه‌ی ده‌یویست پێی ده‌دان، ئەمه‌ش به‌شیکه‌ له‌ به‌خشنده‌یی زۆری ئەو). (کاتێ دیمه‌شقی رزگار کرد، هیچی له‌ گه‌نجینه‌ی ئەوئ هه‌لنه‌گرت، به‌لکو به‌سەر دانیشته‌واندا دابه‌شی کردو، رێزی ئەوانه‌ی ده‌گرت که‌ له‌ خزمه‌تیدا بوون و، به‌ نه‌رمی له‌ گه‌لیاندا ده‌جولایه‌وه، نه‌گه‌ر خراپه‌یه‌کی لێ بینبان و پێی ناخۆش با ده‌یشارد هه‌وه).

(دانیشتن و کۆپی ئەو خاوتین بوو، که‌س نه‌یده‌وێرا قسه‌کی خراب به‌ به‌رامبه‌ره‌که‌ی بدات، هه‌ر هه‌تیویکی ده‌بینی سۆزی بۆ ده‌جوولا و به‌زه‌یی پێدا ده‌هاته‌وه، سه‌رباری ئەوه‌ش مندال و خێزانی خۆی خۆشه‌ده‌ویست و، له‌ گه‌ل منداله‌کانیدا زۆر یاری و گه‌مه‌ی ده‌کرد).

نوسه‌ریکی ئەوروپی خاوه‌نی کتێبی (تاریخ المؤرخین).

پیشەکی

ئەمە پالەوانیکی (جەنگی بەدرە)، سەردەمی ئەو لە سەردەمی پێغەمبەرەیدا دواکەوت، تا پۆژگار بە باشی زانی کە لە چاخی جەنگەکانی خاچەکاندا بێت، تا پۆلی پالەوانانی (بەدر) ببینێ کە لە بەرامبەر دوژمنکاری ستمکاردا سەقامگیر بوون، کاتی لە ولاتی هاوێش پەرستی بۆیان هات تا ریشەکێشیان بکات، جا خودا بە سەرکەوتن لەلایەن خۆیەوە خەلاتی کردن، بەرپەرچی بێ پرواکانی داو هیچ دەسکەوتیکی باشیان دەستەکەوت.

هەرۆهە سوپای بەرەو ولاتی موسڵمانان کشا بۆئەوێ ریشەکێشیان بکات، جا ئەوێ بەدریەکان، ئەوانەى پروایان بە خواو پێغەمبەرەکەى هێنابوو، دەستیان بە فەزى جیهاد کرد، خۆى گەرەش لە مەیدانى ململانێدا چەسپاوى کردن، بەرپەرچی بێ پروایان دایەو وێرای ئەوێ کە هیچ بەهرەشیان دەست نەکەوت.

پەنگە گەرنەگەرتین شت کە (سەلاح حەددین) بە پالەوانەکانی (بەدر) ەو دەبەستیتەو، برۆی چەسپاوی ئەو کە نالەقیت کە دەیزانی ئەو لەچاوسوپای ئەوروپادا کە لە چەند دەوڵەتێک و کەشتیگەلیکی بەرگریکەر پێکدێن، وەکو کۆمەڵەکی زۆر کەم کە بەو ژمارە کەمى ناگاتە ئەو ئاستەى لە بەرامبەر کۆمەڵەى چەرزاو قەرەبالغدا بووەستیت، بەلام ئەوێش دەزانێ کە خۆى شکۆدار دەفەرموێ: ﴿كَمْ مِنْ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ قُوَّةَ كَثِيرَةٍ يَازْنَ اللّٰهُ وَاللّٰهُ مَعَ الصّٰبِرِينَ﴾ (البقرة-۲۳۹). واتە: زۆرجار کۆمەڵەى کەم -بە ئیزنى خوا- بەسەر کۆمەڵەى

زۆردا وهسه رکه وتون. خوا یاری خۆراگران^(۱).

جا نهو ئیمان و پروایه بووه هۆی سهرکه وتنی، بهمهش رۆللی یه کلاکراوهی خۆی لهسه ر شانووی میژوودا نواند.

خوینهر نمونهی زیندووی زۆری ئهم پروایه له لاپه رپه کانی ئهم کتیبه دا ده بینئ، رهنگه ئاسانهترین نمونه که ئاماژهی بۆ ده کهین خویندنه وهی فهرموودهی پیغه مبه ر ﷺ بئ به (اسناد)ی خۆی له گهرمه ی شه ردا که سه خترین هه لۆیسته له کاتی له کاته کانی ناخۆشیدا، له قازی (بهاء الدین) کورپی (شداد) له مهیدا ئدا شانه شانی پالهمان ده وهستی و، ده لئ: گه وره م فهرمووده ی پیغه مبه ر ﷺ له زۆر هه لۆیسته دا خوینراوته وه، به لām نه مزانیوه له گهرمه ی جهنگدا خوینرا به نه وه، بۆچی ئیمه ئیسته نه یخوینینه وه؟ سه لاهه ددین (ده ستووریدا به ئاماده کردنی گه وره پیاوانی فهرمووده، تا فهرمایسته کانی پیغه مبه ر ﷺ بخویننه وه. به م پیشنیاره ی قازی هاوړپی، سنگی گوشادو گه شبین بوو، به ره که وت و پیرۆزی پیغه مبه ر ﷺ گۆره پانی گرته وه و، گۆرا به سهرکه وتنه کی یه کلاکه ره وه که مسولمانان به ده ستیان هیئا.

ئهم هه لۆیسته به ته نیا جه خت له سه ر برۆای ئهم پالهمانه ده کات که ئهو سه ربازی که له سه ربازه کانی پیغه مبه ری خوا ﷺ له شکو دارترین مهیدا ئدا به رگری له مسولمانان ده کات و، هه روا جه خته ده کات که ئهو کۆمه له که مه ی که برۆای وایه له پیشپرکیی کیشه دایه، سهرکه وتنی پشتگیری کراوی بۆ دینیته دی له ژیا ئدا و، پا داشتیککی زۆر تر و گه وره تریش له لای خوا به.

زۆر کتیب له مه ر (سه لاهه ددین) نووسرا وه، هه یانه ئامانجی پیکاه و، به ریککی ئاره زومه ندی هیئا وه مافی کهس ناخۆین و، کاتی ده بیته سه رچاوه ی قسه یی له په راوێژدا ئاماژه مان بۆ کردو وه، به لām هه یه له و نووسرا وانه به گیانی خۆ به زلانی

۱- وهکو یارانی (طالوت) که (۳۱۳) کهس بوون له بهرامبه ر سوپای (جالوت) دا که بیشومار بوون (البقرة ۲۴۷-۲۴۹) سهیر بکه، یارانی به دریش له بهرامبه ر بت په رسته کاند (۳۱۳) کهس بوون، وهکو له (المستدرک الحاکم) دا ها تووه... ئهم دیاره ده یهش وهکو یاسایه کی میژووی نه گۆر دیاره ده بیته وه. (وه رگیر).

نوو سراوه که مامۆستایان بۆ قوتابیانیان نووسیویانه. ئەمانە بوون بە میژوونووس، چونکە ئاستەکی زانستییان وەرگرتوووە کە دەبەخسری بۆ بەدەستهێنان و پاداشت و گواستەنەوه، ئەک بۆ حالى بوون و سۆراغ و شیکاریی، هەیانە وادەزانى ئەو بە پەخسەکی بپرە هاتوووە کە چەند هەلوێستى راو دەکات و هۆسەکانى سەرى لێدەرناکات و، پالندەرەکانیشى تێناگات، ئینجا پەخسە سەرکۆنەکەر لە پالەوانى ئەو هەلوێستانە دەگرێ، وەک بلینى بۆتە پیاوێکی شەپخاواز و خۆى کاتى کارەساتیکە هەڵدەسورپێنى و، پاشان بریار لەسەر ئاکامەکانى بەراست و هەڵە دەدات، هەیانە بۆ (موتورسەکان) دەگەڕێتەوه کە میژوونووسى ئەوروپین، تا بیانکات بە رووناکی بەخشی پێنما بەخش، هەرچى هەلیانبەستوووە برۆای پێدەکات، لەگەڵ ئەوەشدا نووسەر هەیه لە فەرەنگەکان بە ویژدانەوه لەسەر (سەلاحەددین)ى نووسیو، وەکو ئەوانەى بە ویژدانەوه باشتەرتین شت دەنووسن، بەلام خەزى بە گەورەزانى بەسەر پالەوانانى میژوودا بچووکەکان هاندەدات بۆ پەلاماردانى گەورەکان بە ناحەقیش ئەک بە حەقەوهوه، جا ئەم کتیبەیان ئاراستە دەکەم، ئەک لەبەرئەوهى کە (سەلاحەددین) لە هەموو کارێکدا کە کردوویەتى یان نەیکردووە راستى پێکاوه. بەلکو بۆئەوهى بلیتم: ئەم پیاوێ بەراستى لە راستى و هەڵەکانیدا مەزنە، چونکە هەر کارێک کردوویەتى مەبەستى خێرو چاکە بوو، خوداش لە زۆریەى کارەکانیدا سەرى خستوو، ئەنجا ئەو بەرگریکەر بوو ئەک هێرشبەر، دادوهر بوو، ئەک سەتەمکار، خاکی (متواضع) بوو، ئەک خۆ بە زلزان، ئەو پێشەنگیى غوونە و شاهیدەکی ئەمین بوو. ئەمڕۆ حالەتى ئومەتى ئیسلامى پێویستى بە وەبەرھێنانەوهى هەلوێستەکانى (سەلاحەددین)ە، تا لە پوحم و سۆزى خوا ناویمێد نەبێ، چونکە دوژمنانى ئەم ئومەتە بە ئەسپ و چەک و پلان و فیلەوه هاتونەتە سەریان و بۆیان لە کەمبەندان، مانای شکان و پووخانیان بۆ دووپات دەکەنەوه، هەتا وای لێهات دڵ لەرزۆکەکان، وایانزانى سەرکەوتن و سەربەخۆیى نییە، هەروەها هەمان هەستى گشتى لەکاتى بڵاویوونەوهى پەتای خاچەپرستانەکان و هاتنە ناو

ولاتی عەرەب بۆ داگیرکردن^(۱) مسولمانان ترسان و واقیان ورمابوو، وایانزانى تازه قیامت نزیک بۆتەوه، بەلام باوەردارانى وهكو (عمادالدین) و (نورالدین) و (سەلاحەددین) له ناله‌بارترین په‌وشى شه‌ردا به‌ره‌هه‌ستى داگیرکه‌ریان کرد، تا شکاندیان و وشه‌ی خودا به‌رزکرایه‌وه، جا ئەگەر بانه‌وئى سوود له‌ پابردوو وه‌ریگرین، له‌ ژیاننامه‌ی (سەلاحەددین) دا هه‌لوێستى زۆر هه‌یه‌ بۆ په‌ندو ئامۆژگارى، به‌مه‌ش سرودیکه‌ له‌ سرووده‌کانى سه‌رکه‌وتن که‌ جه‌نگى جیاکه‌ره‌وه‌ پێش ده‌خات و هه‌ست ده‌بوژنیته‌وه‌، هه‌م‌ده‌ت و ئازایه‌تى زیندوو ده‌کاته‌وه‌.

مه‌به‌ستم بووه‌ که‌ ئەم کتێبه‌ ناشکراو بئى پێچ و په‌نابى و، به‌ رووداوى زۆر قورسى نه‌ که‌م و پر له‌ ژماره‌ و میژووى نه‌ که‌م، به‌لکو پشت به‌ شته‌ پروونه‌کان بیه‌ستم له‌ کاره‌ راست و دروسته‌کان که‌ ئاکامى یه‌کلاکه‌ره‌ویان هه‌یه‌، تا به‌و سو‌راغه‌ یه‌ک له‌ دواى یه‌ک و به‌رده‌وامه‌ نووسینه‌کى راستگۆیانه‌بئى بۆ پابردوو که‌ بووه‌. ئەگەر براده‌رانى (سەلاحەددین) له‌ نووسه‌ران و سه‌رکرده‌کان له‌ گه‌ڵ نه‌ودا رۆلێکى به‌هێزبان بینیبى له‌ مه‌یداندا، ئەوا ئەم کتێبه‌م له‌وانه‌ش بیه‌ش نه‌کردوو تا رۆژ (ده‌ور)ه‌کان به‌ پێودانگى ته‌واوى خۆیاندا بڕۆن، هه‌ندئى له‌وى که‌ بۆ ئەم پاله‌وانانه‌م ته‌رخانه‌کردوو که‌ به‌ پێودانگى داستان هاتوو، راستیه‌یه‌کانى میژوو کۆ ده‌کاته‌وه‌ بئى خه‌یاڵکردن به‌ هه‌چ زێده‌کاریه‌ک... دیاره‌ زۆریشم له‌ده‌ست چوووه‌ که‌م باسکردوو، چونکه‌ سو‌راغه‌کردن پێویستى به‌ چەندان به‌رگ (مجلد) هه‌یه‌ که‌ بابای پسپۆر بیاغۆینیته‌وه‌.... ئەوه‌نده‌م به‌سه‌ که‌ پوخته‌کى چروپرو ده‌وله‌مه‌ند پێشکه‌ش بکه‌م، ئەوه‌تا کتێبێکه‌م پێشکه‌شى خۆتەر ده‌که‌م، هه‌ندیکى هه‌ر ده‌ستده‌که‌وئى که‌ لێى رازى بئى و په‌سندى بکات. هه‌ر خوا ئاگای له‌ نیازى دلانه‌.

دکتۆر: محمد رجب البیومى

(۱) پێتزیسته‌ بزانی که‌ ئەم ولاته‌ هه‌ر هی عەرەب نییه‌، به‌لکو هی سه‌رجه‌م گه‌لو پێکهاته‌کانى مسولمانانه‌. ئەنجا سەلاحەددین له‌به‌رخاترى ئەمه‌ خه‌باتى کردوو نه‌ک له‌به‌ر خاترى عروبییه‌ت، به‌ تاییه‌تى قودسیش که‌ شوته‌کى پیرۆزى سه‌رجه‌م مسولمانانه‌. ئەمانه‌ هه‌نده‌رى پاپه‌رىنى (سەلاحەددین) بوون! پێویست بوو (البیومى) بنوسن: له‌ ولاتى مسولماناندا نه‌ک له‌ ولاتى عەرەبییدا. -وه‌رگێڕ

چەند دېرىك لەبارەى سەلاھەددىنەوہ

- ۱- لە سالى (۵۳۲ ك) لە شارى (تكریت) لەدايك بووہ.
- ۲- بۆ يەكەم جار لەگەل سوپاى شىركۇدا سالى (۵۵۹ ك) چۆتە ميسر.
- ۳- دووبارە لەگەل سوپاى مامى دا لە سالى (۵۶۲ ك) بۆ ميسر چووہ.
- ۴- لەگەل سوپاى مامى دا لە سالى (۵۶۳ ك) دا چووہ (ميسر).
- ۵- پلەى وەزيرى لە (۵۶۴ ك) دا وەرگرت.
- ۶- سالى (۵۶۷ ك) دەولەتى فاتىمى روخا.
- ۷- پىلانەك رېتكخرا بۆ زىندوكردنەوہى دەولەتى فاتىمى، بەلام لە سالى (۵۶۹ ك) لەناوى بردن.
- ۸- (نورالدين زنكى) لە سالى (۵۶۹ ك) مرد.
- ۹- چووہ شام بۆ پشتگيرىكردنى لە يەكپىزى لە (۵۷۰ ك) دا.
- ۱۰- لە (۵۷۲ ك) دا لە ئىسماعىليە ھەولتى تيرۆركردنى درا.
- ۱۱- لە (۵۷۲ ك) دا گەراپاھە بۆ ميسر.
- ۱۲- لە سالى (۵۷۳ ك) دا لە جەنگى خاچپەرستەكان سەرکەوت.
- ۱۳- سالى (۵۷۴ ك) گەراپاھە شام.
- ۱۴- لە (۵۷۶ ك) دا لە چەند جەنگى جىياجىادا بەسەر خاچپەرستەكاندا سەرکەوت.
- ۱۵- لە (۵۷۶ ك) دا كەشتىگەلى ميسرى پىك ھىناو، ھىزى دەريايى دروستکرد.
- ۱۶- لە (۵۷۸ ك) دا گەراپاھە ميسر، پاشان چووہ ديمەشق.
- ۱۷- سالى (۵۸۳ ك) لە جەنگى (حطين) سەرکەوت.
- ۱۸- لە سالى (۵۸۳ ك) دا قودسى رزگار کرد.
- ۱۹- جەنگى عەككا لە سالى ۵۸۷ ك دا.
- ۲۰- رېتكەوتنى (الرملة) لە سالى (۵۸۹ ك) دا.
- ۲۱- لە سالى (۵۸۹ ك) سەلاھەددىن - رحمە اللہ - كۆچى دوايى کرد.

په‌تای پهره‌سه‌ندوو

که باس له جه‌نگه‌کانی خاچ پهرسته‌کان ده‌که‌ین، وه‌ک بلیتی سهر گوزه‌شته‌یه‌ک بوو به‌سه‌رچوو، به‌لام نه‌و که‌سه‌ی له‌ حالتی نیم‌پۆ راپیستی، ده‌بینی که‌ جه‌نگی خاچپهرستی له‌ گهرمه‌ی هه‌لگیرسانیه‌تی، خۆرئاوای نه‌مپۆ هه‌مان خۆرئاوای دوینییه، له‌ گه‌ل هه‌ندێ جیاوازیدا، نامیره‌کانی جیا‌یه و، به‌لام ئاکه‌مه‌کانی وه‌کو یه‌که‌ نه‌گهر جه‌نگی کۆن رۆن و ئاشکرا بووی و، سوپاکه‌ی به‌ چه‌ک و ئاگر چوویته‌ پێشه‌وه‌و، سوپایه‌کی داگیرکهر و تالانکهر بوویته‌، نه‌و جه‌نگه‌ی نیم‌پۆ ده‌بینین جه‌نگی زیره‌کانه‌و فیلکردنه‌و، جه‌نگی ئازاوه‌گیر و هه‌له‌پهرستییه‌و، به‌ توانایه‌کی فیلکهرانه‌و فریوده‌رانه‌ ته‌له‌و داوه‌ ده‌نیته‌وه‌. بۆیه هه‌مان ئاکامی رابردووی ده‌بیته‌و، نه‌مه‌ش زیره‌کانه‌ترو سامناکتره‌، چونکه هه‌ندێ خه‌لکی به‌ شیوازی پێچاوپێچی فریو ده‌خۆن و، که‌سانیک لیتی بێ ترس ده‌بن به‌بێ توژیینه‌وه‌و پشکنین، بالنده‌ کاتی خۆی به‌ ته‌له‌وه‌ ده‌بینی ده‌که‌ویت و ده‌یگرێ بێته‌وه‌ی بیبینیت، بۆیه مافی رۆله‌کانی نیم‌پۆیه که‌ نه‌وه‌ی رابردوو رۆیداوه‌ بیزانی تا رینگاکه له‌ رۆوی پرهنسیپ و مه‌به‌سته‌وه له‌ هه‌نگاوه‌کانیدا ببین و، به‌و بینینه‌ش په‌ند وهرده‌گرن و هۆشیار ده‌بنه‌وه‌.

په‌تای خاچپهرستی به‌ ناوچه هه‌یمز و نامه‌ترسیه‌کانی خۆره‌ه‌لاتدا کشا بێته‌وه‌ی هیچ بیانوو و پاساوه‌کی لۆژیکی هه‌بێ، به‌لکو نه‌وه جه‌ماوه‌ری به‌ هاوار و ژاوه‌ژاوه‌، پرۆپاگه‌نده‌ی ناراست کاری تیده‌کات و، بێ بیرکردنه‌وه ملی بۆ که‌چ ده‌کات! به‌لام نه‌و که‌سه‌ی نه‌و بیانوو و په‌لپانه‌ ده‌نیته‌وه‌ پیاوه‌کی ئایینییه، به‌لکو گه‌وره‌ پیاوی پیاوانی ئایینی یه له‌ نه‌ورویا، به‌ هه‌مان واقعیی رابردووی خۆی سه‌یری ئیستاکه‌ی

کردووه، بینی خەلکی بە کارە جوانەکانی پاپای پێشوو هەڵدەدەن، بە جێنشینی راستگۆی مەسیحی لە قەڵەم دەدەن، ئەمەش لە کاتی کدا بوو بە چاوی سۆزو بەزەییەوه سەیری گەلی خۆی دەکرد، ئەویش (گریگۆری حەوتە) بوو کە کاروبارەکانی کەلیسای پێکخستەوه و، پێساکانی بێسەرەوبەری فێیدا، بە راشکاوی بە هەموو دەستدریژکاری دەگوت گوناھو تاوانت کردووه، پیاوانی ئایینی ئەوانەى شونى کەوتبون، وای لێکردبوون کە لە زەبرو زەنگی ئەو دەترسان، ئەگەر هەڵەیان کردبایە لەبەرچاوی ئاپۆرەیه کی جەماوەری ھۆشیاردا لەگەڵیاندا بەرەنگار دەبۆوهو، خەڵاتی حەرام کردو، حەرامى خەڵال کرد.

کاتی (ئەربانی دووهم) بەدواى ئەو داھات، بینی ئەم پۆشاکە فراوانەو بالای ئەوى تیدا بچووک دەبیستەوه و، بینی پەھبانی دەورووبەرەکەى ئەوێ لییان قەدەغە دەکات لەبەری پێلە (راست) دەبنەوه و، وەکو ئەو پیاوێ بەر لە خۆی ناتوانی بە قسەى ئاشکراو پەوان پەرچیان بداتەوه، هەرچەندە پەخنەى ھەییە و دەترسێ ئەگەر باسیان بکات بە بالای ئەو نەکات و لە سنووری ئەودا نەبێ، بۆیە لە شکۆو رێزى دەگەرا خەلکی پێو سەرقال بکات و وایان پیشان بدات کە ئەو دووربینەو مەبەستى فراوانە، پاپا (گریگۆری حەوتەم) بە دلخۆشییەوه سەیری کلیسای (بیزنتى) نەدەکرد لە (قوستەنتینی) یەدا، بەلکو بە مەترسییەکی گەورەى دەزانى لە برینی نینۆکی داو، کە مەکردنەوهى دەسەلاتیداو نەشیدەتوانى هیچ شتیکی لەگەڵدا بکات، چونکە گەل و یاساو دەولەتى خۆی ھەییە، پاشان (قوستەنتینی) یە لەگەڵ (سەلجوقییەکانى) دا کە حوکمی خۆرھەلاتیان دەکرد کەوتە دۆژمنایەتیەوهو بەسەریاندا زال بوو، بەھۆی ئەوێ لە بارەگای حوکمی خۆیدا ھەرپەشەى لێکردن، پاپای کلیسای (بیزەنتى) پێشبینى ھێرشەکەى دەکرد کە لەسەر تەختى دابەزێنى و کەس نەبێ پارێزگاری لێبکات، بەبیریا ھات کە داواى فریاکەوتن لە (ئەربان) پاپای رۆما بکات و پێى بلێ بە تەنیا تۆ پارێزەری مەسیحییەتى لە ئەوروپادا و،

جا ئەو گوێڕایەڵی دەبی و ئەمەش گەورەترین هەل و ^(۱) بوارە بۆ کەسێ سەیری مەزنەتی و گەورەیی دەکات و ئیستاش دەستی کورتە، تا شکۆی ئەو کەسە یە بە دەست بەیێنێ کە بەر لەخۆی هەییووە.

(گریگۆری حەوتەم) بیری لە چاککردن و ڕێکخستنه‌وه‌ی خەڵکی دەکرد لە ئەوروپادا، تەنیا بیری لەو دەکرده‌وه کە ئەو دەولەتە بچوکانە پێکەوه شەڕ دەکەن و، فەرمانڕەوایە دەربەگەکان هەر یەکیان سەربەخۆن و گەورەبن یان بچوکن بن و، شەڕی ناوخۆیان هەیه، کەس بەهۆی جەنگی بەردەوامی نێوانیان بە یە کەگرتویان سەیر ناکات. (گریگۆر) هەولێ دەدا شیرازە و پەییوەندیان چاک بکاتەوه، ئەمەش لەکاتیئێکدا کە سەرۆک سوپاکان دەهاتن بۆ لای و کەلێن و درزەکان چاک بکاتەوه و، تا ماوه‌ی یەکیان خاتەوه و، لەناو دۆستان و لایەنگرانیدا ناوی بە باشی بروت، بەلام (ئەربان) دێی بەوه خۆشبوو کە بیری خۆی بەسەر کلیسای چرژاودا بسەپێنێ و، دەسەلاتی خۆی بەسەر ئاپۆرە هەموو هەریمەکاندا بسەپێنێ، تا بەرگری لە گۆرەیی مەسیح بکات لە خۆرەه‌لاتدا، بەلکو ئەو دەولەت و پایتەختانە داگیر بکات کە لە دەوری گۆرەکەوێ، مەبەستە کە لەمە دورترە و هیواکە گوشادترە، پێویستە بە هەنگاری یە کەمدا برواو، شۆینکەوتووی هەبوون بە هەموو لایە کدا ڕەوانەیی دەکردن، تا ڕای گشتی ئەوروپی وەرگریت و، ئەویش لە کلیسادا چۆکی دادا بوو بەجێ نەدەهیشت. پاپای ئەربان لە سالی (۱۰۹۵ ز) چووە شای (کلیمونت) هەتا سەرۆکایەتی گەورەترین کۆمەڵ بکات کە نوێنەرایەتی سەرجه‌م دەولەتانی ئەوروپایی دەکرد، سەدان سوار چاک لە سوپای دەربەگەکان ئامادەیی بوون کە هی چەندان ناوچە بوون، لەوتارەکیدا کە دەروونەکانی گشتی تاییەتی بەدلیان بێ

(۱) لە کتێبی (ماهیة حروب الصلیبیة) دا، د. قاسم عبده قاسم، کویت، ۱۹۹۰، ل ۳۷) دا هاتو: لە بۆجونی زۆر لە لیکۆلەراندا گریگۆری حەوتەم (Greg org viF) ۱۰۷۳-۱۰۸۵ ز بیرۆکەیی جەنگی پیرۆزی ڕاگەیاندووە لە دوا شیوەی داو، گواستنه‌وه‌ی جۆرتی هەلۆیستی مەسیحییەتی لەمەڕ جەنگەوه دروستکردووە، بۆ یەکەم جار سوپای مەسیحی (Miitia cheisti) بەکارهێناوە بە مانای دینییه‌وه‌یه‌وه نەک بە مانای مەجازیه‌وه کە قەدیس پۆلس بەکارهێناوە. (وەرگێڕ).

مەرچى خەلکى گشتى بوو بەو لە ژێى دلى دان. کاتى وتى مسوڵمانان سوکایەتى بە گۆرى مەسیح دەکەن و، ئەوان کردویانە بە شوێنى میزکردنى ئاژەلان، ئەگەر ئەوان تۆزقالتى ھۆشیان ھەبوايە دەیانزانى کە مسوڵمانان پڕوایان بەو نەى کە مەسیح مەج گۆرەکی ھەيە، چونکە خودا بۆ لای خۆى بەرزى کردۆتەو و، لە خاچ نەدراو! ئەى چۆن سوکایەتى بە گۆرێ دەکەن کە ھىچى تێدا نایینن کە وەکو کەسانى تر پڕوایان پێى ھەيە. لە وروژاندنى ھەستى ئایینیدا زۆر سنورى بەزاندو ھەندێ بەسەرھات و پرودادى دلتەزىنى بۆ گێرانەو کە مسوڵمانان لەگەڵ ئەو ھەجکەرانە کردویانە کە مەبەستیان چوون بوو بۆ (بیت المقدس)، ئەو ھى پاستى بێ ھەندێ پروداو پروودەدات کە ھەججاج و سەردانکەران ھەراسان و بێزار دەکات، بەلام ئەمە سەرھەلداوى راي گشتى نە تۆلە لە ھەججاجەکانى (بیت المقدس) بستیئى، بەلکو ئەم رووداو وەکو کارىكى ناویژە پێگرو چەتەکان لە ھەموو شوێنە کدا ئەنجامیان دا، دوورنە ئەم جۆرە کەسانە ھەتا بەلامارى ھەججاجە مسوڵمانەکانى مالى خواش بدن لە مەککەدا، تا ئەو مال و دارایی و کەلوپەلانى پێیان بێیان بستیئن، بەلام ئەم دەنگۆیە (الاشاعة) کە پەرۆشى و بە خەمەو ھەبوونى گشتى دەوروژىنى پاپا بۆ ھینانەدى، ئەو وروژاندنى سەرخست، توانای ئەم قسە وروژانییەرانەشى بە یەکن لە یارمەتیدەرانى وەرگرت کە (پەترۆس ناسک) بوو کە ھانیدەدا بۆ دانى یارى وروژینەر لە ھەر کۆمەلگایە کدا کە پڕواتە ناویەو! کاتى شاسوارانى دەرەبەگ لە چێژ و خۆشە کەسایەتییەکانیان دەکوژنەو و، ھىوایەکیان دەچن بۆ بەدەستھێنانى میرنیشینەکان، پاپاش بۆیان باس لەو شتانە دەکات کە بوار بۆ ئەو ھىوایانە فراوان دەکات و، وتى: ئەم گەشتە جەنگییە بۆ ولاتى خۆرھەلات (تەنیا بۆ بەدەستھێنانى یەك شار نە، بەلکو بۆ بەدەستھێنانى تەواوى ناوچەکانى ئاسیایە، بەتەواوى دەولەمەندى و گەنجینە بێشومارەکانیەو، ئەگەر (بیت المقدس) بارەگایەك بێ بۆ مەسیح کارە کە بەو ناوہستى، بەلکو بۆ مالیکەکانى ئیسلامیش لە ھەواری بێ پڕواکاندا درێژ دەبیتەو، چونکە بەتایبەتى بێ لەو بێ پروایە (مسوڵمانانە) بۆ ئیوہیەو، ئەمەش وەکو لە تەوراتدا ھاتووە: (شیر و ھەنگوین زۆر دەکات).

هەموو لیکۆڵەپران لە نووسەرانی خۆرشاوا یە کەدەنگن کە گیانی ئایینی لە دەولەتانی ئەوروپیدا لاواز بوو بۆ ئەوەی کە ئەوروپییەکان پالبدات بۆ کۆچکردن بۆ رزگارکردنی گۆرە کە بە تەنیاو، خەلکی ئاسایی و تاییەتی هەموویان نقومی تاوانەکان ببوون، ئەو تاوانانەیان دەکرد کە مەسیح یاساگی کردون، پاپا بەلئینی پێدان کە چاوپۆشی لە تەواوی گوناھەکانیان دەکری، هەرچی بکوژو دزو شەپروال پیسو گەواھیدەری بە درۆو چەتەیی ئەگەر بەرەو (بیت المقدس) بچن گوناھەکانیان بووراوە، لە هەموو تاوانی ییتاوان و بەری دەبن.

چەك (پسولە)ی لیخۆشبوون (صكوك الغفران) کە پاپا دەیدا بە تاوانباران لە بەرامبەر پارەیهکی سەپتێراودا (تا وایلیهات لای مەسیحییەکان بوو راستییەکی گومان هەلنەگر)، بیروکە لیخۆشبوونی لە هزرەکان نزیک خستەنەو، چونکە کلێساکە مالاو دارایی وەرەگری تا لیبوردن ببەخشێ هەر ئەویش بەرامبەر بە پارەو مالا گەشت و سەفەرە کە بەرامبەر یە کسان دەکات، هەرکەس کۆچ بکات ئەو لە تاوانەکانی کوشتن و دزی و زیناکاری رزگاری بوو! کاتی گوناھو تاوانەکانی ئەو شاسوارانە چەکیان بەناو میرنشینەکانی دەرەبەگایەتیدا هەلگرتبوو زۆر لەوە زیاتر بوو کە بژمیاردی، بەخشینی ئەو تاوانە بەس نیە بۆ سەرنج ڕاکێشانیان بەرەو گۆرەپان، پاپا بە دلئایییەو ئەوەی دەزانی، بۆیە پێویستە هیوای ئەوەیان بداتی کە ئەوان دەبن بە خاوەنی دەولەتانی خۆرەللات، بۆیە پێویستە هەر فەرمانڕوایی سوپایەکی تەواو بۆ خۆی نامادە بکات تا ناوچەیەکی گەورە یان گەر توانی یەك دەولەتی گەورە بۆ خۆی داگیر بکات، بێتە دەسەلاتدارو دەست روێشتوو، بە بەرەکانی خۆرەللات شاد بێ، هەم بەو بە شیرو هەنگوینە تەورات باسی لێو کردوون^(۱) بەم شێوەیە هیوایەتەکان زۆر دورتر لەو پۆشتن کە هەژاریکی برسی

(۱) دەقی لیبوردنی (تەدبان) کە دەیبەخشی ئەو بوو: (هەرکەس بپواتە ئۆرشەلیم، بە دلپاک و دلسوژیەو بەس، ئەک بۆ گەورەیی و مالا، بەلکو بۆ نازادکردنی کەلێسای خوراء دەتوانی ئەم گەشتە بکاتە جیگرەوی هەر کاری کە گوناھەکانی پێ ڕەش بکاتەو).

تاوانبار لەناو خەلکی ئاساییدا بە خەیاڵی دادیتو، هیوای سوربووانو چاوتیپرانى بۆ فرمانپروایانى دەرەبەگ بوو، بە تایبەتی گەر بەرەو خۆرەهەلات بکشیڤن و مالاو مندالو خانوبەرە بەجیبەهێلن لە هیچ شتێ ناترسن، چونکە کلێسا بە پاراستنى ئەوانە هەڵدەستى و هەر کۆچکەری مافەکەى زامنکراوە، گەر گەراپەوه بۆمان هەیه وتارەکەى پاپا بگوازیڤهوه کە ئەمە دەقى قسەکانییەتى: (ئەى سوپای مەسیحییەکان، ئیوه بێهۆدە هەولتان دەدا کە ئاژاوو ناشوب لەناو خۆتاندا هەلگیرسیڤن و هەلسنەوه، ئیمپۆ هۆیه کى راستەقینەتان کەوتۆتە بەردەست بۆئەوهى ئیوه رۆژگاری هۆکاری بێزارکردنى هاوڤیشتیمانییه کانتان بوون، ئیمپۆ بچن بەرەریه کان بێزارو وەرەس بکەن و، برۆن ولاتی پیرۆز لە دەستى کافرەکان رزگار بکەن.

ئەى سەربازان! ئیوه ئیمپۆ کەلوپەلى شەرن، ئیوه ئەمپۆ خۆتان ئامادە بکەن هیزو بازووتان پێشکەش بکەن بۆ سودى پروایە کەتانو، بە چەکی ئایین و تەقوا خۆتان چەکدار بکەن و ئیوه بەوه بەهرەى هەمیشەیی دەخەنە دەست. ئەگەر ئیوه سەربەکەون بەسەر دۆزمنتاندا، مەمالیکەکانى میسر بۆ ئیوه دەبیڤت، ئەگەر بشکێڤن مەسیح لە کوئى مرد لەوئى دەمرن و پەرورەدگاری بەسۆزى خۆى لەیادتان ناکات و لە شوینی دۆستانی خۆتاندا دادەنێ، ئەمە کاتیکی ئازایەتى خۆى تیڤا دەردەخەن کە لەکاتی ئاشتیدا دەرتاڤستبوو، ئەگەر مسۆگەرە دەبێ تۆلەى خۆتان بستیڤن، ئەوه بچن دەستى خۆتان بە خوینی ئەو بێ پروایانە بشۆن.

لیڤەدا گوێگران بە گریانەوه هاواریان لى بەرزبووهو، پاپا ووتى: (وا سەربازى ئاگر بوون بە سەربازى خودا ئەى گەلى من، ئەگەر خودای مەسیح داواى یارمەتى لیڤتان کرد پششى لیڤمەکەن و لە مالهەوتاندا دابڤیشن، بێر لە هیچ شتێ مەکەنەوه تەنیا بێر لەوه بکەنەوه کە برایانى مەسیحیتان دوچارى بوون لە سەرشۆرى ریسواییو، گوئى لە قودس و هەناسەکانى نەبێ مەگرنو، چاک یادی ئەو وتەیهى

مەسیح بکەنەو کە وتووێت: ﴿ئەوێ دایک و باوکی زیاتر لە من خۆشبوێ لە من نییە، هەرکەسێ مالاو زێدو دایک و باوک و ژنو مندالی بەجێ بهێڵێ لەبەر خۆشەویستی من و خاتری من لەناو بەهرەکەدا نەمر دەبێت﴾.

دواى ئەم وتارە ئاگرییە (پەتەرۆس ناسک) دەستیکرد بە گەشت و گەڕان بەناو سەرتاپای ئەوروپادا و سواری کەریکی لەرو لاواز بوو، بەرگیکی شەری کەربووە بەرەو، پیتی خاوس کەربوو، خاچە گەورەى هەلگرتو، بە گریانیکى وروژینەر هاواری دەکردو ئازارو ئەشکەنجەى مەسیحییەکانى لە خۆرەللاتدا دەگێڕایەو، وە بارى عەرەبى دڕندەو نەزان چۆنە لەسەر گۆڕى مەسیحدا.

یەكێ لە رێكەوتە سەیرەكان ئەو بوو قات و قورپەى سەیر بەشى خۆرئاوای ئەوروپای گرتەو، وەچەو كشتوكاڵى لەناوێردو سواڵكەرو دەرۆزەكەر زۆربوون كە خواردنى پۆزانەیان دەست نەدەكەوت، تەنیا بەشى پەیداكردنى ئاوى دەم و چاوشوشتنێان نەبێ، كاتێ دەیان دیهات وێران و كاول بوو، كێلگەكان پەق و پرووت مانەو و سەوزاییان نەما، برسییەكان بیریان لەو كەردەو كە دەبێ بیر لە شوێنێكى بە پیت بکەنەو، تا لەو برسیتییهى ئیستاو مردنى چاوەرێانكراو رزگاریان بكات، لەكاتێكدا گوێیان لە دەنگى پاپابوو ئاماژەى بە خێروییى خۆرەللات دەکردو تالان و دەسكەوتەكەى بە رەوا لە قەلەم دەدا بۆ كۆچكەران و گەشتیاران، ئەو برسییانە بە دل روویان لەو كۆچكەردنە كرد، چونكە چارەى برسیەتى ئەوانى تێدا هەبوو، كاروانەكە بە تەواوى گروپ و هۆزەكانەو لە فەرمانپەرەو بكوژو دزو چەتەو تالانكار كەوتە رێگا، هەریەكە هیواى تاییهتی خۆى لە دل گرتبوو، برسى دەیویست بخوات و فەرمانپەرەو دەیویست بپیته خاوەن كورسى و تەخت و تاوانبار ئارەزوومەندى لێبوردەبى خواى بوو.

هەڵمەتێ یەكەم كاتێ (ئاسیای بچوكی) داگیر كرد لە گەڵ بەرگری سەلجوقیەكان^(۱) بەرەو ڕوو بوو، ئەگەر هیزی تریان مابێ ئەگینا ئەو گەداو رووتانەیان بە تەواوی لەناو بردن كەمێ نەبێ دەریازیان نەبوو، بەلام ئایا کلیسا لەو شكانییەیان بێدەنگ دەبن و بەردی لەسەر دادەنێن، پاساو بیانوی چی بۆ چ ئەمە دیننەو؟ پاپا ئەو پروپاگەندەى بالا كردهووە گوايه دڵەكان لە خۆشەویستی مەسیحدا خاوین نەبوون، كۆمەڵەكان لە ژێر ئالای سەر كردهیە كدا نەبوون كە نەخشەو پلانكیش بن، بۆیە پێویستە ئەو چاره سەر كردهیەتیە كە بە دەستی كەسیكەو بە شتوازی جەنگ بزانن، ئەمەش هاتەدی، لە قوستەنتینیەدا چەند سەپایەكی هاو پەیمان و سوێندخوار لە (لورینەكان)^(۲) و (ئەلمان) و (نۆرماند) یەكان و (فەرەنسی) یەكان كۆبونەو، پێگاکەیان بە شیوەیەك رێكخست كە لە هەڵەكانی دوینی خۆ پەنابەن و سەر كەوتینیکی بە پەلە بە دەست بێنن، دەست بەسەر ئەرپەها (الرها) و (تەرابلوس) و (بیت المقدس) دا بگرن. بەلام چۆن ئەم

(۱) سەلجوقیەكان: چەند فەرمانڕەوایەكی توركن، بایەریان سەلجوق بوو، چەند لقیكن گرنگترینیان: (سەلجوقە گەورەكان (۱۰۳۷-۱۱۷۵) تەغۆل بەگو جەغری بەگ دروستی كردن كە ئەوێ سەلجوق بوون. ناو دارترینیان لەوانە: ئەلب نەرسەلان و مەلیك شا بەركیاروقە. سەلجوقی كرمان (۱۰۴۱-۱۱۱۸) قەرە نەرسەلان دروستی كردن، سەلجوقی سوریا (۱۰۹۴-۱۱۱۷) تەش كۆری نەرسەلان دروستی كردن. سەلجوقەكانی عێراق و كوردستان (۱۱۱۷-۱۱۹۴) مغیث الدین محمود دروستی كردن. سەلجوقی ڕۆمی لە ئاسیای بچوكدا (۱۱۱۷-۱۳۰۰)، لەوانە چەند رشتە بالاو بوونەو كە ئەتایكەكان بنیاتی نان. (المنجد فی الاعلام/ لويس معلوف) وە بە پیتی (مێژووی گەلی كورد/ صالح قەفتان) و سەرچاوەی تری مێژوویی توركەكان دەوڵەتی عەبباسی و فارسی و فاتیمییمان رووخاندوو. لە كاتیكدا ئەلبا نەرسەلان لە شەری مەلازگردا سوپای ڕۆم دەشكێنن و ئیمپراتۆری ڕۆمانۆس بە دیل دەگۆڕن بەرەبەرە هەموو كوردستانیشی داگیر كردوو. بەلام سەلجوقەكان وەكو صالح قەفتان لە (ل ۲۵۱) ناما، دەكات لە گەڵ كورد دا نەرم و هیوریوون، تەنانەت وشەي كوردستان لەو سەردەمەدا بە رسمی بەكارهاتوو. بۆ زانستی زیاتر لەمەڕ سەلجوقەكان و ئەتایكەكان ڕوانە (ل ۳۵۰-۲۵۱) لەم كتیبهدا. لە (تاریخ الخلفاء السیوطی/ ل ۴۳۴) دا هاتوو: (بەنەمالەي سەلجوق شاكانی ولاتی ڕۆمەكانن) (وەرگێڕ).

(۲) لورین: ناوچەیەكە لە خۆرەلاتی فەرەنسا، نورماندیشی ناوچەیەكی كۆنە لە باكۆری خۆرشاوی فەرەنسا. (وەرگێڕ)

کارەساتانە پەیدا بوون؟ وەلامەکەى پوونە، چونکە لاوازی و زەبونی فەرماندەکانى شارە بچوکەکانى شامو، لاوازی خەلافەتى عەبباسى و فاتمى و جۆراو جۆرى ھەواو ئارەزووکانو، نەبوونی سەرکردەیی کە کەلینەکان پێ بکاتەو، پێویستە ھەموو ئەو شتانە سەرئەگەوتن و دۆران و سەرشۆرى پەیدا بکات.

سولتانی سلجوقى (قونییە) بەرگرى لە بەرامبەر ئەم لافاو کەفاویەکرد، بەلام نەیتوانى لە بەرگریکردندا خۆى رابگرێ، چونکە لافاو گەورەکە ھەموو لایەكى (قونییە) گرتەو، پەنجارۆژ گەمارۆدراو، پاشان بە ناوئمیڤیەو خۆى دا بەدەستەو، ئازایەتى سەلجوقییەکان کوانی؟ لەو کەسانەدا کە لەو شارانەى حوکمیان تێدا دەکرد لیکتارازابوون و ھەریەکە بە کارى خۆى خەریک بوو. ئەگەر دەسەلاتدارانى سەلاجیقى لە دیمەشق و بەیتولموقدەس و ناوچەکانى تری شامدا لەش سوکیان کردبایە بۆ فریاکەوتنى دەسەلاتدارى (قونییە) دەیانتوانى لە شوێنەوارەکانى گەمارۆکە کەم بکەنەو، بەلام رکابەرى یەكترى بوون، بە شیوەی دژایەتى یەكتریان دەکرد، بۆیە دوژمنان ئەوانیان خوارد. ئیتمە لیڤەدا نكۆلى لە ھەول و تەقەللای ئەوانە ناکەین کە ئازایانە بەرگریان لە (ئەتاکیا) کرد، کاتى (۹) مانگ خۆیان بۆ جەنگ راگرتو، (باغیسیان) فەرماندەى بەرگرى لە تیشکاندنى ھێرشبەراندە سەرکەوت تاواى لیڤات ناوئمیڤى خستە دلى ئەوانەو، بەلام ناپاکى ناوخۆى گوناھبارانە شکاندی. لەکاتیکدا یەكێ لە پاسەوانانى قەلاکە بە پارەو بەشدان فریوى خوارد و ئەویش چوو گەلیان ھەتا دەروازەکانى شاریان پیشان بدات، جا لە تاریکایى شەودا ھێرشیان کردە سەر (باغیسیان) و، دەستیان بەسەر خەوتوو کاندە گرتو نەیانتوانى یەك بگرن، بەلام فەرمانیەوایانى (حەلەب) و (دیمەشق) نامەى فیللای فەرەنگییەکانیان بۆ ھات کە لەوێدا رایانگەیانندبوو، ئەگەر ئیو یارمەتى گەمارۆداران نەدەن، ئەوان نایانەوێ زیان بە ئەوان بگەین، ئەوان تەنیا ئەو ناوچانەیان مەبەستە کە (رۆم) لە رابردودا داگیرى کردونو، پلانەکە سەرى گرت، چونکە ھەردوو بێتاگا کە دواى ئەو پەلاماریان دراو، ھەر لە

رابرد و دا شکانیان بەسەر داھێنراو، چونکە پۆژی کوژرانی (گای سپی) ئەوانیش کوژران. تراژیدیای گەرمەساتی (بیت المقدس) کە منداڵانی پیرو سەر سپی دەکرد، قەساجخانەییەکی درێندانەو خرابی تێدا ئەنجامدرا کە ھەرگیز میژوو شتی وای نەبینی بچو، جگە لەوەی کە ئەوروپیەکان خۆیان گێژاویانەو ھێچی تری لێ باس ناکەم.

میژوونوسی فەرەنگی (میشوا) لەمبارەو و تووێتیی^(۱) بە پەلە قەساجخانەیی گشتی سەرپھەڵداو مسوڵمانان لەسەر رینگاکان و ناو مالەکانیاندا کوژرانو، ھێچ پەناگەیەک لە (بیت المقدس) دا بۆ ژێرکەوتووەکان نەبوو، ھەندێ لەوانەیی لەدەستی مردن رزگاریان بوو، ئەوانەبوون بەسەر ھەوشەکاندا ھەڵاتن، ئەوانی تر بوونە چەند کۆمەڵی لە کۆشک و بالاخانەکاندا خۆیان ھەشارداو بو بەتایبەتی مزگەوتەکان، بەلام لەدەست کوژرانی خاچ ھەلگرەکان رزگاریان نەبوو، چونکە بۆ کوشتنی داپراو ھەڵاتووەکان چوونە ناو مزگەوتەکانیشەو. پیادەو سوارەکان خۆیان تێخزاندا، لە ناوھندی دزیوترین ژاوەژاودا، تەنیا گویت لە نالەو ھاواری مردن دەبوو، کاتی خاچ ھەلگران بەسەر کۆمەڵەیی لاشەکاندا دەپۆشتن تا ئەو کەسەیی ھەولێ راکردن بەدات بیکوژن.

شاھیدحالی (ریمون داجیل) ھە کە دەلی: (لەفاوی خوین تا چۆکی ئەسپەکان بەرز بۆو، دژوارترینیان لە مزگەوتدا بوو، ئەوانەیی نیشانەیی ماندوبوونیان ھەر پێو ھابوو لەو کوشتنەدا بەدیل گیران بە تەمەیی ئەوێ خۆیان بکرنەو ھو رزگارنە (الفدیە) بدەن بەپارە، ئەنجا خاچ پەرستەکان ئەوانیشیان کوشت، بە شتیوێی ناچاریان دەکردن لەسەر بالاخانەکاندا خۆیان فری بدەنە خواو ھو، دەھاتن لە تونیل و ژێرزمینەکان دەریان دەھێنان و لەسەر لاشەیی کوژراوانی تریان ریز دەکردن و دەیانکوشتن، ئەک ھەر لەسەر کۆشک و مزگەوت و رینگاویانەکان و شەقامەکاندا لاشە ھەلراو بوونە سەر یەک، بەلکو لە دورترین شوێنیشدا، ئەم قەساجخانەیی تا ھەفتەییەک نەپرایەو.

۱- لە وەرگەراوی (د: احمد احمد بدوی) وەرگیراوە لە چەند بڕگەیەکی کتیی (میشوا).

میژوونوسان لەسەر ئەوە پێککەوتوون کە ژمارە ی کوژراوان خۆی لە (۷۰) هەزار کەس دا، پاشان فەرمان بەو مسوولمانانە کرا کە مابوونەو هەلاشە شیۆنێراوەکانی هاوێڕ و براکانیان بنێژن، ئەوانیش بەچاوی فرمیسکەو هەم کارەیان کرد، هەبوو لەناویاندا هاتبوو لەناو مردواندا لە تالان و دەستکەوت دەگەرا.

ئەگەر ئەوە بەجێ بێلێن کە کوژرا بو تالانکردن و زەوتکردن لە قودس دا، ئێمە هەم قەسەیی (ابن اثیر)^(۱) دەگوازیوە کە دەلی: (فەرەنگییەکان لە مزگەوتی ئەقسادا زیاتر لە (۷۰) هەزار کەسیان کوشت، زۆریک لەوانە پیشەهواو زاناو خواناسی ناو مسوولمانان بوون کە لە نیشتمانی خۆیانەو چووبوونە ئەو، تا لە تەک ئەم مزگەوتەدا نیشتهجێ ببن، لە تەک (الصخرة) دا (۴۰) و قسور لالە ی زیویان برد کە کیشی هەر لایەک (۴۰) ریتلی شامی بوو، لە (۱۵۰) لالە ی بچوکیان برد، لالە ی زێر (۲۰) و قسور لالە بوو، ئەو تالانە ی بردیان بێشومار بوو. زۆر کتێب^(۲) لەمەر ئەم قەسابخانە خراپەییە نووسراوە، ئەگەر بـمەوێ بیگوازمەو و یژدایم زۆر ئازارم دەدات، بۆیە ئەوەندە ی نووسیومەو بە تەواوی دەزانم! کە ناوەرۆکەکی تۆقێنەر و سامناکی هەییە. هەزە کەم ئاماژە بە گومانێ بکەم کە هەندێ لەوانە ی فاتیمیەکان لە هەموو چاکەییەک دادەپەڕن برەوی پێدەدەن کە لە گەرمەساتی جەنگەکانی خاچ پەرستیدا پیشنیاریان کردووە وای لێکردون ئەو گومانە بـجـنە سەر ئەوان کە کاتێ خەلیفەکانی (میسر) شان و شکۆی سەلجوقیەکانیان بینی لە شامدا زیاد دەکات و پێدەنیته ناو سنورەکانی قوستەنتینییە، نوێنەر دەنێرنە لای فەرەنگییەکان لە (پۆمە) دا کە داویان

(۱) (ابن اثیر): (عزالدين ابو الحسن علی) ۱۱۶-۱۲۳۴ لە (دورگە ی ابن عمر) پەیدا بووە، میژوونوس و ئەدیب و شەرەزان بوو، خاوەنی کتێبی (الکامل فی التاریخ) و کتێبی ترە (المنجد) سەیر بکە. هەندێ سەرچاوە ی میژویی دەلێن: لە دورگە ی بۆتانی کوردستان پەیدا بـوـ لە (۱۱۴۹) دا، لە موسڵ و بەغداو دیمەشق خوێندووەتی. (میژووی کورد) پۆلی چوارەمی گشتی ۲۰۰۱/ هەولێر) ل ۳۱ سەیر بکە. دیسان بیاوەکی کتێبی (مشاهد الکرد/ محمد امین زەکی بەگ) (وەرگێژ).

(۲) الکامل لابن الاثیر ۱/ ۱۱۷. (نووسەر)

لیده‌کهن ده‌ست به‌سهر (بیت المقدس) دابگرن، ئەمەش گومانیکە هیچ کام له میژوونووسانی ئەوروپا، له گەڵ نووسینی زۆری له شیتەلئێ ھۆیەکانی جەنگی خاچ پەرستیدا ناماژەیان بۆ نەکردوو. دکتۆر (ئەلبیلی) بۆ بەدرۆخستنه‌وی ئەمە دەنووسی^(۱): (چۆن ئەمە پێکدەهێنێ کە فاتیمیەکان بانگی فەرەنگییەکانیان کردبێ بۆ جەنگکردن له گەڵ مسولماناندا، کەچی خۆشیان بە جەنگی فەرەنگی ھەلساون، تا دواساتی ھیزی جەنگیان بەرگریان له عەسقلان کردوو).

له بەشی یەكەمی (خطط الشام/الاستاذ محمد کرد علی) دا گیرانەووە و باسی پەرچەر ھاتوو ئەمە پکارە جەنگییەکان کە فاتیمیەکان پێوی ھەلساون بۆ شکاندنی سوپای نەسرانی داگیرکەر، بەلکو کاتێ فاتیمیەکان داوای پالێشتی کردنیان کرد له سەرۆکی دیمەشق کرد ئەوان هیچ ھەڵاکیان نەبینی، ئەگەر ئەو کرابوایە، بەرەییەکی تر رزگار دەکرا کە تەقەللائی خاچ پەرستەکان پەرەوازی بەکات و، دەتوانرا سەرکەوتن بە دەست بھێنرێت. ماموستا (محمد کرد علی) دەلێ: ﴿شای میسر سالی (۴۹۶ ک) سوپایەکی بە سەز کردایەتی کۆپەکی (شرف المعالي) نامادەباش کرد کەشتیگەلەکی له دەریاوە پەوانەکرد، ئەو سەربازانەکی کە له سالی (۹۵ ک) دەرچوون له کەناری (الرملة) تۆردویان کردو، له گەڵ سوپای فەرەنگیدا تیکەڵچوون ئەوانیان بەزاندو (شرف المعالي) کۆشکی (ئیفشین)ی گەمارۆدا، فەرەنگیەکانی ناوی کۆشتو، ئەنجا چەند کاروانێ بۆ فریاکەوتنی فەرەنگییەکان نامادەبوون و تۆقی (عەسقلانیان) دا و، (شرف المعالي) له عەسقلانەووە بۆ رملە ڕۆیشت و نامەکی بۆ (شمس الملوك)ی سەرداری دیمەشق نووسی داوای یارمەتی کرد له دژی فەرەنگدا، ئەویش پاساوی بۆ ئەمە ھێناوە. خۆزگە دەمزانێ نایا سوپای خاچ پەرستەکان کە ھەموو ناوچەکانی خۆرھەلات و خۆرئاوایی

(۱) (صلاح الدین/ ل ۴۲) نووسەر (۴) (محمد کورد علی): له (مشاہیر الکرد/ محمد امین زکی بگ) دا: زانایەکی ناوداری شامەو، خاوەنی کتیبی (خطط الشام) ھ، بایرەکی خەلکی سولەیمانی بوو، لەوێ جێگیر

ئەوروپاوە ھاتبوون، ئایا بەدەنگ چ داخوازییەکی خەلیفەى فاتیمیەوہ چون^(۱)، ئەوان وەلامى هیچ ملکہچییەکی ئیمراتۆرییەتى قوستەنتینییەیان نەدایەوہ، تەنیا پاش ئەوہ نەبێ کە پاپای پۆما ھەلى بۆ ھەلکەوت و لیبوردنی گشتى دەرکرد بۆ ھەرکەسى بۆ (بیت المقدس) بپروات! ئیمە ئیستا لە ھالەتى لە بیژەنگدان و تاوتوێکردنی وردداين، ھەلبەستراوى مەزھەبى کە لەژێر دەسەلاتى ھەواو ئارەزووہ پقو بوو غزەکانیدایە قەت بە ماددەيەک لە ماددەکانى لیکۆلینەوہى زانستى دانانرئو، کۆکردنەوہى کە لە گێرپانەوہیەکی دژ بە یەکتیش بە رێگایەک دانانرئ بۆ گێرپانەوہیەکی رووداوەکانى میژوو.

بیتگومان پەشەبای پەتا ھەلیکرد، خۆرھەلات لە گورزى یەکەمدا مسوڵمانانى وریا نەکردەوہ، بەلام دواى پەرت و بلاوییان لەژێر نسیى چوند سەرکردەکی دلسۆزدا کۆبونەوہ، بە دلێرانەيەکی راست کەوتنە مەیدانى بەرەو رووبەر و پووبونەوہ، ئاینەدە بەشێ لە تیکۆشانى پاکى ئەوان دەبینن کە واقعیى روون ئاشکرای دەکات.

(۱) لە (المنجد في الاعلام) دا (لویس معلوف) دا ھاتووە: (فاتیمیەکان بەرەباییکن دەدرێنە پالێشتى عەلى کورى ئەبو طالیبە فاتیمە زەھراى -خوایێتیان رازى بێ- کچی پیغمەمبەر ﷺ لە (۹۰۹-۱۱۷۱) دا دەولەتیان لە تونس دامەزراند، لە سەردەمى (المعز لدين الله) دا باکورى ئەفریقا و میسر کەوتە ژێر دەستیان و، سنورى دەولەتیان بۆ کەنارەکانى ئەتلەسى درێژبوویوہ، سەرکردەکەى (جەوھەرى) نارد لە (۹۶۹) دا میسریان داگیرکرد، بەناوێ ئەوہ قاہیرەى دروست کرد، دەسەلاتى خۆى بەسەر سوریا و فەلەستین و لوبناندا گرت. لە سەردەمى ئەو، پۆشەنبەرى ئیسلامى گەیشتە چلە پۆیە، ھانى زانست و تەدەب و فەلسەفەیدا، بانگێشتەى زانایانى کرد بۆ میسر، کە لەوێ تەنیا خەریکی زانست بن. (وەرگێڕ)

بەر لہ سەلاحەددین

هەندئ لەوانەى باسى كەلەپیاوی لە كەلەپیاوەكانى دەكەن هەول دەدەن لە شان و شكۆى هاوشانەكانى كەم بکەنەو، چونكە پیا هەلگوتنیان واتە كەمکردنەو لە شكۆى ئەم كەلەپیاوێ، هەندیکى تر لە باسکردنى پالەوانیکدا شیوازی خۆبەزلزانی و زۆرزانى بەدەردەخەن و دین پەخنە و هەلە دەگرن و بەرجەستەیان دەكەن وەك ئەوێ پالەوانەكە قوتابى و شاگردى بچ لە بەرامبەر مامۆستایەكەدا و پێنوینى دەكات، ئەمان و ئەوانیش لەوێ دەینووسن سنورى حەق دەبەزێنن، چونكە پێگایەكە لای مرۆفێ بەویژدان وون نابێ، پێگای تەرازووی وردە بۆ هەر كارێ، بۆ هەر كارکەرێك بچ شانازی کردن بەیەك تاکە كەس.

سەلاحەددین كە لەمەریەو قسە دەكەین، زۆر قەرزدارى چاكەى كەسانیکە، كە لە باوەشیان گرتووە و چاودێریان كردووە، ئەویش لە توندترین كاتەكانیدا، كە پێویست بوو چاوی تێدا بنوقینى، جا چاودێریكردنى ئەو مافانەى لەیاد نەكردووە، لە قولایی دلیمە هەستى بەو دەكرد، پیاوێتیهكەى پێگای ئەوێ لێدەگرێ ناستى هاوشانەكانى پشتگوێ بخت و، هەبوو لەناویاندا بەشیوەیهكى تاییبەتى چاوی لێى بوو و ناوێ لێداوێتەو. تاي تەرازووی مەیدانى جەنگ لە شامدا لایە قورسەكەى بەر فەرەنگیەكان كەوت و، رۆژبەپۆژ هیوايەكانیان زۆرتر دەبوو، چونكە كاتێ دەیانپوانى لێرە لەوئ ئەوێ دەیان بینی تەنیا ئەو بوو، كە هەر پەلاماری بە خێرایى سەر هەلەدات بە خێرایى سەركوت دەبێ، نەخوازە لا كە دەبێنرا لە لایەن خۆرئاواوە بەردەوام نەفەر پەوانە دەكران، تا شوینی ئەو كەسانە بگرنەو كە لە گۆرەپانى تێك هەلچوونەكاندا دەكوژین، ئەگەر هەندى لە

فەرمانپەرۋا مەسۇلمانە كانىش رېككەۋتنو ئاگرېستىكى ستەمانەشيان كەردىسى بۇ
ئەۋەبو خۇيان لە پەلامارىكى بە پەلە بېارېژن، بۆيە بە پەلەناۋى دەبەم، چونكە
دەستدرېژىيەكە ھەر روودەداتو مەھال ئىيە، ئامانجەكانى ئەۋانەى ئاگرېستىيان
پاگەياندىبو تەنيا ئەۋەبو كە رۆژەكان دوا دەخەن ھەتا ئەۋ پۆژەى كە ھەناسەكان
تىك ھەلدەچن.

بەلئى تاىەى فەرپەنگى قورسترو جىگىرتر بوۋە تا پۆژگار بوۋارى بە دەرکەۋتنى
پالەۋانى ئازا (عمادالدین زىكى) دا دەرېكەۋى، پاش ئەۋ كۆرە پالەۋانەكەى
(نورالدین زىكى) ھات، خەلگەكە ھەستىيان بەۋە كەرد مەترىيەك دېتە ئاراۋە، وا
نیشانەكانى خەرىكن سەرھەلدەدەن، لە مەيدانى جىاجىادا ھەۋلى بەرەنگارى
بوۋنەۋەياندا، ھىۋا دوۋرەكانى ئەۋانى كەمكەدەۋە، پاشان (سەلاھەددىن) ھات كە
دەرگاۋان ھەژنەكى گەۋرە بوۋ كۆتايى بەۋ ئاۋاتانە ھىناۋ، دەستدرېژىكارانى
لەسەرلىۋارى چالېكدا پارگرت، ھۆشيارى پىدان بەۋ چالەى لەژىر پىياندا تەقىۋەتەۋە
ئەۋانىش پەرئىشان و سەرسام مان^(۱). (عمادالدین زىكى)^(۲) فەرمانپەرۋاى مۇسلى،

(۱) لە كىتەبى (سەرھەلدانى ئەۋەى سەلاھەددىن و گەپانەۋەى قۇدۇس، د. ماجد عىسان الكىلانى و: صادق
عوسمان عارف/ ۲۰۰۱ ھەلئى) دا ئەۋە دەرەكەۋى كە سەلاھەددىن بەرھەمى بزاڭى زۆرىك لە قوتابجانە
ئىسلاخخۋازەكانە، ۋەكو قوتابجانەى غەزالى و گەيلانى و زانايانى تىرى ئەم بزاڭە كە گەرموگۈپى و نۆتخۋازى
بە ئەۋەى نۆى داۋە ۋەزچەرخانەكى تازەى بە جىھانى ئىسلامىيىداۋ، مەۋقەى مەسۇلمانى لە ستەم و خراپكارى
ناوخۆۋ دەرەكى و شىياركەدەۋە، قىزى چاۋ نەقاندىن، لىپىرسىنەۋەۋە فەيداكارى، ۋلات پارىژى كۆردن.

(۲) عمادالدین كۆپى (ئاق سىنقرە) لە (۴۸۷ك) دا مەردوۋە، (عماد الدین) دېتە شوئىنى ئەۋ سىياسەتەكانى ئەۋ
پەچاۋ دەكات، (ئاق سىنقرە) واتە: دالى سىپى و ھاكىمى ھەلەب بوۋە ۱۰۸۷ سىلجوقى بوۋە، لە كىتەبى (ارىيل
بىن الماضى والماضر، ۱۹۸۷م، ل. ۴۰) دا ھاتوۋە: (عمادالدین زىكى) پەلامارى مەرىشىنى كۆردى بە ناۋى
(ھەزەبانىەكان) دەدات كە پايتەختيان لە ھەلئىر بوۋە كە ھەر لە سەدەى (۱۱) زانىيەۋە لەۋى بوۋن،
ئەۋكاتە تېرەپەكى تىرى كۆرد ھەبۋە بە ناۋى ھەمىدەى ھەردەم كېشەيان لەسەر دەسەلات ھەبۋە،
ناۋدارترىن مەرى ھەزەبانىيە عىسەى كۆپى مۇساۋ براكەى سەلار كۆپى مۇسا بوۋە، ئەفجا (ابو الحسن بن
مۇسك - مۇسا) و (ابو على بن مۇسك) كە ناۋيان لە پۇدداۋى (۴۴۰ك) دا ھاتوۋە، بەلام مەرى ئەۋ ھىجائى
ھەزەبانى (ھسەن كۆپى ھەسەنى كۆپى مۇسا) لە سەردەمى سىلجوقىدا ناۋيانگ دەرەكات، و (ابن الاثير)
باس لە چالاكى و ھابىيەيانەتى و بەشدارىكەردنى لەگەل ئەۋ كېشەندە كەردوۋە كە لە نىۋان خولەفاى
عەبباسى و سەلتەنەتى سەلجۇقىدا يان ئەۋان و ھاكىمانى مۇسلىدا پۇيداۋە لە ماۋەى (۵۰۰-۵۲۰ك) داۋ،

یەكەم كاربه دهستی مسولمانان بوو، سەیری مەترسییەکانی خاچ پەرستەکانی کرد وەکو سەیرکردنی کەسیکی نەفەری لیکوژراون و تالانکراوە، لەبەر تورپەیی و پق ئاگری لێ هەڵدەستا، داناو زانا بوو کە هانی دەدا بۆ پامان لەوێ دیت و لەوێ دەپرات، چاوی بە تەواوی میرنشینە عەرەبیە لاوازو بێهێزەکانی دەوری خۆیدا گیرا کە شەواوشەو چاوەروانی لەناوچوونی دەکردن، لە حالەتێکی بەزین و کۆڵدان و پلانگیێی دابوون و پارویەکی سوک بوون بەزوویی قوت دەدران، پرپاری داو سوربوو کە دەبێ بە خۆشی بێ یان بە زۆری بێ ئەو میرنشینانە لەژێر فەرمانی خۆیدا یەك بختەووە، موسلی لەگەڵ گەورەترین ولاتی دورگەدا یەك خستەووە، پاشان بەسەر فوراتدا پەریهەو دەستی بەسەر (حەلب) و دراوسێکانی داگرت لە ولاتی شامدا. لەو هێزە دلتیا بوو لە کە لەژێر دەسەلاتی ئەودا کۆتۆتەووە، ئەنجا راست نەچوووە مەیدانی جەنگ کردنەووە هەتا بە بزائەکی ئاوەدانکردنەووەی گشتی لاگرەووە هەڵدەستاو، کشتوکالی برەو پینەداو، پێگا و بانەکانی بێتس نەکردن و جوگەلە ی پانەکیشان و پێگای بۆ بووژانەووەی ئابووری خۆش نەکرد.

ئەنجا داوای لە فەقیهەکان کرد کە بە رۆلی خۆیان هەلبستن لە روونکردنەووەی خەبات و تیکۆشاندا و بانگیشە بۆ فیداکاری و خۆبەختکردن و شەهیدی بکەن، بە گەنجان و لاوان دەستی پێکرد کە لە لقەکانی مەشق و پراھێناندا بەشداری بکەن و بەردەوام بن لەسەری، هەتا دلتیا بوو لەوێ کە دەتوانی دەست بە جەنگ بکات و برواشی بە سەرکەوتن هەبێ.

فەرەنگیەکان لە نیوان (حەلب) و (ئەنتاکیا) دا کۆبوونەووە لە شوێنە کدا کە قەلاکانی (ئەسار) دەکەونە نیوەرپاستیانەووە دەستیان کردە تالان و کوشتن، بێتەووەی بەرگریەك هەبێ لە دژیاندا تی هەلچیتەووە، پاشان ئەوان لە پوژانی

داوای ئەمە دەنگی ونبوو، نێمارەتەکە ی کەوتە بەردەستی (عمادالدین زنگی) لە (۵۲۲ ک) داوێ لە پەمەزانی ئەو سالدای گرتوویەتی هێشتاش لە هەولێر شوێنەك ماوێ بە ناوی گردعازەبان کە لە (هەزبان) وە هاتووە، پەندی کوردیش لەسەر نەسپ سوارانی هەزبانی هاتووە. (بە کورتکردنەووە دەستکاری) وەرگیردراوێ بێ لادان لە ناوەرۆک. (وەرگیر)

ترسناکدا پەنایان دەبرده بەر ئەو قەلا سەختە پارێزەرانەو، مەترسیان لە ھەوشە قایمە کەى نەدەکرد، (عماد) سیخوڕو ھەوالگەری خۆى نارد تا بزانی ھەر لە بەیانییەو تەشەو دادی چی دەکەن، لە ماوہیەکی وردی دیاریکراودا بۆ ھێرشیکى گەورە ھات کتوپر پەلاماری ئەو خەلکەیدا کە ھەرگیز چاوەروانى ئەو ھیان نەدەکردو، ئەو تریشقانەى مردن کە دەھاتە سەریان شانى قورس کردو، بۆ یەكەم جار ئەو جۆرە خەباتەیان کەوتە بەرچاو کە قەت نەیانبینیبوو، کاتى دەیانبینى لاشەکانیان لە مەیداندا دەکەونە ژێر سەمى ئەسپەکانەو ترسو تۆقینیان لى نیشتو، لەبەردەم قەلاکەشدا کەسانى دانرابوون تا پارکدووھەکان بگێرێنەو بۆ ناو ئاگردانە کە لە مەیدانداو، ئەو قەلایانە کەوتنە ژێردەستو، ناچار دوژمنەکان بۆ قەلاى سەخت رایانکردو، (عمادالدین) ییش لە دوايانەو بوو، ئەنجا ناچاربوون ئاگرپەستىکى ئاشتیانە ببەستو، (عمادالدین) ییش پەسەندى کرد، بەلام ئەک بۆ واز لە شەڕ ھێنان، بەلکو بۆ ئەو ھەتی کاتەکی تری گونجاوى بۆ ھەلکەوتنەو بۆ جەنگیکى تازە.

جەنگى قەلا یەكەم سەرکەوتن بوو، دوژمنانى شکاندو، متمانەو برىوای زۆریان کە بە خۆیان ھەبوو لە دلایاندا شلۆق کردن، ئەمەش لە کاتی کەدا بوو بە چاوى خۆیان ھێزەکی نوێیان بینی کە لەمەوپێش بەرچاویان نەکەوتیبوو، بەلکو لەوکاتەدا متمانەو ورە بۆ گەلە سەربازەکەى ئیسلام گەراپەو، گەر بینیان دوژمن لە ترسان رادەکاتو، دلایابوون کە سەرکەوتن بۆوانەو، دوورینیە!

ھەر چوار دەوڵەتە لاتینیەکان کۆبوونەو ھەیان کردو، لەمەپ (عمادالدین) دا راویژیان کردو لەسەر ئەو ڕێککەوتن کە جەنگیکى نوێ بەرپاکەن و ئەو پرسیوایە لە جەنگى (قەلاى ئەشارب) توشیان ھات بىسپێتەو، ئەنجا سووربوون لەسەر پەلاماردانى (حەلب) و (عمادالدین) ییش پەى بەمە برد، بۆیە بە سوپاکەى تۆقى سەرکەردایەتى ئەوئیداو، بیری لەو ھەڵ کردو ھە کە نابێ ھەل بەوان بەدات خۆیان کۆبکەنەو، بۆیە بە سوپاکەى ھەلکەوتایە سەر (لازقییە) و، جەنگیکى خۆناوى

تێدا کراو، خاچ پەرستەکان چاکترینی گەنجەکانیان لەناویدا لەدەستداو، زیاتر لە (۷) هەزار بەدیل گیران، و پراکردوووەکانیش زەخیرەو تالانەکی زۆریان بەجێهێشت کە بوو کۆمەك بۆ سوپای ئیسلامی.

ئالێرەدا دۆژمن پێی داگرت لەسەر ئەوێ کە داوای فریارپەسی لە پادشای قوستەنتینییه بکات، و لە دڵی خۆشیاندا لە خراپەیی تەماع و چاوتیبەرپەنهکانی دەترسان، و پریان بەمە خۆش نەبوو، بەلکو لە نیتوان دەسەلاتی (عمادالدین) و دەسەلاتی ئەودا بەراوردیان کرد و بینیان ئەویش وەکو ئەوان هەلگری خاچە، پاشاکەشی ئەمەیی بە بووار زانی تا هەندێ وڵات بجاتە سەر وڵاتی خۆی، بۆیە هێرش کردە سەر (حەلب) و سوپای دەورەکەیی، بەلام بۆی نەگیرا، بۆیە روی کردە (شیزر) کە میرشینەکی بچووک بوو، زۆر خۆماندووکردنی نەدەویست و ویستی بە سەرکەوتن بەسەریاندا ئەو بەسەلمێنێ بەوانەیی داوای فریاکەوتنیا لێکردبوو کە ئەو خاوەن شان و شکۆیە!

(عمادالدین) بەهۆی دوربینی خۆی لە جەنگدا حالی بوو کە دۆژمن دەیهوێ داهااتوو بە زویی سەرکەوتنەکی بە پەلەیی بەسەردا بەدەستبێنێ کە زۆری تێنەچێت، زۆری نەبرد مەسەلەکەیی بەلاوێ ئاسان بوو، بەهۆی دانایی و زیرەکی خۆی پلانی کەیی فێلاوی داڕشت، تا بتوانێ ئەوێ لە جەنگە گەرمەکاندا بەدەستدێ ئەویش بەدەستی بهێنێت، هەلسا کابرایەکی دانای ناسراوی ناردە لای شای رۆمەکان کە لەدەست فەرەنگەکان بێترسین، چونکە بە تەنیا ئەویان لە (حەلب) بەجێ هێشتبوو، لەکاتی تێکەڵچوونیدا لەگەڵ (عمادالدین) دا ئەوان قەت فریای ناکەون، ئەو سوپا زۆرو ئازایەیی ئەویش لە توانای ئەو نییه، پادشاش بیری لەو هاتنەناوێ خۆی کردووە کە خۆی بۆ ئامادە نەکردبوو، سەرشۆڕپونی فەرەنگیەکانیش لەبەرچاوی خۆیدا بینی، ئەمەش وای لێ کرد کە پادشای رۆمەکان لەو شوێنەدا سوپاکەیی بکێشیتەو، ئا لەو کاتەشدا (عمادالدین) پەلاماریدا تابێترسین، و چاو ترسین بکات، ئەویش پادەکات و هەزاران زەخیرەو

تالان و تفاق له دواى خۆى به جێ ده هیلت! ئەم سەرکەوتنه دەنگو سه دایه کی زۆری دایه وه له هەردوو جیهانی ئیسلامی و مەسیحی داو، کۆمەڵی پیتی دلخۆش بوونو، کۆمەڵکەى تر ترسیان لێ نیش، پاشان چی؟

(عمادالدین) هەر له ئیستاه شۆینی پاشاوه کان ده کهوی له چەند جەنگێکدا که دوورین له چوار میرنشینه کانیان، هەموو ئەوانەش تیماری سینەى ناکەن هەر چەندەش سەریکه ویت، پیاویکی ناوا ته نیا به بەرگریکردن له ولاتانی ئیسلامی ناگیرسیته وه، بەلکو ده بێ پایته ختی خاچ هەلگره کانیش بروختی که له هەموویان نزیکتر (الرها)یه! بەلام نایا کاتێ پەلاماری بدات که سەرۆکه کهى نامادهی پەلاماردانه!! ئەو پەنای برده بەر پلانی که پیشوش فریای کهوتبوو. سوپایه کهى بۆ دهووری (دیار به کر) و (نامیدی) و (حمس) برد، هەر ئەوێش هاته پیشو، به دنیایی یه وه له ویلايه ته کهى دورکه وته وه بۆ سوپاکه ی به جێ هیشتو، (عمادالدین) بۆ ئەمه له بۆسه دابوو، هەر که زانی پۆیشتوو به پەله هەلیکوتایه سەر (الرها) و کەس ناگای لێ نه بوو، هێرشه که رامالهرو گەرم و گورپ بوو، (الرها- ئەپرەها) کهوته وه ژیر پکیفی مسولمانانه وه، (عمادالدین) به خشنده و پیاوانه بوو، بێ سزادان شەپنه که ره کانی نازاد کردو، پێگای به ژنو مندالو پیره کاندایه و به کەن بێ تۆله! هەرچەنده تهراژیدیای ناسۆرهی (بیت المقدس)ی هیشتا له دلیدا مابوو، به لام چاپۆشی و لیبورهی هەلبژاردو له تۆله خوش بوو!!

پرووخانی (الرها) یه کهم هۆشیاریدان بوو به نه مانی ده ولته تی خاچ په رستی (خاچ هەلگری - سه لیبی) و، چونکه مسولمانانی هاندا بۆ به رده وامی نازادکردنو، ناخو داخی له دلێ را کردواندا هەلگیرساند، به زمانی ته شه نهو سەر نیشته کردن پرویان له یه کتری ده کرد، به لام چ سوده کی هیه! چاوه روان ده کرا پالەوانه که نه رکی خۆی ته وای بکاتو، هەنگاوی یه که می به سەرکه وتن به لکو به رامالهر په ست پێکرد، به لام دهسته کی تاوانباری بۆ کهوته بۆسه وه بۆ تیورکردنی، به لام بزافی نازادکردنی نه کوشتو، دواى ئەو (نورالدین) ی کورپ پالەوانی نمونه یی بۆی دانیشتن.

(نورالدین) پێویستی بە یەك كەتیب دەكات، چونكە ئەو كەسەى باسى دەكات تەنیا باس لە پالەوانى و ئازایەتى ئەو ناكات، لەمەدا ئەویش پالەوان و مەردىكى وەك پالەوان و مەردەكانى ترە كە نمونەیان لە مێژوودا دەگمەن بوو! بەلكو ئەوانەى زۆریان باسكردوو، و تەوێانە: دواى چوار خەلیفەكان كەس وەكو (عمر كۆرى عبدالعزیز) و (نورالدین) نەهاتوو، لەوەشدا زیادەپۆشیان نەكردوو، چونكە ئاكارە جوانە دەگمەن و بێ وێنەكانى دەبنە بەلگە بۆ ئەو!!

خاچ هەلگرەكان زەندەقیان لە دەست (نورالدین) چوو بوو، كاتى گەراپەوه لای سۆزى پەرورەدگارى، ئەوان كەوتنەخۆ بۆ بەدەستەپێنانەوى ئەوێ رابردوو لە دەستیان داوو، وایانزانى برىكارەكەى ئەو ناگاتە ئاستى ئەو، پۆلى سەربازەكان هات بە گەلە كەشتییەكانیانەوه تا پالێشتى ئەوانە بكەن كە داواى تۆلە كردنەوه دەكەن.

یەكێ لە كارە بێ ئابروویەكانى ژيان ئەو بوو كە هەندێ لە فەرمانرەواكانى ئیسلام وەكو فەرەنگەكان وایان دەزانى (نورالدین) بێ هیژو توانایە، بۆیە رویان كردە پەیمان گرتیان لە گەل خاچ هەلگرانداو، بەو رازى بوون كە سەرانی بەدەن و ملەكەچ بن بۆیان!! وە لەكاتى تەنگانەدا لە گەل پالەوانى تازەدا یارمەتییان بەدەن، هەموو ترسنۆكى كەوتە مەرایى كردن بۆ دوژمن، لەمەدا پێشبركێیان دەكرد، ئەگەر (عمادالدین) زیندوبوایە سوپای خۆى باده دایەوه بە پرووى ئەوان بە توورەپەوه بۆ تۆلە لى سەندنیان، بەلام بیروپرای (نورالدین) كاتى كارەكەى پێ سپێدرا ئەو بوو كە قەت كێشە لە گەل هیچ مسولمانێكدا نەكات كە یەكێ لەوانەش هەلەشە بوو پێویستە رقى خۆى لەبەر امبەردا قوت بداتەوه و هەول بدات بە هەموو توانای خۆى سەرنجى بۆ لای خۆى راکێشیتەوه، تا دەگێریتەوه ناو كۆمەلێ مسولمانان، ئەمەش بیروپروایەكى نمونەیی بوو، ئەم پیاوێ ئەرکەكى قورسى گرتۆتە سەر شان و كۆمەلێ لە پیاوانى كەوتنە رەخنە بەرز كردنەوه، بەلام ئەو متمانەى بە یارمەتى خودا هەبوو، ئاواى وەلامى رەخنەگرەكان دەدایەوه كە خودا قەت پشتگۆیى ناخات.

وہختىكى نەيھىشت سوپاکەي لەگەڵ ئەوانە داہەزن کە دەيزانى ئەوان لە پيشەو کاري کاربەدەستەکانيان رازى نين. بەلکو ناچار کراون کە بە گوڤيان بکەن، چونکە ئەوان پيش ھەموو شتێ مسولمانن.

کەتیبەي تازە لە فەرپەنساو ئینگلتراو ئەلمانیاو ئیتالیاوہ کەوتنە پێگاوە و کەشتیەکان بە فەرمانى کلیسا پيشيان کەوتبون پيرۆزبايان لى دەکردو، ميژوونوسانى فەرپەنگى گيژاويانەوہ کە سوپاي پەلاماردەر گەيشتبوو بە (۱,۰۰۰,۰۰۰) سوارو پيادەو، يەكەبجار نيازبان (بيت المقدس) بوو، لەوئى نوژى مردنيان کردو، برۆيان وابوو کە ئەو پۆلە سوارانەو بارۆنيەکان و گەورە پياوان و شارەزايانى سەربازى ئەوہى سوپاي بۆ مەشق کەوتبونە ناويەو يەو ئەپرەهايان (الرها) لەدەست دەرھيترابوو دەشکيئن. پەلامارەكە بەرەو (دیمەشق) کەوتە پێگاوە بەو برۆايەي والى يەكەي ئەوئى تواناي (نورالدين)ى نيبەو، داواي خەباتى چەكدارى کردو، داواي لە سەردارى موسل کرد بىتە يارمەتى کە ناوي (سيف الدين) بوو ئەويش پياوانە وەلامى داہەوہ، چونکە ھەوائى دلتەزىنى ديمەشقيەکان نازايەتى و کەلە ميژدايەتى ئيسلامەتى لە دلدا ھەلگيرساند، (نورالدين) زانى کە پيرەميژدو مندالەکان و ژنان چرژاونە ناو مژگەوتى ئومەويەوہ، لە دەورى قورئانى خەتى عوسمانيدا ھاوار دەکەن، بە ھيمنىەتيەكى پر برۆاوہ وتى: تکاي قورئان رەت کردنەوي نيبەو، ئەمەش نيشانەي سەركەوتنە، وەك بلئى نازايەتى و غيرەتى ئەوانەي لەگەلدا بوون دەجولاند.

شاى ديمەشق يەكئى بوو لەوانەي ھاوپەيمانى ناشتى لەگەڵ خاچ پەرستەکاندا مۆرکرد بوو لە دژى (نورالدين)داو، لە ھيکرا ھاوپەيمانەکان ناپاکيان لەگەلدا کردو پەلاماريانداو دلتيابوو تازە تىکدەشکى، بەلام زانينى ئەو ھاتنە گەورەيە لە ھيکرايەي (نورالدين) بۆ يارمەتيدانى بە تەواوي دەررونى ھەژاند، ھات بە گريانەوہ داواي ليژوردنى لە (نورالدين) کردو، ئەويش بە خەندەو رەزامەنديەوہ چووہ پيشىو، ئاگرى جەنگى لە دەورى ديمەشقدا ھەلکردو باروتەکانى بە

سەرۆکایەتى شای ئەلمانیا شکاند کە چاوەڕێیان نەدەکرد، بەلام لەسەرخۆ کۆبوونەوهو بریاریاندا روو بکەنە (حەلب) بارەگای (نورالدین) کە وایاندا زانی هەموو کەلوپەل و تفاقى خۆی لەویدا کۆکردۆتەوهو، وایان لیکدايهوه ئەگەر ئەو لەوى نەبێ و قەلاکانى داگیر بکەن، ئەوان هەر تۆزیشیان ناشکێنن، بەلام ئەو ئەوان هەنگاوى گەورەتری هەلپێناو برايهکى (سيف الدين) کە باشترین پالێشتى بوو لەگەڵ کۆمەڵە کەسیکی تر بە پەسەنایەتى (نورالدین) ناشابوون، سەرکۆنەى خۆیان کرد کە رابردوو یارمەتییان نەدابوو، بۆیە ئەوجارە بە گوێراپەڵییهوه هاتن.

بۆیە دەلێم لەگەڵ کۆمەڵە کەسیک، چونکە (مجیرالدین) شای دیمەشق کە سەرکەوتنەکی بۆ هینایەدی چاوەروانی ئەوهی نەدەکرد، پێى ناخۆش بوو کە (نورالدین) پالەوانى هەلۆیستەکەى بێ، بۆیە وای بە باشزانى پەیمانى تازه لەگەڵ (فەرەنگ) ببەستیتەوه، لەبەرئەوه نامەى بۆ (نورالدین) نووسى کە پازى نابێ هەندێ لە سوپای ئەو لەلای بمێنیتەوهو، لە نێوان ئەم و ئەودا لە شمشیر زیاتر هیچى تر نییه، لەگەڵ شمشیری هاوپەیمانهکانى فەرەنگى دایە!! ئەمە هەلۆیستەکە بوو وەلامى ئاسایى ئەوهبو کە (نورالدین) پەلهى لێ بکات، دواى ئەوهى بەرگرى لە (حەلب) کردو لە پەرچدانەوهى شەرفڕۆشاندا سەرکەوتو هیواى گەشى ناو دێیانى رووخاندو، بینى کۆمەڵێ زاناو کۆمەڵە گەنجیکى مسوڵمان لە دیمەشقەوه بەرهو لای ئەو بە پەله دەپۆن و پێى پادەگەیتن کە ئەوان لەگەڵ ئەوان دانە لە دژی ئەم ناپاکە لادەرەدا، ئەگەر کارەکە بەراستى هاتە پێش کەس لە مسوڵمانان و فەرەنگییەکان پشتى ناگرێ، وەك ئەوهى شانسهکە یاریدهى (نورالدین) بدات، چونکە هاوپەیمانه بەدکارەکانى رویان تێکردو داواى کۆمەکی شەڕیان لێى کرد، لەگەڵ سەرانەى ساماندا بەرلەوهى کە وڵاتەکەى وێران بکەن، ئەمەش کارەساتێکی گەوره بوو هات بەسەریداو رابردوو بیری لەمە نەدەکردهوهو، وایزانى بەو هاوپەیمانییه لە شەڕانگیزی ئەوان پارێزراو دەبێ، بۆیە بە سەرشۆڕییەوه لە تاریکایى شەودا خۆى گەیاندا (نورالدین) بە گریانەوه پەشیمان بۆه! داواى لێبووردنى لێکرد، لە دەورى

ئەم کەلە پیاوێدا گروپەکی خەلکی دیمەشق لە دەور بوو، کە نەفرینیان لە (عجیرالدین) دەکردو، داویان لە (نورالدین) کرد بە توندی لە ناپاکێهەکی بپرسیتەوه، بەلام بە بەزەیی یەوێ گۆیی بۆ گرتن، و دانیای کردن کە ئەم پیاو بەتەواوی داماوو سەرشوێر پێویستە چاوی لێ بپۆشریت و شەر لەگەڵ برینداری ژێردەستەدا نییە، نەخوازەلا ئەوەتا گەراوەتەوه، دوربینی (نورالدین) راستی پێکاو، چونکە فەرەنگیەکان نەیاندهزانی کە (عجیرالدین) لە ساتەکانی لێ قەومانو کارەساتدا دەچیتە لایەوه، دواي ئەوێ دوژمن پەیمانی شکاند، ئەنجا لە دیمەشق گەران، هەتا هەلی تازەو یارمەتی و کۆمەکییەکی تری تازەي ئەوروپی دیت. لەو کارەساتە تاریکەدا (سیف الدین) ی برای مرد کە پادشای موسڵ بوو، موسڵیەکان هاتنە لای کە بیکەن بە فەرمانرەوا لە دواي برايە کەیدا، ئەگەر ئەو دنیاویست بووایە و مەبەستی دەسەلات بووایە بە پەلە بەدەنگ ئەم ئارەزووە دەچوو، لەکاتی کەدا کەس نەبوو بەرھەڵستکارو نەیار ی بێ، موسڵ لەژێر دەسەلاتی باوکیدا بوو، ئەو نامۆ نەبوو، بەلکو ئەو ویستی داواي لیبوردنیان لێ بکات، و بە سوپاسەوه وتی: واز لە پالێشتیتان ناھێنم لەکاتی هەول تەقەلاند، بەلام شوین بۆ برای بچوکم چۆل دەکەم لە موسڵدا، با ئەو لە شوینی براکەم دابنیشیت، چونکە ئەرکی تیکۆشان و خەبات بوواری ناداتی موسڵ بەرپۆه ببەم. ئەمەش وەلامەکی جوان بوو، ئەو لە توانای دابوو فەرماندەیی هەلبژێری و دیاری بکات لەژێر فەرمانی خۆیدا و لە حەلب بێ، و دەسەلاتی تا لایەکانی بەغداد فراوان بێت. زۆر لە راویژکارانی ئەو لەگەڵ قسەي ئەودا نەبوون، بەلام ئەو حالیکردن ئەگەر خۆی جلەوی کارەکان هەلسۆپیتێ ئەو بەهێزترە، ئەنجا کەوتە ئاخاوتن لەگەڵیاندا تا قەناعەتی پێھێنان، موسڵیەکان گەرانەوه و ئەو زوھەدی پادشایان زۆر بەلاوه سەرەنج پاکێش بوو، ئەمەش بوواری بوو بۆ هاوسەنگی کردن لە نیشوان رێگای خۆی و (عمادالدین) ی باوکیدا کە باوکی وای دەبینی دانانی ولات لەژێر مەشتی یەک کار بەدەستدا باشترە بۆ یەک پێ گرتن و سەرکەوتن، کەچی (نورالدین) ی کوری

وای دەروانی که داگیرکردنی دلەکان باشتەر له داگیرکردنی خاکەکان^(۱).

هەوال بە (نورالدین) گەشت که سەرکردهی خاچ پەرست (جوسلین) ی نه سلیمین پالەوانی یه که می فەرپهنگی سوپای فەرپهنگی بۆ هێرشێ له داهاتوودا کۆده کاتهوه. له رابردودا ئەو شەخسهیه به دیل گیرابوو و (نورالدین) دواي پارانهوه پاساو هینانهوه سویند خواردن که قەت پکابه‌ری له گەڵ سوپای (نورالدین) دا نه کاتهوه به چاکي زانی نازادی بکات!! نیازی بولسین به (نورالدین) گەشت که به بی‌باکی به ئاشکرا به‌ئینی شکاندووه، ئەو هەوالگری هەبوو له سوپاکه‌دا به‌ر له بریاردان له‌سەر شەڕ به نهیانی هەواله‌که‌ی بۆ ده‌گوازایه‌وه، زانی تورپه‌یی تۆله‌سه‌ندنه‌وه له ناخی ئەو په‌یمان شکینه‌دا پالێ ده‌دا له‌ناو هەموو میرنشینه‌کانه‌وه سوپای بۆ کۆبکریته‌وه، تا سه‌ربلند بێ به‌هێزو توانایه‌ راپاله‌ره‌که‌یه‌وه، بۆ ئەم مه‌سه‌له‌یه‌ نامه‌کانی ره‌وانه‌ کرد، وه‌ک هەوال له هەوالگرانی (نورالدین) وه‌هاتوو، هه‌لسا نوێژی کردو په‌نای برده به‌ر خودای خۆی، داوای لێکرد له‌و به‌لایه‌ی چاوه‌ڕێی ده‌کات پشتی بگرێت، به‌ بیریدا هات که به‌رله‌وه‌ی (جوسلین) خۆی کۆبکاته‌وه هه‌لی بکویتته‌ سه‌رو، ئەمه‌ش دژوارنیه‌، چونکه‌ برۆای به‌خۆیه‌و له‌گەڵ ده‌سته‌یه‌ک سوپای خۆی چووه‌ ر‌اوو شکار وه‌ک گه‌شت و وازییه‌ک و خۆراهی‌نان له‌سەر ئاژه‌لان بۆ جه‌نگی داهاتوو، وا چاکه‌ که ده‌سته‌یه‌کی سه‌ربازی له‌م چه‌شنه‌ی له‌گەڵدا بێ له‌ گه‌شتی راودا مه‌یدان‌بازی له‌گەڵدا بکه‌ن، نه‌توانن هه‌لبێن. (نورالدین) بیری له‌مه‌

(۱) لێره‌دا نووسەر سیاسه‌تی (نورالدین) به‌راست‌ر داده‌نی له‌ سیاسه‌تی (عمادالدین) ی باوکی، له (الکرد فی دائرة المعارف الاسلامیة، ترجمه‌ حمید ری‌وار)، ل ۵۴، ۱۹۹۹) دا هاتوو: ((ته‌تایه‌که‌ له‌ کوردستانی مه‌رکزه‌یدا (ناوه‌پاستی کوردساتندا) دراوسێی کورد بوون، له‌و ناوچه‌دا رۆژی بالایان هه‌بووه‌، (عمادالدین) چه‌ند جارن هه‌ولی داوه‌ هێرش بکاته‌ سه‌ر کورد، (۱۱۳۴م) تازای گرتوو که ده‌که‌وتته‌ لای چه‌پی ریشاری بوختانۆ، له‌کاتی جێگیربوونی خه‌لیفه‌دا نامیدی پشتگیریان لێکردوو، (عمادالدین) زنجی) په‌لاماریان ده‌دات و ئاکرێ و شوش و شوینی تر ده‌گرێ و (ته‌به‌له‌جیا و عه‌شیب) و هه‌ندێک که‌سانی تر په‌یه‌وه‌ندی پێوه ده‌که‌ن، دواي مرده‌نی (ته‌به‌له‌جیا) کێشه‌ ده‌که‌وتته‌ ناو ئەوانه‌ی دواي خۆی و (زه‌نگی) ناویشیان ده‌کات و (عه‌شیب) داده‌نی. (قه‌لاکانی چیاکانی به‌ناوی (عمادالدین) ناونا عیما‌دی (تامیدی).... هتد. بۆ زانیاری پتر بر‌وانه‌ ئەم کتێبه‌و شه‌رف نامه‌)). (وه‌رگێڕ)

کرده وه، دواى نوژ له خوا پارایه وه که رینگای راستی پیشان بدات و لهو پلانه ی رینومای بوو دلنیا بوو بۆ لابر دنی شهرو، تیه کی سه ربازی هی رشبهری ئاماده کردو، کاتی به یه کگه یشتنی دیاری کرد، وهك چاره نووسی مه سه له که له دووره وه بزانی، هه موو شتیکیش بهم شیوه یه هاته دی که خۆی بۆ کی شابوو، (جولسین) که وته داوودیل وه، تا به چاره نووسی خۆی بگات!! هه ندی له ناشاره زاکان لیسورده یی (نورالدین) یان به بی ناگایی ده زانی له تۆله یه کی یه کلایی که ره وه، وایانزانی ئه و پوالت بینه نهك ناوسك بین، به لام کاتی بینیان چۆن توانی پالنهوانی خاچ هه لگری بی خۆ ماندو کردن زوو بخاته داوی دیلییه وه، زانیان پالنهوانیکی دووربینه و دانایه، به لام به رزی ئه و به کارهینانی شمشیری له و دوورخسته وه. سیاسه تی هه ر له گه ل (جولسین) دا ئاوا نه بوو، به لگو کاتی پاشای (ئهرمه ن) به ناوی (مه لیح کوری لیون) که دوژمنیکی تر بوو له گه لیدا ده به ریکرا چوو، ئه و له ناو قه لا سه خته کاندای خۆی قایم کردبوو، بی له و قه لایانه چهند رینگای تری سه خت و دژوار هه بوو بۆ برینیان ماندوو بوونی زۆری ده ویست، بۆ ئه وه تیکۆشا که مسولمانانی خولیای جهنگ خیرا بکات، پاشان بی ترس رو له قه لاکانیان بکات، ئه نجا زهوی یه پر له کۆسپه کانو سه خته کان یارمه تی سه رکه وتنی ئه و ده دن، ئه و له و شه پانه دا پیویستی به ئارامیه کی درژ هه یه، (نورالدین) زانی ئه و ده توانی به سه ر سه رکرده ی فهره نگیدا سه رکه وی له دوو ویلایه تی هاوسنوردا که ئه وان له بۆسه دابوون بۆ شه ریکی پیکه وه ییو، ئه نجا ئه و سیخوری خۆی نارد بۆ زانینی ئه و هه واله. (مه لیح کوری لیون) له و ته نگاوییه ی کۆلییه وه که له لایه که وه بۆی داده رپۆیت و ئه و به بی ترسی ده زانی، پاشان هه والی بۆ هات که داوای زه خیره و تفاقى ده کرد بۆ سوپای خاچ هه لگران که خۆی بۆ جهنگ ئاماده کردوه، ئه و ده یزانی ئه مه پلانه و ده یانه وی به فیل ئه وه ی هه یه تی له ده ستی بکه نه وه، بۆیه به چاکی زانی په یمان له گه ل (نورالدین) به سه تی بۆ زال بوون به سه ریاندا، (نورالدین) پیشوازی له په یامنی ره که ی کردو په یمانی دایه نه گه ر ئه و به ته وای بی لایه ن بی ئه و خۆی تی ناگه یینی،

(نورالدین) بەمە گرهوی خۆی بردەوهو جەنگە کە یی خۆینرپژوتن کردو فەرەنگی زوو زانیان کە (مەلیح کوری لیون) پەنای بردۆتە بەر (نورالدین) و تازە بۆتە لای ئەوان و پیتی ناوێرن و ناتوانن زەفەری پێی ببەن! ئەم پالەوانە یی وینەیه کارە جەنگیەکانی بە شکانی چاکسازی ناو خۆی لەیاد نەبردوو، چونکە ئەم چاکسازیە پالێشتی یە کەمی خەباتی دەرەوهیە، بۆیە پردی هەلبەستو بە دروستکردنی قەلاکانی کۆتری نامەبەر هەلسا لەسەر ڕینگاو بانەکانداو، تا ئەگەر لە هەر ولاتەکی ئیسلامیدا مەترسی سەری هەلدا ئەو کۆترانە پۆلی خۆ دەبینن تا ئەوانە ی دورن یارمەتی ئەوانە بدەن کە کەوتونە ناو تەنگانەو کارساتەوه، دیسان بایەخی بە کشتوکال و بازرگانی داو پارە ی بارمتەو فیدیە ی وەرەگرت، تا بەشیکی زۆری بۆ پۆلی نەخۆشخانەکان و پەناگەکان و قوتابخانەکان و مزگەوتەکان خەرج بکات و، هەمویان لە بایەخ پێداندا لە یەک ئاستدا دادەنان. (ابن الاثیر)^(١)

باسی کردوو کە هەندێ لە برادەرانی خۆی وتیان خەرجە کە یی بۆ قوتابیانی خۆیندکاران و قورئان خۆینەکان و فەقیهەکان زۆرە بە وردی وتی وەللاهی تکام وایە من بەهۆی ئەوانەو سەربیکوم، ئێو بە لاوازه کانتان سەردە کەون و، ئەوانە بە سکاڵا و تراکانیان لە نوێژەکاندا جەنگ دەکەن و بپروای قایمی ئەوان لە گۆرەپانەکانی جەنگدا کە مردن لەوێیە هانی یان دەدا بۆ خۆراگری کردن، سوپای خاچ پەرست هەلیکوتایە سەر کە چەند قاتی ژمارە ی ئەوان بوو، جەنگە کە ئەوەندە گەرم بوو سوپاکە ی زۆریان ناچاردەبن پاشەکشە بکەن، بەلام (نورالدین) پیتی لە زەوی هەلنەگرت و لە گەڵ کۆمەلەکی زۆر کەم سەقامگیر بوو دەستی شل نەدەکرد، کاتی خاچ هەلگرەکان ئەوەیان بینی، کە (نورالدین) بەم ژمارە کەمە جەنگ دەکات و نابەزێ وتیان: ئەوە پلان و فیلە ڕەنگە مەبەستیان پەلاماری تر بێ کە

(١) مع الابطال، محمد رجب البيومي، ل ١٠١) به پوختکردنەوه لە قسەکانی (ابن الاثیر) کە لە (الکامل) دا وتونی. (نووسەر)

ئەوان ئاگایان لى نه بێ. ئەوان وتیان با خۆ رزگار کردن هەلبژێرین، بە پەلە رایانکردو کشانەوه، (نورالدین) بەم هۆیانە سەری سوپما، بەلام ئەم سەر سوپمانیەى بە نوێژى سوپاسگوزارى بۆ خودا پىچراند.

خاچ پەرستەکان (دمياط)یان داگیرکردو، هەوالی ئەمەى پێگەییو، ئەویش ترسا^(١) چوو هزگەوت نوێژو دوعای دەکرد، پاشان لە مزگەوت دانێشت بۆ گوێ گرتن لە وتارو وتەى زانایەکی ئایینی لە مزگەوتداو، ئەجا باسیکی گێپرایەوه کە گوێگران بختە بزەو خەندەوه، بەلام (نورالدین) هیچ خۆى سل نەکرد، بۆیە ئەو کەسەى لە تەنیشتیەوه دانیشتبوو لى پرسی بۆچى تۆ پى نەکەنیت؟ پالەوانەکە لە دۆلەکی تردا بوو، بە گوێگرەکانى راگەیاندا وەللاهی من شەرم لە پێغەمبەرى خودا ﷺ دەکەم کە لێوێهەکانم پى بکەن و مسوڵمانانیش لە (دمياط) دا گەمارۆ درابن!

وتم (نورالدین) پێویستی بە نووسینەکی سەرەخۆ هەیه، بەراستی چەند کتیبى تاییبەتى لە بارەوه نووسراوه، بەلام زۆریەیان گێپرانەوهى بەسەر هات و سەرگوزشتەى میژوییە، پێشەوهى چووبنە ناو بنج و بناوانى قولاییەکیەوه، پەندو نامۆزگارى لێوەرگرتبن و پێشکەشى خوێنەرانی بکات بۆ بەرگریکردن لە پیاوێتى ئەو بەرزکردنەوهى پەلەى رەوشتى ئەو، قسەکان ناوەرۆکیان پێویستییان بە راشە نییە،

(١) (دمياط) شارەکە لە میسر لەسەر روبرارى نیلەو، پارێزگایەکەو، (٧٢٠٠٠) کەسەو، خاچ هەلگرەکان گەمارۆیان داو لە (١٢١٩ - ١٢٢٠ ز) رزگاریان کرد. بە کورت کردنەوه لە (النجد في الاعلام) وەرگیراوه. (مصر)یش نێشتا بە دەولەتى عەرەبى ئیسلامى ناوژەدە کەرتبو، دەرکەوتە باکورى خۆرەلاتى ئەفریقاوهو (١٢٥) پارێزگایە (٦٦٠٥٠٠٠) کەسە، بەر لە ئیسلام وەکو لە سورەتى (یوسف) و (القصص) دا هاتووه قیبتییەکانو بەنو ئیسرا ئیلیەکانى تێدا نیشتهجى بووه. ئەم ناوچەیه لەگەڵ سوریاو فەلەستین دا وەکو لە قورئان و کیتابى موقەددەسدا هاتووه پریبون لە باخچەو باغاتو گەنمو جۆى لى کراوه، رەزو میژوى هەبوو، خاوەن سامانەکەى سروشتى ئەو بوون. بەلام نیمرۆ بە پێچەوانەوه ئەم رویە سروشتى یدیان نەماوه، بپروا وایە سوریا فارسەکان دواى داگیرکردنى وێرانیان کردیبت. ئەوانى تریش خاکیان توشى دامالینو پوتانەوه بووه ناتوانی چاک بکێتەوه. (پروانه الجیولوجية البینة، ادوارد کیلر، ت: د. غسان محمد السبتي، ل ٦٣). (وەرگێت)

به‌لام میژوو بۆ سهرمه‌شقی و په‌ند ده‌خوینریته‌وه، نه‌ک هه‌ر بۆ زانینی ئه‌وه‌ی که رویداوه و به‌س! قه‌ت پلان ته‌واو نابج هه‌تا له‌ ماوه‌ی رووداوه‌کی نایابدا به‌رپوه نه‌بری و شیشه‌لی هه‌زری له‌گه‌لدا نه‌یی، نه‌ک به‌ خوین گه‌رمی و کارایی وتارییژی، ئه‌مه‌ش له‌ نووسراوی پیاوچا‌کاندا له‌کاتی‌کدا ده‌یاخوینریته‌وه که‌مه.

(عمادالدین زنگی) و (نورالدین) ی کوری پیشه‌کییه‌کی جوان بوون بۆ (صلاح الدین)، به‌ روشتنمان به‌ شوین هه‌لو‌یسته‌کانی جوانی ئه‌م دوانه‌دا له‌ چه‌ند زنجیره‌یه‌کدا که‌ ته‌واو‌که‌ری یه‌کتری بن به‌ دوا‌ی هه‌لو‌یستی (صلاح الدین)‌دا ده‌چین، بێ پچراندن خوینه‌ری به‌رپز له‌ چه‌ند زنجیره‌یه‌کدا ده‌ییین!

من نالیم نووسه‌ر هه‌رچی رووداوه‌ باسی ده‌کات، به‌لکو ئه‌وه هه‌لده‌به‌ژیرم له‌ناو رووداوه‌کاندا که‌ هۆیه‌کی قایمیان له‌ روودانی رووداوه‌کاندا، چا‌و‌گی هێز بوون له‌ دیاری‌کردنی چاره‌نووسدا.

خیزانیکی دلیرو نہ بہز

لادی نشینو کوردو بہرہپر^(۱) کہ چند گہلیکن لہسہر نازادی و ہیرو بازو سروشت بوون و نہوہری نازیہتی و دلیری و چاکہ کاری کہ ہیانہ دہیہ خشن بیگہرانہوہ، چونکہ سروشتی سہرہ تایان بہردہوام زالہ لہسہر گیانیان و، نہوان بی درو و فیل و ہلامیکی راستت دہدہنی لہوہی دہتہویتی، مہگر واہستہ بووین بہ پیوانی پامیارہوہ، نہوکاتہ بہشیوازی دبلو ماسی چاویان دہبیٹہوہو لہ شیوہکانی فرت و فیل تیدہگن، لہگہل نہوہشدا راست و پھوانن و بی پیچ و پھنان، بویہ نہوہ دہلیم تا ناشنایہتی لہگہل ژینگہی کوردیدا پیدا بکہین، کہ خیزانی سہلاحہددین لہناو باز نہکھیدا بو، بہرلہوہی بیٹہ ژیانہوہ دہورویہریک بوو لہ ژینگہی عہرہبی لادیسی دہچو لہ نازیہتی و پیاوہتی و شکویی و نازین و ناوداری بہ بہخشہندہیی و سہخاوت و لادان لہ کاری سوکھلہیی، نہگہر سروشتی یان شیوازہکانی جہنگی تازہیان زانیبایہو، نامیرہ لہناویہرہکانی نہوانیان ہہبواہی ہیچ گہلیک نہیدہتوانی خوین لہ بہرامبہردا رابگریٹ و، نہوان پیاو و گیانفیدا و دلیرو چاونہترس، بہلام ہیرو جہستہیی لہ مہیدانہکانی جہنگدا ہہموو شتیکن نیہ.

نافرہتانی کورد وہکو پیاوہکانیان بہ نازیہتی ناوبانگیان پیدا کردوہو، نافرہت شانہشانی پیاو دہجہنگی، ہوزہکہ وانہی سوار چاکی فیژدہبی بو ہیروش و بہرگری بو چاوہروانکردنی ہیروشیکی کتوپر، یان چاوہرپیگردنی یارمہتی، دانہکی

(۱) بہرہپر: وہکو لہ (المنجد فی الاعلام) دا ہاتوہوہ نیمہ کورتی دہکینہوہ: بہ دانیشٹوانی نہفریقیای باکور دہوتری لہ (بہرقہ) وہ بو (زہریا) کہ بہر لہ بہ عہرہب بوونیان بہ زمانی تر دواوون، بہلکو ہتا نیستا ہہرواہ.

بەرێزانەى هاوێپمانى کاتێک داویان لێدەکات، بۆیە فەرمانپەرەواى دەکات لە دەوریاندا پەییوەندیان پێوە دەکردن تا پیاوانى لە ئەوان وەرگیرن بە بەشى لە سوپای ئەوان لە جەنگدا. ئەوان بە کەسانى بێ پێچ و پەناو وەفادارو بە سفەت و دڵسۆز ناسراون، ئەوان زیاتر جێگای دڵنیایی و بێترسی بوون لەو خزم و کەسوکارانەیان کە هەستى بەرەبرەکانیان تێدابوو کە سەرەکیشتى بۆ دووبەرەکی، لەکاتێکدا (فارسان) ویستیان کورد بىخە ژێر گوێراپەلای خۆیانەوه.^(١)

بێنیان یاخى و سەخت و پیاو ئازان، بۆیە پەنایان بردە بەر پێگای ناشتیانە، چونکە ئەوکاتە نەیانەتوانى بەسەر گەلیکدا سەربکەون کە شەوانە رامال بێنەو، لە رۆژدا پشت بەدەنە چیاکان، ئەم سەرکەوتنەیان ماوێهەکی درێژ بۆمایەوه لەناو هۆزە کوردەکاندا سەرۆکی هۆزەکە (شادی) دەرکەوت کە باوکی ئەم دوو پالەوانەیه (ئەبیوب) و (شیرکۆ) و باپەرەى (سەلاحەددین)ى کورێ ئەبیوبە کە پالەوانێکی ئازابوو فارسان ویستیان بیکەنە پیاوی خۆیان، بەلام ئەو قایل نەبوو، بەلکو ئەو تەنیا بۆ قسەیهک گوێراپەل دەبێ کە ئەویە راستى بزانیت، بۆیە ئەوانى بە جێهێشت چوو ئەو ژيانى خێلەکەیهوه (دووین) و، پاشان پەییوەندى دۆستایەتى لە نێوان ئەوو (مجاهد الدین بەهرۆز)دا دروست بوو کە پیاویکی بە هیممەت و چالاک بوو، ناوی (شادی) بێستبوو، ئەویش هەلیبژاردو کردى بە یارمەتیدەرى خۆى لە کاروبارى سیاسى خۆیدا لە عێراقدا، ئەو سەر بە دەسلەلاتى (مەسعودى سلجوقى) بوو، لەو هەریتمەدا بە ئەمیندار دانرابوو کارى ئەوه بوو کە لەناو هۆزە

(١) یەكەم ئیمپراتۆریەتى گەورەى کورد کە فارسان بە سەرکردایەتى کورش پوخانیان دەولەتى میدیەکان بوو لە (٥٥٠ پ ز)دا کە دەستوری زەردەشت پیغمبەریان پیاده کردووه. وەکو لە کتییى {زەردەشت و زەردەشتیەکان}دا کە بە ویستی خوا بەمزوانە چاپ دەکړی رووفانکردۆته وه. (مەسعود محمد) لە کتییى (لسان کرد/ ل: ١٩)دا دەنوسى: {مادیەکان یان میدیەکان باپەرەى سەرەتای کوردەکانن کە لە نێزاندا نیشتهجێ بوون}. (کتاب المقدس/ سفر التکوین/ ١٠/ ٣)دا میدى کورێکی یافى کورێ نوحه. هۆکاری سەرەکی رووخانى ئەم دەولەتەش وەکو لە کتییى میژووی کوردو کوردستانی/ شکرالله بابان دا هاتووه بۆ ناستیاکی پادشای مادی دەگەڕێتەوه کە دەستی دایە ستم و بەردانى جلەوى حوکم. وه بپروا وایه ئەم ئەژدیهاک بۆ بێت. (وەرگێڕ).

ئاواریه کاندای به شوین مرقی ئازادا بگهڕی، تا بۆ جیگیر کردنی ئاسایش یارمهتیدهریان بن ییگوتدان به مه بهستی ناکه سایهتی، چونکه ئەو که سهی هاونیشتمانی (بهغداد) بۆ خاوهن هۆزێکی ناسراوه لایهنی ئەو هۆزه ده گری و پهنگه ئەو که سهی نه یاری ئەو هۆزه بۆ ییخاته ناو تۆمهتی بهتالهوه که به رهو کی شهیه کی درێژ رایده کی شهی، به لام بابای نامۆ میوان له کورده کان هیچ کامی لهو مه به ستانهی نییه، جگه له سه قامگیر کردنی ئاسایش نه ییت.

(شادی) پالەوان چالاک و هیممهتی به رزی خۆی نواند بۆ سه ره نچراکی شانی خه لکی به رهو لای خۆی داو، (مجاهد الدین به هرۆز) وای رووانی که کارمه ندی نهوی له (تکریت) و، له گه ل ده ستیه ک له گه لی کوردی خۆیدا به کاره کهی هه لسه ی که سروشت و ره وتی نهوانی ده زانی و، هۆکاره ئاسایشیه کان پیا ریزن و، کی شه و ناکۆکییه دژواره کان له ناو ببات و، جگه له مهش هه ردوو کورپه کانی (ئه ییوب) و (شیرکۆ) که هه ردوو گه نچ بوون به ئازاو دلیر ناویان ده رکربوو هه ردوو کیان ده بن به قۆل و بازووی ئەو، بهم چهشنه (تکریت) بوو به مه لبه ندیکی هتیرو ئاسایش بۆ ئەو خێزانهی له (دوین) ه هاتوه.

کی شه و ده به ریکرا چوون له م و لات هدا رووه و نه مان نه بوو، (بهغداد) خۆشی سه رگه ردان مابۆوه له وهی نه یاران و کتبه رکی که ران ده یکه ن، کاتی شادی بووه فه رمان په و له گه ل جووته کورپه کانی دا، کورد هه ستی به وه کرد که نهوانه ی کار به ده ست هه و ره گه زی خۆیان، بۆیه چوونه ژیر فه رمانی نهوانه وه له سه ر نهوانیان ده کرده وه له مه ترسی و رقی نهوانیان ده پاراست. (شادی) کۆچی دوایی کردوو، دوو له رۆ له کانی مان وه که سه رۆ کایه تی گه له که یان بکه ن، یی شه وهی هیچ براهه که له دوو براهه ده ستدریژی بکاته سه ر نهوی تریان، (ئه ییوب) که برا گه وه بوو چاودیری مافی براهه ی ده کردو چا و پۆشی له هه ل له کانی ده کرد، وه کو هه ل ه ی په رۆش نه بوونی به رازی کردنی (بهغداد) که شوینی شه ره قسه یه وه کو ئاینده دیت ه ییش. قهزا و ابو (عماد الدین) پادشای (موسل) به سوپایه وه په لاماری (بهغداد)

یدا بۆ شەپکردن لە گەڵ خەلافەت و لابردنى دا، سولتانى (سەلجوقى) پشتگیری لە داخوازى ئەو کرد، هەرچى خەلافەت بوو داواى یارمەتى لە (فارسەکان) کرد دژیە (تورکەکان) و، ئەو بوو (عماد الدین) بەزى و بۆ (تکریت) رایکردو، پەناى برده لای (نجم الدین ایوب)، ئەویش پیاوەتییه کەى و مەردایەتییه کى هانیدا یارمەتى بدات و، کەشتیگەلیکی بۆ داناو پەڕینەوێ بە دیجلەدا بۆ ئاسان کرد بۆ (موسڵ)، ئەمەش کاریکی بە پەلە بوو (نجم الدین) سەیری ئاکامە کەى نەکردبوو، وا پێویست بوو ئەو نوێنەرایەتى کاربەدەستى (بەغداد) بکات و، وە فەرمانڕەواکەى لەویدا، (عماد الدین زىکى) دوژمن بوو و جەنگى لە گەڵ خەلیفەدا کردوو و ویستوویەتى بپروخێنیت.

(مجاهد الدین بەهرۆز) لەم کارەى ئەو نەگۆلى کردو دانى پێدا نەهێنا، لێردا لە جیاتى ئەوێ هەلسێ بە گرتنى و لە گەڵ پاسەواندا بیگوازیتەو بۆ بارەگای خەلافەت چۆن لە تەك ئەودا دەوێستى! هەلۆیستێك كە بۆ (بەهرۆز) زۆر دژوار بوو، چونکە دوور نیە خەلیفە و دارودەستە کەى و ابزانن ئەویش پالپشتى کارە کەى (ئەبیوب) بوو و پارێزەر و چەپالە دەرى ئەو بوو، بۆیە (بەهرۆز) نامەیه کى بۆ (نجم الدین ئەبیوب) نارد کە سەرزەنشستە و سەرکۆنەى کردبوو ئاگادارى ئاکامیکی خراپى دایە.

کاتى (اسد الدین) پیاوێ کى ماقولێ تکریتی کوشت بەهۆى کێشهیی کە لە نێوانیاندا روویدا تراژیدیای گەرماساتە کە گەورە تر بوو، کارە کە بۆ (بەغداد) بەرزکرایو، ئەمەش لە کاتیکدا بوو خۆى سازدە کرد بۆ کاریکی یەکلارواه لە دژی (نجم الدین ایوب) و براهی کەى (اسد الدین شیرکۆ) دا. ئاسایی بوو کە هەردووکیان هەست بەو بکەن کە بۆیان سازدە کری، بۆیە سووربوون لە سەر بە جێهێشتنى (تکریت) و چون بۆ موسڵ. (عماد الدین) هەوالێ ئەوێ پێگەشتبوو کە بۆچى ئەوانە لەم دوانە بەرقدارچوون و لێیان توڕەبوون و، گومانى باشى پێبردن، بۆیە بە خێر هاتنى گەرمى لێیان کردو، رووبەرە کى گەورەى بۆ دابڕین و، بوون بە

سه‌ریازیکی ئه‌و، (عماد الدین) دوورن‌اس و سه‌رناس بوو له‌ناو خه‌لکیدا، به‌ دووریینی خۆی به‌ه‌چی ئه‌و دوو په‌ناهینه‌یه‌ی ده‌زانی و په‌ی به‌ پله‌ی سیاسه‌تی به‌په‌رتوه‌بردنی ئه‌وانه‌و دلیتریان له‌ جه‌نگدا ده‌برد، بۆیه‌ له‌ ریزی پێشه‌وه‌ی راویژکارانی خۆیدا داینان‌و، ده‌یناردنه‌ ناو جه‌نگ و پێکدادان، به‌مه‌ سه‌ر ناسیه‌که‌ی راست ده‌رچوو، ناوبانگیان له‌ موسل‌و ئه‌و ناوچانه‌ی سه‌ر به‌ ئه‌وی بوون ده‌رکردبوو، به‌م گه‌شته‌ پیرۆزه‌ زه‌مینه‌ بۆ ئه‌و خه‌زانه‌ خۆش بوو که‌ به‌ زوویی بگه‌نه‌ پله‌ی سه‌رکردایه‌تی و ده‌سه‌لات.

میژوون‌وسان باس ده‌که‌ن که‌ (صلاح الدین) له‌و شه‌وه‌دا له‌دایک بوو که‌ (نجم الدین ئه‌ییب) باری کردووه‌ بۆ (موسل‌و)، به‌ سواری و‌لاخ هه‌لیگرتوه‌ به‌دوای چاره‌ن‌ووسی نادیاردا گه‌راوه‌، چونکه‌ نه‌یده‌زانی (عماد الدین) چۆن سه‌یری ده‌کات، تا وتراوه‌ له‌و کاته‌یدا وتویه‌تی: خۆزگه‌ قه‌ت له‌مبار ه‌ناهه‌مواره‌دا مندالم په‌یدا نه‌بوايه‌، نه‌یده‌زانی خوداوه‌ند ئاماده‌ی کردووه‌ تا ببێ به‌ سه‌رکرده‌یی بۆ سه‌رجه‌م میلله‌ت، تا به‌ره‌و ده‌شتایی رزگاریان ببات!

ئهم جوته‌ براهه‌ له‌وه‌ بێئاگا نه‌بوون (واته‌ شیرک‌و ئه‌ییب) که‌ ئه‌وان له‌بن سیه‌هری پاله‌وانیکی جه‌نگاوه‌ردان‌و شوینی ئه‌زمون‌و تاقیکردنه‌وه‌ی ئه‌ون‌و پێویسته‌ ئه‌وه‌ی پێ بسه‌لمێنن که‌ ئه‌و پێویستی به‌ ئه‌وانه‌ به‌ر له‌وه‌ی ئه‌وان پێویستیان به‌ ئه‌و هه‌ییت. ئه‌و ئازایه‌تییه‌کی بۆماوه‌بیان بۆ ماوه‌ته‌وه‌ که‌ هانیانده‌دات بچه‌ ناو جه‌نگ‌و کاره‌ساته‌وه‌، له‌ جه‌نگه‌ سه‌ره‌تاکاندا (عماد الدین) خۆشی له‌گه‌ڵیاندا بوو پیاوه‌تی و گه‌وره‌یی ئه‌وانی بینی و سه‌یری کرد ئاستی شیاویان زۆره‌و ئه‌وانیش زانیان که‌ سه‌رۆکه‌که‌ متمانه‌ی به‌ که‌سانیکه‌ له‌کاتی ئاشتیدا خۆیان به‌ دلسۆزی پیشان ده‌دن، که‌چی له‌کاتی جه‌نگ‌و کاره‌ساتدا ئه‌وه‌په‌ری توانیان‌و ئه‌رکیان خه‌رچ ناکه‌ن‌و، ئه‌وان نه‌چوون ئه‌و خاوی و سستییه‌ به‌ (عماد الدین) رابگه‌یه‌نن، به‌لک‌و ویستیان له‌ رینگای ئامۆژگارییه‌وه‌ که‌ له‌سه‌ر هه‌موو سه‌ربازو پێشمه‌رگه‌یه‌کی مه‌یدانی جه‌نگ پێویسته‌ جۆش و خرو‌ش بجه‌نه‌

دڵیانەوهو بیان ووروژینن.

(عماد الدین) لە ڕینگای ترهوه بچ لەو ڕینگایە خۆیان پیشانیان دەدا دڵسۆزی ناودۆلی ئەوانی زانی، بۆیە پیاوی پلەیهک بوون لەلای ئەو، شاید هەر لە تکریت لەلایەن (عمادالدین) و ئەو دوانە لە نێوان ژانیان و فرە چالاکیاندا هەڵسەنگینرا بن، ئەو دوانە بینییان ئەوان وەک ئەو کەسە وانی لە گوندیکی دوورەوه دەرواته ناو پایتەختیکی پیشکەوتوو، دیسان لە گەڵ ئەو کەساندا هەڵدەستن و دادەنیشن کە لەلای (عماد الدین) بوون لە فەقیه و قازی و زانیان، سا رووداوەکانی رابردوو واقعی ئەم سەردەمە تیگەشتن و بە شیوەی رۆشنبیر بوون کە رابردوو لێی بێتاگابوون، بە شیوەی هیوایان بەوان زۆر بوو کە قەت چاوەڕێی ئەوهیان نەدەکردو، منداڵە کەش لە سەر بێشکەو (لانکە) کەیدا نەرم و نۆل بچوک بوو نەیان دەزانی چ رۆژەکی رووناکی دەبێت لە داهاوتا.

دواي ئەوهی (عماد الدین) کارەساتە کە (نجم الدین ئەبیوب) ی بینی وای بە باش زانی بیکات بە دەسەلاتدار بە سەر (بەعلەبەک) دا دواي ئەوهی خاچ هەلگرەکانی تیدا کردە دەرەوه و کارامەیی جەنگی و بەرپۆڵەبەردنی هەر دووی تیدا بینی، بەعلەبەکیش مەلەبەندیکی ترسناکی خاچ هەلگرەکان بوو، هیزی خۆیان لەویدا کۆکردبۆوه بۆ پەلاماردانی (حەلب) و (دیمەشق) و، پوخانی ئەوانە بە دەستی (عماد الدین) واتە هەرەسەینانی پالێشتیکی بەهێز کە کۆمەکی دوژمن دەکات بە ئازوقە و سوپا لە کاتی کدا هێرش دەکەنە سەر یەکن لەو دوو شارەیه، (نجم الدین) ئەوهی چاوەڕێ دەکردو و شوو رۆژی تیکدەکردەوه بۆ ئامادەکردنی گیانی گشتی گەل بە مەبەستی ئامادەکردنی تفاق و ئازوقە بۆ سوپا، داواشی لە (عمادالدین) کرد بۆ ئەم مەبەستە یارمەتی بدات، ئەویش چی پێویست بایە بۆی رهوانە دەکرد.

(نجم الدین) تارا ددەیهکی باش ماوهیهکی زۆر لەم شارەدا مایهوهو، (سەلاحەددین) لەویدا گەوره بوو فێری وانەکانی جەنگ و هونەرەکانی بوو کە ئەمە

بۆ (نجم الدین نهییوب) ی باوکی نه‌په‌خسابو، چونکه ئەم دوانه هەردوکیان له لادیدا گه‌وره بووبوون^(۱) که له‌ویدا بۆ جه‌نگ کردن پشت به زیره‌کی سروشتی ده‌به‌ستری‌ت، به‌بێ وه‌رگرتنی هیچ وانیه‌کی رێک و پێک، دیسان نه‌وه‌ی بۆ سه‌لاحه‌ددین په‌خسا بۆ فێربونی زانست و میژوو له‌سه‌ر ده‌ستی گه‌وره‌زانیان هەر له‌تافی منداڵیدا بۆ باب و مامی نه‌په‌خسابوو، ئەمه‌ش شاره‌زایی جه‌نگی زیاتری پێدا، چونکه خوێندنی میژووی ئیسلامی سه‌ربلندی به‌ ده‌روونی سه‌روادار ده‌دات، کاتێ قوتابی تازه‌ پێگه‌یشتوو ده‌زانێ که سوپای ئیسلام دوو ولاتی گه‌وره‌ی رزگار کردووه، یان دوو ئیمپراتۆریه‌تی گه‌وره له‌ سه‌رده‌می یه‌ك خه‌لیفه‌دا به‌ چه‌ك‌داری و په‌روایه‌کی چه‌سپیه‌وه.

(اسد الدین) هەر له‌ناو ده‌ست و په‌یوه‌ندی (عماد الدین) دا مایه‌وه له‌ موسڵداو، له‌ هه‌موو کارو بارێکدا راویژو پرسى پێده‌کردو، به‌ قاسیدو په‌یامنی‌ری ده‌نارد بۆ شوێنکه‌وتوانی و دوزمنانی، ئەمه‌ش مانای متمانه‌ پێبون بووه، به‌لام وه‌كو (نجم الدین) ی برای میرنیشنیکی تایبه‌تی سه‌ربه‌خۆی نه‌بووه، ره‌نگه (عماد الدین) پشتگیری و په‌شورودریژی (نجم الدین) ی تییینی کردبێ و به‌ شایه‌نتری زانیبێ بۆ حوكم‌کردن له‌ میرنیشنیکی تایبه‌تیدا، و له‌ (اسد الدین) دا گیانی به‌رگری و په‌لامارو تۆله‌ی په‌ی پێ بردبێ که له‌ناو یه‌ك ریزدا له‌ناو دوزمندا په‌رته‌وازه‌یی و ناکۆکی په‌ی‌دا ده‌کات، بۆیه‌ وای به‌ چاکزانی له‌ ژێر فه‌رمانی خۆیایی نه‌ك سه‌ربه‌خۆ ییت.

کاتێ (عماد الدین) مائتاوایی له‌ دنیا کرد، کورپه‌ پالنه‌وانه‌که‌ی (نور الدین) هات که ئەو زۆر له‌ باوکی رازییوون خوشنودی خۆی له‌ به‌رامبه‌ر ئەم دوو پالنه‌وانه‌دا ده‌خسته‌ روو، چونکه‌ لی‌بوورده‌و کراوه‌ بوو، شتی به‌ گومان وه‌رنه‌ده‌گرت، چی

(۱) له‌ کتییی (الکرد فی دائره‌ المعارف الاسلامیه‌/ جماعه‌ من المستشرقین/ ت: حمید ریسوار/ ۵۵:ل) دا هاتوه‌: {سه‌لاحه‌ددین} له‌ تکریت له‌دایک بووه‌، باب و باپیری فێری دابو نه‌ریتی کوردییان کردووه‌. له‌ میژووی گه‌لی کورد/ صالح قه‌فتان دا (ل ۱۷۶) دا هاتوه‌ که باوکی ماموستای تایبه‌تی بۆ راگرتبوو، قورئان و سه‌رفو، نه‌حوو، عیلمی حدیث و میژوو نیشای پێ فێرکراوه‌ و زانینی فه‌قیه‌تی خۆیندووه‌ هه‌رته‌ی لاوه‌تی له‌ شاما را‌بواردووه‌. (وه‌رگێتی).

بۆخۆی دەویست لە سۆلتەو دەسەڵات بۆ سەربازەکانیشی دەویست، بەبێ خۆ بەگەوره زانین و فیز، ئەم شیوە گیانە پاکەش وا لە مرۆڤی چوست و بە توانا دەکات بە ئاسانی لە مەیداندا دەریکەوی، چونکە خراپترین کار لە بەرپەرەبردنی دەولەتدا ئەوەیە کە سەرکردە رقی لەو کەسانە بێتەو کە خۆی کردونی بە کاربەدەست و ھۆشیارن و بە ھەولێ دڵسۆزی خۆیان لە ژێر بەیداخی ئەودا ئاستی بەرز بەدەست دێن، لەکاتیکیدا شکۆی جەنگاوەری دەستەبەر دەکەن لە پرووی لۆژیکەو پێویستە شوێنی ئەوانە لای فەرمانرەوا بلندتر بێت، بەلام ئیرەیی لە دەرکەوتنی لە ھیکرا کت و پڕ تەرازوو کە ئالوگۆڕ دەکات و تۆمەت و تاوان دەدرێتە پال کارمەندی دڵسۆز، ھەموو شکۆیەکی لێدەسەرئێتەو، ئەمەش ئەگەر ھات و نەکوژا یان لە تاریکایی زیندانییەکاندا فری ئەدرێت.

ئەمە لەسەردەمی (نورالدین) دا ئەم کارانە نەبوو و ھیچ پێگایەکی نە بوو ئەم گومان بردنە، چونکە خەمی گەورە یان ھەموو خەمی ئەو بوو کە خاچ پەرستەکان بکاتە دەرەو، بێتەوێ گۆی بەو بەدات کە کێن ئەوانە ی دەریان دەکەن و کێن ملوانکە ی ستایش بەدەست دێن (نجم الدین) بەرەورووی گرەفتیکی سیاسی بۆو کە بوو ھۆی نەمانی حوکمی لە بەعەلبەکدا، ئەمەش لەکاتیکیدا بوو (معین الدین) فەرمانرەوای دیمەشق بۆی لە بۆسەدا بوو، سوپای ناردە سەر بەعەلبەک تا ئەوانیش بخاتە سەر دەسەڵاتی خۆی و دوور لە دەسەڵاتی (نورالدین) بێ، ھیزی (معین الدین) لە دیمەشقدا لە شاریکی بچوکی وەکو بەعەلبەکدا ژمارە ی ھێزو تفاق ی پتر بوو لە ھیزی (نجم الدین)، ئەو کەسیکی ناردبوو بۆلای (نورالدین) داوای کۆمەکی بکات، بەلام لەبەر ھەر ھۆیەکی بێ کۆمەکییە کە دواخرا.

ھەندێ میژوو نووس ھۆکارەکی بۆئەو دەگێرئەو کە (نورالدین) لە سەرەتای حوکمیدا سەرقاتی ھێورکردنەوێ شۆرشیگێرەکان بوو لە موسڵدا لە دژی ئەودا، یان خەریکی ھێرشیکی کت و پڕ بوو بۆ سەر سوپای خاچ پەرستی کە لە شامدا لە نزیک (حەلب) دا زیندی حوکمی ئەودا خۆی مەڵاس دا، ھەرکەس ژیا نامە ی

(نورالدين) بخوښتته وه ده پيښى به په له ناترسى و، به به خته وه ر نايښرى گهر له گهل
سوپاى مسولماناندا بجهنگى، چونكه به پارچه بوونى هيرى جدهنگى داده نا، به لكو
واى به باش ده زانى مادام به رژه وهندى يه كيكه روو بكاته دوزمنى داگير كړ، نه و
په لامارى سوپاى مسولمانان نادات، مه گهر نارامى نه ميښى و گيانى بگاته گهرو.
له به رامبر دواكهوتنى فرياگوزارى له (نورالدين) دا (نجم الدين) واى رووانى كه
پيوسته خوښى مسولمانان به بى كه رشتنى پيوست بكات بپارزيښت و، به چاكي
زانى (بهعله بهك) به (معين الدين) بسپيرى له بهرامبر چه ند گوندى له شارى
ديمه شقدا كه نه و به كاريان هه لېستى! هه ندى له نو سهران نه مه به ده ست
هه لگرتنى ده زان له مافى (نورالدين)، هه تا له مافى (نجم الدين) خو شيدا. نه وهى
راستى بى په لاماردانى جهنگيش له كاتى ناماده نه بوونى هوكانيدا نه بى و گهر گرتنى
سهر كهوتن به نه گهر يكي گهرو وه به خاوه نه كى نه دات پالنه وانى نيه، به لام ناشتى
پاريزى له كاتى به ده ست نه هينانى سهر كهوتندا پالنه وانه تيبه كى ناشتيا نه يه و كه سى
هه لى ده سهنگينى كه كاروباره كان به ترازوويه كى راست ده كيشتى! (نورالدين) ناوا
ليى حالتى بوو بوو، رقى له (نجم الدين) نه بووه، (شيركو) ي براى له (حه له ب) دا
بينى و (نورالدين) (حمص) و ده ورو دراوسپكانى بو نه ودا شكاندو، بسوه
سهر له شكرى سهر بازي نه و، نه و قهت نه وهى به خه يالدا نه ده هات گهر په يمان له
(نجم الدين) و (اسدالدين) ي براى وه رگرى نه وانيش له گوپرايه لى نه و پر ونه ده ره وه
به قسه ي نه كهن. له مهر نه م نادياريه ته واهى به سهر مامه لى (نجم الدين) دا
هاتوه، هه ندى له ليكولهران بو نه وه چوون كه مه سه لى سپاردنى (بهعله بهك)
له سهر ريكهوتنى نه و (نورالدين) ي فه رمانه واى بووه تا خو يان له جهنگى ناوخو
بپاريزن و حيساب بو جهنگيكي نزيك بكهن له گهل خاچ په رسته كان دا، له پر دا
هه وال هات كه خاچ په رسته كان به هه لمه تى دووم هه لساون له نه وروپاوه به ره و
خوره لات، جكه له (نورالدين) كه س نه بوو به راى لي بگرى، به لام نه م هه لمه ته به
سهر و كايه تى (لويسى نويه م) ي فه رهنسى و (كه نرا دى سييه م) ي نه لمانسى بوو،

ئەوانیش کەوتنە بەر مەترسی سەلجوقییەکان و بەشیکی زۆریان لەناوبردن.

من وَا دەرپوام کە هەولێ (سەلجوقییەکان) بۆ بەرەنگار بوونەوهی داگیرکەری خاچ پەرستی (صەلیبی) پێوستی بە باسینکی سەربەخۆ هەیه، چونکە زۆرینەی میژوونوسان لەگەڵ گرنگییە کەشیدا چاوی لێدەپۆشن، ئیمە لە هەلمەتی یە کەمدا بینیمان کە (بەتۆس ناسک) پێشپەرەوی دەکردو چۆن تێپێ لە سەلجوقییەکان هێرشێکی تیکشکینەریان کردە سەریان و سەرکەوتن و تەنیا سێ یەکیان دەرپاز بوون، خودا دەزانێ چێ ئەگەر هەمویان بە ساغی گەیشتبەن چێ رووی دابایە، چونکە سەردەمی بوو موسڵمانان ناکۆک بوون بە شیوەیی کە گریان و شینی دەخوازی، هیشتا کە (عمادالدین) هەنگاری غیرەت و ئازایەتی خۆی دەست پێنەکردبوو، ئەوەتا هەلمەتی دووهم بە سەرۆکایەتی دوو پادشا دەست پێدەکاتەوه کە شای ئەلمانی و فەرەنسیایەو ئەوانیش بەشی خۆیان لە شمشیرەکانی سەلجوقییەکان ئەشکەنجە دەبینن، بە شیوەیی پادشای فەرەنسا ناچار دەکەن پاشەکشە بۆ ولاتی خۆی بکات بە بێ گەیشت بە خۆرەللات، (کنراد)ی ئەلمانی سور بوو لەسەر هێرش بردن بەلام، ئەک بۆ (الرها) تا لە جەنگی (نورالدین) رزگاری بکات وەکو پێشدا وَا خەملێنرا بوو، بەلکو بەرەو دیمەشق کە دوورە لە دەسەلاتی (نورالدین).

(نورالدین) و (غازی) باریەکە ی بۆ یارمەتیدانی دیمەشق راپەڕین، ئەگەر (معین الدین) چوبایە گەلیان و ئەم سێ هیژانە بە یە کەگرتوویی لە مەیداندا بچەنگابان بەزین پرووینەدەداو سەردەکەوتن، بەلام (معین الدین) پادشای (دیمەشق) لەوه نەترسا دواي شەپ دەسەلاتی بکەوێتەو مەترسیەوهو، بکەوێتە جەنگی (نورالدین) هەو، بۆیە وای بە باشزانی پەیمانێ لەگەڵ فەرەنگیان دابەستێ کە هەندێ قەلای گرنگیان بداتە دەست و مالێکی زۆریان بە بارمە پێدات! ئەمەش دزیوترین رووداو بوو بۆ موسڵمانان کە بینیمان (معین الدین) ناپاکی دەکات و غونەیهکی ناشیرن لە سەرشۆڕی و ریسوایی شکان دەبەخشێت.

(نورالدین) و (غازی) ئەمەیان لە دەروونی خۆیاندا هەلگرتو، گەڕانەووە بۆ دانانی نەخشەیەکێ جەنگ کردن لەگەڵ فەرەنگییە پەلاماردەرەکاندا. ئەوانە لە زەبرو زەنگی ئەم دوانە ترسان بۆیە بەرەو پووی (الرها) نەچوون، بەلکو دور لە تێک هەلچوونیان هەلبژاردو وایان بەباش زانی لە دوورەووە بێننەو، (نجم الدین) بیرى کردووە کە خۆدانه پال (معین الدین) پاش ئەم ناپاکییە قەت شتی وانابێ، بەلام بە لەسەرخۆیی دەتوانێ لەناو دۆژمنانیدا خزمەت بە (نورالدین) بکات، لیڤەرەو هەر دوو بڕایەکان گەڕانەووە بۆ خو کۆکردنەووە لەژێر سەرکردایەتی پالەوانێکی ئەمەینداردا یە کەمیان (اسدالدین) بوو بە ناشکرا لە (حەلب) دا خزمەتی دەکردو ئەوێ تریان (نجم الدین) هە کە بە پەنھانی لە دیمەشقدا خزمەتی دەکرد، پاشان رووداو رووداوی دەگرت لە شێوێ لەنەکا و کت و پر دا، دواى شا (غازی) بڕای (نورالدین) و سەرداری (موسل) مرد. بێگومان هەرچەندە ئەو دەیتوانی (موصل) بچاتە ژێر فەرمانی خۆیەو، چونکە ئەو هیچ میراتگریکی نەبوو وە کە باسمانکرد لە رابردودا، دیسان ئەو گەورەى خێزانەکیەو پیاوی یە کەمە، بەلام ئەو ویستی بڕابچو کەمێ (قطب الدین) رازی بکات، بۆیە لە شوێنی شا غازى دا داینا لە موصلدا و سەرپەرستی کردو میرنشینی ئەوێ لە (شامدا) لە ژێر حوکمی (نورالدین) دا لیوەرگرتەو، تا هەریمە موسلمانەکان هەمووی کۆنترۆلی خۆی بن، مەگەر ئەوانەى یاخی بوون وەکو شای (دیمەشق).

سوپای خاچ پەرست دواى نائومیڤوونیان لە گێڕانەووەى (الرها) دا دەستییان گرت بەسەر (عەسقلان) دا کە زۆرینەى میسریەکاندا لەویدا گیرابوون لە شامدا کاتێ ئەوێیان بە تەواوی گرت بەتەمای ئەو بوون دەست بەسەر (دیمەشق) دا بگرن، تا سولتان (نورالدین) لە بۆشاییە کدا تۆق بەدەن و پاش ماوەیێ بتوانن بەسەریدا زāl ببن، خاچ پەرستەکان دوازانینی مردنی (معین الدین) و دانانی (مجیر الدین) لە جینگایدا چاو تێپڕینیان لە (دیمەشق) پتربوو کە کەسیک بوو هیچ رابردوویەکی نەبوو لە بەرپۆوەبردندا نە لە کاتی شێنەیی و ناشتیدا و نە لە کاتی شەپرو هەرا دا.

لێره دا (نورالدین) خۆی لەبەرەمبەر کاریکی مسۆگەردا بینییەوه ناچاری دەکات کە دەبێ دیمەشق لەو بەلایەى چاوەروانى دەکات رزگار بکات، بۆیە کۆنگرەى جەنگەکەى بەست و (اسدالدین) گەورەترین سەرکرده بوو لەناویاندا و لە هەموو رویەکەوه هەلۆیستی خۆى دەخستە روو، نەخوازەلا کە دەیزانى خاچ پەرستەکان خۆیان ئامادە باش کردوو بە داگیرکردنى شارەکە، بڕیار لەسەر ئەمەدا سوپای (نورالدین) بە سەرکردایەتى (اسد الدین) پەلامارى خۆى بەرهو دیمەشق بختەپرى و (نجم الدین ئەبیوب) ی براى ئەو کارە راپەرپێنى لەناوى دا کە خۆى لەسەرى رێک کەوتبوو بۆ پشتگیریکردن لە (سولتان نورالدین)، کاتى کاربەدەستى تازە لاو (محیرالدین) نەیتوانى هیچ کارى بکات و سەرکردهکەى (ئەبیوب) وای بە چاک دەزانی یارمەتى سوپای ئیسلامى بدات لە ژێر سەرکردایەتى براکەیدا و هیچ بواریکی بۆ دوودلى نەهێشتەوه، بەلکو بە پیشوازییەوه چوو پێش سوپای پەلاماردهرو دیمەشقی بە (اسدالدین) سپارد و هەلامى سۆزى ئیسلامى داىەوه، کە لەسەر رووى هەموو مەبەستىكى خۆى و لایەنگرایەتییه کى سیاسییەوهیه. ئەگەر ئەمڕۆ دیمەشق گەورەترین شارى شامەو لە هەموویان ئیدارى ترو رێکترەو لە دووژمن نزیک ترە، (نورالدین) وای بە باش زانى بارەگای دەسلالتى لە (حەلب) وە بۆ ئەوى بگوازیتەوه و سەیری پیاوێکەى خۆى کرد بىنى کە (نجم الدین ئەبیوب) و (اسد الدین شیرکۆ) و (سەلاحەددین) کوپى (ئەبیوب) و لە هەموویان ئازاترو بەتواناترو چاوەنەترسترن و بۆیە بڕیارى دا لە بەرپۆهەبردنى حوکمى دا لە جینگایە لە پیشینەکاندا دایان بەزرپێنى، تەقەلای داو (ئەبیوب) ی کرد بە فەرمانرەوای گشتى و (شیرکۆ) ی براکەشى بە جیگرى ئەو دانا و (سەلاحەددین) ی بە سەرۆکى ئاسایشى ناوخۆ (الشحنة) دانا، بەو رێگایە زەمینە بۆ ئەم خێزانە کوردییە خۆش بوو کە شوێنى خۆى بگرتى لە سەرکردایەتیکردنى ئیسلامیدا.

نه‌گه‌ر قسه‌و باسمان له‌مه‌ر نه‌یبوب و شیرکۆ له‌م چهند لاپه‌ره‌یه‌دا هیچ ئازاریکی به‌ خوینهر گه‌یاندبێ، دوان له‌مه‌ر (سه‌لاحه‌ددین) و گواستنه‌وه‌ی بۆ چه‌قیکی گرنگی سه‌رکردایه‌تی — له‌گه‌ڵ ته‌مه‌نی منداڵیشیدا — له‌سه‌ر وه‌لامدانه‌وه‌ی که‌سایه‌تی باوک و مامی ئه‌و نه‌بووه، (نورالدین) خۆی سورتر بوو له‌سه‌ر ئه‌مه‌ که‌ نابێ هه‌وا و ئاره‌زووه‌کان هۆکارێ بن بۆ گه‌یشتن به‌ پله‌و پایه‌ به‌رزه‌کان، به‌لکو ئه‌م پیاوه‌ گه‌وره‌یه‌ هه‌ستی به‌ به‌هره‌وه‌ری ئه‌م گه‌نجه‌ سه‌ربلنده‌ کردووه و هه‌لۆیستی باش و پۆزه‌تیفی ئه‌وی ناسیوه ئاماده‌ی بکات بۆ گرتنی شوینی به‌رزى خۆی له‌ ده‌سه‌لاتدا. (سه‌لاحه‌ددین) پالنه‌وانه‌تی (نورالدین)ی زۆر به‌دڵ بوو، له‌ په‌فتاری مرۆفانه‌ و هۆشیاری جه‌نگی دا شوین پێی ئه‌و ده‌که‌وت، توانی ئه‌و چالاکییه‌ی پیشکه‌ش بکات که‌ به‌ دلی (نورالدین) دا ببێ به‌ شایانی وه‌رگرتنی ئه‌م شوینه به‌رزیه‌، گه‌وره‌بوون و هه‌راش بوونی له‌ناو زانایان و فه‌قیهانی گه‌وره‌دا یاریده‌ی ئه‌وه‌ی دا که‌ فه‌رمانه‌وایکه‌ی ئه‌م ئاسته‌ گه‌وره‌یه‌ی به‌ قابیل بینیت، هه‌مو رۆژی کۆری زانستی له‌ کۆشکی (نورالدین) دا ده‌گێرا مه‌گه‌ر کاروباره‌کانی شه‌ر سه‌رقالی کردبایه‌.

له‌ کۆری زانستیدا له‌م کۆشکه‌داو له‌ جه‌نگ و پیکداداندا له‌ مه‌یداندا ئه‌م گه‌نجه‌ هۆشیاره‌ ئه‌وه‌ی پێشاندا که‌ بۆ ئاینده‌یه‌کی به‌خته‌وه‌ر ئاماده‌ی کردووه. (نجم الدین)ی باوکی سووربوو له‌ سه‌ر ئه‌وه‌ که‌ کۆره‌که‌ی له‌سه‌ر خۆشیستنی (نورالدین) و فێربوونی هه‌لۆیسته‌کانی ئه‌و په‌روه‌رده‌ ببێ و له‌ (نجم الدین) دا خۆ به‌که‌م زانی نێ هه‌بوو که‌ له‌ هاوتاکانی ئه‌ودا نه‌بووه، ئه‌و بۆ هیچ شانسێ خۆی هه‌لنه‌ده‌بژارد، ئه‌وه‌نده‌ی به‌س بوو که‌ رۆژان یارمه‌تی ده‌ده‌ن به‌و شکۆیانه‌ی خودا بۆی بپارداون که‌م بێ یان زۆربیت. ئه‌م سێ کوچکه‌ هه‌لکه‌وتوو (نجم الدین نه‌یبوب) و (اسد الدین شیرکۆ) و (سه‌لاحه‌ددین یوسف کۆری نه‌یبوب) ئومێدی چاوه‌ڕێ کراو بوون بۆ به‌ده‌سته‌ینانی سه‌رکه‌وتنێکی نزیک.

بەرەو میسر

یە کێ ئەو هەڵانە نووسینی میژویی تییدە کەوێ ئەو یە کاتی بیرۆکەیەکی هەڵە لەمەر کەسی یان گروپ و کۆمەڵێ بەلادەبیتهوه، لیکۆلەری خولای دەبی بە پێی توێژینهوه، ئەگەر بیهوێ ئەو بارهوه شتی بنووسی دێ ئە جۆرهها سەرگۆزەشتهی جیا جیا دەکۆڵیتەوه تا ئەوێ خۆی لە پابردودا بریاری لەسەر دابوو لەناویاندا گۆلبژی بکات، پەنگە ئەو زۆری لەمەر تێروانی نه یاران خۆیندبیتهوه، بەلام ئەوێ دەپۆینیتەوه خۆی لێ گێل دەکات، بەلگە بۆ لایەنەکی خۆی دینیتهوهو ئەو هەواڵانە حەزی لێیەتی ئەنجا هەلەبن یان راست بن پاریان دەکات.

یە کێ ئەو مەسەلانە ئەو بۆ چوونەیه کە یە کێ ئە لیکۆلەرە ناودارەکان بۆی چووه (فاتیمیەکان) ی بە (العبيد) ناوزەد کردون و بە دوژمنی زۆرینهی مسوڵمانانی داناون، گوايه بە هێرشێ خاچ پەرستەکان بۆسەر ولاتی ئیسلامی دڵخۆش بوون و نمونە وەکو (شاوهر) و (ضرغام) ی بە ناپاک ناو بردوون کە ئە بۆچوونی خەلیفەکانیان دەرەچون بۆ هاوپەیمانەتی بەستن لەگەڵ خاچ پەرستاندا و خوشحال بوون بە مانەویان لە خۆرەلاتدا و تفاق و سامانیان بۆ بردون تا بەردەوام لە شامدا بێننەوه! نازانم چۆن عەقڵ ئەمە دەگرێ لەگەڵ ئەو تالی و سەر شوپڕییە فاتیمیەکان چەشتویانەوهو ئەو پلان و نەخشانە بۆ تێرۆکردنیان کێشراوهو جۆرهها شیوەی سوکایەتی کردن بە کەسانی وەکو (شاوهر) و (ضرغام) کراوه!! پاشان چۆن ئەوانە بەردەوام ناپاکییان ئەنجامداوه، کەچی ئەو نازناوه گەورەشیان بۆ خۆیان هەلگرتبوو ئەو هەلسۆپاندنی کارەکانیشاندا بەقەد خالی ناو نیتە خورمایەک دەسەلاتیان نەبویت؟!

ئەو کەسە لە میژووی گەشاوێ دەوله‌ته‌کانی (فاتیمی) یەکان پڕوانی لە سەرەتاکانیدا سوربوونەکی زیادی بەرچاو دەکەوێ لەپێناو سەر بڵندی ئیسلامدا خەباتی نەپساوێ بۆ پاپەڕین دژ بەو دۆژمنانەی پلان و فیلان دژ بە ئیسلام کێشاو، ئەم گەلەییە لەکاتیکیدا خەلیفەکان سەرچاوەی فەرماندان و قەدەغەکردن بوون لەکاتیکیدا وەزیرەکانیان ناوداری بوون و خاوەن پۆشنبیرییه‌کی فراوان بوون بەپێوەبردنیکی قایمان هەبوو و زۆر دڵسۆز بوون سەر بڵند بوون. لەگەڵ بوونی جیاوازی بنەرەتدا لە نێوان دەوله‌تی عەباسی و فاتیمی دا، بەلام لەکاتیکیدا بەغداد توشی پەلاماری خاچ پەرستی بۆتەوێ خۆیان لە یارمەتیدانی ئەوان نەکێشاو، (بەغدا) ییش لە یارمەتیدانی (میسر) یارمەتی خۆی نەگرتۆتەو، ئەوکاتە جیاوازییەکان لەیاد کران و، کێنەکان لەناو چوون، تا هەموویان یەک پیزی قایم بن بۆ وەستان لەبەردەم دۆژمنی بەدکاردا.

نموونە بەم رووداوێ ناودارە دەهینمەوێ کە رووداوی پەلاماری پۆمە بۆ سەر (حمص) و (حمّات) و (حلب) لە سالی (٣٦٥ هـ) دا کە ئەوکاتە لەژێر دەسه‌لاتی دەوله‌تی فاتیمی دابوون، کاتێ ئەوانەیی بێتس بوون بە کوژران و تالانکران و بەدیله‌گیران تۆقێنران و هەواڵە کە لە (بەغداد) بڵاوبۆوێ (معز الدوله) نامەیی بۆ (العزیز بالله) کە خەلیفەیی فاتیمی بوو نووسی و، وەلائی خۆی و دڵسۆزی خۆی بۆ تەواوی میلله‌تی ئیسلام دەرخواست و، فایشی دەکات کە بەغداد هاوبەشە لەگەڵ (میسر) دا بۆ لابردنی دۆژمنی هەردوو لایان. (العزیز بالله) سوپاسی ئەو گیان سوکییه‌ی کردو سوپاسنامەیه‌کی بۆ نووسی و وتی: سوپای (میسر) ی توانای خۆی هەیه بۆ پڕووخاندنی دۆژمنان. بە خێراییی تێپەکانی مسوڵمانان دەست و بردیان کرد بۆ ئەنجامدانی ئەم ئەرکە فەرزییه‌و، لە ئاکامدا (پۆم) رایکرد بۆ داوای پووباری (مەقلوب) و وایانزانی ئاوە کە دەبیته ئاستەنگ و پێکپێژان دروست ناییت، بەلام تێپە تیکۆشەرەکان بە مەله‌ پووباریان پری، لەداوی ئەمەوێ تیرهاویژەکان لە هەردوو تێپدا کەوتنە تیربارانی یەکتری، هەتا تێپی مەله‌وانی کەناری گەیشت، یارمەتی

دروستکردنی پردێکی بەپەلە ی دان که هەردوو کەنار بەیە کتری دەگەیەنێ، جەنگ پروویداو بۆئەوێ مسوڵمانان تۆلە ی تیکشکێنەریان وەرەگرن و بە ساغی و سەرکەوتویی بگەرێنەو!! ئەگەرچی خەلیفەکانی (فاتیمی) لەدوای سەردەمی یەکەمیندا پۆشناییان وون بوو لە گەشەکردنیاندا زۆر وەزیری گەورەیان بەدەست هێناو مناری خەلافەتیان بلند کرد، ئەو هەتا (یازوری) وەزیرەکی چاکساز بوو، بەرلەوێ بگاتە ئاستی سیاسی خۆی بەشی خۆی زۆر زانست فیڕ بوو، بە خۆماندوکردنی ئەو ئاسایش بڵاوبۆو و خەڵکەکە بەختەوەر بوو، بەدوای ئەودا کەسی ترهات که کارەکانی چاک هەڵنەدەسوراند، ماوەیێ ولاتی هەژاند، تا (بدرالدین الجمالی) میری سوپا هات و ئاسایش و ئاشتیی و خۆشگوزەرانێ گێڕایەو، ئەم (بدرالدین) ه بەرلەوێ وەزیریکی دانا بێ، زانیایەکی گەورە بوو و زانستە زۆرەکی گەیانیدیە ئەو ئاستی که بێتە بانگەوازکەری بانگەوازکەران و قازی قازیەکان که دوو پایە ی زانستین لەگەڵ پەلە وەزارەتی داو زۆر شوینی کۆبونەو و مزگەوت و قوتابخانە ی دروستکرد، چونکە خۆشگوزەرانێ لە سەردەمی ئەو بڵاوبۆو و گەشە ی کرد، هەتا و تراو سەردەمی ئەو هاتنی خێرو سەرێلندی بوو، ئەوکاتە زۆر وەزیری هۆشیاری تێدا هاتو، دوا کەسیان (طولایع پوززیک) بوو که لە ئەدەب و زانست دا بێ وێنە بوو، هەمیسان لە هەلوێستی سیاسیشی دا نمونە ی نەبوو.

لەکاتی سۆزاغکردنی هەوالەکانی پالەوانەتی (نورالدین زنگی) دا زۆر ئەوی بە دل بوو. کاتی زانی پەیمانیکێ ناگریەستی لەگەڵ دوژمنانیدا مۆرکردو و سەرزەنشتی کردو ئاماژە ی دا بێ که ناگریەستەکە بشکێنێ و لەلای خۆرەهلاتەو ئەو ئەم ناگریەستە بشکێنێ، کاتی (طلایع) خۆشی بە پەوانەکردنی سوپای خۆی هەلسا بۆ دەورووبەری باشورەکی تا دوژمن بکەوێتە ناو دوو بەرە ی بەهێزەو و نەتوانی قوتاری بێ، بێگومان سوپای (میسری) خەباتەکی پالەوانانە ی کردو، کەشتیگەلی (کەنانه) لە کەنارەکانی (شامدا) دەهاتن و دەچوون و زەبرەکی کوشەندەیان لە فەرەنگ وەشاند، لە هەلبەستی (عامرە) دا (طلایع) کۆری (روز

زيك) قسه له گه‌ل (نورالدین) ده‌کات که ئاماژه بو ئه‌وه ده‌کات و ده‌لێ:

سارت سرايانا لقصد الشام تعتسف الرمالا
حتى لقد رام الاعادی عن دیارهم ارتحالا
نزجی الی الاعداو جرد الخیل اتباعا توالی
فلوا ان نورالدین یجعل فعلنا فیهم مثالا
ویسیر الاجناد جهدا کی ننازلهم نزالا
لرایت لافرنج طرا فی معاقلها اعتقالا
وتجهز للسیر نحو الغرب لو قصد والشمس

له هه‌لبه‌سته‌کی ترده هاتوه له گه‌ل (نورالدین) ده‌دویت:

فدع عنك ميلا للفرنج وهدنة بها ابداء يخطى سواهم ولم يخطوا
تأمل فكم شرط شرطت عليهم قديما، وكم غدر به نقص الشرط
وشر فانا قد اعنا بكل ما سألت وجهنا الجيوش ولن يبطلوا

لهم هه‌لبه‌سته‌ی دوايیدا ئاشکرایه که (نورالدین) داوای له میسر کردوه بو
هاوبه‌شی کردن له چه‌رخێ (کوپی رۆزیک) داو ئه‌ویش یه‌کسه‌ر وه‌لامی داوه‌ته‌وه،
به‌لام بێ شانسێ بوو دوژمنیک په‌لاماری وه‌زیره‌که‌ی داو تیرۆری کرد، به‌کوته‌ای
هاتنی ئه‌و لاپه‌ره‌یه‌کی سه‌روه‌ری و پێژ پێچرایه‌وه. دواي ئه‌و (عادل) ی کوپی (روز
زیک) هاته سه‌رکار له شوینی باوکیداو، ئه‌ویش زۆری نه‌خایاندو چاخێ ئه‌و که‌سانه
هات که ته‌ماعکاری سوخته‌یان هه‌بوو قین له‌دل بوونو، به‌چونی (شاو) بو قاهیره
ده‌ستی پێکردو، وه‌زاره‌تی ئه‌و به‌ تیرۆر کردنی (عادل) هاته سه‌رکارو شه‌ره‌فو
ئاینو نیشتمانی خۆی قوربانی خۆپه‌رستی خۆی کرد.

لێ‌روه لاپه‌ره ره‌شه‌کان له میژووی میسرده سه‌ره‌له‌ده‌دات، چونکه ئهم تاوانباره
زه‌وتکه‌ره رێزی بو هیچ خه‌لیفه‌یه‌ک یان سه‌رکرده‌یه‌ک یان قازییه‌ک دانه‌ده‌نا، ته‌نیا

نہوانہ نہبیڈہست بہ کلکی ٹہوہوہ دہگرن، ٹہو چؤن تاوان لہمہر خلیفہیہکی لابراوی بچوک دہکات کہ ہیچ توانایہکی لہکارہکانی ٹہودا نییہو دہوتر: ٹہوہ ہویہکی جیہجیکردنہ بؤ نہوہی خلیفہکان لہ (عہبیڈیہکان)!! شاور ویستی دہسہلات بگریتہ دہست بہبی ہسہبونہی ہیچ نہیارو دڑی لہبہرامبہریدا، لہ (الصعید)ہوہ بہ سوپایہکی چروپر ہات تا حوکم لہ (عادل کوپی روز زیك) داگیر بکات و ناواتہکشی ہاتہدی، بؤ ٹہمہش پشتی بہو ہیژہ قایمہ بہزہبرہ بہست کہ لہ (ٹہسوان)ہوہ لہگہلیدا ہات^(۱) ہہندئ لہ میژوونوسان لہکاتی پیناسہکردنی پیواندا لہ شوینی راستی خویاندا دایاننانین، چونکہ وا لہبارہی (شاور)ہ وہ دہدوین کہ لہ داگیرکردنی دہسہلاتدا خاوەن ماف بوہو، لہمہر ٹہوکہسہ کیٹشہی لہگہلدا کردوہ ہتا پەنای بردۆتہ بہر سوپای دہرہکی بؤ پەرچدانہوہی ٹہویان ہەر بہ خاوەن ماف سہیر کردوہ، بہلام باشت وایہ ہہلۆیستہکان و کارہکان و پیاوہکان بہراستی و دروستی دیاری بکرتین با گونہاهی دہرہکی و نامۆکان نہکەویتہ سہر میللہتہکی ہہژار کہ ہیچی لہ دہست نایہت. (شاور) خۆی چەتہ و پښگريوہ لہ سہرہتادا، (طلاتع بن رزیک) وایزانی کہ ٹہو بہ زہبرو ہیژی زۆری خۆی دہتوانی شۆرشہکانی (الصعید) دامرکیٹیتہوہ کہ دوو پەرگہزی دہرہکین بہرہنگاری یہکتری دہبنہوہو یہکیکیان ٹہوی تر لہناو دہبات.

کاتی سہرکەوتنی بہدہست ہیٹا کردی بہ والی و فەرمانرہوا لہویدا کہ ہتا ٹہو پۆژہی (ابن رزیک) مرد لہم کارہی خۆی پەشیمان بو، منداڵہکە ی خۆی لہ خراپکاری و زیانی ٹہو ہۆشیار کردہوہو نامۆزگاری کردن بہرہوروی بیٹہوہ بؤ لابردنی. بہلام خویتنگہرمی لاویتی کوپہکە ی ہانیدا کہ فەرمانی لہسہر کار لابردنی بدات، ٹہوہش کاریکی ناسانی بو کہ ٹہو خراپکارہ لہ شوینی خۆی

(۱) (الصعید) ناوچہیہکہ لہ میسرو دہکەویتہ باشوری قاہیرہ و تافگہکانی ٹہسوان درئوی (۹۰۰کم) و (۸) پارژگایہ: (الجیزہ - بنی - سیف الفیوم - المانیا - اسیوط - سواہج - قنا - اسوان). اسوان: دہکەویتہ سہر نیل. (المنجد فی الاعلام) سہیر بکہ. (وہرگپښ).

دابہ زیتی، بەلکو ئاساییہ بہ ہستیاری بہ ہیژی خوی پیشینی کارہ کانی بکات و بزانی کہ وہیزی نوی وکو باوکی نییہو نہو دہ توانی پہ لاماری (قاہیرہ) بدات و داگیری بکات و بییتہ دہ مہ راستی نہوی و خلیفہش بییدہ سہ لاتہ و پہ کی کہ وتووہو ہیژی نییہ، گہ لیش چہ کی بہرگری نییہو ناتوانی نارازی خوی دہرہ پیت۔

ہمموو شتی بو نہم داگیرکہرہ چہ کدارہ مسوگرہر بوو، جلہوی کارہ کانی کہوتہ دہستہوہو کہوتہ راوہ دونانی پشتگیریکہرانی (عادل) بہ کوشتن و دہرہ دہرکردن، تا نہم دہستہریژیہ مالی خلیفہشی نہ پاراست و ہلہسا ہرکہ سیکی لہ خزمانی زانی ہندی توانای تیدا ہدیہ و خہلکی لہ خوی خر دہ کات وہ پشہ کیشی کرد، تہ ماعکاریکی تری لہ توخمی خوی کہ نہویش ریگریوویستی کہ وہزارت بو خوی قورخ بکات و، لای زور لہ زہیزان و چہ کداران پایہی ہہبوو، ہہمووشیان رقیان لہم کابرایہ دہبوہ کہ لہ ہیکرا دہرکہوت و ہات ولاتہ کی داگیر کرد، خلیفہ خوخی بہم کارہی (شاوہ) دلتنہنگ و بہست بوو، لہ بہرئہوہ سوژی خوی بو (ضرغام) پیشاندا، بژیہ ہہر دوو تورہ کان شانہ شانی یہ کتر راوہستان و ہہریہ کیان دہیویست بہ دوژمن لہناو بیات۔

پاشان سوکو چروکی (ضرغام) خستیہ دلییہوہ کہ پھیوہندی بہ پادشای فہرنگہوہ بکات لہ (بیت المقدس) دا تا بو سہر دوژمنہ کی پستی بگریت، (نہ مور) یش لہ ہل دہگہرا بو پروخاندنی (میسر) و لہوہ دہترسا لہ بہرامبہریدا راست بییتہوہو لہ جہنگیکہوہ بگلا کہ ئاکامہ یہ کالاکراوہ کی نہ بینیت، کاتی ہہوالی (ضرغام) ی پیگہیشت بینی بہرہ کی لہ سہر درہختہ کہ پیگہیشتوہو ہہراش بووہ و خہریکہ لہ خوہ بکہویتیہ خواریوہ، سہرکہوتنہ کانی (نورالدین) یش وکو پاروی لہ گہرویدا ماوہتہوہ، سوپاکہی ہہستیان بہوہ کردوہ کہ نہو لہ بہرامبہر پادشایہ کی بہ ہیژو قایدا دہستہو وہستانہ، بژیہ ویستی سہرنجہ کان بو دہسکہوتیکی بہ پہلہ رابکیشی کہ لہ (میسر) دا دہستی دہخات!۔

بەم شیوەیە ئەم ناپاکە پێگای بەخۆیدا کە دەست بڤاخە دەستی داگیرکەری نامۆوە! بەم چەشنە (شاور) ویستی فیل و تەلەبازی بە فیل و تەلە کە بازی لاببات، ئنجا پوری کردە گۆرەپانی (نورالدین زنگی)، بەلام ئەک بۆئەوێ حەزە کات بێتە سەربازی لە جەنگ و شەری پێزو ئابرودا، بەلکو دەبیست کە (ضرغام) ی پکابەری ببەزێت، لە دلی خۆشیدا نیازی وابو کاتێ ئەم پەییوەندییە بە (نورالدین) هە بەکات کە گەشتیکی بریار لەسەر دراو دەکات. چونکە هەستی (میسر) ییەکانی لەمەر ئەم پالەوانە ئازایە دەزانی و، دەیزانی کۆی مسولمانان بە دلخۆشی و پوی گەشەو پێشوازی لێدەکن.

(نورالدین) لە هیکرا هەوالی هاتنی (شاور) ی پێگەیشت و، گۆی بیستی ناپاکێ (ضرغام) بوو، دەستیکرد بە بیرکردنەوە لەم کارە (ئەموری) دواى ئەوێ (میسر) ی داگیر کردوو خێرو بێرەکانی ئەوێ بە ئاسانی بۆ قوت دەچی، ئەمەش کارساتیکی راستەقینە بە بۆ ئەرکەکانی (نورالدین)، خودا ویستی داگیرکردنە کە بۆ سوپای (نورالدین) ئاسان بکات، کاتێ کە سوپای فەرەنگی بۆ داگیرکردنی ولات هاتوو، بەرەو لای (بەلبیس) چوو، (ئەموری) بە داواکردنی سەرانیەکی دارایی گەورە (ضرغام) بێتاقەت دەکات کە لەمەوێر پەیمانی پێدا بوو، ئیستاش ئەوێ ئەوێ بە دەستەو نێە ئارەزوێ پادشای تەماعکار تێر بکات و لەوێ ترسا (ئەموری) سوپای خۆی بنیڕتە سەر پایتەختە کە و بیشکێت و بیخاتە تەنگاوی و کارساتیکی گەورەترو کاریگەرترەو، (نیل)^(١) ئەوکاتە بەرز بوو (ضرغام) پردهکانی بەرەو پووی سوپای پەلامەردەر داپچاندن و ولاتە کە لە لای بەلبیسەو پێداوە پۆشی، سوپای خاچ پەرست ناچاری پاشەکشەکردن دەکات!

(١) دواى (تەمازۆن) دووهم رۆیارە لە درێژیدا لە جیهاندای، گرنکترین رۆیارە لە ئەفریقادا (٦٥٠٠ کم) درێژەو، رۆبەری ناوی (٢/٩٠٠/٠٠٠) کم. (المنجد في الاعلام / لويس معلوف) (وەرگێڕ)

لهوکاته ههوال بۆ (ضرغام) هات که (شاور) به رهو (نورالدین) چوه له دیمه شقداو گومان له وهدا نیه که سوپای ئیسلامی دیت، بۆیه له گه پانه وهی فەرهنگ په شیمان بۆوه، بۆیه به دوی دا ناردن که بگه پنه وهو چیشیان دهوئ دهیانداتی، ئهم ههوالهش به پهل گه یشته (نورالدین) و سهیری کرد که پۆیشتنی سوپا به رهو میسر پتویستییه که راکردنی لێناکریت و، (اسد الدین شیرکو) ی کرده سه رکردهی سوپاکه و برازا کهشی (سه لاحه ددین) له گهل شهودا بوو، (نورالدین) سوپایه کهی بهو پهری تفاق و که رسته وه ته ییار کرد ههتا هیرشه که له (ته موری) بشاریتته وه دهستی کرد به پهلاماردانی سنوره کانی نزیک میرنشینی (المقدس) و، تا (ته موری) وای بزانن هه لمه ته تایبه ته بهو مهیدانه و (نورالدین) نیازی پۆیشتنی به رهو (میسر) نییه، ئهمهش تاکتیکیکی سیاسی لێزانانه بوو.

پاشان (اسد الدین) له سه ر پۆیشتن له گهل سوپاکهیدا به رده وام بوو، (شاور) یش پێگا نزیکه کانی پیشان ده دان تا هه ردوو سوپاکان له (به لیبیس) سوپای (ضرغام) و سوپای (اسد الدین) به رانیخی یه کتربون، هه رچی سوپای (ضرغام) بوو راستگۆیانه نه ده جهنگان، چونکه به تۆزی و ناچار کردن دهسته ویه خهی براکانیان کرابوون و به گۆ یه کتروه نرابون که شهوانیش له ثابین و نازارو ئاواته کاندا هاویهشی شهوانیان ده رکرد! شهو بهو به رهو (قاهیره) پاشه کشهیان کردو سوپای (اسد الدین) یش به دوا یانه وه بوو تا گه یشته (الفسطاط) له ویدا ئۆردوی سه ر بازیان هه لدا.

(ضرغام) توشی کاره سات و مه ترسی هات و مال و دارایی وه قفی هیئا بلاوی کرده وه تا سوپاکه ی رازی بکات له گهل شهودا بن و پابوه ست، به لام خه لکی به تووندی لیبی هه لسان، چونکه شهو به به ستنی هاویه یانی له گهل فەرهنگدا سوکو ریسوای بۆ سوپای په لامارده ریش دۆسته نه ک دوزمنه، خه لیفهش ههستی به مه کرد بۆیه رقی خۆی را گه یاند به سه ر (ضرغام) دا، به لام هیوای به رنه داو هه ولئ ده دا بسورپیتته وه خه لکی کو بکاته وه، له ساتی له ساته کانی رق هه لسانیدا شه سپی خۆی تاودا و رای کرد به برینداری خسته سه ر تاوێرێک که خه لکی شهو دیمه نه یان بینن به

پەلە چوونە پێشی و کوشتیان و سەریان بڕی و بردیانەوێ کۆشکی خەلیفە!^(١) ئەمەش گەستنیکی چاوەڕوانکراو بوو بۆ نمونەى خیانەتکارانى وەکو ئەو.

جەنگى ناوخۆ لەنیوان (شاوڕ) و (ضرغام) دا بە نەمانى دژەکەى بڕایەوێ (شاوڕ) بۆ وەزارەت گەڕایەوێ، روانى مسوڵمانان بە ئامادەبوونى (اسد الدین) کەیفیان خۆشە هەرچەندە لە دەروەى قاهیرەشە، بەلام ویردى سەرزمانى خەلکەو، خەلکی هەمووی سەرقالکردووە، بۆیە بە چاکى زانى بە کارىکى وا هەلەسى کە نیازی ناودۆلى لە خیانەت و ناپاکى ئاشکرا بکات، بۆیە (٣٠) هەزار دینارى بۆ ناردو، پێى راگەیاندا ئیستا مەترسى فەرەنگى نەماوێ (ضرغام) مردووە تۆ دەتوانى ئێرە بەجێ بێت، ئەم هەوالە ناکاوەش بۆنى ناپاکى بە ئاشکرایى پێوە بوو، چونکە گرێبەستى نیوان (شاوڕ) و (نورالدین) لە سەر ئەو نەبوو، بەلکو لەسەر ئەوێبوو کە سوپای (نورالدین) لە (میسر) دا بێنیتەوێ تا هەلوێستى دارى فەرەنگى مەترسى لە نیوان هەردوو دەوڵەتدا کە پشتى یەکیان گرتووە لە یەك جەنگدا بێت. (اسد الدین) بە ئاشکرایى وەلامىکى بە توورەبى دایەوێ و تى تا (نورالدین) فەرمانى پێنەکات ئەوئ بەجێ ناهێت، لێرەدا (شاوڕ) بە ئاشکرایى پەناى برده بەر ناپاکى و نامەى بۆ شای فەرەنگ (ئەمورى) نووسى و تکای لیکرد بگەڕیتەوێ!! تا دوینى لە زیانى فەرەنگى دەترسانەک لەبەر ئەوێ و لاوتیان داگیر کردووە، بەلکو لەبەر ئەوێ دێنە یارمەتیدەرئ بۆ (ضرغام)! ئەوێ تا ئیمرو دەگەڕیتەوێ بۆ دۆژمنانى دوینى کە تا بێنە هاوێپەمانى ئیمرو، تا لەگەڵ ئەوێ بووەست کە لەکاتى ترسو و بێمدا پەناى بردوونەبەر و سەرى پێ بردن و لە شامدا بە ترسەوێ چووەتە لایان! (اسد الدین)

(١) بێگومان ئەگەر کوشتنى (ضرغام) تۆلى خیانەت بووبى، سەر پڕین و بردنى بۆ کۆشكى خەلافەت دوورە لە پەشتى سزادانى ئىسلامى، لە فیهى ئىسلامیدا هاتوێ: {فقیهەکان هەتککردنى کۆژاوان وەکو پڕین و شێواندن بە پەوا نازانن. (الصنعانى) دەلى: کۆى زانایان لەسەر ئەوێ کۆن کە دەسکاری لاشەى مردوو حەرامە. بەیەقى گێرایەوێ: کە پێغەمبەر ﷺ هانى دەداىین بۆ چاکەو قەدەغەى دەکردین لە شێواندن - المثلة}. الجهاد فى تصور الاسلامى/ابراهيم نعمه/ل: ٦٦. بۆیە فیهى جەنگ واجبە دەبى سەرکردەو سوپا شارەزای بێن و کارى بێنکەن. (دەرگێر)

هەلۆیستی ناخۆشی خۆی پەڕد گەر زەخیرە و کەم بووە، (شاوڕ)یش هەوڵی تەواوی خۆیدا بۆ ئەوەی کە ئەو توێشەوی میسرێیەکانی باریان پێشکەشی جەنگاوەرانیان دەکرد قەدەغە بکات.

(اسد الدین) ئاماژەی بۆ (سەلاحەددین)ی برازای کرد کە بە تێپێکی سوپاوە بەرەو (بلبیس) بپوێ و یارمەتی و کۆمەک لەو خەڵکە وەرگری کە لە دەرەوی بازەنی ڕکێفی ئەو وەزیرە پەیمان شکێنەرەدان، کت و مت ئەوەش هاتە پێش و کاتی (سەلاحەددین) ڕوی کردە خۆرەهەلات بینی خەڵکی بە گەرمی و ڕوخۆشی پێشوازییان لێدەکەن، میواندارییان بە راستگۆییانە دەکەن، بەلام سوپای (ئەموری) هاتبوو (فاقوس) و (شاوڕ)یش هاتبوو یارمەتییان بۆ ئەوەی لە گەڵ بەکرێگیراواندا بەشداری جەنگ بێ لە گەڵیاندا!! سوپای ئیسلامی چونکە زۆرترینی نازووقەیی نەمابوو، کەوتبوو ئەو مەترسییە.

ئەم هەوالە ناخۆشە بە (نورالدین) گەشت و، ویستی بە سوپاوە بەرەو (قودس) بپوێ بۆ جەنگان لە گەڵ فەرەنگدا کە چەند تاقم و پێڕێکن و بەرگەگرتنی شەریان زۆر نایە، چونکە (ئەموری) لە (میسر)ە و لەوێ نییە، هەوال گەیشته شای فەرەنگی بە هێرش (نورالدین) و مەترسی پەیدا بوو، لە دڵی خۆیدا وتی: ئەگەر میرنشین (المقدس)م لە ژێردەست بچیتەدەر و بکەویتە بەردەستی (نورالدین) مانەوێم لە (میسر)دا کە دوژمنە سودم نادات و لەناو دەبن، ئەگەر شاوڕیش بکوژێ میسرێیەکان لەسەر یەک بۆچوون نامێننەو. هەوالی بارکردن و گواستنەو وەکو تریشقی دابەزیە سەر سەری (شاوڕ)، چونکە فەرەنگییەکان هەر بە کێشەو نەوستان، بەلکو داوای بپەرەییەکی زۆریان کرد کە بە خۆماندوکردنەکی زۆرنەبێ دەستی ناکەوێ، تەنیا ئەوەندە بەدەستەو ماوە سەری خۆی شۆڕ بکات، بەلام (ئەم کوری) سور بوو لەسەر هێشتەوێ ژمارەیی لە سوپا تا ئەوکاتە دەگەریتەو، کاتی مەسەلەیی نێوان ئەو و (نورالدین) بە قازانجی ئەو کۆتایی پێدێت.

مسلئمانە راستیەقینەکان کورپانی (شاوڕ)^(١) خوشی لەوانە (کامل) دەستیان کردە شۆڕش بەهۆی ئەو ناپاکییەى تێوەی گلاوە، پەيامنێرانی خۆی ناردەلای (اسدالدین) کە ئەو ئەوپەرى هەولێ دەدا بۆ کشانەوهى (ئەمورى) و، (اسدالدین) وتى: تا يەك سەربازى فەرەنگى ماییتەوه من ناکشیمەوه، (ئەمورى) ناچار بوو کە لە داخوازی خۆی دابەزیتە خوارەوه، (اسد الدین) کشانەوهى بەلایەنەکی دروست دەزانی کە خۆ لێدورگرتنى ناکرێ، چونکە (شاوڕ) لە وەزارەتدا ماوەتەوه و لە گەڵ کەمى نازوقەو کەمى سوپاشى لە پلانى ئەو دلتیا نییە و ئەوەندەى بەسە کە لە زیانى (ئەمورى) مەترسى نەبیّت.

بەلام (سەلاحەددین) نەیارى ئەم پۆیشتنە بوو، مامیشى هەوالێ دایە کە گەشتە کە دەگەریتەوه، هەموو شتیکیشیان لەمەر (میسر) هەو زانیوه، ئەگەر جارىکى تر سوپا بگەریتەوه بە تواناتر دەبێ و شوێنى باشتەر دەگریت. هەندێ توێژەرەوه بۆ ئەوهى دەچن کە هەلمەتى (ئەسەدى) یە دواى ئەم کۆچکردنە ناچارىیە سەرکەوتنى بە دەست نەهێنا، بەلام من وای بۆ ناپوانم، چونکە سەرکەوتن بە پێى بارودۆخى سوپایەو بارکردن و پۆیشتنیش مادام کە نەزانی سەرکەوتن بە دەست دینى دەسکەوتیکى بەرچاوه، چونکە مەترسیەك دوور دەخاتەوه کە پەنگە رووبدات. نازا تەنیا ئەو کەسە نیه کە بزانی چۆن هێرش دەبات و بەس، بەلکو ئەو کەسەش دەزانی لە کاتى پەشەبادا کە هەلە کات چۆن بێ زیان سوپای خۆی قوتار دەکات!

ئەو رووداوه یەك بەدواى یەكە بوارى بە سوپای (نورالدین) نەدا کە لە (میسر) دوور بکەوێتەوه، چونکە (شاوڕ) پەيوەندى بە فەرەنگەکانەوه کرد کە کۆمەلێك بنیڕ بۆ پاسەوانى کردن کە دواى پۆیشتنى (اسد الدین) بمیێتەوه تا (نورالدین) جارىکى تر چاو لە خاکی ئەو نەبریتەوه کە ئەمەش کارێکە ترس لە

(١) شاوڕ (السعدى): (ابو شجاع محیر الدین) مردن (١١٦٩) میرەکی ویلايەتەکان بوو، لە هۆزى هەوازن بووه، وهزیری (عاضد) بووه (المنجد فى الاعلام) (وهرگێت).

دلی (شاور) دا دروست ئەکات، ئەک تەنیا لە (نورالدین) بەلکو لەو (میسر)یانەش
 کە رقیان لێی دەبێتەووە چاوەڕێی پۆژی نزیکی دەکەن، بەلکو دواى ئەوەی لە
 بەرامبەر (اسد الدین)دا لە رابردوودا پەیمانی لەگەڵ فەرەنگەکانی بەست، بۆیە
 داواکردنی فریاگوزاری بۆ دووهم جار لە سوپای (ئەمورى) بۆ پاراستنی گیانی ئەو
 لەو شوێنەدا کە روودانیان مسۆگەرە، داواکردنی ئەو فریاگوزارییە بۆ خوشی
 هۆکارێکی بەهێز بوو بۆ (نورالدین) کە دواى ئەوەی فەرەنگەکان (میسر) داگیر
 دەکەن تەکبیری لە کارەکە بکات، ئەوان رابردوو بەجێیان هێشتبوو، کەچی ئیمرو
 (شاور) رێگای گەرانهوی بۆ خوش کردنەو! (اسدالدین) هۆشیار بوو بە شێوەی
 رێگای باشی گرتەبەر لە دواى پوختە دانێ لەلایەن (نورالدین)وە کە بە پەلە
 فەرەنگیەکان لە دۆلی (نیل)دا نەهێڵیت، ئەوەی مەبەستییەتی بیهێنیتەدی،
 هەڵمەتی دووهمی بە (۲۰۰۰) سەربازەو کە باشتەری سەربازانی (نورالدین) بوون
 ئەنجامدا، دواى ماندوو بوونیکی زۆر گەشتن بە (الجیزە)، چونکە گەردەلول لە
 دەشتاییدا هەڵیکردە سەریانو، لێکی زۆری کرد بەسەریاندا، دڵەکانی ناپەخت
 کرد، ئەمانە ئاستەنگێکن پێوستییان بە ئارامییەکی جوان هەیە، هەلۆستەکە
 ترسناک بوو، سوپای (ئەمورى) لەسەر کەناری چەپی روبراوەوەستا، لەلای
 بەرامبەریشەو سوپای (اسدالدین) دەجووڵاو نامادە دەبوون، چەند پۆژی خایاند
 (ئەمورى) خۆی بۆ پەڕینەووە سەندە کردو بایەخی پێندەدا، چونکە نەخشەى کێشابوو
 کە شەویکی تاریک کاتیکی بێتەسەو سوپای (نورالدین) خەوتوون و بێئاگان هەڵیان
 کووتیتە سەر و پەلاماریان بدات. (اسدالدین) کە شتی زۆری بەرچاو دەکەوت بۆلای
 سەربازگەى خاچ پەرستی دەچوونو، دەیزانى نیا زیان هەیە بپەڕنەووە ژمارەیان
 ئەوەندە زۆرە کە دەتوانن سوپای ئەو ببەزێنن، بۆیە فەرمانی دا کە بۆ (الصعید)
 بکشینەو، فەرەنگی وایانزانێ کشانەو مانای زەهسوونی و کرێیە، بۆیە شوێنیان
 کەوتن و (اسد الدین) سەرکەردایەتی لە نێوان خۆی و براکەیدا دا بەشکردو دەستوری
 پێدا کە خۆی و تێپێکی گەورە لە سوپایەکی لە پشتهوەی کشتوکالو کێلگەکاندا

هه‌شار بده‌ن به‌ شیوه‌یه‌ی که خاچ‌پەرسته‌کان پهی به‌ هیچ‌ شتی نه‌به‌ن، کاتی جه‌نگ له‌ نیوان‌ نه‌وو خاچ‌پەرسته‌کاندا ده‌ستی پێکرد دلتیا بوو که دوژمن له‌ دواوه‌ په‌لاماری نه‌، (سه‌لاحه‌ددین) و تپیه‌که‌ی له‌ پشت‌ه‌وه‌ به‌ شمشیر هێرشى بردنه‌ سه‌رو، به‌م نه‌خشه‌و پلانه‌ لیژانییه‌ سوپای ئیسلامی توانی گره‌وی جه‌نگ بباته‌وه‌و (ئه‌مورى) و نه‌و سه‌ربازانه‌ی به‌ ساغی رزگار بووبوون به‌ره‌و (قاهیره‌) کشانه‌وه‌، ژماره‌یان نه‌وه‌نده‌ زۆر بوو که شکانیان جینگای ناره‌زایی بوو!

له‌ هه‌مبه‌ر زۆری سوپای خاچ‌پەرستی و که‌می سوپای (اسدالدین) دا، له‌ گه‌ژ کۆمه‌کی به‌رده‌وامدا که (شاوڕ) پێشکه‌شی سوپای فه‌رپه‌نگی ده‌کات که تویشووو خواردنه‌وه‌یان به‌ زیاده‌وه‌ هه‌بووه‌ هه‌لوێسته‌که‌ ورد بوو، نه‌گه‌ر به‌راوردی بکه‌ین له‌ گه‌ژ نه‌و ته‌نگانه‌یه‌ی له‌شکری ئیسلام له‌ناویدا بووه‌ که جگه‌ له‌ کۆمه‌کی به‌دزی هاوالتیان نه‌بی هیچ ده‌روی لیته‌ده‌کرده‌وه‌! ته‌مه‌ش (اسدالدین) ی هاندا که سوپا بکات به‌ دوو به‌شه‌وه‌و له‌ (الصعيد) بپنێته‌وه‌و چاوه‌ڕوانی بووار بکات بۆ هێرشکردنێکی تر بۆسه‌ر (قاهیره‌) له‌کاتی توانینیدا، هه‌رچی (سه‌لاحه‌ددین) بوو چوو (ئه‌سکه‌ندریه‌) بۆ داگیرکردنی و به‌رگری لێکردنی له‌ هه‌ر مه‌ترسییه‌ک که چاوه‌ڕوان بکری، چونکه‌ که‌شتیگه‌لی فه‌رپه‌نگی له‌کاتی پتووستیدا بۆ کۆمه‌کیکردنی جه‌نگی بۆ (ئه‌مورى) پروی له‌وێ ده‌کرد! (سه‌لاحه‌ددین) له‌پیناو به‌رگریکردنیدا له‌و شاره‌یه‌ زۆر ته‌نگانه‌ی بینی، شاره‌زایی و کارامه‌بیه‌کی زۆری پيشاندا له‌ نازایه‌تیداو دلی خه‌لکی وای لێکرد که له‌ناو قه‌لاکاندا (الثغر) له‌ده‌وری نه‌ودا کۆبینه‌وه‌، به‌ نازوووه‌و تفاقو پێداویستی هه‌رچی هه‌یه‌تی کۆمه‌کی کردن!! به‌راستی (سه‌لاحه‌ددین) له‌ ته‌نگ و چه‌له‌مه‌یه‌کی توندا بوو، ته‌مه‌ش له‌کاتیکه‌دا بوو که پێشبینی (اسد الدین) له‌مه‌ر هاتنی که‌شتیگه‌لی فه‌رپه‌نگی دا‌بووی هاته‌دی که تریشقه‌ی وێرانکه‌ریان هه‌ل‌گرتبووه‌، به‌لام تا (٧٠) پوژ له‌ به‌رامبه‌ر ئه‌م کاره‌ساته‌ ترسناکه‌دا خۆی راگرت که خۆراگرتن له‌به‌رامبه‌ریاندا نه‌سته‌مه‌و ناتوانی، هه‌والی ته‌نگه‌تاوی و بێزاری خۆی گه‌يانده‌ (اسد الدین) و نه‌ویش

سوپایەکی بە پەلەى ناردە سەر (الجیزە) بۆ بەرەنگاربوونەوه لە گەڵ فەرەنگەکاندا تاسەریان قال بکات لە دابەزین لە گەڵ (سەلاحەددین)دا لە (الشەر)دا، ئەمەش کارێکی سەرکەوتوانە بوو، کاتێ (ئەمورى) زانی سوپای ئەو لە مەترسى دایە فەرمانى بە گەرانهوێان دا بەرەو (قاھیرە) و، جەنگ شەکەتى کردبوو پێشنیاری کرد بۆ (اسدالدين) کە هەردوو لایان بۆ قاھیرە بکشێنەوه ئەمەش رێکەوتیک بوو جیگای حەزو ئارەزووی هەردوولا بوو، دەشێ بووترێ ئاگرپەستىکى کاتى بوو، تا ماندوووەکانى هەردوولا پشویەک بەدەن و بچەسێنەوه.

(ئەمورى) بارى کردو، دلێشى وەکو ئاگر بلێسەى دەگرتو بۆ (میسر) دەسوتاو تەماعى تیکردبوو، چونکە ئەگەر لە گەڵ (قودس)دا بەراوردی دەکرد ئەوئ خاکیکی کشتوکالى و بە میوەجات و بە بەرھەم بوو، کەمترین لەیەکترچوون نایینیت، ئەو پەيامنێرو قاسیدانەى پەوانەى کردبون بۆ مۆرکردنى پەیمانە کە لە کۆشکى خەلافەتدا بەر لەبارکردنى دا گوێيانى بردبوو هەندەى باسى خۆشى ناو کۆشکە کە بکەن وەکو سەقفى زێرین و زیوینە کەى و قەنەفە و کورسى ئاوریشم و کۆشکى میواندارى و چێشتخانە، بە خەلکى وت: (بەغداد) لە گەڵ بوونى (مەککە) و (مەدینە) شدا پایتەختى دەوڵەتى ئىسلامییه، حەج لە مەککەدا دەکری و مەدینەش گۆرى پێغەمبەرى ئىسلامى لییه، ئەى بۆچى منیش لە (قاھیرە) دانەنیشم و سود لە خێرو بێرەکانى وەرەگرم، (قودس) پایتەختى ئایینییه، وەکو (مەککە) لە چاخى عەبباسیەکاندا؟ لەمەش پتر هەولێ دا ویستى پاشای (قوسەنتینییه) رازى بکات کە بیکات بە زاواى خۆى کچە کەى خۆى لێ مەرە بپێت، هەتا یارمەتى بدات بۆ گرتنى (میسر) و، ئایندەش هیچکەس نەبینێ مەملانێى بکات بۆ ئەوه شای (بیزەنتى) دواى ئەوهى بووه زاواى ئەو گەفتەى پێدا.

(ئەمورى) چاوەڕوانى ئەوهى نەکرد هەتا سوپای (قوسەنتینییه) دیتە هاریکاری بۆ ئەو داگیرکردنەى چاوەڕوانى دەکات، بەلکو بە ئاشکرایى پەلاماریداو خۆى تیکرد، کاتیک گەیشته (بەلبیس) کەوتە کوشتن و تالان و روخاندنى خانوى هاوڵاتیان، وەک

بلیی بیرہوری پر له ئیش و ژانی قودسیان بختہوہ یاد، کاتی چوونہ ناویہوہ
 خاپوورو ویرانیان کرد، ئەو جۆرہ ترسہ سامناکش هیچ هاوپیہ کی بۆ ناھیلئیتہوہ
 پەیان و گفتی لە گەلدا ببەستیت. (شاوڕ) بەزانیی ئەم کوشت و تالان و بنەپرکردنە
 بی ھۆیہ سەری سوپما، لە کاتی کدا کەس شمشیری لە دژی ئەواندا ھەلنەکیشاوہ!
 نامە ی بۆ نووسی و پرسیاری لەم مەبەستە ی ئەو کرد، ئەو پاساوە ی ھێناوہ کە
 (شاوڕ) ئەو پرە پارە یی لە سەری رێک کەوتبۆن کە بە کۆمەکی پرەوانە ی بکات دوا ی
 خستووہ کە ئیستا زۆر پیویستی پیتی ھەییە، ئەنجا ھێرشە کە ی بەرہو (قاھیرە)
 دەست پێکردو (شاوڕ) لەوہ ترسا بنکە ی سەرە کە ی ئەو لە قاھیرە دا کە (فسطاط) ھ
 داگیر بکات، بۆیہ فەرمانی بە سوتاندنی دا لە تراژیدیای گەرمە ساتیکی ترسناکی
 وادا کە ھەرگیز میژووی (میسر) بەخۆیہو نہ بینییوہ، ئەمەش گومانی تێدانہ
 کاریکی شیتانہ بوو، چونکە ھەر چەندە فەرہنگیہ کان لەناویدا بێننہوہ و خرابە ی
 تێدا بکەن نایگە یەننە ئاستی سوتاندنیکی ویرانکەر و قرتی خەری ناوا. لە کاتی ئەم
 ناگر کەوتنەوہ یەدا کە بە نەوت کرابۆوہ دانیشتوانی ئەو شوینە بە پەلە خۆیان
 کۆکردنەوہ و پیویستیہ کانیان ئامادە کرد. بە مندالۆ ژن پیاو پیرہوہ بە سەرگردانی و
 وێلسی دەڕۆیشت، تا پەناگە یە ک بۆ خۆیان لە مزگەوتە کان و حوجرە کان و
 نہخۆشخانە کاندای بدۆزنەوہ، بە لکو تاسەر شەقام و رێگایە کان کە شوینی ترس بوون
 جینگای لیکەوتبوون و بە سەریە کدا کە لکە بووبوون کە نہ خواردن نہ جل و بەرگ نہ
 پێخە فیان پێنەبوو، تەنیا ئەوہ ندەنە بی کە خەلکی قاھیرە ی برایان بە خیر بۆیان
 بەینن، لەو بە لایە زۆر بی ئارام و ئاومید بوون و خەلیفە و راویژکارانی لەو
 داگیرکردنە دەرە کیہو سوتاندنە ناوہ کیہی پەریشان بوون، (العاضد) پەیا منیری خۆی
 بە گریانەوہ نارد بۆ داواکردنی یارمەتی لە (نورالدین). ھەندئ میژوونووس
 نووسیویانە ئەو کەسە ی داوای فریادپەرسی دەکات (شاوڕ) بوو، ئەمە بە ریتی چوو
 نازانم، چونکە ئەو لیک توورە بوون و لیک سوربوونەوہ یی لە نیوان (نورالدین) و ئەو
 وەزیرە ناپاکە روویدا هیچ رێگایە کی بۆ نادۆزیتەوہ پەنای بباتە بەر. (اسدالدین) ئەم

هەلۆیستە خراپە باش هەڵدەسەنگینى و (نورالدین) هاندەدات بۆ جەنگ کردن. ئەو کەسانە هەلۆیستەکان تەنیا بە هەلپەڕستى ڕاشەدە کەن دەلێن: (اسد الدین) بەتەما بوو ببێ بە گەورەى میسرو لە (نورالدین) دا یەپری و سەرورەییەکی سەریەخۆ بۆ خێزانى کوردی بگێڕیتەووە کە هاوشانى خێزانى نورالدین بێ لە شامدا.

ئەمەش دوورە، چونکە ئەگەر سەریەخۆی مەبەست بوایە (اسدالدین) لەم بارەو قسەى خۆی لەگەڵ (نجیم الدین) ی براى دەکرد، هەم لەگەڵ (سەلاحەددین) ی برازا کەیدا، (سەلاحەددین) لە هەموو کەس زۆرتر بە دەنگییەووە دەچوو، کەچی پێنناخۆش بوونی خۆی دەرخت کە بۆ جارى سییەم بپواتەووە بۆ جەنگ، بەلکو ئەوێ پیری مامى خستەووە کە چەندە کارەساتى لە (ئەسکەندەر) توش هاتوو لەکاتى ئەو تۆقکردنە درێژخایەنەدا تا لە هەندى حالتى دژواردا ئەگەر خودا پەناى نەدا بایەو خۆراگرى پێ نەدانایە خەریک بوو لەناو بچیت! ئەو ناپەرەتییهى دوینى دیبوی بۆ سەش لەهەمان ناپەرەتی دەترسا، بەلام (اسدالدین) زۆر داواى لیکرد تا وەلامى دایەووە قایل بوو. (ابن اثیر) لە میژوی خۆیدا باس لەو دەکات کە ئەو کەسەى داواى فریاکەوتنى لە (نورالدین) کردووە خەلیفە (عاضد) بوو، هەستى خێزان و ژنەکانى وەکو پەنا بردن و پارێزەوێک بۆ پەرمانەکرد کە ئەو ناتوانى پارێز لە ژن و مندالى خۆى بکات نەخوازەى خێزان و ژنى مسوڵمانان؟ ئەمەواى لە (نورالدین) کرد بۆ جارى سییەم داگیرکردنەووە دەست پێ بکاتەووە، بەلام (تەمورى) وێرپای پەنا بردن و سکالانامەکانى (شاور) سوربوو لەسەر چوونە ناو (قاهیرە) وەو دەیوت: ئەگەر میسریەکان چاویان پێ بکەوێ ئەو پرە مالهى ئەو دەیسەوێ ئەوان دەستى لێهەڵدەگرن و دەیدەن، پاشا زۆر بەتەماع بوو، خەونى بە دەوڵەتمەندى زۆرەووە دەبینى تا سامانى پێکەووە بنى بتوانى سەربازى زۆرتر لە ئەوروپا بینى بۆ نەهیشتنى توانای مسوڵمانان، بەلکو بۆ ئەوێ میسر بکات بە هی خۆى و دەست بەسەر سامانى کۆرەکانى دا بگریت.

(نورالدین) دوی ٹھوی بینی کہ خلیفہ و وزیرو سہر کردہ کان سہریان بۆ دوزمنان شور کردوہ ٹھو کارہ بی ٹاپروویہیان کرد لہوی ناٹومید بوو کہ تازہ چاک بینو لہناو دلی خۆیدا وای دانابوو کہ (اسدالدین) وا لسی بکات لہو ولاتہدا بینیتہوہ بی گہرانہوہ، تا (میسر) و (شام) لہکاتی جہنگ کردن لہ گہل دوزمنی داگیر کردا یہک دہولت بن، (اسدالدین) لہوہ حالی ببوو، بی نکۆلی کردن دہیوست ٹہنجامی بدات، رہجہمتی خوا وابو کاتی ٹہموری زانی بہ سوپاہ کی زۆرہوہ ہاتوہوہو گہیشٹوہ ترسی لی نیست و ہستی بہ کزی و لاوازی (شاور) کرد کہ یارہمتی مہبہستی ٹھو بدات، چونکہ گہل لہ گہل ٹھودا نییہ! پاشان (شاور) بہ ہاتنی (اسدالدین)ی زانی و دورخستہوہی خۆی لہ (ٹہموری) دہرختو ٹاگاداری کردوہ کہ پیٹوستہ ولات بہجی بیلی بہ بی داواکردنی ہیچ پارہیدک. ہہوالی پیگہیشٹ کہ سوپای (اسدالدین) چہکی تازہی پیدراوہ کہ لہ جہنگی داہاتودا یہکلایی دہبیت و، (ٹہموری) بہ چاکی زانی کہ بہدہستخہپۆیی بگہریتہوہ شہر لہ نیوان سوپاکاندا پروو نہدات.

پیشوازی کردنی ہاولاتیان لہ (اسدالدین) گہیشٹبوہ ناستی بہخیڑہینان و بہ دلآ چوون دا، خلیفہ لہ کۆشکہ کہیہوہ بہ چادرہ کہیہوہ چوہ پیش ٹھو بۆ دیمانہ و ژوانی ٹھوو، قہتیش شتی ٹاوا ی بۆ کہسی تر نہ کردبوو، (شاور) بینی خلیفہ و (اسدالدین) نیوانیان زۆر خۆشہوہ و ہکو خۆشہویستی نیوان دوو ہاوپہیمانہ، بینی (اسدالدین) سہر کردہی سوپاہو خۆشہویستی گہلی (میسر)یہو خہلکی تیکرا بہیان و نیواران بہ ناوی ٹھوہوہ ہاوار دہکەن، ہہبوو لہوانہی سہردانیان دہکرد بہ چاوی بی ہیواپی سہیریان دہکرد، و ہک ٹھوی خۆری لہسہر سوئی بی بۆ ٹاوابوون و پۆژیان بۆ دہژماردن، ٹہنجا کہوتہ فیل کردن لہ دلیدا و بہ دلیدا ہات کہ ٹاھہنگی بۆ سوپای (ٹہسہد) لہ کۆشکہ کہیدا بکات، (اسدالدین) و پیاوہ ماقولانی و پاویژکارانی بی ترس و بی خوست بۆ ٹھوی بی، پاشان لہ ہیکرا ہیڑشیکی خۆیناوییان بۆ بکات و بنہریان بکات، و ہکو چۆن ہمان بۆسہی بۆ ہہردوو

کټبه رکټکه ره کانی نایه وه، به باشی زانی (الکامل شجاع) ی کورې دهستی نهو بی نهو پلانه سته مکارانه یه دا.

(کامل) پیاوړتی و دلسوزی مهردایه تی تیداو، به دم باوکیه وه هاواری کرد نه گهر له سر نه سته مه سوربی خوم ده چمه لای (شیرکو) نیازی توی لای به یان ده کم، باوکیشی به سوزوه ووتی: به خودا کورم نه گهر نه کاره نه کم توبه ر له من به شمیری (سیف الدین) ده کوژری، کورپه گه وره کوی به پرووی باوکیه وه دهنگی به رز کرده و راست ده کمی نه گهر کوژراین نیمه مسولمانین و نه مه ولاتی مسولمانانه باشتره له وهی نیمه له کاتیکدا بکوژری که فهرنگ داگیری کردوه، نه گهر نهوان هوالی کوژرانی شیرکو بزانی هیرشان ده کنه سهر، دوی نه وهش قهت (نورالدین) دوی نه رووداوه یارمه تیمان نادات!!

پهنگه نه هوالی تایبته به پلانه که دهنگ ووی ب (اسد الدین) گوازیبته وه، نهو دهیزانی (شاور) سته مکارو فیلاوییه وازی لی نه هینان و نه هوالی نه به دکاره سته مکاره ی به گویی (سه لاهه ددین) دا چرپاند و به باشی زانی پرس و راویژ به خلیفه بکات، نهویش نه تاوانی وه کو بوورپکانی له سنگیه وه داگیرساو سوربو له سر نه وهی زهره کی لی بووه شینی، نه کاره شی به (سه لاهه ددین) ی برازا که ی سپارد.

(اسد الدین) دهیزانی (شاور) فیلاوییه و دهیزانی که ههست به وه دهکات که نهو سرکرده نهی به سرکه و تویی گه پراونه وه چیان له دلدا هه لگرتوه له بهرام بهری دا، نهو ناگای له خویته تی و که له کاتیکدا دهویشتن کومه لی پاسه وان له پیشیه وه بوون و، له دواوه پاساوانیان ده کرد و، راست و چه پ ناگادارییان ده کرد، پاشان سهربازی کریگرتی هه بو له ساتی توله دا ده هاتنه هاریکاری، بویه خوین له هردوولا ده رژی بیته وهی نه مه پیوست بکات، له بهر نه وه وای به باش زانی چهند روژی له شوینی خوی بیتیته وه و بلاوی بکاته وه که نهو نه خوشه و پزیشک

دینه‌سهری بۆ چاره‌کردن، (شاوور)یش ناچار ده‌بی بیته سهردانکردنی و بی‌پاسه‌وان له‌گه‌لیدا داده‌نیشی، ئه‌وکاته (سه‌لاحه‌ددین) بی ترس به پۆلی خۆی هه‌لده‌ستی، ئهم بۆچونه‌ش له هه‌موو بۆچونه‌کان له راستیه‌وه نزیکه، چونکه گێڕانه‌وی تر هه‌یه ده‌لی: شاوور له پینگای گشتی دا کوژراوه‌و (سه‌لاحه‌ددین) له‌گه‌لیدا بووه‌و، پاشان هه‌لی بۆ هه‌لسوراوه کوشتویه‌تی ئه‌وه‌ش له راستیه‌وه دووره، چونکه ئه‌ی کوان پاسه‌وانه‌کانی وکوان پیاوانی تایبه‌تی خۆی که وه‌لامی ئاماژه‌ی بده‌نه‌وه! هه‌ر چۆنی بی ئهم ناپاکه له‌ناوبراو گورج (اسد الدین) چووه سهردانی (عاضد) و به‌رگی وه‌زاره‌تی کرده به‌ریه‌وه به شای سهرکه‌وتوو ناوی برد. سهرده‌می پۆیشت و سهرده‌مه‌کی ترهات و خودا ئیسلام و ئه‌هلی ئیسلامی سهر بلند کردو، دوورپرسی و ناپاکی و ئه‌هله‌که‌شی سهر شۆرو پرسیواکرد.

وهزاره تی سه لاهه ددین^(۱)

ماوهى وهزاره تی (اسد الدین) له وهزاره ته کهیدا دريژهى نه کيشا، دواى دوو مانگ کت و پر بى نه خوښى مرد، نهو دهسه لاتى کى ته وای دهشکا به سه دهوله تداو، سويپا هکى له شامدا په چاوى ناستى نه ويان ده کردو به خاوهن زيده چاکى يه که مينيان ده زانى له ليخوپرينى که شتیه که داو دوزمنه کانى نهو له پاشاوه له ناوچووه جوړاو جوړه کانى له زه برو زهنگى نهو ده ترسان، ده يان زانى نه گهر فېر هنگو کوښکيشيان له گه لدا بى ناتوان زورانبازي نهو بکن، چوڼ نهوه ده بى ئيستا خاوهن دهوله ته و، خهليفه گوپرايدلى دهکات؟!

به لام نهو که سهى ده رکوتنى نهوى به مه ترسيدار ده زانى خوى ليدوور ده گرت و په نای ددها!

(۱) وشى وهزير وهکو له (مفردات الراغب) دا هاتوه به واتاى (المعاونة) دى واته هاريکارى کردن، (وزرت فلانا) واته يارمه تی فیسارم دا. خودا ده فرموى: (وَأَجْعَلْ لِي وُزِيرًا مِّنْ أَهْلِي) (طه-۲۹). له زاراوهى هاوچهر خدا وهکو له (المنجد فى اللغة / لويس معلوف) دا هاتوه (وهزير/ کويه کى وهزيرانه، پلمى وهزير دهسه لاته کهيمتى. که نهو که سهيه پادشا يان دهسه لاتی بالا له ولاتدا دهستيشانى دهکات تا کاره کان بهرپوه ببات له دهوله تداو، راوو بچونى نهو ودره گریت. له دهوله تی تازه دا وهزير زورن ره کو: وهزيرى دادو وهزيرى ناوخو و، وهزيرى دهره وه) بهو پتيه وزير له سياسه تی ئيمروډا بسوه به زاراوه که زاراوه يه کى قورتانييهو له فېر هنگى ئينگليزيدا به (Ministry) هاتوه. وشى په رله مان (شورا) له قورتان ودرگه راوه: (وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ)، واته: کارى نهوان راوتوه له ناو خوياندا. وشى (السياسة) وشه يه کى ثابنييه، پتيه مېر عليه السلام ده فرموى: {كانت بنو اسرائيل تسوسهم الانبياء}. رواه البخاري. واته: (بهنو ئيسرايله کان) پتيه مېرانيان سياسه تی نهوانيان بهرپوه دهر د. له (لسان العرب) دا هاتوه: (السياسة: القيام على شيء بما يصلحه). زاناي يونانى سوکرات ده لى: (سياسة هونرى هوکمه) / النظام السياسة / د: ثروة بدوي. له فېر مرده دا هاتوه: {ان اصحاب رسول الله صلى الله عليه وآله وزراء}. رواه احمد. واته: يارانى پتيه مېرى خوا عليه السلام وهزيرى نهويون. (وهرگيې).

(اسد الدین) پیاوھكى بە ھەلۋىست بوو بېتەوھى كەس پكابەرى بى، بەلام پاروئەكى چەور لە قورگىدا گىربوو نەيتوانى قوتى بدات وخنكا، لەكاتىكى دژواردا مردنى ئەو راگەيەندرا كە ھەواو ئارەزووكان لەمەر ئەودا وەكو يەك نەبوون، كەسانى لە سەربازانى شام ھەبون بە تەماي شوئى ئەو بوون، نەك ھەركەسى تەماشاي ئەو ەبكات، بەلكو پكابەرى ھەبوون كە بەھۆى و ناكۆكيان جياوازی ئەوانى دەبيست. لە كۆشكى خەلافەتدا ھەبوو لەو پراوئەى دابو دەسەلات و پاىەو شوئى ئەو تازەنەما، چونكە خۆرى (اسد الدین) ھەموو ئەستېرەيەكى درەوشاوھى داپۆشى و بە شىوھى سەيرى مردنى ئەوى دەكرد كە ھەناسەدانى بى بۆ رقو كىنە كېبووھەكانى و، بەسەرەتايەكى دادەنا بۆ كارىكى نەيتى كە بىگومان ئەوھى مەبەستىتەى لە نەخۆشى دەيەيتتەدى و دەتوانى پەيوەندى بە فەرەنگەوھە بكاتەوھە تا جارىكى تر تراژىدياي (شاوړ) و (ضرغام) بگىرپتتەوھە! ئەگەر تراژىدياو كاولكارىيەكانى (شاوړ) و (ضرغام) یش جارىكى تر بگەرپتتەوھە كەس نەمىنى و، جەنگى ناوخۆ ئەھلى بقمومى و خوين برژى چ زيانى بەو دەگات مادام ئەو بە دەسەلاتى بگەيەنيت!

فەرەنگىش لە رقو قىنەكى ترسيئەردابون، چونكە دەسەلات لەبەردەستى سوپاي (نورالدین) دابوو سەركردەيەكى لىزان بەرپۆھى دەبردو، بە دواى ھەليكى زيرپىن دا دەگەرپان بۆ داگىرکردنى (ميسر) و، لە پابردوو بە بەھرەكانى ئەوى ئاشنابوون و خەونيان بەوھوھ دەبينى كە ھەمىشە لەنيوان (نيل) و (ميرگوزار) و (باخچەكانى) دا مېنىتتەوھە. ھەموو ئەوانە راستىيەكى ھەست پىنكراو بوون بە دلاندا دەھاتو، پيادەرپوھەكان لەكاتى تەريكى و تەنيايدا، كە بى ترس بوون ئەو قسانەيان پىكەوھە دەكرد...

بەلام پىويستە ھەلۋىستەكە بە پەلە يەكلا بگىرپتتەوھە، لە سوپاي (اسد الدین) فەقيھەكى ناودار ھەبوو، ھەموو سوپا گوپرايەلى بوون، چونكە پروادارەكى راستەقىنەو دلسۆزبوو، دنيا نەويست و زاھيد بوو، ئەويش (شيخ الامام عيسى) ي

هه کارى^(۱) بوو، هه لویستیکه ی زیره کانه ی تاوتوی کړد بوو، ده یزانی (ال یاروقی) به تهمای سهر کړدایه تییه و چاوی تی پریوه که سهر کړدیه کی ناسراوی سو پایه و پابردوو تی کوشانی خوی هه یه، یه کیکی تر له وانه (الجامری) یه که خالی (سه لاحه ددین) هو، براده ری (اسد الدین) بووه، وه (قطب الدین) کوری (تلیل)، نهو به ناشکرای کاره کانی ناکات، به لکو به نهیسی کاره کات بوئه وه ی خه لکی رقیان له (ال یاروقی) و (الجارمی) بیته وه، مانای وایه به رو بوومه که ده که وپته ناو دهستی نهو وه! نه غا (سه لاحه ددین) هه یه که له هه مویان بچو کتره، به لام له هه مویان نازاترو دلیرترو به پلانتره، به تاکتیکترو به پلانتره^(۲) نه مه بابسته ی بیر کړدنه وه ی فقیه (عیسای هه کارى) بوو که دهستی کړد به هاوسه نگی کړدو به راورد کړدو نزیک و دور خستنه وه هتا له وه دلتیا بوو که (سه لاحه ددین) دیاری بکات، له کاره کهیدا بوواری دوودلی و چاوه پروانی نه هیشته وه، به لکو چووه لای (یاروقی) و لئی حالی کړد که فقیهه کان و گه وړه سهر دارانی سوپا وای به چاک ده زانن (سه لاحه ددین) نیکترو گونجاوتره نه گهر نهو یاخی بی و لابدات نا کوکی له ناو نه م کومه له توندو تولدها پهیدا ده کات. (یاروقی) به پیچه وانه ی فقیهه کان وای ده بیینی که نه مه له توانای نه ودا نیسه و به ناشکرای جیاوازی خوی راگه یانندو

(۱) له داهاتوودا زیاتر نه م زانایمتان پی ناشنا نه کدین. وهر گپی

(۲) (صلاح الدین) جگه له قازی (عیسی) و (الجارمی) زور سهر کړدو پیای تری نازای کوردی له گه ل بووه، وه کو: (سلطان مظفر الدین) که له (۵۸۶ ک) دا هاته سهر کورسی ده سلات له نیما رته ی (به کتینی دا) (۵۲۲ - ۶۳۰) دا و هاته شوینی (زین الدین یوسف) و که نه ویش شانه شانی (سه لاحه ددین) بووه. وه (عزالدین موسک) باوکی (ابن حاجب الکردی) و قازی (عی الدین ابو حامد شاره زوری) که پشتگیری (سه لاحه ددین) بووه، وه کو له (ابن الاثیر) دا هاتوه، واته شیروانی ززاری که یه کی بوو له میره کورده کان، و (خشرین) هه کارى، و (حسام الدین حسین کوری باریکی مهرانى) و، (سیف الدین المظروب) و، چه ندان میری تری گه وړی کورد که ناویان له (مشاهیر الکرد) و (نوادر السلطانیة) و (الکامل ابن الاثیر) دا هاتوه. سهر باره ی (ابو هیماء السمین) که ناوداریکی کورده له سهرده می (سه لاحه ددین) دار، خلیفه (ناصر الدین الله) بانگی ده کات، تا سهر کو سو پایې بوسر هه مووان و نه ویش ده واته بغداد، به لام به هوی نا کوکیه وازله ده سلات دینی و له کاتی گه رانه وهی دا بو هه لیز له داقوق ده مرئ و له ویش نیژ راوه. نمونه ی براکانی وه کو (بردی تاج الملوك) و (فدروخ شا) و، کوره کانی وه کو (ظاهر) (وهر گپی)

برپارى دا له تهواوى (ميسر) دوور بكهوټه وه، په يوه ندى به سوپاى (نورالدين) ي گهوره ي خوى بكت، هر نه مەش هاته دى^(۱) ديسان جهنابى فقيه چوه لاي (جارمى) و پټى راگه ياند كه كوى دهنگه كانى هه لېژاردن بؤ (سه لاحه ددين) هو (ياروقى) تووره بووه جيا بؤته وه، نه گهر نه ویش ديهوئى له راي گشتى دهرچى با ئيره به جى بهيټت. (جارمى) له دلى خویدا وتى، نه گهر (ياروقى) نه يتوانيبى بهرامبر (راي گشتى) راوهستى من چى بکه؟ نه بجا نه و رايه كى په سەند كړد. ناسايه كه (ابن تليل) يش دهبى ملكه چ بى و لايه نگرى نيه بپساريزى، به وهويه (سه لاحه ددين) بوو به پياوى جىگا.

فقيهه كان هموويان چونه لاي (عاضد) پټيان راگه ياند كه نه وان به راي گشتى هه ليان بژاردوه و، بؤى نيه پشتگوټى بخت، هه ندى نووسر هه يه برويان وايه كه (العاضد) بؤ خوى له سهره تادا (سه لاحه ددين) ي هه لېژارد، له وده مه دا بينى له هممو پالاوته كان به تهمەن بچو كتره، كاتى نه واندى خويان به گه وره تر ده زانن خويان به سهر نه ودا هه لده كيټشن ده مه قالى پيدا ده بى و نازاوه له ناو سوپاى غه زاجى دا پيدا ده كات، نه مەش له راستى دووره و عدقل برى ناكات، چونكه (عاضد) فرماندان و ياساگر دنى له ژير قه لمره ويدا نه بووه، به لكو هممو هيواى نه وه بووه كيټر كيټه ران وازى لا بيتن و نيشى نه و له سنورى كوشكه كيدا بيت.

دهرچوونى ده سەلات له ده ستي (العاضد) و نازناونانى (سه لاحه ددين) به پاشاى سهر كه وتوو (الملك الناصر) ده سته و په يوه ندى شاى له پيش هممويانه وه نه ميندارى خه لافهت كه سهر وكي پاسه وانه كان بوو بؤ پەيمان به ستن ناچار كړد، نه وان سور ده يانزانى (سه لاحه ددين) هو شياره و له توانا و ده سەلاتيان ده خات و برپاره كان به ناوى خه ليفه وه دهر ده كات بيتنه وهى كه نيمزاي نه وى پيوه هه بيت، نه مەش خه فته تى له دلدا په يدا كړدن و، جگه له چاوه روا ني كړد نيش هيچى تريان له پيش نيه.

(۱) ياروق كورى نه رسه لانى توركمانيه، هؤزى ياروقى توركماني ده د رتته پال نه و به پټى (النواد السلطانية) له (۵۶۴ ك) دا مردوه. ياروقى وشكى توركيه واته: روه ند (وهرگي)

سه‌لاحه ددین وای به باش زانی دلی میسرینه کان و شامیه کان به‌هه ردو و لاوه بۆ لای خوێ که مه‌ندکیش بکات و به‌شیکی زۆری له‌و سامانه پێ به‌خشین که له‌ ژێر ڕکیتی (اسدالدین) دا بوو، وتی: ئهم گه‌له ده‌که‌م به‌یه‌کریز له‌ به‌رامبه‌ر دوژمنیدا

۱) مؤنستکیۆ له (روحی یاساکان/ چ ۲: و: نیلریس شیخ شەرفی دا/ هەولێر (ل: ۵۸۸) دا دەنوسی: {بەشی چوارەم}: (دەرەنجامە ئەخلاقییە کانی مەسیحییەت نیسلام) کاتێ سەرەنج دەدەینە سەر دەرەنجامە ئەخلاقییە کانی مەسیحییەت و نیسلام، بێ دودلی شو بیر بە میتشکماندا دئی کە پێرستە ناینی مەسیحی قبوڵ بکەین، چونکە مەسیحییەت دەیتە هۆی چاککردنی ئەخلاق بە پێچەوانەی نیسلام کە ئەخلاق بەرو تیژی دەبات) نیمەش دەپرسین گەروایە نە چ بڕۆکەیکە وای لە خاچ پەرستەکان کرد کە ئەخلاق بەرو توندوتیژی و داگیرکردن و کوشت پڕین و تالانکردن ببات؟! کێ جەنگی جیهانی یەکەم و دووەم و ئەوانی تری دروست کرد؟! ئەگەر نیمە سەیری قورتان بکەین دەفرموی: ﴿وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا...﴾، واتە: یەدنگن لەپێناو خوادا لەگەڵ ئەواندا کە لەگەڵتاندا دەجنگن و دەستبڕێکاری مەکن، وە دەفرموی: ﴿لَا يَهْتَكِرُ اللَّهُ عَنْ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُواكُمْ فِي الَّذِينَ وَلَّتْ مِنْهُمُ وَتَرَكْتُمْ مَنِ دِينَكُمْ أَنْ يُرِوهُمْ وَيُقَسِّطُوا إِلَيْهِمْ﴾، واتە: خودا ئەدەمغەتان ناکات کە ئێوە لەگەڵ ئەو کەسانە کە لەگەڵتاندا ناچەنگن لە دیندا، شارەبەدەرتان ناکەن لە خاکتاندا کە چاکەیان لەگەڵدا بکەن و دادوەریان لەگەڵدا بکەن. نایا کە نیسلام ئەمە هەلۆیستی بێ چۆن نیسلام بە ناحق تاوەنبار دەکرێت؟

که، چاوی برپوه ته خاک و زیندهوه، پاشان کۆمهکی تازهی له (نورالدین) هوه پیڤگه‌یشت که پشتی هه‌لۆیستی ئەوی قایم کرد، چونکه ئەو کۆمه‌کی و یارمه‌تییه‌ی هاتروه ده‌ریخست که ملکه‌چی ته‌واو بۆ ئەوه، بێ هه‌بوونی ئەو ڕکابه‌رانه‌ی له رابردودا هه‌بیوون، که ڕه‌نگه هۆیه‌کانی له داها‌تودا ده‌ریکه‌ون، له‌گه‌ڵ ئەم کۆمه‌کیشدا (شمس الدین توران شا) ی کۆری (ئەبیوب) هه‌بوو که برای (سه‌لاحه‌ددین) بوو زیاتر پشتی ئەوی قایم و به‌هێز کرد^(۱).

ناردنی (شمس الدین) بۆ لای (سه‌لاحه‌ددین) ئەوه دووپات ده‌کاته‌وه که (نورالدین) ته‌نیا مه‌به‌ستی به‌هێزکردنی تواناو هێزی ئیسلام بووه له (میسر) دا، ئەگەر ئەم پیاوه ته‌له‌که‌بازی (الدهاء). سیاسی هه‌بوايه له‌وه ده‌ترسا که دووبارای پالێوان له میسر پیکه‌وه کۆبینه‌وه و له‌سه‌ر یه‌ک بۆچۆن بن و له‌ناو یه‌ک سوپادا بن ڕه‌نگه له فەرمانی ئەو پڕۆنه‌ده‌ره‌وه، قه‌ت ته‌له‌که‌بازی سیاسی به‌ دڵی ئەو پالێوانه‌دا نه‌چو بوو، به‌س به‌رژه‌وه‌ندی ئایینی مه‌به‌ست بوو نه‌ک به‌رژه‌وه‌ندی خۆی، بۆ به‌هێزکردنی سوپای میسری خه‌باتی ده‌کرد، تا بن به‌ درکی له به‌رامه‌به‌ری خاچییه‌کاندا، ئەمه تاکه مه‌به‌ستی بوو!

کاروباری ناوخوا (قاهیره) وه‌کو (سه‌لاحه‌ددین) بیری لێده‌کرده‌وه ئاوا هیووری و شینه‌یی داینه‌ پۆشی، چونکه ئەوانه‌ی له کۆشکدا ده‌سه‌لاتیان له ده‌ستدا نه‌ما‌بوو، پێیان دژوار بوو، که پرووناکییه‌کان به ته‌نیا بخرینه‌ سه‌ر وه‌زیرو له فەرمان و یاسا‌گه‌ردنه‌کانی دوور بکه‌ونه‌وه، ته‌نیا له چه‌ند ئاره‌زویه‌کی شه‌خسیدا به‌ گویی فەرمانده‌ی پڕواداران بکه‌ن که له مه‌سه‌له‌ی خواردن و خواردنه‌وه نه‌پرواته ده‌ره‌وه.

(ئه‌مه‌ین داری خه‌لافه‌ت) که سه‌رۆکی پاسه‌وانه‌کانی فاتیمی بوو بریاری ده‌کو‌د که نامه‌یه‌ بۆ شای فەرهنگی په‌وانه‌ بکات بۆ یارمه‌تی خه‌لیفه‌ بیته‌، (ئه‌موری) که له رقی له ده‌ستدانی (میسر) ی گری ده‌گرت، هیوای ده‌خواست بکه‌رپه‌ته‌وه بۆ پشتگیری ناوخوا به‌ چه‌ک و تفاق و سامان کۆمه‌کی بکات.

(۱) کورد ده‌لێ: برا له پشت برا بن، مه‌گه‌ر موقه‌ده‌ر له‌لای خوا بیته‌. (وه‌رگێڕ)

لە شانسی (سەلاحەددین) دابوو کە نامە کە بکەوێتە دەستی چاودێرو دەزگای سیخوڕی ئەوێ بەرلەوێ بگاتە ئامانجی تاوانبارییەتی خۆی، زانی چی بەشەوو بەدزییەوه بۆ دادەژێژێ، راویژی بە قازی چاکەکارکرد کە پێیستە بە پەلە چى بکات، وای ئاماژە بۆ کرد کە خۆی وانیشان بدات ئاگای لە هیچ نییە و قاسیدو نامەبەرە کە لە شوێنێکی تایبەتیدا زیندانی بکات، تا سەرۆکی پاسەوانەکانی خەلافەت وایزانی نامە کە بە ساغی گەشتۆتە شای فەرەنگی، پاشان بە دزییەوه بێنەوهی دۆژمن پێی بزانی دیمانیە کە لە گەڵ ئەمینداری خەلافەت (سەرۆک پاسەوان) بکات و بێ ترس بێ لەلایەنی ئەو، و دووربێ لەو پاسەوانە توندانە لە هەموو لایە کەوه وەک شەلخە دەورەیان داوه، ئەگەر بۆی هەلکەوت بێدەنگ و هاوار لەناوی بیات. (سەلاحەددین) وای بەباش زانی مۆلەت بدات، تا ساتی چاوپێکراوەات، ئەمینداری خەلافەت بۆ هەندێ پێیستی خۆی لە کۆشکدا دادەبەژێ، ئەنجا ئەو کەسە بۆ کوشتنی ئەوی دانابوو لەو ساتەدا هەلێ دەکوێتە سەرو دەیکوژێ، ئەو سەرۆک پاسەوانە زیاتر لە (۵۰) هەزار سەربازی لەبەر فەرمانی راوەستابوو کە هەموویان (سودانی) بوون، ئازاوەی زۆریان لە دەوڵەتدا دەگیرا، چونکە پشت قایم بوون بە هاندانی خەلیفە فاتی و سەرکردایەتی ئەمینداری دەوڵەت: کاتی ئەوانە بەو هەوالەیان زانی و شۆرشى خۆیان بەرپاکرد و پەلاماری سوپای (سەلاحەددین)یان دا کە زۆر بەوردی شوێنی ئەوانیان خستبوو ژێر چاودێریەوه. جەنگێکی ترسناک روویدا، لەسەرەتادا جەنابی خەلیفە لایەنی خۆی تێدا دەرخواست بۆ سەرۆکی پاسەوانەکان، ئەنجا کە شکان فەرمانی قەڵاچۆکردنی دان، خۆی بەری کرد لە گوناھەکانیان و پاشاوەکانیان، پاشاوەکانیان بۆ (جیزە) رایانکرد، (شمس الدین) برای (سەلاحەددین) پێیان کەوت و تا توانی زەفەریان پێ بیات، ئەو بە ساغی دەرچوو، چوو خوارووی باشوری (السعيد)! (سەلاحەددین) زانی کە ئەو پاسەوانە لە کۆشک ماونەوه نەرمەنین، هەمان نیازی پاسەوانە سودانییەکانیان هەیه، فەرمانی دا بە پەرتەوازه کردنیان

نه‌هيشتنى بنكه‌كانيان، نه‌وه‌ش باشت بوو نه‌ك چاوهروانى جهنگى تر بكرىت كه بئ پاساو خه‌لكى تي‌دا بكوژري‌ت.

فه‌ره‌نگيه‌كان نه‌و رووداو‌ه‌ي له نيوان پاسه‌وانه‌كان و سه‌ربازى (سه‌لاحه‌دين) دا قه‌وما پييان زانى و بۆنيان كرد كه خه‌ليفه‌ش له سوپاي (نورالدين) رازى نيه‌و ويستى ئيفليج بووه‌و، له كاروبارى تاييه‌تى نه‌ودا حوكم ده‌كات سه‌ربارى كاروبارى ده‌وله‌ت^(۱)، ديسانه‌وه (نورالدين) له‌كاتى داگيركردنى (ميسر) دا بوو به‌خواه‌نى جيگاو ده‌سه‌لاتى به‌سه‌ر ته‌واوى به‌سه‌ر بنكه‌كانى ده‌رياييدا گرت له (ئيسكه‌نده‌ريه) و (دميات) و شوينى تردا، نه‌م زاليه‌ش ده‌سه‌لاتيكي ته‌واوى له به‌شى خۆره‌لاتى (حه‌وزى ده‌رياي سپى ناوه‌راست) دا به‌مسولماناندا، به‌لكو به‌شيكى زۆرى كۆمه‌كيش كه له (نه‌وروپاوه) ده‌هات بيه‌چرني‌ت. بۆيه (نه‌مورى) شاي (بيت المقدس) به‌په‌له‌ه بالويزى خۆى بۆ (نه‌وروپا) په‌وانه‌ كرد كه له (فه‌ره‌نسا) و (ئينگلتر) و (سه‌قلى) به‌و (ئه‌لمانيا) داواى هه‌لمه‌تيكى گه‌وره‌ي ده‌كرد كه بتوانى (نورالدين) راپالي، به‌لام ناكۆكى پاپايى و ئيمپراتۆرى نه‌م بالويزيه‌ي پشتگوئى خست و ئاكاميكي به‌رچاوى نه‌بوو، (نه‌مورى) به‌ناچارى داوا له

(۱) ناشكرايه‌ دوای لاوازی عه‌بباسيه‌كان ده‌وله‌تى فاتيمي شيعى (۳۵۸-۵۶۷ هـ) هات وه‌كو دوو ده‌سه‌لات، نه‌مجا ده‌وله‌تى عه‌سكهرى گه‌وره‌ په‌يدا‌بون وه‌كو ده‌وله‌تى (نورالدين زنگى) و ده‌وله‌تى نه‌يويه‌كان و، ده‌وله‌تى سه‌لاتيني مه‌ماليكه‌كان كه خه‌لافه‌تيان داگير كردبوو. (المقرئى) ده‌لى: سه‌ره‌لدانى لاوازی خه‌لافه‌تى فاتيمي ده‌گه‌رته‌وه بۆ شه‌رى چه‌كدازانه‌ي نيوان توركه‌كان و سوپاي ره‌ش پيشت له سالى (۴۵۴هـ). (اتعاظ اكثفا) باخبا‌ر الاتمة الفاطميين الخلفاء/ج ۲/۲۶۵-۲۶۷). وه‌له‌وتيدا باسكراوه كه توركه‌كان (مستنصرى) توشى به‌لا كردو، شكۆى خۆى له‌ده‌ست چوو. له‌گيژانه‌وى ترى ميژوييدا هاتوه وه‌كو له (الكامل)/ ابن اثير/ج ۸/ ۳۳۲) دا خه‌ليفه‌ي فاتيمي (الحافظ) سولته‌كه‌ي له‌به‌رده‌ستى وه‌زيره‌كه‌يدا بوو به‌ناوى (الافضل). هه‌تا (المقرئى) له‌سه‌رچاوه‌ي رابردودا (ج ۳/ ۱۱) دا ده‌نوسى كاتى (المستنصر) مرد چوه‌ ناو كۆشكو له‌سه‌ر ته‌خت دانىشت و خۆى ناو نا به (المستعلى) و بانگى كۆپه‌كانى (المستنصرى) كرد كه (نزارو عبدالله واسماعيل) بوون كه زه‌وى ماچ بكهن. وه‌ له‌ كتبه‌دا (ج ۲/ ۱۷۱ قاهيره) دا (ص ۲۳۲) دا هاتوه: دوای داگيركردنى شام له‌ لايه‌ن توركه‌وه فاتيمييه‌كان ته‌نيا ميسريان به‌ده‌سته‌وه‌ منا). به‌كو‌رتكرده‌وه‌ ده‌سكارى له‌ كتبه‌ي (ماهيه‌ الحروب الصليبيه) وه‌رگيراه‌ نوساوى (د: قاسم عبده قاسم/ كويت/ ۱۹۹۰ / ل: ۲۲۸).

ئیمپراتۆری (بیزنتی) دەکات کە ناوی (مانویل کومینین) بوو، ئەویش بە کەشتیگەلی گەورە یارمەتیدا: (ئەموری) دلی پیتی خوش بوو، بە دەسپێکی سەرکەوتنی دانا، چەندان پەیماننامەی لە گەڵ ھاوشانەکانی خۆیدا لە میرنیشنە (لاتینی) یەکانی شامدا نووسی کە بڕیکی زۆر لە داھاتی کشتوکالییان لە (د میاط) و (الحلە) و (قوص) لەدوای داگیرکردنی (میس) دا بۆ دابین دەکات، تا ئەگەر ئەوان بە تفاق و چەکی بە شداری نەکەن بە ھەلۆیست لە گەڵیدا بن!

(میس) لە بەرامبەر دوو سوپادا راوەستا، یەكە میان بە سەرکردایەتی کەشتیگەلی (الاسطول) بیزەنتی بوو کە بەرھە (دمیاط) دەرواتو، ھی دووھم بە سەرکردایەتی (ئەموری) بوو کە بەرھە (الجیزە) رینگا دەگریتەبەر، بەلام لە رینگادا ئەموری پلانی خۆی گۆڕی و پیش سوپای بیزنتی کەوتەو بە چاکی زانی کە لە جەنگی (دمیاط) دا بە شداری نەکات، چونکە بە تاقە سواری ناتوانی جەنگی (الجیزە) بباتەو، لە پڕیکدا بە کەشتیگەلی بیزنتی گەمارۆی شارە کەیدا و تۆقی کرد، ئەنجا سوپای (ئەموری) بە دوایدا ھاتو، نامێرەکانی گەمارۆدانی پێ بوو لە دەبابەو مەنجنیق، خوداوەندیش ئیلهامی دلی دانیشتوانی خەلکی شارە کە ی کرد کە بە درێژایی (نیل) و (مینا) بە زنجیر کۆتی بگرن تا کەشتیگەلە کە قەدەغە بکەن.

ئە (سەلاحەددین) ئەوکاتە لە کوێ بوو؟ ئەو چاوەروانی ئەوێ نەدەکرد (دمیاط) بێتە مەلەبەندی ھێرشەکان، بۆیە چوو (نیسکەندەرۆنە) و (بەلیس) قایم بکات، چونکە بەرپەرەوی ئاسایی سوپای خاچ پەرستی دادەنان، کاتی ھەوالتی گەمارۆدانی (دمیاط) ی پێگەشت بە پەلە بەرھە روی ئەوێ چوو، کە لە لوتکە ی وەرە تیژی چالاکیدا بوو، داوای فریاکەوتنی بە تالوکە ی لە (نورالدین) کرد، سروشت خوشی یارمەتیدا بۆ پاشەکشە کردن بە سوپای خاچ پەرستی، ئەو ھەبوو لە نیلدا شەپۆلەکانی ئاو لە باشورەو بەرز بوونەو، میسریەکان لەو شەپۆلانە زۆر شارەزا بوون، ھەلەستان گۆزە ی گلیتیان ھەلەگرت کە لە کەشتییە گەلە کە نزیک دەکەوتنەو ئاگریان تێبەردەداو فریانی دەدایە ئاو سوپاو تفاقەو، بە شیوەی ئەم

ئاگرە تەشەنەى دەکرد که ئەوانەى لە کەشتیەکاندا بوون بێزارى دەکردن، بەشى زۆرى تفاق و پۆزى ئەوانى لەناودەبرد. ئالیرەدا ئیمپراتۆرى (بیزنتى) پېشنیاری کرد که لەگەڵ (ئەمورى) دا هېرش ببات و چاوەروانى مانەو نەکات لە ئاوەکەدا که بە فەتارەتیان دەدات.

بەلام (ئەمورى) لە هێزى (سەلاحەددین) ترسا لە شارەکەدا و هێورى و شینەى هەلبژارد، پاشان هەوالى بۆ هات که (نورالدین) لە شامدا پەلامارى میرنشینی ئەوى داوێ خاچ پەرستەکان مالى و حالى خۆیان بەجى هێشتوووە و بۆ دەشتایى و بیابانەکان رایان کردووە، بۆیە داواى کێشەنەوى دەست و بردى کرد، ئیمپراتۆرى بیزەنتى زانى شەرەکه بەفەتارەت دەرەو، ئەو ناتوانى داوى کێشەنەوى هاوێمانەکەى بەتەنیا سەقامگیر بێ، سوپاکەشى داواى نانیان دەکرد، هیچ سەرچاوەشیان نەبو لێوى بێنن، بۆیە پەلەى لە کێشەنەوى کرد، لە داوێش سوپای مەلەوان هەبوو بە ئاگر بۆردومانى ئەوانیان دەکرد، بەمەش زۆر کەشتى نقوم بوون و سوپای زۆرى لە دەست بۆوە لە دەریادا خنکان.

(سەلاحەددین) یش بە تاجەگۆلینەکانى سەرکەوتنەو بەرەو قاهیرە گەراپەو، (نورالدین) هۆکاری سەرکەوتنى یەکاڵا کەرەو بوو لە شەرەکانى (اسد الدین) داو، ئیستاش پۆلى پالەوانانى خۆى دەگیرى لەگەڵ (سەلاحەددین) داو سەرکەوتنى بۆ دەستەبەر دەکات.

(سەلاحەددین) داوى شکانى خاچ پەرستەکان گەراپەو (قاهیرە) و خۆشەویستى و پێزى گەلى (میسرى) بەدەست هێنا، چونکە زاناو فەقیهەکان و ئەدیب و وێژەران دەچوون بەو سەرکەوتنەیان هەڵدەگوت که پالائانى شکۆمەند بەدەستى هێناو، گۆرەپانى مەزگەوتەکان پڕ بوویون لە وتارییشت پشەتگیریان لێدەکرد، چونکە بۆ یەکەجار بوو لە میژوى خاچ پەرستیدا (بیزنتى) یەکان تێک بشکێن بەبێئەوى گەل بەداواکردنى مالى و دارایی زۆر شکەت بکەن وەکو (شاور) و

(ضرغام) و، دوژمن تەماع لە خاکیان بکاتو، وە تەمەزرۆی ئەو بە بن جاریکی تر دووبارە بێتەو، تا بە دەسکەوت و سەرکەوتنەو بەگەڕێتەو.

نوسەرانی فەرەنگی لە ھۆکاری ئەو سەرکەوتنە سەر سوپەرھێنەرە واقعیان و پەمابووە کە (سەلاحەددین) بەسەر سوپای ھەردوو پاشا گەورە کەدا بە دەستی ھینا، کە نەیان توانی ئاوە کە بپرن و سوپاکەشیان بە کەشتیگەلی دەورەیان قایم کرابوو، بە بۆچونی ھەندیکیان ترسو و لەرز دەسەلاتیان بەسەردا دەگرێ ئەمەش لە کاتی کەدا بوو ئاوی لافاو کە لە ژێرەو دا بەر بەستیکی لە بەرامبەر کۆمەکی ئەواندا دروست کردبوو، دیسانەو ئەسمان بارانی زۆری بەسەردا باراندن کە بان و سەقفی بەسەردا دەروو خاندن! مەن وام بە خەیاڵدا دادی کە ئەمانی متمانەو بپروا بە خۆبوون لە نێوان ئەو دوو سوپا ھێرشبەرە گەورەیدا، دەنگدانەوی خۆی بە جێھێشت لە کارە کەدا بۆ کۆتایی ھینان بە ھەڵمەتە کە، بێتەو لە زیانیکی بە ئەشکەنجە نەبێ ھێچی تر بە دەست بێنن، ئەو ھەش یارمەتی و ویستی خودایە، چونکە ھێرشبەر دوژمنیکی دەستدریژکارەو، بەرگری کە ریش یارمەتیدەری خۆیەتی و بە ئومیدی پاشەپوژی خەباتگێرانی.^(۱)

(۱) جەنگی (دەمیاط) لە (۵۶۵ ک) دا بە یەكەم ھەوایی سە رەازی ھەویش دادەندری لە نێوان (نورالدین) لە شامدا و ھیزی (صلاح الدین) لە (میسر) دا، ئاکامیکی باشی ھەبوو، پایە (صلاح الدین) لە (عاضدی فاتیمی) لە (میسر) دا، (نورالدین) لە شامدا بە ھیزی کرد.

(صلاح الدین الايوبي / وليد نويھض / دار بن حزم / ل: ۷۳)

بۆ زانی لە کتیی (موسوعة الحروب / ھیش ھلال / ۱۹۲ ل) دا نامازە دەکات کە ھەڵمەتی خاچی یەكەم لە (۱۰۹۵-۱۰۹۹ ز) دا سەلجوقەکان لە گەلیدا بەرەو رۆدەبنەو، ھەڵمەتی دوو (۱۱۴۷-۱۱۴۹ ز) عمادالدین زنگی لە گەلێاندا بەرەو رۆ دەبێتەو، ھەڵمەتی سێیم دوا (حطین ۱۱۸۷ ز) کە لە (۱۱۸۹ - ۱۱۹۲ ز) پو دەدات (صلاح الدین) لە گەلیدا بەرەو رۆ دەبێتەو. وە (صلاح الدین) جگە لەمەش خاوەنی زۆر داستانێ ترە لە گەلێ خاچەپرکاندا وەکو جەنگی (حطین) و جەنگی (عین جالوت ۱۱۸۳ ز) و جەنگی (دەمیاط) و (عەککا) و ھی تریش. (وەرگێڕ)

(خەلافەتى) لا براو

(سەلاحەددین) لە دوای پۆیشتنی خاچ پەرستەکاندا دلی ئاری نەخواردەووە ئاسودەنەبوو، جا چۆن ئاسودەبێ دەولەتەکی پێیستی بەو هەبێ کە لەناوخۆدا پێیستی بە سەقامگیری هەبێ، باترسی لە دەرەکیشت نەبێ، لەناوخۆدا پەیرەوانی فاتیمی سەیر دەکەن خەلیفە توانای ئەوێ نیە لە پارەو سامانی خۆی کۆمەکیان بکات، چونکە جیگری (سەلاحەددین) لە سەر کۆشکەو لە هەموو شتیکدا بریارەدات، پێگا نادات بە هەلگرتن و بردن هەندێ شت، کە دەیانبرد، بۆیە زۆر رقیان هەلسابوو، پۆزگاریش فێری کردبوو کە ئارامی پوالتی خۆلە میشتیکە پشکۆی گەش دادەپۆشیت، لە دەرەوێش (ئەموری) بۆ هێرشکردن بۆ سەر (میسر) دەسوتی، ئەگەرچی لە جەنگی (دمیاط)دا دۆراوە، چونکە سوپای (ئەلمانا) و (ئینگلترا) و (فەرەنسا) پەیدوێندیان پێوە نەکرد، ئیمپراتۆری (بیزەنتی) یارمەتیداو بەشداری کرد، هەمیشە لە ئەندێشەو خەوندای کاری دەکرد، دەیوست خاوەن داراییەکی گەورەبێ لەسەر کەناری (نیل)دا، لەوانەشە سەر لەنوێ خولە کە بابداتەووە، جاریکی تر ئاوە کە پێ لە کەشتیگەلی (ئەوروپا) بکاتەو کە (ئەموری) سەرکردایەتی بکات، کەواتە پێیست بەرلەوێ لەسەر پایەکی جیگیر ببێ ترس و تۆقینی پیشان بدات.

ئەگەر پیاوێکی غەیری (سەلاحەددین) بوایە دوای ماندوبوون و شەکەتی (دمیاط) پشوی دەداو، چاوەروانی پۆزگاری دەکرد کەچی چی بەسەر دەهێنیت، بەلام ئەو ویستی کە تەقەلاو دەستپێشخەری بەدەستی ئەوێ بێ بە سوپاوە

په‌لاماری ناوچه‌ی (البلج)ی دا که هاوسی (الغزة) بو، خاچ په‌رستانی نه‌ویی که پاسی نه‌وییان ده‌کرد شکاندو نه‌نجا به‌ره‌و جه‌نگی ده‌ریایی گه‌پایه‌وه‌و که‌نارو لی‌واره‌کانی (فله‌ستینی) به‌ که‌شتی جه‌نگی پر کردو هیتزو بازوی خۆی ده‌رخست، وه‌ک بلئی (سه‌لاحه‌ددین) هۆشیاری ده‌دات که‌چی روده‌دات، نه‌م پاله‌وانه‌ مسولمانه‌ که‌شتیگه‌لی له‌ (میسر) بۆ رۆژێکی ئاوا ناماده‌کردبوو، پاشان فه‌رمانی کرد که‌ پارچه‌ هه‌له‌شاه‌و‌ه‌کانیان له‌سه‌ر پشته‌ی و‌شتران دا‌بنری‌و به‌ (سینا)دا بگوازی‌تته‌وه‌، تا ده‌گه‌نه‌ (ده‌ریای سور)، نه‌نجا نه‌ندازیاران هه‌لسان به‌ هه‌لبه‌ستنی که‌شتیه‌کانو، له‌ ده‌ریاوه‌ رووی له‌ شاری (ایله) کرد که‌ هیتزی و‌شکانی بۆ داگیرکردنی نه‌ویی هیتزی کردبۆ سه‌ری، سوپای ئیسلامی کارایی و‌شاره‌زایی و‌خۆی ده‌رخست که‌ بسوه‌ هۆی داگیرکردنی (ایله) به‌زویی‌و، که‌وتنه‌ ده‌ستی (سه‌لاحه‌ددین) و‌هه‌رچی پاسه‌وانه‌کانی بوو که‌له‌بچه‌کران و‌به‌ به‌دیل بۆ (قاهره) گوازانه‌وه‌.

خه‌لکی کت و‌پر دیلی فه‌ره‌نگه‌کانیان به‌رچاو که‌وت که‌له‌بچه‌کرا‌بوون‌و، قه‌ت رووداوی له‌و ره‌نگه‌یان له‌مه‌وبه‌ر نه‌بینیبو، خه‌لکی زۆریان (سه‌لاحه‌ددین) به‌د‌لدا چوو به‌مه‌ش د‌ل‌ی خه‌لکی به‌گشتی بۆ لای خۆی پاک‌یشا کات‌ی بینیان که‌ پاله‌وانه‌کانی ئازادی به‌خشه‌ و‌، له‌ولاشه‌وه‌ (نه‌موری) له‌و کارانه‌ی (سه‌لاحه‌ددین) واقی و‌رماو نیم‌چه‌ نا‌ئوم‌یدیه‌کی هه‌ست پ‌یک‌ردو و‌ایزانی (سه‌لاحه‌ددین) د‌وای ناخۆشی و‌ژانه‌کانی (دمیاط) ت‌ی‌رو‌خوا‌وه‌ ماند‌وو‌بو‌وه‌ و‌چه‌ند سالیکی تر ده‌م‌ین‌یت‌ته‌وه‌، تا د‌یت‌ته‌وه‌ سه‌ری‌پ‌یان‌و‌به‌ هیتز ده‌که‌وت‌ته‌وه‌، نه‌وه‌تا تا رۆژێ نیه‌ پ‌ش‌وو‌ بدات‌و، که‌شتیگه‌له‌ بۆ برد‌وه‌ که‌ قه‌ت بوونی نه‌وانه‌ و‌ینه‌ بیرنه‌کرا‌بوو له‌ پ‌ا‌بر‌د‌ودا!! (سه‌لاحه‌ددین) ره‌زامه‌ندی گه‌لی ده‌سته‌به‌رکرد به‌کاره‌نی‌و، هیواشی به‌ترساندن‌و‌ ب‌ی‌زارکردنی شای (بیت المقدس) هینایه‌دی، ته‌ن‌یا نه‌وه‌ی ما‌بو‌و که‌ کاروباری سیاسی و‌پامیاری (میسر) ر‌یک‌ ب‌خات. به‌لام نه‌م کاروباران ه‌چ‌ین؟

(نورالدین) ده‌ستوری پ‌ی‌نده‌دات‌و له‌ناو نامه‌یه‌ک‌دا بۆی ده‌نووسی دا‌وای ل‌ی‌ده‌کات که‌ خه‌لافه‌تی فاتیمی بر‌خ‌و‌ین‌ی‌و خه‌لافه‌تی عه‌بباسی ج‌ی‌گیر ب‌کات، تا میسر د‌وای

ئەوێ شیعە مەزھەب بوو بێگۆڕی بە سوننی مەزھەب، (صلاح الدین) وەکو (نورالدین) سوننی مەزھەب بوو و ئەویش ھەزی دەکرد لە ھەلیکدا ئاواتی بێنیتە دی، بەلام دەیزانی گۆڕینی گەل لە مەزھەبیەکەوە بۆ مەزھەبیکی تر کاری پۆژیک نییە و دژوارە، پێویستی بە بانگەوازیکارە کە ھزرەکان بۆ ئەم گۆرانە ئامادە بکەن، خۆ ئەوانە لە گەل سوپای (سەلاحەددین) دان بەشی ئەم بانگەوازیە ناکەن لە قاھیرەدا، جا چۆن بەشی ھەموو ولات دەکەن؟ یەكەم شت ھات حوجرە ی دروستکرد کە فقیھێ سوننی بخوێنن و ئەو کتیبانە بخوێنن کە پشتگیری لە مەزھەبی شافعی دەکەن^(۱)، بەلام فەقیھەکانی شیعە ھێشتا کە دەستیان ئەو بەرنەداوە کە خوێندویانە و قوتابی و سوختەیان ھەیە ئەوێ فیتری بوون و خوێندویانە بۆلای دەکەنەو، دیسانەو دروشەکانی بانگدان و قامەت و شتی تریش شیوازیکی شیعەییە و تارێ مینبەری و دوانگەیی تایبەت بە خەلیفە ی فاتیھەو بە نزو پارانەو ھەو، دەنگەکان بە وەلامەکە ی پروادارانە وەلام دەدریتەو! کەواتە ئایا (سەلاحەددین) دەتوانی دەستورێ دەریکات ئەوێ دوو سەدەییە پەگ و پێشە ی

(۱) وەکو لە کتیبی (امارە بەھدیان الکەردیە / صدیق الملوچی / ل ۸۶) دا ھاتووە لەسەر (مەزھەبی شافعی) دەنوسی: {مەزھەبی حەنفی کە پشت بە پراو پێک گرتن (القیاس) دەبەستی لای خەلیفەکانی عەبباسی برەوی زۆر بوو، دوایی ئەو مەزھەبی شافعی، بۆیە زانایانی حەنفی بەشداری بە پێوەبردنی دەولەتیان کردووە و بووئە مەزھەبی فتاوا حوکم لە دەولەتدا، بەلام زانایانی شافعی خەریکی وانە و تنەو بوون و، قوتابی کورد چوون لە لای ئەوان خوێندویانە و پای ئەوانیان وەرگرتووە و پای گەرانەو بۆ کوردستان بۆلایان کردۆتەو کورد بوونە شافعی مەزھەب}.

نوسیویەتی: {لە- فقە السنە- دا ھاتووە کە (صلاح الدین) پشتگیری لە زانایانی شافعی کردووە، قوتابخانە ی (الناصریە) ی دروستکردووە لە تەک مژگەوتی (عمر) سالی ۵۶۶ هـ- ۱۱۷۱ و یەكەم قوتابخانەو حوجرە لە میسردا مەزراو، وە ھاتووە: {لە سەر دەمی ئەبیوبیەکاندا زۆر گرنگی بەم مەزھەبە درا و ھەتا ئەگەر کەسێ- الام-ی شافعی لە بەرکردار بە خەشینی گەوێ پێدەدرا {بە کورتکردنەو}. وەتا نێمڕۆ کوردستان ئەک ھەر مەزھەبی شافعی تێدا، بەلکو زۆر شایین مەزھەبی جۆراوجۆری تێدا، ھەندێ مەزھەبی دوانزە تیمامین بە تایبەتی کوردە فەیلەکانییەکان و ھەندێ ئەھلی تەسەوف وەکو تەریقەتی قادری و تەریقەتی ھەقەیی. ھەندێ مەزھەبی غەیریە مسولمانیشی تێدا، وەکو تیزودی و یسانیزو عەلی خوازیەکان و، ھەندێ مەسیحین، سەرباری کاکەیی و شەبەک، (وەرگێڕ}.

داکوتاوه به شه‌و رۆژێک نه‌هیلێت! بۆیه بۆ (نورالدین)ی نووسی هه‌تا کاتی له‌ناو
بردن دێ مۆله‌تی بدات. ^(۱)

به‌لام پیاوه‌که توندوتیژه نیازه‌که‌ی خۆی لای خه‌لیفه‌ی عه‌بیاسی درکاندو، دڵی
پێ خوشبوو چه‌زی ده‌کرد به‌ په‌له‌ بێته‌دیو، وتی: گه‌وره‌ترین دڵخۆشی من
له‌وه‌دایه‌ که خه‌لافه‌تی فاتیمی له‌ (میسر) لاده‌چیت، بۆیه دوو سێ جار نامه‌ی بۆ
(سه‌لاحه‌ددین) نارد که وتاری فاتیمی بچرێنیو، دوعاو پارانه‌وه ته‌نیا بۆ خه‌لیفه‌ی
عه‌بیاسی بێ، نه‌گه‌رچی (نورالدین) راده‌ی کارتی‌کردنی (نجم الدین ایوب)ی باوکی
(سه‌لاحه‌ددین)ی ده‌زانی له‌سه‌ری له‌گه‌ڵیدا کۆبووه‌و فه‌رمانی دایه‌ به‌ په‌له‌ پڕوته
(میسر) تا شه‌وی له‌گه‌ڵ خه‌لیفه‌ی عه‌بیاسی له‌سه‌ری رێک که‌وتون نه‌نجام بدات، به
په‌له‌ (نجم الدین) گه‌یشته‌ شه‌و و لاتو (سه‌لاحه‌ددین) به‌ هاتنی شه‌وی زانی و ویستی
به‌وه‌په‌ری شکۆ هه‌یه‌ته‌وه پێشوازی لێبکات، شه‌وه‌بوو سه‌رکرده‌و پیاوانی
ده‌وله‌ته‌که‌ی و زانایان و مه‌لاکان له‌ ئاپۆره‌یه‌کی به‌رجه‌سته‌دا چوونه‌ پێشوازیو،
کاتی باوکی بینی ده‌ستی ماچ کرد ده‌ستی له‌ ملی براکانی و هه‌موو خێزانه‌که‌ی
کردو، زۆر دڵی پێ به‌و کۆبونه‌وه خێزانییه‌ خوشبوو که قه‌ت رابردو دیمه‌نی ئاوی
به‌رچاو نه‌که‌وتبوو، به‌که‌می دووباره‌ ده‌بێته‌وه، خه‌لیفه‌ (عاضد) ویستی پێشوازی
له‌ باوکی (سه‌لاحه‌ددین) بکاتو، کۆشکی به‌جێ هێشت به‌ په‌له‌ چووه‌ پێشوازی
میوانه‌که به‌شیوه‌ی قه‌ت خه‌لیفه‌ بۆ که‌س ئاوی نه‌کردوو هه‌رچه‌نده‌ که‌سه‌که به
شکۆ گه‌وره‌ بوویت.

(عاضد) وایه‌دزانی به‌و پێشوازییه‌ دڵی باوک و کۆر رازی ده‌کاتو به‌ پێره‌وی
شه‌ودا ده‌رۆن! ته‌م گومانه‌ش نه‌هاته‌دیو رۆژان ناویمیدی کرد، چونکه‌ (نجم الدین
ایوب) بۆ داخوازی (نورالدین) هاتۆته‌ (میسر) که پێویسته‌ ته‌نجامی بدات، له‌سه‌ر

(۱) به‌پێی بۆجوونی (ئه‌مین مه‌علوف)ی رۆمان نوسی: (هه‌ر چه‌نده‌ (عاضد) بیست ساڵ بوو نه‌خۆشیه‌کی
توندی هه‌بوو، صلاح الدین که‌ په‌یوه‌ندی دۆستانه‌ی له‌گه‌ڵدا هه‌بوو به‌ری له‌وه‌ نه‌ده‌کرده‌وه که‌ خیانه‌تی
پێبکات). وه‌ (صلاح الدین) چاره‌پوانی مرده‌نی (عاضد)ی کرد تا به‌ره‌می ده‌وله‌تی فاتیمی به‌ کرداری
هه‌له‌وه‌شینیته‌وه. (صلاح الدین الایوبی/ ولید نوبه‌ض/ ۸۴۷). (وه‌رگێتی)

ئەمە دانووسان و وتوویژ لە نیتوان کوپو باوک لەسەر ئەم مەسەلەیه کراو، (سەلاحەددین) یش بە شیوەیه کی شینەیی بۆچونی باسکرد، چونکە گەلی میسری لەسەردەمی ئەودا ترسیان نەمابوو، لەچاو سالانی رابردوو کە ناخۆشترین ژیاڤیان بەسەر بردوو بەشتەین سەردەمەو، پتووستە ئەویش لەسەر ئەم خۆشەویستییه سوربى و کارى ئەکات کە شوینی لەق بکات.

پاشان خەلیفە نینۆکەکانى کراو و پاسەوانى تاییبەتى کە (۵۰) ھەزار بەدەر بوو، ئەمىندارى خەلافەت بەرپۆھى دەبردن لەناو چوون، (بەھالدین قەراقوش) لەکۆشکدا بە ھەموو کارىکى کۆشک زۆر بە وردى ھەلەستەو کەس بۆى نەبوو بێتە ژوریاڤ پرواتە دەر بە فەرمانى ئەو نەبێت، ھەر دەفرو پیاڵەى زىرو شمشىرى جوانى ھەبوو ھەموو کۆکراپۆھە تا نرخە زۆرە کەیاڤ بېن بە پەسىدو پشٹیوانى لە گەنجینەى دەولەتدا، ھەندى لەو شتە بەنرخانەى کۆکراپوونەو، قوتابخانەو پەناگاو نەخۆشخانەى پىدروستکراپوو، قەلاى (سەلاحەددین) کە ناسراو بوو تا ئیمپرو گەورەترین جىگای سوپا بوو و دیسانەو ھەوشەى دەرەکى لەدواى ئەوھى بەھۆى بەرد ھاوئێژەکانى خاچ پەرستى لە جەنگى (شاوور) دا رماو، ئایا وا باشتە نىبە لەم رىبازى بەردەوام بى تا ئەو پۆژە دى ئارەزووى (نورالدین) ئەنجام دەدات!

(نورالدین) سەرکردەیه کی گەورەیه زۆر ئاگادارە لە رازىکردن و راکىشانى خەلک بۆ رىبازى سیاسى خۆى و، ھەر ئەوھى لە مەشکدا دەبى و تىیدەدەگات، ئەنجا چۆن پەلەى لێدەکات!!

(نجم الدین) وتى: ئەى کوپم (نورالدین) وەکو خۆى دەیلێ گەورەمانە، بەلام ھەلەى گەورەى ئەوھى پەلەى کردوو، بۆ خەلیفەى عەبباسى نامەى نووسىو ھە مژدەى پووخانەى دەولەتى فاتىمى پىدەدات و، فایندەى بەغداش ھاتروون پشتیان گرتوو و داواى لێدەکەن پەلە لە کردنیدا بکات و، ئەویش دلىای دەکات کە ئەوھى ئەمىرى مەسولمانان بىھوئى بىکات و پتووستە خەلیفەى عەبباسى پرۆا بکات و پەلە نەکات، بەلام دووبارە پەيامنەرى ناردو (نورالدین) گوڤتیکى داوہ نایەوئ لى لى بدەیت!

(سەلاحەددین) ەولامی قسەکانی باوکی دایەو و وتی: جا باشە خەلیفە ی عەبباسی لە بەغدادو خەلیفە ی فاتیمی لە قاھیرە هیچ لەبارە ی کارو باری رامیاری دەزانن، ەتا هیچ ئارەزوو ەکانیان ەبیت! وە (نورالدین) لە یەکەم بوواری ەل کەوتودا قسە ی خەلیفە ی عەبباسی ئەنجام بدات!

(نجم الدین) وتی: کورم دەزانم، بەلام چی رویداو، وەك خۆی بۆتی دەگیرمەو، لەم دانیشتنە گەرم و دۆستانەدا ئەندیشە ی بە دلی (سەلاحەددین) دا هاتو، هات براو گەورە پیاوانی خێزانی نامۆزاو پورزاکانی کۆکردەو، (بێ زانینی باوکی)، تا ەوالیان پێ بدات کە دەیهوێ واز لە دەسلاتی خۆی بێنی بۆ باوکی، چونکە زانائرو لە پیش ترە لەو، بۆیەش گەرمتەر لە پشکو چاوەروانی هاتنی کرد، تاوێکو بە وەرگرتنی پۆستی وەزارەت دلی ئاسودە بکاتو، ئەو مەسەلە یە لە گەل خەلیفە ی فاتیمیدا باسکردو، پەسەندی کردو، ئیمپۆش ەلر لە ئیستاو خزمەتکارو دەستە ی ئەو ەك سەرۆکیك!

(نجم الدین) کە ئەو ی لە کورپە کە ی بیستەو بە گەورە ی لە قەلەم داو، فرمێسکی خۆشی بە چاودا دەهاتو، کاتێ نیشانەکانی ەك و دڵسۆزی بەرچاو کەوت دلی تەزاندو دلی خۆش کردو، ئەنجا چوو لە رۆلە کە ی و نامیزی لە ملی کردو، وتی: ئە ی کورم مەن لە ژێر فەرمانی تۆدام شوێن بۆ تۆ لەق ناکەم کەوا خودا ویستی لەسەرە لەو ی بێو، مەن دەبم بە راویژکارو ئەمینداری تۆو ئامۆژگاری خۆشەویستی تۆو، چاوت پونبێ بەو شکۆ یە خودا پێی کەرەم کردویت، قەت خۆری لە مەن بزر نابێ کە لەسەر روی بەرپزی تۆ ەللا تۆو، جارێکی تریش ئەم قسانە دووبارە مەکەو و تۆ جەرگی منی و روناکی چاومی!

(سەلاحەددین) ەستە بە بەرپر سيارە تیه کی گەورە کرد کە لەمەر کورپە کە یەو دەکەوێتە سەر شانیهو، لە دلی خۆیدا بریاریدا کە ئەو بەرپرسی یە کە مە لە بەختەو ەری ئەودا، ەلسا بچێ سەر خەوێك بشکێنێ تا گورج بێتەو، سەر لە سبە ی

قازی (فاضل)ی بانگیشه کرد، تا مەسەلەى کۆتایی هێنانى بە خەلافەت لەگەڵدا باس بکات، رەنگە چارەیه‌کى گونجاوى پێى بێت و، لە (عبدالرحیم)دا زیرەکی و فێلبازی هەبوو، بە (نجم الدین)ی ووت — کە ناپەرەختى هەلۆیستە کە نیگەرانی کردبوو بۆچونم وایە بە برینى (حیّ علیّ العمل) لە بانگەکیان دەست پێ بکەین کە زانیمان خەلکى نارازین ئەو دياره کاتى نههاتوه، باوکەکش لە پیشنیاری قازی پازى بوو، (سەلاحەددین) بەم کارە هەلسا و فرمانى بە بانگدەران کرد کە ئەنجامى بدەن و ئەو هەبوو کەس نارازى بوونى پێو دیار نەبوو، هەبوو لە دلى خۆیدا نارازى بوو، بەلام لەگەڵ دووبارەکردنەویدا چەندجارى بە شوێن یەکترا ئەم نارازییە ئەما.

(سەلاحەددین) هەنگاوى دووهمى دەستپێکردو، هەلسا بە گرتنى ئەو کەسانەى دەسلەتیان لەناو گەلدا هەیه هەوادارى فاتیمیه‌کانن، لەم هەنگاوه‌شدا کەسى نەبینى ناشکرا نەیارى ئەمەى بێت.

قۆناغى سییەم هات و، (نجم الدین) بریارى دا کە (سەلاحەددین) بەشداری ئەنجامدانى نەکات و، ئەگەر کارەکەى سەرى نەگرت دەرگای پاسا و پۆزشت لە بەرامبەر تاییه‌تیکاران و گشتیدا ناشکرا بێ، چونکە ئەو بەشداری هیچى نەکردو، بەبێ ئاگایی ئەو پلانە کە گێڕدرا، ئەم قۆناغە ئەو قۆناغە بوو (نجم الدین) لەگەڵ دەستە و تاقمەکەى خۆیدا لە رۆژى هەینی دا فرمان بە وتاریژ دەکات کە ناوى (عاضد) لە وتارى دووهمى هەینیدا بـسـپـێـتـهـو، لە شوێنى ئەودا ناوى خەلیفەى عەبباسى ببات، بۆ ئەم مەبەستەش وتاریژەکی سازای سوننى هەلبژارد، بەلام دواى ئەم بریارە پەشیمان بوو و ویستی راستى بکاتەو بە دوو هەنگاو ئەنجامى بدات، یەكەجار تەنیا ناوى (عاضد) رەش بکاتەو و ناوى خەلیفەى عەبباسى نەبات و، ئەمەش ئیستایە گۆی هەلخست ناو دەبرێ و، (نجم الدین) لەمە پازى بوو، چاوەڕوانى هەفتەى داها تووی کرد تا وتاریژ بە ناشکرا ناوى خەلیفەى عەبباسى ببات. ئەمەش لەکاتى خۆیدا کرا کە مانای نەمانى سەردەمى فاتیمی

د به خشیت، ^(۱) هه واله که بۆ (عاضد) هات نه خوشی له سهر نه خوشی بۆ هاتو، هه ندی ده لاین بۆخوی خوی کوشتوه، چونکه له دوا ی نه وه ته نیا پینج رۆژ ده ژییست،

(۱) له کتیی (ماهیه حروب الصلیبیه/ د: قاسم عبده قاسم/ کویت/ ۱۹۹۰ / ل ۹۶) دا هاتوه، که له ناینده دا {خلافهتی فاتیمی گه یشتوو به قوئانی دو اکه وتنی سیاسی ناو خویی، دوا ی نه وه ی وه زیره کان دهسه لاتیان له خه لیه کان کیشابووه و کردبوویانه بوکه شوشه ی چۆن یان هه ز لیبایه ناوایان ده جولاند، زۆر هه والی سهر یازیان دا بۆسوود بوو، نه یوانی دهسه لاتی له ده ستدراویان له شامدا بگێرنه وه کیشه ی سیاسی و جهنگ هه میشه هه بوو له نیوان نه وان و تورکه سه لجوییه کانی ده وری خلافهتی عه بیاسی که ده یانویست میسوو شامیش بگرنه وه ژیر نا لایان، دیسان کیشه له نیوان سلجوقی خۆبه خۆو، سلجوقی و میرنشینه عه ره به کان هه بوو { نه وه بوو له سه رده می (صلاح الدین) دا عه بیاسیان له یتگی نه وه وه ههنگاویان گۆرا به حکومهتی نه یوییه کان. نه مهش یاسای ژیا نه تاک - کۆمه لگا - گهردوون هه مر و شتی له بونه وردا ته مه نیککی دیاری کراوی هه یه، تامر دنی کۆمه لگا و ده ولت شارستانی هه یه: ﴿وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ...﴾ (الاعراف- ۳۴). هه مر و میللته ی ته جه لی خۆی هه یه. میللته کۆمه لگایه که کۆمه لانی په یوه ندی له بیرو باوهرو پرهنسیپ به پشت به ست به هه ندی توانا کان به یه کیانه وه ده به ستیه وه هه م ده ولته و هه م شارستانی، نه مه نه مردن و ژیا نه و جه لیه یان هه یه. میللته یان ده ولته یان شارستانی وه کو تاک ده وری و ده مر و، چۆن تاک ملکه چی کاتیکی دیاری کراو یاسایه که ناواش کۆمه لگا و ده ولته و شارستانی کاتی ده بن و ته مه نیککی دیاری کراوی خۆیا نه هه یه

نه م یاسا و کاته ش به یاسا میژوویه کان ناسراون که خودا له مه ریا ن ده فهر موی ﴿...وَلَنْ نَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا﴾ (الاحزاب- ۶۲). واته بۆ یاسا کانی نییه گۆرا ن نایینی. قورشان ده فهر موی: ﴿وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نُدْأُوْهَا بَيْنَ النَّاسِ﴾، واته: نه وانه رۆژانیکی له ناو خه لکیدا ده ستاو ده ستیا ن پیته که یه، نه مرۆژ نه ما، نه ده سه لات، نه ده ولته تاسه ر بۆ کهس نییه و بۆ کهسانی تر ده گوازیته وه ده ستاو ده ست ده کات، وه کو نه زمونیکی خوا بی بۆ ناده میزا د ده گوازیته وه. هۆیه کانی مردنی کۆمه لگا و ده ولته و شارستانی زۆره، وه کو چۆن هۆیه کانی مراندنی تاک زۆره له وانه ش و به دپه ویشتی و سا کوژی و، دا گیر کردن، بۆ نمونه: ﴿وَلَوْ يُوَازِئُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلَى ظَهْرِهَا مِنْ دَابَّةٍ وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَأَرْسَلَ اللَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ بَصِيرًا﴾ (الفاطر- ۴۵)، واته: نه گه ر خودا به کرد وه کانی خۆیا ن خه لکی بگری کهس له سه رزه وری نه ایته وه، به لām بۆ کاته کی دیاری کرا و دایان ده خات. ﴿إِنَّ أَلْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعْرَآةً أَهْلَهَا أَذِلَّةً وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ﴾ (النمل- ۳۴)، واته: (نه گه ر پا دا شو ده سه لاتداران چور نه ناو هه ر ولاتی (بۆ دا گیر کردن) تیکی ده دمن و خه لکی به یریزه و به ده سه لاتی سه ر شۆرو داماو ده کن، هه ر ناواش ده کن). هه ر ولاتی چ له ناو خودا سته می لی کرا یان دوژمنیکی ده ره کی هات دا گیر ی کردو سته می تیدا کرد، خودا نه وانی ش به گه له کی تر له ناو ده بات ﴿وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ

به رله وهی ههینی داهاتوو بیت، ٲهوانهی ٲلانی ٲهویان دارٲشتبوو ٲیتی ٲاسوده بوون، چونکه رهنگه نه گهر مابا ٲلانی زیانبه خشی بۆ دانابان.

به لام بۆچونی (سه لاحه ددین) و باوکی ٲاستی نه ٲیکاو، وه کو ده یانوت سیاسه تی ٲهوان شوینی خۆی نه گرت، چونکه کۆمه لئ له یارانئ (عاضد) ٲییان ناخۆشبوو خه لیفیان به هۆی ٲاگه یاندنی لابرندی ٲهو به که یسه ری و وخم سه رینیته وه، بۆیه ٲرپاریان دا ٲلانه کی سیاسی دارٲژن بۆ ٲووخاندنی سوپای شامو حق بگه رٲتسه وه دهستی خاوه نی خۆی و، ٲهوانه بۆ خۆیان ٲهو توانیه یان نیه به م کاره هه لسن و ئاوتیان بیتنه دی، بۆیه وایان به باش زانی، نه که له یه ک لاه، به لکو له دوو لاه داوای یارمه تی دهره کی بکه ن، لی ره دا (الباطنییه) هه یه که له هه موو ٲی ره مسو لمانئ زیاتر رقیان له (سه لاحه ددین) و (نورالدین) ه، ده توانن له رٲگه ی تیرو ره وه به خیراو کتو ٲر تۆله وه ربگر نه وه، چونکه ده سته یه ک خۆیه خشیان هه یه، له ژئیر فره مانئ (شیخ الجبل) هه ل ده سو ٲژن و، بی ٲاساو کاری خۆیان ده که نو، ده توانیت که به دزیه وه یه کن له وانه ره وانه بکات به دزی و ژیرانه (سه لاحه ددین) تیرو ر بکات، تا به مه به سستی خۆی بکات.

له لایه کی تریشه وه له لای فره نه گه وه له (بیت المقدس) دا که گرهن تی ٲشتگی ری ته وایان ده ده نئ نه گهر هی رش بکه نه سه ر (میسر) به سوپایه کی چرو چرژا وه وه ٲهوان ده توان (سه لاحه ددین) له ناو ببه ن، نه مه ش ئاره زویه کی گهرمه له دلئ

بَعْضُهُمْ بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ ﴿البقرة-٢٥١﴾، واته: نه گهر خودا خه لکی هه ندئ به هه ندئ کی تر لانه بین زه ی خراب ده که ن.

نه گهر نٲمه به وردی میژوی سه رده می (صلاح الدین) بچو ٲینه وه له ره وشتی نه م سه رده مه بکو ٲینه وه ده بینئ هۆکاره کانی رووخانی فاتمی و ده وله تی ٲهیبوی بۆ ناته بابی ٲهو ده سه لاتانه ده گه رٲتسه وه که له وکاتدا هوکیان کردوه، وه کو ناته بابی ناوخۆی ده وله تی ٲهیبوی له لایه کی تر فاتمییه کانو مووه حیده کان و زه نگیه کان و عه بابسییه کان سه ره خۆ هوکیان کردوه، نه گهر یه کگرتوویانه و، دوریان له کیشه ی ناوخۆی هه رگیز ده وله تی نیسلام له جیهاندا نه م هه لسان و دابه زینه ی توش نه ده هات (وه رگٲی).

فەرەنگیە کاندای دەیانەوی گورج بیهێننە دی، دواى ئەوەی کەشتیگەلی (سەلاحەددین) لە دەریای سوردای شکاندنی و بە ئائومییدی کشانەوه.

هەر بە ئەوەندەش نەوێستان پەییوەندییان بە (ویلێهەمی فۆرمانی)ی کرد کە شای (صفلیه) بوو کە کاتی هێرشى فەرەنگ بۆ سەر (میسر) لە خۆرەلاتەوه ئەوانیش پەلاماری (صەقلیه) بدەن و ئەوکات (سەلاحەددین) دەکەوتە ناو هەردوو تاشەبەردی دەستارپەوه، ئەو خۆبەخشەى شێخی جەبەل ئامادەى کردبوو لە بەرگی پالەوانەکانى شامى داهاات و بێ هەست و خۆست خۆى خزاندە ناو سوپای (سەلاحەددین) هەو لە هەل دەگەرا بۆ کوشتنى، دواى ئەویش کەسێ نابێ لەو دوو لایە لێک دورەوه جەنگە کە هەلسۆپینیت، ئەوەی پلانگێترانى هاندای بە پەلە ئەم کارە دەست پێیکەن ئەوه بوو، کە (توران شا)ی براى (سەلاحەددین) کە بە تواناو جەستە بوو لە جەنگدا بۆ پۆلەکی گەنگو تاییەت بۆ یەمەن سەفەری کرد بوو، ئەگەر (سەلاحەددین) تیروۆر بکری ناتوانی لە شوێن (سەلاحەددین) دا دابنیشی و کارە کە پشیو دەبێ و، (نجم الدین)یش تازە هاوێتە ناو میسر کەس بۆ سەرۆکایەتی دەستی ناگرێ و بانگی ناکات.

یەکنێ لەو خالانەى رێکەوتنى لەسەر کرابوو لەناو پلانگێتران و شای فەرەنگدا ئەوهبوو (ئەمورى) کە پاشایە پەيامنیرێک بۆلای (سەلاحەددین) رەوانە بکات و سەلامى ئەوى پێ راکەیهنێ و مەرجهکانى پەیمانى ناشتى باس بکەن، ئەمەش (سەلاحەددین) دلنیا دەکات کە خۆى ئامادە نەکات، کاتى پاشای (صەقلی یە) وەلامى پلانگێترانى داپەوه کەشتیگەلی گەورەى ئامادە کرد کە نزیکەى (۳۰۰) سەربازی لەخۆ گرتبوو، تا جەنگە کە بە پێى نەخشەیهکی رێک بێت و ژمارەى زۆریش دەسکەوتە کە سەرکەوتن بە دەست دینیت!!

پیلانگێتران پەیمان بە (زین الدین بن علی) نەبرد کە ئامۆژگاری بوو، حەزى بە دانووسانى خاچ هەلگران نەدە کردەوه، ئەشى زانى ئەم کارە هەم بە زیانى ئیسلام ئەواو دەبێت هەم مسوڵمانانىش، بۆیە پۆزبەرپۆز ئامادەى کۆرەکان دەبوو تا پۆز بە

پۆژ. ھەوالۆ باسەکان بۆ (سەلاحەددین) بگێڕێتەو، پاشان نایندەى (ئەمورى) ھات
کە سلاوى بە (سەلاحەددین) بگەيەنى و ھەولیش بۆ ناشتیەکی ھەمیشەیی
دەدات، ئەمە یەكەم خالی دەستپێکردنی پلانی ھەبوو.

لێرەشدا (سەلاحەددین) فەرمانی بەگرتنی ھەموو ئەوانەدا کە دەستیان لەم
پلانی ھەبوو ھەر ھەمووی لە سێدارەدان، ئەوانە (عمارە الیمنی) کە
شاعیریکی ناودار بوو، (عبدالصمدی نووسەر و میرزاو، (العویسی) قازی، بەلام
لە ئافەرەتی بوورا کە لە بنەمالەى فاتیمی بوو، لە دانیشتنەکاندا بەشداری کردبوو
پلانیگێڕانی ھان دەدا بۆ لابردنی پق و قینی ناودلی کە دواى مردنی (عاضد) ھەلی
گرتبو، (سەلاحەددین) بەرى داو ئەمەش ھۆیک بوو لە ھۆکانی ھەلۆەشان، چونکە
بە شیاوی نەزای ئافەرەتی بکوژی و لەدار بەدات لەگەڵ ئەوانەى بەشداری ئەویان
کردوو لە پێرەو ھەکا.

ناشکراوونى پلانی ھەکا وەکو تریشقەیک دابەزییە سەر دلی (ئەمورى) کە
ھیوايەکی زۆری بەمە ھەبوو کە بەھۆی یارمەتی شای (سەقلى یە) سەریکەوی،
زۆری نەبرد کە بە خەفەت و دلەراوکی مرد، بەلام کەشتیگەلی (سەقلى یە) کە
(ویلیم نورمانی) پەوانەى کردبوون گەیشتنە ئاوی (ئەسکەندرییە) تا
سەرکردەکیان بزانی کە (ئەمورى) سستی کردوو لەسەر بەجی ھیشتنی
گۆرەپانەکە سووربوو ھەردوو بیئەوہی کەس لە سەرکردەکانی ئاگادار بکات کە
بە سوپاوە بەرھەمیسر بچن! پاشان وای بەباش زانی کە ھێرش بکاتە سەر ھەندێ
کەشتی بازەرگانی کە لە بەندەری (ئیسکەندەرۆن) ھەلەنگەریان دەگرت و لەویدا
نقومی کردن، چونکە کەشتی جەنگی نەبوون (سەقلى یەکان) ویستیان پەلاماری
(الغفر) بەدن، بەلام بەرھەلستیەکی گەورەیان لە مسوڵمانانەوہ توش ھات،
لەکاتی کدا لە بەرامبەر مەترسییەکەدا پێیان چەقاندن و زۆر شانەى سەربازیان نارد
کە زۆر لەو کەشتی یانە بسوتین، پاشان ترس و تۆقینیان زۆر کرد و پەلاماری
(نورمان) بیاندان و چادرو خێوہتەکانی ئەویان سوتاندن و، ئەوانەى مابونەوہ بە

ترسہ وہ رایان کرد. بہو سہرکہ و تنہ (سہ لاحتہ ددین) دوو پاتی کردہ وہ کہ وہ کو
سیاسہ تمہ دارو جہنگاوہ ری پئی خوئی داکوتاوہو، پلانگی پان لہ دژیدا دہی تہہ وئی
بنہ برپوونی ٹہوانہ. لہ پلانہ کانی (موتورون). دہست بہ تال بوو لہ (میسر) داو تا
بہرہو دوژمنہ کہی بکہ ویتہ ری لہ ناو لانہ قایمہ کہیدا.

نیوانی دوو پالہوانی گہورہ

هەندئ کەس بە شیوەئێ لە (نورالدین) دەدوین و لە هەلۆیستی ئەو لە بەرامبەر (سەلاحەددین) داو هەلۆیستی (سەلاحەددین) لەبەرەمبەر ئەودا وەکو لەمەر دوو کەسی دژبەیدە و سەرکەش قسەدە کەن کە هەریەکە لەو دوانە دەیهوئ ئەوی تر لەناو ببات، وەکو (شاوڕ) و (ضرغام) سەیریان دەکات^(۱) ئەم بۆچوونەش

(۱) بۆ نمونە (صالح قەفتان) کە لە کتێبی (میژوی گەلی کورد/ ج ۳/ ۲۰۰۵/ سلیمانی/ ل ۱۸۰) دا دەنوسێ: {سولتان سەلاحەددین ئەبویست تا- نورالدین- بێتێ لێی لانهات، بەلام هیچ حەزێشی نەدەکرد بە خەزەمتی بکات، بۆیە هەمیشە خۆی دانی سولتان (نورالدین) یان لێ کرمی کردبوو وایان تێگەیاندبوو کە سەلاحەددینی لە سودای سەریەخۆیی خۆی دایە، بەلام سەلاحەددین قەت رێی نەداوە کە ناحەزی لەوە دەریکەوێ، بەلام هەرچی (نورالدین) بوو متمانەی نەمابوو، لە هەل دەگەڕا کە بیکە بە بیانو کە (سەلاحەددین) لە میسر لابەرێت، ئەوەندە هەیه لەبێ تالیعی سولتان (نورالدین) لای جەزیرەو هەمیشە ناژاوی بۆ پەیدا دەبوو لەبەر ئەوە ئەدەپزۆ ئەم دوو دڵبەسی دەروونی خۆی لەتەک سەلاحەددینی بەهەوا ناشکرا بکات. ئەوەندە هەیه کە سولتان (نورالدین) قاقەزی نیتاەت و تایبەتی لە سەلاحەددین وەرگرت ئەنجا فەرمانی دا کە بە لەشکرەو لە میسرەو بچێ بۆ فەلەستین تا پێکەو بچن قودس بگرن، بەلام لەپێ سەلاحەددین باسی ئەخۆشی باوکی بۆ هات لەبەر ئەوە گەڕایەو میسر، لەبەر ئەوە سولتان (نورالدین) زۆر زویر بوو، ویستی بە لەشکرەو بچێت سەر میسر داگیر بکات و سەلاحەددینش عەزل بکات، بەلام ئەجەل نەبێشت و لەو پۆژانەدا مرد (۵۶۹ هـ - ۱۱۷۳ ز) {هەرچی (شکرالله بابان) هە لە کتێبی (میژوی کوردو کوردستان/ ۲۰۰۴/ وەزارەتی پۆشنییری/ ل ۱۲۰) دا دەنوسێ: {.... نورالدین ویستی لەگەڵ لەشکرێکا بەرو فەلەستین بکەوێتەپێ و بۆ خۆشی لەو لاو بێت بۆ شەڕی پادشای (بیت المقدس)، سەلاحەددین قبوڵی کردو پۆشت، بەلام هەرکاتی ئەوێ کە چاوی بە (نورالدین) کەوت زانی کە لە دڵەو لەگەڵیا پاک و یەک رەنگ نییە، سەلاحەددین ئەخۆشی باوکی کردە بیانو گەڕایەو میسر....}. لە میژوی سەلاحەددیندا زۆر جیاوازی تر هەیه، بەلکو لەسەر مەسەلەی چۆنەتی گۆڕینی دەوڵەتی فاتیمیش لەلایەن سەلاحەددینەو جیاوازی هەیه (شکرالله بابان) لە هەمان کتێبی رابردودا (ل: ۱۱۹) دەنوسێ (کە سەلاحەددین بەپێی هەلبژاردنی (العاضد) یە دەنگی ئەوازی سەردارەکانەو بوو سولتانی میسر، ئەمەش قەسە جوری زەیدانە}. بەم چەشنە میژوو جیاوازی لە گێڕانەویدا زۆرەو هەلبژاردنی پاک و پیسەکانی و تاووتوێکردنی دژوارەو مۆقی کارامەیی دەوێت هەرچی توێژەری ترە وەکو (ولید نوبەض) لە کتێبی (صلاح الدین الایوبی/

قراءة معاصرة/ دار ابن حزم/ ۸۱۱) سەرەباسى دەنوسى: (جىياۋازى دوو ستراتىژى جىياۋازى نىۋان صلاح الدىن نورالدين)ە. لەۋىدا ھاتوۋە كە ئىمە كورتى دەكەينەۋە: (ھاملتون جىياۋازى ئەۋ دوانە بۆ پروانىنى سىياسى دەگىرتەۋە ھەۋل دەۋات كە تىۋىزى خۆى لەمەپى گىزى پەيۋەندىيەكانى نىۋان ئەم دوو سەر كىرەپە لەسەر خۆپىندەۋەى جۆراۋ جۆر داپەزىتىۋ، باس دەكات كە: (نورالدين) سۈرپوۋ لەسەرى كە ھەنگاۋىكى يەكلاۋرەۋە بىنى بۆ راگەياندىنى خەلفەتى غەبباسى لە مىسەر دا، دۋاى ماۋىيەكى دىۋى لە مانگى حوزەيران (ئىتۋىن) ر ۱۱۸۱ ز دا بە پەسى ھەۋالى بۆ نارد كە بەم كارەى ھەلسىۋ، ھەمان كاتىش خەلىفەى غەبباسى لەم كارە ناگادار كرابۆ ۋەۋە بەبى شىرەۋەۋى دەركى دەستبەجىيى گۈپراپەل بىتت. كەۋاتە: تەنگەۋە كە لەم پەيۋەندىيەدا لە دوۋەللى ھەلۋەشاندىنەۋەى دەۋلەتى فاتىمى دا لە ترەسى تىكچۈۋى بارى ناوخۆ بوو، چاۋەروانى نەخۋشى (عاضدى) كىرد تا دەمىۋ پاشان ھەنگاۋەكان بە شىئەنى ھەئىيىتت. كات دانان بۆ لاۋردنى دەۋلەتى فاتىمى پەيۋەندى گەرم گۈپەكانى ۋەۋە ۋەۋە گىزى كىرد ۋەكو - جب ھاملتون) باس دەكات. باس لەۋەش دەكات كە {لە ناكامى شىكستى (صلاح الدىن) لە يارمەتىدانى گەۋرەكەيدا لە ھەلەمەتى دا بۆ سەر قەللى (شۈيك) تشرىن يەكەم / نۆكتەبەر ۱۱۷۱ز)دا ھەندى گومان قەۋما، ھەر پاساۋى بىننەۋە بۆ ھۆى كىشانەۋەكى. (ۋەدەركەۋت كە دىيارىيەكى بۆ نورالدين لە گەغىنەى فاتىمىيەكان كافي نىيە. ۋە (جب) ۋادەروانى كە نە مەسەلەى كات دانان بۆ ھەلۋەشاندىنەۋەى دەۋلەتى فاتىمىۋ نەغبا كىشانەۋەى (صلاح الدىن) لە قەللى (شۈيك) پاشان جىياۋازى لەسەر بەشكردنى گەغىنەى فاتىمىيەكان ھەمۋە ئەۋەندە كىفائەت نىيە بۆ شىكارى جىياۋازىيەكە (پەنگە ھۆكانى گىزىيەكە لە بىنەرتدا بۆ جىياۋازى راي سىياسى بگەرتەۋەۋە دەپەۋى ئەم جىياۋازىيە بە پروانىنى سىياسى راقە بىكات {نورالدين شامى بە خاكى سەرەكى دادەنا بۆ جەنگ لە دۆى خاچىپەكاندا ۋ، مىسرى بە پەلى يەكەم ۋەكو چاۋگەى داھات دادەنا بۆ تىفاقى جەنگ ۋ، بە پەلى دوۋەمىش ۋەكو چاۋگەكى سەربازى - الاضافى - بۆ ۋەزى مەۋفائەتى سەير دەكرد (.... كەچى (صلاح الدىن) پرواى ۋابو مىسەر لەم چاخە دا خلى سەرەكى مەترسىدارە). كەۋاتە جىياۋازى لەسەر ستراتىجىيەتى كىشەكە دەست پىدەكات لەبەرەۋ پروۋونەۋەى فەرەنگەكان لە شامدا. نورالدين شامى بە پىشتردا ھەم ناۋ مىسرى بە ھىزى دارابى دادەنا ھەم مەۋزى بۆ كۆمەكى. كەچى (صلاح الدىن) خالى لاۋازى لە مىسردا بەدى دەكردو دۋاى ئەۋەى لەۋىدا ژىبابوۋ دەيزانى رۆلى يەكەمىن قايمىكردنى ئەۋىيە لە دۆى ھەلەمەتى خاچىپەكاندا، ئەغبا بەرەۋ شام بېروا بۆ جەنگى فەرەنگەكان. ۋە مەۋۋوزانى پۆمان نووس (تەمىن سەعلوف) پرواى ۋايە يەكەم گىرەتسى ترەسناكى نىۋان ئەم دوو پىساۋە لە ھاۋىنى ۱۱۷۱ ز دا تەقىمەۋە كاتى (نورالدين)داۋاى لە ۋەزىرى لاۋ (صلاح الدىن) كىرد كە دەۋلەتى فاتىمى بىروخىنى (....) (صلاح الدىن)ى ناچاركاراۋ پلانى پىۋىست بگىرتى لە بەرامبەر پەنگانەۋەى دوۋمەنكارانى گەلدا، بەلكو گەشە ناستى خۆنامادە كىردىكى گىشتى بە ئاشكارا روۋخانى خەلىفەى تىدا راگەينەى. بەلام لە باسكردىدا ھەر دوۋەل بوو.

(عاضد) ھەرچەندە نەخۋشىيەكى دىۋەخايەنى كوشندەى ھەبۋو، بىست سالۋ بوو لەگەلدا بوو، صلاح الدىن زۆر دۆستى ئەۋىۋو، بىرى لەۋە ئەدەكردەۋە ناپاكى لەگەلدا بىكات { (صلاح الدىن) چاۋەروانى ۋەفاتى (العاضدى) كىرد تا بە پەسى روۋخانى دەۋلەتى فاتىمى راگەينەى ...}. (كورتكردنەۋە) ئەم پروۋىكردنەۋە پىچەدانەى ئەم رايەن كە دەئىن: (صلاح الدىن) برادەرىكى خرابى ھەبۋو. كەۋاتە: ئەم گىزىيەنە بوۋە ھۆى ئەۋەى كە (نورالدين) لە دلى خۆيدا بىرپارى لادانى (صلاح الدىن) بدات، بەلام ۋەكو (ابن كىش)

سهره لداوې خوښندنه وده كې به په لې شو و تويژه يه له نيوان دوو پالو واندا پروده دات. چونكه واقيعي بهرجه سته گواهې دده دات كه (نورالدين) وه كو دوژمن و ناحه زو پكابه سيري شوې نه كړدوه، بهلكو وه كو يه كې له سهر كړده كاني خوې سيري كړدوه و له هندنې كاردا شينه يي و سستي نواندوه و، نه مه ش بوته هوې مه سله ي سهر كونه كړدن نهك مه سله ي دوژمنايه تي، ديسانوه (سه لاهه ددين) له سهر وې شاهيده كانه و دان به وه داده نې كه شو سهر بازيكي (نورالدين) وه، ههر فرمانيك بكات دهبې نه نجامي بدات.

پاشان هم دوو پالو وانه گوره يه يهك مېه ستي هاوبه ش پيكه وه ي كوكړدونه وه، هم موو پيگايه كي تري له ژياندا ليگر تېبون ته نيا سهر قالي نه وه بوون، هم مېه سته ش تيشكاندنې خاچ په رسته كانو پاشه كشه يي كړدنيان بووه به دوژانه وه بهر و دواوه، ههر كاته كيش مېه ست يهك شت بوو، ههر چنده له كاره كاندا هندنې جياوازيش هې پيگاي پيكه و تن ئاسان ده بيت.

بهم پيشه كييه ده چينه ناو مه سله ي شو دوو پياووه، بهرله وه ي (نورالدين) كوچي دوايي بكات و بيئاگان له ههر پلان و فيليكي دا، پړاو كه و تراوه، (نورالدين) كاتي سوپاي خوې بو (سه لاهه ددين) نارد تا پالېشتي بن له جهنگي ملبه ملانيدا بو سيخوري نه ينارد بوون، چونكه هم موو سوپا كه هي شو بووه بهرله وه ي سوپاي (سه لاهه ددين) بن و، له دلسوزيدا هيچ له وانه كه متر نه بووه كه دواي نه وان هاتون و ئاسانېش نيه قسه ي هم كه سه په سنده بكه ين كه و تويه تي: {رقى - نورالدين - كاتي ده ستي پيكره كه (اسدالدين شيركو) و هزاره تي گرته ده ست و، له بهر نامه يدا نه بوو كه (ميسر له سهر ده ستي شو له ده ستي فېرهنگي ده ريپيني، هه تا يه كيكيان و تويه تي: گهر باسي گر تني ميسر هاته گوړي و لا هي - نورالدين - هيچ دلي پتي خو ش نه بوو له روخسارو قسه كانيدا پي ناخوش بووني ليده رده كه وت، شيركو

باس ده كات (جهنگي فېرهنگ ده رفته ي نه مه ي ندا نه غيا تريكيووني مردني..... شا صلاح الدين زور ليبي ده ترسا). (صلاح الدين الايوبي / سهرچاوه ي راپردو / ۹۴ل - په راپرېز) به كور تكدنوه (وهرگي)

تەماعى دەسلەت بە سەرداگرتنى خۆى برىارى دابوو} ^(۱) ^(۲) ئەم قسەوباسانە واقع نكۆلى لیدەكات، چونكە (نورالدين) سوپای خۆى بە سەرۆكايەتى (اسد الدين) نەناردبوو بۆ (میسر)، ئەگەر ناحەزى دەکرد لەسەر دەستى ئەو رزگارى بىي ئەنجا چۆن بە هینانەدى ئاواتەكەى دلى خوش نابى!! ئەگەر هیوای سەرکەوتنى هەولەکانى بۆ ئەو نیه ئەى بۆچى سوپای بۆ پەوانە کردوو؟! ئایا عەقل دەیگرئ سوپای خۆى بۆ تیشکان ناردبى، ئەو سەرکردهیه بشکینى کە لە ژیر ئالای ئەودا تیدەکوشت!

پاشان لیکۆلەرە کە دەلى: (بەلام - نورالدين - لەوکاتەوه رقى لە بنەمالەى شادی هەلسا کە (سەلاحەددین) پاش مردنى مامى دەستى بە وەزارەتى - عاضد - ەو گرتو، کاتى - نورالدين - لە تەماع و چاوتیپىنى حالى بوو، زانى ئەوان بۆ خۆیان کاردەکەن و زۆر جار بە داخ و کەیسەوه دەبوت: کورى ئەبیوب بوو بە پادشا، ئاشکرایە کە پێویستە یەکى لە سەرکردهکانى سوپای (نورالدين) بە وەزارتە کە هەلبستیتو، ئەگەر غەیری (سەلاحەددین) یش هەلبژیرى و جلەوى کاروبارەکانى بە دەست بگریت، ئەو گومانەى لیکۆلەر کردویهتى لە دل پيسبوونى (نورالدين) لە هەر کەسیکی تری غەیری (سەلاحەددین) یش دەیکرد!

ئەو کەسەى ئەو خەيالەى هەیه پێویستە کە بزانی (نورالدين) بۆ خۆى (نجم الدين ايوب) باوکى (سەلاحەددین) پەوانەى لای (سەلاحەددین) دەکات بۆ (میسر) و داواى لیدەكات لە پشتى کورەکەیهوه بى، ئەى کەواتە چۆن لە داخوای سەرەخۆبى میرنشینی (سەلاحەددین) دەترسیت و بە زیانەکی مەترسیدارى دەزانى لە بەرامبەر خۆیدا، ئیستاش گەورەترین پالپشتى ناردوو کە پشتى ئەو بگرى و ەکو رینوما بەخش لەتەکیدا بوو، ئەنجا ئەو کەسایەتییە باوکى خۆیهتى کە

(۱) الناصر صلاح الدين/ للدكتور عبدالمنعم ماجد، ص ۸۲.

(۲) تیبینی: دیارە ئەچۆرە بۆچووانە زۆر لە میژوونوسان قسەیان لەسەر کردوو، پێشتر ناماژەمان بە هەندیکیان کرد. هەمان سەرچاوەى رابردو/ ل: ۸۳. (نوسەر) (وەرگێت).

کەس لە دنیا دا وەکو ئەو بۆ ئەو خۆشەویست ناییت!!

(سەلاحەددین) دەیویست دەست بەو شۆینە تازەییەو بەگریو، مسۆگەر هەر دەبێ ئەمەش پڕویدات و^(۱) هەموو مەژوێکی هۆشیار کە خۆی لە چەقەکانی سەرکردایەتیدا دەبینی حەز ناکات کە مۆلک و دەسەلاتی لە دەست بپروات و لەگەڵ ئەوەشدا پەڕی بەو دەبرد کە (نورالدین) گەر و سەرداریەتی و، داخواری دەکرد ئەو پازی بکات و ئەمجا مەسەلە ی کینە و ئێرەیی نووسەرێکی خۆڕاواویی خەیاڵی دەکات کە لە کاتی نووسینی میژووی جەنگی خاچ پەرستیدا بە ئارەزووی خۆی دەینووسی و دەزانن کە پالەوانانی ئیسلام هەر هەموویان لە جەنگی خەباتدا دژی گەلی خۆیان بوون، ئێمەش بەبێ بەلگە شۆین لێکدانەوی ئەوان دەکەوین، ئەمەش پێویستە خۆی لێدوورە پەرێز بگرین.

زیاتر لە جاری باسەم کردوو: کە هەموو مەسەلە و بابەتەکی میژوویی چەند پڕوویەکی ئەگەری هەیە، هەرکەس ویستی لە کەسایەتی پالەوانێ کەم بکاتەو، پڕوویەکی دەدۆزێتەو بۆ تێرکردنی ئارەزووی کەسایەتی خۆی لە کەم و کوری لێگرتندا، بەلام ئەو شتیکو راستییە کەش شتێکی ترە.

بۆم هەیه چەند لاپەرەیی بۆمەپروو لەوێ هەندێ لێکۆڵەرانی بەرەمیان هێناو لە بەلگەنامەی رۆ کینە ی نۆوان (نورالدین) و (سەلاحەددین)، بەراستی ئامانجی سەرەکی (نورالدین) ئەوەبوو کە بەزوترین کات لەگەڵ خاچ پەرستەکاندا بکۆیتەو.

(۱) وەکو باسەمکرد (صلاح الدین) رەوادی بوو لە هەزەبان پووە کۆرە مەر پووە، سەردەمی حکومەتی رەوادی هەبوو لە سەردەمی بویه هیکان لە (۳۳۲ ک) لەلایەن مەزەبانەو دروستکراوەو شایانیش لە دیارەکردا حکومەتی دۆستەک لە (۳۷۰ ک) دا دروستەکات. حەسەنەویش لە شارەزوور کرمانشای ئێستا حکومەتی دروست دەکات. بەلام ئەم سەردەمە باوی دەرەبەگایەتی بوو کە قۆناغی بوو میژوو بزی کرد. ئەبیوب بابیرە (صلاح الدین) کە لە پیاوێکی ئەم مێرئشینە رەوادییە بوو. هەرچی مێرئشینە هەزبانە لە (۲۹۹ ک) دا دیسم بەرامەری کوردی دروستی دەکات کە تا چیاکانی هەکاری دەستی رۆشێتو، بەلام (عەمەد رەوادی) دەهاتە ژێر دەسەلاتی مێرئشینە رەوادییەو کە تاسەدی (۷ ک) دەوام دەکات! امارە بەهینان سەیر بکە (وەرگێڕ)

مەلەملانئەییەو، کاتئ (سەلاحەددین) یش لە مەسەلەى دەولەتەى فاتیمی رزگاری بوو پێویستە بە پەلە بپروات بۆ داگیرکردنى (کەرەك)، کاتئ (نورالدین) لە پوی بەرامبەرئەو بە (کەرەك) رادەپەرئ دۆژمن دەکەوتتە نێوان دوو بەرەو، بەمەش ھۆیەکانی سەرکەوتنى بۆ دەستەبەر دەکات... ئەگەر (سەلاحەددین) ھەندئ شلی و شینەیی بکات، ئەو پێویستە (نورالدین) تورە بکات ئەگەر کورئ (نورالدین) خوشی لە شوینی (سەلاحەددین) بووایە و سستی کردبایە لە چون بۆ ئەو شوینە کە پێویست بوو بۆی بچیت، بێدوولئى (نورالدین)ی تورە دەکرد.

(سەلاحەددین) دیاری بەنرخى لە دارایی گرانبەھا بۆ سەردارەکەى نارد کە لە کۆشکى فاتیمیدا دەستی کەوتبوو، بەلام (نورالدین) بە شوین نامانجی بەرزترەوئەو، بەسەر نامەبەرى (سەلاحەددین) دا قیژانئ و وتی ئیمە (سەلاحەددین) مان بۆ ئەو نەناردوو دیاری گرانبەھامان بۆ بنێرئ، بەلکو بۆ ئەو مان ناردوو تا بە مائەکەو نامادەبئ بۆ داگیرکردنیکى چاوەروانکراو پێویستە ھەر لە ئیستاو لە نامەکەى خۆى حالئ ببیت!! ئەم وەلامەش بەلای (سەلاحەددین) ھو و سەیردەکرا کە بەکەم زانینى کارەکانى ئەو، بەلام وەلامدانەوئ چاوەروانکراو فەرماندەئەکى گەرەوئەو ئارەزوومەندئ بەرەو ڕووبوونەوئ لەگەل دۆژمندا بە گروتین تر دەکات، لەگەل ئەو وەلامدانەوئ (سەلاحەددین) ڕەوانەکراوئ خۆى ناردە لای ئەم پیاو گەرەوئەو ھەوائئ دەداتئ کە ئەو لە چون بۆ (کەرەك) دوا ناکەوئ.

بێگومان (نورالدین) بە سوپاو بەزێکەوت، چاوەروانئ (سەلاحەددین)ی کردو ئەویش خۆى نامادە نەکردبوو، ئەمەئە شوینی ڕەخنەو گازەندەئەى ئەوانەى دەلێن: دواکەوتنى ئەو نامانجیکى سیاسى بوو کە بریتى بوو لە ترسانئ ئەو لە پاشاوەکانى فاتیمیەکان کە لەگەل ونبوونئ ئەودا بێتەو سەر تەختى دەسەلات، ئەوانە مەبەستەکیان ھەئە لە قسەکیاندا، بەلام ئەگەر سەرکردەکە لە بەرامبەر ھەموو ئەگەرێکدا بوەستئ کە دیتە ڕوئەو یەك بست نارواتە پێشەو، بەلکو پێویستە لەسەرى کەسیک لە شوینی خۆیدا دابنئ لە (میس) دا کە خۆیان پڕچەك بکەن! بووار ئەدات چاو ھەوتووەکان خەبەرئان بێتەو.

(نورالدین) رژیشت و (سه‌لاحه‌ددین) نه‌هات و، ئەم پیاوه تورپیه نامە‌یه‌کی ئاگرینی بۆ ئەم سەرکرده‌یه نارد که له بەلێنه‌کی دواکه‌وتبوه، ئەم نامە‌یه ئەوه‌نده توندبوو که هه‌تا یه‌کێ له‌سوارچاکانی (سه‌لاحه‌ددین)ی تورپه‌کردو له‌ناو خه‌لکه‌که‌دا هاواری کرد (بۆچی - نورالدین - به‌م رهنه‌که ده‌دوی و، وه‌ک ئێمه له‌به‌رچاوی ئەو هیچ نه‌بین، ئەگەر بێت و بێته ناومان به‌ شمشیرمان جه‌نگی له‌گه‌ڵدا ده‌که‌ین).

ئەو گه‌نجیه په‌له‌یه‌کی هه‌له‌شانه هانیدا که ئەمه لای گه‌لیک به‌یان بکات که هه‌ر هه‌موویان سوپای (نورالدین)ن، (نجم الدین ایوب) په‌ی به‌مه‌ترسی ئەم قسه‌یه برد که ئەم کابرایه به‌ په‌له‌یه، وتی، جا هاواری کرد: ئەزانی ئەوه باسی چی ئەکه‌یت، ئێمه هه‌موومان له‌ خزمه‌ت (نورالدین)دا کار ده‌که‌ین و، پاشان له‌به‌ر چاوی ئاپۆرپیه‌کی خه‌لکه‌دا روی کرده (سه‌لاحه‌ددین)ی کۆپۆ و وتی: (ئەگەر - نورالدین - بێ من ئەو خاله‌یه‌ت - ئاماژه‌ی بۆ جارمی کرد - زه‌وی له‌بن پێ یدا ماچ ده‌که‌ین هه‌موو له‌شکر وه‌ک خۆمان گوێزپایه‌لی (نورالدین)ین ئەو ولاته‌ش که ئێمه له‌ناویدا ده‌ژین هی ئەوه‌و، بۆی هه‌یه فه‌رمانمان پێ بکات له‌ناویاندا و، ئەنجا روی له‌ سوپا کرد و وتی: ئێمه لی‌ره‌دا هه‌موومان گوێزپایه‌لی - نورالدین - ین تێده‌گه‌ن؟!

به‌ناوی ئەو ئەو ولاته‌مان گرت و، به‌ناوی ئەویش له‌ مه‌یدانی تیکۆشاندا سه‌رده‌که‌وین!!). (سه‌لاحه‌ددین) وتی: باوکم چۆن ده‌لێ ئاوايه‌و، ئەگەر (نورالدین) یه‌ک نوێنه‌ری بچوکی خۆی بۆ لام بنێرێ و جله‌وم بۆ لای ئەو رابکێشێ گوێزپایه‌لی ده‌که‌م ئەوه‌تامن بۆ (که‌ره‌ک) ده‌روم!!

فه‌رمانده به‌ له‌شکروه‌ له‌ (میسر) وه‌ه که‌وته‌پێ و، وایزانی جه‌نگی گه‌رم له‌ ده‌وری (که‌ره‌ک)دا ده‌بی، به‌لام هه‌ر له‌ رێگادا دوو هه‌والێ ناخۆشی پێگه‌یشت، یه‌که‌میان مردنی باوکی بوو که له‌ ئەسپ که‌وتبوه‌ خواره‌وه که له‌ مه‌یدانی یاریکردن به‌ گۆچاندا ده‌که‌وێته‌ خوارو سه‌ری ده‌شکی و، پزیشک ناتوانی له‌ مردن

رزگاری بکات، هه‌وایی دووهم مردنسی پالەوانی شه‌هید (نورالدین) بوو که گه‌وره‌ترین دوژمنی خاچ پەرستان بوو^(۱) هه‌لگری ئالا بوو بۆ هێرش و به‌رگری!! ئا لێره‌دا (سه‌لاحه‌ددین) بینی پیاویکی به‌رپرسیاره‌و نه‌رکیکی قورسی له‌سه‌ره‌ چونکه‌ سوخته‌ی (نورالدین)ه‌.

(سه‌لاحه‌ددین) راویژکارانی خۆی کۆکرده‌وه‌و، قازی (فاضل) له‌ هه‌مووان نزیکتر بوو، بۆئهو‌ی بزانی چی بکات و، رایه‌که‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ ده‌رچو که‌ بۆ قاهیره‌ بگه‌رێته‌وه‌ تا مه‌سه‌له‌ی ئیماره‌تی (نورالدین) له‌ شامدا له‌دوای مردنی (نورالدین)دا رۆشن ده‌بیته‌و، ئه‌و زانی له‌ناو ئه‌میره‌کاندا کێشه‌ سه‌ر هه‌لده‌دات و هه‌ریه‌که‌یان به‌ بیانووی پارێزکردن له‌ کورپه‌ باشه‌که‌ی شا (ئیسماعیل)دا ده‌ست به‌ سه‌ر پاشایه‌تیدا بگرت، مندا له‌که‌ ته‌مه‌نی نه‌گه‌یشته‌ته‌ (۱۱) سالی و تا ده‌گاته‌ ته‌مه‌نی پێگه‌یشته‌و هه‌رزه‌کاری پێویستی به‌ که‌سی ده‌بی که‌ مشوری کاره‌کان بخوات و به‌ریوه‌یان ببات.

به‌ مه‌سۆگه‌ریش توندترین کێشه‌ سه‌ریه‌ه‌لداو، ته‌ماعی گه‌وره‌ی موسڵ که‌ برای (نورالدین) بوو ده‌رکه‌وت بۆ خستنه‌ ژێر پکێفی ولاتی ئه‌و به‌و ناوه‌ی که‌ ئه‌و وه‌سیه‌کی ئه‌مینه‌داره‌ به‌سه‌ربرازه‌که‌یه‌وه‌، ئه‌جا ئه‌و هه‌واله‌ به‌ (صلاح الدین) گه‌یشته‌ که‌ هه‌ندێ له‌ سه‌ردارانێ میرنشینی شام په‌یوه‌ندیان به‌ فه‌ره‌نگیه‌کانه‌وه‌ کردووه‌ که‌ له‌کاتی شه‌رکردن له‌گه‌ڵ دوژمنیدا ئه‌وان کۆمه‌کی و یاریده‌یان ده‌ده‌ن!! جارێکی تر گه‌مه‌ی (شاوڕ) و (ضرغام) بۆ (شام) گه‌راپه‌وه‌ که‌ (نورالدین)ی هاندا (اسد الدین) بنێرێ تا ولات له‌ کاره‌ساتی هێرشێ فه‌ره‌نگه‌کان پاریزێته‌، که‌واته‌ پێویسته‌ (سه‌لاحه‌ددین) به‌ره‌و شام بپرات تا ئه‌و ژێرده‌ستانه‌ له‌کاتی چونیاندا بۆ

(۱) رابردو بینیمان که‌ له‌ (میژوی گه‌لی کورد/ صالح قه‌فتان/ ل ۱۸۰) و (میژوی کوردو کوردستان/ شکرالله بابان/ ل ۱۲۰) ناماژه‌کراوه‌ که‌ (صلاح الدین) نورالدین - ده‌بیته‌ و، پاشان به‌ بیانووی باوکی ده‌گه‌رێته‌وه‌! که‌چی له‌ کتێبی نهم نووسه‌رده‌دا که‌ نووسراوی (د: محمد رجب البیومی) به‌ (صلاح الدین) له‌ رێگادا هه‌والی کۆچی نهم دوانه‌ی پێده‌گات! (وه‌رگێته‌).

هاوێپمانی بەستێ لە گەڵ فەرەنگدا کە ئەوان بە ڕەوالەت وەرێدە گرن نە کەونە داوی ئەوانەو، ئەو شوێنە گرنگانەی لەسەردەمی (نورالدین) دا قایم بوون دەست بە داگیرکردنیان نە کەن.

ئە گەر (نورالدین) یش بۆ باوێشی بەزەیی خودا گەراپیتەووەو ئەو شوێن و پێگەیی (سەلاحەددین) پێگەیی و ناوی دەرکرد لە وەچەکانی دواي خۆیدا و ئەو وەری نەگرت، ئەویش نمونەیدەکی جوانی دڵسۆزی بلیمەتی، هەستکردن بە بەرپرسییەکی ئاینی پێشکەش کرد، ئەوانەمی کەسان بە ئاکامەکان دەکیشن، ئەک بە نیەت پاکي ئەو حوکمی بەسەردا دەسە پێنن کە وەکو (عماد الدین) ی باوکی و (سەلاحەددین) ی شاگردی نەیتوانی خاچ هەلگرەکان بشکێتی و ئەو هیان لەیاد چوووە کە ئەو پیاوێ مەزنە مەیداندارێ هەلەمەتەکانی خاچ پەرستی بەرفراوانی کردووە کە لەسەردەمی باوکیدا ئەو نەبوو، دیسانەو ئەو (سەلاحەددین) ی لەسەر دڵسۆزی و فیداکاری و پێشمەرگەیی ڕاهێناو سوپایەکی پێ سپارد کە بیکات بە سەرکردەیی تیکۆشەرو کۆلنەدەر، ئە گەر لەبەرئەو نەبایە ئەبیوییەکان ئەو دەرنگەیان نەدەهێنا، کەواتە ئەو شوێنی لە نێوان ئەوانی پێش خۆی و دواي خۆیدا گەورە، زیاد لەوێش خاوەن ئەو بڕوایە بوو کە شەوئوخی درێژ بکات، ئەمەش لەکاتی کدا خاچ پەرستەکان لە هەر ناوچەییەکی مسوڵماندا هێرشیان بردوووە نوێژی تایبەتی خۆی لە میحرابدا هەبوو کە توتیشو توانای خۆی لێوەرگرتوو بۆ خەبات، کاتێ لە ڕکوع و کڕنوشدا بوو هەست بە یاریدەیی خوایی دەکات فەیز دەکاتە سەری، (تاج الدین) شاهەنشا راستی کردووە کە لەکاتی بەزەیی پێ هاتنەویدا ئەم شیعەرە شاعیریکی بەسەردا دەلیت:

جمع الشجاعة والخشوع لربه ما اعظم الخراب في الخراب

واتە: ئازایەتی و ملکەچی بۆ پەرورەدگاری کۆکردووە، چەندە مەزنە میحرابە کە لە میحرابدا.

له دواى نووسینی ئەم مەسەلەیه داو تەواوکردنی دا حەز دەکەم کۆتایی باسەکه بهو گەواهییە راستەیه‌دا بێنم که هەستی (سەلاحەددین) لەمەر مامۆستاکیدا دەردەخات، ئەمەش لەکاتی سەرھەڵدانی ئەو ناکوکییەدا که رابردوو ئاماژەمان بوو کرد تا کۆتایی بە هەموو ئەو نووسینانە بێنێ که دەیانەوێ کێشەکه بهو شیۆهیه بەرجەسته بکەن که خۆپەرستی و ئارەزووی کەسایەتی وێنە بیر دەکات که (سەلاحەددین) بە قازی (بەال‌الدین ابن شداد) دەڵێ دواى ئەوێ کۆچی دواى دەکات: (هەوالمان لە - نورالدین - بە دەست گەیشتوو که ویستویەتی بەرهو میسر بچینو، کۆمەڵێ لە یارانمان ئاماژەیان بهو دەکرد که نه‌یاری ئەو بینو به قسەى نه‌که‌ینو، به‌یه‌ک‌پ‌یزی په‌لاماری سوپای بده‌ینو په‌رچی بده‌نه‌وه نه‌گه‌ر هاتو مەبه‌ستی هه‌ینایه‌دی، من تاکه که‌سێ بووم نه‌یاری ئەوه بووم و وتم: ئەم گوته‌ دروست نییه‌و، به‌رده‌وام ناکوک بووم له‌گه‌ڵیاندا تا هه‌والی مردنی ئەو گەیشت،^(۱) ئەمەش دان پێداهێنانی (سەلاحەددین) به‌ زمانى خۆی و، (جەهیزه) قسەى هەموو قسەکه‌ریکی بریسه‌وه.^(۲)

(۱) (احمد ایش) له (تحقیق) هەکیدا لەسەر (النوادر السلطانية ابن شداد / ط ۲ / ۲۰۰۵ / دیمەشق) له (ل ۱۱۲) دا دەنوسی: { ئەمە هەلوێستێکی پێرۆزه که بۆ صلاح الدین وه‌فاداری جوامیتری به‌ هەموو شانازییه‌که‌وه تۆمار دەکات که نایه‌وێ قسەى گه‌ره‌ی رابردوی خۆی تیکۆشه‌ری گه‌ره‌و دنیانه‌ویست نورالدین بشکێنێ، له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا توانای تەواوی هەبووه‌ نه‌یکاتو، هەموو هێزی میسرو داهاته‌که‌ی به‌ده‌ست ئەوه‌و به‌وه‌و } (وه‌گێڕ).

(۲) ئەمە په‌ندێکی عه‌ره‌بییه‌ . (وه‌رگێڕ)

له پیناوی یه کپیزی دا

شاعیریکي عه ره بی ده لئ:

لقد کان فی الهجران ما یزع الهوی ولکن شدید فی الطباع اشقالها

نه گهر خوونه ریته کان گواستنه وه یان دژوار نه بایه، ثاره زووه کان دهسه لاتیان به سهر دهر ووندا توندوتیژ نه بایه کاربه دهسته بچو وکه کان که دهسه لاتنی شارنک و گونده کانی دهر ووبه ریان هه بووه بویان دروست نه ده بو که داوای ناکوکی بکه نو، به پهله دهست بو هاوپه یمانی کردن له گهل دوژمنان دریژ بکه نو تا - (سه لاهه ددین) بروختن، (سه لاهه ددین) له (قاهره) وه بو شام هات نه که بوئوه وی له شوینی خویندا لایان ببات، به لکو بوئوه هات نه گهر بیت و نه وان بیتنه ژیر به یداخه ټیکو شه رانه ی نه و هکو چوڼ رابردو له ژیر به یداخه (نورالدین) دا بوون، نه و سه قامگیرو پاچه سیاویان ده کات ^(۱).

(۱) محمد نه من زه کی به گ له کتیبی (مشاهیر و کردستان/ اعداد رفیق صالح/ ج ۲/ ۲۵ ل/ سلیمانیه/ ۲۰۰۵) دا ده لئ: {نه گهر سهیری ژیاننامه ی کورنی نه و بکه من سولتانیکی مه زن بوو، خزمه ټیکي گه وره ی پتشکه ش به خوږه لات کردو، به سهر فیره نگدا سهر که وت و سویای شکندن و، قسه ی سهر دارانی نیسلا می کرد به یه کو دوو پایه ی گه وره ی خسته سهر دهسه لاتنی خو ی و له میرنشینی نیسلا میدا که - سوریا و میسر بوو، هه رچه نده مه زه بیان جیا بووه - حوکی نه و له کورده ستانه وه تا تونس و تا سودان و یه من تا عه دن دریژ بووه و، به زیره کی خو ی توانی یه کپیزی دروست بکات، هه رچه نده له مه زه ب و نه ریت و په گه زدا لیک جیا بوون، هه مو نه و سهر که وت و پرگار کردنه که پایه یه کی مه زیان هه بوو له دامه زانندی دهسه لاتیدا و پاراستنی نیسلا مدا بو که سایه تی مه زنی و سروشتی پاکي نه و جو ان ئیداره یی و دادگه ری نه رمی نه و ده گه ریتنه و دکتور یوسف قه رزای له (این الخلل) دا؟ له مه ر (صلاح الدین) وه له خوږه لاتناسی ناودار (گپ) ده گپ ریتنه و که له کتیبی (الی این یتجه الاسلام) دا ده لئ: {هه رچه لته نیسلا مییه کان ته نیا له بوونی

پټويسته له سر هەر يه کيک له وانه هوشيارانه به خویدا بچيته وهو، بپرسى: ثايا نه گهر پشستگيرى له (سه لاحه ددين) بکهم هيچ شتى زهره ده کهم؟ به لکو پټويسته هستى ثاينى به سهريدا زال بېسى و پرسى يار بکات: نهى بوجى (سه لاحه ددين) خبات ده کات؟ کى خبات ده کات؟ جياوازى له نيوان پالنه وانىکى مسولمانى نازادا، که ژيانى به ولاوه ناوه و قوتابى و شاگرده کهى نه وچى ده بى که به شايه سته بى شوينى نه و بگريته وه که جگه لهو کهسى تر پټى ناگات؟!

نه گهر ږو له يه کترى بکه نو ژيرانه له يه کترى بپرسن که غوونهى وه (سه لاحه ددين) به شيکه له به زه بى خدا بژ نه وانه نه و له پاش خودا پاسيان ده کات و له ده ست فخره نکه کان ده يان پاريتيت. نه گهر له لايمن فخره نکه وه په لاماريان بدرى به هەر هم مويان ناتوان بهر به کونه کهى بگرن، خاچ په رسته کان به مردنى (نورالدين) زور دلخوش بوونو، واين دادنه نه گهر مه ترسى (سه لاحه ددين) نه بى کاتى سهرکو تن نزيکه و، نه وان به ته ووى ته ييارو ناماده ن که له گهل ناحه زى (سه لاحه ددين) دا له مسولمان و نامسولماندا هاريکارى بکه ن تا بن به کومه ليه کى يه کگرتوى پشت به يه که به ستو له به رامهر سر وکى (مصر) دا.

گه وره ترين هيوى فخره ننگى نه وه بوو که فخرمان په واينى (شام) و (موسل) (جهزيره) يان له گهلدا بنو، خليفه (نورالدين) بى ياريدده ر بمنيته وه!! ثا نه وه تا نه وانه ده بينن که هيوايه کان يان خه ريکه بيتهدى که ده بينن نه و ميرنشينه

سهرکردايه تبيان که مه، له ده رکه وتنى -صلاح الدين- کهى تر هيچى تر يان کهم نييه. {محمد نه مين زه کى بدگ} له {مشاهير الکردو کردستان / ل ۲۶} دا ده نوئى: {ميژونوس (ستانلى) ده لى: {جيهان به ره وشتى نه و که سه وه و هغه به رزه کهى ناشنا بووه، بينگومان دلتيکى پاکى هه بوو، پياو نازاو دل ناسک بوو... هتد. به و هسفانه غوونه يه کى کامل بوو بژ نيسلام}.

ههروه ها هاتوه: {همتا (قلب الاسد) بهم ناره و هسنى ده کاتن: (دلتي نه م شيره يه له دلتي شيرى نيه به هيتزه)}. وه {امين معلوف} له {الحروب الصليه / ل ۲۲۶} ده لى: {به خشنده بى صلاح الدين وه کو ده بينن گه يشتزه ناستى نه ست {الاوئى}. {ابن الاثير} له مهر نه ژادى نه يوييه کان ده لى: {نه م پياوه نه ژادى به ريز ترينى کورده کان بووه}.

{صلاح الدين الايوبي / وليد نويهض / دار ابن حزم / ل ۶۶-۱۱۶}. {وه رگير}

بچووکانه به گهردهنکهچییهوه به پهلهوه بهرهو پروویان دهچسو داوای پاسکردنو
چهپالهدانیان دهکهن لهدهستی (سهلاحهددین) اوهك بلیتی رابردوو نهیان بینو وه که
(کامل کورپی شاهو) چی پیکردن کاتئ له پرووی باوکیدا قیژاندی: نهگهر من به
دهستی پالهدوانهکانی مسولمان بکوژیم پیم باشتره لهوهی به سهرشوپی له
بهردهستی بهزهیی دوژمنیکی خاچ پهراستدا بویم، وهك بلیتی نهزانن که دوژمنی
ستهمکار مهره دابراوو ناوارهکان یهك بهیهك خوینیان دهپژون، نهگهر پینگا چوژ
بیو روی (سهلاحهددین) بزرییت.

(سهلاحهددین) بهوهی زانی که خاچ پهراستدکان به مردنی (نورالدین)
کهیفخوش بوونو، به دوورینییهکهی دهیزانی که نهوانه شارهکانی (شام) یهك به
یهك ههلهلوشنو نهوهی (نورالدین) بهربهست بوو له ریگای هیئانهیددا دهیهیننه
دی. نهغجا به نهرکی زانی به ناشتی پهروههوانه له نهمیرهکانی شام راپهپیو به
دیتنی نهو ههوانههی له ناسودا هدییه بکهویتته کیبهرکیوه، بهلئ بهشیویهکی
ناشتیانه رویشتنو جگه له (۷۰۰) سهریاز لهگهل خویدا نهبرد، نهمهش تهنیا بو
خویراراستن له ههر نهرکیکی پهلاماری دوژمنی خاچ ههلگری ستهمکاردا، کاتئ
به ساغی گهیشته (دیمهشق) سوپاسی خوی کرد که چاوهکانی فهرهنگی خهواندن،
چونکه لهوه دهترسا نهگهر سوپایهکی تهواو ناماده له ژمارهو تفاقدا برپوات
نهمیرهکانی شام واتیدهگهن که (سهلاحهددین) بو جهنگی نهوان هاتووهو، دهیهوی
به زوری شمیر ناچاریان بکات. خودا لهمهدا سهری خست بهرلهوهی بگاته
(دیمهشق) پهیامنیتری خوی نارد تا خهلکی ناگادار بکاتهوه که له مزگهوتی
گهورهدا کوژبنهوه، نهو وهکو سهردان هاتووهو مهبهستی شهر نییهو ههلوستی
دوای مردنی (نورالدین) لهگهل جینییشنهکانیدا بهسهر میرنشینهکانهوه
تاووتویدهکات، تا ریزهکان له ژیر یهك ئالادا یهکبگرنهوه، وه نهو تهواوی
خوشهویستی خوی دامهزراندوهو بو (سالح) شای کورپی (نورالدین) له روی
بهروهی باوکیداو، پیزی تهواو بو نهو خیزانه تیکشهوه دادهنییت.

خه لکی گوئ بیستی راستگوئی و ناشتیخوازانہی (سه لاهه ددین) بوون، زانیان خودا دواي (نورالدین) مسولمانی پشتگوئ نه خستووه، به لکو که سیکی هیناوه ته شوینی نهو که هه ننگاوه کانی نهو هه لده گری و پوئی نهو ده بی نیست و هه والی پیگه یشت که جه نابی (سیف الدین غازی) کاربه دهستی (موسل) که کوره مامی (صالح) شایه له دوستایه تی خوی لایداوه، به مندا ل سهیری ده کات گوايه ناتوانی ئه رکی ده سه لات به دهسته وه بگریتو، بویه ویستوویه تی میرنشین نهو نهک به خو شو. به لکو به داگیر کردنیکی به زوری دهستی به سه ردا بگریتو، هه ر وه کو (نورالدین) له موسلدا له شوینی خویدا داینه ناوهو، زه مینه شی بو پادشایه تی بو خوش نه کردووه به پیدانی سامان و که رهسته و ئامیرو پیاو.

هه والی نیازی (سیف الدین) به (سه لاهه ددین) گه یشتو، زانی زهنگی شه ر خه ریکه لیده داتو، نهو ناکوکی و پارچه بوون و فراوانی شهرو هه رایه که له رابردودا حیسابی بو کردبوو بووه به واقعو، دلنیاوو له وهی که (دیمه شق) شه ری تیدا ناقه ومی و ناشتی پاریزراوهو، ئنجا رووی له (حمص) کردو، فه رمانه وایه که ی ریگای نه داو، خوی له پال قه لاوه ته قهت کرد.

له وکاته شدا فه رمانه و خوپه رسته کان له گه ل شا (صالح) دا کو بونه وه، تا وای لیبکه ن که (سه لاهه ددین) بوئه وه هاتووه که له سه ر ته ختی لابیات و نه وهی ده یلی له به ره ی پاراستنی نه ودا ته راویله که یه که خه لکی پی فریو خواردو ده کات، شای مندا لیش له وهی ده بیستی نازانی کامه راسته، بویه هه مویان پیان له سه ر نه وه داگرت که له گه ل (سه لاهه ددین) دا بجهنگن، ته وان ده یانزانی له به رامبه ری نه ودا ده بزن، بویه گه وجییان خه یالی داواکردنی یارمه تی شای (ترابلس) به ناوی (ریموند) له که لله ی دانو مالو چه کیان بو هه لپشت تابه سوپاوه بی له کاره ساتی (سه لاهه ددین) ده ربازیان بکات! (ریموند) به دلی خو شه وه وه لامی دایه وهو، سوپای خاچ په رستی بو په لاماردان کو کرده وه، به لام (سه لاهه ددین) نه وهی پشتگوئی نه خستووه، به لکو به مه بهستی (ترابلس) که وته ریگا، کاتی هه والی پیگه یی که

سوپای مسولمانان بہرہوو تہرابلوس بہ پښگاہیہ، پوی له قہ لاکہی کردو رایگہیانند
نہو ناشتیخوازہ نہک شہر فرۆش.

بہم شتوہیہ خودا مسولمانانی لہ جہنگی چہ پہ لہ دان کہ خہریک بوو
ہہ لگی رست پاراست، خہ لکہ کہ بیریان لہ تیرۆر کردنی (سہ لاحہ ددین) کردہوہ، بہ لام
کی نہو نازایہ تیہی ہدیہ؟ نہوانہ خۆبہ خشانیکن لہ یارمہ تیدہ رانی (سنان) ی (شیخ
الجبل)، پہیوہندیان بہوانہوہ کرد، کی لہ خۆی رادہ بینئ (سہ لاحہ ددین) تیرۆر
بکات، نہ گہر خودا نہ یاراستبایہ دہو بہ کارہ سات، (سہ لاحہ ددین) کوئی نہ داو
پوی لہ (حمص) کردو قہ لا شینہ کہ خۆیان دابہ دہستہوہ، نہ غا دانیش توانی
(بہ علہ بہک) و، پاشان دوا ی بہ دہستہ یئانی سہرکہ و تن بۆ (حہلہ ب) گہ پایہوہ.

فہرمان پہوایانی شام بینیان کارہ کہ پاستییہ و شای فہرہنگی بیڈہنگ بووہو
پلانی (باتینیہ کان) سہری نہ گرتوہو، ہیچ پښگاہیہ کیان نہ ماوہ مہ گہر داوا کردن
نہ بی لہ (سیف الدین غازی) کار بہ دہستی (موسل) کہ وایان تیگہیانند نہ گہر
یارمہ تییان بدات بۆ بہرکہ نار کردنی (سہ لاحہ ددین) نہو کاتہ تہوای و لا تی
(نورالدین) لہ ژیر رکیتی نہودا دہیئت.

دہستیان کرد بہ کو کردنہو ی چہک و سوپا تا بیئ بہ کو مہ کیہ کی کاریگہر لہ
جہنگی (سہ لاحہ ددین) دا، (سیف الدین) یان بہو قسانہ لہ خشتہ برد (کہ لہ بارہی
تفاق و سوپاوہ بۆیان باسکردبوو، زوو چوہ پشہوہو داوای لہ شا (صالح) کوپی
(نورالدین) کرد کہ چای پی بکہو ی و داوای لی کرد کہ لہ پشہنگی سوپا دابی و
ہہنگاو بہ ہہنگاو لہ گہل نہودا پروات تا خہلکی و ابرازن بۆ توژہ سہندنہوہ ہاتوہ،
بۆ برازا کہی لہ دکتاتوریک ی زہوتکہر کہ ہاتوہ کوپی پادشایہ کہی دہر بکات.

(سہ لاحہ ددین) ویستی بہ بی جہنگ شہر کہ یہ کلابکاتہوہو نوینہری خۆی نارده
لای (سیف الدین غازی) کہ پی پښگاہیہ نیئ نہو حہزی لہ ناشتی و پیکہاتنہوہیہ تا
خوینی مسولمانان نہرژئی و، شکستیش بہ نیازی فہرہنگی بینئ کہ حہز دہ کہن
مسولمانان خوینی یہک بریژن و دہسلا ت و توانا لہ دہست بدہن و، نہو نامادہیہ

ولات وهك خۆی به ئه و بسپیږی به و مەرجهی ئه و له (دیمه شق) دا جیگری شا (صالح) بی! ئه مهش پێشنیاریکی سه خاوه تی و دلقراوانیه كه (سه لاحه ددین) بو یه كخستنه وه ی ریزه كان خستیه پروو، چونكه ئه و ده یویست ئه وه دهسته بهر بكات كه ولات له دهستی مسولماندا بمینتیه وه و، نه گهر (سیف الدین) له (دیمه شق) دا جیگری (صالح) شا بێته وه حق و مافی ئه و پارێزرا و ده بی و ئه رکی باوکی ئه و ی ره چاو كرد وه، له لایه کی تریشه وه له نا و گویچكه و چاوی فه رهن گیدا له كه مینا ده بی و ده توانی خویان لی بهاریزی و، ده توانی به رهسته ك بی له بهرامبه ر ولاتانی شامدا و، به راستی ئه مه خودی قوربانی به خۆدانه و، نه گهر خه لكه كه حالی بووبان به مه دلخۆش و كامه ران ده بوون و ئه و ده مه ئه یانبینی كه په یاننامه كه ی (سه لاحه ددین) پارێزه ریه كه قهت خه ونیشیان پیوه نه بینیه له پابردودا.

به لام وه لامی ئه و دیان نه دایه وه كه پاراستن و ئاسایشی ئه وانی له خۆ گرتبوو، (سیف الدین) له سه ر جهنگ گێران سوربوو تا (سه لاحه ددین) به یه كه جاری ده ربكات، ئاكامه كه شی ئه وه بو له گه ل یارمه تیده رانی زۆر به خهستی شكان و، سوپا كه په رت و بلا و بوون و نه یان توانی یه ك بگرنه وه و، به رامبه ریشیان به دوا وه یانه به دیلیان ده گری و ده ست به سه ر ته فاقیاندا ده گری تا له (حه له ب) دا گیرسانه وه و، فه رمانه واکان به شكای گه رانه وه دوا وه.

هه رچی (سیف الدین) بوو به ترسه وه بو (موسل) گه راپیه وه و له سه ر ههستی ده پروانی و هه والیه کی ناراستی بو هات كه گوايه (سه لاحه ددین) به رینگاوه یه و به نیازه بێته سه ری، ئه مهش پرو پاگهنده یه کی ناراست بوو و جیگای برپا نییه، چونكه (سه لاحه ددین) له بهر دوزمنی راسته قینه ی خۆی به سوپا وه بو دوور ناروات، به لكو وازی لیدینی تا له گه ل پوژاندا هه لویستی ده گۆڤی، ئه م هه واله ناراسته به په له هه ردوو له شگری پێك پرژاند، کاتی (سیف الدین) به سوپا یه کی نوێ كه له ده وری شاردا کوێ کردبوونه وه كه ده گه یشته (۶۰۰۰) جه نگاوه هیرشی بردو، سه ركه و تنه كهش بو (سه لاحه ددین) بوو، نازیانه ده سه لاتی به سه ر

هه لویسته که داگرت و نهوانی تریش به ترسه وه پریان کردو دهسکهوت و تالانیانی زوریان به جی هیشت که سوپای (سه لاهه ددین) ی به هیژ کرد. بهمه هیوای (سیف الدین) نه ما (سه لاهه ددین) یش بو داگیرکردنی شامو گونده کانی که و ته پینگاو به ملکه چیه وه جلهویان دایه دهستیه وه.

لهوکاته تیپیککی تیرۆرست له لاهه ران به پلانی یه کئی له فەرمانپه وایانی (مورتورین) په لاماری (سه لاهه ددین) دهه دن که جلپه رگی (میسری) ده پۆشن و دهووری دهه دن و، یه کئی له وانه چه قۆیه ک داده و هشیپینه سه ری و، نه گهر له بهر خودی ناسینی سه ری نه بایه دهسته به جی دهیکوشت، به لام خودا پاراستی و (سه لاهه ددین) ناگای له خۆی بوو، دهستی گرت و، تاوانباره کهش که زۆر به توانا ههرکهت بوو ههولئ دهه چه قۆکه له گهرده نی (سه لاهه ددین) بدات و، ههرچی (سه لاهه ددین) بوو دهسته که ی تری گرت و دهیگوشی، تا سوپاکانی هاتن و بکوژه که یان گرت تا بیبهن سزای تاوانی خۆی و هریگریت، نه م پالنه وانه توشی چند برین و پوشانی هات که که می خونیان لیده هات، به لام به زویی ساریژ بوونه وه.

نه و تاوانه له بهر امبه ری قه لاتی (ئیعزاز)^(۱) دا کرا که له ژیر گه مارۆی له شکرده بوو، چند پۆژیککی به ره ه لستی کردو دانیشتوانه کانی له سه ره کهوتنی ئومیدیان نه ما، بزیه چندان خه لکیان بو ناگریه ست نارد، (سه لاهه ددین) ناشتی په سه ند کردو له هیکرا کچی (نورالدین) به ده ره کهوت که له ناو گه مارۆ دراوه کاندابوو له (۱۰) سالیده بوو، نهویش به پروی خۆشه ویستی و ریزه وه پیشوازی لیکردو مال و زیپی پی به خشی و پرسیاری کرد له داخوازیه کانی و نهویش وتی: (خه لکی ئیعزاز نهویان دهوئ، به لام به بی دانانی هیچ ده سه لاتی به سه ریاندا)، (سه لاهه ددین) پیکه نی و وتی: نه م شارم به تو به خشی و تۆش به نهوانی به خشه وه و، نه بجا لی پی پرسی چی ترت دهوئ؟ وتی: ده مه وئ بگه ریمه وه (خه له ب) بو ناو خیزانه که م و،

(۱) (العزاز) یش هاتوه به بی هه مزه و، (یاقوت) ی باسی کردوه که بی هه مزهش ده خویترتیه وه و شیعریش له رباره وه هاتوه.

ئەویش پیتی لەسەر ئەو دەگرت کە خۆشی وەکو بیرەوهرییهك بۆ باوکی تا دەگاتە شۆرەى شارەكە خۆشی لەگەڵیدا بروتو، دواى چاوكەوتنى بەم كچه بچوكە دلى لیبوردنى فراوان بوو فەرمانیدا بە ئازادکردنى سەرچەم دیلەكان و چارەسەرى بە بریندارەكاندا كە گەورە پیاوی دەفەرەكەى تیدا بوو كاتى گەرانەو بەسیان لە پیاوهرتى و مەرداوەتى ئەو دەکردو، سەربارى ئەو هەش دیارى بەسەردا دا بەشکردن كە قەت چاوەرپى ئەو هەیان نەدەكرد.

ئەم هەلۆستە پیتیستى بە شاعیر و هەلبەست هەیه وینای بکات و پیتیستى بە دەروزانیک هەیه شیبکاتەو! ئەم پالەوانە لەو گەلەیه توورە بوو كە دژایەتییان کرد، بێئەوێ دەستدریژی و دوژمنایەتى بختەرپوو، پاشان خەریك بوو لە هیكرا بە لیدانیکی ستمکارانە ئەگەر خودا منەتى بەسەردا نەکردباوە و نە پاراستباوە بیکوژن، بەلام بەبرینیکی سوک رزگارى بوو، ئەم جوړە کارانەش توورەیی تۆلەسەندن دەوروژیت، بەلام لەگەڵ دیتنى منداڵیكى بچوکی كچدا كە كچی سەرۆكە ئازیزەكەى بوو كتوپر ئەوێ لە ناخى قولیدا حەشارى داوہ جولاً كە سۆزو خۆشەویستى و پێزو ئەمەكدارى پێ دەشلەقا بۆ كەسیكى خوالیخۆشبووى ئازیز كە مامۆستا و نمونەى بالای ئەو بوو، تەواوى رقی دامرکایەو و پووێ گەشکردەو و بەزەى خستەسەر لێوێكانى، ئەمە كچه بچوكەكەى تە داخووزییهكى زۆر گەورەى ئاراستەكرد كە دەستەلگرتنى بوو لەم شارە، كەبى والى بێنیتەو! ئەویش بە خیرایی وەلامى داخووزییهكى داوەو، نەویست ئەو كچه خۆشەویستە بى هیواو دەستخەرپۆ بگەریتەو!! وای بە باشزانى وەكو پێزى بۆ باوکی خۆشى تا شۆرەى (حەلەب) لەگەڵیدا بچیتەو تا بى ترس بگاتەو شوینی خۆى... ئایا بۆ میژوونووس نیە بۆ ویناکردنى ئەو هەلۆستە جوامیرییه جوانە پشت بە شاعیر ببەستیت. (۱)

(۱) (زێوەر) دەلى: كورد میلله تىكى قەدىمە ساحیبى تەبعى سەلیمە شاهیدى ئەم مودەعایدیه لە (سەلاحەددینی سولتانە). (وەرگێڕ)

پاشان: ئایا دواى ئەم سەرکەوتنە پۆلتی (سەلاحەددین) ئاسانتربوو؟ خەمى زۆرى لەسەر جیاوازی و ناکۆکییەك دەنگى مسوڵمانان و جەنگى ناوخۆیى مسوڵمانان بوو، ئەم خەمەشى هاوتەریبى مەراقەکانى بوو لەمەر داگیرکردنى قودس لە لایەن فەرەنگەکان و هاوپەیمانەکانیان، باشترین چارەش بەلای خۆی و راوێژکارانییەوه ئەوه بوو کە هەول بەدات میرنشینه مسوڵمانەکان پێکەوه کۆ بکاتەوه و، لە یەکپیزو ژێر یەك بەیداخدا دایان بنیست و لەژێر چاودێرى خۆیدا بن، چونکە لاسارى تاکە کاربەدەستى دەبیستەوه هۆى ئەوهى هى تریش لاسایی بکەنەوه، بەلکو دەبیستەهۆى هاوپەیمانى و گریبەستى سەلبى لەگەڵ فەرەنگییەکاندا!

(سەلاحەددین) پەى بەوه دەبرد کە گەورەترین دوژمنى لە جەنگدا لەگەڵ خاچ هەلگرەکاندا ئەوانەن کە نیستا بە (تابورى پینچ) ناسراون! کە بە ناشکرایى گوى لە مشتى سەرکردەى دلێرن و کەچى سیخورو چاودێرن بەسەر ئەو کەسانەوه لە دژیاندا پادەوهستو، دیسان ئەوانە وهکو دوو پروووەکانى مەدینەن لە سەرردەمى پیغەمبەر ﷺ دا کە بەردەوام حەز لە ئازاوه و ئاشوب دەکەن و تۆوى دووبەرەکی دەچینن و لەبەر چاوان سورن لەسەر یارمەتیدان و سەرخستنى ئیسلام، لەکاتى جەدییهت و هەولەکاندا دەبنە هۆکارى سستى نواندن و ناچوستى و، (سەلاحەددین) ناچاربوو ئاپورەیهكى زۆر بۆ بەرهو رۆبونهوه کۆبکاتەوه. خرای گەوره راستى فەرمووه لە راست ئەوانەدا، نمونەى ئەوانە لە رۆژگارى (سەلاحەددین) دا، لە پاش ئەوانەدا وهکو ئەوان: ﴿وَيَخْلِفُونَ بِاللّٰهِ اِيْمًا لِّمَنكُمۡ وَمَا هُمْ بِمِنكُمۡ وَلَٰكِنَّهُمْ قَوْمٌ يَّفْرُقُونَ ، لَوِ احْضَرْتُمۡ مَّلَاجًا اَوْ مَفَرَّتْ اَوْ مُدْخَلًا لَّوَلُوا۟ اِلَيْهِ وَهُمْ جَمْعٌ حُونٌ﴾ (التوبة/ ۵۶-۵۷).

واتە: سۆیند بە خودا دەخۆن کە ئەوانە بەشیکن لە ئێهه، ئەوانەش لە ئێهه نین، بەلکو ئەوانە دەستەیهکن زراویان دەچیت. ئەگەر پەناگایەك کونە ئەشکەوتى یان کون و تونێلتى بدۆزنەوه بە پەله بۆی دەچن. من دەلێم: ئەوه پەرچدانەوهیهكى ئەو کەسانەیه کە لە نووسینی ژیاانامەى (سەلاحەددین) وا دەلێن: ئەو خەمى

فراوانکردنی دهسه لات و دريژکردنی هيژو توانا بووه له سهر حيسابى دراوسيه كانى و، تا ملي پى كهچ نه كردن وازى له شه پر كردن نه هينا له گه لياندا، له گه لا نه وه شدا نه گهر ميژوو به چاوى بيلايهنى بخوينرته وه دهرده كه ويى كه (سه لاحه ددين) له گه لا هه موو مهيدانداريه كدا دهستى بو ناشتى دريژ كردوو، داواى كردوو هه كه بيته ژيتر يدك له شكره وه له ژيتر سهركردايه تيكردنى نه ودا، ههر فهرمانپروايه كيش خاوهنى ولاتى خزيه تى كه به فرمانى نه و له ناوخودا سهريه خو ده بيت، به لام په عانيان شكاندو گوښيان به شينه يى و هيمنى نه ودا، نه مهش (سه لاحه ددين) ي ناچار كرد كه له گه لياندا بجهنگى و به يه قينيكي راستگوښانه و راستى به رده وام بوو له ملكه چكردنيان^(۱)، (سه لاحه ددين)^(۲) به ره و (ميسر) گه رايه وه، داوى نه وه ي په يمانو به ليني له وانه وهرگرت كه به سهرياندا زال بوو كه به لينه كيان پيشيل نه كهن، له نيوان نه وو فهرهنگدا ناگريه ستى هه بوو پيى وابوو كه پيژى ده گيريټ، به لام كه خه لكه كه زانيان بو (ميسر) گه راوه ته وه به له شكريكي زوره وه بو شام كشان، به لام له بهر به هيژى به ره ه لستكارى نه يانتوانى (به عله به ك) داگير بكهن، بويه به ره و (ديمه شق) روښتن تا توانى به ره نگارى كرد، به لام به زويى و ملي خوى كه چكرد كه

(١) ئارشاك سافراستيان) له كتيبي (كوردد و كوردستان / و: نه مین شوان/ ج ٢ / ٢٠٠٥ / ٤٩٦)دا ده نوسی
 (یهكم پالەوانی مسولمانی مه زنه سوړیاو عیراتی له ژیر فرمانی خۆیدا یه کخست و بهره بهره سهری به
 نستا بهگی حمله بو موسل و دیاربهره چنده میری تری سه لجوقی و کوردد و عهره بیش دانواند، بهم جوړه نهم
 سهری دهلته که له دورگهی عهره بهوه دهستی پیکردو کوتایی له روبراری دیجلوه دهگر پایسه وه، نهک ههر
 نهمه به لکو سولتانی سه لجوقه کان له (قونیه)ش ناچاربوو خوێ بکویتیته ژیر بالی شه وه)).

میژوونووس (ستیفاتسن) وهك له (هممر/ ج ۵۴، ص ۲۰۷-۲۰۹) دا هاتوو (نهمین زه‌کی به‌گ) له (مشاهیر الكرد وکردستان/ ل ۱۲۷/ ج ۲/ ۲۰۰۵/ السلیمانیه) دا گێڕاویوه ده‌لی: {سه‌لاحه‌ددین له‌ نه‌خشیه‌ی چه‌نگدا سه‌رکه‌وتوو بوو، له‌ هه‌لسه‌نگاندنی توانای دوژمندا شاره‌زابوو، له‌ بپیارداندا خێزابوو، له‌ پراکتیککردنی نه‌و نه‌خشیه‌دا هه‌ستی به‌ مه‌لولی و مه‌ته‌می نه‌کردوو، له‌ کاره‌ساته‌کاندا خۆپاگربووه، مه‌تانه‌ به‌خۆبونی زۆر بووه، کاتی ده‌سته‌بکار ده‌بوو تا ته‌واوی نه‌کردبایه‌ کۆلی لێنه‌ده‌دا و، نه‌و سیفه‌ت و نه‌وکارانه‌ یارمه‌تیده‌ری بوون له‌م چه‌نگه‌ زۆرانه‌دا، هه‌تا ببی به‌ گه‌وه‌یه‌ده‌و لای خودا له‌ تیک‌زشانیدا بۆ ئیسلام، له‌ راسپارده‌که‌یدا ده‌لی: (تا له‌گه‌ژ مندا زیندو بیتتوه‌ له‌ قیامه‌تدا وه‌سیه‌ت ده‌که‌م شمشیره‌که‌م له‌گه‌ژ خۆمدا به‌ خاک بپه‌یژن. { (وه‌رگێڕ)

۲) هرچند به بروای من (ص) پسته کی نهلفای کوردییو وه کو دهلیی (صهه) واته (سهه) وچاکه ناوه
عهه سهه کان به بیتم، خویان بنوسرنهوه. (وره گنیر)

هه واله كه به (سه لاهه ددين) گه يشت بى خو ناماده كړدى ته واو له (الرملة) وه به په له بۆ (فله ستين) چو، شای (قدس) بهو هيرشه به په له يه زانى و ده ستى كړد به كو كړد نه وهى هيزو توانايه كهى بۆ بهرو پوويونه وه له گه ل (صلاح الدين) دا، نه گهر شهر بهم چه شنه تو مار كرابايه پوژئ بۆ تو يه و پوژئ له دژى تو يه، (سه لاهه ددين) ليړه دا ده شك او نه گهر خوا رزگارى نه كړد بايه به ديل ده گيرا، نه وه بو نامه ي بۆ (شمس الدين توران شا) ي براى نووسى و ده لئى: (خهريكه به فه تاره ت بچين و، خودا وه ند نه گهر بۆ كاريكى مبه به ستى خو ي نه بايه رزگارى نه ده كړدين).

هه واله كه به فله پنه گه كان گه يشته وه و هه وليان بۆ گه مارو داني (حارم) دا، شا (سالم) نه ي توانى مقاوه مه بكات و، بۆ يه مالىكى زورى پيدان، تا ده ستى لي به لېگرن و نه وانيش بۆ ماوه يى دوور كه و تنه وه، كاتى (سه لاهه ددين) به دروست كړدى قه لايه كى خاچ هه لگري زانى له نزيك بيا باني (به هناس) دا له نزيك شوي نه ك به ناوى (منحاضة الاحزان) دا كه شوي نيكي قه ده غه بو هه ردولا له سه رى پڼك كه و تېوون، به لام گو ييان به به لي نه كه نه داو (سه لاهه ددين) يش هه ستى به مه تر سى دارى قه لات كه ده كړد له به ده سه ته ي ناني سه ركه و تندا، بۆ يه ده ستى به سوپا وه ده گري و، نازو و قه و تيشو وهى سوپاى چه پاله داو مقاوه مه و به رگري دري ژوه كاته وه و، نارامى له سه ر ږقه كه گرت.

خاوه ن قه لاکه به ناوى (به له دو ينى چواره م)^(۱) بهو كۆمه كي هه جه نكي هى له لاي ده ستى ده كه وت فريوى خواردو، به سوپا كه يه وه په لامارى (ديمه شق) يدا، (سه لاهه ددين) يش به په له (فه رپوخ شا) ي برازاي نارد سه ر به سه روكى سوپا يه كه راهي تراو ناماده باش بوون، خو ږاگري كړدو كۆلئ نه دا تا سه ركه وت، خهريك بوو (به له د وين) خو شى ده سگيري بى، نه گهر خو ي نه ناس نه كړد بايه و جل و به رگى مو لگى (مه ده نى) و نه كړد بايه به ري وه، هه لات و را ي كړد تا سوپا يه كى تر كۆيكاته وه، كه له و شوي نه دا به رنه گارى (سه لاهه ددين) يي ته وه كه له ناويدا ني شته جى ده يي ت.

(۱) (به گدوين) و (به ردويل) يش هاتو كه ناوى پينج له شايانى قوس پڼك ديني ت. (المنجد في الاعلام) (وه رگري)

ئەم پالەوانە دلیرە قەلایە کەم (منحاضة الأحزان) ی تۆق کردو سوربوو لەسەر
 پوو خاندن و بردنی دەسکەوتنی ناوی، ئەم کارەشی هێناوە دیو (بەلەدوین) بەلایەو
 دژوار بوو لە قەلاکە شار بەدەر بکری و لە دەستی بپروا، دواي ئەوێ ئەو هەموو
 ماندو بوون و شەکەتیە لەسەر دیتوو، ئەنجا سوپایەکی کۆکردووە و برادەرانی خۆی
 لە فەرمانپەر و ایانی فەرپەنگی یارمەتییان داو لە (صفد) وە بۆ ئەردەن کەوتە پری و لە
 (مرج العیون) دا بارگەیان خست و لەویدا جەنگی گەرم قەوماو بەسەرکەوتنی
 مسوڵمانان تەواو بوو، ئەوکە سەنە ی قازانچ و زیانی جەنگەکان هەڵدەسەنگین
 دەلێن: نرخ و بەهای راستەقینە ی ئەم جەنگە لەسەرەنجامە کەیدا نییە، بەلکو لە بە
 دیلگرتنی فەرمانپەر و اکانی گەورە ی خاچ هەلگرە، لەوانەش (پرمۆند) و شای
 (تەرابلوس) و، (بەلەدوین) پاشای (پەملە) و، (حوج) شای (تەبەریە)!

خۆزگە دەمزانی کاتێ جەنگ بە گرتنی ئەو گەورانە کۆتایی دیو، بە شوین
 ئەوانیشدا پەلاماری تری شوینکەوتانی ئەوان هەیە، چۆن ئەمە شکۆیەکی
 گەورە ی نابێ، نەخوازە لا ئەوانە ناچار بوون کە بارمەتیە ک بەدن کە نووسەری
 (سەلاحەددین) نەیدەتوانی بیژمیری بە ماندو بوونیکی زۆر نەبواوە، جگە لەوەش
 بە دیلگرتنی ئەمانە دواي جەنگی سەخت و لەناو بەر هاتوو، ئەی بۆچی هەول
 دەدەین بەکەم سەیری بکەین؟!.

پوو خاندنی قەلای (منحاضة الأحزان) و بەزاندنی شوینی (مرج العیون) ھۆکاریک
 بوو بۆ پوو خاندنی دەرونی لە پیزی سوپای خاچ پەرستدا و بەزیوہکان ئەوہیان بە
 چاک دەزانی ئاگر بەستیکی تازە گرتیەست بکەن کە دووسال درێژی تەو! بەلام شای
 (تەرابلوس) پازی نەبوو تەنیا بارمەتەدانی بێ مەرج نەبێ و، هەندێ کەس
 سەرکۆنەیان دەکرد کە کەسێ ئازاد بکەن کە ئاگر بەستیە کە مۆرنەکات، ئەمەش
 هیچ کارزانی و داناییەکی تێدا نیە نەیان دەزانی کە (سەلاحەددین) چاک دلی
 ئەوانە ی خویندۆتەو کە پەیمانی ئەوانە تەنیا مەرکەبیە بەسەر کاغەزەو! شای
 (تەرابلوس) لەوانە راستگۆترە، چونکە پرونتر باسی کردوو بێ فرت و فیل و، ئەو
 بەرپزترە لەوانە ی پەیمان دەدەن و دەشی شکێن.

نہم پالہوانہ چووه ناو جہنگی لاوہکی لہگہل شای (نہرمنیا) و (قہلیج
نہرسہلان) داو، سہرکہوتنی بہدہستہینا، نہمہش دہنگ و دوی لہ تہواوی ولاتی
شامدا دایہوہ، شای (موسل) و شای (جہزیرہ) و، شای (نہرییل) و^(۱) (کیفیا) و،

(۱) لہ کتیبی (ارییل بین الماضي والحاضر/المہرجان السنوی الثالث/ ۱۹۸۷ ل/ ۶۰) دا ہاتوہ: گہورہترین
پہرہسندن کہ ہولیر لہچاخی دوی نیسلامدا بہخوہی بینی دامہزانی نہم میرنشینانہبو لہ ناویدا.
۱- میرنشین ہزہبانی: کہ تیرہیک کی کورد بوون و کۆچہرو پوہند بوون و، کویتستان و گہرمنیتان دہ کرد لہ
ہاوین و زستانداو، ہاوینان دہچونہ چیاکان و زستانان دہاتنہ ناو دہشتاہیکانی نیوان دوو زیہکہ.
ہزہبانیشہکان ہولیان دہدا کہ دہسلاتی تہواویان بہسہر ہولیردا بشکی بویہ لہگہل خیلی (جہمیدہ) دا
کہ تیرہیک کی تری کورد بوون ہر لہ ناوہپاستی سہدہی (۱۰) ی زانیندا لہگہلیاندا کہوتنہ کیشہوہ. گوردی
ہازہبانی و دانا بہ شتوہیک کی تابیہتی ہر لہ سہدہی (۱۱) ز) لہ ہولیر دہورویہریدا نیشتہجی بوون و
گہورہکانی ہردوو تیرہکہ لہ ہریمی ہولیردا قہلای زوریان ہہبوہ، لہسہر دہسلات گرتن بہسہر
ہولیردا بہ داوا دہاتن.

(ابن خلدون) باسی لہو کیشانہ نہکردوہ کہ لہ سنوری ٹیہوی (۱۱ ز) دا رویانداوہ. ہزہبانیشہکان
میرنشینان لہ قہلای ہولیردا بنیاتناو، تہختی دہسلاتیان لہوتدا دانا، یہکی لہ فہرمانہواکانیان
(عیسای کوری موسا) بوو، نہغا (سالاری موسا) پاشان نہبو جہسہنی کوری موسہک (موسا) و، نہبو
عہلی کوری موسہک کہ لہ رودای (سالی ۴۶۰ ک) دا ناویان ہاتوہ. بہلام میر نہبوہیچای ہزہبانی
(جہزہبانی) کہ (جوسہین کوری جہسہن کوری موسا) یہ لہ سہردہمی سہلوقیدا ناوی دہرکردو (ابن اثیر)
لہ (الکامل) دا، باسی ناوی نہوو چالاکو و ہاویہمانہتی و بہشداریہکانی نہوی کردوہ کہ لہنیوان
خہلیفہکانی عہباسیہکاندا رویانداوہ، یان لہ نیوان نہوان و کاربہدہستانی موسلدا لہ مارہکانی (۵۰۰ -
۵۲۰ ک) داو، بز زانین ہمولہکانی دوی (۵۲۰ ک) دہیچڑو، وا دیارہ میرنشینہکے دہکہوتنہ جہنگ
(عمادالدین زنکی) لہ (۲۲ ک) کاتی (عمادالدین) لہ پہمہزانی نہو سالہدا ہولیر دہگرتت. لہ دہشتاہی
ہولیر ٹیشتاش گوندہک ماوہ بہناوی ہزہبان ناوی ہزہبانہکانی پاراستوہ کہ بہ گوندی (عازہبان)
ناسراوہ لہ ہزہبانہرہ گۆراوہ. لہ پہندی کوردیدا غونہیان پی ہاتوہو وتراوہ: وہکو نہسپی ہزہبانہ.

۲ - میرنشین بہکتینہ (۵۲۲-۶۳۰ ک): لہ سالی (۵۲۲ ک) لہسہر دہستی (زین الدین عہلی کوچک
کوری بہکتین) دا دہمہزنی کہ یہکتیکہ لہ سہرکردہکانی (عمادالدین زنکی) کہ دامہزیننہری دہولتہتی
(تہتابہکہ) لہ موسلداو، تہتابہکہ موسل و شارہزوروو شوتنی تری و بہہرخوداوہ (زین الدین) لہ (۵۶۳
ک) دا لہ ہولیر دہمرو و دہنیڑی، نہغا کورہکے نہبو سہعید کہوکہبری شوتنی دہگری کہ دوی لاچونی
لہ پاش مارہیک کی کمسی حوکمیدا برا بچوکہکے جلموی دہسلات دہگری بہ ناوی (زین الدین یوسف) کہ
لہ جہنگی خاچ پہرستیدا شانہشانی (صلاح الدین ٹیہوی) دہجہنگی. (یوسف) لہ سالی (۵۸۶ ک) دا لہ
(قہلستین) دا لہ شاری (ناصرہ) دا کۆچی دواپی دہکات و، لہ ہہمان سالدا (نہبو سہعید کہوکہبری)
ناسراوہ (شای گہورہ: مظفر الدین) دہیتہ کاربہدہست کہ زاوای (صلاح الدین) دہبی و، یہکتیکہ لہ
بہشداربوہ ناودارہکانی جہنگی خاچ پہرستی، بہتابیہتی لہ جہنگی (جہتین) ی ناوداردا. لہسہردہمی نہودا

سولتانی (قونییه) و شای (ئەرمینیا) و ئەوانی تریش ھەموویان بە پەلە ھاتنە ناو ھاوێپەمانی ئەو ھەو.

(د. احمد بیللی) دەڵێ: (لەو ھاوێپەمانییەدا ئەو چەقە گەورە بایە خدارەری پێدەزانین کە (سەلاحەددین) پێدەگات و دەسەڵاتەکی پێی شاد دەبێ. لەکاتیکیدا ناوی ئەو ئەو ناوچانەدا بڵاوبوو کە دەکەونە نێوان (دەریای ڕەش) و (کەنداوی فارسی) خۆرھەڵات و (دەریای سپی) ناوھەراست لە خۆرئاوا، و ئەو ھاوێپەمانییەتیانە بەلگەیەکى ڕوون لەسەر توانینی کۆکردنەوێ ئەو ھەموو میرنشینیانەو ھێنانیان بۆ جەنگ کردنیکی پێڕۆز لەگەڵ فەرەنگدا.

دیسان بەردی بناغە بوو بۆ چەند جەنگیکیدا ھاتوو لەگەڵ فەرەنگدا). لە جیھانی سیاسەتدا چاوەڕێی ئەو ناکرێ کاروبارەکان لەسەرێک ڕیگا بپۆن، چونکە تەماعە خۆییەکان و ئەلامدانەوێ ھزری نین کە فەرمان بە چاکەو ڕێگرتن لە خراپە دەکات، بەلکو مل بۆ چەند ھەلچونیکى سۆزی و عاتیفی کە چ دەکەن کە کاریگەری زۆری بەسەر گرگنەکانەو ھەبە ئەک بەسەر زەبەلاحەکانەو! (سەلاحەددین) ڕۆڵەکی گرنگی بینی لە خەباتی داو دلتیایی وەرگرت لەوێ ئەنجامی داو، دەستیکرد بە کۆچکردن بەرەو (میسر) کە زۆر لەمێژ بوو لێی نامۆ ئاوارە بوو، بەرەو (میسر) چوو بەو نیازە بوو کە بەو زوانە دەگەریتەو.

میرنشینە کە گەشی کرد لەمیانە (۵۸۶ ک / ۱۱۹۰ ز / ۶۳۰ ک / ۱۲۳۲ ز) دا لەبۆری ئاوەدانى و کۆپو، خانەى ھەتیوان پەککەوتەو کوێرەکانی بنیاتناو، لە میرنشینە کەیدا ھەموو دام و دەزگایەکی تێدا بوو کە دەوڵەتی سەریەخۆ داخوای دەکات. لەسەردەمی ئەو زۆر لە بیگانەکان لە ھەولێردا نیشەتەجیبون و، بە گرنگترین شار دانراو. (سولتان زۆر جەژنی سەر سوپھینەری دەگێڕا کە لە ھەموو شوێنە کەو سەردانکەرەن بۆ بێن، دیارترین یاد جەژنی لە دایکبونی پێغەمبەر ﷺ بوو کە زۆر بە فراوانی گێراوێ و بازاری بازگانی گرنگی لەگەڵدا بوو، دواى سولتان لە سالی (۶۳۰ ک) دا ئیمارەتەکی دەکوێتەو چەنگی خەلیفە عەبباسی (المستنصر) و، پاشان توشی ئیشاری (مەگۆل) دەبێت. لە سالی (۶۵۶ ک - ۱۲۵۸ ز) دا مەگۆل قەلاکە دەگرن دواى ئەو (۶) مانگ مەقاومە دەکەن. دواى داگیرکرانی لەلایەن مەگۆلەو ھەولێر لەپۆی زانست و ئاوادانیەو کەوتە قۆناغی وەستان و دواکوێتەو. وە جەزیرەو مەسڵیش زۆری میرنشینى کوردی تێدا سەرھەڵداو وەکو لە پەراوەکانى میژودا باسیان لێو کراو. (وەرگێ)

چاکسازییه‌کانی ناوخو^(۱)

(سه‌لاحه‌ددین) هر سه‌رکرده‌یه‌کی جه‌نگی نه‌بوو، به‌لکو سه‌رکرده‌یه‌کی نیداری و کارگیریش بوو، ناگاداربوو به‌هموو یاوه‌رانی ده‌ولت و که‌سانی شایسته‌و باش له‌بلیمه‌تانی پیاو بۆ دیاری ده‌کرد، دورین بوو له‌گه‌ل‌ئو که‌سانه‌ی له‌ده‌وریدا بوونو، زانیارییه‌کانی خۆی به‌وردی هه‌لده‌سه‌نگاندو هه‌رکه‌سه‌ی له‌شوینی شایسته‌ی خۆیدا داده‌نا، شانس یاوه‌ری بوو که‌له‌پۆژگاری نه‌ودا ده‌سته‌پیاوه‌کی به‌هیز هه‌بوون که‌له‌گه‌ل‌ دلسۆزیدا، خۆراگر بوون له‌سه‌ر کارکردنو ناسانترین پینگا‌کانیان هه‌لده‌بژارد بۆ وردبوونه‌وه، له‌و پیاوه‌گه‌وره‌و نیشکه‌رانه‌ش قازی (فاضل) بوو له‌بواری فیژکردنداو (حسام الدین لؤلؤ) بوو له‌سه‌رکرده‌یه‌تیکردنی که‌شتیگه‌لو دروستکردنیانداو، (بهاء الدین قرقوش) بوو له‌دروستکردنی شوره‌و پردی ئاویداو، غه‌یری نه‌وانه‌ش له‌سه‌رکرده‌کانی ده‌ولته‌که‌ی که‌به‌ته‌واوی نایان ناسین که‌باشترین که‌سی نه‌و بوون له‌خیزانه‌که‌ی^(۱). وه‌له‌

(۱) نهم (فاضل) وه‌کو نووسەر له‌دوایی دا باسی ده‌کات زانایایه‌کی عه‌ره‌ب زمانه‌ که‌پشتگیری خوازی (صلاح الدین) وه‌، له‌فیژکردندا شانه‌شانی شیخ عیسی هه‌کاری ده‌وری بینیره. (عهد نهمین زه‌کی) ده‌لێ: (شیخ عیسی) هه‌کاری ناوی (ضیاء الدین عیسی کوپی عه‌ده) له‌نهمیره‌کانی ده‌ولته‌ی نه‌ییویییه‌ که‌خاوه‌ن شکۆ و پێژیکی ژۆر بووه‌و، یه‌که‌ه‌جار حو‌جهری (الزجاجیه) له‌ (حه‌له‌ب) دا وانه‌ی وتوه‌ته‌وه‌و پاشان په‌یه‌ه‌ندی به‌میر (اسدالدین شیرکۆ) مامی (صلاح الدین) وه‌ه‌ کردوه‌و پابه‌ری نه‌و بووه‌و. کاتی چوه‌ته‌میسر له‌گه‌لیدا بووه‌، له‌کاتی‌که‌دا شیرکۆ مرد (عیسی) هه‌کاری و (بهاء الدین قه‌ره‌قوش) له‌سه‌ر نه‌وه‌و رێکه‌وتن که‌ (صلاح الدین) له‌شوینی نه‌ودا دا‌بنێن، بۆ نهم مه‌به‌سته‌ش ژۆر زه‌حه‌تیا‌ن کێشا.

کاتی (صلاح الدین) هاته‌ سه‌ر ته‌خت نهم چاکه‌یه‌ی له‌یاد نه‌کردو پشتی پێی به‌ستو، بۆ کاری خێرو چاکه‌ی خه‌لک ژۆرجار ناوه‌ندیار (واسطه‌ی) باش بوو، وه‌کو خۆی مایه‌وه‌ تا له‌ (۹/ ذوال‌عه‌قده / ۵۸۵) له‌چاده‌که‌ی (الخزویه) دا مردو له‌ نزیک (عکا) داو بۆ (قدوس) گوا‌زرایه‌وه‌و. (وفیات الاعیان / مشاهیر کردکردستان / عهد امین زه‌کی به‌گ / ن: ۲۲۸

بواری فێرکردندا داراییەکی زۆری خەرجکرد بۆ دروستکردنی حوجرەو قوتابخانەو خانەقاو مزگەوت کە پێ بوون لە حەلقەى وانەو دەرس، ئەگەر بە جەنگی وێرانکارانە سەرقال نەبواوە بەهۆی زانیانی پایەبەلندەو چاخى ئەو گەشەى دەکرد، وەکو سەردەمی پەشید مەئموون، بەلام لە گەڵ ئەو ئەركەشدا فەلسەفەىەکی تاییەتی هەبوو لەمە پێرکردندا، دواى نەمانى چاخى (فاتیمی) بە چاکی زانی فیهقی سوننى بلاویکاتەو، بۆیە دەستیکرد بە دروستکردنی قوتابخانەو خۆپێندەگەى ئاینى بە فراوانترین و خێراترین شیوە، لە سەردەمی دەوڵەتى فاتیمیدا قوتابخانەکان فرەنەبوون لە (قاھیرە) و (ئەسکەندەبیەدا)، بەلام لە چاخى (ئەییووبى)دا قوتابخانەکان بۆ دەروەش گوازانەو.

(مەقریزی) - ١٤ - قوتابخانەى ژمار دوو کە لە قاھیرەدا لە چاخى ئەودا هەبوون، خۆرھەلاتناس (کریسویل) لە کتیییکەیدا بە ناوی ئاوەدانکردنەوہی ئیسلامى لە میسردا باسیکی دروردیژی نووسیوە کە (سەلاحەددین) زۆر خولیای فیهقی سوننى بوو، هەتا بەر لە پووخانى دەوڵەتى فاتیمیشدا. (دکتۆر ئەحمەد فکری) لە کتیییکەیدا (مساجد القاہرة ومدارسها) لە (مەقریزی) ٠٣ بە هەندێ دەسکارییەو دەگیرێتەو: (مەقریزی) گیراوە - سەلاحەددین) لە سالى ٥٦٦ ک(دا کاتى وەزیری (عاضد) بوو مزگەوتیکی لە تەك مزگەوتى عەمرۆ دروستکردو، یەكەجار بە (الناصریە) ناوناو، ئەنجا گۆرا بە (ابن زین النجار)و، ئەنجا بە (شریفیە)و بەناوی شافیعییەو دەبیّت، کە یەكەم قوتابخانە دەبی وانەى سوننى تیدا دەخوینرێو، قوتابخانەىەکی تریش بۆ مالکییەکان دەکاتەو لە تەكدا مزگەوتى عەمرۆدا بە ناوی (قەمى یە) چونکە دەغلى زۆریووە کە ئەوقافەکەى داویەتى لە سالى (٥٧٠ ز)دا (قطب الدین خەسرەو) کە یەكێکە لە میرانى (سەلاحەددین) بە ناوی (القطبیة) خۆپێندەگەىەکی لە (قاھیرە) بنیات ناو وەقفى مەلایانى شافعی کردو، لە هەمان سالىدا بە ناوی دروستکەرەکەى خۆپێندەگەى (ابن الارسوفى) دروستکرا کە بە ناوی بازرگانەکانەکی (عەسقەلانى)یەو بوو،

شوینی ئەو قوتابخانەیە لە میسر بوو لە (فسطاط)دا لە سالی (۵۷۲ ک)دا (سەلاحەددین) قوتابخانەکی وەفقی مەلایەکانی حەنەفییه کان کرد، کە بەشی لە خانووەری (مأمون البطائحي) وەزیر بوو بە قوتابخانەی (یوسفییە) ناسرا، چونکە بازاری یوسفییەکان ئەوکاتە لەسەر دەرگاکیەووە بوو، ئەم قوتابخانەیە بە یەکمەم قوتابخانەیە لە (میسر)دا بۆ حەنەفییه تەرخان بکریت.

خاوەنی کتیی (مساجد القاهرة و مساجدها) وەکو رابرد ئاماژە بۆ ناوی قوتابخانەی تر دەکات وەکو (خەبوشانی) و (تەقویە) کە ئاماژە دەکات بۆ بایەخدانی (شاناصر) بە بزاشی فیژکردنی گەورە کە رۆبەرێکی فراوانی میسر دابپۆشیت، دیسان ئەو دەرەخات کە گەورەپیاوان لە فەرمانرەواو بازرگانەکان لەبەر خۆشەویستی زانستی بێ یان بۆ نژیکیبۆنەوێتی لە دەسلەتدا بەشدارییان لەو چالاکیە فیژکردنەدا کردووە. قازی (فاضل)ی فەقیه زاناو ئەدیب لە بەرامبەر (سەلاحەددین) گەورەترین چاکەیی هەبوو، دەستیکرد بە حوجرەیی ئەتەک مالی خۆیدا کە لە شیوەی خۆیدا وێنەی نەبوو، لەبەر ئەوەی بۆ خۆتەندنی فیهی مالیکی و شافعی بوو پێکەو، بەلام هەموو قوتابخانەکانی تر کە باسیانکرا سەرەخۆ بۆ یەک مەزەهەب تەرخانکراون.

قازی ناوبراو لەگەڵ ئەو قوتابخانە فراوانەدا کە چەند لقیکی لێدەبۆووە کۆمەڵە کتییکی دەگەمن و زۆریشی لەمەر هەموو زانستەکان بەخشی، کە وتراوە خۆی لە (۱۰۰، ۰۰۰) بەرگ داو! قورئانیکی گەورە لەناو دابوو کە بە خەتی (کوفی) نووسرا بۆووە خەلکی بە (مصحف عثمان) ناویان دەبردو، لە شوینیکی تایبەتدا لەتەک میحرابدا لەناو بازنەکی شوشەیدا دانرابوو، خەلکی بۆ مۆتفەرک سەیریان دەکرد.

هەرکەس توانیبایە بەرپەرەسە کە قایل بکات ماوەیەکی کەم بێخوینیتەو بە دەسکەوتییکی گەورە دەزانی بۆ خۆی و شانازی بەووە دەکرد کە لە قورئانی (عثمان)دا قورئانی خویندۆتەو.

قوتابخانه‌ی قازی (فاضل) به (الفاضلیه) ده‌ناسری و ده‌دریته پال خۆی، قوتابخانه‌که (۱۰۰) هه‌زار به‌رگی زانستی له‌ناودابوو، تا نه‌وه نیشان بدات که نه‌و نووسراوانه سامانیکی زانستین که له‌ناویاندا دانراوه. دیسان نه‌وه ده‌رده‌خات نه‌و قسه‌یه‌ی له‌مه‌ر سوتاندنی نووسراوه‌کانی خه‌لیفه‌کان له‌لایهن (سه‌لاحه‌ددین) ه‌وه و تراوه زیاده‌ره‌وی تیدا کراوه، نه‌گهر وابایه نه‌و کتیب‌خانانه‌ی تایبته بوون به خه‌لیفه‌کان سوتینرا بن چۆن قوتابخانه‌ی (فاضل) به‌ته‌نیا (۱۰۰) هه‌زار به‌رگ ده‌گریته‌وه خۆیه‌وه! که‌چی له‌و سه‌رده‌مه‌ی گوايه کتیبه‌کانی تیدا سوتینراوه نزیک بووه، نه‌وه‌ش ئاساییه که هه‌ر قوتابخانه‌یه‌ک به‌رگی تری هه‌بویی، نه‌گهر نه‌گه‌یشته‌نه ئاستی قوتابخانه‌ی قازیش که زۆر قسه‌ی ناراستی له‌باره‌وه ده‌گوتريت.

مامۆستا (محمد فرید ابو حدید)^(۱) ده‌لێ: هه‌له‌یه گهر وایزانین (سه‌لاحه‌ددین) قوتابخانه‌ی به‌مانای نوێ هینایه‌دی، چونکه ته‌نیا کتیبی ئایینی تیدا بووه، هه‌رچی زانستی پیشه‌سازی و هی‌تر بوو له‌زانستی ماددی که‌ره‌سته‌یی وابه‌سته به‌ژیانه‌وه له‌قوتابخانه‌و حوچرانه‌دا بن‌بایه‌خ بوونو، ته‌مه‌ش (سه‌لاحه‌ددین) ی‌پن له‌که‌دار ناکری، چونکه له‌و چاخانه‌دا له‌هه‌موو شوینه‌کدا فیرگه‌ره‌سمیه‌کان تایبته‌ بوون به‌زانسته‌ ئاینیه‌کانه‌وه، به‌لام پوونکردنه‌وه‌ی زانستی‌تر له‌چاخه‌کانی دوا‌ی نه‌ودا زانراوه، ته‌مه‌ش واتای نه‌وه نیه نه‌و چاخانه‌گه‌وره‌پیاوی نه‌ناسیوه له‌نوشداری و پزیشکی و نه‌ندازه‌و جه‌برو زانسته‌کانی‌تر، به‌لکو مانای وایه که خویندنی نه‌و زانستانه ته‌نیا چهند مامۆستایه‌کی هه‌بووه که چهند قوتابییه‌کی زیره‌ک نه‌بی قوتابی زیاتری نه‌بووه که زانستی نه‌و هه‌لبگریته‌وه. له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا (سه‌لاحه‌ددین) نه‌خۆشخانه‌و بیمارستانی بنیاتناوه‌و ناودارترین پزیشکی تیدا داناوون و خه‌رجی فروانکردنی و ئاماده‌کردنی ئامیره‌کانی چاره‌کردنی کیشاوه‌و که نه‌وه ده‌رده‌خات مه‌سه‌له‌کانی پزیشکی و ده‌رمانگه‌ری (الصیدلیه) نه‌و لیکدانه‌وه ورده‌ی ده‌وی بۆ هه‌له‌سه‌نگاندنی چاره‌سه‌ری لای مامۆستا گه‌وره‌کان

(۱) صلاح الدین الایوبی، الاستاذ ابی حدید (ل: ۱۲۶) / دوا‌ی نه‌وه).

شوینی پوچوون و تیگہیشتن بووه، به لآم له قوتابخانه کهیدا دانه نیشتون که ریزی تیدا بیه ستریت! توژیئنه وهی بابته فیهیه کان له مەزەبه جیاجیاکاندا هوشیکی ئیسلامی گهری دروستکرد له مەر یاسادا که له ئەوروپادا هاوشیوهی نه بووه، چونکه فیهیه کان له قوتابخانه کانیاندا ته نیا هەر مهسهله خواپهرستییه کانی وه کور دهستوژیژو پاکژی و نوژیژو زه کات و پوژو ههچ ناخوینن، به لکو مهسهله کانی سهوداو کپین و فروشتنیش ده خوینن وه کو مامه له و پهرهن (بارمته) و حیجر^(۱) (قهدهغه کردن) و شوفعه و سودو په شیمان بوونه وه (الخیار) و کشتیاری (الزراعه) و به کریدان (الاجاره) و مهسهله کانی باری که سیستی (الاحوال الشخصیه) وه ک ژغوازی و ته لاق (دهست لیکه بردان) و میرات و مهسهله کانی سزادانی تایبته تی به (کوشتن و چهته بی و پنگری و زیناو دزی و مهی خواردنه وه، وه شاره زایی کردنی فقی و قوتابی به یاسا دینییه کان له هه موو به شه کانییدا چاوگهیه کی پونا ککردنه وه بوو، وه جیا کردنه وهی په وای نا په وای نه وانه پوژشه نبیرییه کی نایاب بوون شوینه واری دوورو قولی خویمان ههیه^(۲).

دهچینه سهر مهسهله ی ناوه دان کردنه وه و بیناسازی، نه خوازه لا له (میسر) دا که (سه لاحه ددین) زور بایه خی پیدا به شیکی زوری له نه رکی نه و گرتووه، چونکه له ناوه پوکدا سهرده کیچی بو پاراستنی (میسر) له هیرش و په لاماره کانی خاچ په رستی و یه کهم شت که کردی به خه می خوی دروست کردنه وهی شورهی (قاهیره) بوو که (جهوه هر سیقلی) له خشت دروستی کردبوو، نه مهش له کاتی کدا له (قاهیره) دا دهست به کاربووه، پاشان کوئی به سهردا هات و (بدر الدین الجمالی) ناچار بوو جاریکی تر له خشت دروستی بکاته وه، کاتی سهرده می (تهیبوبی) هات

(۱) (حیجر) - وه لانا/ دهسلات بندی/ په قهتابه ندی، (شوفعه - لیك کرینه وه)، (خیار: سه ربه سستی) و: معامله: مامه له. {قهدهغه گۆکی یاسا پاریزی/ پاریزه: احمد عبدالله خدر/ ج ۲/ ۲۰۰۳/ ههولیر. (وه رگیژ)

(۲) نه ناوه دان کردنه وهی له زانست و بیناسازیدا هه موو ناوچهیه کی ژیر دهسلاتی (صلاح الدین) ی گرتبووه، بو نمونه له ههولیردا (سولتان: مظفر الدین) بهم نه رک گرنه هه لاساوه. قوتابخانه و نه خوشخانه و هه یوخانه و مزگهوت و دام و ده گای تر که رابردو و نا ماوه مان پییکردووه دروست کردووه. (وه رگیژ)

(سه‌لاحه‌ددین) په‌ی به‌ گرنګى ته‌م شوره‌و په‌رژینه‌ برد بؤ پارېزگار يک‌ردن له‌ پایته‌خت، کاتې بينى که‌لله‌به‌رد کونى تېدا په‌يدا بووه‌ که‌ سوپا ده‌توانى به‌ ناويدا دزه بکات و نامېرى قورسېش له‌گه‌ل خويدا هه‌لېگرې، ته‌وکاته‌ په‌يوه‌ندى نېوان (الفسطاط) و (القاهرة) بچرا بوو، (سه‌لاحه‌ددین) نيازي وابوو پایته‌ختى کۆن و نوې پېکه‌وه‌ گرې بداته‌وه، تا ته‌و مه‌يدانه‌ فراوانه‌ى نېوانيان به‌ جوړه‌ها نامېرى ئاوه‌دان‌کردنه‌وه پر بکاته‌وه، ليړه‌دا بؤ دوو مه‌به‌ستى گه‌وره‌ى ده‌روات: يه‌که‌مين: قايم‌کردنى پایته‌خت له‌ به‌رامبه‌ر په‌لاماره‌ ته‌گه‌ره‌کانى خاچ په‌رسته‌کان و، دووهم: دروست‌کردنى قه‌لايه‌ک بوو له‌ناو ته‌و شورايه‌دا که‌ سولتان و سوپا له‌کاتى مه‌ترسيده‌ بپارېزي، کاتې شوړشى ناوخؤ به‌هؤى ياخيبيون سهره‌لده‌دات. قه‌لا دروست‌کردن لای ميسريه‌کان زانراونه‌ بووه، به‌لام له‌ شامدا بلاوبووه‌ که‌ يارمه‌تى پاراستنى ته‌و که‌سانه‌ى ده‌دا په‌نايان ده‌برده‌به‌ر،^(۱) مسولمانان بان يان خاچ په‌رست بان ديسان به‌ شيويه‌ى ده‌کرا که‌ ده‌ورى قه‌لاکه‌ به‌ بازارپوه‌ کاروبارى بازرگانى ئاوه‌دان بکړېته‌وه، ته‌وکه‌سه‌ى به‌ ته‌نجامداني بنياتنانى ته‌و شوره‌و قه‌لايه‌ هه‌لسا ميرىکى ناودار بوو به‌ ناوى (بهاءالدين قرقوش) ته‌سه‌ديه‌^(۲)، ته‌و پياوه‌ ئيشکه‌ريکى به‌توانا بوو به‌يانى و ئيواران کارى ده‌کرد وه‌ک بلېى ئاسن بى نه‌ک گوشت و خوين، له‌گه‌ل يارمه‌تيدهرانى خويدا زؤر به‌ زه‌برو زه‌نگ و زير بوو، زؤرى شه‌که‌ت ده‌کردن، تا له‌سهر توندوتېژى ته‌ودا نمونه‌ ده‌هينريته‌وه‌ له‌ناو خه‌لکداو ده‌لېن: (حوکمی قهره‌قوش) که‌لای خه‌لکى بؤ زولم و سته‌م نمونه‌ى پېده‌هينريته‌وه، به‌لام له‌ راستيدا ئاوا نيه، چونکه‌ جياوازي ديار هه‌يه‌ له‌ نېوان سته‌مدا که‌ مافى خه‌لکى

(۱) قه‌لاى دېرينى هه‌رليز بؤ نمونه‌ که‌ ته‌نيا خوا ميژوى کۆنيه‌کى ده‌زانى، له‌ کاتى په‌لامارى ته‌ترو مه‌گولدا توانيان (۶) مانگ له‌ ناو قه‌لاکاندا به‌رگرى بکهن، له‌ (۱۲۵۸ ز.دا). نه‌مەش پۆلى گرنګى قه‌لا ده‌يينى له‌ دېرينيدا بؤ به‌ پويه‌پويونه‌وه‌ له‌گه‌ل هيتش به‌راند.

(۲) (قهره‌قوش) وه‌کو له‌ (المنجد فى الاعلام) دا هاتووه: له‌ بنه‌چدا پۆمى يه‌و، کورې (عبدالله) ته‌سه‌ديه‌ (مردن: ۵۷۹ هـ / ۱۲۰۱ ز)، له‌خدمت (صلاح الدين) دا گه‌وره‌بووه‌ له‌ ميسر دا جيگرى بووه‌و، شوره‌ى قاهره‌و قه‌لاکى و پردى جيزه‌و، شوره‌ى عه‌کاي بنيات ناوه‌و، (صلاح الدين) له‌ دېلى فهرنگى ده‌يکړېته‌وه. (وه‌رگېن)

زەوتدە کات و نێوان جدیدیەت و دڵسۆزی کە بۆ کارکردنێکی تیکۆشەرانه هانت دەدات.

نکۆلی لەو ناکەم کە (میر قەرەقوش) پێویستی بە سۆزی وەك (سەلاحەددین) ھەیە تا ئەو کەسانەى لەبەر دەستیدا کار دەکەن پشویان پێ بدات، ڕەنگە بینی بێ کە زۆریەى کرێکارەکان خاچ ھەلگرن کە ژمارەیان (۶۰) ھەزار بوو، بۆیە ویستویەتی بەدریژایی ڕۆژ کاریان پێ بکات، ئەمەش دروست نییە، چونکە (دیل) لە ئیسلامدا بەشی خۆی ھەیە لە پشودان و ئاسایشو، باشترین مامەڵەکردن لەگەڵیاندا.

(قەرەقوش) لە ماوەى (۶) سالددا کە کارى نەپساوێ تێدا کردو، شەو و ڕۆژ پشتی راست نەدە کردو، کە تەواوی کرد تا لە شەودا چرایەکان لەسەر شۆرەکاندا دەبینرا ھەلکرا بوون، تا کرێکاران ڕێگای پێ ببینن، بۆ ئامادەکردنی ئەم کارە گەورەى لەو ماوە کورتەیدا قەرەقوش فەرمانی بە ڕووخاندنی زۆر قوچەکی و ھەرەمى بچوکدا لە (الجیزە)دا کە لە بیناکانی (عامرە)و بۆ شۆرە کە دەچوون کە خانوبەرە و مزگەوت و گۆمەزو گۆپرستانى لێ بوون.

(سەلاحەددین) پیاوێتى لەو ھەدا ھەیە کە (قاھیرە)ی کردە پەناگا بۆ خەلکی ناوخۆی و گشتی و تاییەتى کۆرەکانی ولات، چونکە کار بە دەستانى ئەوبەر لە ئەو خانوبەرەیان سەربەخۆ دروستدەکرد کە بە لەشکرگە و سەربازگە ناسرا بوو، پاسەوانەکان تەبێ بۆیان نەبوو لەو پایتەختە نوێیاندا نیشتەجێ ببن و ئۆردو ھەڵبەن.

لە سەردەمى (سەلاحەددین)دا قەلاکە بەشیوێ کۆتایی تەواو نەبوو، بەلکۆ لە سەردەمى (کامل)دا تەواو بوو، کردنی بەبارەگای دەسلەتای خۆی، ئەک ھەر قەلا شوینی بایەخى (سەلاحەددین) بوو، بەلکۆ دەستورێ بە (قەرەقوش)دا کە چەند پرد و جسرێک لە (جیزە)دا لەسەر ڕووباری (نیل) دروست بکات، کاتێ دروستیکرد

وه‌کو چیا‌یه‌ک بوو که به‌سەر ئاوا را‌کشا بی‌ت، چون‌که تاویره‌کانی نه‌ه‌رامه‌کان^(۱) که‌ره‌سته‌ی نه‌و پر‌دانه بوون، ئنجا قه‌لا‌که‌ی له‌ با‌کوری (قا‌هیره) در‌وست‌کرد، پا‌شان له‌ (مه‌قس)‌دا که‌ بۆ ما‌قس ده‌گه‌ر‌یت‌ه‌وه‌ واته‌: با‌ج و سه‌رانه‌ی هه‌ینا‌وه — نه‌م قه‌لا‌یه‌ فرا‌وانه‌و به‌رز بوو، به‌ شی‌وه‌یی بوو به‌ قه‌لا‌یه‌کی ترو خه‌ل‌کی ئاسایی پی‌یان و‌ت‌و‌وه (قه‌لا‌ی قه‌ره‌ق‌وش)‌و، قه‌لا‌که‌ی تر به‌ (قه‌لا‌ی سه‌لاحه‌ددین) نا‌ونرا‌وه. (قا‌هیره) به‌ته‌نیا شو‌ینی با‌یه‌خپ‌یدانی شا (نا‌صر) نه‌بو‌وه، به‌ل‌کو سه‌ری کی‌شا‌وه بۆ (به‌نده‌ره‌کان) که‌ که‌شتی دو‌ژمنانی بۆ ره‌وانه‌ کرا‌وه‌و له‌کاتی گه‌مار‌و‌درانی‌دا له‌ (نی‌سه‌که‌نده‌رونه‌)‌دا له‌ جا‌ری یه‌که‌م‌دا هه‌ستی به‌ نرخ‌ی قایم‌کردنی به‌نده‌ره‌کان کرد، وه‌ له‌کاتی په‌لاماری خا‌ج په‌رستان‌دا بۆ سه‌ر (دمیاط)، نه‌ج‌امی به‌ده‌سته‌هه‌ینانی وه‌زاره‌ت — پا‌ش نه‌سه‌ده‌دین — بۆ نه‌و بوو، (دمیاط) له‌ سه‌رده‌می (فا‌تیمه‌یه‌کان)‌دا خان‌ه‌ی در‌وست‌کردنی که‌شتی جه‌نگ بو‌وه، هه‌ر له‌وکاته‌وه‌ تا ئیم‌ر‌وش به‌وه‌ نا‌سرا‌ون که‌ له‌ پی‌شه‌سازیدا باش بو‌ون و خه‌ل‌که‌که‌ی له‌ باش‌ترین پی‌شه‌سازیدا کارمه‌ندن‌و، (سه‌لاحه‌ددین) دو‌ای وه‌رگرتنی پ‌ۆستی ده‌سه‌لا‌تی، گ‌ورج به‌ره‌و نه‌وی پ‌ۆیش‌ت و به‌ زنجیری ئاسنینی پار‌یزه‌ر ئاماده‌ی کرد و ت‌وقی دا، نه‌و زنجیرانه‌ش بو‌ون پی‌شیان به‌

(۱) نه‌ه‌رامه‌کان به‌شیکن له‌ کاره‌ سه‌رس‌وره‌هه‌ینه‌ره‌کانی می‌ژو له‌ می‌س‌ردا و له‌ سه‌هیری دا هی‌جی له‌و م‌ۆمیا که‌مه‌تر نه‌ به‌ بۆ هه‌ل‌گرتنی لاشه‌ی فیرعه‌ونه‌کان به‌کاریان هه‌ینا‌وه. (ته‌ه‌رامه‌کان له‌ می‌س‌ردا بی‌ چیمه‌نت‌و گه‌ج و قس‌ل پ‌یکه‌وه به‌سه‌را‌ونه‌ته‌وه، به‌لام چ‌ۆن له‌ کو‌یسه‌ هات‌ون و هه‌ینا‌ون؟ له‌کاتی‌که‌دا ده‌بینی کینشی یه‌ک تا‌وی‌ر (۱۵ — ۱۰) تەن ده‌بی. پا‌شان با سه‌هیری (به‌ع‌له‌به‌ک) یکه‌ین تا‌وی‌ره‌ سی له‌سه‌ر چ‌وار ملی‌ۆن ک‌گ‌م و در‌ی‌زی (۲۵ م) پانی و به‌رزایی (۵ م)، چ‌ۆن نه‌م پارچه‌ تا‌وی‌ر و تاشه‌به‌رده‌یه‌ به‌را‌وه‌و هه‌مه‌روار کرا‌وه؟ سه‌هیر‌تر له‌وه‌ش نه‌و تا‌وی‌را‌نه‌ له‌ چ‌ۆری نه‌و به‌ردانه‌ نین که‌ له‌ نا‌وچه‌که‌دا هه‌یه‌! قور‌شانی مه‌زن له‌ به‌اره‌یا‌نه‌وه ده‌فه‌رم‌وی: ﴿وَقَرَعُونَ ذِي الْأَوْتَادِ﴾ (الف‌جر - ۱۰) مام‌ۆستای خا‌ل له‌ (تفسیره‌) که‌یدا (الا‌وتاد)‌ی به‌ نه‌ه‌ره‌مه‌کان لی‌که‌دا‌وته‌وه. وه‌ لاشه‌ی فیرعه‌ونی سه‌رده‌می موسا (علیه‌ الس‌لام) له‌ یه‌کی له‌نا‌و نه‌ه‌رامه‌کان‌دا د‌ۆزرایه‌وه، مان‌ای نه‌م مو‌ع‌جیزه‌ قور‌شانیه‌ هاته‌دی که‌ ده‌فه‌رم‌وی: ﴿قَالَتِمْ كُنْتِجِکَ بِدَنکَ...﴾ (یونس - ۹۲). که‌ می‌ژوی بۆ (۶) هه‌زار سا‌ل ده‌گه‌رایه‌وه. {غ‌رباء و خارق‌ون و دخ‌لاء/ فرید مجید/ ل ۱۳۷} ح‌قائق القرآن والع‌لم الح‌دیث/ عام‌ر تح‌سین/ ل: ۳۷ / ۱۹۸۶ / مو‌صل). (تفسیر خا‌ل ج‌زمی سی‌ه‌م/ ج ۳ / ۱۹۸۶)، سه‌هیر بکه‌ (وه‌رگ‌یر)

سوپای هێرشبەرگرت که نەتوانن سنورى شارەکه بپه‌زێنن، ئەوکاتە زنجیره‌که به‌ قه‌لاتى گه‌وره‌وه‌ قایمکرايون که له‌ به‌ردى نه‌ستى (الصوان) و سفت دروستکرايون، تا بتوانن به‌رگه‌ى ئەو زنجیره‌ بگرن و کارانیکه‌ له‌سه‌ر لاوازکردنى ئەم زنجیره‌ به‌ى توانابوون، ئەجا هه‌ولده‌را بۆ توندکردنه‌وه‌يانو، قه‌ت له‌ زنجیره‌وه‌ کوژتى (دمياط) به‌ى ناگانه‌ ده‌بوو، کاتى ده‌یىنى خه‌ریکه‌ پڕوخى چاکى ده‌کرده‌وه‌، تا شار له‌ هێرشى له‌ هێکرا بپاریزن، هه‌موو ئەمه‌ش نه‌رکه‌کى جه‌سته‌یى و مالى زۆرى ده‌ویست، شا (ناصر) نه‌یده‌ویست پ‌ژدى له‌و دۆستانه‌دا بکات، چونکه‌ شامی‌رى به‌رگریکردن له‌ بیرکردنه‌وى ساغى ئەودا له‌ ریزی پ‌یشه‌وه‌دا داده‌نرا.

به‌لام (ئیسکه‌نده‌ریه‌) گرنگیه‌کى پ‌ترى له‌لایه‌ن ئەم پ‌الئه‌وانه‌وه‌ پ‌تدراو، فه‌رمانیدا به‌ چه‌قاندنى زیاتر له‌ (٤٠٠) ستونى پ‌ژمانى زه‌به‌لاح له‌ ده‌ورى (ده‌ریای سى ناوه‌پاست)دا له‌ناو ئاودا، تا به‌ن به‌ کۆسپ و ته‌گه‌ره له‌به‌رده‌م که‌شتى په‌لامارده‌ره‌کانداو، د‌ژمن نه‌توانن بچه‌ن پ‌وخ ده‌ریاوه‌^(١)، ئەجا چ‌وو شوهرى شاره‌که‌ى ن‌ژده‌نکرده‌وه‌و چ‌الى له‌ ده‌وردا هه‌لکه‌ندو هه‌ربه‌وه‌ نه‌ه‌ستا که‌ (قه‌ره‌ق‌وش) ئەم کاره‌ بگریته‌ نه‌ستۆ، به‌لکو خ‌ویشى له‌ (قاھیره‌)وه‌ چ‌وو بۆ ئیسکه‌نده‌ریه‌ تا ئەویش به‌ شاره‌زایى خ‌ۆى چ‌اودێرى جیبه‌جی‌کردنه‌که‌ى بکات، تا له‌ ((دمياط)یش دا به‌م کاره‌ هه‌لساو ماوه‌کى ز‌ورخ‌ۆى چ‌اودێرى کرد، ته‌نیا له‌ (دمياط)دا (م‌لیۆن) دینارى خه‌رج کرد، به‌لام خه‌رجى ئەسکه‌ندرونه‌ پ‌تر بوو، شوهره‌که‌ى خراب ببوو، چ‌اککردنه‌وه‌و قایمکردنه‌وى خه‌رجى ز‌ۆرى ده‌ویست.

(١) لیته‌دا بۆ زانی: (ئیسکه‌نده‌رونه‌) هه‌یه‌ که‌ شاره‌که‌ له‌ سووریا ده‌که‌وتیه‌ سه‌ر که‌نداوى ئیسکه‌نده‌رونه‌. (ئیسکه‌نده‌ریه‌) هه‌یه‌ که‌ شارێکى میسریه‌ و، به‌نده‌ریکه‌ له‌سه‌ر ده‌ریای ناوه‌پاست و به‌ه‌وى زانک‌ۆکه‌ى مه‌لبه‌ندیکی بازرگانى و پ‌ۆشنیرییه‌وه‌ یه‌که‌جار ئیسکه‌نده‌رى گه‌وره‌ له‌ (٣٣٢ پ. ز)دا دروستی کرد‌وه‌. وه‌ (ئیسکه‌نده‌رى) ئیثالیش هه‌یه‌ که‌ شارێکى ئیثالییه‌ له‌ به‌یوتسه‌و، ناچه‌کى کشتوکالى و پ‌یشه‌سازیه‌. (المنجد في الاعلام) به‌ کورتکردنه‌وه‌. وه‌ له‌ سه‌رنه‌خه‌شى کوردستانیدا ئیسکه‌نده‌رونه‌ به‌شێکه‌ له‌ کوردستان. (وه‌رگێتی)

بە دوورییى ھۆشەندانەى خۆى لە جەنگدا بەرەو (نیمچە دورگەى سینا) کەوتەپرىو، لەوێشدا چەند مەلەبەندىكى پاسەوانى و زیرەقانى دروستکردو، ئەمەش ئەركىكى زۆرى وىست، چونكە ناوچەكە بیاپان بوو (میسر) و (فەرەنگ)ەكانى ناو (بیت المقدس)ى لێك جیادەكردەو، لەو رێگاىەو لەشكرى فەرەنگى ھێرشى دەھینا، بۆیە پتویستى بە قەلاى زەبەلاح ھەبە بیاپارىزى و ئەم كارەشى ئەنجام داو ترسى خستە ناو خاچ ھەلگرەكانەو!!

لێرەدا ھەز ناكەم لەم شۆینەدا لەوێ باسكرد لە خەباتى (قەرەقوش) ھىچى تر باس نەكەم و خۆى لیبەدەنگ بكەم، چونكە خەلكى ئاسایى خۆمان لە مەسەلەى ستەمكاریدا نمونەى پێدیننەو، وەك راپردوو ئاماژەمان پێكردو، ئەم چەند قسەىەى (ابن خلکان)^(۱) بەسیەتى كە لە وێژدانى خۆیەو لەبارەىەو وتویەتى: (كاتێ سەلاحەددین) جەلەوى كۆشكى لە (میسر)دا سەرەخۆ بەدەستەو گرت، ماوەى لە میسردا جێگرىەتى ئەوى وەرگرت و كارەكانى بەو سپاردو لە بەرپەرەردنى كارەكانى پشتى پێ بەست، ئەو پیاو، بەرپۆز و شكۆداربوو، ئەو بوو كە شورەى دەورى (قاھیرە) و (میسر) و نێوانى ئەوانى دروستكردو، قەلاى چىاى (الجبل)ى دروستكردو پردى (جیزە)ى سەر رێگای (ئەھرام)ەكانى ھەلبەست كە شۆینەوارى پایەدارى ئەو بەرپەرەیان پتەو دیارە، لە (المقس)دا (رباط)ى ئاوەدانكردەو لە (القاهیرە)دا (خان سبیل) لە (باب الفتوح)دا لە بەرزى قاھیرەدا ئاوەدانكردەو، وەققى زۆرىشى ھەبوو كە خەرجیەكەیان زانراو نییە، ئەو نیازو مەبەستىكى خاوینى ھەبوو، مافەكى زۆرى بەسەر سولتان و مسولمانەو ھەبە، خەلكى زۆر حوكمى سەبرى دەدەنەپال لەكاتى دەسەلاتیدا، ھەتا (اسعد بن مامى)

(۱) (ابن خلکان): دوو برا بەم ناوێ ھەبە، ئاودارتريان قازى قازىبەكان (شمس الدین شەبۆل عەبباس ئەحمەد كورێ نیراھیم كورێ ئەبو بەكرى كورێ خەلەكانى ھەولێریە كە شافعى مەزھەب بوو و زانایەكە لە زانا ئاودارەكان و، لە (ام المؤید النیسابوری)دا دەلى: (ئەو لە ۱۱/ مانگی رەبىعی دووھەى/ سالى ۶۰۸ لە ھەولێردا لە قوتابخانەى سولتان (مظفر الدین) كورێ (زین الدین) لەداك بوو لەوێدا خوێندویەتى و باروكى لەوى وائەى وتووەتەرە، تا لە (۶۱۰) كۆچى دواى كردووە.

به‌شیکی هه‌یه له‌وباره‌وه ناوی ناوه (القاوش فی احکام قره‌قوش)^(۱) زۆر شتی تیدایه که له‌وی به‌ دوور ده‌زانی و^(۲) ناشکرایه که هه‌لبستراوه، (سه‌لاحه‌ددین) له‌کاتی ده‌سه‌لاتیدا پشتی پی به‌ستوه، نه‌گهر متمانه‌و پروای به‌ زانستی نه‌ونه‌با کاره‌کانی پی نه‌ده‌سپارد. بایه‌خدا به‌ ئاماده‌کردنی که‌شتیگه‌لی (الاسطول) ده‌ریایی جینگای خه‌مخۆری (سه‌لاحه‌ددین) بوو، که سه‌رقالی کردبوو، له‌کاتی‌کدا فه‌رمانیدا به‌ ئاماده‌کردنی که‌شتی جه‌نگی ته‌واو بۆ به‌ره‌و رووبونه‌وی دوژمن که ده‌یه‌وی به‌ توانای زۆرییه‌وه له‌و بواره‌دا ده‌ستدریژی بکات، (میسریه‌کان له‌ چاخی (فاتیمی)یه‌کاندا که‌شتیگه‌لیان هه‌بووه که پۆلی جه‌نگی خۆیان به‌ سه‌رکه‌وته‌وه بینیه‌وه، پاشان دووچارای کاره‌ساتیکی گه‌وره‌هاتون، نه‌مه‌ش نه‌ک له‌لایه‌ن دوژمنانه‌وه، به‌لکو له‌لایه‌ن وه‌زیری میسرییه‌وه که له‌کاتی‌کدا بووه (شاوړ) له‌وه ده‌ترسا شای (بیت المقدس) به‌ ناوی (ئه‌موری)یه‌وه ده‌ستیان به‌سه‌ردا بگریت، نه‌و له‌ جیاتی ئه‌وه‌ی کاربۆ به‌هێزکردن و گه‌شه‌کردن بکات، هات به‌شیکی گه‌وره‌ی لئ سوتاندن، (عه‌بید)ه‌کان هاتن ئه‌وه‌ی مابۆوه له‌ سوتاوه‌کانی به‌تالانیان برد، به‌و چه‌شنه‌یه (الفسطاط) جاریکی تر ده‌سوتیتته‌وه، دیسانه‌وه له‌سه‌ر ده‌ستی (شاوړ) که‌شتیه‌گه‌له‌که ده‌سوتینرتته‌وه!

کاتی (ئیسکه‌نده‌رییه) له‌ سه‌رده‌می (سه‌لاحه‌ددین)دا تۆکرا، سه‌یری کرد که بوونی که‌شتیگه‌ل زۆر پێویسته، نه‌ک هه‌ر بۆ پاراستنی (ئیسکه‌نده‌رییه)، به‌لکو بۆ په‌لاماردانی دوژمنانیشتی له‌ به‌نده‌ره‌کانی شامدا، به‌ (حسام الدین لؤلؤی) فه‌رماندا که به‌ئه‌رکی ئاماده‌کردنی که‌شتیه‌گه‌ل هه‌لبستنی بۆ جه‌نگکردن، هه‌رچی

(۱) (ابن شداد) له‌مه‌ر قره‌قوش ده‌لی: (له ۳ رهبیعی یه‌که‌مدا (یه‌زه‌ک) هی ئالفی سولتانی بوو، خه‌لکه‌کی زۆر له‌ دوژمن په‌لاماریدا، روداوێکی گه‌وره‌ له‌ئێوانیاندا قه‌وما که زۆر کوژران و پیاوێکی گه‌وره‌شیان وه‌کو باسکراوه‌ لێکوژرا. به‌لام له‌ مسولمانان ته‌نیا خه‌مه‌تکارێکی سولتان کوژرا به‌ناوی قه‌راقوش که زۆر نازا بوو، روداوو داستانی گه‌وره‌ی هه‌یه‌و له‌و پۆژه‌دا شه‌هید بوو -خوا لێی رازی بێ- (نواد السلطانية / ل: ۲۶۹) (وه‌رگێت)

(۲) کوورد له‌ کۆنه‌وه به‌ حوکه‌مه‌ سته‌مکاره‌کانی وتوه: ئه‌وه حوکه‌می قه‌ره‌قوشه.

پێویستییه‌تی له داروباری ولات و که‌ره‌سته‌ی دروستکردنی ئامی‌ری جه‌نگی به‌ ده‌ستیه‌وه‌ بگری، دیسان سۆراخی ئەوانه‌ی کرد که کارامه‌ن له دروستکردندا له ده‌وله‌تداو خستنییه‌ژێر فه‌رمانی (حسام الدین) هه‌وه‌و چهند که‌رتیکی تاییه‌تی و سه‌رچاوه‌کی کشتوکالی بۆ ئەوه‌که‌شتیگه‌له‌ ته‌رخانکرد که داها ته‌که‌ی بۆ نۆژه‌نکردنه‌وه‌ی و دروستکردنه‌وه‌ی نه‌وییت.

ده‌سه‌لاتیکی تاییه‌تی له‌ناو پیاوانی ده‌وله‌تدا به‌ (حسام الدین) سپارد، به‌ شیوه‌یه‌ی که هه‌ر قسه‌یه‌کی له ده‌می بێته‌ ده‌ره‌وه‌ په‌تکرانه‌وه‌ی نییه‌و ده‌بی داخوازییه‌که‌ی ئەنجام بدریت، (حسام الدین) زۆر بایه‌خی به‌ ئه‌رکی خۆی داو به‌رده‌وام له‌سه‌ر کاره‌که‌ی پێداگرتو بوو، تا که‌شتیه‌گه‌له‌که‌ له ژماره‌یاندا گه‌یشته‌ ئاستی تۆقین ب‌خاته د‌لی دوژمنانه‌وه‌و، سه‌ره‌تای چالاکی خۆی له جه‌نگی (موج العیون) دا پێشاند، کاتی (حسام الدین) مقاوه‌مه‌ی که‌شتیگه‌لی فه‌ره‌نگی کردو هه‌ندی که‌شتی ئەوانی وێرانکردو دو که‌شتی گه‌وره‌ی ده‌سکه‌وت که په‌ریوون له توره‌که‌ زیرو کوژراو.

(سه‌لاحه‌ددین) به‌باشی زانی، که ئەو زیترانه به‌سه‌ر ئەو جه‌نگاوه‌رانه‌دا دابه‌ش بکات، که له‌سه‌ر ئاونو، ده‌سکه‌وتیکی زۆریان پێ برا، دیسان گیرفانی وه‌ستاکانی پر له‌ دیناره‌ زیترکرد تا خاوه‌نی کتییی (الروضتین)^(۱) ده‌لی: (کۆمه‌له‌ که‌سانی داراییان ده‌ستکه‌وت که‌قه‌ت ده‌م‌و‌چاوی ئەوان ده‌ره‌م‌ودیناری به‌چاونه‌که‌وتبوو)^(۲).

که‌شتیگه‌له‌که‌ له (شارۆچکه‌ی صور) تووشی شکان هاتن، که د‌لی مسو‌لمانانی خه‌مۆک کرد، به‌لام زۆری نه‌برد له جه‌نگی (عه‌کا) دا باری خۆی راستکرده‌وه‌و، (لؤلؤ) به‌ (۵۰) که‌شتی جه‌نگه‌وه‌ په‌لاماری که‌شتیگه‌لی فه‌ره‌نگیداو له‌ناوی بردن،

(۱) الروضتین / ۲ / ۱۱). (نوسه‌ر).

(۲) الروضتین فی اخبار دولتین و کتیبه‌که‌ باس له ده‌وله‌تی (نورالدین) و (صلاح الدین) ده‌کات و (ابو شامه‌ المقدسی) نوسیه‌تی/ المنجد فی الاعلام/ لويس معلوف. هه‌ر له (المنجد فی الاعلام) دا هاتوه‌و که ناوی (عبد الرحمن بن اسماعيل شهاب الدين) ه (۱۲۰۲-۱۲۶۶) میژو نوسه‌و له (دیه‌شق) په‌یدا بووه‌... هتد. (وه‌رگێر)

دریژه ی باسی نه وه له مه سه له ی قسه کردن له مسر په فرمانداری ده ریاوه دئ که هم موو ده سه که و ته کانی ناوی زه و ته دکاتو، سوپاکه ی ناوی بؤ شاره گه مارو در او ه که ده گوازی ته وه، نه مه ش تفاق و چه کی زور تر کردو وره ی خه لکی (عه کا) ی به م سر که و ته به رز کرد نه وه سوپاکه یان به توانا تر بو و خاچ په رسته کان له مه ترسان و هر چی که شتی نه وان بوو کویان کرده وه بؤ شه پر کردن له گه ل که شتی گه لی میسریدا، به لام جهنگه که به سر که و ته کی یه کلاکراوه یی هاته دی، پاشان که شتی به کی ده سه که و ته که بؤ رزگار کردنی فیه رن گه کان هاتبو و نه وه ی له ناوی دابو و سر نشینه کانی شی هم موویان ده ستیان به سر دا گیرا.

دوا ی چه ند پوژئ جهنگی ده ریایی ده سستی پی کړده وه، دوا ی نه وه ی که شتی گه لی کی زور له نه وروپاوه هاتن و توانی یان گه مارو ی (عه کا) بدن، نه تواندرا نازوقه ی بؤ دانی شتوانی په وانه بکری ت، (حسام الدین) تاکتی که که ی دوزیه وه که شتی به کی قه به ی ناماده کردو، ده ستوری به پی اوه کانیدا که جلی خاچ هه لگره کان بیوشن و ریشیان بتاشن و دوو خاچ به رز بکه نه وه، سر کرده کانی فیه رن گ وایان زانی نه وانه له خویان، بویه وازیان له که شتی به که هیئا که به ره و قدوس پروات، نه بجا به ره و (عه کا) رویشتن و تویش و زه وادیان پی بوو، خه می له سر گه مارو در او ه کان لابر د که پیو یستیان به خواردن و خوار د نه وه هه بوو، نه مه ی چه ند جاری دوباره کرده وه، تا فیه رن گه کان هه ستیان به پلانه کردو نه مه ش بووه هؤی پرو دانی جهنگی کی دریژ خایه ن به حیسابی هیرش و په لاماردان.

نه وه که شتی به گه له خه باتی سه ختی خؤی هه بوو له هه موو هه لو یستی کدا، دیارترین هه لو یستیان سر که و تنیان بوو به سر که شتی به گه له کی فیه رن گیدا، کاتی کومه له کی زوریان هاتن به شوین حاجیانی مالی خودا داهاتن، نه وانه هر به تالان کردنی نه وانه نه وه ستان که پی ییان بوو، به لکو شمیریشیان له راستدا هه لکی شان و ده ستیان کرد به کوشتیان تا له یه کریان دابرن، (سه لاحه ددین) زور به توندی رقی خؤی به (نه رناط) نی شاندا که پاشای (که په ک) بوو که به م کاره ی

هەلسابو، دواى ئەوەى لە داهاتودا لە شوێنێکی تر پێیگەیی کارەساتی خۆی بەسەردا هینا، چونکە بەقسەى ناشیرین سوکایەتی بە کەسایەتی پێغەمبەرى خودا ﷺ کردبوو، (سەلاحەددین) مووہکانی پێگرتبوو، سۆیندی بە خودا خوارد کە تۆلەى لى بکاتەووە کارەکەشی هینایەدى.

ئەمە بەشێک بوو لە خەباتی کەشتییەگە لەکانو، ئەگەر (ابن خلکان) بەهۆی گیرانەوێ خۆی لەوێ باسمانکرد بە وێژدانەو بە (بهاء الدین قەرەقوش) چووبی، منیش بۆم هەیه بە وێژدانەو لەگەڵ (حسام الدین لؤلؤ) دا بچوێتمەووە، داستانێ لەمەر ئەمەو دەگیرمەووە، لەژێر ناوێشانى (ئەمیری دەریا) دا دەینوسم کە لە ناوەرۆکدا بەشێکە لە میژووی (سەلاحەددین).

سەرلەنوئ بەرەو (شام)

هەر کارەسات و ناستەنگەکی (صلاح الدین)م خوئندییتهوه که له ژیانیکی پەر
له کێشهیدا له بەرامبەریدا خەباتی کردوو، ئەم قسەیهی شاعیر (ئەبو تەمام)م
دەهاتەوه یاد که دەلی:

لقد علمنا ان ليس إلا بشقّ النفس صار العظیم يدعى عظيما
طلب المجد يورث المرء خبلا وهموما تقضض الحيز و ما
فتراوه وهو الخلى شجيا وتراه وهو الصحيح سقيما
يمته العلى فليس يعدّ اليوسف بؤسا ولا النعيم نعيما
كل حال تلقاه فيها ولكن ليس يلفى في حالة مذموما

چونکه (سەلاحەدەدین) هەر لەوکاتەوه که وەزارەتی (عاضد)ی گرتە دەست
شەویکی پشوی نەداو نەحەسایەوه، دوژمنانی تۆقیانداوو، هەبوو لەو دوژمنانە
ناشکراوون که بەهۆی پەلامارە دوژمنکارانە تاوانکارەکانیان دەیانناسین، دوژمنی
شاراوه نادیاریشی هەبوو که ئەوانە هاوپەیمانەکانی بوون لە مسوڵمانان که
پرواڵەتیان بە خۆشەویستی پیشان دەداو فرت و فیلتیشیان بە دزییەوه لێدەکردو
پلانیان لێدەگێڕا، لەوانەش خزمەکانی خۆی لە ئامۆزایەکانی که ئەو شکۆیەپانی
بە شایستەمی ئەو نەدەزانی و وایان دەزانی قابیل بە ئەوانە، که چۆی (ئەبیوب)ی
باوکیان خۆشی کۆرپەکی خۆی لە ئەو بەشایەنەتر دەزانی و، بەوێی پازی بوو که
لەژێر بەیداخی ئەودا کاربکات.

چونکه سۆزی باوکیته هیج بواریکی بۆ کیسه رکێ نه هیشتهبۆوه، هه رچی خزمایه تی براهه تی و مامیتیه ناسانه که خۆه رسته کان شیرازه ی بپچرین^(۱).

(۱) جوانترین نمونه له قورئاندا بهسرهاتی یوسف و براكانيهتی، كاتتی و تيسان ... ﴿يُوسُفُ وَأَخُوهُ أَحَبُّ إِلَىٰ أَبَيْمَا مِمَّا وَخَنَ عُسْبَهُ﴾ (يوسف - ۸)، واته: باوكان یوسفی له ئیسه خوشتر دهوئ، كه چی نیسه دهستهیه كین. لپړه دا نیره یی دهیانگری و، رقو كینه له دلیاندا دروست دهكات و، هانیان ددهات بو له ناوبردنی یوسف یان هرنه بی دوری بڅمنه وه. جا نه گمر گورانی پیغه مېهران ثم كارانه بكن بو خلكی تر زور ناسایی دهیت!

(ام یحسدون الناس علی ما اتاهم الله من فضله)؟ چه سودی و نفعی ناسته نگیکی گه و ره له بهرام بهر
 ږنگای خترو چه قداو، سرچاوه ی ژور گوناو تاوانی گه و ریه یو، ژور دهسکه وتی گه و ره له دهست مروژ
 ده دات، وه کو نیمانو دهسه لاتو، برایتی و، بهخته وهری و پیکه وه ږیان و ناسایش و خاځ و نیشتمان و خیزان و
 بیشکه وتن و سامان و نابروو ... هتد. (وهر گیتی)

که چی زهوی خاکی خواجه که مهبهستی دهیدا به بهنده کانی، ههتا ئه و فەرپهنگانهی ناگرهستی له گه لدا کردبوون پێیان شتیکی گه وره بوو که شامو میسر پیکه وه له ژیر فهرمانی (سه لاحه ددین) دابن، (نورالدین) که ته نیا شامی به دهسته وه بسوو زه قنه مووتی پیده نوشتین که پیاوی دلتیابوون و پشتگیریکردن بسوو، ئه ی ده بی حاله تیان له گه ل (سه لاحه ددین) دا چۆن بی که (میسر) یشی له گه ل (شام) دا گریدا وه، که پیاوی په لامارو په له کردنه، ئایا ههتا ئه و به سوارو پیاوه کانی هێرشیان ده کاته سهر بیده نگ ده بن که وا گوتمان ببات نه وان بی هیزو لاوازن، یاخود دوژمنایه تی خۆیان به داگیرکردنی میسری ولاتی له م زوانه دا پیشان ده دن، ئه و ده یزانی خه لکی بایه خ به ناگرهسته که ی ناده نو، نه وان ئاماده باشی ته وایان هه یه بو به ره وروبوونه وه، چونکه ده ریاهه ک و هیزو پیاو په وانه ده کات بۆیان و، ئه و کۆچکردهانی تینوی جهنگکردن زۆربوون و پێویسته جهنگه که ده ست پێبکات!

ئه مه پوخته یه که پێویستی به راڤه و لیکدانه وه ی روون هه یه، که وه کو گومانی (سه لاحه ددین) ی داگرتبوو، پۆژانیش سه لماندیان ئه مه واقعی که و راسته له په وانگه ی ئه و مسولمانانه وه ش که ده یانویست کیشه ی بۆ بنینه وه و ته نگاوی بکه ن ده رفه تیکی به په له یان بۆ هاته پیش، کاتی له دوو کاتی نزیک له یه کتریدا (سیف الدین غازی) شای (موصل) و پاشا (صالح ئیسماعیل نورالدین) شای (حله ب) مردن که هه ردوولا به نه ینی نه ویان نا په حه ت ده کردو پر وایان وابو که جه ماوه ری مسولمان بۆ ده سه لاتگرتن به سه ر جیهانی ئیسلامی بانگی شه ی ده که ن له ناو گه لی عه ره بییدا، ئه م ته نگانه یه ش کاتی خرایه پروو که دوو پاسپارده (الوصیه) ی هاوشیوه ی یه کتری نووسران، پاسپارده ی یه که مین (سیف الدین غازی) نووسی که ده قه که ی له سه ره وه یه که (موسل) پاش ئه و بۆ (عزالدین مسعود) ی برا که ی ده بیته و بۆ هیه ک کام له کوپه کانی نابی، چونکه نه وان هیشتا بچوکن و نه و نه دیان به سه له ژیر چاودیری (عزالدین) دا دوو شار سه ره پرشتی بکه ن، وه ک بلیی هه مو میراتی کۆکردۆته وه.

ره‌نگه ده‌نگو دۆی ئەم پاسپاردیه له پۆژانی دوایی ته‌مه‌نی شا (صلاح) له‌کاتی نه‌خۆشیه‌که‌یدا بۆ ئەو گوازارابیته‌وه، بۆیه پاسپاردیه‌ی خۆی بۆ (عزال‌دین مسعود)‌یش ده‌نیی، چونکه‌ وای ده‌روانی گهر ئەو ناوچه‌ بنه‌رتیانه‌ی ولاتی شامی له‌ ژێر چه‌نگدابی هه‌م میراتی (سیف‌الدین)‌یش ئەمه‌لاده‌بی به‌ مه‌ترسییه‌کی گه‌وره‌و هه‌ره‌شه‌له (سه‌لاحه‌ددین) ده‌کات، ئەنجا وه‌کو سه‌رده‌می (نورالدین) شام^(۱) بۆ خانه‌واده‌ی (زه‌نگی) ده‌گه‌رپیته‌وه. له‌سه‌روبه‌ندی مردنی (شا صالح)‌دا هه‌والی پاسپاردیه‌که‌ به‌ (عزال‌دین مسعود) گه‌یشته‌و ئەویش پوی له‌ (حه‌له‌ب) کرد، تا به‌و نزیکانه‌ بپیته‌ پالنه‌وانی به‌ره‌و پووبونه‌وه‌و، له‌ پێگای سه‌بخوره‌کانییه‌وه‌ هه‌والی پێگه‌یشته‌ که‌ سولتان به‌و نزیکانه‌ (میسر) به‌جێدیلی‌و به‌ره‌و (شام) ده‌که‌ویتته‌پێگا، چاکی ده‌زانی (سه‌لاحه‌ددین) کێیه‌؟ له‌ هاتنی ئەو ترسی بۆ په‌یدا بوو، داوای له‌ (عماد‌الدین)‌ی براکه‌ی کرد که‌ له‌ شوێنی ئەودا دابنیشی له‌ (سنجار)^(۲) و ئەویش بیی به‌ شای (حه‌له‌ب)، (عماد‌الدین) ئەم ئالوگۆره‌ی زۆر به‌ دل بوو، برپای وابوو چاره‌نووس له‌ گه‌ل ئەودا ده‌بی، چونکه‌ شامیه‌کان ده‌زانن ئەو په‌سه‌نه‌ نه‌ک یێگانه‌یه‌و، شاره‌که‌ش هی باوکییه‌تی‌و، (سه‌لاحه‌ددین)‌یش سه‌ربازه‌کی باوکییه‌تی‌و، ئەمه‌ش مانای ئەوه‌یه‌ که‌ ئەو خاوه‌ن حه‌قه‌ بۆ ده‌سه‌لاتگرتن به‌سه‌ر (حه‌له‌ب)‌دا وه‌ که‌س ئەو مافه‌ی نییه‌.

(۱) (شام) وه‌کو له‌ (المنجد)‌دا هاتوه‌: (رابردو به‌ هه‌موو سووریا وتراوه‌ شام، به‌لام له‌ سه‌رده‌می ده‌سه‌لاتی عه‌ره‌یدا بۆ (۷) که‌رت دابه‌شکراوه‌: (قه‌له‌ستین و نه‌ردن و حمسو، دیمه‌شق و قه‌نه‌سریز و عه‌واسیم و ثغور) هه‌رچی نیمرۆیه‌ ته‌نیا به‌ دیمه‌شقی پایته‌خت ده‌وتریت). له‌ کتیی (ترغیب اهل الاسلام فی سکنی الشام/ حبه‌ الاسلام عزال‌دین)‌دا هاتوه‌ له‌ (ل ۴۸)‌دا له‌ پیغه‌مه‌به‌ره‌وه‌ ﷺ که‌ له‌ (جامع الصغیر) و (مجمع الزوائد)‌دا (صحیح): {پیغه‌مه‌بر ﷺ پوی کرده‌ شام و عیراق و یه‌مه‌ن فه‌رموی {اللهم اقبل بقلوبهم علی طاعتک، و حط من وراعتهم}.

(۲) سنجار (شه‌نگاره): ئەم ناوچه‌یه‌ له‌ (کیتاب المقدس)‌دا به‌ (بابل) هاتوه‌و شوێنی (نه‌مرو) بووه‌. له‌ به‌رامبه‌رشدا: (سینجار) هه‌یه‌ له‌ نزیک سنوری عیراق و سووریا که‌ چیاکیکه‌ به‌سه‌ر شه‌نگاردا ده‌روانی (۲۰۰ - ۱ م) (المنجد فی الاعلام) (وه‌رگێت).

نهوانه له یادیان کردبوو که (سه لاهه ددین) له گهل په ونده کانی و پاشماوه کانی کار به دهستانی (زه نکي) دا له رابردوودا ریکه وتن نامه کی کرد بوو که دهسه لاتی له ژیر دهسه لات نهودا بو نهوانه، تا نهوان له گهل نهودا شانبه شانی یه کتری له بهرامبر هیرشی خاچ په رستیدا بهره و پروینه وه، کهس بو یی نه نه گهر (شام) چول بکاتو (میسر) بگریته دهست رینگای پی بگریته.

نهم رووداوانه به پهلهو به شوین یه کتریدا هاتنو، هه واله که به (سه لاهه ددین) گه یشت. پاشان کاره ساتی له مهش خراپتری بو هات که گویا هه ندی لهو هاوپه یانانه ی نهو له گهل (فهره نگ) و (باطنییه) کاندا بوونه سویند خواری یه کتری، تا وه کو کومه لیک دژ به (سه لاهه ددین) کار بکه!

(خاچ هه لگره کان) بهم ویلایه ته زور خوشحال بوون که نهوان به وانیان داوه، کهواته مسوگره بو (شام) دهروات و زور له خوشه ویستانو مریدانی نهو هه زیان نه ده کرد رووداوه کانی نهوانه بیزاری بکه، نه غیا ناهه نگه کی مالئاواییان له (دولی نیل) دا بو گیرا، وه کو دواچار. ناژانم بوچی خودا نیلهامی هه ندی له ماموستایانی مناله کانی نهوی کردووه که بهم هه لبه سته ی شاعیر له گهلیدا بدوین:

تقع من شمیم عرار نجد فما بعد العشیه من عرار

نهمهش گهواهی دانه که بونی ره شینی لیدی و، دلی (سه لاهه ددین) پیگیرا، کاتی نکولی تهواو له قسه ی ماموستا که کرا، نهو وتی مه به ستم پی له وه یه که نهو دهیه وی هه ندی دوور بکه ویته وهو بهسو هه ندی شنه ی (میسر) هه لمویت، وه مهسه له که لیزه دا چیژهو، چیژیش شتی که له کتیبیکاندا نییهو، چیگای داخیشه - سه لاهه ددین) له بهر نهو ره یشت که نه گه ریته وه...

(سه لاهه ددین) بهره و (دیمه شق) کهوته رینگاو، جه ماوه ره کی زوری له گهلدا بوو که نهک هه ر سه رباز بوون، به لکو بازرگانو پیای گه وره شی له گهلدا بوون بوته وهی، تا ده گاته (دیمه شق) هاوپرتی بکه، هه تا هه ست به ته نیایی نه کاتو، خه می

پرېوښنه وه، نه مېش هېسته كه له ناو عمره بډا باوه و له و كه سانه دا ده پېښن كه له هېلوښتې ترسناكدا ناسله مننه وه بډ رازېكردنې وه لامې هېلوښسته سؤزېيه كانو عاتېفېيه كان كه له دلېاندا ده جوښته وه، خاچ هېلگره كانېش به هاتنې نه و توښنو هېر يه كه بچار زانېان كه هېواله كه درؤ نېه كه بنه مالېه زهنگې له درېدا وه ستاونه وه، هېه له وانه كه په يوه ندى پتړه كړنو، سولتانېش به مې زانې و ناگادارى خؤى و هرگرت و سوبې كړد به دوو به شه وه، به شې به ره و (دېه شق) به سهر كړدايه تې براى پالوانې (بورى تاج الملوك) كه وته رېگا، به شه كه تېرېش له گهل خؤيدا مايه وه وهك ناماده سازه بډ جهنگ، برازاكه تېرېشې (فه روخ شاه) كارېكې ژيرانه كړد كه پالوانه كانې تربوو جېگړې نه و بوو له دېه شقدا، كاتې زانې خاچ هېلگره كان له دهورى (نه ردهن) دا كؤبوونه وه بډ جهنگيكي چاوه رېكړاو له گهل (سه لاهه ددين) دا نه و - خوا پادا شتې بډاته وه - به په له په لامارى (طبريه) و (عكا) ي داو، (شقيف) و (ارنون) ي خسته ژېر فه رمانې خؤيه وه و (۱۰۰۰) دېلو (۲۰ ۰۰۰) سهر مېرې له گهل خؤيدا هېناو، نه بجا هېلېكوتايه سهر كه نارې خؤره لاتې (نه ردهن) و دواى (۵) رؤژ گه مارؤدانې توانې گرنگترېن كؤشكه كه دېه ستې به سهر دا بگړې و، دواى نه وه ي فه رهنه گه كانې له ناوې رايانكرد مسولمانانې له ناودا نېشته جې كړد!

نهم هېواله خؤشه گه شته (سه لاهه ددين) و ده ستخؤشې له و پالوانه تيه ي برايه كه كړدو، چنده خاچ هېلگره كانو خه مبارې له ده ستدانې (عكا) و (طبريه) (شقيف) بوون، هنده دلخؤشې تېدا بوو بډ نه و تا تفاقه كې تېر بې بډ مسولمانان! كاتې سولتان گه شته (دېه شق) له براكه ي بېست كه نه و چهك و تفاقه ي دواى هېرېشې (نه ردهن) هېناويه تې ده توانې بېې به هېژېك بډ له شكرې مسولمانان، نه بجا زانې كه جه ماوهرېكې خاچ هېلگر له دهورى (طبريه) دا كؤبوونه وه به په له ده ستورى به (فه روخ شاه) دا كه بچېته مېدانېان و له ناكودا بيانگريت و، نه وېش به مېه ستې خؤى گه شت و به رامالېن گه شته شارې (بېسان) و گورج به ده سكه و تېكې زؤره وه بډ (دېه شق) گه پايه وه.

پۆلی (سەلاحەددین) لەبەرەمبەر دوژمنیدا لە (حەلب) دا زۆر دژوار بوو، هات تۆقیدا بێشەوی جەنگ داگیرسیتی، چونکە دەیزانی شارێکی مسوڵمانانەو، لە نیازی ئەودا نە مسوڵمانان لاواز بکات و پەلامارییان بدات، بە چاکی زانی بۆ (موسڵ) وازیان لست بێستی، لە پێگادا (الرہا) و (حران) و (الرقە) و (سروج (نصیبین) ی گرت، وەکو (حلب) لەبەرەمبەر (موسڵ) دا وەستاو، نەبیوست هێرش ببات، بە چاکی زانی خەلیفە (بەغداد) ئاگادار بکاتەو تا گرژی و ئالۆزی نێوان ئەو و ناحەزانیدا چارەبکات و مسوڵمانان زیانیان لێنەکەوێ، خەلیفەش هیچ کاریکی یەکاڵاکراوەی نەکردو، تەنیا پیاویکی ئایینی گەورە ناردەلا بۆ ناوەندیاری و ناوێرکردن!!

هەواڵ هات کە خاچ پرستەکان کۆبونەو بەتەمان هێرشێکی کاولکار لەکاتی ئامادە نەبوونی (سەلاحەددین) دا بکەنە سەر (دیمەشق)، بۆیە ناچار بوو گەمارۆکە هەلگری و بە پەلە باربکات، بەلام فەرەنگییەکان نیازیان نەبوو سەرەتا بەرەو (دیمەشق) بچن، بەلکو خراپەکاری و کاری تیکدەرانەو تۆقینیان خستە دەقەری (حۆزان) هەو، پاشان بەرەو کەنارەکانی (دیمەشق) چوون، لەکاتێکدا بوو کە جیگری سوڵتان مردبوو، زۆری نەبرد (سەلاحەددین) پەلاماریدان و نەیهیشت بە مەبەست بگەن دواى بە ئامانج گەیشتن بەرەو (حەلب) کەوتە پێگا و (عماد الدین) سەرکاری ئەوێ درەدۆنگ بوو لە کارەکانی (سەلاحەددین) و دەیزانی کە سوڵتان بشکێ ئەو ناچار دەبێ شەر لەگەڵ فەرەنگدا بکات و ئەویش ئەو هەرەکەت و هێزی نییە، بۆیە پێشنیاریکی بۆ (سەلاحەددین) ناردو داوای لێکرد کە (حەلب) وازی بدینی و بێتە والی بەسەر (شەنگار) هەو^(١) کە ولاتی خۆیەتی، سوڵتان بەو پێشنیارە دڵخۆشبوو، ئەنجا بۆ رازیکردنی دلی ئەو زیاتر لەوێش (خاپور) و (الرقە) و (نصیبین) و (سروج) یش بەو سپاردو بەمەش کردی بە هاوێیمانی خۆی.

(١) شەنگار (سنجار) لە (کتاب المقدس) دا (بابل) ه کە مەلەبەندی نەمرود بزووەو ئیمپروۆش بە زۆری کوردی نێزدی لێیە کە پاشاوەی کوردی دێرین (وەرگێڕ)

(حەلەب) مەیدانی خۆی بەتالکرد بۆ پالەوانی رزگارکەر و بە سوپاس و ستایشەو هاتە ناویەو، جارێکی تر بێ پکابەر شامی کەوتە ژێرچەپۆک، ئیستا پێویستە لەسەری کە دواى ئەو گێژەلۆکە هەلەشەیه خۆی بۆ خاچ پەرستەکان دەستبەتال بکات، خاچ پەرستەکان بەم ئەنجامە ترسان کە لەناکاوپا پرویدا و قەت چاوەڕێی ئەوەیان نەدەکردو، (ئەنتاکیا) لەتەواوی ئیمارەتەکان پتر ترسی پێ کەوتبوو کە میرەکەى دەیزانى لە نیازی (سەلاحەددین) دایە پەلامار بەدریو، ئیمروش کاتی ئەو هاتوو، بۆیە دەستیکرد بە هەلدان بۆ خوشنودکردنی سولتان و پازیکردنیو، کۆمەڵی دیلی مسولمانانی بۆ ناردەو، ئەمان و دلنیاى پێداو ئەنجا بە پەلە بە ترسو و لەرزەو رایکرد بۆ کۆنگرە بەستەن لەگەڵ میری (تەراپلوس) و شای (بەیت وەلەقدس)، تاپیکەو و توتووییکەن کە پێویستە ئەوان چى بکەن، ئیستا وا (شام) کەمێکی نەبێ لەگەڵ (میسر) دا هەمووی بۆ (سەلاحەددین) پاک بۆتەو و چۆلبوو.

یەکی لە ئەدگارەکانی سەرکردەى شارەزا ئەوێە کە بتوانی دلێ دوژمنانی خۆی بخوێنیتەو و ناگاداربێ بەو پوووانەى کە ئەوان بۆی دەچن لە هۆیەکانی لۆژیکی و ژیریژی، یان سۆزی و عاتیفی و لەکاتی تەنگانەدا جەلەوی هەلسوکەوت بەدەست خۆیەو بگرێ، (سەلاحەددین) لە ریزی ئەوانەدا بوو کە هۆشیارانە تاووتوویی ناحەزەکانیان دەکەن و، ئاکامەکەشی پشتی بەو بەلگانە دەبەست کە بەراست دانراو و دورن لەهەر ئەرکیکی دوور، پۆیشتنی شایەکانی فەرەنگ و میرەکانیان جینگای پروانینی وردی ئەو بوون، دەیزانی هەیانە کە مەیلی ناشتی دەکات و دەتوانی بە دل پازیکردنی نەرم بگرێو، ئەوێ سەربزێوییەش بکات نەک بەهۆی توانای زۆریەو، بەلکو بەهۆی سەر شیتییەکی بێ سەرو بەرەو هەبێ بێ وردبوونەو ئەو دەبیتە تفاقى ئەو لە جەنگدا.

یەکی لەو شایانەى خاچ هەلگر (ریچنالد) بوو، کە عەرەب پێیان دەوت (ئەرنات) کە لە بنەڕەدا تەنیا هەلپەرست بوو کە پڕاڵەتى تاکیه‌تى دروست

دەكەن، بئى حالىبوون لە مانای راستەقینەكەى، لە جەنگى خاچ پەرستیدا هەناسەى بۆ هیواى دوور هەڵدەكێشا لە سامان و پلەو پایەو فراوانى دەست رۆیشتن، ئەو لە ئەوروپادا خاوە خلیسك بوو، كەس بە شكۆدار ئاماژەى بۆ نەدەكرد، هیچ زمانى بە بەرپز باسى نەدەكرد، وە قەتیش لە زیندو نیشتمانى خۆیدا زەمینەى بۆ ناپەخسى كە هەلەكەوى و دەرەكەوى، بۆیە لە گەڵ سەرەرپۆیەكان كۆچى كرد، هەوالى بۆ هاتەپیش كە پیشەرەوى شاندىكى وەكو خۆى بكات، ئەمەش لە رینگای فیل و پیلانەكى داریژراوى خۆیەو بوو، بەلام ئاواتەكەى درێژخایەن نەبوو، هەلەشەییەكەى هانیدا وەكو چەتەو رینگى پەلامارى كاروانىكى عەرەبەكان بدات كە لە ژنو مندالیشى تێدا بوو كە خزمەكانیان پێیان سەرشۆرى و سوکایەتى بوو بکەوێتە ژێردەستیانەو، بۆیە بە گورجوگۆلى پەلاماریاندا، ئەویش نەیتوانى بەرگرى زەبرى یەكەم بگرێ و كەوتە ژێر دیلەتى سەردارى (حەلب) و (١٧) سالان بەدیلی مایەو، چونكە هیچ لە شاكانى فەرەنگ ئاوى لێنەدایەو، دەستى بۆ كێنەوێ رانەكێشا، ئەمەش مانای وایە كە ئەو كاپرایە لای ئەوان سەرەرپۆیەكى گەورەوێ و ئازادى بكەن و نەكەن هیچ خێرى بەناوچەوانەو نییە، بەلكو گیرانى رەگە بەرەستى بۆ و هەلەشەى ئەو نامێنى كە دوور نیە مەترسى بۆ كەسانى تریش پەیدا بكات.

بارودۆخەكە و هاتەپیش كە خۆى و گروپىكى وەكو خۆى بەرەلا بکرتن، بەلام ئەك بۆئەوێ بگەرێتەو بۆ تالانى بۆ سەر و بەرەو بەس، بەلكو بۆئەوێ پیرەژنى فریو بدات كە باوكى مردوو و میرنشینی (ئەردەن) بەدەستەو، وىستى پیاوێ بدۆزێتەو كە لە رینگای ئەوێ ئەو ماله میره بۆ ئەو بگەرێتەو، (ئەرنات) خۆى بردە پێش وەك گەنجى بە ئامادەبى و داواكارى خۆیەو و ئەویش وەكو مێرد پەسەندى كردو، لەچاو تروكانێكدا دەسەلاتى بەسەر گشت (ئەردەن) دا گرت، هەم جوتە قەلاى (كەرەك) و (شوبك) و وایزانى كە بەم هەلگواستنە لە هیکرایە دەبێ بە هاوشانى شاكانى (قودس) و (ئەتاكیە) و (تەرابلوس)، لەكاتێكدا ئەوانە لەگەڵیدا

کۆیوونه وه، پاش ئه وهی (حه له ب) که وته ژیر رکیفی (سه لاهه ددین) وه بووه پیایوی خاوهن هه لۆیست له (شام) دا، ده ستیکرد به ده رختنی په وتی هه له شه ی خۆی که گه لی خۆی بیزار کردبوو، نه وانیش به مه ترسیداریان داده نا بۆ خۆیان.

یه کئ له ته نگه به ره کانی ئاسۆکانی نه وه بو، له کاتیئکدا دوا ی (۱۷) سالان له دیلی به ربوو وایده زانی هیزی ئیسلام ههروه کو جارانی سه رده می نه وه، نه مه ش نه زانی یه کی ساویلکه ییه و شایانی نه و که سه نیه که فه رمان له میرنشینی (ته رده ن) دا ده ربکات و سه رداری نه وئ بی، کاروباری ئیمپرو ی له گه ل (سه لاهه ددین) دا جیا به له گه ل کاروباری دوینی (نورالدین)، نه گه ر مسو لمانانیش له سه ر یه ک بۆچون نه بن له به رامبه ر خاچ په رستاندا یه ک هه لۆیستیان هه یه و، نه گه ر که سیکی واش هه بی هه ز به وه نه کات (سه لاهه ددین) سه رۆک بی له به رامبه ری رای گشتیدا ناتوانی به گوئی نه کات و، هه موو پۆژیئک سه رکه وته کی هه یه و له شوینه که وه بۆ شوینیکی تری ده با ته پیئش!!

(ئه رناط) نه زانی کرد کاتی خۆی وه کو ریگرت نواندو هه لیکوتایه سه ر کاروانه دلیاو بی ترسه کان که بۆ مائی خوا بۆ هه جکردن ده چون و به مه به ستی قپان تیخستنیان و نه و ئاگر به سته ی له نیوان (سه لاهه ددین) و خاچ هه لگراندا بوو شکاندی و، کاتی به هاوارو قیژه هه ججابه کانی تۆقاندو به ناچاری به ره و شه هیدی بردن، وایزانی له شه ره که دا سه رکه وت و به سوپا وه به بیاباندا به ره و (ته یه اه) که وته ریگا و به دزیوترین شیوه رایگه یاند که تا (مه دینه) رانه وه ستی، تا جه سته ی پیغه مبه ری خوا ﷺ ئاگرتی به رنه دات!!

ئه م راگه یاندنه دزیوه ناشیرین بوو، کاریگه ری گورجی نه وه بوو (فروخ شا) سه رداری (دیمه شق) و برازای (سه لاهه ددین) به ره و (ته رده ن) پۆیی و سه رکه وتنی ده سته به ر کردو وه ک پیئتر ئاماژه مان پیئکرد.

بیگومان ئه م ده ستریزییه بۆ سه ر کاروانی حاجیانی بی ترسو، پاشان راگه یاندنی چون به ره و (مه دینه) ی روناک چاوگی ترسه بۆ سه ر هه موو مسو لمانان

كە وایان بە پىتويست زانى ھەموویان یەكەدەنگ بنو ھەر لە ئیستاوہ لە ژىر یەك ئالادابن، ھەستى مسولمانانە گۆڤا بۆ تورەییەكى بەگەرەمەو، نوینەرۆ غایندە لە ھەموو ناوچەیدەكەو ھاتنە لای (سەلاحەددین) و شای (قودس) زانى شكاندنى ناگرەستەكە لەلای (ئەرنات) دەبیته ھۆی داگیرسانی شەر بە پەلە و زویى، بۆیە نوینەرى ناردە لای سولتانو پاكانەى خۆی کرد لەوکارەى (ئەرنات) کردویەتى، بۆیە (سەلاحەددین) وەلامى بۆ شای (قودس) ناردەوہ كە داواى کردبو ھەچى (ئەرنات) گرتویەتى لە دىلى مسولمانانو سامانو دارایی ئەوان بى دواکەوتن بىگىرپتەوہ، (شا) بە ترسەوہ چووہ لای (ئەرنات) و پىتى وت كە داھاتو ھىرشىكى بە پەلە ھەبەو بۆی رۆنکردەوہ، بەلام ئەو گالتهى بە قسەکانى ھاتو بە لاوازو خەلەفاوى ناوژەدى کردو جەختى کردەوہ كە سورە لەسەر چون بەرەو (مەدینە)ى مۆنەوہرە.

چەند كەشتییەكى خاچ ھەلگران لە (ئەوروپا) وە بۆ (فەلەستین) رۆیشتو، ھەوای دەریای شەپۆلاوى بەرەو كەنارى (دەمىات)ى بردنو، (۲۵۰۰) حاجى تیدا بوو كە مەبەستیان نىشتەجى بوون بوو لە (قودس)دا، بۆیە (سەلاحەددین) فەرمانى گرتنى بە گورجى ئەوانى دەرکردو بە (عادل)ى براى راگەیانند لە (قاھىرە)دا كە بەپەلە بەم كارە ھەلسى، تا بیته وەلامى بۆ كارى (ئەرنات) دژ بە ھەجكارانى مسولمانان!

بەلام لیرەدا زۆرجیاوازی ھەبە لە نیوان ئەم كارەو ئەو كارەدا، ئەم شاستەمكارە بە شمشیر پاسایە سەرنشینەکانى ناو كەشتى مسولمانانەوہ، بەلام سولتانى شكۆدار لەگەل حاجیەکانى بى چەكدا كە شمشیری بیان ھەلنەگرتبو تەنیا بەدىلى گرتن، تاوہكو سەربەسەر بیان گۆرپتەوہ لەگەل دیلە مسولمانەكاندا.

پاش ئەوہى (حسام الدین لؤلؤ) سوپای (ئەرنات)ى شكاند لە پىگای كەشتیە گەلەكەییەوہ (الاسطول) جەنابى (سەلاحەددین) خۆی ھەلسابە پەرچ دانەوہى ئەم دەستدریژیە كە لەكاتى رۆیشتنى دا بەرەو (مەدینە) شوینی كەوتو، ھەلیكوتایە سەر كەشتیەكانى وەكو رابردوو بە كورتى باسماكرد تىكى شكاندنو، دا ھاتووش لە باسى (ئەمیری دەریا)دا ئەم مەسەلەییەو تىكۆشانى دلیرانەى ئەو بە درى—ژى

له لایهن خوینه ره وه ده خوینر یته وه .

(سه لاهه ددین) ده ستوری دا که ناماده بی بۆ سزادانی (ته پرات) له ناوه پراستی مالی خویداو سوینی خوارد که ده بی به شمیری خوی بی کوژی نه مهش له کاتی کدا که هه والی نه زانی نه وه له مهر پیغه مبه ری خوادا ﷺ به وه گه یشت و، نه م سویندهش بووه نه زره کی شهرعی که پیو یسته نه نجامی بدات، تا بزانی که پیغه مبه ر ﷺ له (یه شریب) دا له ژیر چاودیری خوادایه، بهر له وه ی له ژیر چاودیری مسولماناندا بی، سولتان روبری (نه رده ن) ی بری و په پیسه وه له گه ل سوپای فهره نگ که و ته شهر که له شوینی کی یه ک لایی که ردا بوو که وای لی کرن به تقو و له زره وه رابکه ن، له شکره که ی نه وه له گه ل له شکر ی (فه روخ شا) ی برایدا یه کیان گرته وه .

نه نجا پیکه وه هی رشیان کرده سهر ناوچه ی (غه وه ر) ی ده وری (به یسان = بیسان) و، له ویشدا تی شکان نه نجا پالنه وان نه گیر سایه وه و پشوی نه داو روی کرده قه لای (الکوکب) که قایم ترین قه لاتی خاچ په رستان بوو، شهره کی گهرم له ده وره که پیدا قه و ماو، سهر که و تن بۆ سهر بازی (سه لاهه ددین) بوو، به لام دوا ی نه وه ی کۆمه لی پالنه وان شه هید بوون .

(سه لاهه ددین) به باشی زانی که میرنشینی (ته رابلوس) و (نه نتاکیه) لی کتر دابری، نه مهش به داگیر کردنی (به یروت)، بۆیه چوو تقوی کردو، وشکانی و ده ریای لی گرتن، به لام ملکه چ نه بوو، بهر ه نگاری یه کی کرا که (سه لاهه ددین) وایزانی که نه م گه مار و دانه در یژه ده کی شیت و وای به چاک زانی به جی ی بیلی و نه و دیلان هی گرتو یه تی له ده وریه ریدا به سیه تی، له گه ل نه وه ده سکه و ته زۆره ی که له ناوه پراستی دهستی که و تو وه، دلنیا بوو له کاته کی تر دا ده چیت ته وه مهیدانی یه وه، کاتی (به لدوینی چواره م) شای (بیت المقدس) نه خو ش که و ت و په کی خست له به رتیه بردنی ده سه لاتدا، (جای لوز جنان) ی زاوای کرد به جیگری خوی که (به لدوین) ده سه لاتی به سه ردا نه بوو، هه لساویستی نازایه تی خوی پیشان بدات له بهرام بهر فهره نگه کاند او به ره و گوندی (قوله) له نریک (عهین جالوت) هی رشی برد که چهن د سالی دوا ی تی شکانی (ته ته ر) هکان ده نگ و دۆی هیه .

(سەلاحەددین) زانی کە (وەسی - جینشین) ی نوێ نازایەتی خۆی دەنوێنیو، ئەویش ویستی وانهیهکی بداتێ کە قەت لە یادی نەچێت، بە سوپایەك چوووە سەری کەلە سەروی سوپای ئەووە بیئت، هەوالا بۆ (جای لوزجنان) هات و لە هیکرا ترسی کەوتە دلو، ئەو خۆین گەرمییە عەنتەرییە هەیبوو کاتێ دەبیوت بەرەو (دیمەشق) دەچم بۆ رووخاندنی (سەلاحەددین) لە یادی کردو رای کردو هەلات.

(سەلاحەددین) بە چاکی زانی دەست بە سوپاکەیهووە بگرێ بۆ جەنگێکی مەترسیدارتر، چونکە مەسەلە ی (لوزجنان) کە بینسی ترسەنۆکانە هەلات و بۆی دەرچوو بە لایەووە گرنگ نەما.

حاجیه کانی مالی خوا ترسی (نەرنات) یان لەسەر بوو، هەموویان دەستەو دوعا پراوەستابوون لە خدا دەپارێانەو کە بەلای ئەم خۆین پێژە کەللەرقەیان لەسەر لاببات، لە هیکرا هەوالی سەرکەوتنی (حسام الدین لؤلؤ) یان بەرگویی کەوتو، خۆشی هاتبوو بۆ وەرزی حەج و هەندێ ئەو دیلانەشی پێ بوو، کە پێشتر بەر هەلستی یان کردبوو لەبەرچاوی ئەو کەسانەدا کوشتنی کە، لە جەنگە کە ی پێشتر پاریان کردبوو تا ببێ بەپەند و وانە بۆ ئەوانە ی کە بیانەوێ پێگا بە حاجیانی مالی خودا بگرن!

وەلامەکی یە کلاکراوەش بوو بۆ (نەرنات) تا ئاکامی خراپە کاریانی پیشان بدات، (سەلاحەددین) سویندی خوارد کە بۆخۆی بە دەستی خۆی لە گەلیدا دابەزی! وە ک بلێی وایزانیی کە ئەم پالەوانە مسولمانە سویندە کە ی لەبەرچاوی خەلکی تەنیا بۆ ترساندن بوو و لەو کەسانە یە کە لەبەر امبەر خەلکی دا سویند خواردنە کە ی بە هەند وەرناگریو، تەنیا مەبەستی تۆقاندنەو هیچی ترا!!

(سەلاحەددین) بیری لە تراژیدیای کلۆلی حاجیه دورکەوتووە کان دەکردهو بە دەستی ئەم پێگەرەو، ماوەییکی درێژ (کەرەك) ی گەمارۆدا، بەلام فریاگوزاری و کۆمەکییە یە ک بەدوا یە کە کانی ئەوروپییە کان یارمەتی بەرەهەلستی

فەرەنگەکانیدا، ئەم پالەوانە لە هەلۆیستەکە‌ی ورد بۆ‌وه‌و بی‌نی کە (کەرەک) بە‌م
زوانە دەر‌وخ‌ئ وەک دیارە کە میر‌نشینه‌کانی دەر‌وبەر‌ی دەر‌وخ‌ئ‌و، ئە‌نجا پ‌ی‌وی‌سته
یە‌کە‌جار سە‌ری ئە‌ژدی‌ها پان ب‌کات..... هەر ئە‌وه‌ش ر‌وده‌دات.

چهند گومانئ بی پښه پی دان باس ده کرین

چنده سهیره که زور بریار بی وردبونه وه دهرین، چهند سهیره شهونده ناسان بی که بابایه کی لیکولهر هه والیکي پیاو گه وره بی ده خوینتته وه هیچ شاعیره ک شانس نه بوو بی لای شه و رامینسی، یان دهرگای بهرپی شه دیبه کدا داخستبی و هه لسی شه بکاته بریاره کی گشتی له پربازی خویداو سهرکونه ی بکات که شه جهنگی له گهل شه دیبه کان و بیرتیزاندا کردوه.

نیمه ده زانین که شه و رهوشی (سه لاحه ددین) له ناویدا ژیاوه بوواری نه داوه که دیاری و به خشیش به شاعیرانو هه لبه سته ران بدات، که کارو کاسیان پی هه لاگو تن و مه دحه له وانه ی، که ستایشی مروت ده کهن و سهرزنشته و سهرکونه ی دوزمنه که ی ده کهن، نه غیا زور نابات هه ل و مهرجیان ده گوپی و، شه وانه ی جاران لیان ده خویندو داده به زینه سهریان ستایشیان ده کهن و، شه وانه ی ستایش و مه دحیان ده کردن لسی ده خوینن، شه مه له پښگای سهدان شاعیره وه ده زانین له میژودا، نه غیا له کاتیکدا بریار له سهر (سه لاحه ددین) دهرده که ی که پشسوازی له شاعیرانی ده ولته که ی نه کردوه کاره کان به ته رازوی راستی خوئی ناکیشین! ^(۱) شه پیاوه خه لکه که ی خوئی

(۱) سهریاری شه مهش مالی مسولمانانه، نابی دیناریکی به فیرو بدریت، نه گینا له گهل لی پرسینه وه ی خوایدا بهر وورو ده بیتته وه له (انيس المؤمنین/ صفوة سعد الله) دا هاتوه: {جاریک پوری-پلکی- عومهری کوری عبدالعزیز هاته مالی نه و داوای مالی زیاتری ده کرد له به یتمولالدا، کاتی چه ژور بین نیسکینه و پیاو ده خوات، وتی: شه عومهر مالی زیاترم ده وی له (بيت المال)؟ عومهر - خوا لسی رازی بی- له سهر خواردنه که ی هه لساو دره میکی زیوی هیناو سوری کرده وه له ناو توره که کی چنراوی ناو وتی: ها بگره شه زیاده یه. کاتی گرتی دهستی سوتاو بوراوه، کاتی هوشی هاته وه بهر وتی: پورم نه گهر شهو حالی توئی له گهل ناگری دنیا دا ده بی حالی توو من چون بی له گهل ناگری خوادا له په سلاندا؟ (ل: ۶۴). قورنانی

تەنگەتاو دەکرد کە ئەوەی لە توانایاندا کۆی بکەنەو بە ئامادەکردنى کەشتییەگەلەکانو، ئامادەکردنى تفاقى جەنگىو، بەهێزکردنى کەتیبە خەباتگێڕەکان! ئایا کەسێک دەرھەم و دینارى لە قورگی گەلەکەى خۆى دەریشتى چاوەڕێتى ئەوەى لێدەکرێ کە بە خۆراپی بە فێرۆى بداتو بە زێدەرپەوى بیدات بە شاعیرانو بیکە بە دیارى بۆ وەفدەکان!

(سەلاحەددین) قەت گەورەى خەباتگێڕان نیە گەر تفاقى شەر بە کەسانى بدات کە قسەو کردەوہیان وەک یەك نیە تەنیا بۆ رازیکردنى دلێ ئەوان! ئەو کەسەى لەرەوشتى چاخەکە بێ ئاگابێ هەم لە کلۆلێ سەرکردە، ئەنجا سەرکۆنەشى بکات کە لەگەڵ شاعیرانو ئەدیبان چاوەچنۆک بوو، ئەو کەسە لە جیگاکانى حوکمى میژووی دورە، چونکە کەس ناتوانێ ئەم شوێنانە بگرێ، کەسانى بیر تیژ نەبێ کە بزانی چۆن گومانو شتە نادیارەکانى دەورووبەرى هەلبەسەنگیشتى، ئەنجا لە بنج و بنەوانەوہ رای خۆى بدات.

دەلێن: (سەلاحەددین) ھەر بەوہ ئەوہستاوہ، دژایەتى لەگەڵ شاعیراندا بکات، بەلکو شاعیرانى بەھرەوہرى وەکو (عمارە - الیمنى) کوشتووہو، شاعیرى خواوہن ئیلھام بە ناوى (ابن عینین) شاربەدەر کردووہو، فەیلەسوفى (سەھرەوردی) کوشتووہو، بۆى نەبووہ ئەم کارانە دژ بە پێشەوایانى ئەدەبوو بیری ھاوچەرخ دا بکات، ئەوانەى باس لە میژووی ئەوانە دەکەن کە توشى سزای ئەو ھاتوون، بەبێ ئاگابوون لەو کارانەى کردویانەو، ناشیانەوێ رووداوہکان بە لۆژیکى بیلايەنىو وێژدانەوہ شى بکەنەوہ، بەلکو حوکم بە رۆژانەکى سۆزایەتى دەدەن. میژوونوسیش

مەزن دەفەرموی: ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ، وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ﴾ (الزلزلة/ ۷- ۸)، واتە: کسى کىشتى گەردیلەبێ چاکە بکات دەبیشتەوہو، کسى کىشتى گەردیلەبێ خراپە بکات دەبیشتەوہ. یەك گەردیلە بە پێى کیمیای نوێ تیرەکەى (۱ / ۱۰۰ ملیۆن کم) ئەمەش دادگەرى پەھای کۆمەلایەتى خواپە کە لە دواوژدا پەیرەو دەکرێتو ئەگەر بەشەکى کەم لەم دنیاىەدا لەم دادگەریە پەیرەوکرابایە لەکێشە نابوریەکان رزگارمان دەبوو! (وەرگێڕ)

قازیبەکی پاکە ناوێژەکی خاویتە، دەبێ قازی و ناوێژیکەریش لەکاتی بریارداندا سۆزی خۆی بەلواوە بنی و تەنیا پشت بەبەلگەو نیشانە بەستیت.

لێرەدا بەکورتی ئەم سێ کەسانە دەخەینەرۆ، تا بزاین (سەلاحەددین) چۆن ژیر بوو لە کردارەکانیدا، نەیتوانیوە سنور ببەزێنێ، تا جلەوی لە دەست نەپواتەدەر: (عمارە الیمنی): یەکتێ بوو لە گەرە شاعیرانی دەوڵەتی فاتیمی و ئەبیوبی، شاعیر و فەقیهزان بوو، لیکۆلەربوو، حەزی کردوو سوننی بێ لەسەر پێبازی شافعی بێ، لە چاخى فاتیمی دا بە ناشکرا لەسەر ئەمە پێی داگرتوو.

، فەرمانپەر و اش لە دڵسۆزی ئەو پازی بوو و دوژمنی ئەویش پێزی گرتوو و بە دلتی بوو، چونکە لەکاتی قسەکردن پوپامایی و دورویی نەکردوو و باوکیشی لە پیاو ماقولەکانی (یەمەن) بوو، سەرەدەمێ بلیمەتی ئەوی بینووە و وریای کردۆتەو کە نەکەیت لە هیچ مسوڵمانێ بخوێنی و هەجو بەکەیت، ئەنجا چوو سەردانی حەج، هەجەکانی بە میری (مەککە) گەشت و میر بینی کە مەرفەکی بەرپێژە، ئەمەش وای لیکرد نامەیکە سیاسی پێدا بنێرێ بۆ (میسر)، لە (میسر) دا ئەستێرەى ئەو دەرەوشایەو، چونکە وەزیری ئەویتی ئەوکاتە کە کارەکانی هەڵدەسوراند جەنابی (صالح) تولا ئیعی کۆری روززەیک بوو کە شاعیریکی بەهرەمەند بوو کە دولایەنی مەزنی تیدا دیاربوو: لایەنی کارامەیی لە جەنگدا، لایەنی بەهرەوێ شیعری لە جەنگی (البیان) دا، زانی (عمارە) مافی خۆی هەیه بۆیە لەناو دەست و پەییوەندی خۆیدا بەرزترین پایەى دایە.

ئەو پێژەى لە (عمارە) دا باس دەکری یەکتێ لەوانە ئەو بو کاتی بینی لەو کۆرۆ دەست و پەییوەندەدا جێبۆبە (تەبویە کە عومەر) دەوتری و بە خراب ناو زەدە دەکری و چۆن ئەو شیعانەى سنور بەزێنی و غلو دەکەن جێبۆیان پێدەئین، ئەو لەکاتی ئەم دیتنەدا بە تورپیی لە کۆرە کە چوو دەرەو خەلکە کەش زانیان کە بەچی تورپبوو، بۆیە لای شا (صلاح) پاشە ملە زانیان لێدا زانیان کە لێی بەرقدا دەچی، بەلام وەزیری دڵسۆز بە نەرمى بانگی کرد لێی پرسى بۆچی لیمان

دورده که‌ویه‌وه؟ نه‌ویش له وشه‌کانی گه‌یشت و وه‌لامی دایه‌وه که نه‌و فه‌رمانی خوا به‌جی دینی که ده‌فرموی: ﴿وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۚ وَإِنَّمَا يُنِيسُكَ الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرِى مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ (الانعام - ۶۸)، واته: نه‌گه‌ر نه‌وانه‌ت به‌رچاوکه‌وت که له‌مه‌ر نایه‌ت و نیشانه‌ی ئیمه‌دا ده‌که‌ونه قسه‌و یاس به‌ خراپه، تا ده‌چنه ناو قسه‌و باسیکی تروه‌و رویان لئی وه‌ریگیپه، نه‌گه‌ر شه‌یتان له‌یادت بباته‌وه هه‌ر که هاته‌وه‌یادت له‌گه‌ل گه‌لی سته‌مکاراندا دامه‌نیشه.

نه‌جا صالح پیکه‌نی وتکای لی‌کرد بئ سه‌رزه‌نشت بگه‌پیشه‌وه، نه‌ویش زانی ئهم گالته جاپیه دوباره ده‌بیته‌وه، بۆیه گۆشه‌گیری کردو به قاسیدی شای وت من ورده به‌ردو زیخ له له‌شه‌دایه نازاری به رده‌وامم ده‌دات و ناتوانم بگه‌پیمه‌وه. وه‌زیری شاعیر پیاوه‌تی تیدا بوو مه‌ردبو، زانی ئهم جوژه سوننی یه له‌و جوژه که‌سانه‌یه که چاکه‌ی له‌گه‌لدا ده‌کرئ بۆیه به‌م شیعه‌ری ستایش ده‌کات و بۆی په‌وانه ده‌کات:

قل لفقیه عماره:

یاخیر من اضحی یؤلف خطبة وخطابا

القی الائمة شافعیین فلن تری الا لدینا سنة وکتابا

نه‌گه‌ر پیزمان له په‌وشتی (عماره) گرتبئ گیانی ئهم وه‌زیره‌ش پیویستی به هه‌مان پیزلی‌نان هه‌یه^(۱).

له رازی‌کردنی (عماره) دا نه‌وه ده‌رده‌که‌وئ که وه‌زیریش بۆچونی وابووه، نابئی هیئرش بکریته سه‌ر خه‌لیفه باشه‌کان، به‌لام نه‌و ناتوانئ نه‌و زمانانه‌ی هه‌جو ده‌که‌ن بیان‌گریت.

(۱) نه‌وه‌ی له نیسلا‌مدا هاتوه‌و نکۆلی لی‌ ناکرئ نه‌وه‌یه که جنیودان و شه‌ر‌کردن له‌گه‌ل مسولماناندا گونا‌هی گه‌وره‌یه، پیغه‌مه‌به‌ر ﷺ ده‌فرموی: {سباب المسلم فسوق وقتاله کفر} رواه الترمذی والنسائی. واته جنیودان به مسولمان فاسقییه‌و، شه‌ر‌کردن له‌گه‌لیدا کوفه‌ه. (وه‌ر‌گێپ)

نه غا نهو سهرده می (طلان بن روزیک) دواى هاتو (شاور) هاته شوینی ودهیزانی که نهو په یوه ندى به دوزمنی نهووه هه بووه، بویه بانگی دانیشتنی خوی کردو، (عمار) به چاکی زانی ستایشی فرمانپوهه یه که بکات، به لام پیبازی نهوانه نه گرت که سهرزه نشتی سهرده می وه زیری رابردو ده که نه که به شوین فیتیه هه موو که س ده که ون، به لکو پیزی خوی پاراستو ناماژه ی به چاخی رابردو کرد که جینگای پزیزینه نهو ده لی:

زالت لیالی رزیک وانصرمت والمدح والزم فیها غیر منصرم
ولم یكونوا عـودوا ذل جانبـه وانما غرقوا فی سـیلک العرم
وما قصدت بتعظیمی عداک سوی لم یرضی فضلك الا ان یسد فمی

نم هه لبه ستانه پزپوهه کی جوانو مه به سته کی باشیان هه یوه مرؤفی پاکزو پیاوو مه رد نه بی نایانلیت، نهوانه یو بون سهرکونه ی بنه ماله ی (روزیک) یانده کرد بوزایکردنی دلی (شاور) له رقان پهنکیان تیک چوو که هه نهوانه یو بون رابردو ستایش و مه دخی نهوانیان ده کرد، کاتی (شاور) به پوی (عه ماره) دابزه ی هاتی و، سوباسی وه فاداری نهوی کرد هه ستیان به شلوقی و تیک چونه کی زور کرد! نه مه ش کاریک بوو ناچاروو بیکات، تا به هیمن و سنگ گوشاد وه سفی بکریت.

نه غا سهرده می (شاور) پزوی و چهرخی (سه لاهه ددین) هاتو نومیدی ده کرد لای (سه لاهه ددین) به هره و شانسی خوی ده سته کوئی، چو لای (ابن روزیک) و (شاور) دهستی که وتبوو، به لام (سه لاهه ددین) بوواری پی هه لا گرتنی شاعیره کانی نه بوو، چونکه سهرقالتی گرفت و ناسته نگی گه وره بوو، (سه لاهه ددین) له پله ی شیعر بی ناگا نه بوو، وستیاری نه ده ب و تامه زرو ی شیعر و هه لبه ست بوو، دیوانی شیعر خوی گه رمی جه نگی درخ کرد بوو که کاتی خوی له سهرده می هه رزه کاری سهره تاییدا له (هه لبه) له هه ندی پیره میرو پیاوه گه ره کانی وهرگرتبو نهو چهنده هه لبه سته کی به چاکی ده زانی و تا له دژوارترین کاتی جه نگدا ده یوتوه،

ده گپرنه وه له يه کي له جهنگه کاندایا داشتیکی کچه بجوکه که ی هاته وه ی یاد نه م
هه لبه سته ی شاعیریکی وت:

ذکرتک والخطی یخطر بیننا
وقد نهلت منا المثقفة السمر

نه مه هه لبه سته که له ره وشتی سه خاوه تی و دل گه وره یی یه وه هه لده قولی که له
هه سته ی شاعیره که مو نه وکه سه ی شاهیدی له سهر ده دات و ده یلپته وه دپته ده ره وه!!
نه م پاشایه ی کاره ساتی گه وره تو قی دابو، که نه رک ی قورس ماندووی کردو وه،
نه و پاره یه ی نیه که بیدات به وان ی پی هه لا ده لپن، نه م نمونه یه هه مو نه و
ناره زوانه داده پو شتی که ره نگه له ریگی مه دح و پی هه لا وتنی شاعیران و چاک
زانینی نووسه رانه وه پرواته ناو ده رونیه وه، به لام نه م هه لبه سته کی تی ده گری و
ناشکرای ده کات که ده وله تی فاتیمی چۆن گو ییان به نه ودا وه، چاویان لی ی بو وه:

وزرت ملوک النیل اذ زاد نیلهم
فأُجِد مُرتادی واخصبَ مرتعی
ملوک رَعوَالی حرمةً صار نبتها
هشیما رعته النائبات ومارعی
مذاهبهم فی الجود مذهب سنة
وان خالفونی فی اعتقاد التشیع

(سه لاهه ددین له سهر پلانی خۆی رویشته له بایه خدان به جهنگ و وه کو ئیمپرو
ده وتری ده نگ له ده نگ ی نه و بهر زتر نه بوو، پاشان خه لافه تی فاتیمی پروخا وه ک
راپردو و ناماژه مان پی کردو، دوو شوینه واری جیا له یه کتری پهیدا کردو، هه بو له
خه لکی پیشوازی له م واقعیه بینراوه کردو هیوای سهرکه وتنی بو خواست دور له

والله لا فاز بين الحشر مبغضكم

ولا رأى جنّة الله التي خلقت

أُثْمَتِي وَهَدَاتِي وَالذَّخِيرَةُ لِي

ولو تضاعفت الاقوال واتسعت

يا عاذلي في هواي ابناء فاطمة

بِاللّٰهِ زُرْ سَاحَةَ الْقَصْرِينِ وَابْكِ مَعِيَ

وقل لأهليهما: والله ما التحمت

لهفي ولهف بني الآمال قاطبة

على فجيعتنا، في اكرم الدول

ئەم شىعەرە كە ھېرش دەكاتە سەر (سەلاحەددىن) و دەولەتە كەى ئەو، ھۆيە كە
بۆئەو ھى كە ئەو كەسانەى دەولەتە كەيان پماندوو ە تۆلەى لى بكنەو ەو، دورىش
نىە (سەلاحەددىن) تورە بكات و، ھەرنەبى تا بە شىعەرە كانى كارنەكاتە سەر دللى
خەلك بىگىرى و زىندانى بكات، بەلام (سەلاحەددىن) نەرمى كېشاو، وازى لە
شاغىرە كە ھىنا كە ھەناسەى بدات و لە دللى خۆيدا وای دانا كە ئەو كەسەى دل بە
ئازار و خەمە دەبى شوئەك بدۆزىتەو ە ھەناسەى تېدا بدات، ئەنجا لە شىعەرە كەو ە
بى بىللى يان نامەيە كەو ە بى پەوانە بكى، شىعەرە پەخشانە كانىش ھەر لە سنورى
خەم بەرپى كردن و دللى خۆدانەو ە دانەما بۆو، ئەگەر (عمارە) سەيرى مەترسى
قسە كانى كىرەبایە سوپاسى خاى ئەكرد كە بەساغى دەريازى بوو ەو، گۆشەگىرى
ھەلدە بۆارد، بەلام كاریكى تری كىرد كە مەرقى ھۆشيار ئەگەر سنگى فراوانىش بى
چاپووشى تېدا ناكات، ئەو ەو ەگەل كۆمەللى لە ھەوادارانى خۆى چەند
كۆنگرەيە كى يەك بە دواى يەكیان بەست و لە ئاكامدا بېرياراندە كە پەيوەندى بە
شاى (قودس) و شاى (قوستەتینى) يەو ەكەن، تا ولات داگىرەكەن و ھېرشىكى
لەناو ەر بكنە سەر و ەزارەت. (سەلاحەددىن) و سوپايە كەى، كە خەرىكى كارى
(میسر) بوون پلانە كە بۆ شوئىنىكى تریش سەرى كېشا، كە پەيوەندى كردن بوو ە
(الباطنىيە) ە و ە لە (شام) دا تا خۆيە خشى بنېرن شېر لە لانەى خۆيدا بى ترس
تېرۆر بكات.

شانسی (سه لاهه ددین) وابو یه کئی له وانه ی ئاماده ی ئهم کۆره بوو سه ره به
(سه لاهه ددین) بوو، پالنه وان لیکنۆلینه وه ی له سه ره هه موو شتی دانا که پروده دات
کۆر له دوا ی کۆر دا، تا توانی په یامنی ری پیلانچه یان ده ست گیر بکات که نامه یه کی
نا پاکی کردنی پی بوو، نایا دوا ی ئهم نا پاکیه چی له (سه لاهه ددین) چاره ری
ده کری؟ ئهو (عماره ی) لی گه را بوو که چی ده لی له شیعیر بیلیت و، هه لۆیسته کان
بوور و ژینتی که شیوه نی ده وه له تی هه لگرتو وه رق و کینه ده جو لینی و هه لده گیر سی نی و
ره وانه ده کات!

گومان لەوە دانیه که لەناو ئەم شاندهی سهلاحه دیندا که سانی هه‌بووبی که هانده‌ری بۆ بێ دژیه (عمارە)، به‌لام (سه‌لاحه‌دین) خۆی سل نه‌کردو دانسی به‌ خۆیدا گرت، ئەنجا پلانه‌کی لێ کرا که پلانی دۆستایه‌تی کردن بوو له‌گه‌ڵ فەرهنگدا که دوژمنی ئیسلام بوون به‌ر له‌وه‌ی دوژمنی (سه‌لاحه‌دین) بن!

پێیسته که تۆله‌ بکاته‌وه‌و، له‌ دانیشتنه‌کی خێرا دا دادگایی بکری که ناشکرا بووه‌ له‌ شه‌ودا چ پلانیکیان دا‌رشتبوو، له‌ سیداره‌بدیته‌و هه‌لواسرێن و بکری به‌په‌ند بۆ که‌سانی تر، ئاوه‌ها (عمارە) سه‌ری لێ شیواو لایه‌نی ئەوه‌ی گرت که له‌ دوژمنی من یینیه‌ ناو خۆو تا خۆی و (سه‌لاحه‌دین) یش له‌ناو بیات!!

خۆزگه (سه‌لاحه‌دین) هه‌ر سه‌رته‌ا به‌ندی کردبایه‌و، بوواری نه‌دابایه‌ شینی خۆی راگه‌یه‌نی‌و به‌و گرته‌ له‌ پیلان گیران چه‌پا له‌ ده‌دراو، ئەوکاته‌ له‌م به‌لایه‌ رزگاری ده‌بوو!!

(سه‌لاحه‌دین) سته‌می له‌وانه‌ نه‌کرد که له‌دژی ده‌وله‌ت پلانیان گیرا و په‌مانیان له‌گه‌ڵ فەرهنگدا به‌ست بۆ داگیرکردنی ده‌وله‌ت، دیسانه‌وه‌ سته‌می له‌ (محمد بن نصر بن عین)ی نه‌کرد، کاتی بریاریدا دوربهریته‌وه‌ له‌ وڵات، ئەم شاعیره‌ لێ خویندنی (الهجو) وه‌کو هۆیه‌ک به‌کار ده‌هینا بۆ تۆقاندن و چاو ترساندنی ده‌وله‌مه‌نده‌کان و پله‌ داران، له‌سه‌ر پیاوه‌ گه‌وره‌کان ده‌پۆشتن و داوای به‌خشیشی لێیان ده‌کرد، هه‌ر که به‌خشیشیان له‌وه‌ که‌متر بووایه‌ که داوای کردووه‌ ئەوانه‌ی هیوايه‌تیان نه‌هیناوه‌ته‌ دی، به‌لێ خویندن پریشکی رق خۆی بۆ ده‌ناردن و، وای ده‌زانی که پۆژانی ناخۆشی (جه‌ری‌و) (الاخطل‌و) (الفرزدوق) ده‌گه‌رپه‌ته‌وه‌ که شیعره‌کانیان به‌ (المناقضة) ناسراوه‌، ده‌هات په‌لاماری شاعیرانی تری سه‌رده‌می خۆی ده‌دا، تا به‌ خراب ناوزه‌دیان بکاو باسی ئەو له‌ناو ئەو خه‌لکه‌دا بلاویته‌وه‌، به‌لام ئەو بیده‌نگی لێکرد، ئەنجا هه‌لیکوتایه‌ سه‌ر سه‌رۆکانی ده‌وله‌ت و قازیه‌کان و کاربه‌ده‌سته‌کانی، به‌لکو تا خودی (سه‌لاحه‌دین) له‌م په‌لاماره‌ شیعریه‌ بێ‌به‌ش نه‌بو په‌خنه‌ی له‌ ناته‌واویه‌کی سروشتی گرت له‌و داو وه‌کو جنیوتیک هه‌لی داو، ئەمه‌ش سوکایه‌تی

پێکردنە کەو پێویستە لێی بپێچرێتەو، بەلام (عادل) بەسەریدا پارێدو گۆیی بەم نەزانییە نەدا، ئەنجا دەستی کرد بە لێ خوێندن لە کەسانی تر لەوانە میرزا (الکاتب) و وەزیر و سەرکرده، لەو هەجۆر دا باسی مەسەلەی ناشیرینی دەکرد کە قەلەم ناتوانی بیانووسی، سوکترین سزای ئەو بوو کە بگیری، چونکە کەسانی بێ تاوانی تۆمەت بار کردبوو، ئاسانترین بێار کە لەو کاتە لەسەری دەرکرا ئەو بوو دارکاری بووختان کردنی (حد القذف) لێ بدریت، بەلام (سەلاحەددین) دەستوری دا کە لەولاتی ئەودا دوربجێتەو، ئەو بوو بۆ (هیند) دورخرایەو!

کەواتە: چۆن مەژووی بە ویژدان دەلێ (سەلاحەددین) ستمی لێکردوو؟! ئەگەر (ابن عین) لەسەر دەمی کەسانی بەر لە (سەلاحەددین) ژیا باوە کو (شاو) و (ضرغام) و، ئەو قسانە ی پێ گوتبان بێ دادگاییکردن لەسەریان دەدراو، لاشە کەشی لە دەشتدا بێ شاردنەو فری دەدراو، ئەمەش لە گەڵ کەسانێکدا کراو کە دەیه کی ئەو هەجریان نە کردبوو!

ماوەی هەجۆر کە درێژە ی نەکیشاو بۆ (دیمەشق) گەرایەو، سەردانی (قاھیرە) ی کردو، (سەلاحەددین) دیاری وای دایە کە کەس ئەودیارێی پێ نەدابوو، ئەنجا شا (عیسا) ی گەورە لێی خۆش بوو، ئەو هەجۆر کە کردبوو سەر خێزانی چاوی لێپۆشی، بە لکو کردییە وەزیری خۆی! بەلام نەیتوانی دەوام بکات، چونکە کاری وەزارەت لە کاری قەلەم جیاوازه، (المتنبی) بە شیعرەکانی خۆی لە خۆی بایی بوو، ویستی بێی بە میر بۆیە قسە ی لە گەڵ (کافور) کردو وتی:

وغير كثير ان يزورك راجل

فيرجع ملكا للعراقين واليا

واتە: (زۆرنییه گەر پیاده ی سەردانت بکات و بێی بە شایه کی عێراق وە کو والی). وە کافور بوو، سامان و مائی پێ بە خشی، ئەویش لە جیاتیان هەجوی کردو لێی خوێند، چونکە نەیکرد بە والی عێراق! (کافور) زانی ئەگەر ئەو بشیکا بە

وہزیر بہ کاری دہولت ہدائناسی کہ بیخاتہ ژیر فرمانی خوہوہو، ٹہو لہمہر
ٹہودا حہقی بہدہست بوو، بوہ وا دہلیم چونکہ سہرنہ کہوتنی (ابن عیین) و
داواکردنی چاو پوژی بہلگہیہ کہ لہسہرٹہوہ، کہ کاربہدہستان حہزیان نہ کردوہ کار
بدہنہ دہست کہسی کہ شایانی ٹہو نہ بیت! کہواتہ ہلویستی (سہلاحہددین) لہ
(ابن عیین) حیسابی ہیمنی و بہخشنہبی و لیبورڈنی لیڈہ کری، کہواتہ: چۆن دہلی:
ٹہو حہقی ٹہم ٹہدیہی پیشیل کردوہ، کہ لہ بہخشیش بی بہشی کردوہ.

قسہمان لہمہر فہیلہسوفی گہنجی شہید (یحیی کوری حسین سہرہوہردی)
ماوہ کہ رہخنہ لہ (سہلاحہددین) گیروہ ٹہو تہسلیمی بہ کورہ کہی دہکات و
فرمانی پیڈہکات لہ (دیمہشقد) کہ شا (صالح) بوو وازی لی بینی و بیداتہ
دہستی دادگا، زانراوہ کہ (سہرہوہردی) قسہی وای کردوہ کہ تیروانینی
نادیاریان ہہبوہو، مانای (الحلول - الاتحاد - الوحده الوجودی) بہخشیوہ کہ
فہقیہکان لہ دژیدا جہنگ دہکنو، بگوکیان بہبی باوہر ناودہبن.

ہواں گہیشٹہ (سہلاحہددین) کہ (صالح) کوری فہیلہسوفہ کی ہلباردوہ
کردوہ بہ ہاوری، کہ قسہکانی پیچہوانہی زانیاریہ ٹیسلامیہکانہو، فہقی و
مہلاکانی دیمہشق کہوتونہ مہقو مہقو لہمہر کورہ کہیدا کہ بہم چہشنہ پیزی لہم
تاوانبارہ خراپکارہ گرتوہو و پیشوازی لی کردوہ، ٹہم فہقی و مہلایانہ نامہیان بۆ
(سہلاحہددین) ناردو، (سہلاحہددین) ناچارکہ کہ بریاری دادگایکردنی بدات لہ
کورہ کی ناشکرادا، تا حہقیقتی کاری ٹہو ناشکرا بی، (سہلاحہددین) تہنیا
فرمانی بہ دادگایی کردنی بہ ناشکرای داو، فرمانی بہ کورہ کہشی داو،
کورہ کہشی بہ ناچارہوہ فرمانی باوکی وہلام دایہوہو، قازی دیمہشقیش
نہیدہتوانی کتیبیکانی ٹہم فہیلہسوفہ بخوینیتہوہو پرواتہ ناو بنجو و بنہوانی
فہلسہفی قولی ٹہوہو، لہناو ٹہو رستانہدا کہ کردنی بہبابہتی شہرہ قسہو
دہمہتہقی ٹہوہو بوو، کہ دہلی: (خودا بہ توانیہ کہ پیغہمبہری دروست بکات.

قازیش پوی له (یه حیا) دەکات و دەڵێ: (تۆ باست کردووه که خوا دەتوانی پیغەمبەرێ دروست بکات، ئەمەش مەحاله دواى محمد ﷺ هیچ پیغەمبەرێ نایەت.

(سەهرەوهردی): (توانای خوا بێ سنوورهو که فەرمووی بەشی ببە هیچ شتی ناتوانی پێگای پێ بگریت).

قازی وتی: خوا بەسەر هەموو شتی توانایە، بەلام ناتوانی پیغەمبەرێ دروست بکات، ئەمە مەحاله.

(سەهرەوهردی) وتی: ئایا مەحالی دروستکردنە که بە رەهایی یە یان نە، قازی نەیتوانی لەم پرسیارە تی بگات، نەخوازەلا، که بتوانی وەلامی بداتەو، چونکە ئەم فەیلەسوفە دەیویست بلی: لێرەدا توانای هەیه بەهێزو، توانای هەیه بەکردارو، دەتوانی بەهێز پیغەمبەرێ دروست بکات، بەلام بەکردار ئەمە قەدەغە کراوه، چونکە خوا لەمەر پیغەمبەرە کە دەفەرموی: ئەو دوا پیغەمبەرە، ئەمە بوو مەبەستی ئەو لە دروستکردنی رەها (المطلق) و دروستکردنی پەیوەست کراوه (المقید).

لە بۆچونەکی سەمکارانەدا، قازی فتاوی کوشتنیدا، که بە فەیلەسوفی زندق ناوژەدی کردو، شا (صالح) وەکو باوکی ئاماژەى پێدا بوو ناچار بوو حوکمە که جێ بەجێ بکات!

لێرەدا دەپرسین کێ فەیلەسوفە کەى کوشت، (سەلاحەددین) یان قازی سەمکار؟!.

ئەو کەسانەى لە سەر ئەم شتەیه شت دەنووسن بۆ ئەو پرایە دەچن که (سەلاحەددین) دژ بە فەلسەفە جەنگاوه، کەچی (سەلاحەددین) نەیتوانیوه که بپەرژێتە سەر فەلسەفەو کێشەکانی، بەلکو تەنیا گۆی بە ئەوانەدا، تاوانە کەش لەسەر ئەستۆی ئەم قازیەیه که بەبێ توانستی و ئامادەیی حوکمە کەى دەرکرد.

روژی حیتین (الحطین)

جەنگی (حطین) بەشیکی گەورە لەشیکردنەوی میژوونووسانی فەرەنگی گرتوو، چونکە هۆشیاری یەکی یەکلاکەرەو بەو بۆ کۆتا هاتنی پۆلی خاچ بەرستی لە خۆرەلاتداو خەون و ئاواتی ئەوروپایی نەهێنایە دی کە ئەوانە ی ئەم جەنگە سەمکارانەیان هەلگیرساند دُنیا بوون کە سەرەدە کەون^(۱).

ئەگەر لە مۆتوربەکان کەسیک هەبوی هەولێ دابی بریسکە ی سەر سۆپهێنەری سەرکەوتنی (سەلاحەددین) بکۆژیتیتەو، لە کاتی کدا ئەو سۆپایە لە لایەن خاچەکان بۆ ئەم مەبەستە کۆکرا بوونەو تیک شکاند، بەو پاساوی کە چەند هۆکاری بەشاریان کردوو لە شکاندنی خاچ بەرستەکاندا بە بێ ئەوی پەڕێندیان بە شەرەو هەبوی، ئەوی بەرپەرچی ئەو دەواتەو ئەو یە وەکو دەیزانین کە ئەم پالاوانە جەنگییە خۆی بارودۆخی پەڕێست بە جەنگی یەو

(۱) بۆ زانین صلیبەکان لە فەرمودەدا ئاماژەیان بۆ کراوە چەند جاری پەلاماری جیهان دەدەن، دوا جار ئەمەیانە کە پیغمبەر ﷺ پێشبینی دەکات و دەفرموی: {ستصالحون الروم صلحا أمنا، فتفزعون انتم وهم من وراءكم، فتنصرون وتغنمون وتسلمون، ثم ترجعون حتى تنزلوا بمرح ذی تلؤل، فیرفع رجل من اهل النصرانية الصلیب فیقول: غلب الصلیب، فیغضب رجل من المسلمین فیدقه، فعند ذلك تغدر الروم وتجمع للماحمة} رواه ابو داود {۴۲۹۲-۴۲۹۳} واتە: نایندە پێکەوتنەکی ناشتیانە لە گەڵ رومدا سۆر دەکەن نێو ئەوان {بە هاوێمانی} لە گەڵ دوزمنی دەچن و سەردە کەوت تالان دەگرن و، سەرفراز دەبن، پاشان دەگەڕێنەو، دادەبەزنە ناوچەکی میترگاری تەپۆلکاو، پیاویکی نەمرانی خاچ هەلدەگرن و دەلێ: خاچ سەرکەوت، ئەنجا یەکی لە مسولمانان هەلدەستی و لێی دەدات، ئەوکاتە پۆم سەم دەکەن و بۆ داستانە کە کۆدەبنەو. {نەم (داستانە - الملحمة) لە فەرمودە ی تردا بە (الملحمة الکبری) ناسراوە. پروانە (سنن ابی داود/ الفتن). بۆ نمونە هاتوو: الملحمة الکبری وفتح القسطنطینیة وخرج الدجال فی سبعة أشهر} واتە: داستانە گەورە کە وێزگاری قوستەنتینیەو هاتنی دەجال لە (۷) مانگدا یە. (وەرگێڕ)

هه‌لده‌سه‌نگاندو، ئەو هۆیانە‌ی دە‌زان‌ی که دە‌بنه‌ هۆ‌ی شکست پێ‌هێنان‌ی دوژمنه‌که‌ی، ئە‌نجا هه‌لده‌ستا ئەو هۆیانە‌ی ده‌کردن به‌ئامی‌ڕێ‌ بۆ سه‌رکه‌وتنی خۆ‌ی. ئە‌وه‌بوو، (سه‌لاحه‌ددین) کارامایی پامیاری ژیرانه‌ی هێنایه‌دی. له‌گه‌ڵ ئە‌و تێبینیه‌شدا که مستهر (چرچل)ی سیاسه‌ته‌دارو فیل‌بازی گه‌وره‌ و توپه‌تی له‌شی کردنه‌وه‌ی جیگا که‌دا که زۆری سوپای مسو‌لمانان هۆکاری سه‌رکه‌وتنه‌ که‌بووه‌، ئە‌مه‌ش به‌وه‌ وه‌لام‌ی ده‌دری‌ته‌وه‌ ئە‌گه‌ر هات‌بایه‌ سوپای خاچ هه‌لگران له‌ میرنشینه‌کانی جیا‌جیای فه‌رپه‌نگیدا به‌ جوانی سه‌رکردایه‌تیان کرابایه‌ به‌ پێ‌کی و نه‌خشه‌کی تۆکه‌دار به‌ره‌و جه‌نگ به‌پێ‌ کرابان ژماره‌یان له‌ له‌شکری سه‌لاحه‌ددین پتر بووه‌. زانراویشه‌ که که‌شتیه‌کانی فه‌رپه‌نگی به‌ درێژایی رۆژانی داگیرکردنی خاچ هه‌لگرێ‌ له‌ کۆمه‌کی به‌رده‌وام دانه‌پراون.

ئه‌وانه‌ی هه‌لمه‌ته‌کانی خاچ په‌رستی به‌ (۷) دانه‌ له‌ قه‌لم ده‌ده‌ن^(۱) ته‌نیا مه‌به‌ستیان له‌و جه‌نگه‌ ره‌سمیانه‌یه‌، که پادشایه‌کانی به‌ شیوه‌ی میری ده‌رکه‌وتوون پێ‌شپه‌وه‌ی یان کردووه‌، هه‌رچی که‌شتیه‌کانی رابردو بوو که کلیسا به‌ری‌وه‌ی ده‌بردو به‌رده‌وام په‌وانه‌ی ده‌کردو په‌وانه‌کراوانی خۆیان بۆ ته‌واوی (ئه‌وروپا) ده‌نارد له‌ باشوره‌وه‌ بۆ باکور که مژده‌ی لی‌خۆ‌ش‌بوونیان راده‌گه‌یاند له‌ گونا‌هه‌کان بۆ

(۱) له‌ کتێبی (صلاح الدین الایوبی/ ولید نویه‌ض) (ل: ۱۲۲) ناما‌وه به‌ گرت‌ترین هه‌لمه‌تی خاچیه‌کان ده‌کات، نه‌مانه به‌شێکن له‌وانه‌:

۱- ده‌ست پێ‌کردنی هه‌لمه‌ته‌کان له‌ نه‌نده‌لوس و پوخانی (طلیطة) و تولیدو له‌ ناوه‌راستی نیسپانیادا (۱۰۳۱-۱۰۸۵ ز)

۲- پاپا نه‌ریانی دووم دوا‌ی کۆنگره‌ی کلیرمونت له‌ سالی (۱۰۹۵ ز)دا ناردنی په‌لاماردانی بپاردا.

۳- هه‌لمه‌تی دووم له‌ (۱۱۴۶ ز)دا ده‌ستی پێ‌کردو له‌ پێ‌کانی ناما‌جی دا سه‌رنه‌که‌وت و ولاتی پورتوگالی له‌ (۱۱۴۷-۱۱۴۹ ز) دامه‌زراند.

۴- هه‌لمه‌تی سێ‌یه‌م له‌ (۱۱۸۷)دا له‌ گێ‌رانه‌وه‌ی قودسدا سه‌رناکه‌وێت.

۵- هه‌لمه‌تی چاره‌م له‌ رێ‌به‌ری خۆی لاده‌دات و به‌ره‌و بێ‌زه‌نتی ده‌روات و قوسته‌نتینییه‌ ده‌گرێت.

۶- هه‌لمه‌تی پێنجه‌م (دمیاط) له‌ (میسر) داگیر ده‌کات.

ناما‌وه به‌ هه‌لمه‌تی تریش ده‌کات، به‌لام نێمه‌ ته‌نیا ئە‌م چه‌ند نمونه‌مان لی‌وه‌رگرت. (وه‌رگێ‌پ)

ئەوانەى سواری کەشتى دەبن و کۆچ دەکەن ئەم کەشتى يانەش بەردەوام لە کۆمەکی دان دانەپراون، مەگەر یەكێ که درەنگ بگاتە جێ.

کەواتە (سەلاحەددین) لە بەرامبەر سوپای کیشوهرى (ئەوروپا) چى بکات کە تەنیا سوپای شامو میسرى لەگەڵدا بوو لە شەردا، ئەگەر کۆمەکی و فریا گوزاری لە عێراق و کەنداودا بۆ هاتبایە ئەو چەند جارێک بوو^(١). ئەم پالەوانە بێ وێنەیه لە نامەیه کیدا کە بۆ خەلیفەى عەبباسى نارد سکاڵای کرد بە دەسەلاتى گىانی خۆى هەول بەدات کە میرانى مسوڵمان هانبدات کە بە پەلەو بێ دواکەوتن بە فریایە وە بچن، لە (بەندى) داها توودا^(٢) بەشیکى ئەم نامەیه باس دەکەین، لەم سکاڵا نامەیه دا باسی کردوو کە دەریا پوژانە دەیان کەشتى دەنێرێو، ئەگەر خاچ هەلگران (١٠) کەشتى لە دەست بەدەن لە جەنگى ئەودا ئەوان (١٠٠) کەشتى تریان بۆ دەنێرنەو!!

بەلام ئەو بە سوپایەکی سنوردار شەپدە کات بێئەوێ قەرەبوی شەهیدانى بکریتەو. گەر هاتبایە میرنشینه کانی خاچ پەرستى پر لە بەکری گیراوى ئەم لاو ئەولا نەبواوە و لەپروى زۆریشەو لە دەنکە چەوکان پتر نەبوان مانای وایە کە ئەم داوايەى باس لە زۆرى سوپای ئىسلامى دەکات ئەوکاتە لە بواری لە پێشتەردا بایەخى دەبوو! بۆیە باسکردنى ئەم زۆریە شوێنى رەچاوکردنە، ئەگەر بشوترێ

(١) لە کتیبى (الکرد فى دائرة المعارف الاسلامیة/ جماعة من المستشرقین/ ت: حمید ریبوار/ ل ٥٥) دا هاتوو، کە: (زۆریەى سوپا و لەشکرى ئەبیویەکان تورک بوون و ژمارەکی زۆریش کوردی تێدا بوو. لە سالى (١١٨٧ ز) دا (صلاح الدین) داواى لە کوردەکانى ناوچەى باکورى پویارى دیچلە کرد بۆ خەباتکردن، هێزى جەزیرە بێرو بەوێدا بڵاوونەو بە تاییەتى لە سالى (١١٨٨ ز) دا، بەلام هێزى دیارەکرو زۆر لە هۆزەکان زۆریەى کاتەکان شانبەشانی (صلاح الدین) جەنگى گەرمیان دەکرد، دیسان زۆریەى پلە داران و بەرپرسانى عەسکەرى لە کورد بوون، هەروەها کاروبارەکانى بەرزیش لەو دۆلەتە ئەبیوییه دا بە دەست کوردەو بوون}. لەوانە وەکو راپۆردوو باسمانکردن (سولتان مظفر الدین) ی هەولێرو (ئەبو هیجاء) ناسراو بە (میر حسام الدین) و زۆرى تر سەربازى کوپو نامۆزاکانى و براهەکانى کە بەشداری جەنگى (حطین) یان کردوو، وەکولە (مشاهیر الکرد و کردستان) و (ارییل بین الماضی والحاضر) دا هاتوو. (وەرگێڕ)

(٢) بەناوی نیشانی: (پەژارەکانى پالەوانێ / شجون بطل).

هه‌موو سوپاکه نه‌چوونه پێش، پرسیاره‌کی ده‌مکوته‌کر په‌یدا ده‌کات که ده‌پرسی: جا چۆن له جه‌نگی مردن و ژياندا نه‌چوونه پێشه‌وه بۆ جه‌نگ؟ وه بۆ چی ته‌گه‌ر وایه له ولاتی خۆیانده‌وه هاتوون؟!

به‌لام هۆیه‌کانی ده‌وری که‌ش وه‌ه‌وای جه‌نگه‌که که شیکارانی نه‌و‌روپی ده‌که‌ن به پاشاو، به‌کورتی ته‌مه‌یان بووه له‌سه‌ر میرنشینی (بیت المقدس) دا له‌ نیوان ته‌وانه‌ی چاویان تیپری بوو له‌ سه‌رکارانی میرنشینه‌کانی صه‌لیبی و ته‌که‌سه‌ی به‌ فه‌رمانی (بلدوین الرابع) به‌ شوێن گر (الوصی)^(۱) دانرابو، کاتی که (جان لوزجنان)ی شوێن گری ته‌وسیفه‌تانه‌ی تیدا نه‌چه‌سپابوو که شایسته‌ی بکات بۆ سه‌رۆکایه‌تی کردن، کاتی به‌ چه‌ند جه‌نگێکی دۆراو هه‌لساو شکۆی سیاسی پێ له‌ق بوو، شای نه‌خۆشیش که‌به‌کار تیکردنی راوێژکارانی له‌ هه‌لبژاردنی ته‌وداو به‌ شوێن گرو پاسپیرو هه‌له‌ی کرد، هه‌لێدا خوشکه‌که‌ی ته‌لاق بدات، تا په‌یه‌نده‌ی گه‌رمی به‌ خانه‌واده‌ی شاوه‌نه‌مینه‌یت.

پاشان (به‌له‌دوین ۴) مردو (به‌له‌دوین ۵) هاته جیگای که شایه‌کی منداڵکار بوو، له‌ ژێر پاسپاره‌یی (ریمۆند ۳). شای (ته‌رابلوس) ته‌م ده‌ستنی‌شان کردنه، دۆژمنکاری له‌ نیوان ته‌وو (وه‌صی) پابردودا په‌یدا کرد که دوو میرنشینی سه‌ربه‌خودی خۆی ده‌ست لێ کیشایه‌وه‌و، خوشکه‌که‌ی (به‌له‌دوین ۴) له‌ ڕیگای (قودس) وه‌ په‌نای برده‌به‌ر (هیکل) و داوای مافی میرده‌کی لیکرده‌وه له‌مه‌ر ڕکێفی ته‌و به‌سه‌ر (بیت المقدس) داو، به‌ په‌له‌تاجی شاهانه‌ی نایه‌سه‌ر خۆی و

(۱) وه‌شی (الوصی) یان (ولی العهد) به‌مه‌نای شوێن گردی، له‌ داوی مردنی سه‌رکرده‌دا. له‌ قورئان و فه‌رموده‌شدا هاتوه: ﴿وَوَرِثَ سُلَيْمٰنُ دَاوُدَ﴾ (النمل - ۱۶)، واته: به‌ میراتگرتنی پیغه‌مبه‌رایه‌تی و زانست.

له‌ (الاحکام السلطانیة) دا (المارودی) دا (سه‌رکرده‌یه‌تی به‌ دوو شیوه‌ داده‌مه‌زێ: یه‌که‌م که خه‌لکی به‌رپرس و راوێژکاری هه‌لی بۆین، یان سه‌رۆکێکی به‌ر له‌ خۆی دایه‌نیت) جگه له‌وه‌ش هه‌لبژاردنی خوایی هه‌یه بۆ په‌وانه‌کراوانی خوایی. ﴿اَللّٰهُ يَضْطَرُّ مِنْ اَلْمَلٰٓئِكَةِ رُسُلًا هَؤُلَاءِ اَلنَّاسِ﴾ (الحج - ۷۵)، واته: خوا هه‌لبژارده له‌ فره‌شته‌و له‌ خه‌لکی هه‌له‌بۆی‌ت (وه‌رگێت)

مێژده‌که‌ی و وه‌صیه‌ت و پاسپارده‌ی (ریموند) ی (۳) ی شکاندو، ئەوه‌ی دواییان بینی که ئەو له‌گه‌ڵ ده‌سه‌لاتی سه‌روکی ئایینی به‌ر یه‌کتری ده‌که‌ون، بۆیه ئەوه‌ی هه‌لبژارد که به‌ توره‌یی یه‌وه‌ بۆ (ته‌رابلوس) بگه‌ڕێته‌وه، ئەمه‌ش بووه‌ شوێنی رازی بوونی پکا به‌ره‌که‌ی که (ریموند) بوو له‌ ترسی ئەوه‌ی که ده‌سه‌لات به‌سه‌ر (بیت المقدس) و (طرابلوس) دا بگه‌ڕێ له‌یه‌ک کاتدا، بۆیه به‌ په‌له‌چون به‌یعه‌تیان به‌ (جان لوزجنان) هه‌ کرد!

ئهمه‌ش هه‌مووی مانای وایه‌ قسه‌ی فەرهنگه‌کان نه‌که‌وته‌ یه‌ک و نا‌کۆک بوون و، بوونه‌ چهند گروپ و تاقمێک و، هه‌ر پالنه‌وانیکی به‌ ئاگا له‌ شوێنی (سه‌لاحه‌ددین) بوایه‌ پێویست بوو ئاگاداری ئەم نا‌کۆکی و لێک ترازانه‌ بوایه‌ و، پێویست بوو بۆ هه‌ینانه‌دی په‌یامه‌ باشه‌که‌ی سود و که‌لکی لێ وهریگه‌ڕیت! هه‌رچی (ارناط) بوو له‌مه‌بێ ئاگا بوو، بۆیه‌ چو و په‌یمانی ئاگر به‌ستی به‌سترا و له‌گه‌ڵ (سه‌لاحه‌ددین) ییدا شکاند و، هات شوێنی خۆی له‌ (که‌ره‌ک) ^(۱) ده‌ست به‌سه‌ردا گرت که له‌سه‌ر پێگای کاروانی حاجیه‌کاندا بوو که له‌ (میسر) و (شام) هه‌ بۆ (حیجاز) ده‌چون و، ئەو حاجیه‌نە‌ی روت ده‌کردن و به‌ توندترین و په‌قترین شیوه‌ دارکاری ده‌کردن و هه‌کو پێشتر باسمان کرد. له‌به‌ر ئەمه‌ش هه‌له‌یه‌کی هه‌مان چه‌شنی کرد و، ئەنجا کاری کرد بۆ ناشت کردنه‌وه‌ی (سه‌لاحه‌ددین) به‌ دانه‌پێنانی ئاشکرای به‌ هه‌له‌که‌ی دا و، پێویست بوونی پیزگرتن له‌ ئاگر به‌سته‌که‌ (اله‌دنة) له‌مه‌ودا دا، به‌لام سه‌ر له‌ نوێ به‌ شیوه‌یه‌کی خراپتر په‌یمانه‌که‌ی شکاند هه‌و، هه‌ستا ناوی پێغه‌مبه‌ریش ﷺ به‌سوک ناوزده‌ کرد له‌گه‌ڵیدا.

(۱) که‌ره‌ک: له‌ (المنجد فی الاعلام) دا شارێکه‌ له‌ (ته‌رده‌ن) و کۆنه‌ به‌ (کیو مواب) ناسراوه‌ و کۆن قه‌ڵایه‌کی قایمی (مروا بین) بووه‌ له‌ (۱۱۷۷) خاچ په‌رست داگیر ده‌که‌ن و له‌ (۱۱۱۸) دا (صلاح الدین) قه‌ڵایه‌کی ده‌گیر و تا سالی (۱۹۱۰) هه‌ر له‌ سه‌ره‌تای چاخی مه‌سیحیدا باره‌گای مه‌ترانی بووه‌، (۱۳۰۹) بنکه‌ی مه‌مالیک ده‌بی، له‌ سالی (۱۸۴۰) ئیبراهیم پاشا داگیر ده‌کات و، قه‌ڵایه‌کی به‌ سه‌ر پێگای هه‌ج و بازرگانیدا ده‌یوانی. (وه‌رگێت)

(سہ لاحتہ ددین) نامادہ نہ بو له گهل کابرایه کی هه له شهی وه کو شهودا، بو مه به سستی نه وهی له میرنشینی بچوکی خوئی دایه زینتی، جهنگیکی به جیایی له گهل شهودا بکات. به لکو خه می گه وره ی نه وه بوو کار بو جهنگیکی زل بکات که هه موویان بیتنه جهنگی نه وه وهو سه ره غجامه که شی یه کلاکراوهو به دهنگو دوییت، نه وه ندهی به پیویست زانی که په یامنیژی بو شای (قودس) ره وانه بکات و داوای لی بکات که بو ره وانه کردنه وهی نه و مال و که رستانه ی (نهرنات) له حاجیه کانی سه ندبوو کار بکات، نه و دیلاننه ش که له ولات دور که وتنه وه بو غهیری مه سه له ی شه پر کردن نازاد بکات.

(نهرنات) وایزانی که نه م پالنه وانه نامادہ نییه بوئی دابه زیت و لوتی به رزبوو ناوه ندیاری (الوساطة) شای خسته نه و لاوه و قسه ی نابه جی بو (سہ لاحتہ ددین) گه پرایه وه که نه م تاوانباره دهرحق به پیغه مبهری نیسلام ﷺ کردبوی، نه ویش سویندی لی خوارد که ده بی به شمشیری خوئی تو له ی لی بکاته وهو شمشیری بلند کرد، به لام نه ک بو نه وه که داخوایه که ی ره فر کردبی، به لکو بو پیزنان له پیغه مبهری نیسلام ﷺ! نه غا بی دوا که وتن سوپایه کی گه وره ی نامادہ باش کرد بو به ره و رو بونه وه یه کی یه کلا که ره وهو، یه که م خه می نه وه بو له شکر ی ره وانه ی (بسرا) بکات، بو پاریزگاری کردن له کاروان و قافله ی حاجیه کان که دین، له ترسی نه وه ی (نهرنات) ی دوژمنی خوا ناپاکی بکات له گه لیاندا، وه کو (ابن شداد) باسی کرده به ناواتی خوئی گه یی و، قافله که به چاودیزی خوایی رویشته. نه م پالنه وانه به باشی زانی (نهرنات) ته مبی بکات و چووه (که ره ک) که (۱۲۰۰۰) سه ربازی له گه لدا بوو، له گه لیدا که وته شهرو دره خته کانی برین، نه مه ش له (الشوبک) دا! (نهرنات) خوئی حه شارداو شارده وهو غیره تی نه گرت له شوینیکی تاییه تی دا له گهل (سہ لاحتہ ددین) ده به ریکرا بچیته.

(سہ لاحتہ ددین) به ده سه لات گرتن به سه ر (که ره ک) و (شوبک) دا نه وه ستا، به لکو به نه غامدانی نه خشه یی هه لسا، که له مه ویه ر ناماده ی کردبو، له وکاته وه که زانی

ناکۆکی و ناتەبابی لەناو سەرۆک فەرەنگەکاندا ھەبە چاوەڕوانی کاتەکی دەکرد ئەنجامی بدات، ھەر لەوکاتەوێکە سانی ھاتن بۆ داواکردنی پشتیوانی لە دژی ناحەزەکەیدا، تا خۆی پێی قایم بکات، ئەو ھەوالی نارد بۆ (دورگە) و (شام) و (میسر) بۆ داواکردنی لەشکرەکە، دەستی بە ھیچ نەکرد، تا ئەوانە ی داوای کردبۆن بە تەواوی تەبیار بوون و بە پۆیشتن بەرەو (الطبرية) دەستی پێکرد کە شارێکە بە دەریاچەکەدا درێژ دەبیستەو ھەر بەم ناوێکە ناونراوە. ئەمەش بەشێکە لە بەرگری کە ھیچ کەسێ خۆیە دەستەو نادات، ھەتا ئەم خەباتگیرە ھەول ئەدات، چونکە قەڵاکە کە قایم و پتەو، چەند شۆرەکی ھەبە، کە لەناو پاستی دەریاچە کە (البحيرة) دا درێژ دەبیستەو دەوری دەدات، فەرەنگەکان زانیان کە چەنگە کە لە سەرپێیەو ئەوێ ئاگر بەستە کەشی شکاندووە (ئەرنات) ە نەک (سەلاحەددین) و ئیستا بەرەو رۆبۆنەو پێیستە، شای (قودس) بەباشی زانی بە پەلە داوای جەنگ بکات، چونکە (تەبەریە) لە ژێر رکێفی ئەو دایەو لە (قودس) یشەو نزیکەو لە نیوان سەعاتێک و سەعاتەکی تردا سوپای مسوڵمانان ھەلی دەکوێتە سەر!

یەکەم کەس کە بە پیر بانگەوازی کەوێ چو (ئەرنات) بوو، کەوێستی پێزو بە ھای خۆی بگێڕێتەو کە رابردو بەھۆی شکانی لە (کەرەک) و (شویک) لە دەستی دابوو، (ھرقل) بە پێنگای (قودس) دا پەيامی بۆ میری (تەرابلوس) ^(۱) و (ئەتاکیە) ^(۲)

(۱) طرابلس: شارێکە لە لوبنان.

(۲) ئەتاکیا: شارێکە لەسەر (عاصی) یەو بە مۆزەخانەو مەلەبەندە کشتوکالییەکە ناویانگی دەركردو (سلوقس) (۱) نیکاتور) لە (۳۰۷ پ ز) بنیاتی ناو، تا داگیرکردنی رۆمانی (۶۴ پ ز) بۆتە پایتەختی سلجوقیەکان و، بارگەکی گرنگی شارستانی ھەلەنسی بوو ھونەرو ناوایی تێدا گەشە کردووە، یەكەجار مەسیحییەکان ناوی مەسیحییەتیان تێدا بردووە کورسی رەسولی لێدانراو لەوانەش پەترۆسی رەسول تا چوو رۆما، فارس لە (۵۴۰) وێزانی کردووە، لە (۶۳۶) مسوڵمانان پزگاریان کردووە، لە (۱۰۹۸) خاچ پەرست داگیریان کرد، وە لە (۱۵۱۷) دا کەوتۆتە دەست عوسمانیەکان و دەستیکردووە بە دواکەوتن. (المنجد في الاعلام). وە (نعیم بن حماد) فرمودووە ھیناوە ئەو کە (تابوت السکینة) لەوتیدا حەشارداوە نایندە دەدۆزێتەو.

ناردو ھەرپەشەي کرد که ھەرکەس سستی بکات لەودوانە که لە مەترسی دان بێ بەشیان دەکات و خۆشی ئەم دروشمە پیروزی خۆی ھەلگرتبوو (خاچی خاچەکان)، گوايە ئەمە تەختەيە که مەسیحی لەسەر لەدار دراو! وەستاو چاوەروانی سوپای کرد که لە داھاتودا بێت، ھەتا ژمارەیان خۆی لە (۵۰) ھەزار کەس داو لە دورەوہ لە دەوری (تەبەرە) دا خربونوہ بێتوہی لێی نزیک ببنوہ.

لێرەدا بەلگەي ئەم کەسە ھەرس دینێی که وتی: لەشکری مسوڵمانان لەبەر زۆری ژمارەیان سەرکەوتن، چونکە لەشکری (سەلاحەددین) لەم جەنگەدا نەدەگەیشتە ئەو پادەيە، بۆیە سولتان ھەولێی دا وکۆنگرەي راویژی بەستو پرواکەي ھانیدا، که ھەتا کاتی نوێژی ھەینی چاوەرێ بکات، تا ھەموو نوێژکەرەن بە ھاوارەوہ نزا بکەن..... رەنگە ساتی وەلامدانەوہ بێت، لە شەوی (شەممە) دا نەخشەيەکی جەنگی سەرکەوتوانەي کیشاو بە سوپاوہ پروباری (ئەردەن) ی بپری بۆ باشوری دەریاچەکەو سوپاکەي رەوانەي (سەفوریە) ^(۱) کرد که شوێنی کۆبونەوہی خاچ پەرستان بوو، زانی که ئەوان سەرگەردانن و لەسەر پایەک کۆنابنەوہ، ئەم سەرگەردانییەي بە ھەل وەرگرتو، ئەنجا بۆ (تەبەرەيە) کەوتە رێگاو، دواي جەنگیکی کورت خایەن کۆتەرۆلێ کرد، بەلام قەلا قایمەکانی بە شوری سەخت یان رێگر بوون لە داگیرکردنیداو، خێزانی (ریموند) لەناویدا بوو، که یەکی بوو لە کچە مێرەکان لەگەڵ منداڵەکانی و دەست و پێوہندەکانیداو ھاواری فریاکەوتنی بۆ سوپای خاچ پەرست نارد، (ریموند) زانی داواکردنی فریاکەوتنی لەلایەن خێزانی یەوہمانای چییە، بۆیە ھانی لەشکرەکەي دا که قەلايەکە رزگاربکەن و دەست پێشخەري بکەن بۆ ھێرش بردن، ھیچ چارەيێ نەبو بۆ تیک ھەلچون.

(ریموند) لە نیازیدا نەبو جەنگیکی یەک لاکەرەوہ لەگەڵ سوپای مسوڵماناندا بکات، چونکە لە دەسەلاتی (سەلاحەددین) تێدەگەیی لەو ھەلوێستەدا، بەلکو

(۱) سەفوریە: (المنجد في الاعلام) دا گوندیکە لە فەلەستین لە باکوری خۆرناوای (ناسری) یەو لە (۱۱۹۶ ز) دا صلاح الدین لە خاچ ھەلگرانی سەندەوہ. (وەرگێتی)

خه‌می ئه‌وه‌بو کاربو قه‌لاکه بکات و به‌س! به‌لام کۆنگره‌ی میره‌کان به سهرۆکایه‌تی شای (قودس) وه‌لامی پێشنیاری (ئه‌رنات)ی دایه‌وه، که ناچاریه ده‌بی هێرش بکریته سهر موسولمانان و چاودیری (سه‌لاحه‌ددین) له‌ دوره‌وه جموجۆلی سوپای خاچ په‌رستیان بینی، که به‌ره‌و شوینی ئه‌وان دین.

ئهم پالنه‌وانه له‌وپه‌ری خۆسازکردن دابو بۆ دابه‌زین و ده‌ستیکرد به داگیرکردنی شوینه ئاوییه‌کان و کانیاوه جیا‌جیا‌کان له‌و زه‌وییه وشک و روتهدا، چونکه ده‌یزانی له‌شکری تینو توانای خۆگرتنی نیه له‌سهر شه‌رکردن و ئاو له‌و جه‌نگه‌دا هۆکاری به‌ دیه‌نانی سهرکه‌وتن ده‌بی، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا مانگی (ته‌موزه) و گهرما له‌ قرچه‌دایه‌و له‌ سالاتی رابردوشدا گهرمایی پتیه، ئه‌نجا گهرده‌لول و ره‌شه‌ بای گر گهرم هه‌لده‌کات، ئه‌و هۆکارانه (سه‌لاحه‌ددین) گرنگی پێدان، به‌لام فه‌ره‌نگه‌کان له‌ ریزی پێشه‌وه‌ی ره‌چاوکردنه‌کانیان دانه‌ ناو، که‌وا چاک بوو شوینی خۆیان به‌جێ نه‌هێلن و ماندوبوونی ئهم رینگایه نه‌گره‌به‌ر که ره‌شه‌بای گراوی گهرمی لیوه هه‌لده‌کات و تا (سه‌لاحه‌ددین) بیزار بکه‌ن که ئه‌و په‌لاماره ده‌ست پێده‌کات و ئه‌و رینگایه ناسته‌نگه بگریته به‌رو پیاوانی ئه‌و ماندوبین به‌رله‌وه‌ی ههر دوو سوپاکان پێک به‌رپێن، ئه‌وکاته ئه‌وپه‌ری توانای هێرش بردنی نه‌ده‌ما، به‌لکو ئه‌وان ئه‌وه‌یان هه‌لبژارد وه‌کو (ئه‌رنات) ئاماژه‌ی پیکرد ئهم بیابانه‌ به‌رن، تا جه‌نگه‌که له‌ نزیکترین کاتدا کۆتایی پێ بێن.

(سه‌لاحه‌ددین) بینی که له‌تیراسای سوپای هێرشبه‌ردا ئاگر هه‌لبکات و، ئهم ره‌شه‌بایه ئهم گهرمی یه‌یان بۆ بگوازیته‌وه‌و، ئه‌مه‌ش زیاتر یان تینو ده‌کات و هیچ سهرچاوه‌ی کانی یه‌کیشیان ده‌ست ناکه‌وێ که تیری لێ بجۆنه‌وه، چونکه سوپای موسولمانان ئهم بیرانه‌یان له‌به‌رده‌می ئه‌واندا وێران کردووه. (د. احمد بیللی) له‌مباره‌وه ده‌لیت: فه‌ره‌نگه‌کان هه‌ولیاندا که له‌ په‌لاماره‌که‌یاندا ئهم پلانه یه‌ پیاده بکه‌ن که به‌ ده‌ستی خۆیان دایان رشتبوو، رینگا له‌ سولتان و له‌شکهره‌که‌ی بگرن و ده‌ست به‌سهر کارێزو سهرچاوه‌کاندا بگرن، کاریان ئه‌وه‌ بوو هه‌رکه هه‌نگاوه‌کیان هه‌لده‌هێنا ده‌که‌وتنه ژێر ناگری دوژمنیانه‌وه، نه‌یانتوانی به‌رده‌وام و سه‌قام گیرین،

هەندى له تىپەکانیان گەمارۆ دەدران و بەرەو گرتوخانەکان دەبران سەربارى ئەوەى
 کە فەرەنگەکان زۆریان پێویستى بە ئاو هەبوو لە مەیدانى جەنگداو، بۆ دەست
 بەسەر داگرتنى هەولێ خۆیاندا، بەلام کەوتنە ناو خراپترین زیانى کردەوکانى
 خۆیانەو، گەرمى خۆریش لەم رۆژە گەرم و بەتینەدا زیاتر تەنگاوى کرد، نە هیچ
 دارو درەختى هەبوو بچنە ژێر سیبەریههه، نە ئاوى هەبوو تینووتى خۆى پى
 بشکێنن، ئەم کارەساتە گەورانە لە مەترسى سوپای مسوڵمانان لەسەریان توندتر
 بوو، بۆیە ناچاربوون پاشەکشە بکەن، تا پلانەکی تردا برێژن. بەلێ تىپى لە
 لەشکرە کە هەر زوو پاشەکشەى کردو مسوڵمانان بە پلانێ لێى حالى بوون و
 بەباشیان نەزانی، کە شوێنیان بکەون، بەلکو بەچاکیان زانی لە شوێنى خۆیاندا
 میننەو، تا هەلۆیستە کە ئاشکرا دەبی، لێرەدا (سەلاحەددین) فەرمانی دا سوپاکە
 لە چادرو تاوڵەکانیاندا تا بەرەبەیان پشوو بدەن، دواى ئەوەى سوپاکەى لەسەر
 پێیان و قاچیان لە پاسەوانیدا بوون، هەموو ئەو شتانه هیواى سەرکەوتنیان پى
 دەبەخشی، کاتى مسوڵمانان شەو کە حەسانەو سولتان فەرمانى هێرشکردنیدا بۆ
 سەر فەرەنگەکان لە قرچەى گەرمى نیوهرۆداو، پاش ماوه کانێان کە ماندو هیلاک و
 تینوبویون بە گردو تەپۆلکەکانى (حیتتین)دا پاشەکشەیان کردو، راست و چەپ
 کوژراویان لێهەڵدەوهر، هەریە کە خەمى رزگاروونى خۆى هەبوو نەک بەرگریکردن و
 بەرەنگار بوونەو.

ئەوانەى پشتەو دەیانزانى کارەساتیکە، کە دەیانگریتەو بۆیە رایان کردو،
 ئەنجا پاشاوەى تری خاچ پەرستان بۆ دواى گردو تەپۆلکەکانى (حیتتین) رایانکرد
 کە دەیانویست لە شوێنێکی بێترسدا پى خۆیان بچەقێنن، نەیانتوانى بەرگری
 گەرمەساتى زۆرانبازی بگرن و بەهەموو تاقەت و توانای خۆیان چادریکیان بۆ (شا)
 هەڵداو، کە لەناویدا جەنگێکی دور لە بلێسەى خۆر هەڵدەسوړاو ژمارەکی چرو
 زۆرى سوپا دەوری داو، وەک بلێى وایان دانابوو پاراستنى ئەم چادەرە تاقانە
 چارەسەر، کە لە توانادا بیت.

مسولمانان دەیانزانى که کهواندى چادەرەکه و پەرته‌وازه کردنى پاسه‌وانانى دەرەکه‌ی جەنگە که یەکلای دەرکاتسەو، بۆیە ئازاو دلیرانە هەڵیانکوتایە سەر و سەخترین جەنگی لای کەوتەو، خاچ پرستان توانیان دوجار مسولمانان پەرچ بەدەنەو، جاری سییەمین دەوری چادریان چۆل کرد و شا کەسی بەدەورەو نەماو ئاوارەو سەرگردان بوو، وەك بلیتی خۆ بەدەستەو دانى خۆی بە بیهودەیی یەو لە بەردەوامی ئەم جەنگەدا بە ئاومیدییەو رابگەییەت.

لیرەو سەرکردەکانی پێشپەرەو پەلاماری شوینی پاشایاندا و هەرچی کەوتە ژیر دەستیان لە پەلداران و شکۆداران بە دیلیان گرتن کە (شا) و (ئەرنات) و برای شاشیان لە گەلدا بو!

لە چادەرەکه‌ی پەماوی خاچ پرستاندا مسولمانان چادەرەکی گەرەیان بۆ (سەلاحەددین) هەلداو، لەناویدا بە نوێژی سوپاس گوزاری بۆ خوا کرد و میرو زانیانی دەست و پەییوەندیشی بە دوایداو، لە قنوت و ملکەچی شوکرێژیدا دەستیان هەلپربوو، کاتێ خودا ئەم سەرکەوتنە پێ بەخشین (سەلاحەددین) دیلەکانی بە کۆت و زنجیرەو نمایش کرد، کەلەپەرەماندویتی و شەکەتێ دا بوون بەهۆی گەرمی تینویتی و تالێ تێ شکان. یەك سەربازی مسولمان (چل) کەسی کەلە پەچەکراوی بەدەستەو بوو کە بەیەك پەتک بەسترابوونەو بەرەو ئەو ئاپۆرەیه کۆکراوێهێ لە چادری سولتاندا بوون لییان دەخوڕین.

لەپەرە سەرشۆری و داماویدا شای قودس (جای لوزنان) و (جیار دی ریدفورت) لەپێشەو لێدەخوڕان، هەم (ئەرنات) خاوەنی قەلاتی (کەرەك) بەرەو کۆپو دانیشتنی (سەلاحەددین) لە چادەرەکیدا بردیان، سولتان هەلسا (شای) لە تەنیشت خۆیدا پۆناو (ئەرنات) و (جیار) لە تەنیشتی ئەودا دانیشتن، سولتان بینی پادشا خەریکە لە تینوان دەخنکی^(۱)، قاپە بەفراوێکی دایە دەست تا تێر بوو خواردیەو، پاش ماوێهێ دایە دەست (ئەرنات)، سولتان (سەلاحەددین) هاواری

(۱) ئەموزەنگ = گیانلا (وەرگێڕ)

کرد: ئەم نەفرین لێکراوە بە پڕۆخسەتی من ئاوی نەخواردەووە هەتا دُنیا دەبێ و پێویستە هەر ئیستا لێرسینەوێ لەگەڵدا بکری، (سەلاحەددین) تاوانباری دەکات بەشکاندنی پەیمان و رشتنی خۆینی حەججانی بێچەکدا، بە ناشیرینی یەو و تە: ئەمە نەریتی شایەکانە، (سەلاحەددین) یش شمشیرەکی لێدا دوکەرتی کرد، (جای لوزجنان) تۆقی و وایزانی ئەو جارە نۆزەری ئەو دیت!! بەلام (سەلاحەددین) پێکەنی و دُنیا ی کردو پێی وت: قەت خوی شایان نەبوو شایان بکوژن! بەلام ئەم سنوری خۆی بەزانەبوو کە جێیوی بە پێغەمبەری ئیسلام ﷺ دابوو، وتبوی: کە ئەو تاینەدەکی نزیک جەستەکە ی دەسوتینی، منیش ئەو م نەزکردبوو خداو، ئیستاش هینامەدی.

بێگومان جەنگەکە بە بەزین و سەرشۆری خاچ یەکان تەواو بوو، بۆ ئەو هەموو سەرشۆرییە لەم وشە ی میژوونووس (ئەبو شامە) م پەوانتر دەستناکەوێ کە ئاکامی جەنگەکە ی رافە کردووە، بەسەر سوپمانەو و تویەتی: (کێ کوژراوانی (حیتتین) ی بەرچاو کەوتبایە دەیوت یەک نەفەر دیل نەبوو، کیش ژمارە ی دیلەکانی بینیبایە دەیوت یەک کەس نەکوژراو، لەبەر بوونی زۆرییان لە هەردو لادا).

شتێکی تریش کە میژوونووسی فەرەنگی خۆشیان تیبینی یان کردووە ئەو دایە کە سەرکەوتن (سەلاحەددین) ی بێتاگا و مەست نەکرد، کە لە ئەرکی پیاو و تە و مەردایەتی دوربختاوە، بەلکو بە ملکەچی و هیمنی یەو و ئەلامی دایەو کە بێی بە فوونە لەناو هاوشەکانیدا. پوی لە قەلای (تەبەرپیە) کرد کە شازن (شیگا) ی خێزانی (رموند) ی لەناو دا بوو، لەو پەری بێزاری دابوو، دوا ی ئەو ی زانی چی بەسەر فەرەنگدا هاتوو لە گردەکانی (حیتتین) دا بەتەواوی هیوا ی بەردابوو دەستی بە خۆدا بەردابۆو، بەگریان و لالانەو چوو پێش (سەلاحەددین) ئامانی لێ خواست و ئەویش دُنیا ی کرد، ئەویش هیوربۆو، ئەنجا فەرمانی پێدا کە پرواتەو لای مێردەکە ی و مندالەکانی و خزماتی کێ هەلەبژێری لە پیاوان و، کاری بۆ ئەو کرد کە کەس لە رێگادا نەرواتە سەر رێگای و ئەو لە ژێر پاسی ئەودایە و هیو چ زێرو

چە کە کە پێیان بولیی نە گیرانەوه^(۱).

(سەلاحەددین) نە یویست جاری هێرشی (بەیتولمەقدس) دەست پێ بکات، ئەو دەیتوانی لەوترسو و تۆقینەدا کە خاچ یەکانی گرتبۆوه پەلاماری شارە کە بدات، بەلام ئەو ی بە باشتر دانا کە دەست بەسەر ئازوقە ی دەریایی دابگری، چونکە پێگرتن لەمە ئاستەنگ لە بەرامبەر ئەو پەلەمارانەدا دروست دەکات کە لە خۆر ئاوا دین، بۆیە روی کردە (عەکا) و، (جوسلین) فەرمانداری ئەو ی کلیلەکانی بۆ نارد بەومەرجه ی خەلکە کە بێ ترس بن، ئەنجا لە مانەوه و بارکردن سەرپشکیان بکات، ئەویش بە قسە ی ئەو ی کرد، (سەلاحەددین)^(۲) مەبەستی لەمەدا ئازاد کردنی دیلەکانی مسولمانان بوو لە (عەکا) کە پتر لە (۴۰۰۰) دیلی تێدا بوو.

بەهۆی ئەو ی کە زانرابوو گیانی لیبور دنی هەیه، ولاتانی دەورووبەری ئەویش ئەوهیان بەچاک زانی، کە خۆبە دەستەوه بدەن، ئەوه بوو دەستی گرت بەسەر (الناصرة) و (قیساریه) و (حیفا) و (صفوریه) و، (فوله) و (شقین) و (طور) و قەلا ی تردا، ئەنجا دەستی بەسەر (جیبیل) دا گرت. پەنگە پەخنە ی یە کەم لەم مامەلە یە ی سولتان ئەوه بێ، کە لە کاتی کدا ئەوانە ی بە تەواوی بێ قەیدو بەند ئازاد کردن،

(۱) زۆرمان بیستوه کە زۆر لە قیادەو سەرکرده کان لە کاتی ئەم مانەوه دا و، لە کاتی میوانداری و دانوساندا لە گەل ناحمزانیاندا بە دزیبوه لەناوبراون و ئەم ئەمانەتیان شکاندوه، بەلام (صلاح الدین) مەرد بوو خاوهنی قسە ی خۆ ی بوو، ناپاک نەبوو. خودا دەفرموی: ﴿وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ﴾ (التوبة- ۶). واتە: نەگەر یە کێ لە هاوێشی پەیدا کەران داوا ی پەنای کرد پەنای بدە. ئەمە یە پەشتی پێغه مبهرو ﷺ پیاوانی ئەو!

(دیل) لە ئیسلامدا مامەلە ی مرۆفانە ی لە گەلدا دەکری و، ئازار نادری و ناکوژی: ﴿فَلَمَّا مَثَا بَعْدَ وَاِمَا فِدَاءٍ﴾ (عمد- ۴). دیل بە بارمەتیان بە منەت بەسەردا کردن ئازاد دەکری. ﴿وَيُطْعَمُونَ اَلطَّعَامَ عَلٰى حُجَّتِهِمْ مِسْكِيْنًا وَيَتِيْمًا وَاَسِيْرًا﴾ (الانسان- ۸)، واتە: (خواردن دەبە خشن لەسەر خۆشەویستی ئەو (خودا) بە ههژارو ههتیو دیل) لێره دا خودا ستایشی عدلی و فاتیمیە دەکات (پەزای خوا بیان لی بیت).
(۲) بێگومان ئەمە پەخنە نیە بۆ (صلاح الدین) چونکە ئەو پیاوێتی و شەڕکی شایینی و مرۆفانە ی خۆ ی بەجێهێنانەوه، ئەوانەش کە پەیمان دەشکێتن ئەوه لە زانیاری کەسیدا نیە خودا خۆی ئاگاداره. (وەرگیر)

بوو هۆی پاكردنیان بۆ شاری (صور)، تا لهوێ هه موو كۆیبنه وه و بینه شوینێکی مهترسیدار. ئەمهش جهنگێکی تری هینایه کایه وه که رهنگ بوو نهیهیشتبایه!
 ئەوانه هه مان که سانی پابردوو بوون!^(١)

(١) (الناصره) له شوری جهلیلی فەلهستینه وه شاری مهریه مه. (قیساریه) له نیتوان (حیفا) و (یافا) دایه، (صفوریه) ده که وێته باکوری خۆرناوای (الناصره) و گوندیکه له ئەویدا (شەقیف) قەلایه که و (طور) چیا به که له (سینا) و چیا ی موسایه که له قورئانی مهزندا هاتوه و، سوره تی بهم ناوه ناوتره وه. له (المنجد فی الاعلام) به کورت کردنه وه وهرگیراوه) وه له میژوی کوردو کوردستان / شکرالله بابان / ل ١٢٤) دا هاتوه / چاپی ٢٠٠٤ (له سالی ٥٨٣ ز) دا جاریکی تر له نیتوان ئەهلی سهلیب و سولتان (صلاح الدین) جهنگ قهوما که پاش ماوه یه کی درێژ سهلیبه کان تیشکان به شویتیا شاره کانی نابلس و حه یفا و ناسره و عه سقه لان و قیساریه و چهند دیتی تر که و ته ده ست له شکری (سه لاحه ددین) وه. (وه رگێر).

میری که شتیگهل (الاسطول)

(۱)

کاتیک شای قودس هه والی (نه رناتی) شای (که ره ک) ی پیگه یشت که زور شوینی دهوری میرنشینی نهوی داگیر کردووهو خاچ هه لگرانی ناوی ئاواره کردون و خه لکی نه یاری کوشتووهو خانووه کانی خاپوورو ویران کردون، تا له ته خته کان و داره کانیان که شتیگهل دروست بکات، تا له (ته یله) و (عیزاب) دا هیرش بکاته سهر مسولمانان! به داچله کیوی و جارپی له سهر تهخت دانیششت، کاتی په نا به رانی شاربه دهری بینی جاده و کۆلانی (قودس) یان پر کردووهو به شوین جیگادا ده گهرین و مال و سامانیان به تالان براوه و که له و په لی خانویه رهیان نه ماوه وهک بوومه له رزه یی له خانویه رهی دابن و نه وان له ده ره وهی مال بووین و، پوت و ره جال هاتونه ده ر، هه ناسه ی پر له کینه و رقی هه لکیشا!.

پاشا به گه وره ی راویژ کارانی خۆی وت: من له وه حالی ده بم که (نه رنات) بیهوی بجی خانویه رهی مسولمانان برۆخینی و خه لکه که ی به دیلی ببات و خواردن و پۆشاک و که له و په له کان بیات، به لām له وه تی ناگه م چۆن بابایه کی خاچ هه لگر که خۆی بانگی شه ی نه وه بکات که هاتووه بو پاراستنی هاو ئاینه کانی و دابین کردنی ناسایشیان له گاوه کان دهستی ده روات، توشی ئه م کاره ساته یان بکات و له مال و حالی خۆیان ده ربه ده ر بکات رابکه ن بو (قودس) و (ته تکیه) و (حیتین) وه کو

ناژەڵى ئاوارەیان لى بىت، پاشان دەڵى: من سەرکردەى خاچەپرستەکانم! ئایا ئەمە شىتێ نیه؟ راویژکاری مەزن وتى: کەى (ئەرنات) لە بانگەوازیە کەیدا دڵسۆز بوو؟ ئەو جەربەزەیه لە میرنشینى یەك دەپرسى، کە ئەو سەرۆکیەتى بکات، ئەو پێویستى بە مال هەیه، بۆیە سوپای خۆى بۆ دورگەى (قوبرس) ڕەوانە کردوو و هەر کەسیکی مەسیحى لە هاوئاینى خۆى ویستبێ بەرھەلستى ئەو بکات کوشتوێتى و مندالۆ ژنى بە دیل گرتون، تا باریمتەى زۆرى دەست بکەوێ و زۆر لە ڕەھبەنەکانیشى کوشتوو! ئەنجا بە تالانەو بە بۆ (کەرەك) گەرايەو، تا لە گەل دوژمنانى (مەسیح) دا بچەنگیّت! هەر لەم ڕۆژەو خاچ هەلگران ڕقیان لى دەبیتهو، بە چەتەو ڕیگر لە قەلەمى دەدەن!

راویژکار وتى: گەورەم ئەمە چاوەڕوانکراو و خەریکە گومانى تێدانه کەم، بەلام ئاگرەستى نێوان ئیمەو (سەلاحەددین) بەردەوامەو ئەو دەزانى تۆ بە ئاشکرایى دەستدریژی ناکەیه سەرو دلتیاش نیه کە (ئەرنات) دەستى تۆى تێدا هەبى و تایندهش دەکەوێتە ناو بەلای خۆیەو کە ناژمێردیّت و بەلا، چەرخانى بەدەوردا دەدا بى بیرکردنەو لە ئاکامەکان! چەند ڕۆژى لەمەو پێش لە گەل کەسى دانیشتم لەو پەناهیندانە کە هاتبوونە (قودس) و نیشانەى زیرەکی و داناییم پێوە بینین و لای (ئەرنات) پلە داربون و پاشان کە بینیبوی مالى مەسیحیان تێك دەدات وەك ئەوێ دوژمن بن رایکردبوو، پێم وت: مەبەستى (ئەرنات) لەم کەشتیگە لە دەریایى یە چییه، کە لە دارو تەختەى خانووەکان و کەل و پەلێ (ئەیلە) دەکات و لە لوتکەى (محمد) (راس محمد) وە دەروات بە باشورى (سینا) دا تا لە گەل گەمارۆ دراوانى دورگە کە دا بچەنگیّت و ئەوانە لە هەلوێستەکی تەنگە تاو دان، چونکە ئاسمازى جەنگیان نیه کە بەرپەرچى دەستدریژیەکان بدەنەو، وایان بە خەیاڵدا هاتوو کە دەریا بەرەبەستەکی قائمە لە پەلامارەکانى ئەوانیان چەپالە دەدات، ئە شوینى ئارامیان دلتیا بوون! من تۆز قالى بەزەبى لە دلى (ئەرنات) دا نایینم، خەلکى دورگە کە (الجزیره) لە بن دەردی نیت، ئەگەر دەسکەوت و تالانى زۆریش خرکاتەو،

هەرماوهیه که، هه‌و‌ا‌ڵ به (سه‌لاحه‌ددین) ده‌گات! هه‌ر که زانییه‌وه ته‌م پرووداوه
 چاوه‌پروان نه‌کراوه پروویداوه، بێ چاوه‌پروان کردن له‌به‌رده‌می خۆماندا ده‌یبینن.
 پادشای وتی: ئیمه‌ له‌سه‌ر ده‌رگای جه‌نگی گه‌رمین! براده‌رانمان له
 (ته‌نتاکیه) و (حیتتین) و (عه‌سقه‌لان) دا.

سه‌ر شو‌رمان ده‌که‌ن، (ئه‌رناط) پاده‌کات و خۆی ون ده‌کات که به‌ شوینیشی
 نه‌زانین، ئیمه‌ش به‌ته‌نیا له‌ گو‌ره‌پانی کێشه‌دا ده‌مینینه‌وه! ئیستا زه‌نگ لی
 داوه‌، پیویسته‌ خۆمانی بۆ ئاماده‌ بکه‌ین، سه‌رکرده‌کائمان بۆ کۆیکه‌وه تا کار له
 هه‌موو بواره‌کاندا تاوتوی بکه‌ین.

(۲)

(سەلاحەددین) لە یەکی لە جەنگەکانیدا لە (موصل) دا، هەوائی بۆ هات کە لە دورگە (ئەیلە) دا کەشتیگەلی جەنگی هیرش دەکەنەسەر مسوڵمانان، پاشان هەندێ کەشتییەکانیان بەرەو (دەریای سور) دەپۆن رینگە لە حاجیەکان دەگرن، سەدان کەسیان کوشتوو، دەستیان بەسەر کەشتی بازرگانیدا گرتوو کە تفاق و پیوستی لە خواردن و کالای تێدا بوو! سەدان کەس لە قولایی دەریاکەدا خنکاون کە بەرگریان لە خۆ کردوو بێ چەك بوون! بابای سەرەپۆ رایمالیون! هەوائی ئەم کارەساتە بە (سەلاحەددین) گەیشت، ئەویش لە سەقامگیری چەسپاوی خۆی دەسبەردار نەبوو، بەلکو دەستبەجێ نامەی بۆ شا (عادل) ی برای پەوانەکرد لە (میسر) دا، تا وەکو کەشتیگەلی دەریایی ئامادە بکات کە پالەوانی شارەزا (حسام الدین لؤلؤ) بەرپۆی ببات، کە مەترەخەمی نەکات لە خەرجی ئامادەکردنی ئەم کەشتیگە (الاسطول) دا چەندی تی بچیت، بەلکو دیوانەکی تایبەت دروست بکری بەناوی دیوانی دەریایی! پیوستەکان و تەواوکاریەکان لەگەڵیدا ئامادە بکات. وە بە زویی (سەلاحەددین) بۆ (میسر) دەگەریتەوه، تا بینێ ئایا کەشتییەکان ئامادەکراون بۆ پەلامارەکی بە پەله!

هیشتا پالەوانی ئەیبوبی لە بارەگای خۆیدا نۆقرە ی نەگرتبوو کە هەواڵ هات کە (ئەرنات) حاجیەکانی کوشتوو و کاروانەکانی داگیر کردوو! زمان درێژی کردوو بەرەرمبەر بە پیغەمبەری ئیسلام ﷺ و بە زمانی پیسی و توپەتی جەستە ی پیغەمبەر دەسوتینم، کەشیش نیە لەمەم یاساغ بکات!! بۆ ئەو مەبەستە نیازبەتی مەدینە داگیر بکات.

لێره‌دا ئاگر له چاوه‌کانى (سه‌لاحه‌ددین) ده‌پارى، له‌ناو له‌شکری له‌ سوپاکه‌ی شمشیری به‌ره‌و ئاسمان به‌رزکردۆته‌وه‌و، سویندی خوارد هه‌ر که (ئه‌رنات)ی به‌رده‌ست که‌وێ به‌ده‌ستی خۆی بیکوژیت، بۆ تۆله‌سه‌ندن له‌م کاره‌ دزیو ناشینه‌ی!

له‌سویندی خۆشی پاشگه‌زناپیته‌وه‌و هه‌ر له‌ ئیستاه‌ بۆ ته‌نجامدانى هه‌ولده‌دات، به‌ناو خه‌لکه‌که‌یدا و هاواری کرد، دواى ئه‌وه‌ی ئه‌وه‌مان به‌رگوێ که‌وت دانیشتمانی له‌ (موصل)دا بۆ نییه‌.

په‌یامی (سه‌لاحه‌ددین) به‌ په‌له‌ به‌شا (عادل) گه‌یشت و بۆ ئاماده‌کردنی (الحاجب حسام الدین) ده‌ست پێشخه‌ری کرد، تا پرۆزبایی لێ بکات که‌ کراوه‌به‌ سه‌رۆکی که‌شتیگه‌لی جه‌نگی و هه‌والی پێدا که‌ نه‌و جیگای متمانه‌ی (سه‌لاحه‌ددین)ه‌ له‌ نازیه‌تی دلێرانه‌یدا، (حسام الدین) پاله‌وانی به‌ هه‌لوێست بوو گیانی خوێن گه‌رمی و سوربوون دایگرتبوو، سویندی لای ئه‌و خوارد که‌ ئارام ناگرێ هه‌تا پێش هه‌نگی که‌شتیگه‌لی ئیسلامی به‌ره‌و جه‌نگی سهرکه‌وتوو نه‌کات له‌م نزیکانه‌دا.

وئبوونی (حسام الدین) له‌ شوینی خۆی درێژه‌ی کێشا، زۆربه‌ی کاتی خۆی به‌ چاودێری کردنی ئاماده‌کردنی که‌شتی جه‌نگی یه‌وه‌ به‌سه‌ر ده‌برد، دایکی زۆر بۆی نیگه‌ران و شه‌رزه‌بوو هه‌والی بۆ نارد له‌وه‌تی له‌ مال چۆته‌ ده‌رو ئه‌م ماوه‌ زۆره‌ی به‌سه‌ر چوه‌ ئۆقره‌یان لێ هه‌لگیراوه‌و ترسناکی گرنگی پێدانی جه‌نگی یه‌که‌ی چه‌ندیک بێ رێگای ئه‌وه‌ی لێ ناگرێ هه‌رنه‌بێ مانگی رۆژی بگه‌رپێته‌وه‌ ناو مال و حالێ خۆی و به‌دیتنی مال و مندالی کامه‌ران ده‌بێ و ئه‌وانیش هه‌ربه‌و کامه‌ران ده‌بن.

(حسام الدین) له‌ دله‌وه‌ وه‌لامی دایکی ناداته‌وه‌و، به‌لام سه‌ردانی ئه‌و ده‌کات و به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌وه‌ گۆی بۆ سه‌رزه‌نشته‌ی دایکی و، هه‌م بۆ سه‌رکۆنه‌ی ژنه‌که‌ی ده‌گریت، به‌ باشی زانی که‌ له‌ هه‌ندێ کاری گرنگی خۆیدا هه‌ردوکیان به‌شدار بکات، به‌ نه‌رمی و هیوری پێ و تن: له‌ (عیذاب)دا حاجیه‌کانی که‌عبه‌ توشی کوشت بوون و چه‌ند تیپه‌کی خاچیه‌کان په‌لاماری حاجی بێ چه‌ک و شه‌ریان داوه‌، که‌

ویستویانه بۆ مالی خودا بچن، پیاوه‌کانیان کوشتون و ژنه‌کانشیان به‌دیل گرتون و کردونیان به‌که‌نیزه مال و سامانیان به‌تالان بردوون و ریگای حج گیراوه، نه‌وه‌ک ئەم هیرشه دووباره بیته‌وه، (ته‌رناط)ی دژی خودا له (که‌ره‌ک)ه‌وه که‌شتی شه‌ر په‌وانه ده‌کات به‌تفاقه‌وه بۆ کوشتنی حاجیه‌براکانان و منیش بریارم داوه که په‌رچدانه‌وه‌ی ئەم خۆ به‌زلزان و مله‌وره بده‌مه‌وه ئەگەر گیانی خۆشم پی‌شکه‌ش به خودا بکه‌م.

(حسام الدین) واقعی وپما له دایکی کاتی بینی به‌گریان و هاوار هه‌ل‌سایه سه‌رپۆ و وتی: سوپاس و ستایش بۆ خودا، مژده‌ی یه‌که‌م جار هاته‌ دی و مژده‌ی دووه‌میش به‌ویستی خودا هه‌ر دیته‌دی، خۆشحالی من به‌تۆ ئه‌ی کوره‌که‌م بی‌سنوره، ئەگەر خودا ته‌مه‌نم درێژیکات که به‌هه‌ردوو چاوی خۆم هه‌ردوو مژده‌کان بی‌نم ناتوانم به‌ته‌واوی سوپاسگوزاری بی‌م.

(حسام) وتی: ئە‌ی دایکه له‌قسه‌که‌ت حالی نام، ئە‌وه بۆ چی نه‌ی‌نی ناودلت له‌من ده‌شاریه‌وه که هانم ده‌دات بۆ هه‌ل‌دان له‌پیناوی خوادا؟ توخوا دایه‌گیان ئە‌ودو مژده‌یه‌م پێ راگه‌یه‌نه!!

دایکی وتی: ئە‌ی (حسام) کاتی له‌دایک بوویت (۳) پۆژان نوزته نه‌ده‌هات، منیش گه‌لا خه‌مم پێ‌وه هه‌ل‌گرت و شه‌وانه‌م به‌گریان و شین به‌رپۆ ده‌کردو له‌خودا ده‌پارامه‌وه و ده‌ستم به‌زه و ئاسمان به‌رزده‌کرده‌وه له‌خودا ده‌پارامه‌وه که به‌قسه‌ت بجات و دواوی نوێژ له‌پکوع و کورپ‌نوشتا ده‌پارامه‌وه و دوعاو نزام تیدا درێژ ده‌کردنه‌وه، پاشان شه‌وێ له‌شه‌وان نوێژی به‌یانیم کردو سوکه خه‌وێ به‌سه‌رچاومدا هات و من بیرم له‌تۆ نه‌خۆشی تۆ ده‌کرده‌وه له‌خه‌و‌غدا پیره‌می‌رده‌کی به‌شان و شه‌وه‌که‌تم بینی ده‌م و چاویکی نورانی هه‌بوون، تۆی هه‌ل‌گرتبوو له‌سه‌ر ده‌ستی داینبوی و ماچی کردیت و، پاشان روی له‌من کردو وتی: مژده‌بی ئه‌ی به‌نده‌ی خودا ئە‌م کوره‌ی تۆ ئاینده مالی خودا ده‌پاریژی و خه‌لکی له‌(عه‌ره‌فات)دا له‌(ئاپۆره‌ی

گه‌وره) دا به‌ناوی نهو هاوار ده‌کمن^(۱). منیش گورچ پاپه‌ریم و هاوارم کرده‌تۆ زمانت کهم کهمه کهوتنه قسه‌کردنو له دلّی خۆمدا وتم: ره‌نگه هه‌ردوو مژده‌کان وه‌ک دوختی بیته دی و به‌هاتنه‌دییان به‌خته‌وه‌ر ده‌م، کاتی بۆ تیکۆشان چوووه ده‌ر له‌گه‌ل (سه‌لاحه‌ددین) دا له ئاراسته‌ی تۆم ده‌پرسی و ده‌مزانی که تۆ له (دیمه‌شق) و (مه‌قدیس) و (حه‌لب) و (موصل) دا تیده‌کوشی، له دلّی خۆم دا ده‌مپرسی ده‌بی کهنگی له (مه‌که‌که) دا تیبیکۆشی، تا مژده‌ی یه‌که‌م بیته‌دی؟ نه‌وه‌ی من حه‌زم ده‌کرد به‌رچاوم نه‌ده‌که‌وت! تۆش ئیمپۆ ده‌لیی: حه‌ججاه‌کان پینگایان لێ گیراوه و تۆش ئاماده‌ی بۆ هه‌لبه‌ستنی که‌شتیه‌کان، تاده‌ستی ده‌ستدریژکاران بگریت لئه‌ی (حسام)! گه‌ر نه‌مه هاته‌دی، به‌رگریت له حاجیه‌کان کردو، پینگا به هه‌ولێ تۆ ئاسایشی بۆ گه‌راپه‌وه نه‌مه یه‌کی له مژده‌کان ده‌بیته!

روی حسام له خۆشیان گه‌ش بووبو له‌وپه‌ری خۆش‌حالی‌دا، که له چالاکی نه‌ودا ده‌رده‌که‌وت وتی: وه‌للاهی دایکه نه‌مه خۆشترین مژده‌یه که من له تۆی بییستم و دلّیام که خودای شکۆدار یارمه‌تیم ده‌دات بۆ سه‌ردوژمنم، نه‌گه‌ر نه‌مه هاته‌دی و پینگای مالی خوا ئاسایی بۆوه نه‌وه به‌ختیاری من ته‌واو بووه و شانس و به‌شی خۆم له ژین وه‌رگرتوه!

قه‌ت هه‌ول بۆ ئاواتی دنیایی ناده‌م، جگه له به‌خته‌وه‌رکردنی میوانانی مالی خودا نه‌بیته.

(۱) خۆی گه‌وره ده‌رباره‌ی خه‌ونی خۆایی و مژده‌ی خۆایی ده‌فرموی: «وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ» (القصص-۷)، واته: پامانگه‌یان به دایکی موسا. یان «وَإِذْ قَالَتِ الْمَلَأُكَةُ يَمْزِمْ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفٰكَ» (ال عمران-۴۲)، واته: کاتی فریشته‌کان وتیان: نه‌ی مه‌ریم خودا هه‌لێ بۆاردویت. وه له فرموده‌ی راستدا هاته‌وه: «الرؤیا من الله والحلم من الشیطان» متفق علیه. الزولو والمرجان/ عمد فواد باقی/ کتاب الرؤیا/ ۱۴۵۶. واته خه‌ونی راست له خواوه‌یه و، خه‌ونی ناخۆش له شه‌یتانه‌ویه. {الرؤیا المؤمن جزء من ستة وأربعین جزءا من النبوة} متفق علیه / هه‌مان سه‌رچاوه / ۱۴۵۸. واته: خه‌ونی په‌وانی سه‌رچاوه ۱ له سه‌ر ۴۶ به‌شی پیغه‌مه‌رایه‌تییه. (وه‌رگرتی)

ژنه که ی وتی: نهی (حه سسام) له ورۆ به دواوه نه گهر تو دواش بکه وی تورپه نایم و
 دایکیشت بو ت ده پارپتته وه و تو ش دوا ی ههر نویژی (نامین) بو نزاکانی بکه! له
 ده ریادا به چه که وه بجه نگو، ئیمه ش له ماله ودا به پارانه وه ده جه نگی.
 پالوان به هیمنی یه کی نارامه وه وتی: له سه ر به ره که تی خودا.

(۳)

هەوالی نەیتی لەمەر دوژمنی داگیرکردا یەکی بوو لەو ھۆکارانەى کە (حسام الدین) پلان و نەخشەى جەنگى خۆى بۆ ھێرش بردن لەسەر بنیات نابو، زانى کە (سەلاحەددین) ئەوەى بەباش دەزانى، کە کەشتیگەلە کە لەیەك شویندا کۆیکاتەوہ نەك بیانکات بە دوپەرەى دور لەیەكترییەوہ، کە دوژمن بتوانى بەوپەرته‌وازەبى یە ھێرشى بۆ ئاسان ببیت.

هەوالی پێگەبى، کە ئەو نەخشەى (سەلاحەددین) نەکۆلى لى کردبوو ئیستا (ئەرنات) پێوہى ھەلساوە کە کەشتیگەلە کەى کردووە بە دوکەرته‌وہو، کەرته‌ی دورگەى (ئەیلە) گەمارۆ بدات، کە ھەموو تفاقە کى لى قەدەغە بکات، ئەنجا لە ئاوى لى مەنع بکات، کە بێ ئەو ژیان ناییت، تا دانیشتونى ناچارىن خۆ بەدەستەوہ بدەن، بە کەرته‌کى تر کەشتیگەلى (دەریای سور) تۆق بدات، کە لە (عیذاب) ھوہ دین و حاجى یان ھەلدەگرن بەرەو (مەککە)، ئەوانە بە دەست (ئەرنات) ھوہ توشى بەلایەك بوون کە توکى سەر سپی دەکات، کە کەوتۆتە کوشتنى بى ھوہەى ھەژاران و گەدایان، چونکە مسولمانان.

کاتى (ئەرنات) بىنى (دەریای سور) بۆتە مولکى سوپاکەى ئەویش ھىوای زۆر بوو، دەستدریژەکانى سنوریان پساندو دەستى بەسەردوو کەشتى دا داگرت، کە لە (یەمەن) ھوہ دەھاتن نازوقەیان بۆ خەلکى (مەککە) و (مەدینە) ھەلگرتبوو، ئەنجا ھات و شکانى و ھێرشى بردە سەر کاروانى حاجیەکان، نەك ھەر بۆ تالان و راو پوت کردنیان، بەلکە تا شمشیر لە گەردەنى ئەم بى چەکانەدا بەکاربىنى! ئەم جوړە کارەساتە ھەر لەوکاتەدا ئیسلام حەجى داناوہ وینەى نەبوہ.

قەت بیرى لەمە نەدە کردەووە کە نایندە کەشتیگە لەکی مسوڵمانان شوینی دە کەوێت..... بەلکو ئەو شای بێ وێنەى دەریایە، بۆیە (حسام) بەوپەرى نەیییەووە بە سەر جەم کەشتیگە لیەووە چوووە دور گەى (ئەیلە) و لەناکاودا هێرشى بردە سەر خاچیه‌رستان، چونکە کاتى بینیان کەشتیگە لی (میسرى) بەرەو پریان دى، وایان زانی کەشتى (ئەوروپین) لە خۆرئاواوە بۆ کۆمەکی ئەوان هاتوون.. کارەساتە کە واقعی بوو، چونکە هێرشى کەشتیگە لی (میسرى) سەر جەم ئەو کەشتیانەى تیکشکاند کە (ئەیلە) یان گە مارۆدابو، مسوڵمانان دا بەزینە ناو دور گە کە، تا مژدەى سەر کەوتنى ئایینی خودا بە گە مارۆدراوان رابگەیه‌نن و ئاوو خواردنیان بۆ بێدن بۆ کوژاندنەووەى کول و جۆشیان.

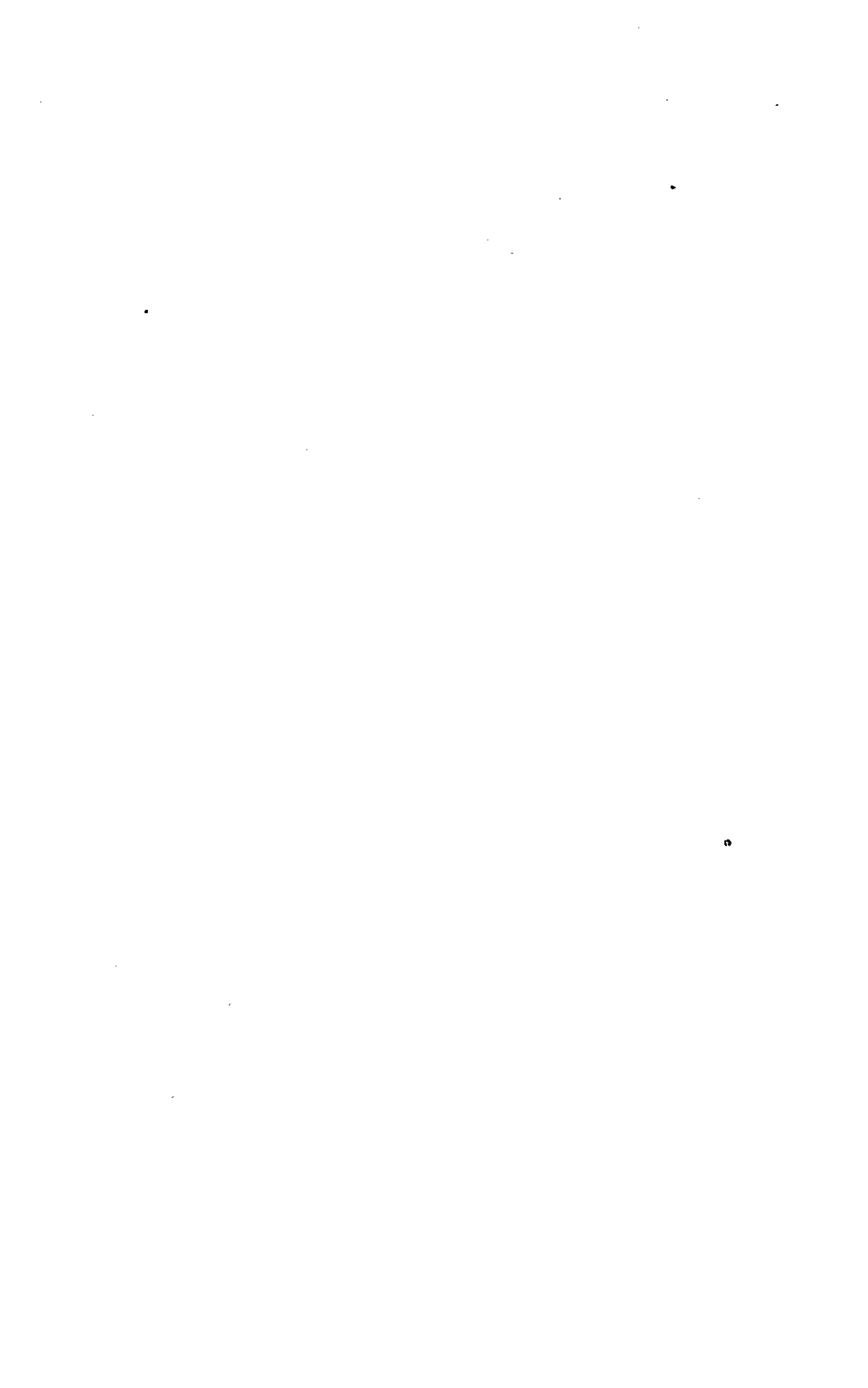
دواى ئەم سەرکەوتنە، (حسام الدین) ساتى پشوى نەدا، بەلکو بەتەواوى کەشتیگە لیەووە لە (عیذاب) هەو بەرەو (دەریای سور) کەوتەپێ تا شوین پێى کەشتیگە لی (ئەرناط) بکەوێ کە هەرگیز چاوەپێى ئەوێ نەدە کرد ئەمەى بێنیت، نەخشەى (حسام الدین) ئەوەندە کاراواقایم بوو رینگای سەرکەوتنى بۆ ئاسان کردو، توانی بەبێ ئاگایى یەووە سەر جەم کەشتیگە لی خاچیه‌کان تەفرو تونا بکات، ئەنجا مسوڵمانان چوونە وشکانییەووە تا شوین ئەو خاچیانە بکەون کە بۆ دەست گرتن بە کاروانەکاندا چالاکی یان نواندووەو، کارەساتى کوشتاریان قەوماندووە، خاوەنەکانى شەهید کردووە، ئەوان رۆلیان خێرایە، چونکە ئەم توخمە کت و پڕپیه هەموو بەرەنگارییەکی خاچییەکانى پەك خستووە.

(حسام) لە دیلە ئازاد بووکانى بیست، کە (ئەرنات) لە رینگادا باسی کردووە کە ئەو لە رینگا دا بە بەرەو (مەدینە)، تا گۆزى پاکی پیغەمبەر هەلداتەووەو، خاوەنەکەشى ناتوانى لەکاتى پەلاماردانیدا بەرگرى لە گۆرەکەى خۆى بکات.

(حسام) بەم قسەیه فرمیسکی بەچاودا هاتەخوار کە هەرپەشەیه‌کی تاوانکارانە بوو، پاشان قسەى دایکی هاتەووە یادو زانی قسەى پیرەمیژدە پیرۆزە کە راست و دروستە کە لەمەر مندالە بچو کە کە وتویه‌تى، نەبویست دواى ئەم سەرکەوتنە بۆ

(میسەر) بگەرپێتەوه، هەتا لە گەڵ ئەوانەى لە سزای (ئەرنات) رزگار بوون خەج نەکات، لە هەموو دروشمێکی هەجدا پێشوازی لە سەرکردهی رزگارکەر کرا، ئەنجا هاته سەر (عەرپەفە) و مسولمانانى یینی بە کامەرانی و شادیەوه دەهاتنە پێشوازی لێکردنی، لەم پۆژەدا کە پۆژی (مەشهود) دەستیان بەنزا بەرزکردەوه، ئەویش لە خوشیان چاوی پر لە فرمیسک بوون و لەدلى خویدا دەیوت ئەمەیان مژدەى دوو هەهه دەسەلاتى کەشتیگەلى خاچیه کان دواى برپایەوه، دواى ئەوهى بەدەستى (حسام الدین) تیک شکان، هەوالی ئەم سەرکەوتنە بە (میسەر) گەیشتهوه و بینرا کە کەشتییه کان لەکاتى گەرپانەوهدا پرن لە دیل و بە کەلهپچه کراوى بە شەقام و پێگاگانى (ئیسکەندەرۆنە) و (قاهیر) دا پیشان دەدرێن و سواری و شتر دەکرین و پاشەو پاش سوارکراون کە نەرىتی ئەو سەردهمه وابووه بۆتى شکاوه کان.....

(الفاضل) وتارى لە گۆرەپانى قەلادا پێشکەش کردو پیرۆزیایی و دەست خوشی سەرکەوتنى لێکردن و بەزمانى (سەلاحەددین) رادهچلەکاندو، (حسام الدین) بۆ لای دایکى و خێزانى بە پەله گەرپایەوه، تا بە کامەرانی یەوه مژدەیان پێ بدات، کە بلى دایکە گیان! هەردوو مژدەکان هاتنەدى!!

بەیتولمەقدیس

(متنبی) ھۆنەر دەلی:

كل حلم اتی بغیر اقتدار حجة لاجی الیها اللثام

(سەلاحەددین) لەسەر نەرم و نیانی پراھاتیوو، ئەم دیاردەییەشی لەزۆر ھەلۆیستدا دەردەکەوت کە پابردوی ئەوی دەگرتەو، بەلام ئەم نەرمی و ھیوریە دواى جەنگی (حطین) ی لێدەرکەوت شوینی سەر سوپمانی دۆزمنانی بوو بەر لەوێ جیگای سەر سوپمانی پکابەرەکانی بێ، بەو جوانکاریە سەیرانە لەناو نووسەرانی ئەوروپای دا ناوی بە چاک پۆشتو، جوامیری و پیاوێتی و نەرمی ئەویان لە چەند جاریکی دووبارە بوووەدا لەگەڵ پەفتاری شایەکانی نەیارى ئەودا بەراورد کرد کە بە جل و بەرگی شاهانە خۆیان دەپازاندەو، هیچ وێچونەکیان لە نێوان شای بەبەزەیی و کابرایەکی ھەلپەرسی تەماعکاردا نەدەبینی و، زۆر لەوانە لە پەفتاری قیژەونی (ئەرنات) خۆیان نەناس دەکرد، بەلکو بە (شۆرەسواری دز) نازناوی بۆ دانابو^(۱).

بەلای منەو ئەم وەسفە دەزایەتی یان پیکەو ھەیە، چونکە لکاندن و واتای شۆرەسواری بە کەسێکی ناپاک و پەیمانکەشکین لە ھەموو بە لێنیکدا بێدەنگییەکی ستەمکارانە، شۆرەسواری (الفروسیة) تەنیا ھەر ئازایەتی نە، بەلکو جوامیری و پیاوێتی و مەردایەتیشە، پێگروچەتە بە ئازاو دلێر وەسف دەکری، بەلام کەس بە شاسوارو شۆرەسوار وەسفی ناکات.

(۱) الناصر صلاح الدین / ل ۱۶۵.

(سەلاحەددین) پاش جەنگی (حطین) لە دوندی سەرکەوتن دابوو، شاکانی فەرەنگی وەکو لیخوڕینی مەرپو مالات بۆ لای ئەو لێدەخوڕان، کەچی چاوپۆشی لییان کردو لییان بووراو بە چاوی سۆزو بەزەیی یەو سەیری دیلەکانی کرد، وەك بلیتی دیلی مسولمانان بن ئەك دۆژمن، نكۆلێش لەمە ناكهین كە هەندێ کارەساتی دلتەزێن لە ئاكامی ئەم لیبوردنەدا روویدا كە شویتنی پەخنە ی ئەو كەسانە یە ژیاننامە ی (سەلاحەددین) یان تاوتوێ کردوو، بەلام ئەو پەخنانە سنورەکی مام ناوهند دەگرن، هەمان پەخنە بەرەپەوی ئیمام عەلیش - خوا لیی پازی بێ- و (نورالدین محمود) بۆتەو نەمدیو پەخنەو سەرکۆنە کردنێ وەك لیڕەدا هاتوو بەرامبەر بە هیچ کەسێ بەرزکرا بیتەو کە پەخنە ی لی گیرایی، جار هەیه سەرکرده کە بەرپێزو وەجاخ زادهو جوامێرە جەنگە کە ناباتەو دەستەواژە ی شکۆو پێزی بۆ پەوانە دەکری، جاریش هەیه سەرکرده یی جەنگە کە دەباتەو، کەچی لای پەخنە گرانی خراپە کارو چەتەیه، مەسەلە کە لیڕەدا وەرگرتنی شویتەکانو سەرکەوتنی سەرکرده نییه، بەلکو لە سەروی هەموویەو مەسەلە ی هۆکارو نیازو مەبەستە .

یەکنێ لەو سەرکردانە ی لە جەنگی (حطین) دا دەسگیر کرا (بالیانی دووهم) بوو، پەنای برده بەر (سەلاحەددین) و خۆی بەسەر پێلاوێ کانی دادا کە ئازادی بکات، سولتانیش تیشکانو داماو ی سەرشوڕی ئەو کاری تیکردو پەیمانی دایە کە برواتە بارەگای دەسلاتی ئەو لە (قودس) داو خۆی و منداڵو سامانی کۆبکاتەو بۆ میرنشینەکی تری راگوازیت.

(بالیان) لیبوردنی سولتان ی پروا نەکردو، ئەویش کەوتە سەر دەستی و ماچی کرد، بەلام کاتیك گەیشته (بیت المقدس) وەك وەلامدانەو یەکی ئارەزو مەندی فەرەنگەکانی، ناوی پەیمان شکاندن ی خۆی راگەیانندو، بەو فریوی خوارد کە خەلکەکی زۆر کۆبکاتەو کە وەستانی خۆی لەبەر امبەر (سەلاحەددین) دا ئاشکرا بکاتو، وایزانی خولی داهاو جەنگە کە دەباتەو، هەلسا بە کۆکردنەو ی پیاو

هه‌تا منداڵیش که ته‌مه‌نیان له (۲۵) سالی دابی له بازرگانو پیشه‌چی پوی کرده کلیسای (القیامة) هه‌رچی شتی گران به‌هاو گه‌وه‌ر بوو، یان نه‌و خشلای به‌ خاچه‌کانو په‌یکه‌ره‌کانه‌وه کرابوو ده‌ستی به‌سه‌رداگرتن و قاپ و زیڤو هه‌م‌ووی کردن به‌ پاره، تا پیویستی سوپا به‌کرێ گیراوه‌که‌ی دابین بکات له ناوه‌وه‌و ده‌ره‌وه‌ی (قودس) دا، تا سوپایه‌کی گه‌وره‌ پیکه‌وه‌بنی و بۆ به‌ره‌و رۆبونه‌وه‌ی (سه‌لاحه‌ددین) ناماده‌ باشی بکات.

سولتان زانی که ئه‌م دیله‌ نازاد کراوه‌ چی بۆ دا‌پشتوه‌، نه‌و نه‌یویست له‌کاتی خوین گه‌رمی سوپاکه‌یدا په‌لاماری خۆی ده‌ست پێ بکات، به‌لکو وای خۆ نواند که قه‌ت بیر له‌ رزگارکردنی (قودس) ناکاته‌وه‌و خۆی لێ بێ‌ئاگا کرد، پوی له‌ شاره‌کانی سه‌ر که‌ناره‌کان کردو شار به‌شار رزگاری کردن، چونکه‌ پیشبینی نه‌وه‌ی ده‌کرد دوورنیه‌ که له‌شکرینکی زۆر له‌ خۆرئاوه‌ له‌ ڕینگای ده‌ریاوه‌ بی و بیته‌ نه‌و که‌نارانه‌وه‌ بۆ تۆله‌ سه‌ندنه‌وه‌ی جه‌نگی (حطین) و، ته‌گه‌ر شاره‌کانی سه‌ر که‌ناره‌کان ب‌روخین نه‌وه‌ زه‌برو زه‌نگیکه‌ بۆ نه‌وانه‌ی دێن و، پ‌چ‌راندنی په‌یوه‌ندی ده‌ریاییه‌ له‌ نیوان هاتوان و گه‌مارۆ‌دراواندا.

ئه‌نجا په‌یوه‌ندی (شام) به‌ (میسر) وه‌ خیراتر ده‌بیت، چونکه‌ دوا‌ی ستاندنه‌وه‌ی ئه‌م شارانه‌ له‌ ده‌ستی فه‌ره‌نگه‌کان ڕینگای نیوان ئه‌م دوو هه‌ریمه‌یه‌ ئاسایش تر ده‌بیت و، وه‌ک پێش داگیرکرانه‌که‌ پیویستی به‌ پاسه‌وانی توند نابیت.

ئه‌مه‌ له‌مه‌ر هه‌ندێ شاری سه‌ر که‌ناره‌کان، به‌لام (عه‌ککا) له‌ناو نه‌وانه‌دا له‌ژێر ده‌سه‌لاتی (جوسلین) دا بوو که له‌ کاره‌ساتی جه‌نگی رابردو ده‌ربازی بوو‌بوو ترسی سوپای مسوڵمانانی هه‌ر هه‌بوو، بۆیه‌ نه‌وه‌ی هه‌لبژارد که‌ شاره‌که‌ به‌ (پیموندی سییه‌م) بسنپێرت که‌ میری (طرابلس) بوو خۆی رزگار بکات، به‌لام (سه‌لاحه‌ددین) به‌ر له‌ ئه‌نجامدانی مه‌به‌سته‌که‌ی دا ده‌ستی خۆی بینی و نه‌و نه‌یویست مقاو‌ه‌مه‌یه‌کی گه‌وره‌ نیشان بدات، بۆیه‌ کلیله‌کانی ناو شاری بۆ سولتان نارد به‌و مه‌رجه‌ی خه‌لکی له‌ گیان و مال و سامانیان د‌ل‌ن‌یا بکات، سولتان پا‌به‌ندی خۆی بۆ

بەلێنى خۆى راگەياندا، بەلام کۆمەلێى لە جەنگاوەرانى ناو عەککا پێيان خوێش نەبوو نەوێندە بە ئاسانى (جولسین) خۆبەدەستەو بەدات، بۆیە سەرەتا لەسەر جەنگ سوربوو، پاشان زانى کە بێگومان دەبەزیت بۆیە ناگرى بەردایە دانیشتوانى و بیناو خانوو بەرەکانى، ترسو و تۆقین بە فراوانى کەوتە ناو خەلگەو، فەرەنگەکان پریان لەوانە کردو دەیانپرسی: ئایا گەر (سەلاحەددین) یش ولاتى گرت وەك ئێوەى کاول و وێران دەکات و دەیسوتینى؟ ئەگەر ئەم رووداو سەرچاوەى کارەساتێکى گشتى بێ بە چ عەقل و ژیریە کەو کاولکاری دەکەن؟.

(سەلاحەددین) توانى بێ بەرەنگاریبوونەو (عەککا) داگیر بکات و پرواتە ناویەو کە ئەو کاول کارییەى بینى پێى ناخۆش بوو، بەلیبوردن دلى خەلکى رازى کردو، سەرو مالى پاراستن، ئەو توانى بەهۆى گرتنى شارەکە (٤) هەزار دىلى مسولمانان ئازاد بکات، کە لەبەر دەستى دوژمندا بە ئازارى دىلى یەو دەیاننالاندو زۆر رووداوو کارەساتى ناخۆشیان دەگێراو، کە لەلایەن ئەوانەو توشیان هاتوو، ناوى تاوانبارانیان دیارى کردو، کردارە قێزەو و پرلە پقەکانیان ژمارد، بەلام (سەلاحەددین) ویستى پێبازى لیبوردەبى خۆى رەچاو بکات و تۆلە لە تاوانبار نەستینیت.

هەرچەند (عکا) و (الناصره) و (قیساریه) و (حیفا) و (صفوریه) و (قعلیا) بە ئاسانى بوونە دەستکەوتى (سەلاحەددین)، بەلام لیڤەدا قەلایەکى سەخت هەیه بە ناوى (توبین) کە ئازوقەکى زۆرى لەناودا هەیهو، بە خوێشى خۆى تەسلیم نەبوو، بەلکو سەرکردهیهکى (سەلاحەددین) کە پالەوانێکى دلیر بوو بەناوى (حسام الدین لاجین) و کە کورەزای خۆى بوو شەکەتێیەکى زۆرى هاتە پێش بۆ گرتنى، تاواى لى هات داواى فریاکەوتن لە سولتان بکات و ئەویش سوربوو لەسەر چوونى خۆى بۆ لای قەلاکەو گەمارۆکە قایمتر بکات و لیڤەدا کە توندتر بکات، ئەنجا قەلاکە خۆى دایە دەست و (سەلاحەددین) پیاوێتى و جوامیرى پالەوانەتى خۆى مەزەندە کردو، بواى دان کە بێ ترس بێنە دەرەو.

(سەلاحەددین) هێرشەکەمی گەیانده (بەبیروت) و توانی بەتەواوی کۆنترۆلی بکات، وەکو (ابن الاثیر) باس دەکات: قایترین ولاتی کەناری ئەو بوو لە (شام)دا. سولتان نەبیوست خۆی سارد بکاتەو، بەلکو بەردەوام بوو لە پۆشتن، تا گەیشت بە (جوبەیل) و دەسەلاتی بەسەردا گرت و شوێنی سەرکردایەتی بە خۆشی خۆیان تەسلیم بوون، لەگەڵ ئەم سەرکەوتنە یەک بەدوای یەکدا، چاو پۆشی (سەلاحەددین) ئەوەندە فراوان بوو، تا ناگای لەو ناکامە مەترسیدارە گرنگانە نەما، ئەمەش لەکاتی کدا کە پێگای بە فەرەنگەکاندا، لە شارە رزگار بووەکاندا بە زەخیرەو چەکەوە بێننەو، هەرکەسێ چوو شوێنێکی تر چەکی خۆی دەبرد، تا لە داها تودا لە ناپۆرەییەکی یەکگرتودا کۆبێنەو. دەبایە (سەلاحەددین) چەکیان لێ دامالێ، ئەگەر دەپۆشتن بۆ شوێنێکی تر چەکی لێکردبانەو، ئەگەر پارەو مالیشیان بردبایە! ئەمە پەخنەییەکی دەرکەوتوو کە ئاراستە (سەلاحەددین) دەکری، بەلام پەنگە بیری لەو کردبیتەو کە سەرکەوتنی داها تویی لە (قودس)دا کۆتایی بە هەموو مفاوئەمەو بەرهەڵستی یەک دینێ کە ئەوانە بیانەوی پێوەی هەلبست، بەلکو پەنگە ناگای لەو هەموو تفاق و گەنجینە یە نەبووی کە لە چالەکانی شار دراوەتەو، لەوانە یە وایزانیستی ئەگەر ئەوانە ئەو تفاقەیان هەبایە بەرهەڵستیەکی دلێرانەیان کردبایەو، خۆیە بەدەستەو دانیان هەلنەبژاردبایە!

(سەلاحەددین) کاتی هەندێ شاری (فەلەستین)ی رزگار کرد بەرەو (بیت المقدس) کە وە پێگا، ئەم (بیت المقدس)ە هەر لە جەنگی (حطین)ەو مەبەستی یەکەم بوو، بەلام نەبیوست لە هیکرا پەلاماری بدات، بۆ پاراستنی گیانەکانو، هەم بەپەلەیی یەکەم بۆ رێزگرتن لەو شوێنە پێرۆزە ئاینییەنە لەویدا هەیە، پاشان پەیانمێری بۆ (بالیان) نارد کە بەلێنی رابردوی بختەو یادو، پێشنیاری کرد کە بەچەند مەرجەکی بێ مەترسی لە شار تەسلیم بکات کە هەمان ئەو مەرجانە بوون فەرەنگەکان لە شارەکانی هاوسی ئەودایە پەسەندیان کردن، گرنگترین مەرجیان دلێایی لە گیانو مالو ئافرەت و مندالو، پێگەدان بە کۆچکردن بۆ کەسێ نەیهوی

(بیت المقدس) بمینیتته وه، به لّام (بالیان) له سهر هه لویستی خوی سه قام گپرو
 یربوو، نه مه هه لویسته کی جوان بوو بو (سه لاحه ددین) که نامه یه کی له لایه ن
 ی (بالیان) وه پیگه یشته به ناوی شاژن (ماریاکومنین) که داوای لیډه کات
 سه وانی بو دابین بکات، تا به خوی و ده ستو په یوه نندییه وه له (بیت المقدس) وه
 (ته رابلس) کوچ بکات! هه رچه نده سولتان ده یزانی که نامه که به ناماژهی
 یرده فیلبازه که یه تی، که (بالیان) وه به پلانی شه وه بو سوربوون له سهر ژنو
 ندالی خوی، له کاتی هه لگی رسانی ناگری شه ردا (سه لاحه ددین) یش نامه که
 سه ند ده کاتو، وه لّامی شاژن ده داته وه داوای لیډه کات که رایگه یه نی سولتان
 سته نگ له به رامهر ریگای هیچ کوچکه ری دانانی له ژنو مندالو پیر که
 یانه وی له شار پرژنده ر، چونکه شه وان نه هلی جه نگ نینو شه شه ری له گه ل
 سه یکا ده کات که شمشی ری له پرویدا به رزبکاته وه.

زیره کانه ترین شته که به ره و پرووی (سه لاحه ددین) بووه له کاتی راگه یانندی نه ودا
 وه بو که خاچ په رستی هاته پیچی و لی پی رسی: نه گهر سولتان به و چه شنه
 نبورده یی خوی را ده گه یه نی شه ی بوچی ناماده بووه بو (قودس)؟
 وایزانی وه لّامی شه م پرسیاره گرانه و، جه نابی (سه لاحه ددین) ده خاته
 استه نگه وه له به رامهر ره وشتی رونو شه فافیدا.

به هه موو هیمنی یه که وه (سه لاحه ددین) به پرسیارکه ری وت: نایا نه مه شاری
 یوه یه، یان نیوه هاتون له خاوه کانی نه و اتان زه وت کردووه، له رژیکی شومدا
 وباری خویندان تیدا هه لسان نیوه شه به پی خوشبوونو به دل بوونه وه ده یگیرنه وه؟!
 رسیارکه ر وه ستاو نه یه زانی چی بلی.

(سه لاحه ددین) وتی: برّو به بی ترسو، کهس یه خه ت ناگری و، به و که سانه ش
 لی که توی ناردووه: نیمه له نه وروپادا له گه لتاندا ناهه نگین که شتی نیمه ده ری
 ابری ت تا له زیدی خوتاندا بیزارتان بکه یین، به لّام نیوه له گه ل خه لکی مه ده نی

کەوتنە دەستدریژیکاری، لە پەيامی ئێمەشدا هاتوو کە دەبێ وەلامی دەستدریژی بەدینەوه. (سەلاحەددین) دەستیکرد بە گەڕان بە دەورووبەری شاردراو، بینی لە زۆربەی لایەکانیدا بەرھەڵستی خۆی دەست پێکردوو، تفاق و سوپای لەناوخوا کۆکردۆتەوه بۆ ئامادەباشی بۆ بەرەورووبونەوه، هەموو خەمی ئەوهبوو کە دەبێ سەرکەوتن بە دەست بێنێ و زیانی گیانیشی کەم بێ و زۆر نەبێ، هیجوری و شینەیی نواند، تا دروازەیهکی تا راددەبێ ئاسان بدۆزێتەوه بۆچونە ناو شارەکەو، ئەنجا لای باکوری بەچاک زانی و، هەولیدا بۆچونە ناوی.

(بالیان)، کە زانی دواي ئەوهی مسوڵمان چونە ناو جەرگەیی پایتەختەوه، مقاویمە بۆ ئەو سەرکردهکانی فەرەنگیش ئاستەنگ و دژوارە، بۆیە کاری بۆ پەییوەندی (دبلۆماسی) کرد بە سەرکردهاتی سوپای ئیسلامییەوه بۆ جولاندنی بەزەیی (سەلاحەددین)، چەند دانوساندنەکی دژوار بەپێوەچوو کۆتایی بەوه هات کە دەبێ فەرەنگەکان (قودس) چۆل بکەن و لە بەرامبەردا رزگارانە بدن کە بریار دراوه، دەبێ پیاو (۱۰) دینار بدات و ژن (۵) دینار بدات و منال (۱) دینار بدات، بەلام هەژاران دەبێ (بالیان) رزگارانەکیان بۆ بدات و بەو برە پارەیی سولتان رازی بکات و لە ماوهی (۴۰) رۆژدا دەبێ ئەنجام بدریت!

ئەم گەلەیه کەوتە خۆی بۆ رزگارکردنی گیانیان و کەلو پەلی گرانیان بە پارەکی کەم فرۆشتەوه لەبەر گرانی هەلگرتنی یاندا بە رینگادا. گەشتی چۆلکردنیان دەست پێکرد!!

میژوونوسانی فەرەنگی چەند بەراودکارییهکان لە نیوان پەفتاری (سەلاحەددین)دا لەکاتی پاشایەتی (قودس)داو پەفتاری فەرەنگەکاندا داناوه، کاتی هەر لەو رۆژەوه ئەوان داگیریان کرد بوو قەسابخانەیان تێدا داناو، هەندیکم لە بەندی یەکەمی ئەم کتیبەدا لەمەر کارەسات و بەلاکانی ئەوان باس کردوووه ئاماژەي پێ ناکەمەوه.

دیسان میژوونوسانی فەرپەنگی لیپوردەیی (سەلاحەددین) یان تۆمارکردووە کاتێ لیخۆشبوونی گشتی بۆ هەژارانى فەرپەنگی دەردەکات بەهۆی بەزەیی هاتنەوهی بە نەبوونی و گەدایی یاندا، (عادل) شای براکەشی هەمان کاری کردو رزگارانهی بۆ سەدان کەس لە مالى تایبەتی خۆی بۆ دانان. ئەمەش جیاوازیەکی زۆرە کە شا (عادل) بارمتەى کۆمەڵەکی زۆر لە خاچ پەرستان بەدات بە مالى خۆی، کەچی (هیرەقل) شای (قودس) کە (بەطریهەرەکی) ئایینی هەرەگەورەى شارە بوو ئەم کارە ناکات و هەرچی بارو گەنجینەى زیرو ئالتونی کلیسایە کۆی دەکاتەوه لەپیشخۆیەوه دەیگوازیتەوه، پاشان (۱۰) دینار پزگارانهی خۆی دەدات و بەس، هەلۆیستی رەقی ئەو پێگەى ئەوهی پێندادەت کە بەزەیی بە هاوئایینەکانی خۆیدا بێتەوه و هەندێ لە پارەکانی خۆیان پێ بدات کە هەلێ گرتووە، کەچی ئەو خەزینەو گەنجینەى بە ئارەقى کۆششی ئەوان کۆکردۆتەوه، هەندێ لەوهی لەم بارەوه باس کراوە دەگوازمەوه^(۱).

﴿کابرایەك بە سولتانی وت: (بەطریهەرەکی) بە مال و گەنجینەوه دەرچوو، تا بلیی زۆرەو ئەوه بۆ بارمتەى هەژاران و گەدایان خەرجی نەکردووه، وەکو (ئەستانلی) دەلێ: بۆچی مالى ئەم دوو رەزێلە زەوت ناکەیت تا کاروباری مسوڵمانانی پێ بەهێزو بکەیت؟ سولتان وتی: جگە لە (۱۰) دینار زۆرتەری لێ وەرناگرم و بەلێنی خۆم ناشکینم﴾.

(ئەستانلی) کە میژوونوسەکی فەرپەنگی یە دەلێ: (کارەکە گەیشتە ئەوه کە سولتانی مسوڵمان وانەیهکی فیڕی راهیبەکی مەسیحی بکات لە مانای چاکەو خێرکردندا). وە (سەلاحەددین) وەنەبێ تەنیا پزگارانه (فیدیە)ی لەسەر هەژارانى فەرپەنگی هەلگرت، بەلکو ئەوهی لە دەستی دابوو پێی دان، کاتێ بیینی زۆری لەوانە باوکی، یان دایکی، یان نەخۆشەکی نزیکى لە پشتی کردووه، دیمەنەکە کاری لەدەلێ کردو، فەرمانی بە هیئانی و لاخ کردو بەسەریدا دابەشکردن و، فەرمانی بە

مالو دارایی کردو پیی به‌خشین! به‌لام (سیبیل)ی شازن به‌گریانه‌وه هاته لای داوای لی‌کرد به‌می‌ردی بگاته‌وه له (نابلوس)دا، ئه‌ویش بی‌دلئی نه‌کردو له‌گه‌ل چهند پاسه‌وانه‌کی خزیدا گه‌یاندیه شوینی مه‌به‌ستو، زۆریک له‌ ژن و مندالی له‌گه‌لدا بوو، نه‌یویست ریگه‌یان پی‌گری. به‌راستی ئه‌وان، په‌یان به‌ لی‌بوردیهی ئه‌و برد سه‌رله‌نوئی به‌گریانه‌وه گه‌رانه‌وه لای و پییان وت: تو ریگه‌ی رۆیشنتن پی‌داین بی فیدیه و رزگارانه‌و، می‌رده‌کاغان له (بیت المقدس)ن، هه‌روه‌ها براکاغان که‌ پاره‌ی رزگارانه‌یان نیه‌و ئه‌وانه‌ش تفاقو چه‌کی ئیمه‌ن له‌ ژیان و رۆژانه‌ی ئیمه‌داو، زۆربه‌شیان دیلی تۆنه‌و نه‌گه‌ر ئه‌و چاکه‌مان له‌ راسترا بکه‌یت و نازادیان بکه‌ی ئه‌وه ری‌زی ئیمه‌ چه‌پاله‌ ده‌ده‌ی و ئیمه‌ش به‌ بیی ئه‌وان ژیاغان مسۆگه‌ر نابی، ئه‌نجا له‌به‌ر ژان و خه‌م ده‌ستیان به‌ گریان کردو (سه‌لاحه‌ددین) به‌زه‌یی پیاندا هات و ئه‌ویش زۆر گریا به‌ قسه‌کانیان و فه‌رمانیدا که‌ کوره‌کان بو‌ دایکیان بگپ‌نه‌وه‌و می‌ردی ژنه‌کانیش ته‌سلیم به‌ ژنه‌کان بکه‌نه‌وه، ئه‌مه‌ هه‌لۆیسته‌کی پر له‌ به‌زه‌یی بوو که‌ قه‌له‌م ناتوانی حه‌قی خۆی پی‌ بدات.

ئه‌گه‌ر ئه‌وه له‌گه‌ل هه‌لۆیسته‌کی تری خاچ په‌رسته‌کی تری به‌راورد بکه‌ین، که‌ یه‌کێ له‌ فه‌ره‌نگه‌کان لیتی گپ‌راوه‌ته‌وه‌و، (ئه‌میر عه‌لی) گواستویه‌وه‌و، (د. الییلی) وه‌ریگپ‌راوه‌، ده‌لی: (ژماریه‌ک) له‌و مه‌سیحییانه‌ی^(۱) یانه‌ی (قودس) یان به‌جیه‌یشت بو‌ (ئه‌نتاکیا) چون، به‌لام میری ئه‌وئ می‌وانداری نه‌کردن، به‌لکو ده‌ریکردن، ئه‌نجا له‌ ولاتی مسو‌لماندا به‌سه‌ر ده‌و چاودا که‌وتن و، به‌ هه‌موو پیشوازییه‌که‌وه وه‌ریان گرتن.

به‌لام هه‌بوو له‌ناو فه‌ره‌نگدا نه‌ک هه‌ر براکه‌ی خۆیان ده‌رکرد، به‌لکو شوینیان که‌وت و هه‌رچه‌یه‌کی له‌گه‌ل خۆیاندا هی‌تابوویان له‌ قودسه‌وه لی‌یان سه‌ندن، تا هه‌ندئ له‌وانه برسییه‌تی ته‌نگی پی‌ هه‌لچنین و له‌ بی‌هی‌زیان له‌ناو قه‌دی ری‌گادا که‌وتن و چاوه‌روانی مردن بوون، ژن هه‌بوو مندالی خۆی ده‌خسته ده‌ریاوه تا بمری و

(۱) مه‌سیحی له‌ کورده‌واریدا گا‌ور، یان فه‌له‌ نازده‌ کرا‌ون - وه‌ریگپ‌ر -

به ئازاری برسیده‌تییه‌وه نه‌ئالینیی، چونکه توانای نیه‌ پرزگاری بکات، دواى ئه‌وه‌ش وه‌کو شیت و هاری لیده‌هات و ده‌که‌وته‌ گریان و له‌ خۆدان و نه‌فرینی له‌ هاو دینه‌کانی خۆی ده‌کرد!!

لیبوره‌یی (سه‌لاحه‌ددین) له‌ناو فه‌رپه‌نگدا بلا‌بووه‌، دیسانه‌وه‌ به‌زه‌یی ئه‌و به‌ بیوه‌ژناندا به‌تایبه‌تی بووکیکی گه‌نج هاته‌ لای، که‌ له‌ قه‌لاى (برزیه) گه‌مارۆ درابوو، وتی: ئه‌و ده‌بی به‌ هاوسه‌ری گه‌نجی، که‌ لای ئه‌و دیل کراوه‌و، کاتی زه‌ماوه‌نده‌که‌شی ئه‌گه‌ر دیل نه‌بایه‌ دوینیی بووه‌، ئه‌جا گریا سولتانیش فه‌رمانی ئازادکردنیداو به‌ بوکه‌که‌ی به‌خشیو، هه‌ندی سامانی پێدا!! به‌لام به‌سه‌رهاتی ئه‌م دایکه‌ی منداڵه‌که‌ی به‌ باوه‌شیه‌وه‌ ده‌دزیو، منداڵ رفینه‌کان بۆ شوینیک هه‌لدین که‌ ناتوانی لیان بستیینه‌ته‌وه‌، به‌باشی زانی داواى فریاکه‌وته‌ن له‌ (سه‌لاحه‌ددین) بکات، ئه‌ویش فه‌رمانیدا به‌ سۆراغکردنی ئه‌و منداڵه‌و، ئه‌و ژنه‌ی له‌ چادری خۆیدا زۆر به‌پێژه‌وه‌ داینیشاند، تا توانی بۆی بگێرته‌وه‌..... ئه‌م به‌سه‌ر هات و داستانه‌ سه‌رچاوه‌یه‌کی هونه‌ری ئیله‌هامی قه‌له‌مى زۆریک له‌ خۆرئاواییه‌کانه‌، په‌نگه‌ ئه‌دیبه‌ی گه‌وره‌ مامۆستا (علي الطنطاوي) یه‌که‌م که‌س بی له‌ نووسه‌رانی عه‌ره‌ب که‌ به‌ شیوازی ئاشکرای خۆی له‌سه‌ر په‌رپه‌کانی (الرساله) دا په‌رده‌ی له‌سه‌ر لادابی به‌ ناوینیشانی (هیلانه‌و لویس) و دوا‌یش بووه‌ته‌ کۆمه‌کییه‌ک بۆ شانۆی ئیزاعه‌یی که‌ جه‌ماوه‌ر گوئ بیستی ده‌بیته‌، ئه‌گه‌ر شوینه‌واره‌کانی (سه‌لاحه‌ددین) به‌ که‌سێ به‌خشا‌بایه‌ که‌ به‌و هونه‌ره‌ سه‌ره‌نج پاکیشه‌ ده‌ریخستبایه‌ پێوستی به‌و وه‌رگیرانه‌ لاوازو نزمانه‌ نه‌ده‌بو، که‌ بی‌شه‌رمانه‌ بۆمان بلا‌وده‌کرینه‌وه‌.

له‌و هه‌له‌ (فرصة) نه‌بینراوه‌دا که‌ مسولمانانی گرت‌ه‌وه‌ (سه‌لاحه‌ددین) نه‌یوست (نورالدین زنگی) مامۆستاو سه‌رکرده‌ی له‌یاد بکات، کاتی ده‌یزانی ئه‌و دوانگه‌ (مینبه‌ر)ه‌کی بۆ مزگه‌وتی (ئه‌قصا) ئاماده‌کردوه‌ له‌کاتی رزگارکردنیدا، بۆ ئاماده‌کردنی مینبه‌ره‌که‌ هه‌ولیدا، تا ئاره‌زه‌که‌ی شو‌ره‌سواری شه‌هید بێنیتته‌جی! ئه‌جا داواى له‌ گه‌وره‌ترین وتار بیژی ولات کرد، که‌ یه‌که‌م که‌س بی پرواته‌ سه‌ر

مینبهره‌که‌وێ به‌یانکردنی خۆی شادمانی ئەو سەرکه‌وتنه‌ تو‌مار بکات، زانی که قازی (حی الدین محمد کورپی علی) ناسراو به (ابن زکی) باشت‌ترین که‌سه ئەم جینگایه‌ بگری‌ت، که‌سیکی نارد به‌ شو‌ینیدا بانگی بکات، له‌ پو‌ژی هه‌ینی یه‌که‌مین پو‌ژی سەرکه‌وتنه‌که‌دا، (ابن زکی) چووه‌ سەر مینبهری (نورالدین) و وتاره‌کی داو هه‌لو‌یستی جه‌ماوهری مسو‌لمانی ده‌رخستو، دیسانه‌وه‌ سه‌دان شیعو هه‌لبه‌ست ئەم هه‌لو‌یستانه‌ی خسته‌ پو که‌ له‌ به‌ندی داها‌توودا ئاماژه‌ به‌ نمونه‌یی له‌وانه‌ ده‌که‌ین..... وتاره‌که‌ش زو‌ر درێژه‌، چونکه‌ شو‌ینه‌که‌ وتاری درێژی هه‌لده‌گرت، تا ئەو هه‌لو‌یسته‌ راستگۆیانه‌ ده‌رب‌خات که‌ له‌د‌لی گوی گراندا ده‌وروی‌ی، ئەمه‌ش چه‌ند بر‌گه‌یه‌کی وتاره‌که‌یه‌:

(ئەمه‌ ئەم پ‌زگاریه‌ بوو ده‌رگا‌کانی ئاسمانی بۆ کرانه‌وه‌و، نزیکه‌ له‌سەر ده‌ستی ئیوه‌ پ‌زگاری تری له‌م شیوه‌یه‌ش له‌لایه‌ن خواوه‌ بێتسه‌دی خو‌ش‌حالی خه‌لکی ده‌وله‌مه‌ند زو‌ترین له‌ خه‌لکی هه‌ژارو تو‌زای، ئەوه‌^(۱) نیه‌ خوای گه‌وره‌ له‌ قورئاندا ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿سُبْحٰنَ الَّذِیْ اَسْرٰی بِعَبْدِهٖ لَیْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ اِلَی الْمَسْجِدِ الْاَقْصَا....﴾ (الإسراء- ۱)، واته‌: بێ‌گه‌ردی بۆ ئەو خوایه‌ی شه‌پو‌ژی به‌ به‌نده‌ی خۆی کرد له‌ مزگه‌وتی (حرام) هه‌و بۆ مزگه‌وتی (ئه‌قصا).

ئایا ئەوه‌ ئەو ما‌له‌ خوایی به‌ نیه‌ که‌ خوداوه‌ند له‌ پیناو ئەودا (خو‌ری) بۆ (یوشع) راگرت، تا ر‌زگار‌کردنه‌که‌ی ئاسان بکات^(۱). ئایا ئەو ما‌له‌ نیه‌ که‌ خوا

(۱) ئەم رووداوه‌ وه‌ستانی خو‌ر له‌ می‌ژوا (السید سابق) له‌ (العقائد الاسلامیة) دا (ل: ۱۲۱) پو‌نی کردو‌توه‌ که‌ زانای پوسی (ئیمانویل فلیسکرفسکی) سروشت ناس ئەوه‌ی سه‌لماندوه‌ که‌ له‌سه‌رده‌می یوشعدا نیازه‌کی نزیک که‌وتو‌توه‌، نزیکبونه‌وه‌ی نیازکی گه‌وره‌ش زو‌ر دیارد به‌یدا ده‌کات وه‌کو هیتا شکرده‌وه‌ی خێزایی زه‌وی که‌ خه‌لکی وایزان خو‌ر وه‌ستاوه‌... ئەم رووداوه‌ له‌ (صحیح البخاری) دا گه‌راوه‌توه‌ که‌ (پێغه‌مبه‌ری له‌ پێغه‌مبه‌ران غه‌زای کردو له‌ ناوه‌دانیه‌که‌دا نو‌ژی ئیواره‌ی کرد، یان له‌ نزیکي ئەودا، به‌ خو‌ری فه‌رمو‌و: تو‌ فه‌رمان پێ‌کراوی منیش فه‌رمان پێ‌کراوم خوایه‌ بۆمان ر‌ابگره‌، خوداوه‌ند ر‌ابگرت تا پ‌ژی پ‌زگار‌کرد ...) ئەمه‌ش مو‌ع‌ج‌یزه‌یه‌کی می‌ژوی ناودیاره‌ له‌ نیس‌لام به‌ر له‌ زانستدا هه‌والی لێ‌داوه‌! ناینده‌ش له‌ ناخ‌ر زه‌ماندا هه‌مان یاسا دو‌باره‌ ده‌بێتوه‌!

فەرمان بە موسا دەکات گەلەکەى ھۆشیار بکاتەو بە رزگارکردنى و تەنیا دوو کەس وەلامیان دایەو، خاوەنەکەى لەبەر ئەو، پرق و خەشى لیگرتن و خستنیە ناو ئاوارەییەو^(۱). سوپاس و ستایشى خوا بکەن کە ئەو کارەى جولەکەکان سستى یان لیکرد ئیوە قۆلتان بۆ ھەلمالى، کەچى پێزیان بەسەر ھەموو دنیاى پێدراو، خودا سەرى خستى کەچى گەلانى بەر لە ئیوە لە رابردوى دورددا لەمەدا سەرشوێر بوون تییدا، بزانی خوا پەحمان پێ بکات ئەمە ھەلیکە بیقۆزنەو و نیچیرەکە ھەلمەستى بپەنە سەر، کارەکان بە داھاتوو کانیەو، دەسکەوتەکان بە گەنجینەکانییەو،

﴿...وَأَنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ يَغْلِبُوا آلَافًا مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا بَأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا

يَفْقَهُونَ﴾^(۲) (الانفال - ۶۵).

ھەندیکى لەوێ و تار پیژەکە باسیکردوو، وێنەى جوانى دیمەشکو شکۆى جینگاکو، مەزنى و ترسناکى ھەلۆستەکە دەکیشیت.

(۱) ناماژە بۆ ئایەتەکانى (۲۱-۲۶) ی سورەتى (المائدة) دەکات. (وەرگێڕ)

(۲) واتە: (تەگەر ئیوە بیست کەسى خۆراگرتان ھەبى بەسەر دوسەد کەسدا سەردەکەوێ، تەگەر سەد کەس بن بەسەر ھەر ھەزار کەس لەو بێباوەرانەدا زالا دەبن کە ئەوان گەلیکى تێنەگەیشتو ناپۆشەنبین).

نموونەى میژویى زۆرە کە راستى ئەم ئایەتە دەسەلمێنێ وەکو جەنگى بەدروجنەبى و غەزاکانى تەرى پێغەمبەر ﷺ کە ھەمیشە سوپای مسولمانان ھەر چەندە کەمتر بوون، بەلام خۆراگرتەریون بۆیە سەرکەوتن ھەر بۆ ئەوان بوو، تەنیا لە (توحود) نەبى ھەندى لە مسولمانان خۆراگریان نەکرد!

نموونەى میژویى تر دوانزە سوارەى مەریوانە کە (پیرەمێرد) کتیبەکى بەم ناوە نووسیوە بەسەر (۱۲) ھەزار کەسى سوپای ئەیاردا سەردەکەون، چونکە خۆراگردەبن!

جہنگہ کانی (عہکا)

(عبدالرحمان الناصر) له کۆتایه کانی ته مه نیدا دانیشته، دواي ئه وهی سهرکه وتنی به ده ست هیناو، بۆ سهرکه وتنه کهش خهبات و په نجه کی زۆری دا تا خهریک بوو خۆی له سهر دابنیت و، گه له کهی بینی ئازاد و په ریشانی جهرگ بری به ده م و چاره وه دیاره و، وه ک بلیتی هیچ سهرکه وتنه کی به ده ست نه هینابی وایه، یه کی له دانیشتوانی کۆره کهی به سهر سوپمانه وه پرسی: ئه ی میری مسولمانان بیر له چی ده که یه وه؟

(ناصر) وتی: من (۵۰) سالۆ نیوه حوکم کرد بیرم له ته واری پۆژه خوشه کانی ئه و ماوه درێژه کرده وه، ته نیا (۱۴) پۆژم بینی، که ئیستا ده توانن بیانژمیرم!!^(۱)

ئه وهی (عبدالرحمن الناصر) باسی کردوه وه له و په نچ و نازاره ی کیشاویه تی له گه ل کیشه کاندای به درێژی ته مه نی، په نجه پالوانی جوامیر (سه لاهه ددین) یش هه مان قسه بکات، له گه ل گۆی نه دانیش به جیاوازی ئاشکرای نیوان کاتی هه ردوو پیاوه که دا، (سه لاهه ددین) هه ر له و کاته وه شمشیری بۆ خودا هه لگرتوه بۆ خهبات کردن ته ماعی هیوری و پشودانی نه بووه! دواي رزگاری قودس شیرینی سهرکه وتنی چیشت، به لām وه کو مروقه کانی به په له نایچیژی، که هیچ کیشی بۆ دواپۆژ

(۱) (عبدالرحمن الناصر ۲۷۷ز-۳۵۰ ک/ ۹۶۱ز-۳۵۰ ک) یه که م خه لیفه ی ئومه وی یه له نه نه دهلوس له قورته به پهیدا بووه مردووه و، بۆ پیک خسته مه وه ناشتی په گه زه کانی ناوخو کاری کردوه، به سهر (ابن حفصون) دا زال بوو، هیرشی مه سیحی یه تی راگرتوه و، له باکوری نه فریقیا شه ری له گه ل فاتیمییه کان کردوه به (امیر المؤمنین) ناویان بردوه... هتد. (المنجد في الاعلام / لويس معلوف) (دوهرگێت)

دانانیت، بەلکو وەکو کەسێک چەشتی کە پالەوانێکی بەئەزمونە و دەزانێ کە تەواوی (ئەوروپا) لەکاتی بیستنی گیرانی (قودس)دا کە (سەلاحەددین) ئیستا حوکمی دەکات و ئەوان بەقسەى خۆیان شەریان بۆ کردووە هەموویان لەترسان رادەپەرن و لەشکرەکان لە خۆرەهەلات و خۆرئاوادا و باکوور و باشوری (ئەوروپا)دا بۆ تۆڵەسەندنەوە دەردەپەرن، ئەگەر ئەو مەسیحی یانەى لە خۆرەهەلاتدا ماونەووە بەر هەلستى ئەکەن، ئەوکاتە ئەو کۆمەکی یە زەهەى دێ، خاچ پەرستەکان دەکاتە هیزەکی لە ئاسا بەدەر و دەتوانن بەرەنگاری سوپای (سەلاحەددین) ببنەو، کەبێ چاوەڕێکردنی هیچ کۆمەکی یەک دەجەنگیت..... (سەلاحەددین) پەى بەمە دەبات بۆیە سەر بۆ ئاسمان بەرز دەکاتەووە و داوای یارمەتى لەخوا دەکات، چونکە لە تەنگانەدا بەس ئەوى هەیه.

گومانی (سەلاحەددین) هاتەدى و، هەلەمەتى سییهى خاچیهکان بۆ سەر خۆرەهەلات دەستى پێکەردەووە (فەریدیەریک) شای (ئەلمان) و (رێچارد) شای ئینگلیز ناسراو بە (قلب الاسد) و (فیلیپ ئۆگوست) سەرکردایەتییان دەکرد، ئەمانە (۳) پادشا بوون هەریەکیان دەیویست لە خۆرەهەلات و خۆرئاوادا ناو دەریکات و، هەریەکیان یەک شتیان لەناخی خۆدا حەشار دابوو، بۆ ئەوەبوو سوپاکەى ئەو بە دنیای مەسیحیدا ناوی پرۆات، تا لەکاتی زانینى ئەویدا کە ئەو پارێزەرى پاوانى مەسیحە، (ئەوروپا) بێتە گۆی لەمستى ئەو!^(۱)

(۱) لە ۲۷ رەجەب/ ۵۸۳ ک/ ۲ تەکتۆبەر/ ۱۱۸۷ز دا (صلاح الدین) بۆ قودس دەپرۆات و داوای گەمارۆیەکی کورت چووە ناوی و بە شتێریەکی مۆیانە لەگەڵیاندا جولایە پێنجەوانەى خاچیهکان کەبەر لە (۸۰) و قسور ساڵ داگیران کردبوو، وتاری هەینی لەم شارە رێگاردەدا خۆتندەووە داوای ئەوى مەواوەکی زۆر بوو قەدەغە کرابوو) ماهیه حروب الصلیبیه: د/ قاسم عبده قاسم/ کویت/ ل ۱۴۴. وە لە ۱۱/ مایۆ/ ۱۱۸۹ز دا هێزی نیمپراتۆری ئەلمانی فەردیک بە بروسابەر لە هێزی فەرەنسا و ئینگلیزی کەوتە پێگا، هێزی ئەلمان بە وشکانیدا هات کە رابردوو هێزەکانی هێرشى بەکەم پێیدا هاتبوون، بەلام نیمپراتۆر لە یەکێ لە دەریاکانی ئاسیای بچوکدا خنکا لە (۱۰ یولیو/ ۱۱۹۰) ئەمەش زیانەکی گەورەبوو بەر خاچیهکان کەوت بەر لە بە نامانج گەشتنیاندان، ئەلمان بەس وەکو هێما لە هەلەمەتى سییهى خاچىکاندا بەشداری کرد. بەلام

توزقالتی خۆم دهوستینم بۆ ئەوانە میژوی جەنگی خاچییه کانیان نووسیوه و به (۷) هیرش دایانناوه که ژمارهیهکی کهمه..... ئەمەش هەلەیه که بهلام چ هەلەیهک، چونکه ئەم هیرشو پهلاماره ئەوانەن که پاشایهکان خۆیان بهپرتویهان بردون، بهلام ئەو لەشکرانە ی بۆ سەرپەرشتی پادشایهکی تایبهتی هاتوون بههۆی کاریگهری بانگهوازیهکانی کلێساو کهشیش و پههبانەکان، بهدریژایی ئەو پۆژه رهشانه کۆمهکیان لێ نهگیراونهتهوه^(۱).

ئەگەر له نهریتی میژوونووسی فەرهنگیدا هەلەمەتی یهکهمین له سەرەتای جەنگهکانی خاچی یهکاندا پێشهکی هاتبیو، هەلەمەتی دووهم دواى شکانی (الرها) هاتبی لهسەر دهستی (عماد الدین زنکی) پالەوانو، هەلەمەتی سێهەم ئیستا که دواى ئازادی (قودس) هاتۆتهپیش، زیاتر لهو سێ هەلەمەتانه به دەریادا هاتوون بۆ کهنارهکانی عەرەبی که پسانهوهی نهییت، پتویسته لهسەر ئەوانە میژوی خاچ هەلگری دهووسنهوه له پۆشنایی ئەم (۷) هەلەمەته کوتکراوهیهدا به سەرغجهوه به حیسابی خۆیاندا بچنهوه^(۲).

سوپای هەر سێ شاكان بهرهو خۆرههلات هیرشی هیئاو، گومانى (سهلاحددین) راست دهرجوو، کاتی ئەم ههواله مهترسیداره ی بۆ هات قهلاى (شهقیف)ی له (الجبل)دا گهمارۆداو، زانی که وهختهکهی هاتووهو، ههموو هۆشیارییهکان ئاماژه بۆ ئەوه دهکهن دوژمن بهرهو (عهککا) دێ، ئەو (عهککا) ییهی بهسهری دا زال بوو، نهیویست فەرهنگهکانی تێدا شار بهدهر بکات بهلکو چاوی لێی یان پۆشینو، وایزانی که ئەم لیبوردنه له کۆل زیانی مقاومهی ئەوانیان دهکاتهوه، ئەوکاته

پێچاردی یهکهم شای نینگلیز (قلب الاسد) و فیلیپ نرگستین شای فرنسا له پێگای دهریاوه به جیاوازی هاتنه (صقلیه)... ههمان سهرچاوه: (ل: ۱۴۵) (وهرگێتی).

(۱) هەلەمەتی حەوتەمی له (۱۲۴۸-۱۲۵۴) دەست پێدهکات، وه هەلەمەتی (۸) و (۹) هەیه که له (۱۲۷۰) و (۱۲۷۱-۱۲۷۲) ز) دەست پێدهکات هەلەمەتی (۸) لویسی (۹) دهیکات و هەلەمەتی (۹) میر نه دواړدی یهکهم دهیکات. (موسوعة الحروب / هشام هلال / ل: ۱۹۷ - ۱۹۸). وەرگێتی

(۲) کتییی (موسوعة الحروب / هشام هلال) ئاماژه به (۹) هەلەمەتی خاچ پهستان دهکات. (وهرگێتی).

فەرمانیدا کە کۆنگرەى راویژی جەنگ کۆبنەو ەرایەکانى لە ەممو لایەکانییەو ەلەسنەنگیتى، کۆنگرەکە لە نێوان دوو کاردا بوو: یان دەبێ سوپای مسوڵمانان دەربچن بۆ بەرەو ڕووبونەو ەى ەیرشەبەرەن لە کەنارەکەدا بەرلەو ەى بگەنە شۆرەکانى (عەککا)، ئەمەش بیروبوچوونى (سەلاحەددین) بوو، یان لەشکر بەرەو (عەککا) دەربچى و ئەو بکریتە مەیدانى جەنگ، ئەمەش ڕای زۆرىنەى کۆنگرەکە بوو. (سەلاحەددین) وریایى دایە ھاوڕێیانى کە دەست بەم ڕایەو ە بگرن، چونکە ئەگەر ئەم خەلکە بەسەر جەم ەیزی تەواویانەو ە بۆ (عەککا) بپۆن، ئەوکاتە شوێنیکى شیاو بۆ جەنگ ەلەبەژێرن، ئەوکاتە دەبنە خاوەن ڕا لە تیراسا کردنى جەنگەکەداو، سوپای توندو تۆلیان لە دەورى شۆرەى (عەککا)دا چر دەکەنەو ەو گەمارۆ دەخەنە سەر شار کە زۆرىنەى ناویان مسوڵمانن، ەەرچى یارمەتییان بدات بۆ ژیان پێیان ناگات، بەلام ڕەنگە نەیارەکانى ناو ەەرچى بیانەو ى لە ھاو ئایینى خۆیان پێیان دەگات و بۆ جەنگ کردن لەگەڵ گەمارۆ دراواندا بەهێز دەبن، ئەم شارە توشى دوو کارەسات دەبێت: کارەساتى ناو خۆو کارەساتى دەرەکى.

ئەمە بوچونى (سەلاحەددین) بوو بەلام کەس گو ى بۆ نەگرت و وازى لە پەلاماردانى کەنارەکانى ەینا، تا بەرپەرچى ئەو تەوژمەى بەداتەو ە، بە سوپاکەو ە بەرەو (عەککا) کەوتە ڕى، داواى کۆمەکى جەنگى کرد لە (میسر) و (شام) تا ببێ بە یاریدەرى ئەو ئەم ڕەشەباو گەردەلوولەدا!! بەلام دەریا پەر بوو لە کەشتى فەرەنگى و ەزاران ەزار سەربازو، ەزاران ەزار تفاقى ەلگرتبوو، بەو کەشتیگەلەنە خاچ پەرستان گەمارۆى شاریان زامن کرد، کەکەس نەتوانى فریای بکەو ى و ئاستەنگ لەبەرەمبەر ئەو کەسانە پەیدا بکەن کە بەدەنگ (سەلاحەددین) ەو بێن لەخۆ بەخشەکان بۆ پەلاماردان، ئەم پالەوانە مەترسى ەلۆتستەکەى پەى بپەردو، خەمى یەکەمى ئەو ەبوو کەلێنێ لە شۆرەى (عەککا)دا بدۆزیتەو ە کە تێیدا بوو ەستى و پێویستى ەکانى شارى لێو ە بێت و گەمارۆ دراو ەکان بتوانن بەرەنگار ببنەو ە، میژوونووسانى ئەمە دەلێن: ئەم تەنگانەى ەدا سى پۆژان

له تکه نانێ نه چوو ده ميه وه، چونكه زۆر خه م و په ريشان دلی راگرتبوو، بهردهوام مانگو نیوی ئه و تیک پرژانه له نیوان ههردوولادا درێژه ی کیشا، تا خاچ هه لگران هه موو تهقه لای خۆیان کۆکرده وه بۆ کرداره کی یه کالاکه ره وه، جهنگیکی تۆقیتنه ر روویدا که ئاکامه ی سه رکه وتنی سوپای مسو لمانانی به دوا وه بوو، به لām دوا ی شه هید بوونی هه زاران که س له مسو لمانان بێ قه ره بوو کردنه وه.

(سه لاهه ددین) دوا ی هێور بوونه وه ی شه په که پاله وانه کانی کۆکرده وه و پای وابو ده ست له شه ر نه کیشیته وه وه دوا م بکات، چونکه (عه ککا) هیشتا که تۆقرا وه و، نه گه ر خاچییه کان سوپاش بکیشنه وه هه ر کاتییه و سوپایه کی تر کۆده که نه وه، به لām زۆر له وانه رایان وابو سوپا ماندوه پتویستی به پشودان و هه سانه وه یه و، کشانه وه ی فه ره نگیش هه ل ده سو پتێنێ که هه ناسه یه ک بده و که مینک فینکایی پشودان به چێژن، ئه م کاته (زستان) بوو، زیانی نیه مادام هۆیه کانی جهنگ به چرابن که سه ربازه خه بات گیره کان ماوه یه کی درێژ برۆنه وه ناو مال و خیزانی خۆیان و، دوا ی باران به گه رپتیه وه له شه کره کانی مسو لمانانیش بهردهوام ده بن له ده وری شوره کاندای بۆ کۆمه کی گه مارۆ دراوان، تا رۆژی و ئازوقه ی پتویستی یان پێ بده ن!

رایه که ئاوا دامه زاراو، ئاوا ئاگر به ستیکی له خۆ وه له نیوان ههردوو له شه کردا بێ نووسینی هه یج هه ل و مه رجیکی پتویست روویدا، ئه وه ی ئاگر به سته که ی فه رز کرد سه ختی زستان و هه لسانی لافاو بوو، په یوه ندی و هاتوچۆی شار دژوار بوو، به لکو هه ندی له و کاروبارانه به کرداری فیداکاری ده چوو هه ندیکیان به شه هید بوون کۆتایی ده هات، چونکه کاتی ئه وانه ی ده هاتنه نا وه به تاریکایی شه و ده هاتن به ناو ئاودا مه له یان ده کردو تویشویان پێ بوو ده هاتنه په نای شوره که وه، که وایان ده زانی بێ مه ترسی تره و ده که وتنه به رتیر باران.

فیداکاران له و بواره دا داستانیان لێ ده گیرنه وه، نه گه ر به رپیشه ی وینه کیش تابلۆکه ی بکیشری ده بیته شوینی سه رسوپمانه کی نااسایی، هه ندی له و فیداکارانه به جیا باس ده که مین و را ده ی فیداکارییان ده خه یه رو، یه کی له وانه

عیسی العوامی پالەوانە کە پۆلی زیاتر لە (۱۰) پالەوانی دەگیرا. (واتە عیسی مەلەوان) بەلام ئەم چۆن جەنگە پرویدا؟

خاچەکان بە دیمەنەکی کەڵێسەیی دەستیان بە جەنگە کە کرد، تا هەستی جەنگاوەرانی فەرەنگی رابکێشن، شای خاچ هەلگر ویستی (ئینجیل) لەبەر دەم ئەودا لەسەر پایەخەکی سەوزدا هەلبگیرێ و چوارکەسیش هەریە کەیان لایەکی پایەخە کە بگرن و بیبەن و چەند ئایەتەکی لێ بخویننەوه، بەلای راستی خۆیان دا لە بەرامبەر لای چەپیان کە سوپای مسوڵمانانی لێ بوو سوپاکەیان ریزکرد. لێرەدا (سەلاحەددین) ویستی سوپاکە ی بەو رەنگە هاندا، کە ناوەراستی جەنگ بگرن و لە قۆلی راستییەوه شا (الافضل) ی کورپی بێ، لەدەوریدا ئاپۆرەیه ک لە میرەگەورەکان هەبوو ویستی هەریە کەیان پێگەیه کەیان لەچەپ و راست و پێشەوه و دواوە پێ بدات، لەوانەش (قطب الدین) کورپی (نورالدین) شای قەلای کیفا و (حسام الدین) کورپی (لاجین) شای (نابلوس) و، شا (مظفر تقی الدین) کورپی (عومەر) (حلب) و کۆمەڵەکی تریش لەمیرە کوردهکانی (هەکاری) و (ژەنگار) و (هەکاری) و (مێهرانی) و (ئەسەدییە) و هەریە کەیان توندی و تورەییان لێ هەلدهگیرسا^(۱).

(۱) یەکی لەو سەرکردانە (دەرباسی کوردییە) بەناوی (باوکی ئیسحاق) و ناسراوە بە (فخرالدین مازنی کوردی قاهیری، لە (۵۸۸ ک) دا بۆ تەمیری حج و، زۆر لە زانیان و بلیمەتان لە ئەژادی ئەو هەلکەوتوون (مراة الزمان/ مشاهیر الكرد وکردستان/ محمد امین زکی بەگ/ ل ۲۰۲. وە لە کورد و کوردستان/ نارشا ک سافراستیان/ ل (۵۰) دا هاتوو: {ئەو کەسە ی پادشای فەرەنسی یەکانی دەزگیر کردوو دەرباسی سەرۆک خێلی کوردبوو، کە وایە زیزییە مێهرانییەکانی ژەنگار (سنجار) چەند سەرکردە ی فەرەنگەکانیان لەو شێرانەدا بەدیل گرتوو. لە سەرەدەمی حوسەیکانی دا ئەم پادشایەتی سوریا و موسڵ و نەرمەنستان جیگیر دەکرد { هاتوو: {تێرە کوردهکانی گۆتۆ بوەتان و یەزیدی سنجار... چونە ژێر ئالایەوه}. وە سەرکردە ی تری کورد لەوانە (سولتان مظفرالدین) کە وەکەبریە کە رابردو ئاماژەمان بە ژیا ننامە ی کردوو، لای (محمد امین زەکی بەگ) تورکە و بە کورد بوو وە (حسام الدین حسن باریک) کە خزمەتیکێ زۆری هەبوو لە (عەککا) دا و ناخری لەگەڵ میر (سیف الدین علی مشطوب) دا بەدیل دەگیرێ، وە (میر عیسی هەکاری) و ئەمیر (عزالدين مومسک)ن، کە لە هەموو جەنگەکانی صلاح الدین بەشداریبوو و باوکی (ابن حاجب الکودی) یە (مردن ۵۸۵)...و زۆری تر (مشاهیر کرد وکردستان/ محمد امین زکی بەگ) سەیر بکە. (وەرگیرێ)

دوژمن کەوتە جەوجۆڵ و ھەرەکەت بەرەو باڵی پاستی مسولمانان و شا (مظفر) زۆر بەتوندی بەرەو پریان بۆو، سولتان زانی ھێرشەکە سەختە لەسەری و، لەشکرەکە کەوتنە گەرمە شەپەرەو، سولتان ھاواری دەکرد (بەخێربێن شەھیدبوون) و ریزەکانی دەپرین و تیرەکان بە دەورپشتی دەکەوتن، بیئەوێ خۆی سل بکات و، شوینی ئەو ئاوە ئە بۆو تەنیا پالەوانی بەدەورەو مابوو، بەلام نەگەراییە بە شمشیر پامالی دەبرد، کاتی مسولمانان بۆ شای و کەلینی شوینی ئەویان بینی چونە ئەم مەیدانەو، ھەرچەندە ھەندێ ترسنۆک پایانکرد لە جەنگەدا، بەلام سولتان توانی کۆمەڵە پالەوانی لەدەوری خۆیدا کۆبکاتەو کە بەسەختی بچەنگن، وە سولتان لەگەڵ ئەو تەنگانەیەدا کە خەبات دەکات بیری نەخشەکیشانی باشی پشتگوێ نەخست و بینی سوپای فەرەنگی لە گردەو دینە خوارەو نەبەشت کە سوپایەکی شۆنیان بکەون، ھەتا پشت دەکەنەو بارەکەن، ئەوکاتە (سەلاحەددین) پشتی لێسەندن و تۆقین و زۆریان لێکۆزان و، لە پاکردن کەوتنە توندی و لەشکری مسولمانەکان راوەدونانیان دەکردن، ھەتا خەریک بوو بانگی ئیولرە بەدات، مسولمانان نوێژی (ئیوارە)یان کرد دەستیان بە پشودان کرد.

(سەلاحەددین) لە چادری تاییەتی خۆیدا کۆبونەوێ خۆی بەراویژکارانی خۆی ئەنجامدا، دلخۆشی خۆی بەم سەرکەوتنە ئەم پۆزە پێشاندا (قازی عیسای ھەکاری)^(۱) زاناو شەرع زان لە بلیسە شەردا بە شمشیری پڕندە خۆی لەگەڵیدا بوو، گرفتاری یەکی باشی بینی و سولتان زۆر پای لیبوو.

لێی دەگیرنەو: کاتی برای قازی بە ناوی (ظہیرە الدین) لەو پۆزەدا شەھید بوو میرەکانی بۆ پرسەو سەرخۆشی لێکردن ھاتنە لای و ئەویش لە خوشیان پێدەکەن و دەلێ ئیمڕۆ پۆزی پێرۆزبایی یە نەک سەرەخۆشی، ئەو شەھیدبوو!!

(۱) ھەکاری: لە المنجد فی الاعلام) دا تیرەیک کوردە لە ویلایەتی واندا نیشتەجێ بوون ھەم لە دەوریەیدا لە تورکیا و ئێراندا، سەرەمێ سەرەخۆشی لێکردن ھاتنە لای و لاتی ئەوان بە ھەکاری ناسراوە. (وەرگێت)

ئەندیشەى سەر دلى سولتان ئەو بوو كە فەرەنگەكان سى (سورج)ى بەرزىان دروستكردبوو كە ھەر بوورجە (۵) چىن بوو، ھەمووشىيان پەر لە جەنگاوەربوون دەورى شورەى (عەككا) يان دابوو، مسولمانانى ناوھەيان تىر باران دەكردن و ئەنجا ناگر بارانيان دەكردن و دەگەيشتە مالان و ناگرى دەداو ئەو شوینانەش بى ترس بوون، ئەم بوورجانەش قايم بوون بە پىستى داپۆشراپوون كە بە (سركە) تەرکراپوون تا ناگرى گوللە ناگرینەكانى مسولمانان نەيان سوتننن، گوللەى موسلمانەكانيان دەگەيشتە بەلام كارى لى نەدەكردن، سولتان دلتنەنگ بوو دەترسا لەو قات و قەرەبەى توشى مسولمانان بوو، كە زۆر كوشندەو ویرانكەرە، كاتى نامەى بالتدەبى پىگەبى و كارى ئەم بوورجانەى تیدا بوو بۆ لەناو بردن و قرتى خست، نىگەرانى زياتر دلى سولتانی داگرت، سولتان دەستوریدا كە پەلامارى سەر لەشكرى فەرەنگى بدرى، تا ئەو بوورجانە سەرقال بكات و بۆردومان كردن رابگرن، ئەنجا خاچىيەكان بوون بە دوو تىپەو یەكێكيان لەگەڵ (سەلاحەددىن)دا دەجەنگا و تىپى تریش پەلامارى گەمارۆدراوانى ناوشورەكانيان دەدا.

(۸) رۆژ جەنگ نەپسایەو یەكەو هیچ لایەك بەسەر لاکەى تردا سەربەكویت، ئەنجا دەروى لەلایەكەو لى كرايەو كە قەت بە خەيالىدا نەدەهات، ئەو بوو وەستایەكى شارەزای خەلكى (دیمەشق)ى ھاتە لا، شارەزایى یەكى چاكى بوو بە ناگر تى بەردان و چى ناگر دەكاتەو و چى دەيكوژنیتەو، چوو لەى سولتان و پى ووت: من دەتوانم ئەو بوورجانە ناگر تى بەردەم و كاریگەرى (سركە)ى سەر پىستەكەيانى لاوبات.

میر (قەرەقوش) برۆای نەدەكرد و ایزانى و پىنە دەكات، بەلام (سەلاحەددىن) ووتى: جاجى تى دەچى بىئەو ئامیرو كەرەستانەى بدەبى و پلانى خۆى تاقي بكاتەو، ئەگەر راستبى سوپاسى خۆى دەكەين! ئەم پیاو ھات چەند مەنجاكە بى ناگرى ھاویشتە ئەم بوورجانەو هیچ شتى پوینەدا، ئەو فەرەنگانەى لەناویدا بوون گالتەو گەپیان دەكردو، لەبەشى سەرەو بوورجەكەدا كۆبونەو و گالتەیان

دەکرد، هەبوو سەمای دەکردو یاری دەکردو بێ خەم بوو، ئەنجا بابای دیمەشقی فێلی خۆی دەست پێکردو، مەنجه‌لی پر له ناگری داگیرساوی هەڵدانه ناو بورجه‌که زۆر بەسەختی ناگری تێ بەربوو، تۆقینی خسته دڵی سەماکرو گۆرانی بێژانەوه، قیژو هاواریان لێ بەرزبۆوهو، بەترسەوه بوورجه‌کانیان بەتال دەکرد، بەرده‌وام ئەم وه‌ستایه کارامه‌یه بەردومانی خۆی ده‌وام پێدا تا هەر سێ بوورجه‌که‌ی سوتاندو دانیشتوانی ناوی بەسەرگەردانی یه‌وه لێیان هاتنه‌ ده‌روه‌ که وه‌سفی ناگری.

(سەلاحەددین) بە کاری وه‌ستایه‌که زۆر دلخۆش بوو، پرە پارەکی زۆری پێدا، ئەویش مەردانە دایه‌وه‌ ده‌ستی و ووتی: من ئەم کارەم تەنیا بۆ خوا کردووه‌ ئەک بۆ بەخشینی سولتان!!

کەوتنی ئەم بوورجانه‌ کاردانەوه‌کی گەورە‌ی هەبوو بۆ سەر فەرەنگە‌کانو، کت‌و‌پر جه‌نگیان بریو، وه‌ک بلیی بکشیته‌وه‌ بۆ دواوه‌، (سەلاحەددین) مژدە‌ی سەرکه‌وتنی بۆ مسوڵمانانی (شام) و (میسر) و (جه‌زیره‌) ناردو، داوای سوپای خۆره‌ه‌لاتی کردو، میره‌کانیش بێ‌دواکه‌وتن بە‌ده‌نگیه‌وه‌ چون، گە‌مارۆ‌دراوان بۆ سەقامگیری و چه‌سپاوی له‌ بە‌رامبه‌ری هێرشه‌کانی دوژمندا هه‌ولێ زۆریاندا، سوربوون، که‌ مام ناوه‌ندی بکه‌ن له‌ قوتی خواردندا، تا دانیشتوان توشی برسیه‌تی و قاتی و قورێ زۆر نه‌بن، که‌ کۆمه‌له‌ نه‌خۆشییه‌ک له‌گه‌ڵ خۆیدا دینێ چاره‌کردنیا ناکرێت، به‌زه‌یی خوا بوو که‌ بورجی (الذباب) پارێزگاری له‌به‌نده‌ری شار ده‌کردو ده‌رفه‌تی نه‌ده‌دا دوژمن نزیک بکه‌وێته‌وه‌ لێی و به‌ویدا که‌شتی مسوڵمانان هاتوچۆیان ده‌کردو به‌ ته‌نگه‌به‌ره‌که‌یدا ده‌رۆشتن و فریاگوزاریان تێدا هه‌لگرته‌بوو، فەرەنگ زانیان ئەم بورجه‌ له‌ویدا یارمه‌تیده‌ری سەرکه‌وتنی مسوڵمانان ده‌دات له‌ناو شارو ده‌روه‌دا، بۆیه‌ به‌ ئاگر بۆردومانیا‌ن کرد هه‌تا بیسووتێنن، به‌لام خۆپا‌گری به‌رگریکه‌ران بواری نه‌دا بچه‌ ناویه‌وه‌و، دواي ته‌وه‌ی زانیان زیانیان له‌ ده‌وری نه‌ودا زۆر زۆرتر ده‌بی و بۆیان ناگری، به‌جێیان هێشت.

(فاقتلاني ومالكاً واقتلوا مالكا معي).

ئەو ھى ئازارى سولتانى زۆرترکرد ئەو ھېو ئەو كەشتىيانەى لە (ميسر) ھو ھەھاتن تویشوويان بۆ جەنگاو ھو گەمارۆدراوان ھەلەگرت رەشابا و گەردەلول تىكى شكاندون، بە كەل ۋە لەو ھە دەريادا تقوم دەبوون، ھەم كاريشى كرده سەر ئەوانەى برسى بوون و چاۋەروانى خواردنيان لەناو ھو ھە دەرو ھى شور ھو دەكرد، سولتان روى لە زاناکانى دەورى كرد، كە قورئانى بەسەردا بخویننەو ھەم فەرموودەكان تا فينكى بە دللى بدن، ئەمەش چارەى كى ئيمانىيە كە لە تەنگەژەى سەختدا بەناى بۆ دەبردى و ئارامى و ئاسودەى دەبەخشيت^(۱).

(۱) زرده‌تا: نه‌خوشیه‌کی درامی میکروژیبیه، به هۆی می‌شوله‌ی نادیسوه په‌یدا ده‌بی و بلاوده‌بیته‌وه و ده‌بیته هۆی تاو زهرده‌وه‌یی و وێژانی خوین له‌گه‌ده‌دا. قاموس العلمی/ج ۲/ ۱۶/ کمال جلال غریب / ل ۲۲۵.

(۲) (ابن زیب) نعم سه‌حابیه بوو که له‌گه‌ژ ئیمام حوسین دا وازی نه‌بوون به‌دعوت به‌یه‌زیده‌وه بکهن، شه‌وه بوو له‌ ناو که‌عبه‌دا شه‌هید کرا. پیاوانی ده‌وری پیغه‌مبەر ﷺ/ خالید محمد خالید / سه‌یریکه، به‌ناوی (عبده الله کوری زوبیر) (وه‌رگیز)

(۳) «وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ»، واته: داوای یاریده بکمن به ختوږاگری و نړیو. {الابذکر الله تطمئن القلوب}، یتگومان بهیادی خوا دلان نارام دهبنوه. (دایل کارنگ) دهلی: {نویژ له وکاره ی دل له راوکت بویهیدا ده کات دورت ده خاتهوه}. {نویژ وات لیږده کات ههست به وه بکهیت تژ ته نیا نی به خوات له که لډایه}. {نویژ هانت ده دات بۆ کار کردن هه چمنده دژواری}. نویژیش که به شیک له یادی خواو قورنان خوتندن باشرین تیغړو سامندنه بۆ دلان. {دع الفلق وابدء الحیاة/ دایل کارنجی} بخوینوه. (وهرگیتی)

ئه‌نجای سوپای نه‌وروی ده‌ستیکرد به هاتن و..... هه‌موو خه‌می فه‌رپه‌نگ چونه ناو (عه‌ککا) بوو، به‌لام سه‌نگه‌رو خه‌نده‌کی ده‌وری پێگر بوو له‌به‌رده‌میدا، بۆیه ده‌ستیان کرد به‌پرکردنه‌وی به‌به‌ردو تاوێرو ته‌خت کردن و هه‌موارکردنی به‌خول و گل، تا رینگایه‌کی خێرا بکه‌نه‌وه بۆ هێرش بردن، گه‌مارۆدراوانیش به‌م کاره‌ی دوژمنان ده‌سته‌وه‌ستان دانه‌مان و، ده‌چوونه سه‌ر شوهره‌کان و به‌ ئاگر ئه‌وانه‌یان بۆردومان ده‌کرد که به‌باشی هه‌ولیان ده‌دا بۆ لابردنی سه‌نگه‌ره‌که‌و، ئه‌و ئاگر که‌وته‌نه‌وه‌یه تو‌قینی دروستکردو نه‌توانا ئیشی تێدا بکری، کۆمه‌لێ فیداکاری له‌ژێر پاسه‌وانی برا جه‌نگه‌وه‌رانیاندا هه‌لسان چوون ئه‌م سه‌نگه‌رانه پاکۆ بکه‌نه‌وه له‌وه‌ی خراوته ناویان، ئه‌مه‌ش کاریکی پالنه‌وانه‌ی بێ وینه بوو.

دیسانه‌وه (سه‌لاحه‌ددین) ویستی خاچیه‌کان سه‌رقال بکات به‌ هێرشیکێ له‌ناوبه‌ر بۆ سه‌ر جیگا‌کانیان، بینی ئه‌م سه‌نگه‌رانه پێگرن له‌ به‌رامبه‌ر هێرشه‌کانیان، بۆیه رقی خۆی خواره‌وه‌و ئارامی گرت، هه‌ر چه‌نده زۆری سوپای (خاچیه‌کان) کاریگه‌ری یه‌کی یه‌کلاکه‌ره‌ویه‌یان هه‌بوو، نه‌خوازه‌لا له‌ (جه‌نگی ده‌ریایی) دا، که‌شتیه‌گی (فه‌رپه‌نگی) ویستیان شوین ئه‌و که‌شتی یانه بکه‌ون که‌هی مسوڵمانانه‌و له‌ (میسر) وه‌ه دین و، ئه‌وان توانیان ده‌ستیان به‌سه‌ردا بگرن، به‌لام که‌شتیه‌وانه‌کان هه‌ولیان دا که‌شتیه‌کان به‌ باره‌وه بسوتینن، تا وه‌کو نه‌بنه کۆمه‌کی یه‌کی خۆراکی بۆ دوژمنان، بۆیه به‌ ناچاریه‌وه که‌شتیه‌کان سوتینران، تا سودیان بۆ خاچیه‌کان نه‌گه‌رێته‌وه.

گه‌مارۆدراوان سکا‌لای زۆریان لێ به‌رزبۆوه له‌به‌ر تینی هێرشه‌کان و نه‌مانی تو‌یشو، بۆیه به‌ناچاریه‌وه (سه‌لاحه‌ددین) هه‌ولیدا جه‌نگه‌که رابگری و ئاگریه‌ست ده‌ست پێ بکات به‌ ته‌سلیم بوون، دوا‌ی ئه‌وه‌ی خاچیه‌کان ده‌سه‌لاتیان به‌سه‌ر سه‌نگه‌ره‌کاندا گرت و توانیان به‌سه‌ریدا بپه‌رپه‌وه‌و، ئه‌و مه‌رجه سه‌ختانه‌ی دوژمنی په‌سه‌ندکرد دوا‌ی ئاگریه‌ستیکێ سه‌ختی سی هه‌فته‌یی له‌ نیوان پال پێوه‌نان و راکێشاندا.

سەخترین مەرجى ئەو ئەوەبوو کە شارەكە بە ھەرچى لەناویاندا یە لە ئامیڤى جەنگ و زەخیرە و تفاق و ئامیڤى سواری بە فەرەنگەکان بىسپىڤىڤ و مەسولمانان (۲۰۰) ھەزار دینار رزگارانه بىدەن لەدیلى یان و، (۱۵۰۰) دیلى خاچىیەکان بەریدەن و خاچى مەسیحى یان بىدەنەو، دیارتىڤ پەیمان شكىڤى ئەویاخى یانە ئەو بوو بەرلە بارکردن (۳) ھەزار پیاو یان كوشت، بەلام سولتان كە ئەم پەیمان شكىڤىیەى بىستەو ناردنى مال و خاچ و دیلى فەرەنگى رەفەزکردو، ئەو ەش زۆر كەمترە، كەچاوەرپوانى دەكرا لەبەرامبەر ئەم زیانە جەرگ بەرەدا.

سولتان لە جەنگى (عەككا)دا لە بەرامبەر سوپایەكدا خەباتى كرد، كە لە توانای مەسولماناندا نەبوو، دىسانەو شاكانى مەسولمانان و مەرەكانیان لە (شام) و (میسەر) و (جەزیرە)دا ھەرچى لە توانایاندا بوو درىخییان نەكرد بۆ بەرەو رۆبۆنەو ەى شەر، كەس لە ئەركى پىوێستى خۆى تەمبەلئى نەكرد، ھەندى مێژوونووس ھەولیانداو ە وادەرخەن، كە ھەلمەتى سىيەم كە (سەلاحەددىن) لە بەرامبەریدا وەستا وەكو ھەردوو ھەلمەتى رابردوو چالاكى جەنگى و ھاندانى دىنى تیدا نەمابوو: چونكە ئەوانەى بە ھىرشى سىيەم ھەلسان ھەموو خاوەن تەمەلى كەسایەتى بوون، بىئەو ەى مەبەستى ئاینى گەرەیان ھەبى، بەلام واقیەكە پىچەوانەى ئەو ەى، ئەو ئامیڤە لەناوبەرانی لە ھەلمەتى سىيەمدا بەكارھىتروون و، سواریچاكى جەنگ بون، كە لە رابردودا وینەى نەبوو، ھەردوو ھەلمەتى رابردووش دوورنەبوون لە مەبەستى كەسایەتى لەلایەن ئەوانەو، كە ھاتوون مەرئىشىنى فەرەنگى فراوان بكەن.

رەنگە ئەوانەى بۆ ئەو راپەو ە دەچن دەیانەوئى لە خەباتى (سەلاحەددىن) و شاكارى ئەو كەم بكەنەو، دین بەراوردكارى لە نىوان رابردو و ئىستادا دەكەن، كە لەسەر راستىيەك دانەمەزراو ە.

مامۆستا (محمّد فري ابو حديد) لەرۆى ئەوانەو ئاشكرای كردو ە كاتى لەرپوانىنى خۆیەو ھەلۆیستە كە كورت دەكاتەو: (ھەموو ئەو بۆمان ئاشكرا دەكات

ئەوانەى سەرۆكى جەنگى خاچى سىيەم ھەلمەت بوون بە شىۋەيەكى شپرزەيى وەكو ئامادەكردنەكانى جەنگەكانى سەرەتايى خۆيان ساز نەدابوو، بەلكو بۆ مەبەست و نيازەكى دەست نیشانكراو ھاتبوونو، ھەريەكەيان لەلایەن خۆيەو بۆ نیشانەيەك دەروۆي كە پيويستە بى پيكتيت).^(۱)

ئەگەر مامۇستا (فەرى) سەرەنجى ئەو روداوە يەك بەدوايەكانەو ھاندەرەكانى دابايە لەسەر بازگەي خاچيدا دەيزانى، كە ھەلمەتى سىيەم لە ھەموو ھەلمەتەكان بەھيژترو سەخت تەربووە، چونكە لە ئاكامى گەرانەوہى (قودس) ەوہ بوو كە كليساى بە توندى ھەژاند، ھەرچەندە ئاكامى (عەككا) خۆشيش نەبويى، وەكو وتراوہ جەنگ رۆژئ بۆ ئيمەيو رۆژئ لە درى ئيمەيو.^(۲)

(۱) (صلاح الدين الايوبي/ الاستاذ محمد فري ابر حديد / ل: ۱۷ / ط دار الهلال .
(۲) ھەرچى ئارشاك سافرا استيانە لە (كوردو كوردستان / ل: ۵۰) دا دەنوسى: كەوەرگێرانی (نەمىن شوان) ە: {لەلایەكى ترەو باشايان پيچاردى شير دل، فيليپيا تۆگست نەوئەندە دژو دوژمن بەيەك بوون كە لەترسى يەكتر جۆلەيان بۆ نەدەكرا، بۆيە دواى داگيرکردنى چەند شارىكى كەنارى دەريا لە سورياتا ناچارمان كە بكشيتەوہ دواوہ پاش ئەوہى زۆريان لەگەل خۆدا برد بەلام كەم فيزبوون لەگەل ئەوہشدا كە (صلاح الدين) لە (۱۱۹۳) دا مردو چوارەم شالۆوى بى تين و ئاكامى خاچداران دوا بەدواى ئەوہ رويدا، بەلام ھەر شەخسى يەتى پالەوانانەى ئەو بوو كە پيشى لە ھيژە خاچدارەكان گرت رۆژھەلاتى لەجەنگو جەنگاليان پاراست} .
لە (مشاهير الكرد وکردستان/ محمد امين زكى/ ج ۲ / ل: ۲۴) دا السليمانيه / ۲۰۰۵ دا ھاتوہ: {سوپاى فەرەنگ گەيشتە(عەككا) گەمارۆيدا، سولتان بەھيژى گەروۆكى ھەميشە لەپيشيانەوہ بوو دەجەنگاو، دەگەرايەوہ ديسان دەبەريکرا دەچوہ، تا (عەككا) كەوتە پەر دەستى فەرەنگەكان، دواى ئەوى دووسالى پەبەق گەمارۆدراو، وەكو دپندەى زيانبەخش چونە ناويەوہو خرابەكاريان تيدا كردو زۆر خەلكى ييگوناھيان كوشت، جيهان جياوازيەكى گەورە دەبينى لە نتيوان ئەوانو ئەم پالەوانەدا. سولتان ئەو كاتە پلانەكى زيرەكانەى دارشت بۆ پەك حستنى جۆلەى خاچيپيەكانو، بە سەركەوتنى سەير، سەركەوتنو نەبەيتت بچنە ناو قودسەوہو ھيوای پرين. دواى ئەوہى لە (۲۲/ شەعبان ۵۸۸ هـ / ۲ ئەيلول ۱۱۹۲) شەرە خوتنايەكە دوايى ھات كە (۵) سالى بى چو، ئاگر بەست لە نتيوان ھەردوو لا كرا، لەم جەنگەشدا سەركەوتن بۆ پالەوانانى مەزنى ئيسلام سولتان سەلاحەددين بوو...}.

بەلام (صالح قەفتان) لە (ميتوى گەلى كورد/ ل: ۱۸۹) دا دەنوسى: (لەولاوہ كە ئاربانگى سەندنەوى قودس لەلایەن مسولمانانەوہ گەشتە ئوروپا و ئاگرى (تعصب) يان دووبارە بليسى سەندنەوہ، ھەموويان بە جارى بۆ تۆلە سەندنەوہ ھەلسانە سەريى، و، دراوہكى زۆريان كۆكردەوہ ناويان نا (سەرانی صلاح الدين) لەشكرەكى بى داديان پيەكەوہ ناو لە ھەموو لايەكەوہ بەرەو خۆرەلات ھاتن بۆ فەلەستين ئەجارە

پاشاكانيان سەر لەشكر بوون. ئىمپىراتورى ئەلمان و مەلىكى ئىنگلىز كە (پىچارد شىر دى) يان پى ئەگوت مەلىكى فەرەنسائو گەلى ئاودار ھاورىي ھاتنى ئەجارە بوون!

سولتان گەراپەو شام، چونكە زانى گاوردەكان دىنەو سەرى. لەویدا دەستى كرد بە تارەكاتى سوپاگەرى. لە (صور) بەولاولە ھەرچى قەلای نەگىراوى فەلەستىن مابوو گشتى زەوت كرد، لەدوای ئەمانە لەشكرى صەلىبىي سىيەم دەستى كرد بە ھاتن لە (۵۸۵ ك)دا جۆرى سوپاگەرى سولتان گۆرابوو. لەپى كىشى يەو كەوتىو قايمكارى. بارى گەردوون واى دەگەياند كە فەرەنەيەكى خوتىنپۇزى گەورە ئەبىت. ئەو فەرەنگانەى كە بەرەلابويون زۆرەيان لە صورو تەرابولوسدا بەپىنچەوانەى پەمانەكەيان چەكيان ھەلگرتبوو، ئەمانە ھاتن دەورى قەلای (عەككا)ياندا، سولتان بە لەشكرەو ھات بۆ يارمەتى قەلاكە. ئەم پىنچانە دوو سال دۆرە بوو. سولتان ئەيتوانى دوۋمن بىشكىتى و (عەككا) پزگار بكات. لىرەشدا دووبارە كەمتر خەمى كراپەو، لەبەر ئەمە كۆمەكەكانى دوۋمن ھەمىشە بە ئاسانى نەھات و لە عەككادا شەرى خوتىنپۇزانە كرا. گەلى جار لەشكرى سولتان فەرەنگەكانى بە پاشا كىشاننەو كۆمەك چىزە عەككاو بە ئىسلامەكان، بەلام لەسەر ئەمە شا دوۋمن نەبەزىو، دوبارە شارەكەى پىنچاوتەو قەلای تازەيان بە دەوربا ئەكرەو زاتيان و ھا زۆر بىو ئەو جارە ئەوان پەلامارى لەشكرى سولتانىيان ئەدا، بارى رەزم نارايى بلالەى بە ھىزى ئىسلام كەردبوو، لەشكرى گەورەش لە (خەزروبە) دۆراو دور بۆ يارمەتى عەككا زستانى پائەبوارد.

سولتان لە نەبەزى دوۋمن و سىستى و خۆلە شەپ پاراستنى سەردارەكانى خۆى مەترسى دواپۇزى كەوتىو دالەو. لە تاوا بۆ كۆمەك بەھەموو لايەكا نوسراوى ئەنارد. دوۋمنى لەدەورى عەككا بە تارەكات كەردن رابوارد لە (۵۸۶ ك)دا جەنگ داگىرسايەو نوستولى ميسر نوستولەكەى دوۋمنى شكاندو كۆمەكى گەياندە عەككا لەم كاتەدا بەرايى لەشكرى ئەلمان گەيشتە ئەوانەو لەوى ئىمپىراتۆرەكەيان خنكا.

سولتان كە ئەى بىست بە ھىواى كۆمەك ناردن قاقەزى بۆ پاشاكانى ئىسلام نارد كە ھىچيان بە دەنگىەو نەھاتن...}. وە دەنوسى: {دوۋمن لەبەرەو لە دەرياسەو شارەكەى ئىجگار تەنگە تاو كەردبو برسىەتى و نەخۆشى لەلايەكەو ناگرى مەنچەنىقى دوۋمن لەلايەكى ترەو ھىزى خىزگرتنى لەناو قەلادا نەھىشتىبۆو.

ئەم قەلای پىر شان و شەرفى ئىسلامە دووسال بۆ خۆى لەبەر ھەلەمەتى صەلىبەكانا گرتىو. لە ھىچ لايەكەو كۆمەكى نەنەگەيشتى. بەراستى كەلكى خۆگرتن نەمابوو لە قەلاكەدا، لەبەر ئەو بە ناچارى لە ھاوينى ۵۸۷ ك ۱۱۹۱ زدا بە ھەندى شەرت و مەرج قەلاكە خۆيدا بەدەستەو، يەكى لەومەرجانە ئەو بوو كەدىل ناكۆزى بەلام لەولاولە لاي فەرەنگەكان ھىچ ھۆشى ئىنسانىيەت نەمابوو، چەكدارو بى چەك وەك جانەو ھەمووخەلكى شارەكەيان كوشت، لەم خوتىنخوارىەدا قەرالەكانى ئىنگلىز فەرەنسائو بەشداربوون، لە مېژوودا دەنگ وابلالەو كە (۶۰) ھەزار مەسولمان لەناوچوو. ھىشتا عەككا نەگراو كە بەرەمەكانى و ناكۆكى كەوتىو ئەو سەردارەكانى فەرەنگەو قەرائى فەرەنسەو قەرائى ئىنگلىز ناخۆشيان بوو، لەسەر قەسى پەقى مەلىكى ئىنگلىز، مەلىكى فەرەنسە تۆراو لە دواى كەوتنى عەككا فەلەستىنى بەجى ھىشت، بەكورتى ناكۆكى و تېك چوئى ئەمانە ھىزو پەروشى فەرەنگەكانى سىست كەردبو كە ئەمە بەكەلكى ئىسلام ھات.

سولتان کہوتہ جنگی چہ تہ گہریسہوہ دورو نریک کیشہی پیٰ نہ کردن. ہدرچی لہ سوپای صہلیب جیاہ بویاوه لہناوی نہبردن، تمنانہت جاریکیان وہخت بوو - (پتچارد) مہلیکی ٹینگلیز بگری. مہبہستیش لہمہ نہمہ بو کہ فہرہنگہکان بیزاربہنو فہلہستین بہجی بہیلن، جا ریچارد شیردل زور چاک تینگہبشت بسو کہ سولتان سہلاحہددین ناکہویت و ہدریژہی ہدہنگ بہیدہست ناکریت. لہبرنہوہ لہگہل نہم دوژمنہ گہورہیہ لہسہر جہنگ کہلکی نیہ جا نہم پہروایہو چ نارہزوی بز بہریتانیا بہنہنجام ریچاردی ہیتانیہ سہر نہوہ کہ ناشتی خوازی لہگہل سولتاندا بکات. ہەرچہندہ ہیچ شتی نہبوو کول بہ سولتان بدات، بہلام بز نہوہی پیٰ خوین رشت نہمیتنی و لہبر دو نہندیشہی تر سولتان قبول کردنی ناشتی بہباش زانی.

نہغا مہلیک (عادل) ی برای سولتان و ریچارد بز گفتوگویی ناشتی یہ کتریان بینی ... { وہ (صلاح قہقتان) باس دہکات، کہ {لہدوای گہلی ہاترچو و ہا ریکہوتن کہ ریچارد خوشکی خزی بدات بہمہلیک (عادل) و خاکی فہلہستینی فہرہنگیش بہناوی جیاوازیسہوہ ہلدی بہ خوشکہکوی و سولتانیش قودس بدات بہمہلیک (عادل) بہلام قہشہکان ہم چورہ ریکہوتنہ رازی نہبون. لہم بہینہدا سولتان خہریکی ہہندیٰ فہرمان بوو کہ تہگہر ہاترو لہ جہنگ گہرایہوہ، پٹگای ہہلسوران لہ دوژمن بگری. لہبر نہوہ ناردی (عہسقہلان) و (رہملہ) و گہلی جیتگای تریان ویران کرد تاکو دوژمن نہتوانی لہناوہوہ ہچیتہوہ. لہم کاتہدا ہہندیٰ دہنگو باسی خرابی ناو بہریتانیا لہ فہلہستین بلاویژوہ نہمہ لہلایہ کہوہ. لہو لاشوہ بہرہرہکانی سولتانیش لہ فہلہستین ہیچ ہیوای لہ فہرہنگہکانا نہہیشتبوو. لہبر نہمانہ مہلیکی ٹینگلیز دیوارہ تہنگہتاو بژتہوہ. مہترسی شکان نہگرتہوہی قودس ہیوای ریچاردی ہیچ نہہیشت. ولات ہہمووی ویران بوو. نہم روداوانہ نہمیرہکانی صہلیبیشی بہ تہواوی بیزارکرد. لہبر نہمانہ کزگایہکئی حہری گیرا لہویدا بریاریاندا کہ واز لہ قودس بیتن و ہچنہ سہرمیسر. نہغارہ ریچارد بہناوی تہہلی صہلیبہوہ داوای ناشتی لہ سولتان کرد لہسہر نہوہ لہ پہملہ مہجلیس گیرا. لہ دواي گفتوگوز ریکہوتن لہسہر نہوہی کہ (یافہ)ش بہدہست صہلیبہوہ میتنی.

جا بہوجورہ ہمدوولا جاری ناشتی یاندا لہ پہملہ لہ (۱۱۹۲ ز - ۵۸۸ ک). نہمہ بسو نہنجامی سیئہمی سہفہری صہلیب. نہم چہند سہد ہزار فیدایہ کہ بز گرتنی قودس ہاتہبوہ فہلہستین نہو دہیویست خویتی ہہموو نیسلامی خورہلات ہرژئی. کہچی لہبرامہبر نہبہزنی و تیکوشہری بہجہرگی و ہک سہلاحہددین ہیچی پیٰ نہکرا. تہنیا دواي لہناو چوونی نہم دوو کین لہ دلہ دوشاری گوی بہ حریان بہ دہستہوہ مابوو، ہہشی سیٰ ہہمیشی کہ گیانی رزگاری بسوہ بہ سایہی (گہمی یہکانیہوہ خویان دہریازکردو گہرانہوہ نہورویا جا قارہمانی کوردو نیسلام لہدواي چہنگ و ہشاندنہکی پینچ سالہ لہگہل لیشاوی دہم بہ خویتی نہورویان بہشان و شہرف گہراوہتہوہ قودس و دہستی کردژتہوہ بہ ریکہخستنی فہرمانی ولاتہکہ. نہوہی پوخابوو تازہی کردہوہ. مہکتہب و نہخوشخانہی تازہشی دروست کرد. وہ بہناوچہکانی ولات گہراوہتہوہ چووتہ بہیروتو لہوہیژہوہ چوہ شام. کہچی داخی گرام تیت نہحہسایہوہ دواي فہرماندان بز ناوہدانکردنہوہ جیتگا ویرانہکان نہخوش کہوت { (وہرگیتی)

مەلەوانەکی گیان بەخش (پێشمەرگە) :

لەکاتی ئارام گرتنی شەودا باران دەباریە سەر پویارو، گەمی و کەشتی پراوچییان
لە بەرامبەر پەشابادا راست و چەپ لارەى دەکردو، سەرما لەشی پراوچییانی
هەڵدەلەرزاندو، بێ ئارام بوونەو ماسولکەى شان و سنگیان هەڵدەلەرزى و چەقچۆ
دایگرتبوون، بەلام پێگای سەهۆل وەشاندنی لى نەگرتبوون بۆ گەپان بە دواى
پۆزیدا، ئەمەیان تۆرى دادەنایەو، ئەویان نیچیری ناو تۆرى کۆدەکردەو کە
بانگی بەییانی داو تروسکایی پوناکی دەستی بە دەرکەوتن کرد پێگا پوناک بۆو تا
هەر یەکنێ لەپراوچیهکان بۆ مالى خۆی کە نزیکى کەنارە کە بوو بپرواتەو و ئەوەندەى
خوا پێی داو و زۆر بێ، یان کەم بێ بەبەشى خودا رازیبە.

(عیسی العوام) گەراو مالهەو بۆ ناو زنج و کۆلیتە بچوکەکەى، بانگی
خێزانەکەى کرد بە ناوی (سەلمى بەکری) تا کۆلەکەى لى وەرنگری، تا کاتى
بەییانی داهاات گوند پوناک بۆو وەکو جاران بە شیوەى گەپیدەى بیفرۆشى، بەلام
کەس وەلامى نەداو و هەموو شوینیکی نۆرى و نەیدۆزیەو، ئەوکاتە چوو
بەسەرقالی و شەکەتى یەو دانیشت و بیرى لەو هەرایەى دوتنى دەکردەو کە لە
نیوان ئەم ئەودا روویدا و هەپەشەى لیکردبوو کە ئەم زنجە بەجێ بهێلێ و پەییەندى
بە سوپای (سەلاحەددین) وە بکات کە لە دەورى (قودس) دا نۆردوى هەلداو و،
وەکو هاووشیوەى نافەرەتانى خۆى بە ئەگەرەکانى هەڵدەستى و، خواردن نامادە
دەکاتو، خواردن هەڵدەگریت و ئاو بۆ تینووەکان دەبات و دەرمان بۆ برینداران
دەبات، سەرکۆنەى مێردەکەى دەکردو داواى لێدەکرد کە پەییەندى بە سوپای

سه رکه وتوه وه بکات و نه رکی پیاوه تی و ئیسلامه تی به جی بیئی، به لام به قسه ی ناخوش و جهرگ بر وه لامی ده داته وه و پیی ده لی: (منی هه له شه پیاوی ڕمبازی و په لامارنییه چهند خۆزگه ده که م هه ر به مندالی راهیئان و مه شقم بکردبایه بۆ ته سپ سوازی و شمشیر وه شانندن، به لام ژینگه ی سته مکار وزه ی منی له نیوان که شتی و تۆرو ڕوباردا گه مارۆدا)!! به لام ژنه که ی به توندی وه لامی دایه وه (هه ر پیاوه به شی خۆی تیکۆشان و هه ولێ خۆی هه یه و، نه گه ر بچی مه یدان هه سه رکرده ی سه رکه وتو له شوینی کدا داته نه ی که سودی تیدا هه بیئت).

ئه ویش زمانی تیکه له و پیکه له ده کردو نه یده زانی چۆن وه لام بداته وه!!

(عیسا) زانی که ژنه دلێرو جهر به زه که ی له و نا ئومید بووه به ته نیا خۆی بۆ مه یدانی شه ر چوه و وه لامی بانگی شه که ری خه باتکاری داوه ته وه، بانگی ڕیزو سه ربلند، هه ستی به داخه کی جهرگ بر کرد، کاتی بیئی ژنه کی بیده سه لات وه لامی ژنایه تی سه ختی خۆی ده داته وه و خۆی به ڕه وری مردن ده کاته وه، وه ک سۆمای چاویه خه نده وه به راوردی له نیوان وری جیگری نه و وری شل و دودلی خۆیدا ده کرد، خوین چوه ده مار هه کانییه وه و خۆی ئاماده باش کرد، نه جها نیازی کرد به ره و ناو قه دی قودس بکه ویتته ڕینگاوه. هه ر له دووره وه که گوئی له ده نگ (الله اکبر) و (لا اله الا الله) بوو هه ستی به دلخۆشی و گه شاوه یی کردو، نازایانه چوه ناو ڕه شمال و تاو لی سوپاوه و، داوی دیانه یه کی له سه رکرده کانی پاسه وانانی که تبیه ی مسوئمانانی کرد! نه جها داوی لی کرد کاریکی جهنگی بۆ ده ست نیشان بکات که له گه له ئاماده سازی و توانای نه ودا بگوغیئت، سه رکرده که بیی له کاره که ی نه و کرده وه، نه جها داوی لی کرد که له گه له که شتی گه لی ئیسلامی دا بروات له خولی ده ریاییدا، دیاره (عیسا) ش به و پییه ی ڕا وچییه کی مه له وانه ده توانی بر واته ناو شه پۆله که له که کرد وه کانه وه، بۆ ده ره یئانه وه ی نه و زه خیره و ئامیرانه ی که وتونه ناو ئاوه وه، نه م پیاوه له خۆشیان خه نی بوو بو له کاتی کدا له ڕینگایه که له ڕینگاکانی تیکۆشاندا سه رکه وت، بۆیه به شادمانییه وه ڕوی له م کاره تازه یه کردو به دل سۆزی

یەوێ لە گەڵ پیاوانی کەشتیگەلدا ئەرکی خۆی پاپەراندو، لە گەڵ شەپۆلدا کەوتە خەبات و بێ باکانە لە گەڵ مردندا کەوتە مەملانی! زۆریکی لە نامێرەکانی تیشوو نامیری جەنگی رزگارکرد، هەتا وای لى هات هاوڕێکانی رێزیان بۆ داناو بە گەورەیان گرت، (میر حسام الدین لؤلؤ) سەرۆکی کەشتیگەل نامەیدەکی بۆ (سەلاحەددین) پەوانەکردو لەبارەى شارەزایی و دلیری (عیسا) دوابوو.

چەند پوژ تێپەرین و ناگری جەنگ خۆشتربوو، هەردوو تێپە کێبەرکی کەرەکان پالەوانەتی نااسایی و قوریانی ناوێزەیان دەرخت کە شوینی سەر سوپمانی بوو، پاشان ئالای حق بەرزکراوە و سوپای ئیسلامی سەرکەوت، (بیت المقدس) بە شیوەی پوختا کە بەلاو سەرشوێری بۆ خاچیەکان بێ، توانا و هێزیان شکاو، پاشەکشەیان کرد بەناو کوچە و کۆلانەکان و رێگا درێژەکاندا، نەفەر هەبوو بەترسەو پەیوەند کردو هەبوو بریندار بوو دڵخورپەى گرتبوو، هەبوو کوژرابوو کەوتبوو، دیسانەو چەند هەزاریان لى بەدیل گیرابوو، وایانزانی (سەلاحەددین) وەکو ئەوان مامەڵە لە گەڵ دیلەکاندا دەکات کاتی داگیریان کردبوو کە نە کچ لە مالى خۆیداو، نە نوێژکەر لە مزگەوتداو، نە بەسالآچووەکان کە کەوتبوون بەجێیان نەهێشت..... ئەسپەکان لە زەلکاوی خوینی ئەواندا سەردەکەوت و پەل و سکیان بە خوین دەبو! بەلێ وایان دەزانی کە ئەم پالەوانە بەرزە تۆڵەیان لێدەستینی، بەلام کاتی سەیریان کرد بینیان لیبوردن و چاوپۆشییەکی مەردانەى هەیە^(۱).

(۱) لە (روح الدین الاسلامي/ عفیف عبدالفتاح طیارە)دا هاتوو: (میشود) لە کتێبە کەیدا (تاریخ الحروب الصلیبة)دا دەنوسی: (ئیسلاک کە فرمانی بە خەباتەکی لیبوردەى کرد لە گەڵ نایەکانی تردا، بە تاریکەو پەهێنەکانی عەفو کردو، لە سەراندان چاوی لى پۆشین و، کوشتنی پەهێنەکانی حەرام کرد، بەتایبەتی چونکە لە خواپەرستیدا دەمێننەو، عومەری کوری خەتاب لە کاتی گرتنی قودسدا نازاری کەسی نەدا، کەچی خاچیەکان مسولمانانیان کوشت و جولهکەکانیان سوتاند لە کاتی چوێ ناویاندا}.

لە کتێبی (الاسلام في قصص الاتهام/ شوقي ابو خليل/ ط ۲/ دار الفکر)دا هاتوو: (پوسون) لە کتێبی (تاریخ شارلکن)دا دەلێ: (مسولمانان بەتەنیا تیکۆشان و لیبوردنییان پێکەوێ گرتداو لە گەڵ دینەکانی تردا، کاتی بەسەریاندا زāl بوون وازیان لى هێناون و نازادیان کردون لە بەرزکردنەوێ درووشی دینیاندا). (وەرگیر)

(سەلاحەددین) ئاھەنگی سەرکەوتنی دینی خۆی لەناو ئاپۆریەکی جەماوەریدا گێڤا و چەند دەوارو تاوڵی گەورە هەڵدان کە شوینی فەوجە زۆرەکانی سەربازی و دەستەکانی خۆی تێدا ببەنەو، پالەوانان یەک بەیەک دەهاتنە کۆری ئێو، هەر سەربازە بەدەستی خۆی تەوقە لەگەڵدا دەکردن و ستایشی دەست و بازو هیممەت و فریاکەوتنی دەکردن و دەستخۆشی لێدەکردن، لە دەوریدا میرو سەرکرده‌کان هەبوون، کە بەلاو تیکۆشانی هەریەک لە جەنگاوەرانیا بۆ دەگێڤایەو و فەرماندەش بە خۆشیەو پێدەکنی و وەکو سەرکرده‌کی بە توانا و بەغیرەت سلاوی دەکرد، نۆرە (عیسا العوام — عیسای مەلەوان)، هات (میر حسام الدین لؤلؤ) سەرکرده‌ی کەشتی گەلی مەسولمانان هەلسا و بە (سەلاحەددین) ی وت: ئەمە مەلەوانەکی کارامەیه‌ گەورەم! ئەمە خۆی فری دەدایە ناو شەپۆلەکانی ئاوو ئامیزی قورسی ئاسنی دەرەهینا و بەشانی کزی هەلی دەگرتو، چەند دەها تفاق و تیشوی گرانبەهای رزگار کردوو و یارمەتی سەرکەوتن و سەرفیرازی داو! (سەلاحەددین) لەناو کۆرەکیدە هەلسا و سلاوی لێکردو تۆقە لەگەڵدا کرد! بەلام ژنەکی بەرچاو کەوت بە خەندەو (لا اله الا الله) دەکات و بەناو ریزەکاندا دیت و لە خۆشیان ئامیز لە (عیسا) دەدات و توند دەگریو هاوار دەکات: ئەو لێرەیت ئێی هاوسەری خۆشەویستم؟ وتی (سەلا) کویت دەویست منیش بە شوین تۆدا بۆ ئەوئ هاتم.

(سەلاحەددین) حەقیقەتی ژن و میتر د تیکەشیشت بۆیە لەشەرمان روی وەرگێڤا، تا ئامیزی بە پەرۆشیان لێکتر بەردا!! دیمەنە کاریگەرە کە کۆتایی پێ هات و (سەلاحەددین) بانگی (عیسا) ی کردو بە خەندەو لەمەر ژنەکی پرسیاری لێکرد، بەلام قازی (بهاء الدین بن شداد) پەلە ی کردو وتی: گەورەم ئەمە سەلامی بە کرییە، ئازاترین ژنەو بەرێزترین خانە، برینداری بە سنگی خۆی بۆ ماوەکی دور دەگواستەو بۆ دەوارو تاوڵکان لە مەیداندا، پاشان بۆ کویتی ویستایە نامە ی دەفراندو، بە پەلەش وەلامی بۆ دەگەیشتمەو، هە ی خوا تەمەنی ئەم خانە درێژە بکات!!

(سەلاحەددین) لەناو کۆری خۆیدا هەلسا سەرپى و لەگەڵ (سەلما و میژدە کەى دوا ووتى: ئەى لەو دوو هاوسەرە دلێرە دەست خۆشى لە ژوانى بەرپێزو شکۆ داریان دەکەم! ئاھەنگى سەرکەوتنەکە بە شادمانییەکی خۆش کۆتایی ھات و ھەردو هاوسەر بە کەیف خۆشى یەوہ پڕۆیشتن، تا لە چادەرەکی باشدا لە دواى شۆرەکانەوہ دابنیشن. (عیسا) بە ژنە کەى ووت. گومانەت وایە مانەوہمان لیژدە زۆرى پى بچیت؟..... وەلامى دایەوہ:

لە ھەندى سەرکردەم بیستووہ کە خاچیەکان بەو نزیکانە بۆ تۆلەى تیشکانیان دین و کۆمەکی نەپساوہیان لە دواى دەریاکانەوہ بۆ دیت، چونکە (ئەوروپا) دواى بەزینیان لەسەر دەستی (سەلاحەددین) کۆل نادات! بە درێژایی سالانى پابردو سوپا بە دواى سوپای بۆ پاراستنى (بەیتولمەقدیس) ناردووہ، گومانى تیدا نیە ئەگەر بزانیئەوہ ھەولەکانى ھەمووی بەبا چووہ ئەوہ شیت ئەبى و تیرو شیران دەسویت! من متمانەشم بە سەرکەوتنى تەواو ھەیە لەسەر دەستی (سەلاحەددین)!!

(عیسا) خەندەکی شیرین گرتى و بە سۆزەوہ وتى! خوا دەزانى من بە خولیایەکی بەپەرۆشەوہ دەرواغە ساتى خەبات! خولیای تازەم لەگەڵ خوینمدا تیکەل بووہ بە دەمارەکاغدا دەروات، من زۆر بەداخەوہم لەو پڕۆژانەى پابردووم، کە بە تەنیاى و لە چۆلى لە دەستم چونو، لە کارو کاسبییەکی کەمدا بەسەرم بردووہ، دواى ماندوبونەکی لەدەستچووی ناپەسەند ھەست بەمە دەکەم! بیئاگە بووم لە مەیدانى پیاوان و ناوجەرگەى پالەوانان، ئەى (سەلما) خۆشەویستم ئەگەر تۆ نەبایت ئاوا سست و تەمبەل و نەناسراو دەبوم کە لە ناخى دلەمەوہ ھەست بە سوکی سەرشۆرى بکەم و لەگەڵ کیشەییەکی دەرونى دا ملبەملانە بکەم لە نێوان نەتوانین و ئارەزوومەندى ھیواکاندا! بەلام ئیستا خەیاڵم وایە من گەورەى ئاوو، شۆرە سواری دەریام!!

نایندە دەسەڵاتت بەسەر دەریادا فراوانتر دەبێ و دەبى بە قەرال و میری
کەشتیگەل و شەپۆلەکان و، (سەلاحەددین) بە تۆ سەر بلند بێ و، ناوت دەبێ بە
سرودی سوارو گورانی پالەوانان.

دوای فەرمانەکی نزیک تەپلییه کان لێدران و موسولمانان زانیان کە مەیدانە کە
ئامادەبووە و، ئەو کەتیبانەى چاوەرەوان دەکران لە خۆر ئاواوە هێرشیان هێناوە و
شاکانی ئەوروپا هاتوون کە (فەریدریک) و (شیر دل - قلب الاسد) و (فیلیپ) و
(ئۆگست) یان سەر لەشکران!

ناپۆرە و سوپایەکی بێ شومار لە دوای ئەوانەوێه، لە گەل چەك و ئازووقە و
کەشتیگەلی لەپادەبەدەر! (سەلاحەددین) هەلسا بە کۆ کردنەوێ گروپ و
کۆمەڵەکانی و، هەر پالەوانەى لە شوێنى خۆیدا دادەنا و، ئەوەندەى لە دەستی بێ
ولات و قەلاکان چەپالە دەدات، بەلام سوپایەکی گەلى زۆر پوی لە (عەككا) کردو
بەتوندی تۆقی کردو عەرەب نشینەکان لەناو شۆرەکاندا جوړەها چەرمەسەری و
تەنگژەیان بینی، بەلام سوپای عەرەبەکان لە دەروەدا لە گەل گەمارۆ دەراندا
کەوتنە دەبە پێکرا چوون و جەنگێکی هەمیشەیی و تالیان کرد، ئەم جەرە
سەرکەوتن یاوەری ئەوان بوو، پڕۆژیک بۆ هیلال بوو پڕۆژى بۆ خاچییه کان بوو.

(سەلاحەددین) بیرى لەو کەسانە دەکردو، کە لەپاش شۆرەکانەو گەمارۆ
دراون! خواردن و خواردنەوێان لێ قەدەغەکراوە و دوژمن دەوری داوون، ناتوانن
دەربازیان ببیت ئەنجا چۆن پەيوەندیان پێوە بکات و لە هەوالیان بکۆلێتەو و لە
توێشو ئازووقە و کەل و پەلیان ئاگاداریی! بیرى کردووە و پێگای دۆزییهو کە
(عیسای مەلەوان) بنێڕێ کە مەلەوانەکی لێ هاتوو و دەتوانێ شەپۆلەکانی دەریا
بەدزییهو بپێ و بە دزییهو نامە بۆ عەرەبەکان بگوازیتهو و بە پێی توانا زیرو
زیویان بۆ هەلگرێ و ببات و پاشان بگەرێتهو و وێنەیهکی راستەقینەى ئەوێ بگرێ
کە بینوییەتی پاشی خستوو! ڕەنگە بەم بەلۆزیهیه شاراوێی یە سودی جەنگی
و هەا پیشکەش بکات کە تیپ و لەشکرەکان ئەنجامیان نەدايێ!

ئاوا (سه‌لاحه‌ددین) بیره‌که‌ی هه‌لسه‌نگاندو ته‌گیبری کرد، نه‌جا ناردی به‌ شوین هاتنی (عیسا)ی مه‌له‌وانداو، سپارده‌و فەرمانه‌کانی خۆی پی‌گوت. له‌سه‌ر نه‌م مه‌له‌وانه‌ گیانبه‌خشه‌ پیویست بوو به‌ ناوده‌ریا دا برپاو ریزی که‌شتی فەرزه‌نگی بپری، بیته‌وه‌ی که‌س هه‌ستی پی‌بکات. پاشان بیته‌ لای شوره‌ به‌رزه‌کانو که‌له‌ به‌رتکی بدۆزیتته‌وه‌ که‌ ته‌نگ بی‌و بتوانی لیوه‌ی دزه‌بکاتو ته‌گه‌ر توانی و له‌ هه‌وله‌کانیدا سه‌رکه‌وت نامو توره‌که‌کانی بداته‌ ده‌ست (به‌اء الدین قه‌ره‌قوش) که‌ سه‌رداری شاره‌و سه‌رکرده‌کی مسو‌لمانانه‌و، ئاره‌زووه‌کانی (سه‌لاحه‌ددین)ی پی‌ رابگه‌یه‌نی... پاشان نامی نه‌وی بداته‌ ده‌ست و پیشنیاره‌کانی بو‌ ئاوه‌له‌ بکاته‌وه‌، شه‌ویش شانۆیه‌کی بی‌ ترسه‌ بو‌ کاره‌ جه‌ربه‌زه‌کانی و، نه‌و چاوه‌پروانی نه‌وه‌ی ده‌کرد چاوی دوژمنانی له‌سه‌ر که‌شتیه‌کان بچنه‌ خه‌وه‌و برپاته‌ ناو ئاو خۆی نقوم بکاتو هه‌ول بدات که‌ بی‌ هه‌ست و خوست برپاو که‌س هه‌ستی پیته‌کات به‌ رۆیشتنی، له‌و تاریکه‌ ستانه‌ دا به‌ر که‌شتیه‌ک یان تاو‌پری ده‌که‌وی و هه‌موو ته‌نگانه‌و ئازاری ده‌بینی، تا ده‌گاته‌ که‌نارو، نه‌جا ئاو‌ر له‌ هه‌موو لایه‌ک ده‌داته‌وه‌، تا بی‌ترس بی‌و، زو بو‌ مه‌به‌ستی خۆی برپاتو، رۆژیکێ درێژ به‌ناو شوره‌کاندا گوزه‌ره‌ ده‌کاتو که‌ شه‌و دیتته‌وه‌ ده‌گه‌ریتته‌وه‌ لای سه‌رکرده‌که‌ی، نامو ده‌نگو باسی هه‌لگرتبوو!!

چه‌ندی سه‌رماو س‌ری زه‌ستانی چه‌شت، نه‌جا کاره‌ساتی شه‌وه‌زه‌نگو زه‌برو زه‌نگی ده‌ریایی و ته‌زوی سه‌رما له‌ قولایی ده‌ریادا!! نه‌و به‌خته‌وه‌رو خه‌نی بووبو، هه‌ستی به‌ گه‌رمیه‌کی ده‌رونی ده‌کردو، ئیمانی به‌هیزی هه‌مو ترسو له‌رزه‌کی لی‌ده‌په‌وه‌ینیتته‌وه‌!! به‌رده‌وام نامی نایابی ده‌گه‌یاند، تا مسو‌لمانان پی‌گه‌یشتوو ترین و هه‌راشترین گولانی سه‌رکه‌وتنیان چینی‌وه‌.

یه‌کێ له‌ ئیواره‌کان وه‌کو جاران دزه‌ی کردو توره‌که‌ی زی‌ری بو‌ (قه‌ره‌قوش) هه‌لگرتبوو، نه‌و ئاوه‌ ساردو سۆله‌ی ب‌ری و هه‌ر باکی نه‌بوو! مسو‌لمانان چاوه‌پروانی گه‌رانه‌وه‌یان ده‌کرد، به‌لام نه‌و دره‌نگ که‌وت. کۆتری نامه‌به‌ر له‌ (عه‌ککا)وه‌ هات هه‌وال ده‌دا که‌ (عیسا) هیچی ناماده‌ نه‌کردوه‌!! خه‌لکی پرس‌یاران ده‌کردو

پیشبینیان ده کرد، هه بوو ده بیوت زږ فریوی داوه و دهستی به سهردا گرتووه و راپرکړدووه! هه بوو ده بیوت فدرهنگ ده ستگیری کردووه، تا راستیه پر له نازاره که ناشکرا بوو بینیان لاشه که ی سهر ئاو که وتووه و بهر و که ناردی، به په له چوون هه ئی بگرته و زانیان که (عیسای مه له وان) و تیره کی دوژمن پیکایه تی که بوی له بوسه دا بو!

داخه که زور به که سهر بوو کاتئ سهریان کرد پشتنی له به ژنی به ستووه و توره که زیره کانی پیوه یه و ته و اووه هیچی لیدر نه هاتووه! هه و الله که به (سه لاهه ددین) گه یشته ووه و نه ویش چاوه کانی پر له فرمیسک بوون و فرمانیدا به ناپوره یه کی جه ماوهری به ریزو به هه ییه ته ووه به خاکی بسپین!

(قازی بهاء الدین) کوری (شداد) ئیواره یه که به سهر که ناری دهرینا دا ده خولایه ووه، بینی ثافه تی به سهر ئاودا مه له ده کات، واقعی ورم او سهراسیما بوو، چاوه پروانی کرد، تا جله کانی داناو بو ئاو چادره که ی گه پرایه ووه، شوینی که وت تا بزانی چییه، زانی که نه مه (سه لمای به کری) ژنی (عیسا) یه!

به سوزووه پرسى چی ده که یت، هاواری کرد به ناماده باشی یه ووه، بیر له ووه ده که مه ووه که فیږی مه له بیم، تا نامه کانی (عیسای مه له وان) دريژه پی بده و و منیش به شه هاده ی نایابی ئه و شاد بیم!

(قازی) به سهر سورمان و هاواره ووه و تی: به راستی (سه لاهه ددین) راستی وت: نه ی له و ژن و میږده، قه دهر چاکی به یه کتر شاد کردون!

خەمەکانی پالەوانێک

پالەوان مەروڤێکە سزا دەخوات و نازار هەڵدەگرێ وەک چۆن دڵ خوش و شادمان دەبێت، بەلام ئەو کەسە بەرەوپرۆوی سوپای یەک کیشوهری ڕەبەق دەبێتەو و چارەنووس ئەوێ بۆ داناو، کەبە کەشتیگەل و ئامیژی هاوچشتنەو بە سوپا و لەشکرێ هاتوو، تا هەرپەشە لە سوپای کەمی ئەو و هیژی ماندوی ئەو بکات، بە هەموو هیترش و پەلامارە یەک لەدوا یەکەکانییەو، پێویستە ئەم پالەوانە خەمەکانی لە خۆشیەکانی پتربن و نازارە زۆرەکانی و ئەو خۆشیە هەشیەتی نەبێت.

کاتی (سەلاحەددین) خۆی بە تەنیا بینی لە بەرەنگاربونەوێ یەک کیشوهردا، ناچار بوو داوای یارمەتی لە وانه بکات کە خاوەنی یارمەتین و نامەیان بۆ بنێری و هیممەتی مسوڵمانەتیان بچاتە جۆش و خرۆش، تا لەگەڵ ئەو دا هاسەنگەر بن، چونکە ئەو بەرگری لە ئیسلامەتی ئەوان دەکات، تەنیا بەرگری لە خۆی ناکات!!

خامە قازی (فاضل) نووسەری ئەم نامانە بوو، بەلام مانا و بیرەکانی پێ گوتنی (سەلاحەددین) بوون، وەسفی هەر کیشەیهک و ناخۆشی یەک بوایە، تا قازی بیرێ خاوەنەکە وەرەگرتبایە دەری نەدەبێ! شیوازی ئەدەبی ئەویش لە دەرپینی بەیانی خۆیدا کاریگەر بوو، بەلام دەرپینی ئەدەبیش لە بۆشەو نایەت، بەلکو دەبێ بیرەکی بەهێزو هەستەکی هەلگیرساو دەستبەسەر دەروازەکانی کارتیکردنیدا بگرێ کە بیرێ (سەلاحەددین) و ئەو هەستەش ئاگرەکی داگیرساو لە سۆزیەوێه گوزارش دەکات.

(خەلیل موطران)^(۱) لەو سوتانە‌ی (سە‌لاحە‌ددین) راسترین دە‌ربەرین و پە‌ی‌قی دە‌ربەرپووە‌ که لە‌ بۆ‌نە‌یه‌کی هاو‌ شێ‌وه‌ی بۆ‌نە‌ی ئە‌و و تو‌یه‌تی، هەر چە‌ندە‌ش نا‌گاتە‌ ئاستی بە‌رزێ‌ی ئە‌و:

وما ی‌ضیم‌ الحر ش‌قوة‌ موطن بنوة‌ نیام‌ عنة‌، والحر زائد
فهم‌ فی‌ ع‌دید‌ للک‌فاح‌ وعدة بعین‌ الاعادی‌ والمک‌فاح‌ واحد

بە‌م چە‌شنە‌ (سە‌لاحە‌ددین) لە‌بەر دە‌م تە‌واوی (ئە‌وروپا) دا پ‌اوه‌ستاو، غای‌نده‌ی مسو‌لمانان بوو، هە‌بوو پ‌لانی لە‌دژ‌دا دە‌گێ‌را نە‌ک بێ‌تە‌ ژێ‌ر ئالایە‌وه‌، هە‌بوو دە‌چوونە‌ ناو دو‌ژمن خە‌بەر و هە‌والی ش‌اراه‌ی ئە‌م تیک‌ۆ‌شەرە‌ی بۆ‌ دە‌بردن. ئە‌و کە‌سە‌ی کە‌مترین زیانی هە‌بوو ئە‌و کە‌سە‌ بوو تە‌نیا خە‌ریکی زانی‌نی هە‌وال و با‌سە‌کانی جە‌نگە‌کانی (سە‌لاحە‌ددین) بوو گو‌ی‌کانی بۆ‌ هە‌ل‌دە‌خست کە‌ دە‌شی توانی دە‌ستی راستی ئە‌وبی..... ئایا ئە‌م پ‌الە‌وانە‌ بۆ‌ی نی‌ه خە‌م بە‌مە‌وه‌ هە‌لب‌گری، کاتێ‌ نامە‌کە‌ی پ‌ه‌وانە‌ دە‌کات و دا‌وای ی‌ارمە‌تی و فریا پ‌ه‌سی دە‌کات؟!

(سە‌لاحە‌ددین) سو‌ربو لە‌سەر پ‌شت‌گێ‌ری لێ‌کرد‌نی خە‌لیفە‌ی عە‌بباسی لە‌ خە‌باتی ئە‌و، تا قە‌ناعە‌ت بە‌ ئە‌یارانی بکات لە‌ (شام) و (میس‌ر) و (جە‌زیرە‌) دا^(۲)، دا‌وای

(۱) خە‌لیل موطران: (۱۸۷۱ - ۱۹۴۹ ز) شاعیر و ئە‌دیبە‌کی لو‌بنانی یە‌، بە‌ شاعیری (الق‌ط‌رین) ناسراوه‌، دی‌وانی زۆ‌ری هە‌یه‌ وە‌کو دی‌وانی خە‌لیل. (المنجد فی‌ الاعلام) کورت‌کرد‌نە‌وه‌. (وه‌رگێ‌ر)

(۲) {سو‌لتان: لە‌لایە‌کی ت‌ریشمە‌وه‌ دە‌یو‌ست تیش و کاری کورده‌کان پ‌تک‌ب‌خا. فەرمانی جە‌زیرە‌ و بۆ‌تان ساغ بکاتە‌وه‌، چونکە‌ هی‌وای گە‌وره‌ی بە‌ بازووه‌ قە‌ویبە‌کانی نێ‌رە‌ بوو} مێ‌ژووی گە‌لی ک‌ورد/ صالح قە‌فتان/ (ل ۱۸۴). له‌ (الکرد فی‌ دائرة‌ المعارف‌ الاسلامیة‌/ ت: حمید ریب‌وار/ ل: ۵۶) دا هات‌وه‌: زۆ‌رە‌ی سو‌یای صلاح‌ الدین تورک‌ بوون، ژمارە‌کی زۆ‌ری کورده‌شی تێ‌دا‌بوو. له‌ سالی ۱۱۸۷ز دا صلاح‌ الدین دا‌وای ی‌ارمە‌تی لە‌ کورده‌ی ناوچه‌ی با‌کوری دێ‌ج‌له‌ کرد بۆ‌ خە‌بات، هەرچی هێ‌زی جە‌زیرە‌ بو‌ لێ‌رە‌ و لە‌وێ‌ ب‌لا‌وه‌ی لێ‌کرد له‌ سالی ۱۱۸۷ز دا، بە‌لام هێ‌زی دی‌اربە‌ک‌رو زۆ‌ر له‌ هۆ‌زه‌کان له‌ زۆ‌رکات‌دا شانبە‌شانی (صلاح‌ الدین) جە‌نگی گە‌رمیان دە‌کرد... { وه‌ هات‌وه‌: {خێ‌زانی ئە‌بو‌ه‌ه‌یاء} ی (هە‌زه‌بانی کە‌ بە‌ شێ‌وه‌ی بنە‌مالە‌یی سەر‌ۆ‌کایە‌تی هە‌ولێ‌ریان دە‌کرد پ‌ۆ‌لە‌کی سەر‌ه‌کیان هە‌بوو له‌ بە‌پ‌ێ‌وە‌برد‌نی ناوچه‌کە‌داو، (تە‌بو‌ له‌ی‌ج‌اء) ئە‌میری سو‌پای پاراستنی (عە‌ک‌کا) بوو له‌ دە‌ست پ‌ه‌لاماری خاچییە‌کان‌داو، بە‌ هە‌موو توانای خۆ‌ی چی‌ له‌

پوخانی دەولەتی (فاتیمی) نامەى بۆ ناردو ئەو مەترسییە گەورەیهی بۆ پونکردەوه که هەرپەشه له ئیسلام دەکات، ئەگەر بێت و ئەوروپا توانی (میسر) و (شام) تێک بشکێنێ، خەلیفەى عەبباسی (المستضیٰ بالله) بەم نامە دلێ خوش بوو، ئەویش ئەم نامەیهی بۆ ناردەوه، کەبە کەمێ دەسکاری هێناومەوه: (من ئەوهم زانیوه کە دوژمن دراوسێی نزیکى تۆیە، تۆ بۆ ئیسلام دراوسێیەکی باش نابى، تا تۆ نەبیتە خراپترین دراوسێ بۆ ئەو، ئەگەر بۆ کەسى تریش پاساو هەبێ بۆ تۆ پاساو نیە کە بەنەفس و مالت تێ نەکوشت، میری مسولمانان لێت پازى نابێ کە بە چاوپۆشی پەسەندى بکەیت، بەلکو دەیهوێ رو لەو شارانە بکەیت کە مەبەستى ئەو کەسەیه داواى هێرش دەکات نەک مەبەستى هێرشبەرە، وه حوکیمان لەناودا بکەیت بە حوکمی خوا کە خودا لەسەر زمانى (سەعد) لە (بەنو قورەیزە) و (بەنونه‌زیر) دا بریاریدا، بەتایبەتى قودس کە ولاتی ئیسلامى دێرینە، ماوه‌کی درێژە سکالای دلی خۆی دەکات و سکالای وشەى یەکتاپەرستى دەکات کە نامۆیه لەناویاندا، هەلسەوه‌ بۆی وه‌کو کەسێ کە دەکەوێتە ناو چالێکەوه، ئەگەر سالی (حەبیبە) هەبێ، تۆ شوین سالی گرنتی بکەوه).

ئەمە نامەى خەلیفەى عەبباسى بوو لە هەندێ لە دێرەکانیدا، کە هەموو ناوهرۆکی نامە کە دەداتە دەستەوه! ئایا چ یارمەتییه‌کی پێشکەش بە (سەلاحەددین) کرد بێجگە لەوهی کە پابردوووە باسیکرد، پالەوان پێویستی بە

دەستى هات بەرگری لە شار کرد دژ بەم پەلامارانەى سوپای خاچییه‌کان. تابوێه سەرکردەى سوپا و نه‌جا کار بەدەستى نۆرشەلیم. لە سالی ۱۱۹۶دا چووه‌ بەغدا، ئەوکاتە میرى ئەو سوپایه‌ بوو کە لە نزیک هەمەدانەوه‌ دەهات، ئەو کاتە لە داقوق گیانی سپارد. وه‌ برازا کەى (قطب الدین) قوتاجانەى (قطبیە)ی لە قاهره‌ داناو. دواى ئەو (شرف الدین احمد) بنەمالەى (مضطوب) هاتە شوێنى کە لە کوردی هەکاری بوو لە (عەککا)دا!!!

وه‌ لە کتیبى (النوادى السلطانية) بهاء الدین ابن شداد / تحقیق احمد / یش / ل ۲۰۰) ناوی زۆر لە پالەوانانى کوردی داوه‌ لە دەولەتى ئەبیوی دا وه‌کو: (سیف الدین المشطوب) و (الامیر المجلی) و (مجاهد الدین یرنقش) پێشەواى سوپای سنجار (ژنگار) و (مظفر الدین) به‌ سوپایه‌وه‌ له‌ ئەسەدیەکان (سیف الدین یاز کوج و، روسلان بوو غاو، عیساى فەقیه) (وه‌رگێڕ)

فەرمان ناکات بۆ جەنگی خاچپیه‌کان، ئەمە پێیازی ئەو بوو کە بۆ هێنانەدی ئەو
ژیانی خۆی پێ بەخشی، بەلکو پێویستی بەو هەبوو (ئەگەر یاریدەدی جەنگیشی
نەبایە وەکو زانراوە) دەبایە نامەی بۆ گشت میرە مسوڵمانەکان نووسیبایە کە
پێویستە یارمەتی (سەلاحەددین) بدرۆ و بەیەک ریز لەژێر یەک ئالدا بپۆن بۆ
رزگاری ئیسلام، بەلام کە پێی دەلی: (ئەگەر بۆ غەیری تۆش پاساوو بیانو هەبێ،
تۆ پاساوت نیە کە بە گیانو ماڵ خەبات نەکەیت، چونکە تۆ دراوسێی دوژمنیت)
ئەمە جینگای گالته پێکردنە لە نووسیندا، ئایا بۆ مسوڵمانان ئەو پاساوە بەپەوا
دەبینرێ کە (سەلاحەددین) سەرشۆڕبێ، چونکە ئەوان دراوسێی نزیککی خاچپیه‌کان
نین، لە جەنگیشدا کە بەسەر دراوسێی نزیک و دوریشدا دادیت.

ئایا خەلیفە دەیهوێ پێی بلی: من بیانوم هەیه کە (بەغداد) لە غەزای تۆ دوا
کەوتوو، چونکە دراوسێی (قودس) نییە!! من واتێ دەگەم کە نامەی
(مستضی بالله) کاری خراپی لە دلی (سەلاحەددین) کرد! چونکە چاوپێتی ئەو
نەکرد فەرمانی تیکۆشانی پێ بکات کاتێ ئەو پیاوی تیکۆشان و هەلگری
ئالاکەیه‌تی، بەلکو چاوپروانی کۆمەکی گیانی لێدەکرد، کاتێ خەلیفە دەسەلاتی
پەسمی بگرته بەرو روی لە نیاریانی و هەروەها ئەوانە (پەلان و نەخشە) یانی بە
بەدزییەو بۆ (سەلاحەددین) لە (میسر) دا دەکێشا بکات کە خۆپەرستی نەخۆشی
خۆیان لە یاد بکەن و بە پەلە دەست و بردی لە ژێر یەک بەیداخ و مەشخەلدا بێنە
مەیدانی دوژمنەو، چونکە خودا ئەوانە خۆش دەوێ، کە بەیەک ریز وەکو
خشتە پیزکراوی بینایە پێکەو دەجەنگن، کاتیەک میرو قەرالەکان زانیابیان
خەلیفە ئەم پالەوانە بۆ سەرکردایەتی یەکی بەراستی هەلبژاردوو، پراستەوخۆ
پشتی گرتوو، زۆری لەو هۆکاری کێشەکانی نێوان (سەلاحەددین) و ئەوانە
نێرەیی یان پێدەبرد لەناوبرد!

جەنگی نێوان (سەلاحەددین) و دوژمنانی زۆر بوو، ئەم بەردەوامییە
(سەلاحەددین)ی هاندا داوا لە میرە مسوڵمانەکان بکات کە پشتی بگرن، بەلایەو

شورەیی و سەرشۆری بوو کە ئەوانە کە مەترەخەمى و بێ ئاگایی بەکن لە ئاگرى کە خەریکە هەموویان ئاگر بەدات و بسوتینى، دیسان لە دلى خۆشى دا بیرى دەکردەوێ کە ڕەنگە خەلیفە (مستضی ع بالله) قەبارەى ئەو پەتایە پەلامارى لەبەرچاو نەبێ کە بۆ هەموو ولاتى ئیسلامى بەرپۆشیە، ئەنجا نامەکی بۆ (بەغداد) نارد کە پڕ لە هاوار بوو کە بە ئازارترین و دلەزین ترین شیواى ئارێکی مسوڵمانان و یەکرێزى خاچییەکان وەسف دەکات، هەروەها هەلگیرسانى ئاگرى خۆین گەرمى لە دلى فەرپەنگەکاندا و کوژانەوێ لە دلى ئەوانەدا کە خۆیان بە میرى مسوڵمانان دەژمێرن!^(۱) هەرکە ئەم نامە داخدارەم خویندەنەو، پەیم بەو بلیسە داگیرساونە برد کە لە دلى (سەلاحەددین) دایە، کاتى بۆ (المستضی ع) دەنووسى و دەلێ کە هەندیکمان دەسکاری کردووە سەرەتا بەو هەسقى فەرپەنگە پەلاماردەرەکان دەست پێدەکات:

(ئیسلاام بە گەلیکەوێ گرفتار بوو کە مردنیان کردووە بە خۆشحالى و بەدەنگەوێ هاتوونو، لە هەردوو خۆشەویستان جیا بوونەوێ کە نیشتمان و پێوستى و مەبەستەکانى خۆیانەو، لە دوو شتى ئولفەت پێ وەرگیرا و دورکەوتنەوێ کە: خێزان و مال و حاله، هەموو ئەمەش بۆ بەگوێ کردنى (کەشیشە کەیان) بوو... لە گەل برسیتى زۆردا داواى مال ناکەنو، لە گەل قات و قورى زۆردا بێزار نابن، بەلکو وەکو پەپۆلە (پەلەپانە) دەکەونە ناو ئاگرى بلیسە دارەوێ، خۆ هەلەدەنە خوارەوێ، بە ئارام گرتن خۆیان زړى پۆش و پاچەسپاو کردووە، تا ژنەکانیان لە ولاتیاندا بۆ جەنگ وەخۆکەوتوونو، بە ئامادەباشى یەوێ بە دەریاو و شکانیدا بۆ (شام) هاتوونو، وە ئافەرەتانى دەمامک پۆشى فەرپەنگیان لە گەل دایە، دەمامکی زرییان

(۱) بە پێى (صلاح الدین الايوبى / ولید نوبهض / ل ۹۷) کە لە (السيوطى / ل: ۶۲) وەرگیرتووە: تەنگەژەیی لە نێوان سولتان (صلاح الدین) و (خەلیفەى عەبباسى) بوو لە سەر نازناوى (الناصر) کە نازناوى خەلیفەى عەبباسى بوو، ئەو بوو لە سالى (۵۷۷) ئاگادارى (صلاح الدین) کرد کە ئەم ناوێ بۆ خۆى هەڵبژاردووە. ئەمە ڕۆڵەتى جیاوازییە کە، بەلام حەقیقەتەکەى بۆ دەرکەوتنى ناوى (صلاح الدین) دەگەڕێتەوێ وەکو پالەوانەکی نازادییەخەش کە دژی فەرپەنگ دەجەنگى و دەیشکێنى، ئەمە بوو تۆی کێشەری پێواند لە سەر گەورەیی و دەسلەلات کە هەر یەکە دەویست سەرکەوتنەکان بە ناوى خۆیەوێ تۆمار بکێت... (وەرگیر)

پۆشیوهو زرییان کردۆته بهرو، هەندێ لهوانه له رووداوهکانا، کوژراون و بینراون تا رویان هەلنه مالرا یا نهدهناسران.

(پاپا) که له (روییه) یه خواردن و خواردنهوهی لییان هه‌رام کردوه، پیتی وتون: هه‌رکه‌سی نه‌پواته (قودس) به دلسۆزی یهوه ئه‌وه لای من هه‌مووشتی لیّ هه‌رام کراوه، نه‌ژن دینی و نه‌خواردنی پێده‌دری، له به‌رئه‌وه بۆ هاتن خۆیان ده‌کوئن و، خۆیه‌ فەتارەت ده‌ده‌ن له سه‌ر پۆژی به‌لێن پێدراویان، له‌گه‌ڵ ده‌مارگیر ییاند له‌ گومرایی یانداو سه‌رکه‌شی یاندا له سه‌ر لیّ شیوا وییاند.

پێچه‌وانه‌ی مسوڵمانان ئه‌وانه‌ بێزار ده‌بن و ئارام ناگرن و، خۆده‌دزنه‌وه‌ و هه‌ل‌دین کۆنابنه‌وه‌، ده‌رده‌چن و ناگه‌رینه‌وه‌، ئه‌وانه‌ ته‌نیا به به‌خشینی تفاق و پۆزی پێیان ده‌میننه‌وه‌ که ئاماده‌ش بن به دلی ناریک و ناتە با ئاماده‌بن). ^(۱) ئه‌م حاڵه‌ته‌ بێزارکه‌ره‌ شایانی ئه‌وه‌یه‌ که (المستضيء) شاری (به‌غدا) ی به‌جی هێشتبایه‌وه‌، له‌گه‌ڵ ئالای ده‌وله‌تی عه‌بباسیدا کۆچی کردبایه‌، داوای کردبایه‌ که بۆ سه‌رکه‌وتنی ئیسلام پابه‌رێن.....

(سه‌لاحه‌ددین) هه‌وائی پێدایه‌وه‌ که (پاپای رومی‌یه) فه‌رمانی داوه‌ به هه‌رامکردنی خواردن و کرداری سێکسی له‌سه‌ر هه‌رکه‌سی توانای سه‌فه‌ری هه‌بێ بۆ (قودس) و نه‌چی!! دیسانه‌وه‌ هه‌وائی گیانه‌خشی کچ و که‌ نیشکه‌ی گه‌نج و تازه‌ لاوه‌کانی پێدایه‌وه‌ بۆ جه‌نگ کردن و، تا له‌ ساحه‌ی جه‌نگدا لاشه‌ی کوژراوی ئه‌وانه‌ بینراون!

دلیام که‌ غوونه‌ی ئه‌م نامانه‌ بۆ شاو قه‌رالی مسوڵمانان په‌وانه‌کراون، به‌لام به‌شیکێ که‌م له‌و زۆرانه‌ نه‌بێ رانه‌په‌ریون، نه‌گه‌ر پوحمی خوانه‌ بایه‌ بۆ ئیسلام تراژدیایو گه‌رمه‌ساته‌ که‌ ده‌گه‌یشه‌ ئه‌وه‌یه‌ری!!

من دەلێم: نمونە ی ئەم نامانە بۆ شاگانی مسوڵمانان و قەرپال و میرەکانیان نووسراوە، چونکە بۆ خۆم نامەیە کەم خۆیندۆتەوێ کە قازی (فاضل) زمان حالی (سەلاحەددین) بۆ شای (مەغریب) ی دەنووسی بە ناوی (منصور یعقوب بن یوسف بن عبدالمؤمن)^(۱) لە دوا ی گرتنی (قودس) داو داوای کۆمەکی ماددی و جەنگی لێدەکات، چونکە سەرلەنوێ فەرەنگەکان بە حەشامەتەکی زۆری ئەوروپاوە هاتوونەوێ بۆ رزگارکردنی (قودس) و، کەنارەکانی دەریا بە کەشتی جەنگی ئەوان داپۆشراوە، (منصور) یش ئەم جۆرە کەشتی یانەی هەیە کە بەشی ئەو رووداوە چاوەڕوانکراوە دەکات. نامە کە دەلێ: (لەم هەموو دەریا بێ شومارانەدا تەنیا کەشتیگەلی شای (مەغریب) دەبینرێن، ژمارەیان تەواو بەشەکی کافی یە خودا دەسەلاتی بدات کە بەژمارە ی چروپری خۆی و شمشیری تیژیان کۆمەکی شام بکەن و، دەتوانن لە زیانەکانی کەشتیگەلی ستمەکاری صەقلی یە دۆر بچەنەوێ لە دورگە ی خۆیدا بیانگری و بەر لە هاتنی سوپاکە بەرەو پۆی پۆن، سەرەڕمان لە گەڵ ئەوانە ی لە گەڵیدا یە بەشکۆ وە بپوات کە پەوشتی بەرز ی ئەو، پاشگەزی نەکاتەوێ، قیامەتی لەناو بێ پرواییدا بەرپا بکات خۆری سەرکەوتن لە خۆڕئاواوە لەسەری یەوێ هەلێت).

(سەلاحەددین) هیوای وابوو کە (المنصور) بە کەشتیگەلی جەنگی یارمەتی بدات و لە گەڵ ئەودا لە بەرامبەر هیژ و پەلاماردا بوو سەتیتەوێ، ئەگەر نەشکرا هەول بدات کەشتیگەلی قەرپالی (صەقلی یە) گەمارۆ بدات کە بۆ مەبەستی (سەلاحەددین) بە (مەغریب) دا گوزەر دەکات و، بەر لە دروستکردنی ئالۆزی لەناو بیات.

(۱) (یعقوب بن یوسف) ناسراو بە (المنصور): (۱۱۶۰-۱۱۹۹) سولتان (الموحیدین) و بوو (۱۱۸۴-۱۱۹۹) و، دەسەلاتی خۆی درێژکرد بۆ وە بۆ سەر ئەفریقا و نیسپانیای، لە سالی (۱۱۸۷) دا بە (المرابطین) داو لە (۱۱۸۸) دا بەسەر (ابن غانیة) دا سەرکەوت، پاشان لە (۱۱۹۶م) دا بەسەر نیسپاندا سەرکەوت، (المنجد فی الاعلام) (وەرگیژ).

پالەوان هيچ شوئنه واره كى وه لآمى لم قسه يه دا دهست نه كهوت كه بۆ مير(عبد الرحمن)ى كورپى (منقذ)ى ناردبوو، به لآم ههر له ئوميد نه كهوت، به لكو نامه يه كى ترى دريژى ئاراسته ي (شا مه نصور) كرد كه پر بوو له ستايش و پى هه لاوتن و، وه سفى جوان بۆ ئه و شكويانه ي پيشكهش به سه رخستنى ئاينى كردوو، نه غا باسى له هه لسانى خۆى كرد له چه ند هير شيكى يه كه به دواى يه كدا له دژى دهست دريژى خاچيه كاندا، تا (قودس) رزگار بكه م، شيت گيرى پاپاي ناحه ز له سه ر له دهست دانى قودس رڤو توندى وروژاندوو، سوپايه كى چروپرى په وانه كردوو، نامه كى ده لى: ^(۱) بى باوه رانى شام بى باوه رانى خورئاوايان ترساندو، نه وانيش به پياده و به سوارو، پيرو گه نچو، به كو مەل و به تاكو، له وشكانى و له ده رياه، به ولاخ و پشت وه لآميان داوه ته وه نه وان پتويستيان به هيچ پاشايه كه نه بوو پيشيان بكه وى، يان به جلە و گيرى ريگيان پيشان بدات، تا هه مويان به ده ننگ بانگه وازى (به تره كيان) وه ده رچوون، كه پتويستى به نيازو تواناى شايه كيان ناكات، بى باوه ران هه رچى هينايانه بۆ كه مارژدانى شاميان هيناه، هه موو كونه كانى لى پر كردون له هه موو پتويستى يه كه، له نازوقه و رۆزى و خواردن و ئامراز، هه تا ولاتى خويان پر له جه نگاوه ر كردوو، وه له خواردن و نازوقه بۆ ئيستاكه و داهاتوو، هه ر خوره لاتنى به دريژايى ده ريا به سه ر دوژمندا هه لدئ كه قه ره بووى پياوانى كوژراوى ده كاته وه، هه روه ها ئه و زادو زه خيره له دهست چووه ده يه ينيته وه، نه وانه رۆژ به رۆژ له زيده يى دانو له فره كه ره سته يى دانو شوئنى گه مارژكه يان به لاوه ئاسان بووه نه وى له وشكانيدا ليتيان براوه ده ريا ده ياندا پى و، ژماره يان له سه د هه زار بگره زياتر به ده ره و، هه ر كه كوشتن قرى كردن و فريا گوزاريان پيده گات، وه كه بلئى دواى مردن زيندو ده بنه وه).

(۱) الروضتين (ج/ ۱۷۱): نه مهش رلسپارديه كه پيتان بلثم من پشتم به نوسراوى (د: احمد بدوي) به ستوه كه له كتبه كيدا نوسوئى له شوئنى جياجيادا به ناوى (الحياة الادبية فى عصر الحروب الصليبية) (نوسه ر).

به‌بی پیچ و په‌نا بۆ خۆینه‌ری به‌یان ده‌که‌م که من نه‌مده‌توانی ئەم نامه‌یه ته‌واوبکه‌م، چونکه دڵم پر بووسو له داخ و توپه‌یه‌ی، داخ و ئاخه‌که‌م بۆ ئەو مسوڵمانانه‌ بوو که بی ئاگایانه‌ دۆرده‌که‌و تنه‌وه‌و توپه‌یشم بۆ ئەو گه‌له‌یه‌ بوو که وشکانی و ده‌ریا یان پر کرد بوو بۆ داگیرکردنی خاکێ که هی ئەوان نییه‌، داخه‌که‌م بۆ (سه‌لاحه‌ددین) ئەم پالەوانه‌ که هیچ کۆمه‌کی یه‌کی به‌ده‌ست نه‌ده‌گه‌یشته‌ له (میسر) و (شام) و هه‌ندێ شاری عێراق^(۱) نه‌بیته‌! وه (ئه‌وروپا)ش هاته‌بو مه‌یدانییه‌وه نه‌که هه‌ر بۆ بۆردومانکردنی ئەو به‌لکو بۆ به‌ردومانکردنی هه‌رچی سه‌ر به‌ ئیسلامه‌!

من په‌خنه‌کی توند له‌ دژی شای (مه‌غریب) نووسیوه‌ که پشتی له‌م مه‌سه‌له‌یه کردووه‌، چونکه هه‌یچی نه‌کردووه‌، نه‌ تفاق و جبه‌خانه‌ی ناردووه‌، نه‌ که‌شتیگه‌لی مه‌نع کردووه‌، نه‌نجا بۆم ئاشکرا بوو که بۆ ئەو په‌وشه‌ بگه‌ڕێمه‌وه‌ که پاشا له‌ نیشتمانی خۆیدا تی‌یدا بووه‌، تا بزانم چی هانی داوه‌ سه‌رپیچی بکات، بینیم که جه‌نگینکی سه‌ختی کردووه‌ له‌ گه‌ڵ فه‌ره‌نگی (ئه‌نده‌لوس) دا، له‌ هه‌ر به‌ره‌یه‌که‌ رزگاری ده‌بی، توشی به‌ره‌یه‌کی کاره‌ساتبار ترده‌بیته‌. له‌دوای گرتنه‌ ده‌ستی ده‌سه‌لاتدا زانی که (فه‌ره‌نگه‌کان) شاری (شیله‌ب) یان له‌به‌ر ده‌ستدایه‌ که خۆر ئاوی (ئه‌نده‌لوس)ه‌ بۆ خۆی چوو گه‌مارۆی داو گرتی یه‌وه‌و، سوپایه‌کی له‌ (مووه‌حیدین) و (عه‌ره‌ب) پێک هێنا چوار شاری تری دوا‌ی (شیله‌ب) گرت، دوا‌ی ئەوه‌ی (۴۰) سال‌ بوو له‌به‌رده‌ستی فه‌ره‌نگدا‌بو،^(۲) شای (طولی‌طوله) لیتی ترساو (۵) سال‌ ئاگره‌سته‌ی له‌ گه‌ڵدا کرد.^(۳)

(۱) مه‌به‌ست له‌ عێراق و یلایه‌تی موصل و هه‌ولێر و شاره‌زووره‌ (وه‌رگێڕ)

(۲) شیله‌ب یان سیله‌ب (silves): شارێکه‌ له‌ باشوری پورتوگال، له‌ سه‌رده‌می ده‌سه‌لاتی عه‌ره‌بی‌دا، کۆمه‌له‌یه‌کی یه‌مه‌ن له‌وێدا نیشته‌جێ بوون و، به‌ زمانی عه‌ره‌بی‌ پاراو ناویان ده‌رکردووه‌، شای پورتوگال له‌ سالی (۱۱۹۰ ز)دا ده‌ستی به‌سه‌ردا گرتۆته‌وه‌. (المنجد فی الاعلام / لويس معلوف). (وه‌رگێڕ)

(۳) طولی‌طوله (toledo): شارێکه‌ له‌ ناوه‌راستی ئیسپانیادا نزیك مه‌درید. (۷۱۴) تاریقی کۆری زیاده‌یگرێ و (فونس) شای (قشتاله) (۱۰۸۵) ده‌یگرێته‌وه‌ (المنجد فی الاعلام / کورتکرده‌وه‌) (وه‌رگێڕ)

زۆرى نەبرد کە فەرەنگەکان کۆبونەووە هاتنە ناو شارەکانى ئىسلامى لە (ئەندەلوس) داو داگیريان کردەو، تالان و خراپە کارىيەكى پڕ لە کارەساتيان تێدا کرد. وەکو خاوەنى کتیبى (نفح الطيب) دەلى: (بە سوپايەكى چرو زۆر پەلامارى دان، فەرەنگەکانيش خۆيان کۆکردەووە هاتنە بەراپى يەو، بەلام نەخۆشەىكى دژوار بوو بە ئاستەنگ لە بەرامەبەريدا، (ئەدفونش) بەمەى زانى، هەندى هەرپەشەو ترسى بۆ ئاردو داواى هەندى قەلاى هاوسنورى شارى ئەندەلوسى دەکرد، لەگەڵ نەخۆش کەوتنى (مەنصور) دا فەرمانى بە دەوامى هێرشدا، جەنگى ترسناک قەوما کۆمەللەى زۆر مسوڵمان شەهید بوون، (مەنصور) پلانىەكى رێکخست و هەستا کشايەووە راي کرد، ئەوانيش بە کەمتەرخەمى کەوتنە دوايانەو، ئەوانيشيان بەسەخت ترين شيوە کە لە جەنگدا چاوەرپوان بکړ پەلاماريان دان کە بەجەنگى (ئەرك) ناسراو کە مسوڵمان هەر لە جەنگى (ئەزللاقە) وە سەرکەوتنى ئاوايان نەبيستبوو، ئەنجا لە چەند شارێکدا شوين هەلاتوان کەوت و (طوليطلولى)^(۱) گەمارۆدا، پياووەکانى کوشت و ژنەکانى بەدیل گرتن، ئەنجا بەرەو (ئەشيبلى) يە چوو، سەرى بۆ ئەو شۆر کرد، فەرەنگى زەوى فراوانيان لى تەنگەووە بوو، ئەنجا داواى ناشتى يان کرد.

ئەمەش تیکۆشانى پالەوانىکى لە چەشنى (سەلاحەددین) هە، لەگەڵ ئەو بارو دۆخانەشدا پاساوو بيانوى خۆى هەيەو، هەرکەسى لە مێژوونووسانى ژياننامەى (سەلاحەددین) دا تانەوتەشەرى لى بدات و سەرزنەشتى بکات تەنيا يەك روى لە راستىيە کە پەى پى بردوو کە روى دورکەوتنەوێ بوو لە يارمەتینەدانى (سەلاحەددین) پالەوانداو، لە پرووەکەى تر بى ئاگابوون کە پاچەسپاوى جوانى ئەو بوو لە بەرامبەر لەشکرەکانى فەرەنگدا لە (ئەندەلوس) دا، (سەلاحەددین) لە

(۱) (الموحدين): وەکو لە (المنجد في الاعلام) دا هاتووە بنەمالەكى مغربى شيعە مەزھەب بوون (مەهدى تۆمەرت) دايمەزاندووە، دواى گرتنى مەراکش دەولەتى (م- مرابطين) دەرۆختن لە (۱۱۶۶) داو دەسەلات بەسەر ئەندەلوسدا دەگرن. ديارترين سەرکەدەيان (عبد المون بن على) و (يعقوب منصور) هە، دواى مردنى ئەو داپوخواوە بەش بوون. (حفصيون) لە تونسدا (۱۲۲۸) و (بەنو عبد الواد) لە (تلمسان) (۱۲۳۵) دا جياپونەووە (بەنورىن) بەسەرى دا زال بوو. (وەرگێت)

خۆرەهلات چى پىكردن ئەویش لە خۆرئاوادا ئاواى لىكردن و خۆرئاواش يەك
میللەتە!

میژوونوسانى ئیمړۆ (سەلاحەددین) هەندى شت هەیه بۆ (سەلاحەددین) ی
بەرەخنەى گەورەى دەزانن، چونکە هیترشو پەلامارەکانى لەسەر یەك و بەردەوام
نەبوو، بەلام ئەوەیان لەیادکردوو کە ئەوەى مرۆڤى ئەم دەمە دەبینى مرۆڤى
ئامادە نەبوو نادیار نایینى، ئەوان ناتوانن بریارى شتى بدەن کە ئاگیان لى نیه
وەکو ئەو کەسەى کە بەخۆى چووتە ناو ئاگرەو، توشى نارەحەتیهکانى بوو، ئەو
ئاشنا ترە بە شلەزاویەکانى پەلاماردان و هەلاتن و شینەیی کردن و چاوەروانى کردن
هەرکەسى هەندى لەونامانە بخوینیتەو کە بە زمانى (سەلاحەددین) نووسراون
شتى وادەزانى کە ئەو کەسەى ژياننامەى پیاو گەورەکانى لە کتیبىکانى میژویدا
دەخوینیتەو نایزانن، چونکە زۆریەى ئەوانەى میژوو بەسەر هات دەنوسن سەیری
روى بیرىقەدارى ئەو ژياننامەیه دەکەن کە دەخەنە روو بە دل بوونى پالەوانەکیان
لەدلا دەگاتە ئاستى، کەچاو لە هەموو ئەوشتانە بنوقینن کە دەبیتە هۆى کەم
کردنەوێ ئەم بە دل بوونەیان، چونکە کورت بینن، من دەلیم لە روانیى
کورتییانەو، چونکە میژوزانى تیگەیشتو هۆکارو سۆنگەکانى ئەم پەخنەو لکانە
دەزانى و بەناچارى دەیانبینى، کە راکردنیان لەدەست ناکرێ، چونکە جیهان لەسەر
یەك رو ناروات. ^(۱) یەكێ لەو پەخنەگرانە سەرکۆنەى (سەلاحەددین) دەکات

(۱) میژوونوسان هەیه میژو بۆ میژو تا ووتوى دەکەن، تەنیا مەبەستیان زیاتر کردنى زانیارى یەو هیچى تر ئەم
پەوتە لەناو میژوونوسە زانستیهکان باو لە جیهاندا. پەوتەکی تریش هەیه میژو بۆ یەك نامانج تاوتوى
دەکات ئەویش بۆ بنیات نانەوێ مرۆڤ؟ ئیمە لەگەڵ برۆى دووم داین. لە ئیسلامدا تاوتوتى میژوو
پتۆستە بۆ حالى بوون لە شەریعت و ژيان و حالى بوون لە چاوی شارستانى کە لە میژووە هەلەقولى.
ئەزمونەکانى ژيان پتۆستە بزانیت، چونکە ئەمەنى کورتى مرۆڤ ناتوانى هەرچى لە ژياندا یە بزانى. بە
سۆراخى میژوو لەمە حالى دەبین و کاروانى شارستانى دەگەین. میژوش بە زۆرى مل بە ملانەى نیتوان
حەق و ناحەق و سلتەو شۆرشان بۆ دەگێریتەو، وە میژو زینوو پەنسىپى خۆى هەیه و هەمیشە لە
دوبارەبوونەوێ دایە. مرۆڤ دەتوانى لە کاتى دروستکردنى شۆرش و بنیاتنانى دەلەتدا سود لەو ئەزمونە
میژویانە وەرگیرێت، چونکە ئەوەى ئیمړۆ دەبینرێ پابردوش هەر ئەوێە دوبارە دەبیتەو. (ولن تجد لسنة
الله تحویلا) فاطر/ ۴۳

چونکه پرسەو سەرەخۆشییەکی گەرم بۆ شای قودس پەوانە دەکات کە پەرۆشی خۆی بۆ لە دەسدانی شای رابردوی باوکی دەبرپووە، داوا لە شای نوێ دەکات کە رێژ لەو بەلگەنامە بگرێ کە لە نێوانیاندا هەیە! ئەمە بە ژیریەکی سیاسی بۆ (سەلاحەددین) دەژمێردرێ، نەک لەسەر ئەو بە هەلەبژمێردرێ، چونکە ئەو بە بارودۆخی جەنگی خۆی باشتەر ئاگادارە، دەزانێ ئەگەر جەنگ پێش کاتی گونجاوی خۆی بکەوێ سەرەنجامەکی بۆ ئەو کارەسات دەبیست، شای گەنجیش گەنجەکی هەلچوو، خوت خوتەیی شکاندنی ئاگر بەستەکی بۆ دروست دەبێ کە ڕەنگە پالەوانەکە ناچار بکات لە شەڕێکی یەو بەگلیتێ کە چاک خۆی بۆ ئامادەباش نەکردووە، ئەمەش کاریکی ژیرانەو لێ زانانەییە کە پرسەیی بۆ بنووسی و پەیماننامەیی باوکی یادبجێتەو، دەستگرتنی بەشەرەفانەیی خۆی لەگەڵ ئەو کەسەدا ڕاگەیەنێ کە بەلێنی پێداوێت.

ئایا ئەمە لێهاتویی و شارەزایییەکی زیرەکانە نیە کە نكۆلی لێ نەکرێت!! ئەم پرسە نامەییە چاوگی هیووری و هیمنی دەرونی هەردوو بەلێندەرەکانە! ئەگەر بۆ (سەلاحەددین) بۆشایی پەیدا بوو کە پلانەکی چاوەروانکار و ئامادە بکات، ئەو کاتەکی باشی دەستە بەرکرد، کە پێویستی پێی هەبوو، لە وەرگرتنی چەند دەقی لەم پرسە نامەییە هیچ ئاستەنگی نابینم، چونکە وانەییەکی تۆکمەییە لە دبلۆماسی یەتی سیاسی کە (سەلاحەددین) پەیی پێ بردووە، ئەوانەیی میژو بە گیانی خۆ بەگەورە زانین دەنووسن نەیانزانێو، کەوا دەزانن بە خۆیندەوێ چەند پەرەییەکی بوون بە بریار دەڕ بەسەر ئەم پالەوان و دلێرەدا.

قازی (فاضل) بەزمانی (سەلاحەددین) ەو دەنووسی لەگەڵ هەندێ دەستکاریدا: (خوداوەند شای گەورەو چاودێری قودس - برودویل - بە بە شانسو بەختی زۆرو تایبەت یاوەربکات، وە پاشایەتی گەلەکەت کە بەمیرات گرتووە لێت پیروژ بکات. لە رێنۆینی خۆییەو چاکەت لەگەڵدا بکات لەوێدا کە پۆژگار هیئاویە، کاتی نامە پەوانەکراوە، کە ئەو هەوالەمان پێگەیشتووە، کە دلی راستگۆیان نیگەرەن

دەکات، لەکاتی ئەو شین و زاریەدا کە حەزمان دەکرد راست نەبواوە، لەمەڕ ئەم پادشایەدا کە دادگەر و سەر بلند بوو.

خودا بە باشترین جێگەی بگەیەنێ کە کەسانی وەکو ئەوی گەیانداوتی، چون کۆرەکە بگەیشتۆتە شوینی خۆی ئاواش بە کامەرانی خۆی بگەیەنێ، خودای شکۆدار کارەساتەکەی ئاسان کردوو کە کۆرەکە بگەیشتوو بە میراتگری ئەو، بە پاراستنی کۆششی ئەو توش هاتوو کە لەبەر بردۆتەو، پەيامنیری سەرەکیمان (عەمید مختار الدین) خوا پایەداری بکات لە جیاتی ئێمە بە زمانی خۆی بەپرسە کە هەلساو وەسفی ئەو بێزارییە کردوو کە بەهۆی جیاپوونەوی ئەم دۆستەمان و چۆڵ بوونی شوینی ئەو، ترشان هاتوو، ئێمە بەم نامەییەمان و پێشەنگی یەمان دەروازەمان بۆ پادشا کردۆتەو، دەبێ ئەویش بە هەمان چەشن سلا و پەوانە بکاتەو و چاکە بکات، هەتا لە ئەهلی چاکە بێ ئێمە ش چون دلمان لەگەڵ باوکیدا پاکژ بوو لەگەڵ ئەویشدا نیازمان پاکژوو، متمانە و پڕوایەکی تەواومان هەیە.

دەبێ ئەویش نامەمان بۆ بنێڕێ بە متمانەو کە شەرم نایگرێ، وەکو ئەو کۆرە پشتمان پێ ببەستێ کە ئەوی باوکی هەلێ گرتوو ئەویش هەلێ بگرێ، خودا دەست بەتەمەنییەو بگرێ، پاسەوانی میریەکە بکات، بە سەرکەوتنەو کارەکانی بۆ ئەنجام بدات و لەمەڕ هاورێکەیدا گومانی باش بختە دلیەو.

خوێنەری ئەم کتێبە، پێویستە ئەو بزانی کە (سەلاحەددین) پێویستی بە پشودانی جەنگی هەیە، تا ئیمرو پشو بدا و بھەسێتەو، دیسانەو پێویستە ئەو بزانی کە شای تازە دەست و پەییەندی هەیە کە تەماعی شکۆداری دەدەنێ، تا بە دابەزین بۆ (سەلاحەددین) شکۆی بەرزبێتەو لەناو قەرال و شاکانی فەرەنگی داو، ئەویش گەنجەکی بە پەلەییەو سەرنج راکیشتی پیاھەلدان و هەلکێشان سەراسیمای دەکات، بۆ جەنگی دەروات کە دەبینی جەخانەو تفاقێ هەموو پۆژێکی لە خۆرناو وە دیتو، بەرگری و دەستدرێژیوونی بۆ زیاد دەکات!

ئەمەش خیری تێدایە کە پالەوان لە ساغی و ئاشتی میرنیشینی خۆی دلتیای بکاتەو، ئەمەش لەسایەى ئەو پەیمانەیدا لەگەڵ باوکیدا بەستراوە، ئەگەر لەمە دلتیا بوو وەلامی ئەوانە ناداتەو کە بانگیشەى جەنگ دەکەن، ئەم نامەیش بە دلتیایی یەوێ پۆلی خۆی بینی.

گەرمترین و بەسووترین سکالا کە ئەم پالەوانە بەیانى کردبێ ئەم نامە یەوێ کە پەوانەى (بەغدا) ى کردو سکالای پالەوانەوێ مسوڵمانانى کرد کە لە جەنگی (عەککا) دا یارمەتیا نەدا، ئەمەش وەختی بوو کە هەزاران کەشتی و گەمى فەرەنگەکان لە (ئەوروپا) وە هاتن و مەبەستیان بوو سوپای (سەلاحەددین) لەناوبەرن، ئەو بەتەنیا وەکو کەشتییەك مابۆو لە دەریایەکی هەلساودا، کە شەپۆلەکان لە هەموو لایەکەو دەهاتنەسەری، ئەو ویستی بە داواکردنى فریاگوزاری لە خەلیفە میرەکانی (جەزیرە) هان بەدات بۆ رابونەکی خیرا بەرەو مەیدان، چونکە ئەم پەوش و هەلومەرجە وەکو قازی (فاضل) وەسفی دەکات لەم سکالا نامەیدا کە لەسەر زمانى (سەلاحەددین) ى پالەوانە: (ئەوان ئیستا لەسەر (عەککا) ن و دەریا بەگشتی پتر لە شەپۆل کۆمەکیان دەکات و، ئەوێ لەوێ دەرەچى بۆ مسوڵمانان لە تالابەکانى تالترە، شاکانى کوفر هەموو یەکیان گرتووە کە لە هەر تیپی ئەوانە کۆمەلێ بەرەو پوی ئەو بنێرن و هەموو جۆرە چەکەکی بەهێزو توایان بۆ پەوانە بکەن و، ئەگەر مسوڵمانان نەفەرێکیان لێ بکوژن بە (۱۰۰۰) کەس قەرەبوی بکەنەو، چەندان لە درونەو پترەو بەروبووم لە چینیەو کەمترە، دوژمنی بەرامبەرمان — خوا بیکوژێ — لە سەنگەرەکاندا زڕی قایمی پۆشیو، بە قەلای سەخت قەلغانى دروستکردووە، تۆق کراوە و مەنەکەرەو، ژمارەى زۆریان پێژەى کوشتنى زۆرکردووە، ملی چرو پریان نوکی رمی شکاندووە، چونکە ئەم سەرەپمە زۆری لەو ملانە برپووە.

یاوه راغمان مانه وهی دریژ خایانیان کاری تییان کردووه، تیچونی قورسه له توانایاندا نه که له گوپراه لییاندا، له رهوشیاندا نه که له نازایه تییاندا، هه ره که سئی بیانناسی ئه م فهرمایشته ی پیغه مبه ر عَلَيْهِ السَّلَام له باره یانه وه ده لئی کاتئ یارانی له (به در) بوون: (اللهم ان تهلك هذه العصابة لا تعبد في الأرض - خواجه نه گهر ئه م ده ستیه له ناو بچن تۆ له زه ویدا ناپه رسترت) و، داوای وه لامدانه وه میری بروادارانئ سه درارمان ده کات. پاپای فهره نگه کان - پاپای رۆما - هه موو شتیکی حه لالئ لئی حهرام کردون و، هه موو شتیکی عه مبارکراوی له ناودا ده ره ئناون و کلئسای لئی داخستون و، خۆی و ئه وانی شمشرییان هه لگرتوه، فهرمانئ داوه هه ر ئاوا بئینه وه، یان گوپی مه سیح رزگار بکه ن - ئه ی خه لیفه ی محمد عَلَيْهِ السَّلَام تۆ خه لافه ت به شیوازی له ئومعه تی دا بکه که شوینی نووستنی ئه و دلتیا بکه یت و مافه کافمان پئی بده و، ئیمه و مسولمانان لای تۆ پاسپارده ی ئه وین، نه گهر له راون و ناشکراییدا له دادگهریدا به دل بریندارکردن نه گه را بایه وه (سه لاهه ددین) ده یوت: چاوه کان ناگرین و، دلان نابهن. به لام خۆپاگره و به نیازی پاداشتی خوداو چاوه پروانی سه رکه وتنی چاوه پروانکراوی خودایه، خوای من من ته نیا خۆم شک ده به م و خۆم هه یه، ئه وه تا مولکی من له پئناوی تۆدا به خشراوه، له گه ل براکه مدا کوچیکمان کردووه تکاکارم قبول و گیرا بیت، له گه ل که ره که مدا، کوئمی ده م و چاوی ئه وانم به خشییه دوژمن منی تۆ، ئه وه ی تۆ خۆشت ده وئ به لای منه وه که مه له به رامبه رئه وه یدا که من پیم خۆش نیه له ناویانداو، ئه وه ی ئه وانه ش پییان ناخۆشه، له م سنوره دا ده وه ستم، فهرمان بۆ خواجه له رابردو له ئاینده دا^(۱). ئایا بیت وایه ئه م هه ناسه پر له بلئسانه پیوئستی به لیكدانه وه و راوه بیت؟

قازی (فاضل)

ژیاننامہ (سہلاحددین) تہواو نابج ہتا ژیاننامہ پراویژکاری تہمینداری نہخینہ بدر چاو کہ ہاوری پراہرگیروی تہو بوو، خاوەن نہیننی و چرپہی تہو بوو، کہ:

قازی (فاضل)ہ، تہم ویزہرہ گہورہیہ سیبوری و خہم پڑویننی تہو بووہ لہکاتی تہنگانہداو، (سہلاحددین) لای تہو نہیننی خوی داناوہ متمانہی پیسی ہہبووہو، ہتا لای نزدیکترین خومی خوی تہم نہینیانہی باس نہکردوہ، براو ناموزاو زاوی خوی تاقیکردنہوہ، بیننی بدر لہوہی لہسہر مہسہلہی خہبات قسہیان بکہن بہ یہک تہوانہ بۆ خودی خویان کار دہکہن، بہ دل نہبوون و پہسہند نہکردنی لہ قسہکانی تہواندا دہبینی کہ رقو خہفہتی لہ دہروندا پہیدا کردبوو، تہنیا بہ ناخافتن لہگہل تہم برادرہہ خۆشہویستہیدا رقو تورپہی دہنیشتہوہ.

قازی (فاضل) لہ زیرہکی و دلسۆزیدا لہ ناستی دابوو کہ توانا لہ دواي توانای پیڈہدات، چونکہ تہو زیرہکیہی رینگای پیڈہدہا کہم وکوری لہ خیزانی شا (ناصر) بگریو لہ خزمہتی تہو دابی، ہەر چہند لہ سکالای خۆیدا کہم وکوریان لیبگریو گوئی یہو قسانہ نہدہدا کہ دہہاتنہ بہرگوئیچکہی و بی لہسہر پڑیشتنو راٹہ پیڈہنگی لیڈہکردو دلسۆزی تہو ہانی دہدا کہ لہ ناژاوہ پیڈہنگی بکات کہ نزدیکہ پویدات، خوی دہخستہ شویننی (سہلاحددین) و زۆر تہگہری گریان دادہنا، دہسپیچکہکانی دادہناو ناکامہکانی پون دہکردوہ، تہنجا چاوپینکوتنی لہگہل ہاوری و گہورہکیدا دہکرد کہ بہلگہی پڑشنی بہ دہست ہیناوہو، تہنجا پای خوی بہ سہلماوی پینویننی یہوہ باس دہکرد، تہمہش تہم پایہ بوو کہ (سہلاحددین) ہلیدہبژارد.

قازى (فاضل) كێیه^(١)؟

ناوى (عبدالرحيم) كورێ (عهلى) لخمى يه، له سالێ (٥٢٩ ك) دا له باوكێكى فەقیهێ قازى رەگەز عەرەبیدا هاوۆته دىاوهو، باوكى ئەو پلەیه كى بەرزى هەبوو له دادگای (عهسقلان) دا، ئەم منداڵە گەورهبو، تا شكۆى خێزانە عەرەبى يەكێ خۆى و پایەى قازى باوكى كە هاو نیشتمانە كانى بە (القاضى الاشرف) ناویان دەبرد بە چاوى خۆى بىنى. قازى باوك وەلامى ئارەزووه كانى والى (عهسقلان) ی نەدەدايهوه كە ناوى (مرتضى الطرابلسي) بوو، له نێوانیاندا هەندێ كینه دروست بوو، قازى بە چاكى زانى كە رەنگە تەمەنى كەم مابێ ئەم كورەيهى له شارێكدا نیشتهجێ نەبێ كە والى يەكێ نەيارى بێ، بۆیه ئاماژەى بەوه كرد دواى ئەوهى كە شیرى فیهو ئەدەب و فەرموودهى نۆشى بۆ (قاهیرە) كۆچ بكات و لەوێش برادەر و هاوڕێى باوكى هەیه دەستى دەگرن، ئەوهبوو خوداوند هیواى هێنايهدى و پەيوەندى بە (ابن الخلال) وه كرد كە سەرۆكى (دیوان الانشاء) بوو پەيوەست بوو پێیهوهو لەسەر دەستى ئەودا راهاات، ئەنجا بىنى كە پێش كار بەدەستانى دیوان ناکه ویتەوهو، ئەوان پتر بە فەرمانرەواوه بەندن، بۆیه پیری لهوه كردهوه كە باوكى له (ئیسكەندرۆنه) هاوڕێیه كى تری هەیه بەناوى قازى (ابن حدید) و، له نێوان ئەوو باوكیدا نامە گۆڕینهوهى دینی و ئەدەبى دۆستانە هەیه، بۆیه بۆ (الثغر) بارى كردو، قازى له پایەكی بەرزى دایه و له دانیشتنى قەزایی و دادگایی خۆیدا نووسیو، نامەكانى بۆ كاربەدەستانى (قاهیرە) بەرزكردهوه كە زیرەكسى ئەویان تیدا بوو.

(١) پێشتر ئاماژەمان كرد كە (صلاح الدین) قازى گەوره (عیسای هەكاریشى) لەگەڵدا بووه، كە (صلاح الدین) راوێژی پێی كردهوهو، هەر ئەویش بو پشتگیری له (صلاح الدین) كرد كە بە سەركرده هەڵبژێردێت، وه يەكێ بووه له میرهكانى دەوڵەتى ئەبیوبى. پێشتر له پەرەوێزدا كورتە ژيانەكمان لەمەپ ئەودا باسكردوهو، پێویستى بە دوبارە كردنوه ناكات. هەرچى نووسەرە بە كورتى له ناو بابەتدا ئاماژەى بە ناوى ئەو پۆلى گزنگى ئەو كردهوه. (وهه گێپ)

هەندى لەو نامە وشیارکەرەوانە تاییەت بوون بە وەزیر (عادل ابن زریک) هەو،
 شیواژەکانیانى بینى و سەرئى پراکیشان و وتی: قازى (ابن حدید) فەقیهەو خامەى
 ئەو ناگاتە ئەم ئاستە، بۆیە بە شوینیدا نارد کە نووسەرى ئەم نامەىە حەوالەى
 (قاھیرە) بکری، ئەوە بوو خیرا بە شانسى بەختەوهرى خۆى شادبوو، (العادل)
 هەلییژارد، بەلام سیاسەت لەسەر یەك رەوش ئارام ناگرى، ئەوە بوو (العادل)
 بەدەستى (شاوڕ) کوژرا، بەلام ژيان تەنگەى بەم بەندە بەزەبیدارە هەلنەچنى،
 چونکە میر (شجاع بن شاوڕ) بە ئاستى ئەدەبى ئەو ناشنا بوو، بردیە کۆشكى
 فاتیمی و کردى بە نووسەرى (العاضد) و کارى نامەنووسینى خەلیفەى گرتە دەست
 بۆ ئەوانەى نامەیان بۆ دەنووسى، لەوانە (نورالدین محمود) و نامەکانى زۆر بەدل بوو
 بۆ دەست و پەيوەندى خۆى دەپۆیندەو، هەروەها لەوانە (اسد الدین شیرکۆ) و
 (سەلاحەددین) بەر لە هاتنى بۆ ولات بەم پیاوە ناشنا بوون.

ئەمە شانسى قازى (الفاضل) بوو، چونکە (سەلاحەددین) پرسىارى لەمەردا
 کردو جەختى کرد کە دەبى پەيوەندى پتو بەکات، ئەنجا هەلییژارد کە زمان حالى
 ئەو بى لە نووسینى نامەکانیدا بۆ خەلیفەکان و پادشاکان و میرو قەرالەکان،
 ئەویش شاكارى خۆى خستەرو کە بە دلای (سەلاحەددین) قسە بەکات لە هەر
 شتیکدا ئەو مەبەستى بىت، ئەمەش پلەیهکى بەرزى خستە ناخى ئەوەو، هەتا بە
 ناشکرایى پتە دەلى: تۆ لای من لە خیزان و مندالەکانم خۆشەویستى. کاتى بۆ
 غەزایەك دەچوو لە (قاھیرە) دا دەیهیشتەو بۆ هەلسوراندنى کارەکانى ئەو و،
 نووسەرى ئەو بوو ئەو داواى پاوێژى دەکردو وشەى ئەوى دەخستە پیزی پێشەوہى
 قسەى کورەکانى کە، لە شوینى ئەودا دادەنیشان لە دانیشتنى حوکمداو بۆ
 فەرمانى ئەو دەگەرانەو.

لە هەندى جەنگى دا لە ولاتى شامدا لەگەلیدا بوو، بە مشور خواردنى سوپاو
 کەشتیگەل و بەرپو بەردنى ناوخۆ هەلساوو بى گەرانەو بۆ سولتان بریارى
 دەرکردو، تا ئەوکاتەى (سەلاحەددین) گیانى بە خودا سپارد نزیکترین هاوہەلى

بووه، ويستی له سهرده مى (عهزیز) ى كورې (سه لاهه ددين) دا هه مان پوځ بېينى به لام بينى (عهزیز) گوځى بو ناگرې، كاتى داواى ليكرد ناشتى له گهل شا (الافضل) ى برايدا بنويځى له قسه ى ده رچوو، بويه به باشى زانى به پاساوى نه خوځى واز له سياست بېينى، چونكه هه ستي ده كرد وه كو سهرده مى رابردوى (سه لاهه ددين) ناتوانى كارى پې بكات.

(عهزیز) سهر ناكه وې نه مهش به فیتی نه وى ده زانى، به دوژمنى سهر ده كرد نهك دوست، بويه بيانوى به نه خوځى گرتو، له ده سلاّت دوركه وته وه په نای برده بهر هيورى و هيمنى، تا نه و كاته ى به ژوانى خواى گه يشته وه بهر پړيدا دهنراو نه ناسراو نه ده كړا^(۱).

(۱) له (مشاهير الكرد/ محمد امين زكى بگ) دا: ۳۸) دا هاتوه: {شا عهزیز كونه كى (ابو الفتح) وه نازناوى (عماد الدين) ه كورې سولتان (صلاح الدين) ه له (۸ جاد الاول ۵۶۷ ك) دا له دايك بووه له قاهره دا. له (۱۵) سال تېنه پهرېبو كه له (۵۸۲ ك) بووه به والى ميسر. كاتى باوكى گياني به خوا سپارد، بووه حاكمى ميسرو، له (۵۸۹) تا مردنى له (۲۷ محرم/ ۵۹۵) دا مايه وه كه ده گاته نزيكه ى (۷) سال نهم شا به لاي گهل خوځه ويست بو به لام نه پيتوانى به سهر هه ندى حزبي سياسيدا زال بېو، ههر له مندا ليه وه وانه ى دينى خوځندوه، گڼره كى له نزيك گڼرى شافعيه له قاهره دا. له (۳۶ ك) دا هاتوه: (شا: الافضل) ناوى (نورالدين) ه نازناوى (ابو الحسن على) يهو كوره گه وړى سولتانهو، له (۵۶۵ ك) دا له دايك بووه. لاي گه وړه زانايانى قاهره و نيسكهنه وروته نه ديه كاني خوځندوه، له سالى (۵۷۹ ك) له (۱۴) سالى دا جينگرى باوكى بووه له ميسردا. (تقى الدين عومهر) ماموستاو په وړه ده كهرى بووه، كاتى پېكه وه يان هه لند كرد (صلاح الدين) به شوځنى دا ناردن له سالى (۵۸۲ ز) داو، شا (الافضل) ى كرده والى له سهر شامو تا تمه منى گه يشته (۲۰) سالى له ژير چاودېرى باوكيدا مايه وه، له (۲۵) په پيى دوه سالى (۵۸۳ ك) دا به شدارى جهنگى (حطين) ى كرده (عهككا) ى داگر كرده، به فهرمانى باوكى حوكمى كرده، نه غيا دژ به خاچيه كان جهنگا له گهل باوكيدا له (۵۸۸ ك) داو، لهو دانوسانده دا ناماده بوو كه له نيوان سولتانو (ريتشارد شير دل) پرويداو، دواى مردنى باوكى سوريا به ميراث بووه مولكى نهو، ديسانوه ميره كاني خيزانى نه پيوي هه موو سهر به نهو بوون.

وه زيره كشى (ضياء الدين ابن الاثير) براى ميژونوسى گه وړه نه ونده كارزانو سياسه قه دار نه بوو كه بتوانى نهم ميرنيشينى به فراوانه هه لسو پځى، نهم وه زيره ناشياوه كه لاي شا ده سلا لى هه بوو توانى له شكځى ميرو كار به ده سته ناو داره كاني سهرده مى باوكى كهم بكاته وه كه به كارى نه مرانه هه لسانو، بويه ميرو قه را له پشتگوځى خراو لا براوه كان له سهر حوكم يهك به ديك چون بې ميسر، له گهل باز نه ى شا عهزیزى برايه كى ده ستيان تېكه ل كرده، زورى نه برده كه شا (عهزیز) سهر به خوځى خوځى راگيانده له ميسردا. له سالى (۵۹۰ ك) دا پوى له گرتنى شام كرده، كه چى نهم جياوازيه ى له نيوان نهم دوپرايه پرويدا به هه وړو

تهقلای مامیان شا (عادل) و هندی میرهکانی نهییویی نهما. بهلام سالی دهوم سر لهنوئ سوپای میسر پوی کردهو گرتنی شام، بهلام لهبهر هندی هۆکار سوپا شای له هیگرا به جی هیشت، بژی به ناچاریهوه بۆ میسر گهراپهوه وازی له شام هیناو، شا (الافضل) چو بۆ نهوی به شوینیدا و بۆ جاری دووم لهگهلا شا عادل دا ریتک کهوتن ویه ههولئی قانۆ (الافضل) وهزیری باوکی نیتوانی چاک کردنهوه.

شا (الافضل) بۆ شام گهراپهوه و شا (عادل) لهگهلا شا (عهزیز) دا له میسر دا مانهوه، بهلام سوپای میسر هه میسان له (۵۹۲ ک) دا بۆ سوپا گهراپهوه، شام له دهستی (الافضل) شا چوهو دهروه له بهرامبهر نه مهدا قهلائی (صرخهدهی) بچوکی دایه.

لهسالی (۵۹۵ ک) دا کاتی شا (عهزیز) مردو، شا (عادل) دهستی له خوکم هه لگرت داوای له شا (الافضل) کرد که بۆ میسر و بی بهوه و جیگری شا مه نسور (کوچه بچوکهکی شا عهزیز)، شا (الافضل) یش نه مهی به ههلا زانی، تا دهسلات بهسهر شا مدا بگری، بهلام (شا عادل) له پوی وهستایهوه، بوازی نهدا به ناواتی خۆی بگاتو، بارودۆخی نیتوان (الافضل) و نهوان شیوا نهجا تهنگهتاویان کرد، تا له (پهییعی دوومهی ۵۶۹ ک) دا تهسلیم بوو به ناچاریهوه بۆ قهلائی (صرخهدهی) بچوک گهراپهوه.

له سالی دها تورو دا لهگهلا شای برای (الظاهر) سرکاری (حهلب) ریتک کهوت و بهلئینی نهوه پیا نندا که شام بگرهوه، لهسهر نهم قسهیه شا (الظاهر) به سوپاوه چوهو سهر شام و تۆقی داو، نهگهر لهبهر ناکۆکی نهو دوو برابه نهبویه زۆری نهما بوو کۆنتۆلی بکهن که شا (ظاهر) ی له شام تۆق کردنی دهستی هه لگرت و گهراپهوه، دوا ی نهم شکانه شا (الافضل) بۆ (الحمص) گهراپهوه، مال و خیزانی خۆی کۆ کردهوه و چوهو (صرخهدهی) بهردوام پهیرهندی به شا عادل هوه دهکردو داوای بهزهیی لی ئ دهکرد، تا له سالی نایندهدا قهلائی (خم) و (سروج) و (سه میصاد) ی پیتا، که له (۵۹۹ ک) دا لئینی سه ندبوو، لای شا عادل هیچ پهیره ندهییکی باوکی و کسو و کارتی نهوی دهست نه کهوت، بژی قهلائی (سه میصاد) ی قایم کردو، رایگه یاندا که خۆی دهخاته ژیر نالای (رکن الدین سلیمان) ی سه لجوقی دوومهوه له (تهنادۆل) دا.

پاش ماوهیهک ویستی له ریتگای (کهیکاوس) ی نهوهی سییه می شهم حاکمه پرواته (حهلب) لهویندا حکومهت دروست بکات و شانس خۆی تا قی بکاتهوه، نه مهش دوا ی مردنی شا (ظاهر) لهویندا، بهلام نهم تهگیرهش سهری نهگرت و ناژاوهی خیزانی پوینداو، شا (الاشرف) کوپی شا (عادل) له (۶۱۵ ک) خۆی تپوه گلا ند.

نهم شایه بی شانه زانی دوا ی نهم تهزموونه سهخته بهخت یاوهری نیه بژی وهی و هیناو گهراپهوه قهلائی (سه میصاد) و لهویندا به گوشه گیری سهری نایهوه دور له پلان و سیاست، نه مهش له (۶۲۲ ک) دا { . بینگومان خوداوهند دهفرموی: { ولا تنازعوا فتفشلوا } . واته: ناکۆکی مه کهن نه گینا سه رنا کهون. نه مهش یاسایهکی میژوبیه و گۆرانی بهسهر دا نایهت، بهم هۆیه دهو لهتی گهورهی نهییویی مال ناوایی له دنیا کردو دهسلاتی بۆ مه مالیهکان بهجی هیشت. دیاره نهم نمونهیه کیفایهته بۆ هۆکارهکانی رووخانی دهو لهتی نهییویی و نهمانی دهسلاتی نهوان له جیهانی نیسلامیدا. وه زۆر کس گللهی دهکات که (صلاح الدین) هیچی بۆ کورد نه کردوه، یان هیه دهلئیت: { نهگهر پیگهی خۆی لهسهر زه مینی زاگرس دا نابایه وهمان کاریشی له نازربایحان و نه رهنستان و تۆروسشدا کردبایه تدوا چاکهیهکی تهوتۆ بهردوام ده کرد که نهک تهنیا لهگهلهکی خۆی بهلکو هه موو ناوچه کهش له ژیر سیبه ریدا ههتا ههتا دهه سایهوه } .

دکتۆر (عبداللطیف حمزة) بەم وتارە بەنرخە لەمەر قازى (الفاضل) ھە قسە دەکات کە لە گۆڤارى (الثقافة) ^(١) دا بلاوى کردۆتەو، لەویدا ھاتوو، کە نێمە بە ھەندى دەسکارىیەو دەینوسین (لە سەر دەمى -سەلاحەددین- دا چوار سەرکردایەتى بە (الفاضل) ی قازى سپێرابن کە ئەمانەن: سەرۆکایەتى سیاسى و، سەرۆکایەتى کۆمەڵایەتى و سەرۆکایەتى زانستى و سەرۆکایەتى ئەدەبى و وێژەى.

لەمەر گەورەى سیاسى ئەودا ئەوەندە بەسە کە (سەلاحەددین) بلى: (من ولّاتم به شمشيرو رمى نيوه به دەست نەھیناوه، بەلکو بە قەڵەمى قازى فاضل

(کوردو کوردستان/ نارشاک سافراستیان / ٥١٧). بەلام نێمە بۆ ھەلسەنگاندنى ئەم بۆ چوئە سیاسى یە بەلگەمان زۆرە لە مێژودا کە زۆر دەولەت و نىمپراتۆرى ھەبوو لەسەر خاکی خۆیان پایتەختیان دانوو دەورى خۆیان قايم کردوو کەچى بە ھۆى شەرى ناوخوا ناکوکی لەناو دەسلەلتى ناوخوا لیک ھەلەشاو دەسلەلتیان لەدەست داو.

پێش دەولەتى ئەبیوی زۆر دەولەتى تر ھاتوون و مال ناوایی یان لە دنیا کردوو، دواى ئەویش چەندان دەسلەلت و نىمپراتۆرى یەتى تری گەورە ھات و، ھەموویان ڕۆشتن و نەیانئوانى لەسەر کورسى پێتەو، کەواتە: ھۆکارى سەرەکی روخانى دەولەتى ئەبیوی بۆ جەنگى ناو خوا ناکوکی بنەمالەى دەگەریتەو لە دواى (صلاح الدین) دا، ئەگەر بەم ناکوکیەو ھاتیانە ھەولێرو زاگرووس ھەر ناوچەىکی تری کوردستان بێگومان چر کەیک لە تەمەنى ئەم دەولەتە زەلیە زیادى نەدەکرد. ئەم ناکوکی یەش بە درێژایی مێژوو لە کەسایەتى کوردیدا ھەبوو، بۆیە نەیانئوانیو کە قەوارەىکی سیاسى بۆ خۆى دروست بکات. (محمد امين زەکی بەگ) لە (خلاصه تاريخ الكرد وکردستان) دا دەلى: {بەرپاستى مێژو ئارێشە پەندو نامۆزگارییە، پێتێستە مۆڤ بەوردی لێى وردبیتەو، تا سود لەوانەکانى و پەند لە نامۆزگارییە پاراوەکانى وەرگیرى و، نەکەوتتە ناو نەو ھەلانەرە کە ئەوکەسانە توشى ھاتوون کە مێژو ھەلەکانى ھەلگرتوون و پاراستون. پێشتر باسکرا، کە ھۆکارى سەرەکی سەرنەکەوتنى شۆرشە کوردییەکان ئەو نەزانییە بوو کە لە ناو ئەندامانى تاکەکان و پیاو خێلەکییەکاندا بلاووتەو، ئەنجا مێرو کاربەدەستانى ھەلسا بەم کارە ناگایان لە پرەوشى دەوروەرییان نەبوو، واپردو ناوا بووو نىمپروش ھەر ناوایە}.

(ميجر سون) دەلى: {کورد نازاو دلێرو ناشکێن و، مل بۆ کەس کەچ ناکەن و، قەت ملی بۆ کەس کەچ نەکردوو، قەت نەشکاوه لە جەنگى ناو خۆى دانەبى} الاسس النفسية والاجتماعية للقبائل الكردية / هاشم طه عقراوي/ بغداد / ١٩٧١ / ل ١٣٨.

کەواتە: پێتێستە نێمە گەلبى لە (صلاح الدین) نەکەن بە لکو گەلبى لە کورەکان و ئەوکانى بکەن کە دواى خۆیان لەسەر دەسلەلت و پایە کورسى خۆیان لەدەستداو، دەولەتى ئەبیویان پوخواندو ئەوان بەرپرسى یەکەمن! کە ئەک ھەر زيانى بە کورد گەياند بەلکو زيانەکی گەورەى بە ھەموو جیھانى نىسلامى گەياند. (وەرگێتى).

(١) مجلة الثقافة/ عدد٢٦٧ / ٨ / ٢ / ١٩٤٤ / ناوێشان: (ادب القاضى الفاضل) (نوسەر).

ده‌سته‌به‌رم کردووه).

به‌لام ده‌سه‌لّاتی کۆمه‌لّایه‌تی (فاضل) نه‌وه‌نده‌ی به‌سه‌ که سه‌رجه‌م شاعیرانی سه‌رده‌می خۆی پێ‌یان هه‌لا‌وتوووه‌ ستایشیان کردووه‌ و هه‌ریه‌که‌ ویستویه‌تی پێزی ستایشی نه‌وو سولتان به‌ده‌ست بێنیت..... هتد. به‌لام گه‌وره‌یی زانستی (الفاضل) له‌وه‌دا خۆی ده‌رده‌خات که به‌ پراکتیک‌کردنی نه‌م پلانه‌ زێڕینه‌ هه‌لساوه‌، نه‌م پلانه‌یه‌ش (سه‌لاحه‌ددین) له‌ ولّاتی (میسر)دا دایه‌یتنا، پوخته‌ی نه‌مه‌ش دروست‌کردنی حوچره‌و قوتا‌بخانه‌ی زانستی و جه‌نگ کردن بوو له‌گه‌ڵ برپای فاتیمییه‌کاندا، سولتان و وه‌زیریش هه‌ردوکیان له‌م پلانه‌دا که کیشابویان سه‌رکه‌وتن، قازی خۆی سه‌ره‌رشتی نه‌م بزافه‌ زانستییه‌ی ده‌کردو، زانیانی هاننه‌دا بۆ نووسین و به‌ره‌م هێنان.

به‌لام مه‌زنی ته‌ده‌بی نه‌و شیعو هه‌لبه‌سته‌کانییه‌تی، نه‌وه‌ی سه‌یره‌ خه‌لکی زه‌عامه‌تی سیاسی و زه‌عامه‌تی کۆمه‌لّایه‌تی (فاضل)یان له‌یاد کردووه‌ و ته‌نیا زه‌عامه‌تی ته‌ده‌بی نه‌ویان به‌ زیندوبی له‌ هه‌ریاندا ماوه‌، وه‌ک بلیتی ته‌ده‌ب له‌ناو سه‌رجه‌م پێیازه‌کانی ژياندا به‌ته‌نیا ده‌هێلرێته‌وه‌^(۱).

نه‌وه‌ی لیڤه‌دا سه‌یره‌و دکتۆر قسه‌ی لیڤه‌کات، کاریکی ئاسایی یه‌ له‌ میژوداو هه‌ر که‌سیک شوهره‌تی سیاسه‌ت و ته‌ده‌بی هه‌بێ شوهره‌تی ته‌ده‌به‌که‌ی به‌سه‌ردا زال ده‌بیّت، هه‌تا له‌ چاخێ (الفاضل)دا غه‌ونه‌مان هه‌یه‌ بۆ نه‌وه‌، نه‌وه‌ تامیر (ئوسامة بن منقذ) که جه‌نگاوه‌رێ بووه‌ جه‌نگی کردووه‌و ده‌ستکه‌وتی هه‌بووه‌، شاعیرێکی نووسه‌ر بووه‌و، ئیمپروۆس خه‌لکی به‌ شیعو نووسین وه‌سفێ ده‌که‌ن.

(۱) فکهری بنه‌مائه‌ی (صلاح الدین) له‌ فکهری عه‌باسیه‌کان نزیک بووه‌ وه‌کو له‌ قسه‌کانی (الظاهر)دا له‌ناو هه‌لبه‌سته‌کانیدا بۆ خه‌لیفه‌ی عه‌باسیدا که سه‌کالای خۆی تێدا به‌یان کردووه‌ ده‌رده‌که‌وێ، خه‌لیفه‌ی عه‌باسیش هه‌ر به‌ شیعو وه‌لامی ده‌داته‌وه‌، له‌ ژياننامه‌ی (الظاهر)دا له‌ (مشاهیر الکرد/عهد امین زکی بگ)دا تۆمارکراوه‌. به‌لام له‌ مه‌زه‌بدا عه‌باسیه‌کان مه‌زه‌بی جه‌نه‌فیان کردووه‌ به‌ ده‌ستوری ولّات. به‌لام نه‌یبویه‌کان زیاتر شه‌یدای مه‌زه‌بی شافیه‌ی بوون، وه‌کو له‌ میژودا نه‌وه‌ ده‌خوێنرێته‌وه‌. هه‌رچی فاتیمییه‌کان بوون خولبای شیعه‌ی نیسماعیلی بوون. (وه‌رگێتر)

خوێنەرانی ئەم چاخیە لە میژودا شوێن پەنچەکانی قازی (فاضل) لەناو زۆر لە رووداوە گرنگەکاندا دەبینی، هەتا بەر لە هاتنی (سەلاحەددین) دا بۆ ناو وەزارەت، خەلیفە (عاضد) گوتی گوێی لە رای ئەو گرت لە هەلبژاردنی (سەلاحەددین) لەکاتی دانیشتنی خەلافەت بۆ هەلبژاردن نامادەبوو، قازی سەرچەم پالۆتەکانی خستە پوو، چاکەوخرابەمی هەریەکە لەو پالۆتانەمی باسکرد، پاشان ناوی (سەلاحەددین)ی بردو ناماژەمی بۆ ئەو کردو، (عاضد)یش لەسەر راویژی ئەو پێک کەوتو، ئەمەش هەلۆیستەک بوو، (سەلاحەددین) لەیادی ناکات.

(نورالدین) بە هیژشی خاچییهکانی زانیو، بۆ جەنگی ئەوان راپەڕی لە شامداو، (ئەموری) لە دەولەتەکی ترسا، بۆیە بە پەلە پاشەکشەشی کردە دواوە. لە جەنگی (کەرەک)یشدا دواى راویژو پرس نەبی خۆی بۆ جەنگ تەبییار نەکردو، لەو جەنگانەشدا کە ئەوەی لەگەڵدا بوو لە هاوڕێتی ئەو دورنە کەوتۆتەو، ئەگەر لە مەیدانی جەنگیش دورکەوتبێتتەو، بۆ کاریکی بوو کە پەییوەندی بە مەسەلەکەو هەبوییتو، ئاکامەکشەشی لەسەر ماندوبوونی دەوێستا، هەرکەسیکی کتیبی میژووی (سەلاحەددین) بخوینیتتەو لە سەرچاوە گەورەو تەواوەکانیدا لە زۆر شوێندا لەناو دێرەکانیاندا ناوی قازی بەرچاو دەکەوێ چونکە پیاوی دوووەمە لەم مەیدانەدا. قازی (فاضل) بەمە ناوی دەرکردو کە سەرداری ئەدەبی پەخشان (النشری)یە لە چاخی خۆیداو، رێگای خۆی هەیه لە نووسیندا، کە پێوی ناسراوەو دراوەتە پالۆ خۆیەو، مامۆستا (عەلی جارم) لەمەر ئەودا دەلی:

(نوسەرەن لەم سەردەمەدا بەو رێگایە قازی (فاضل)ووە کاریگەر بوون، کە لەسەر رێبازی (ابن العمید) دەڕۆشتو بە قولبۆنەو لە (التوریه)و (الطباق)و (مراعاة النظر)و بەشەکانی تری (البديع)ووە پەرورده بربوو، بۆیە (الاسجاع)ەکانی درێژبوون، چونکە کارکردن بۆ ئەم جورانە نووسەر ناچار دەبی زەمینەمی بۆ خوش بکات، پلان بۆ هێنانە دەستی بکیشیت، ئەمەش قسەمی زۆری دەوێت، بەهرەمەندی قازیو ساغی سروشتەکیو توانای زمانەوانیەکی

تَبیینِ یہ کہم: میژونوسان له شیعره کانی حالی نه بیونو به ناوداری له ناو
داره کانی په خشان ناویان بردووه له سهرده می خویداو، به شاعیریکی سهرکه وتوو
ناویان نه بردووه، کهچی شیعره کانی له ره خنه ی هاوچر خانداندا له په خشانه کانی

به رزترن، چونکه له زور له شته لاوازه کانی شته جوانه کان رزگاری بووه دیوانی
 نوم که به لیکولینه وهی (د. احمد بدوی) ده چووه له خویندنه ویدا له دیتنی
 هندی له په خشانه کانیدا هه ستم به قورسی نه ده کرد، به لکو مانای قول و
 فراوانم بینی له ناویاندا نه که هدر به روکاری وشه کان، قولی یه که بیر قولی بی
 وینه ی نهو پیشان ده دات له سهرده می خویدا، قازی کوپ بووه، دره وشاوه جوان
 نه بووه، له گدل نه وه شدا دل که شه کاوه ی هه بووه، شیعره کانی هدر له مهر (الغزل
 العاطفی) دا په وانه ده کرد، تا پیری به سهردا هاتو، به لام شتیکی تازه ی به سهر
 دانه هینا، چونکه نه خوشیه که ی و ابو پیری که ی شاراوه ی هه بوو، قازی ده لیت:

فبلغت اول عمری ارذل العمر

فلم یزدنی اشتعال الشیب فی الشعر

والشیب والشعر کانا ساکنی خلدي

وانما انتقلا منه الی نظري

کان الحام امام الصفو ارفق بی

من الحیاة التنی أفضت الی الکدر

عمر الفتی لیل، والموت صبحته

والشیب بین الدجی والصبح کالسحر

نهم هه لبه ستانه هی شاعیریکې به سهرنجو کارزانو، نه گهر قازی بو نهم
 جوړه پامانه ده ست به تال بوايه، فیهله سوفه کی له چه شنی (ته بو عه لای
 مه عری) ده بو، یه کی لهو شیعره غزه لی یه پر له ورده کاریانه ی نهو، له مهر
 نافرته ته کی جوانی گورانی بیژه:

تلد مجتته ا عین

وفیه التي تجتنی الانفس

تیبینی دووه: ئەدەب و وێژی قازی زمان پاراو (المسترسل)ە بەبێ سەروا (السجع) وتن بوو، ئەمەش پەنگێکە لە وردەکاری، کە لە دەرپرپینەکی سەرکەوتوووە دەردەهێت. زۆر نامەی تایبەتی بۆ (سەلاحەددین) دەنارد لە کاتییدا لە غەزاکانیدا شا (ناصر) لە (میسر) دوردەکەوتەو، من بۆیە بە غەزا ناویان دەبەم، چونکە خەباتی (سەلاحەددین) بۆ خودا بوو و هاوشانی غەزاکانی (بەدر) و (توحد) و غەزاکانی تریو.

(سەلاحەددین) هەم لە کاتی سەرکەوتندا کە قازی نامەی بۆ دەناردو پڕۆزبایی سەرکەوتنی لێدەکرد، یان کاتی دەشکاو نامەی دڵسەوازیی کردنی بۆ دەنارد بەقسە کامی ئەو زۆر دڵ خۆش دەبوو..... ئەو تا لە جەنگی (عەککا) دا کاتی (سەلاحەددین) شکا قازی بەمە زانی، ئەوکاتە لە (میسر) بوو کە سوڵتان زۆر خەمبارو دڵتەنگە نەخواردن و دەخواو نە دەخواتەو، بینی ئەرکی سەرشانییەتی کە نامەی دڵدانەوێ بۆ پەوانە بکاتو، ئەو بۆ ئەم پستە نایابو، پەوانییژیانی هینا کاتی لە گەڵ (سەلاحەددین) دەدوێ و دەلی:

گەرەم! ئەدی خودا سەیری ناو دلائی خەلکی زەوی نەکرد، کەسی تر بە شایستەو باشتر نەزانی هەلیبژێری بۆ بەرزکردنەوێ ئایینی خۆی و پەیقی خۆی، ئەو تا لە زەویدا سەیدەکان هەیە، کە نزیکێ پیغەمبەراییەتین^(۱)، هەیه بە میرات پادشایەکی بە دەستەو گرتووە، هەیه دەولەومەندو سەرمایە دارە، هەموو ئەوانەو دانیشتاندو تۆی هەلساندو، ئەوانەو بێ تاقەت کرد خۆی چالاکو گورج کردو، دنیای لای خۆشەویست کردو، لای تۆ ناپەسەند کردو، شمشیری ئەوانەو خستەو کێلانو: ﴿وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً وَلَكِنْ كَرِهَ اللَّهُ انْبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ وَقِيلَ اقْعُدُوا مَعَ الْقَاعِدِينَ﴾ (التوبة- ۴۶).

ئەگەر ویستبایان دەرچن خۆیان بۆ ئامادە دەکرد چۆن خۆ ئامادە کردنی، بەلام خودا نەویست بیان نیی، بۆیە بەستنییەو، نەفەری وتی لە گەڵ خانەنیشینەکان دابنیشن.

بەلێ هی دوهم — لە هی یەكەمین گرنگتره — ئەو بوو کاتی وشەو کوفر لە تەواوی جیهاندا یەك دەنگ بوو، دەریاکان پڕ بوون کەسیان دوا نەکەوتن و، کەشیش نیتوانی خۆی و ئیوێ بە دور نەزانی و، لەدلی نەگریسیانەو دەرچوون و، نە مالتی

(۱) سەیدەکان ئەوانەن کە بە نەژاد دەچنەو سەر نەژادی حسەنو حوسینی گوری پیتشەو اعلی پەزاو سەلامی خاویان لی بیت. (وەرگێڕ)

هه‌بوو پێیان بدری، نه پادشایی هه‌بوو حوکیان بکات، ئه‌وان له هه‌موو به‌رزاییه‌که‌وه ده‌هاتنه خواره‌وه، گه‌وره‌م تۆ وه‌کو گوتراوه:

لست ملیکا هازما لنظيره ولكنہ الاسلام للشرك هازم

تۆ له‌ناو گشت مسوڵماناندا ده‌ستیکت نیه ته‌نیا بانگه‌وازی نه‌بی، هیچ خه‌باتگێڕی له‌گه‌ڵ تۆدا نییه ته‌نیا به زمان نه‌بی، بۆ مه‌به‌سته‌کی خۆی نه‌بی له‌گه‌ڵ تۆدا نه‌هاتۆته ده‌ره‌وه، که‌س نه‌هاتۆته به‌رده‌ستی تۆ به‌کری نه‌بی، که‌ست له‌گه‌ڵدا رازی نیه ته‌نیا به زیاده پێدان نه‌بی، هه‌نگاوه‌کانی ئه‌وانه یه‌ک به‌ست به‌ باڵیک ده‌گری، به‌ره‌و خودا بانگێشه‌یان ده‌کیت، وا ده‌زانن بۆ مه‌به‌ستی خۆتان بانگیان ده‌کیت، داوای فەریزه‌یان لێده‌کیت وا ده‌زانن داوای سوننه‌تیان لێده‌کیت، به‌هه‌ستیان ده‌خه‌یه به‌رده‌م، وا ده‌زانن تۆ خۆت هه‌ڵیده‌بژی بۆ له‌ ئه‌وان، پراکان له‌مه‌ر تۆ وه‌کو یه‌ک نین، راویژه‌کان له‌ کۆری تۆدا جۆراوجۆرن، هه‌یه ده‌لی:

بۆ واز له‌ شه‌ر ناهێنی؟ هه‌یه ده‌لی: بۆ ده‌ست بۆ ناشتی درێژ ناکات، په‌شیمانه له‌و به‌شه‌ی له‌قیسی چووه، ده‌ست بۆ ناینده‌یی راده‌کێشی که‌ ریتۆنییه‌کی تێدا ده‌ریکه‌وی، به‌نده ده‌یه‌وی به‌مه‌ روی خۆشی گه‌وره‌مان و سینه‌ی فراوانی نه‌گۆڕی، ته‌نگه‌وه توندی ده‌روات و ته‌نیا باس و خوازه‌که‌ی ده‌میستی، کاره‌سات ده‌روی بۆ ده‌بیته‌وه و پاداشتی ده‌میته‌وه.

ئهمه هه‌ندێ نامه‌ی دلخۆشی دانه‌وه بوون، نمونه‌ی له‌مه‌ش جواتر هه‌یه، چونکه شوێنه‌که شوێنی ئه‌ژماردن نیه، به‌لکو شوێنی به‌لگه‌ هێنانه‌وه‌یه، ئهم نامه‌یه‌م هه‌لبژارد، چونکه پارچه‌کی زیندوو له‌ میژوی (سه‌لاحه‌ددین) و، به‌ جوانترین شێوه وینه‌ی خه‌لکی ده‌وری (سه‌لاحه‌ددین) ده‌کێشی، ده‌مامک له‌سه‌ر روی هه‌ندێ له‌و که‌سانه هه‌ڵده‌مالی و ئابرویان ده‌بات که له‌سه‌ره‌وه خۆشه‌ویستی پیشان ده‌ده‌ن و له‌ دله‌وه‌ش پلان و فێلی لێده‌شارنه‌وه، ئه‌وه‌ی بیه‌وی بگه‌رێته‌وه داوای سه‌ر شو‌ری ده‌کات و ئه‌وه‌ی بیه‌وی تالان و ده‌سکه‌وتی شه‌ری ده‌ست بکه‌وی

بۇ جەنگ ھەول دەدات، نەك مەبەستى لە پاداشتە، (سەلاھەددىن) بەدلىيائى يەوہ دەيانناسى، بەلام دان بەخۇدا دەگرى و يان باسيان ناكات، وە ئەگەر خورپە شاراوہ كانى لە نامەكى دريژدا دەخويندەوہ، دلى پىخ خۇشدەبوو پرى دەگەشاھەوہ، ئەمەش بەشېكە لەوہى قازى گرنگى پىداوہو، نامەى ترى زۆرى ناردوہ كە لەسەر ئەم پى و دانگەدا ھۆنراوہو!

نامەيەكى پەخشانى قازى (فاضل) م خويندەوہ كە بۇ (عبدالكرىم)ى براكەى دەنوسى كاتى دەبىنى بەوہ لە خۆى بايى بوو، كەبراى قازى (فاضل) ھو خراپەى لەگەل پياوہكى بەريژدا كردوہ كە مير (علم الدين) كورى (النحاس) ھو ھەوالەكە بۇ قازى (فاضل) گەرايەوہو، ئەویش زۆر تورە بوو، نەك ھەريە مەرەكەب بەلكو بەپىتى پشكۆ نامەيەكى بۇ ناردو، لەم نامەيەدا نامۆزگارى تىدايە بۇ ئەوانەى بە خزمەسەر كەردە كانيان خۆ چەپالە دەدەن و شتى خەلك بە سوک سەير دەكەن و بە پايمە ئەوان فرىو دەخۆن و فيز لیدەدەن، كەچى لەلايەن ئەو كەسانەوہ پشتيان پى بەستراوہ چاو پۆشيان لیدەكرى، بەلام قازى (فاضل) كە پەسەنە بەسەر براكەيدا دەنگى بلند دەكات و دەلى: ^(۱) (سويند بە خودا ئەگەر ئەم برىنەى تىمار نەكەى، كە تۆ برىندارت كردوہو ئەو كارەى كردوتە چاكى نەكەى و لە دژى ئەو خراپە تى ھەلنە چىەوہ كە نووسىوتەوہ بەقسەكردوتە، قسەى من لەگەل تۆدا ھەر بە نووسىن نابى و، ئەو ھۆكارەش لادەبەم كە توانىوتە بەو ھۆيەوہ زيان بە ھاوپرىكان بگەيەنى، ھاوار بۇ ئەو كەسەى دەسكەوتى پۆژانەى ئەو گریدانى دليەتى لەسەر كىنەو پقو كەردنەوہى زمانىيەتى بۇ سەرزەنشەو لۆمە، ئەگەر من ھاويەشى تۆ نام لە ھەرشتى دا كە تۆ بە ئەركى سەرشانى خەلكى دەزانى، وازم لیت دەھىناو كۆلم لیدەدايت ھەرچى دەت كرد كريات، بەلام بيیدەنگى خەلكى لە پاست تۆرا لە بەرامبەر چاكەى زۆرى مەوہيە، چونكە تۆ تەنيا لە تورەكەى دەبەخشى،

(۱) ئەم نامەيە (كمال الدين العديم) گواستويەوہ لە رەشنوسىكدا كە مامۆستا (عبد الدين الخطيب) خويندويەوہو، لەبەش سىيەمى (الحديقە كەيدا (ل: ۲۸) دا ھىناويەوہ .

بەزەبىيەكت بەكلۆلى خۆتدا بېتەۋە، ئەگەر سەيرى دويىنى خۆت بىكەيت و، سەيرى ئىمروشت دەكەيت بەزەبىيەت بە شوئىنى خۆت دايىتەۋە لەمەر مندائ بە زمانى ئەو پياۋە ۋەلام بەدەۋە، كە سوپاست دەكات، ئەگەرچى ۋەللاھى سەرکۆنەکردنى من رەخنەيەكە سەرکۆنەى تۆى پىدەكەم، ئەگەر نەمزانىبایە زۆر لەۋەى كە لەبارەى تۆ كە گوتراۋە لەپاست ئەم پياۋەيەۋە كەمىكە كە كردوتە ئەم قسانە تىۋە دەسراندى كە لە كەسى ترمەۋە سراۋەندۋەۋە، پۆژان فېرى ئەۋەتدەكەن كە لىيى بىئاگا بوويت و، خودا پىشە سەرت بەرەۋ رەزامەندى خۆى ببات و، شمشىرت بختەۋە كىلانت لە راست شەرەكەتەۋە، ئىتر خودا حافىز).

ئەم نامەيە تەنيا ۋەكو ويژەيەكى قازى رەۋانبىئو خاۋەن لۆژىك ناھىنمەۋە، بەلكو بۆ دەرختىنى رەۋشتى جوانى ئەو ىشمە كە شايانى ئەۋەيە كە لە دىناى رەفتارى مەرۋايەتى سەرکەۋتودا پەيرەۋى لى بىكرىت

ناستهنگ و تهنگ و چه له مه

ئه گهر هيوایه ته زۆره كانى (سه لاحه ددين) دواى گرتنى (قودس) له گهڵ نهو گه مارۆيه دلته زینهى دواى (عهككا) توشى هات پێكهوه بهوردی هاوسهنگ بکړین دهبینى كه (سه لاحه ددين) دواى جهنگى (عهككا) بۆى نه پره خساوه كه ميك كامه رانى بهرچاو بکهوى، پهنگه ميره مسولمانه كان هاوپه يانیان كردبا له گه لیدا بۆ پشتیوانى، ئه گهر بهم سه یرییه ئهم کاره ساته یان کردبايه كه ئه مه ته نیا قه ده ریکه توشیان هاتوهو (سه لاحه ددين) یش ته نیا یه کیکه له وکسانه كه ئهم قه ده ره ی توش هاتوه، به لام ميره كان له ژیر فرمانى هاندانى یه کیکياندا کۆبوونه وه، كه پێكه وه به ره وړوى (سه لاحه ددين) بلین: ميره كان بۆ شاره كانیان ده گه پێنه وه تا له و شه په دوریکه نه وه كه هیچ قازانجی له بهرده وامبوونیدا نایینریت.

(سه لاحه ددين) زانى ئهم قسه که ره به ته نیا نه و که سانی هه یه پشتی ده گرن. بۆیه دهنگى نه کر تا له سه ر رايه ک يه ک لاده بنه وه. پاشان بانگى قازى (بهاء الدين) کورى (شداد) ی کرد،^(١) كه ناسۆرو خه مى هه لپێژى: وه پرسى یارى له مه پ بۆچونى

(١) خاوهنى کتیبى (النوادر السلطانية والحاسن الیوسفیه) یه، كه له مه پ ژياننامه ی (صلاح الدين) نوسیویه تی، و، نیمه له کتیبخانه كاندا زۆره، گرنگترین سه رچاوه یه له مه پ (صلاح الدين) داو تهواو که رى میژوى (ابن اشیر) له مه پ (صلاح الدين) دار، به زۆرى ژياننامه ی نو کاته ی نه وى تێدا یه كه دواى گرتنى (قودس) وه ده کویتته وه نێوان (٥٨٤ - ٥٨٩ هـ) كه دوا ته منى نه وه. هه رچهنده (ابن شداد) میژوونوس نه بووه به لام زۆر له راستنى یه میژوه كان نیشان ده دات. ئهم قازى یه وه کو له (وفیات الاعیان) دا هاتوه (ابن خلکان) مامۆستای نه بووه له (موصل) دار، هاوێژى دلسۆزى باوکى (ابن خلکان) به ووه، هه ر دوو کورى یه ک هه رێم بوون، نه و خه لکى (موسل) به ووه وه نه و خه لکى هه ولێر به ووه، (ابن اشیر) یش خه لکى جهزیره به ووه، هه رسیکیان له یه ک سه رده مدا ژیاون.

خۆیدا لێدەهات لەبارەى ئەم ناکۆکى و ناتەبابى یەدا، قازیش ئاماژەى کرد کە میرەکان و قەرالەکان لەگەڵ سولتاندا کۆبێنەوهو، ئەو خاوەن شان و شەوکهوتى بوو لە دلى ئەوانداوو، نەبیویست جلهوى کارەکانى لەدەست دەریچى، بەلکو دەستى پیکردو دەیوت: (لەکاتیکیدا پیڤەمبەر ﷺ تەنگەتاو دەبوو لە هەندى گرفتو تەنگانەدا بۆ غەزا بەیەعتى مردنیان لەگەڵدا دەبەست، ئیمەش نزیکترین لەوه بە پیڤەمبەرى خودا دلنەوازی خۆمان بکەین، رای ئەوهیە لەتەك (الصخرة)دا کۆبێنەوه لەسەر رێپەوى سوێند خۆرى پیڤەمبەردا ﷺ ئیمە بێینە سوێند خۆرى یەکتىو، زۆر نابات سەردهکەوین).

فەرموودهى پیڤەمبەرى خودا ﷺ ھۆکارى رابونەکی زیندو بوو لە سینەى گویگرانداو، دلخۆشى خۆیان لەمەر ئەم بیستەندا راگەیانداو، (سەلاحەددین) دەرفەتى ئەم رابونە نکاوەى قۆستەوهو وتاریداو وتى: (خەلکینە بزەنن ئیۆه ئیمپرو بەتەنیا لەشکرى ئیسلامنو، خوین و سامانى مسولمانانى بەگەردنى ئیۆهیهو، کەس نیه جگە لە ئیۆه جەنگ لەگەڵ ئەم دوژمنە دەستریژیکەرە بکات، ئەگەر ئیۆه پشت بکەنەوه بەواوى ولاتى ئیسلاام وەکو پەرئى لەژێر پێى ئەودا دەپێچرێتەوهو، ئیۆهش تەماشای دەکەن، سەرجهمی مسولمانان لە ھەموو ھەریمەکانى زەویدا ھیوایان بە ئیۆهیه، چۆن ئیۆه سەرشۆریان دەکەن، خوداش بەلێنى سەرکەوتنى بە بەندەکانى داوه، کە بەسەر دوژمنیاندا زال دەکات و خودا لە پەیمانى خۆیدا پاشگەز نابێتەوه)!

ئەو لە موصلدا لە (٥٤٩ ک - ١١٤٥ ز) لە دایک بووهو، قازى قازىبەکان بووهو، لە زۆر لە جەنگەکاندا بەشداربووهو، لەگەڵ قازى (فاضل) و (قازى ھەکارى)دا پشتیوانى خوازى (صلاح الدین) بوون. وە لە (٦٣٢ ک)دا لە (حەلب) مردووه. ئەو قازى سەربازگەى ئەو بووه ھەم لە قودسداو، لە خۆشى و ناخۆشیدا ھاریئى سولتان بووه. (بروانە النوار السلطانیة / تحقیق احمد ایش،) ئیمە کورتمان کردۆتەوه. وە (صلاح الدین) زۆر قازى تری کورد لە دەولتەکەیدا خزمەتکارى بووه وەکو قازى (صدراالدین) کورى (عبدالملك) کورى دەرباسى کوردی کە لە (٥٦٦ ک)دا دەیکات بە قازى قاھیرەو، لەسەردەمى شا عادل دەبى بە (شیخ الشیوخ) (مشاھیر الکرد) سەیر بکە، سەربارى قازى (عمر الدین ابو حامد)ی شەھرزورى وەکو (ابن الاثیر) باسى کردووه. (وەرگێڕ)

ئەنجا سولتان گریاو، ھەموو گوئیگرانی خستە ژێر کاریگەرییەو، ھەموویان ووتیان: گەورەمان! ئێمە ھەموومان بەندەو خزمەتکاری تۆین، تۆ بوویت پەرور دەت کردین و گەورەت کردین و بەھرەو ەرت کردین، ئێمە تەنیا گەردنمان ھەییو، ئەویش ئەو ەتا لەژێر دەستی تۆدایەو ئێمە واز لە سەر خستنی تۆ ناھێتین ھەتا دەمرین! ھەلۆیستە کە یەك لاگەرەو بوو، بەبەرە کەتی راویژی (بھاء الدین) پەوش و دۆخە کە بۆ پەوشەکی تر گۆزا، سولتان کە مانێ لە خواردن گرتبوو، چاوی گەش بوون، بانگی نان بەر (الیماط)ی کردوو ھەموویان بەدلی خۆش نانیاں خواردوو سوربوون لەسەر نیازی خۆیان وەك خودا بیەوی کە ھیزی خەلکە کە سەقام گیر بکات، ھەواڵ ھات کە شاکانی خاچیەکان کەوتونە کیشە لەناو خۆیانداو دوبرەکی کەوتۆتە نێوان دوو کەس لە گەورەکانیاں لە سەر تەختی (بەیتول مەقدس) لە دوا ی سەرکەوتنیاندا، ئەم کیشەییە سەری کیشا بۆ دۆژمنکاری و دەستدریژی کردنو (فلیپا ئۆگستوس) کە شای (فەرەنسا) بوو شامی چۆل کردو بە دل تەنگی یەو گەراپەو بۆ (ئەوروپا) و فەرمانی خۆی بۆ (شیردل - ریچاد) بەجی ھیشت کە شای (ئینگلترا) بوو، ئەمەش ھەمووی مانای سەرشۆری دەدات بەم گەلەییو، مانای یەك ریزی و پشتگیری یەکتری دەدات بە مسولمانان. (ریچارد)ی ئینگلیزی بەر لەو ی سەیری کیشەیی (مەسیح) بکات، لە بەرژەو ەندیەکانی خۆی دەروانی ئەمەش ھانیدا بۆ ھێرشکردن، دلی بەمە خۆش بوو کە لە گرتی گەورە ی پاشای فەرەنسی رزگاری بوو، وە بوو بەپیاوی خاوەن پایە کە لە تەواوی (ئەوروپا) دا دەنگی بلاییتەو، بەو مانایە ی دوا ی مردنی شای (ئەلمانیا) و پاکردنی شای - فەرەنسی) ئەو لە بەرامبەری (سەلاحەددین) دا دەو ەستیت، پالەوانەتی مەیدانی لەمەر ئەودا بلایۆزە کە گومانی تیدا نەبی، بەلام نەك پالەوانەتی شاسوارەکی جوامیر، وەك ھەندی لە نووسەرانی خۆشاوا بەم ناو ە وەسفی دەکەن تا لەریزی (سەلاحەددین) دا دایینن! چونکە واقعی رووداو ەکان ئەو ە درەدەخات کە پادشا فیلەوان بوو، لەکاتی کدا لیبور دەیی دەرخستوو ەو جوامیری نواندوو ە تەنیا بۆ راوکردنی نیچیرەکی بوو، نەك لەبەر ئەو ی پیاو ەتی و

جوامیرییه که ده‌ییه‌خشیت. ئەمەش لەم نووسەرە ئەوروپییه شاراو‌یه کاتی لەمەر (پێچارد) هوه وتویه‌تی: ^(۱) (میرو قەرپالە دەرەبەگە کافان لە سەدە‌کانی ناوەر‌استدا لە

(۱) بێگومان (پۆشنیری) نەخشە بۆ گەلان دە‌کیشی، و، پێگای مامە‌له‌کردنی نوعمەت لە گە‌ل‌روداو‌ه‌کاندا دیاری دە‌کات، و، نایندە‌ی میللەت دە‌ست‌نیشان دە‌کات. پۆشنیری نی‌سلا‌می رە‌سەن کە نایینی عیسا‌و موسا‌و ئیبرا‌هیم و نوح‌و، دوا‌جار بو‌ه نایینی (ع‌م‌د) ئەو نوعمە‌تی نی‌سلا‌می و‌الیک‌رد شیتا‌زه‌کی ئە‌دگار وەر‌بگرێ لە ژیا‌ندا، لە بیرو کردارو تیورو رە‌فتاردا، موس‌لمانان سەر‌ه‌تا کاتی بە‌م پۆشنیرییه پەر‌ور‌دە‌ بو‌ون نی‌وه‌ی گۆی زە‌ویان نازاد کرد. شیخ (ع‌ب‌د‌الله‌ی) (دە‌هلە‌وی) سەر‌کر‌دە‌ سالی (۱۸۸۰ ز) وە‌کو لە کتێ‌بی (کوردو کوردستان / ن‌ار‌شاک س‌اف‌راستیان / ل: ۱۴۲) دا هات‌وه‌ (لە نو‌س‌را‌وت‌کی نە‌ینی دا بۆ کۆ‌نسول‌ی بو‌ری‌تانی ر‌استی ناین و بروای گە‌لی کوردی بە‌م جۆ‌ره‌ با‌س کرد‌وه‌: گە‌لی کورد گە‌لی‌کی جیا‌وا‌زه‌، ئە نایینی خە‌لکی تر جیا‌یه‌، هەر‌وه‌ها یاسا‌و دا‌بو نە‌ری‌تی جۆ‌ره‌کی ترن}.

ئە‌مەش ناما‌ژه‌یه بۆ جیا‌وا‌زی سا‌یکۆ‌لۆ‌ژی کۆ‌مە‌لە‌یه‌تی گە‌لان. بە‌هەر حا‌ل نی‌سلا‌م ئە‌م قوتا‌ج‌نا‌ه‌یه‌ بو‌و کە توانی (صلاح الدین) دروست بکات و بیکات بە‌سەر‌کر‌دە‌یه‌کی غ‌و‌ن‌و‌ه‌یی و، پ‌الە‌وانی دنیای نی‌سلا‌می لە‌سەر‌دە‌می خۆ‌یدا. جیا‌وا‌زی (صلاح الدین) لە‌گە‌ل سەر‌کر‌دە‌کانی ترو سەر‌کر‌دە‌کانی خۆ‌ر نا‌وا بۆ جۆ‌ری پۆشنیری دە‌گەر‌پێ‌تە‌وه‌، ئە‌مەش لە‌یاد ناکە‌ین کە بۆ ما‌وه‌ و‌ر‌دە‌چە‌له‌ کیش پۆ‌لی خۆ‌ی ه‌یه‌ هەر بە‌م پۆشنیرییه توانی گە‌ورە‌ترین دە‌سە‌لات پێ‌کە‌وه‌ب‌نی و ه‌ه‌مو‌و ر‌ه‌گە‌زو مە‌زە‌ه‌بی پێ‌کە‌وه‌ کۆ‌بکاتە‌وه‌، خۆ‌ره‌لات لە دە‌ست گە‌ورە‌ترین کارە‌سات ر‌زگار بکات!

(رە‌ف‌یق ح‌لمی) لە یاد‌اشت / ب ۲ / ج ۵ / ل ۳) دا لە لە‌ه‌ خوار وێ‌نه‌ی (صلاح الدین) دا نو‌سی‌ویه‌تی: {سول‌تان (صلاح الدین‌ی) (تە‌ی‌ی‌ویی) جی‌ی شا نازی کوردو گە‌ورە‌ی پارێ‌زگارانی خ‌را پەر‌ستە‌کانی خۆ‌ره‌لات بە‌رام‌بەر بە‌ ه‌یرشی عیسا‌یی (خ‌ا‌ج) هە‌ل‌گرە‌کانی خۆ‌ر نا‌وا} ئە‌گەر لە‌بەر ناتە‌بابی کورو بنە‌مالە‌ی (صلاح الدین) نە‌بو‌ایە‌ دە‌و‌لە‌تە‌کە‌ دە‌مایە‌وه‌. وە‌کو (ص‌ال‌ح قە‌ف‌تان) لە (می‌ژۆ‌ی گە‌لی کورد / ل ۱۹۶) دا دە‌لی: {بە‌ می‌ژۆ سا‌غ بۆ تە‌وه‌ ه‌تا میل‌لە‌تی ئازا‌وه‌ی تی‌ نە‌کە‌وی می‌ژۆی ئە‌م میل‌لە‌تە‌ له‌ خۆ‌یه‌و نا‌گۆ‌رێ‌ت، با‌ری ح‌وک‌مە‌تانیش بە‌و پێ‌یە‌ به‌ی‌روداو له‌ خۆ‌ه‌ تێ‌ک نا‌چی. جا ح‌وک‌مە‌تی تە‌ی‌ی‌ویش ئە‌و سا لە‌سەر ئە‌و پێ‌و دان‌گە‌ رۆ‌یش‌ت‌وه‌}.

گە‌ورە‌ترین غ‌و‌ن‌ه‌ لە سەر مە‌زنی (صلاح الدین) لای خۆ‌رنا‌وا‌کان ئە‌وه‌یه‌ کە لە (مش‌اه‌یر الک‌رد / ل ۲۶) دا هات‌وه‌: {کاتی نیم‌را‌تۆ‌ری ئە‌لمانیا ه‌اته‌ سو‌ریا، وی‌ستی ب‌چی سەر‌دانی گۆ‌ری ئە‌م پ‌الە‌وانە‌ بکات و لە تە‌ک گۆ‌ری ئە‌ودا گ‌ریا‌و دە‌سکە‌ گۆ‌له‌کی لە‌سەر دا‌نا‌و، پ‌اشان لە وتارە‌کە‌یدا کە لە د‌ی‌ع‌ش‌ق‌دا دای دەر‌ج‌ست، کە: م‌ن د‌ل‌خۆ‌شم بە‌ ه‌ات‌م بۆ و‌لا‌تی کە پ‌الە‌وانە‌کی وە‌کو (صلاح الدین‌ی) تێ‌دا ژیا‌وه‌، ئە‌م پیا‌وه‌ی کە بە‌ دلیری و نازایە‌تی بە‌رزو بی‌ وێ‌نه‌ی بە‌سەر پیا‌وانی سەر‌دە‌می خۆ‌یدا ز‌ال بو‌و، توانا‌و شان و ش‌کۆ‌ی گە‌یش‌ته‌ ناس‌}. (میر ع‌م‌د عە‌لی) دە‌لی: (سە‌خا‌وه‌ت و کەرە‌م بە‌خ‌ش‌ندە‌یی ئە‌و لە ناس‌تێ‌دا بو‌و، د‌و‌ای خۆ‌ی (۴۷) د‌یر‌ه‌ه‌می بە‌جی ه‌ی‌شت‌بو‌و).

و‌ه لە (مش‌اه‌یر الک‌رد / ل ۲۶) دا هات‌وه‌: {لە می‌ژۆی می‌ژۆ‌ن‌وس‌ان‌دا ه‌ات‌وه‌ کە ئە‌وه‌ی خ‌ا‌چییه‌کانی سەر‌گە‌ردان کرد‌بو‌و لە‌بەر‌ام‌بەر -صلاح الدین- دا نازایە‌تی و پیا‌وه‌تی و ه‌ی‌و‌ری و جا‌هو پە‌یا‌ن‌پارێ‌زی ئە‌و‌بو‌و}.

سایه‌ی په‌یوه‌ندیان به‌عه‌ره‌به‌وه‌و، لاسایی‌کردنه‌وه‌یان ره‌وشتی زیرو سه‌ختییان باش بوو، گه‌وره‌و شاسوارانمان فی‌ری دل نه‌رمی و ره‌وشت جوانی بوون، بی‌ته‌وه‌ی شتی له‌ نازایه‌تییان له‌ ده‌ست بده‌ن، من گومانم له‌وه‌دا هه‌یه‌ که نه‌سپانی به‌ته‌نیا به‌توانی ئه‌م نمونه‌ کارتی‌کردنه‌ بی‌نیت).

به‌ئێ کاریگه‌ری مسوڵمانان بۆ راست‌کردنه‌وه‌ی ره‌وشتی ئه‌وروپیه‌کان وه‌کو ئه‌وروپیه‌کان خۆشیان باسیان کردوه‌ گومانێ تیدا نیه‌، به‌لام هاوتاکانی (سه‌لاحه‌ددین) له‌ شاو قه‌راڵه‌کان له‌م شوێن و ناسه‌واره‌ دورن، ته‌گه‌ر باسی (سه‌لاحه‌ددین) بکری که سوور بووه‌ له‌سه‌ر په‌یمان ته‌نجامدان، (پێچارد) مانای ئه‌م وه‌فایه‌ی نه‌زانیه‌، له‌کاتی‌کدا له‌ رووداوی (عه‌ککا)دا سه‌ره‌که‌وت و چووه‌ ناو شاره‌که‌وه‌ په‌یمانه‌که‌ی خسته‌ پشت گوێوه‌و، ته‌واوی مسوڵمانانی ناوی گرت که زیاتر له‌ (۳۰۰۰) مسوڵمان ده‌بوو، هه‌ر هه‌موویان شمشیری له‌ دژدا به‌کار هێنان، که‌واته‌: چۆن ده‌گوتری ئه‌و نمونه‌ی ئه‌و شاسواریه‌ یه‌ که‌ رواڵه‌تی به‌باشتر له‌ (سه‌لاحه‌ددین)دا ده‌بینن.^(۱)

وه‌ میژوونووسانی (ئه‌وروپا) هه‌موویان ئه‌وه‌ ده‌زانن که نووسیویانه‌ له‌مه‌ر هه‌لۆیستی (سه‌لاحه‌ددین)دا له‌باره‌ی خاچ هه‌لگرانه‌وه‌ له‌ رۆژی گرتنی (قودس)دا ئه‌و لییان بووراو لی یانی گه‌را که‌ بێ ترس باربکه‌ن و هه‌ر که‌شیش بمی‌نیه‌وه‌ له‌ سه‌رو مالی خۆی دلتیایه‌و، وه‌ ئه‌وه‌ی ئه‌م په‌یمان‌شکینه‌ کردی له‌ راست مسوڵمانانی (عه‌ککا)دا (سه‌لاحه‌ددین)ی هاندا که‌ تۆ له‌دیلی خاچییه‌کان بکاته‌وه‌ که ژماره‌ی بن ده‌ستی ئه‌و له‌ ژماره‌ی مسوڵمانه‌ شه‌هیده‌کان پتر بوو ناماژه‌ی ئه‌مه‌ی بۆ کرا، به‌لام ره‌فزی ئه‌وه‌ی کرد که‌ په‌یمان شکینی له‌ گه‌ل که‌سانێ دا بکات که‌ دلتیایی

(د: قاسم عبده قاسم) له (ماهیة الحروب الصلیبیة / کویت / ل: ۱۸۹) دا ده‌نوسی: {صلاح الدین ده‌وله‌تی خۆی له‌سه‌ر یه‌کی‌تی نایدۆلۆژیای ته‌خلاقی جیهانی ئیسلامی دامه‌زراند، که‌سایه‌تی ئه‌و ره‌وشت و ئاگاهیه‌ی هه‌بوو که‌ شایسته‌ی بکات بۆ بنیاتنانی ده‌وله‌تی، که‌ له‌ باکووری عێراقه‌وه‌ دیاره‌که‌وه‌ یه‌مه‌ن له‌ باشوردا درێژبیته‌وه‌و، له‌ خۆر ئاواشدا هه‌تا نیل، } (وه‌رگێڕ)

(۱) الناصر صلاح الدین / د. عاشور / ل ۲۴۱.

پیداوێ لەسەر یاندا، چونکە ئەو پەیمان شکینە بەلێن ناگەیه نیتە جێی خۆی، هەڵە لە بۆ چوونی ئەودا ناییتە پاساو بۆ هەڵە! ئایا دواى ئەمە دەکری کە (رێچارد) بەشا سوارەکی هاووشیوەی رەسەنیتى (سەلاحەددین) حیساب بکەین؟!

(رێچارد) لە دڵیدا ئەم برۆیە دامەزرا کە دواى جەنگی (عەککا) قودس دەگیرێتەوە، سور بوو لەسەر ئەوێ کە چەند هەنگاوێکی گۆل بژێر کرێ بۆ ئەم ئاکامە چاوەروانکراوەی رای خۆی دەست پێ بکات، ئەنجا هەولێ گێڕانەوێ کەناری دەریا کە دا لە (عەککا) وە بۆ (عەسقلان) و ئەو گوندو شارانەى دەکەوتە سەر رێگای وێران و کاولی کردن.

بەلام (سەلاحەددین) شوینی کەوت، ئەویش ناچار بوو رو لە شوینیکی تری دور لە سوپای (سەلاحەددین) بکات و پشتی بەو کەشتیگە لە فەرەنگی یە بەستێ کە بە تفاق و پیاوێ دەهاتن، ئەنجا (حەیفای) گرت و روێ لە (قەیساریە) کردو، لەوێوە چوو، (نەرسوف) و هێزەکی چاوەروان نەکرێ یارمەتی داو، لە دەوری (نەرسوف) دا جەنگێکی گەرم قەوما و چارەنووسەکەى داگیرکردنی شارەکە بوو لە دواى گەڕانەوێ مسوڵماناندا.

داگیرکردنی (نەرسوف) لای فەرەنگەکان شوینی حەشاردانى مەترسی بوو بۆ سەرگیانی واتایی و وزە (المعنوی) سوپای ئیسلام. چاوگی ناپەزایی هەندێ لەو میرانە بوو کە بە کشانەوێ تەواو جەنگە کەیان لەگەڵ خاچ پرستاندا کۆتایی پێ بینن و سولتان زۆر ماندوو شەکەت بوو، تا توانی رازییان بکات و، پێیان راگەیهنی کە ئەگەر ریزە کەیان لێک بترای مسۆگەر (رێچارد) هەڵدەکویتە سەر (بەیتولەقدس) و چاوەروانی وەلامی نەکرد کە بە پەلە هەلیکوئایە سەر (عەسقلان) و، تا خاپوری بکات، تا نەبیتە چاوگی هێز بۆ دوژمنان لە کاتی پەلاماری چاوەروانکراوی قودسدا.

بەلایەوێ دژوار بوو کە خەلکی لە شار بڕۆنە دەرو بەنرخترین شت کە هەول دەدەن بیهێلنەوێ هەلی بگرن، مژدەى پێدان هەر کە قودسیان گرت هەرچی لە

دەستیان داوێ پێیان بداتەو، لەناوێردنی (عەسقەلان) چاوگی تۆقینی خاچییەکان بوو، بۆیە زەوتیان دەکرد، تا بیکەنە بارەگایەک بۆ بەرپۆتەبردنی جەنگ و سود لەو خێرو بیرو ئازوقەیە سود وەرێگرن کە لەناویدا هەیە، نێمچە جیاپونەویەکی لەناو قەرالۆ شاکانی خاچییەکاندا قەوما، ئەمەش لە ئاکامی تەماعی سیاسییاندا، (کۆنراد) پەنای بردەبەر (سەلاحەددین) تابیی بە هاوپەیمانی ئەو لە پڕی شای ئینگلیزیدا، بەلام سولتان لە ئەنجامی ئەزمونە پڕ ژانەکانیدا زانی ئەوانە پەیمان پارێزین و خواوەنی قسە نین بۆیە پێشنیارەکی پەسەند نەکرد.

گومانی سولتان هاتەدی، بینی (رێچارد) کۆبوونەوی لەگەڵدا ساز دەکات، تا پلانەکی تازە دارپێژن، نیازی خۆیان گوت کە بەر لە کەژێ زستاندا پەلاماری خۆیان دەست پێ بکەن، (رێچارد) چوو (الرملة) و (اللد) کە بە رینگای (بیت المقدس) دا بوو، (رێچارد) هەرچی سود بە دۆژمن بگەیهنێ لایبرد، بەمەش لایەکی مەترسییە چاوەڕوانکراوەکانی بێ ترس کردو بەرەو (بیت المقدس) کەوتە رینگاو تفاقەکی باشی بۆ بەرگری ئامادەکرد، (شیر دل — قلب الاسد) لەناو سوپاکەیدا هەستەکی دینی بینی، لەو هەستە دینییه دەچوو کە پاپای کاتۆلیکی لە هەڵمەتی یەكەمدا زیندو کردەو، کاتی غەزای کرد، رەهبانەکان لەپێشەو دەڕۆشتن (ئینجیل)یان دەخوێندو خاچیان هەڵدەگرت، سوپاکە زۆر بە پەلە نەڕۆشت بۆ مەبەستەکی، کە لە رینگادا مایەو، وەك بلیتی پشوێ دەدەن بۆ ئامادەبوون بۆ هەلۆتەستەکی چاوەڕێکراو.^(۱)

(۱) دکتۆر (مصطفی عمود) لە کتێبەکییدا (اکثوبة اليسار الاسلامی / دار المعارف / ل ۷) دا دەنوسێ: {..... ستالین کەتێساکانی رووخاندو رەهبانەکانی گرتو کە شیشەکانی شار بە دەرکرد، فیزیوونی دینی لە قوتابخانەکاندا هەلۆشاندهو، نیلحادی کردە مەرجهکانی سەرەکی ئەندامەتی لە حیزبدا بارو دۆخەکە بەردەوام بوو، تا ستالین توشی هەلۆتەستەکی چارەنوس ساز بوو لە جەنگیدا لەگەڵ ئەلمانیدا، هەموو هاوسەنگی یەکان ئاوەژو بوونەو کاتی بینی جوتیاری روسی پشتی لە دۆژمن دەکات کە بۆ بچەنگی و بۆچی بری، لە کاتیئێکدا سەرکردە ی گشتی پیتی دەلی: تاخیرەتو زیندو بوونەو دوا ی مردن نییە، هیچ پلەو نێمیتبازی بۆ شەهید نیە بە سەرناپاکدا، بەلکو هەموو دەچنە وە ژیر خاک پاشان بەرگری لە چو لەکی بکات ... شیوعییەت پێبازی رەسی دەولتەو، دەبینی نیشتمان پەرورەری، گەل پەرورەری

نہمەش زەمینە ی بۆ (سەلاحەددین) سازدا شوینە پوخواوەکانی شورەکانی شار قایم بکاتەو، بەلکو دەستی کرد بە دروستکردنەوێ شورەیکە تازەو بە دەستی خۆی کارەکی بەسەر میرەکاندا دا بەشکرد، تا هەر میرێک لایەکی دیاریکراوی شورەکە چاودێری بکات و بە ورە کاریکەن و ماندو بوونیان پێ نەزانیت، بەو ھۆیە شورە قایمەکە بەرزکرایەو وەک بلێی شورەکی نوێ بیت، نەک هەر شورە شوینی بایەخی سولتان بوو، بەلکو دەستی کرد بە ھەلکەندنی سەنگەر لە دەوریدا تا ببیتە کۆسپ و تەگەرە لە بەرامبەر پەلاماری چاوەڕێکراودا.

میژوو نووسان دەگیرنەوێ کە سولتانی گەرە لە گەڵ مندالی خۆی و منالەکانی و ناودارانی خێزانەکی خۆی بەردیان دەبرد، تا نمونە ی دلیرانە ببیتەو لە خێرای تەواوکردندا، فەقیھو زاناکان دەیانبینی سولتان لە ماندویتیان ئارەقە ی لێ ھەلەدەچۆراو رایانکرد کە کاری لە گەڵدا بکەن و، بە دەمیش قورئانیان دەخویندەوێ! وەک بلێی خوداوەند وەلامی بانگی ئەو کەسانە ی داویتەو کە لە زیگی ئەودا وەک یەک ریز دەجەنگن، وەک بلێی دیوارەکی ریزکراوی بینایەکن.

کاتی (ریچارد) بینی بەزویی شورەکە بلند دەکری و سەنگەر ھەلکەنراوە ترساو لەدای خۆیدا وتی: ئەگەر پوالتە کە ی ئاوی لێ کرای ئێ ی لەناوەوێ دەبی

دواکەوتویی و کۆنەپەرستی، کەواتە ھەموو شتێ بۆ دۆزەخ ... مادام ئازاو ترسێک لە مردندا وەکو یەکتەر بن و زیندو بوونەو پرسینەو نەبیت.

لە بەرامبەر ئەم تیشکانە ترسناکە دا ستالین بینی ناچارە کە چالاکی بۆ جوتیارەکان بگێڕیتەو، دان بە بوونی پتووستی کەلێسا دانێ و، دەرگاکی کەلێساکان بۆ نوێ بکاتەو، چەوسانەو لەسەر پیاوانی دین لا بیات و، زیاتر لەمەش ھەستی نیشتمانی و نەتەوێی ھاندات ئەمە ی ناچاربەو کرد ھەر چەندە لە گەڵ بیر کرنەو کەیدا وەکو شیوعییەکی مارکسی دژ دەھاتەو، زانیاریەکان لە مۆسکۆ وە لە داھاتوودا بۆ ھەموو شانە نەتییەکان لە تەواوی وەلاتدا گۆرا کە جەنگ لە گەڵ دیندا نەکەنەو، ئەم وەلامە ناسایی یە بەدەنەو کە مەسەلە ی دین لە نایدلۆژیای مارکسیدا باس نەکراوەو، شیوعییەت لە گەڵ مەسەلە ی پروا بوون بە خودا دژایەتی نیە، بەلکو مەبەستی دادویری کۆمەلایەتی و جەنگی زەوت کردنەو، ئومەمی یەت دژی نیشتمانی نیە}.

نەمەش بە تەواوی ئەو دەسلێنی کە ناين بە ھێزترین غەریزەو ھاندەرە لە ئار تەواوی غەریزەو پەمەکیەکانی ئاو دەروندا! (وەرگیر)

هاندراوان بۆ بەرگری، حالیان چۆن بێ کە بەهێزترین تفاق و بەتواناترین پیاویان لە گەڵدا، پاشان کشانەوی بە باش زانی و بەرەو (الرملة) کشاوە و زانی بەلۆره بۆ هیوایەك دەلێ کە هێنانەدی ئەستەمە.

میژوونوسان بە درێژی باسیان لە زۆری لە ئاگرەستەکان زۆر کردووە و جوانترینیان ئەویە کە (ریچارد) پیشنیری دەکات کە سولتان خوشکەکی خۆی (جوانا) شا بۆ (شا عادل)ی برای بخوازێت کە یاری دەی بۆ ناشتیەکی یەكجاری بدات و ئەم دوو هاوسەرە پێکەووە حوکی (بیت المقدس)ی بکەن، لە میانەمی مسولمانان و مەسیحیەکاندا دابەش بێت، (شا عادل) پیشوازی لەم پیشیارە کرد کە پیاوی دوو مە دوای (سەلاحەددین) لە شەرەکاندا، دلیری و جوامیریەکی نواند کە پەرەکانی میژوو بەرپێزو سەیرەو دەگێژنەو، بەلام (شازادە) کەشیشەکان هەرەشەیان لێی کرد کە لەبەهشتی مەسیح دا دەری دەکەن، (سەلاحەددین)یش لەمەویدەر هەستی بە مە دەکرد و دەیزانی ئەگەرچی رازی بوونی خۆی پاگیانندووە وەکو (شیر دل) بیری لێدەکاتەو ئەم کارە ئەوەندە ئاسان نییە، ئەگەر ئیسلا میش پێگا بە شا (عادل) بدات بێتە هاوسەری شازادەکی خاچیەکان، توندپەرەو کەشیشەکان ئەمە دەکەن سەرچاوەی ئەفرینەکی هەمیشەیی!

بەلام ئەم پیشیارە هەر چەندە نەهاتەدی، بەلام ئەو دەردەخات کە شای (نینگلیز) بێزار بوو، دیسان ئەمە دەردەخات، کە مەسەلە کە لای شیردل سەر سەختی خاچەپرستان و دەرکردنی مسولمانان نییە، بەلکو مەسەلە کە لەسەر جاھو دەسەلاتە، کە بەر لە هاتنیدا جەختی لەسەر کردونەو، گەورەترینی ئاواتەکانی لەسەر ئەم دوانە دامەزراندووە، کەچی لە هەوا زیاتر دەستی نەکووت.

(کاتی - ریچارد) بۆ (عەسقەلان) کشایەو، دەستی بە بنیاتنانی شۆرەتیک کرد کە هاویشووی شۆرە (قودس) بێت، تا لە شارە کەدا یەك بارە گای دنیسا دروست بکات و، بکریتە ناوچەکی ستراتیژی و هەرەشەبێ بۆ سەر ئەو ئازوقە و بژێویەکی دەهێنێتە قودس، ئەنجا هەلسا نامەیی بۆ میرو قەرالەکانی خاچەپرستان

په وانه كړد، تا له گه لیدا كۆبینه وه تا چەند ولاتی دیاری بکەن تاییهت بی به هه موو پادشاکانه وه، کۆنگره یه کی گه وره سازکرا، که پالنه وانه ناوداره کان له ناویدا به شدار بوون و په وتی به هیز بۆ (کونراد) بوو، که بۆ پادشایه تی (قودس) بیالیورت، چونکه به نازاو دلیر ناسراوه، ئەم پیره وهش جیگای دلخۆشی (شیر دل) نه بوو له ناخیدا، که هزی ده کرد ئەو پالنه وانی ده ستینشان کرابایه، به لام نه یویست له گه ل ناره زوی دژ بوهستی که شوینی کۆبوونه وهی غهیری سوپای خۆیه تی و ئەمه ی له دلدا پاراست.

زۆری نه برد (کونراد) دهسته کی نه ناسراو تیرۆری کردو، میژوونووسانیش له یاد کردنی بکوژ و اقیان و پماوه، هه ندی بۆ ئەوه ده چن گه (شیر دل) بۆسه ی بۆ ناییته وه و پیلانی لیگی پرای، هه ندی ده لێن، ئیسماعیلییه کان تۆله ی رابردوویان لیسه ندوه که ئەوان خۆراگرینو، له هه لیکدا به دزییه وه کوشتویانه، هه یه ده لی: سولتان ئەم پیلانه ی بۆ داناو نه غامیدا.

پای دوا یی لاوازترین رایه، چونکه (سه لاحه ددین) قهت په نای نه بردۆته بهر پیلانگی پری و په شه کوژی (الاغتيال - تیرۆر) و شاسواری ئەو شاهیدی بی تاوانی ئەو ده دات و قهت رابردوش دهستی بۆ ئەم جوړه کارانه نه بردوه، ئەنجا ئەو ده یزانی (کونراد) نه یاری سه رسه ختی (شیر دل) ه، چۆن ئەو هه لدهستی دلێ دوژمنی خۆی خۆش ده کات که یه کهم دوژمنی (سه لاحه ددین) ه! وه کو براده رانی (سه لاحه ددین) خۆشیان له گه ل (سه لاحه ددین) دا بوونو، دوا ی ئەو ژیاننامه ی ئەویان نووسیوه ته وه کوشتنی (کونراد) ی به هۆکاریکی تری دل ه راوکییه کی نوێ ژماردوه، راسته ئاماژه ی تاوانبارکردن بۆ (شیر دل) ده کیشری، به راستی هه ردوو بکوژه کانی دانیان به مه داناوه له کاتی وه لامدانه وه یاندا، قسه ئەوه یه ئەوانه ده له سه ده کهن تا گومان له سه ر بابای پلانگی پری راسته قینه لابیهن: شوینی ورد بوونه وه یه نه گه رچی راسته که ی ئەوه یه ئەم دوانه ئیسماعیلی (باطنی) توند په وینه، به لام دوژمنایه تی توندی ئیسماعیلییه کان و (سه لاحه ددین) سولتانی مه نغ ده کات که ئەوانه بکاته

نامرازی کوشتن و ناپاکی کردن، چون نهو له نهوان دلنیا بووه، نه م کۆمه‌لانه ده‌یان پلانیان بۆ کوشتنی نهو به‌دزیسه‌وه دارپشت، به‌لام هه‌موویان فه‌شه‌لیان هیتا^(۱).

نهو جه‌نگ و شه‌پانه‌ی دوا‌ی تیرۆرکردنه که له‌نیوان مسو‌لمانان و (رێچارد) قه‌وما ده‌روازه‌ی هیوا‌ی به‌ پودانه‌کردنه‌وه، به‌لکو زیاتر نا‌ئومێدی کردن، هه‌ر چه‌نده مسو‌لمانان به‌هۆی نه‌م کاره‌ساتانه له‌و پو‌وداوه یه‌ک به‌دوا‌یه‌کاندا تو‌شیا‌ن هات، نهو ئازایه‌تیه‌ی نو‌اندیا‌ن بۆ پاراستنی قودس بووه شو‌ینی غم‌ونه پێهینا‌وه، پا‌له‌وانه‌کان له‌کاتی رۆیشتنی سو‌پای فه‌ره‌نگیدا له (عه‌سقه‌لان) وه بۆ (بیت المقدس) سه‌ریان نایه‌ دیوان و به‌رله‌وه‌ی هه‌ردولا تیک ئالین زۆریان له‌ده‌ستدا‌و، نه‌وێران به‌چه‌ ناو شا‌ره‌وه.

پاشان هه‌وا‌ڵ هات که نهو کاروانه‌ی له‌ (یافا) وه ده‌هات و بژێوی و ئازوقه‌ی پێ‌ویستی هه‌لگرتبو‌و (میر به‌د ره‌ ددین دل‌درم) که یه‌کێ بو‌و له‌ سه‌رکرده‌ی مسو‌لمانان ده‌ستی به‌سه‌ردا به‌سه‌ردا گرتو‌وه.

له‌ دوا‌ی شه‌رێکدا که هه‌رچی پێ‌ویستی بو‌و له‌ده‌ستی دان^(۲).

(۱) ئیسماعیلییه‌کان وه‌کو (المنجد فی الاعلام) دا هاتو‌وه: نه‌وانه‌ن ده‌لێن: {دوا‌ی (ته‌بو جعفره‌ی صادق) (ر) هه‌زره‌تی ئیسماعیل ئیمامه‌و، نه‌وانه له‌م قسه‌یه دا نه‌بێ له‌ مه‌زه‌به ئیسلامیه‌کانی تر جیا‌واز نه‌بون، هه‌تا خه‌لافه‌تی (المستنصر)ی فاتیمی هات، دوا‌ی نه‌وه‌ی کۆپه‌که‌ی (احمد مک‌ستعلی) خه‌لافه‌تی وه‌رگرت کۆمه‌لێ ئیسماعیلی جیا‌بونه‌وه که (حسن) کۆری (صباح) راب‌ه‌رایه‌تی ده‌کردن و، به‌مه‌تیان به‌ (نزار)ی برا‌که‌یه‌وه کرد، دوا‌ی نه‌وه‌ی شو‌رشیا‌ن له‌ نه‌سکه‌نده‌رونه سه‌ری نه‌گرت (حسن) بۆ (قلعه‌ الموت) رۆیش‌ت. کاتێ (حسن بن ع‌مد) سه‌رۆکی (نزار)یه‌کان له (۵۵۸ هـ / ۱۱۶۲ ز) دا هه‌له‌وا‌ه‌شاندنه‌وه‌ی دروشمه‌ نا‌ینیه‌کانی را‌گه‌یان‌د، هه‌م قه‌ده‌غه‌کردنی فه‌ره‌زێکان، نژایه‌کان یا‌ن جه‌شایه‌یه‌کان له‌ یارانی مه‌زه‌به‌ی ئیسماعیلی فاتیمی جیا‌بونه‌وه، که‌چی تا ئیمرۆش نا‌وی (اسماعیلیه) هه‌لده‌گرن. نه‌وانه په‌ی‌وه‌انی نا‌غا خان، به‌لام نه‌وانی تر به‌ (البه‌ره) و (السبعة) ناسرا‌ون}. هه‌ندێ ده‌لێن: (الباطنیه) چون‌که یروا‌یان وایه هه‌موو دیارده‌یه‌ی نا‌و جه‌رگی خۆی هه‌یه وه‌ گوترا‌وه یه‌که‌جار (میمون الق‌داح) که په‌روه‌رده‌که‌ری ئیسماعیل بو‌وه به‌ دروستکردنی ته‌م ر‌ه‌وته هه‌لسا بی‌ت. ته‌م ر‌ه‌وته به‌ فیدا‌کارو خۆبه‌خش له‌ می‌ژو‌ودا ناسرا‌ون. به‌لام زۆری له‌ می‌ژو‌وسان ته‌م تۆمه‌ته له‌سه‌ر (میمون) لاده‌به‌ن. (وه‌رگێڕ)

(۲) به‌پێی (تعلیقات)ی (احمد ایش) له‌سه‌ر (النوادر السلطانیة) دا: سو‌لتان سو‌رده‌بی له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که نا‌بێ (عه‌سقه‌لان) به‌ ده‌ست فه‌ره‌نگه‌وه‌ ب‌ه‌ینی، چون‌که له‌وه ده‌ترسا جاره‌کی تر هه‌ولێ دا‌گیرکردنه‌وه‌ی می‌سر به‌دری‌ت (ل ۴۰۴). له‌ (تعلیق) (ل: ۱۲۹) دا هاتو‌وه له‌سه‌ر وشه‌ی (یل‌درم): میر (به‌ن‌الدین دل‌درم) سه‌رکرده‌کی

بۆیه (پێچارد) سوربوو لەسەر ئەوەی کە سوپاکەى لە (بیت نوبە) دا پابگری و نەپواتە ناو شارەوه، کاتێ دو دلتی بەتەواوی ئاشکرا دەرخت و یستى سوپا بەوه سەرقال بکات لە گەپانەوه کە هەندێ تىپى سوپای پەوانەى میان (میسر) و (شام) کرد بۆ ئەوەی پێیگری، ئەمەش بۆ ئەو ئاسان بوو بێتەوهی بەزویى هیژشى خۆی بۆ (بیت المقدس) دەست پێ بکات (سەلاحەددین) لە ناردنى سوپا بە شوین ئەو بۆسە چیانەدا دوا نەکووت و زۆری لە میرەکانى بۆ لابردنى مەترسییە کە پەوانە کرد. ئەگەر (پێچارد) لە پەلاماردانى کاروانە کى گەورەدا سەرکەوتبێ و (۵۰۰) پالەوانى لەناودا یەخسێر کردبێ، لە شەپە کەیدا سوپایە کى زۆرى بە کوشت چو، جگە لە کەل و پەلى قافلە کە چى بۆ قەرەبوو نەبۆو کە زۆری کى سەرنج پراکیش بوو، بەلام ئازوقە نرخى هەر چەندە ک بێ، جیگای پالەوانان ناگریتەوه لە هیچ شتیدا، چونکە دواى مردن پێى زیندو نابنەوه، بەلام سوپا بە تفاق و جەهوه ئەگەر نەمان، دەتوانرێ بەیترینەوه.

(سەلاحەددین) سەرى لەم هەواڵە سوپما کە باسى لەو زیانانە دەکرد، بەلام نەیتوانى (بیت المقدس) چۆل بکات، چونکە لە بەرامبەر گرتنەوهی قودسدا جارى کى تر لەلایەن فەرەنگەکانەوه هەموو رووداوى ئەوه کە مەترەو، لە بەرامبەر

تورکمانى بووه. وشەى (دلدرم) لە (یلدرم) تورکییەوه هاتو واته (تریشقە). لە (ل: ۳۷۱) دا هاتووه: (لە چەرەکانى ناوەرەستدا دەسلاتی جیهانى نیسلامى لەبەر دەستی غەیرە عەرەبەکاندا بووه، وەکو سلجوقى تورکمانى و ئەتابەکو زنگى تورکى و ئەییوبییه کوردەکان و مەمالیکەکانى دەریایى تورک و بورجییهى چرکس و، هەر ئەوان بوون دژی خاچیهکان و تەتارو مەگۆلەکان جەنگاون). هەتا (فاتیمییه کان حسیابى غەیری عەرەبیان بۆ دەکریت. بەلام بە هۆى جەنگى خێلە کى و بنەمالەبى بەهێز نەمانەوه)! وە بە پێى (المنجد فی الاعلام): {چرکس یان شرکس} گەلى بـوون پـاـبرـدـوـو لە باکورى خۆرئاواى قفقاس و کەنارى خۆرەلاتى دەریایى رەوشەوه دانیشتون و زۆریەیان بۆ تورکیا و سوریا نەردەن چوون. وە (سەلجوقەکان) بەپێى (المنجد فی الاعلام) تورکمان. لێرەدا (تورکمانى) هۆزە کى تورکین کە تەتەر داگیر یان دەکات و هەر لە سەدهى (۱۲) بە تورکمان ناسراون. هەرچى (تورکە) لە سەدهى (۱۱) دا ئە تورکستان و ئەنادۆلدا نیشتەجێ بوون و غەزنەوییه کانیا ن شکاندووه، کە تورک بوون. بەلام ئەییوبییه کان هەزبانین لە (دوین) نێژاندا ژیاون خێلێکى کوردی بوون لە نازەرییاندا. وەکو پابردو و باسەنکرد (میژوێ کورد و کوردستان) شکر الله بابان. (وەرگێت)

دودلئی و دردۆنگی (رپچارډ) بۆ چونه ناو قدوس ناکۆکی کهوته ناو سوپای خۆی و سوپای تری، که لیږه لهوئ کهوتبوونه گه‌لییه‌وه، بینیان که ئهم کاره گالته بازاریه‌وه ئهم کاره به‌دل ناکریت.

به‌لام (رپچارډ) له چاره‌نوسه‌که ترساو به ناو‌میڤییه‌وه دهستی به کشانه‌وه کرد له چوونه ناو‌شاره‌که‌دا. ئهمه‌ش مژده‌ی هیوا بوو بۆ مسوڵمانان، تا (سه‌لاحه‌ددین) به بیستنی ئهم هه‌واله‌ فرمانی به کردنی نویژی سوپاسگوزاری کردو مسوڵمانانیش به دلخۆشی و کامه‌رانییه‌وه نه‌غامیاندا.

لیږه‌دا درێژه به‌و ئاگریه‌سته ناده‌ین که له‌میان‌ه‌ی هه‌ردوولا‌دا سازکراوه بۆ گه‌یشتن به‌ دوا رینگه‌ چاره، نه‌وه‌نده کیفایه‌ته که بلێن (رپچارډ) وازی له‌ داخوازی خۆی هینا که حوکمی قدوس بوو قایل بوو که بریار بدرئ فه‌ره‌نگه‌کان مافی خۆیان‌ه‌ پارێزگاری له‌ شوینه‌ پێرژه‌کان بکه‌و له‌ گه‌ل دابین کردنی ئازادی هه‌ج و سه‌ردان بۆ نه‌وانی که له‌ خۆر ئاواوه‌ دین، و ئهم ئازادییه‌ش به‌ر له‌ هه‌لمه‌تی یه‌که‌جار بریاری له‌سه‌ر درابوو.

ته‌نیا ئهمه‌ بۆ جه‌خت له‌سه‌ر کردنه‌وه‌ی پابردو بوو، (رپچارډ) ئهو مه‌رجه‌ی دانا، که (عه‌سقه‌لان) له‌ژێر ده‌سه‌لاتی (فه‌ره‌نگه‌کان) دا بیټ، به‌لام سوڵتان قایل نه‌بوو، ئهم مه‌سه‌له‌یه‌ ناسته‌نگه‌کی درکاوی بوو له‌ ئاگریه‌سته‌که‌دا، ئه‌وکاته له‌به‌ر جه‌نگی خاچ په‌رستاندا بوو، نه‌جا سوڵتان پوی له‌ (یافا) کردو جه‌نگیکی گه‌رمی تیدا قه‌وماو به‌پێی نه‌خشه‌یه‌کی کێشراو دوا‌ی گه‌یشتنی کۆمه‌کی به‌ دوژمنان ده‌نگی ناره‌زایی جه‌نگ له‌وانه‌ی بیزاربوون، که له‌به‌رده‌م (سه‌لاحه‌ددین) دا به‌رز بۆوه مسوڵمانان کشانه‌وه، به‌لام ئهو رقی خۆی خواره‌وه‌و خۆی راگرت.

نه‌جا (رپچارډ) نه‌خۆش که‌وت له‌ (یافا) داو، سوڵتان ویستی مامه‌له‌کی جوانی له‌گه‌ل‌دا بکات، ئه‌وه‌ بوو غاینده‌ی خۆی نارد که له‌ ته‌ندروستییه‌که‌ی په‌رسی و ده‌رمان و میوه‌ به‌فری بۆ بیات.

ئەم ئاوردانە مەرووبی یە زەمینە ی بۆ پێگای پێککەوتنەووە کە خۆشکردو ئاشتی کۆتایی بەسترا کە ئەوەی دیاری کرد دەبێ خاچییەکان دەسەلاتییان بەسەر ناوچە ی کەنارە کەدا هەبێ لە (صور)ووە بۆ (یافا)، بەلام (عەسقلان) بۆ مسولمانان دەگەرێتەووە، دیسانەووە شوینە پێرۆزەکانیش بە دەست ئەوانەووە دەبیست، لەگەڵ زامنکردنی ئازادی سەردان کردن و حج بۆ مەسیحییەکان و داوای باجو سەرانەیان لێناکری ئەم مەرجانە توانای بە (سەلاحەددین) بەخشی کە دەست بە (بیت المقدس)ووە بگری و دەست بەسەر (عەسقلان)دا بگری کە ناوچە یەکی جوگرافی هەستیارە، بەلام پەوشە کە لەمە زیاتر هەلی بۆ نەرەخساند، وەك بلیی ویستی لەم ئاگر بەستە بریار لەسەردراوەدا ئاگری تورەیی نەیاران و بەرھەڵستکارانی سوپاکە ی بکوژێنیتەووە.

ھەروا بواری بۆ بسازی بۆ قەرەبووکردنەووەی ئەو نەفەر و تفاقە ی لە دەستی چوو و رویشتوووە. ئەوە ی راستی بێ ھەردوو لێ بەم ئاشتییە زۆر کامەران و دلشاد بوون، وەك بلیی قسە ی ئەم شاعیرە بڵێنەووە:

ماحرب الا ما علمتم و ذقتمو
وما هو عنهما بالحديث المرجم

کوژانەوێ چرایەكە

ئێستاكە كاتى ئەو هاتوو لەمەر دوا كوژانەوێ چرا لە ژيانى ئەم پالەوانە جوامیژە بدویم، نازانم بۆ چی ئەوەندە هەست بە ئازارى جەرگێ دەكەم وەك بلیتی بەراستى من بە چاوى خۆم ئەو دەبینم كە چراكە لە دواھەناسەدايە، چونكە خۆم لەگەڵ ژيانى (سەلاحەددین) دا پۆشتووم و وا دەزانم كە زیندوو لەبەردەم مندا خۆى نواندوو، ئەو هەلۆیستانەى دەبینم كە لەسەر كاغەز دەینوسم وەك بلیتی بە چاوى سەرم لە مەیدانى ژياندا بەرچاوم دەكەوێ، من گشت ناچارکردنێ لە ناچارکردنى ئەو بەچاوى ئەندێشەم ئاسەوارى، یان لەسەر دەم و چاوى ئەودا دەبینم، كاتى بەم باسە گەیشتم بە خەيالێم داھات كە من لە نزیکەو كۆتایی ئەم پالەوانە دەبینم و هەست بەم پشكۆیە بە ئازارە دەكەم لە دڵدا كە دادەگیرسێ وەكو داخ و ئۆفێك بۆ ئەو تەمەنە پر لە دێك و دالەى لە بەرامبەر گەردەلوول و ڕەشەباكان بەسەرى برد بۆ بەرگریکردن لە ئیسلام.

زۆرم هەولدا كە هەستى خۆم هیۆر بكەمەو، بەلام بێ سودبو، كاتى ئەو دیمەنەم خوێندەو كە قازى (بهاء الدین شەداد) نووسى بووى لەمەر حالەتى خەلكدا لەكاتى هاتنى هەوالی شین و زارى ئەم پالەوانە مەزنەدا، تا ئەوپەرى هەستم شلەژاو، هەستم دەكرد كە بەراستى من یەكێكم لەو كەسانەى قازى (ابن شەداد) لە بارەیانەو دەئێ: ^(۱)

(ئەمە پۆژێك بوو لەو كاتەو ئیسلام و موسولمانان خولەفای راشیدیان لەدەستدا كارەساتى ئاویان توش نەهاتووەو، قەلا و ولات و دنیا هەمووی گرتەو، كەبەس

خوا بۆ خۆی ده‌زانی، به‌خودا له‌هه‌ندی کهم ده‌بیست که‌خوزگه‌ی شه‌وه‌یان ده‌خواست شه‌وان فیدای شه‌وبان، من به‌خۆم خه‌لکی ده‌مزانی شه‌گه‌ر خۆبه‌خشین کرابایه‌خۆیان به‌شه‌و ده‌به‌خشی.^(۱)

(ابن شداد) به‌کورتی به‌سه‌ردا تیده‌په‌رپ، چونکه‌په‌وانبێژی و پازاندنه‌وه‌نازانی، به‌لکو چی بینیه‌شه‌وه‌باس ده‌کات بێ زیده‌په‌وی کردن، هه‌رکەس له‌ئاگریه‌ستی (سه‌لاحه‌ددین) تێبگات له‌ (الرملة) ده‌زانی، که‌نازاری ده‌رونی شه‌و یارمه‌تیده‌ری نه‌خۆشیه‌که‌ی بووه‌بۆ سه‌ر ژیا‌نی، چونکه‌شه‌م ناشتی یه‌له‌دیده‌ی شه‌ودا هه‌ناسه‌دانی بووه‌بۆ مسوڵمانان له‌م به‌لایه‌به‌رده‌وامه‌دا، بۆیه‌ (سه‌لاحه‌ددین) په‌سه‌ندی کرد.

به‌لام له‌لایه‌کی تریشه‌وه‌خه‌م په‌ژاره‌یه‌ک بوو بۆ شه‌م پاله‌وانه‌، چونکه‌ته‌نیا بر‌وای به‌ده‌رکردنی یه‌که‌جاری دوژمنانی هه‌بوو له‌ولاتی مسوڵماناندا که‌به‌ناهه‌ق هاتوون داگیریان کردوه‌، ته‌نیا بۆ شه‌م مه‌به‌سته‌ش شمشیری هه‌لگرتبو، کاتی مه‌سه‌له‌ی ناشتی هات به‌مه‌رجه‌کانییه‌وه‌له‌گه‌ل شه‌م مه‌به‌سته‌دا تێکی نه‌ده‌کرده‌وه‌، په‌رسیار له‌و نا‌زارو ژانه‌ده‌رونییه‌ی لێ نه‌ده‌کرا که‌شه‌م پاله‌وانه‌له‌ناخیدا کپی کردبو، شه‌نجا خۆشی نه‌یده‌ویست شه‌م خه‌مه‌بۆ خه‌لکی ده‌وروپه‌ری هه‌لپێژیت، تا

(۱) ماوه‌ی حوکمی له‌میسردا (۲۴) ساڵ بوو له‌وانه‌ (۱۹) ساڵ له‌شام بوو، (۱۷) کورپو کچی به‌جێهێشتو، ده‌وله‌تی شه‌بیوی د‌وای شه‌و له‌ (۵۶۹ ک - ۶۵۲ ک) ده‌وامی کرد، شه‌نجا ده‌سه‌لات که‌وته‌ ده‌ستی مه‌مالیه‌که‌که‌نه‌وه‌، به‌سه‌رکردایه‌تی (مظفر ق‌وت‌وز) له‌ (۶۵۷ ک) دا.

لێ‌ده‌ده‌مه‌وی و سه‌یت و پاسپاره‌دی (صلاح الدین) بن‌وسم که‌بۆ کورپه‌که‌ی (الظاهر)ی ده‌کات و له‌شوینی خۆیدا دایده‌نی: {وه‌سه‌یت پێ ده‌که‌م به‌ته‌ق‌وای خ‌وای گه‌وره‌، که‌سه‌ر چاوه‌ی هه‌موو چا‌که‌یه‌که‌، فه‌رمانت پێ ده‌که‌م په‌وه‌ی خوا فه‌رمانی پێ‌کردوه‌، شه‌مه‌ه‌وی ی‌زگاری ت‌زیه‌، نا‌گادارت ده‌که‌مه‌وه‌له‌خ‌وین پ‌ێ‌ی، نه‌که‌ی ده‌ست به‌جیه‌نا‌ری بیه‌که‌ی به‌پیشه‌، خ‌و: ناخه‌وی، وه‌سه‌یه‌ت پ‌ێ ده‌که‌م د‌ل‌ی خه‌لکت ر‌ا‌ب‌گه‌ره‌، له‌بارود‌وخ‌یا‌ن بن‌وا‌ره‌، تۆ نه‌م‌ینداری منی و نه‌م‌ینداری خ‌وای له‌زه‌ویدا، وه‌سه‌یه‌ت ب‌ێ د‌ل‌ی م‌ی‌رو قه‌را‌زو گه‌وره‌ پ‌یا‌وانی ده‌وله‌ت ر‌ا‌ب‌گه‌ره‌، من ته‌نیا به‌مش‌ور خ‌ۆری خه‌لکی به‌مه‌گه‌یش‌ت‌وم کینه‌له‌ک‌س دامه‌گه‌ره‌، مه‌ردن که‌س نا‌ه‌یت‌مه‌وه‌، خ‌وت له‌وه‌پ‌یا‌ریزه‌له‌ن‌ی‌وان ت‌وو خه‌ل‌ک‌دا، چون‌که‌خوا به‌پ‌ازی‌کرد‌نی شه‌وان نه‌ب‌ی ل‌یت خ‌ۆش نا‌یت، شه‌وه‌ی له‌ن‌ی‌وان ت‌وو خ‌و‌ادا ه‌یه‌به‌گه‌رانه‌وه‌ت بۆ لای شه‌و ل‌یت ده‌ب‌وری شه‌و به‌خ‌ش‌نده‌یه‌}.

(النواد السلطانية / تحقیق احمد ایش / ل: ۴۰۸ / ل: ۱۲ / ۲۰۰۵ / دمشق). (وه‌رگ‌ێت)

ئەوانیش بەم خەفەتەوێ گەرتار نەکات، ئەو دەچووێ پێو خوارەنى دەبەخشیو، دیاری زۆری دەناردو، گوێی لە قسەى ئایینی و شیعری هەست بزوێن دەگرت، وەك بلیتی دڵو دەرونی ئارامەوێ کەیف خۆشە.

بەلام قەت ئەمە خەفەتو پەژارەى ناو سینەى ئەم پالەوانە دڵ پێ لە داخواییە داگیرسارە نا کوژنیتەوێ، قسەى قازى (ابن شداد) ئەمەى لێ دەفامریتەوێ، کە هاوڕێى سولتان بووێو جیگای پازو نەیتى ئەو بوو: (وەللاهی ئەم ئاگیرەستە هەلبۆاردەى ئەو نەبوو، ئەو لەمەپ ناستیدا لە قسەکانیدا لەگەڵ مندا دواو ووتى: من نازانم چ شتێ لەمنەوێ هەبێ کە ئەم دوژمنەى پێ بەهێز بکات و هیشتا ئەم ولاتیان بۆ ماوەتەوێ، جاریکی تریش بۆ گێڕانەوێ پاشاوەى تری ولاتیان دەردەچنەوێ)^(۱)

لێرەدا ئەوێ دەردەکەوێ کە ئەو لەم ئاگیرەستە ترسی هەبێ، ئەوێ خەلکەکە جاریکی تر دەست بە خراپەکارى بکەنەوێ، بۆیە ئەو چاودێرى دەکردو، باسى دەکرد.

دواى ئەوێ پەیمانەکە گرتەدا گیانی جوامێرى و پیاوێتى دەسەلاتى گرت بەسەریدا، ئەوێ بوو خەلکەکی زۆر لە (فەلە - مەسیحی) یەکان بۆ سەردانى (بەیتول مەقدس) هاتن و (پێچارد) لەوێ ترسا کە (سەلاحەددین) و ابزانێ ئەم زۆرییە بێسنورەى خەلک ئاماژە بۆ ئاینەدەیکى گومانای دەکات. بۆیە نامەیکى بۆ (سەلاحەددین) پەوانە کرد، کە ئەو پێگای پێدەدات کە ئەو سەردانکەرانی مەنع بکات، مەگەر لەلایەن ئەوێو نوسراوێکی تایبەتى هەنێ گرتبێ، بەلام ئەم پالەوانە بەوفاى وەلامى دایەوێو ووتى: ئەم حەججەج و گەشتیارانە دواى ماندو بوونەکی زۆر گەشتوونە ئەم شوێنە پێرۆزە قەدەغەکردنیان بەرپەوا نازانم، بەلکێ ئەو هەلسا زیاد لەوێ خوارەنى بۆ ناردن و چاکەى لەگەڵدا کردن.

(۱) (النوادر السلطانية / ل: ۲۳۷). (نوسەر)

پاشان هه‌والی پینگه‌یی که (ریچارد) بو (ئینگلترا) سه‌فه‌ری کردووه، بۆیه ئهم ته‌قه‌لایه ناشتییه‌ی ده‌ییینی ئۆقره‌ی پیندا، ئه‌وه‌بوو روی له‌ (دیمه‌شق) کردو به‌ گوندو شاره‌ مسولمانه‌کاندا گوزه‌ری کرد، وه‌کو رزگاربخوازه‌کی سه‌رکه‌وتوو پیشه‌وازی لیده‌کراو، قه‌لاکانی (الساحلیه‌) ی به‌سه‌رکرده‌وه‌و، کاری بو به‌ریه‌ستانه‌ ده‌کرد که توشی خراب بوونو، گوئی بو رای خه‌لکی ئه‌وئ ده‌گرتو، به‌ کامه‌رانی گوئی بو داواکارییه‌کان ده‌گرتن که گه‌یشه‌ (دیمه‌شق) زۆر به‌ گه‌رمی پیشوازی لینکراو، چووه‌ ناو خه‌لکه‌وه‌و هۆگری پیندان گوئی له‌ خواسته‌کان گرت.

خۆشحالی ئه‌و به‌ بینینی ئه‌و پیشوازییه‌ ئه‌وه‌ی ده‌خواست که به‌ ده‌وامی له‌ (دیمه‌شق) دا بپنیتته‌وه‌، دواي ئه‌وه‌ی سور بوو له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که بو (میسس) سه‌فه‌ر بکات..... ئه‌گه‌رچی (سه‌لاحه‌ددین) خه‌م و په‌ژاره‌ی تاییه‌تی خۆی نه‌بووه، کاتئ له‌ گه‌ل ده‌رچونیدا بو پیشوازی کردن له‌ حاجیانی گه‌راوه‌ له‌ (مه‌که‌که‌) وه‌ توشی نه‌خۆشیه‌کی کتوپر بوو، کاتئ بوخۆی چوو پیشوازی له‌ هاتووه‌کان کردو، رایگه‌یاند که ئه‌و به‌په‌ره‌ۆشه‌وه‌یه‌ گه‌ر نه‌یتوانیوه‌ سه‌ردانی مالی خودا بکات، نازانی که به‌ تیگۆشانو خه‌باته‌کی هه‌ره‌ گه‌وره‌ هه‌لساوه‌و، چونکه‌ هه‌ر وه‌ختی وه‌رزی هه‌ج کردن هاتبئ ئه‌و له‌ رووداوینکدا به‌شداری کردووه، یان سه‌رکه‌وتنیکی به‌ده‌ست هیئاوه‌.

ئه‌و پالنه‌وانه‌ ده‌گریاو فرمیسه‌کی ده‌هاتن له‌ یادی چووبو که هه‌موو کارو کرده‌وه‌یی به‌ نیازو مه‌به‌سته‌و، ئه‌و خه‌باته‌ گه‌وره‌یه‌ی ئه‌و گپراویه‌تی له‌سه‌روی هه‌موو خه‌باته‌که‌وه‌یه‌؟ به‌لام بلیسه‌ی بپروا وای لی‌کردووه، که له‌ دروشمه ئیسلامیه‌کان بپرسیو بلی: ئه‌و نوێزو زه‌کات و پۆژوی به‌جئ هیئاوه‌، ته‌نها هه‌جی ماوه‌ نه‌یکردووه‌! ئه‌و به‌ هرز له‌ گه‌وره‌ پیاوانی وه‌کو قازی (فاضل) و قازی (ابن شداد) ی بیستووه، که ئهم کاره‌یه‌ ئاسانه‌، به‌لام لۆژیکی هزری به‌ته‌نیا بپروا به‌ ویردان ناهینیت.

دریژه‌ به‌و ئازارانه‌ ناده‌م که پالنه‌وان له‌به‌ر نه‌خۆشیه‌که‌دا کیشای و (۱۲) شه‌وی پپچوو، شه‌و به‌ شه‌و باری ته‌ندروستی خراپتر ده‌بو، له‌ شه‌وی دوایدا زانی مردنی

نزیکه، بۆیه بانگی گه‌وره پیاوه‌کی کرد که (قورئان) بذات به گویچه‌یداو، هه‌تا گه‌یشته ئایه‌تی که خودا ده‌فه‌رموی: ﴿...وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ﴾ (هود- ۸۸). واته: (سه‌رکه‌وتنی من ته‌نیا به خودایه‌و پشتم به‌و به‌ستوه‌و، بۆ لای ئه‌و ده‌گه‌ڕیمه‌وه).

ده‌م‌و‌چاوی گه‌ش بۆوه زه‌رده‌خه‌نه‌ی هاتی‌و، له شه‌وی (۴) شه‌مه‌ی (۲۸/ سه‌فه‌ر/ ۵۸۹ ک) دا له ته‌مه‌نی (۵۷) سالی‌دا گیانی به به‌دییه‌نه‌ری خۆی سپارد، هه‌ر که هه‌والی مردنی بیسترا، خه‌لکی (دی‌ه‌شق) هه‌مووی به گه‌وره‌یی هه‌ژاند که به‌پراستی زه‌وی هه‌ژینه‌کی گه‌رده‌لوولی بوو خه‌لکی هه‌مووی له‌مال کرده ده‌روه‌و به هاوارو گریان ده‌هاتن، شا (ظافری) کۆری به‌خیره‌هاتنی خه‌لکی ده‌کرد که بۆ پرسه‌و سه‌ره خۆشی هاتبوون، به‌لام زمانی نه‌ده‌گه‌را، به‌لکو فرمی‌سکه‌کانی ئه‌وه‌یان ده‌گوت!

پرسه‌که‌ی له (دی‌ه‌شق) وه بۆ خۆره‌ه‌لات و خۆرئاوا پۆیشت، هه‌رچی خه‌لکی گه‌لی خۆی بوو خه‌ستنییه‌ گریان‌ه‌وه، به‌لام دوژمنانی خۆرئاوای نه‌یانتوانی که سه‌رو‌کانه له‌که‌داری بکه‌ن که له پیاوه‌تی و جوامی‌ری و شاسواری ئه‌و که‌م بکاته‌وه، به‌لکو هه‌بوو شاهیدی و گه‌واهی به‌پراستی ده‌داو، بۆ ئاستی به‌رزی ده‌کرده‌وه، که که‌س له‌وانه‌ی هه‌لساون به هیرش‌بردن پێی نه‌گه‌یشته‌وه، به‌لکو له شوینی‌کی دور له‌و بوون.

که‌سییتی یه‌کی ده‌گمه‌ن (ناویره)

سروش‌تی سوار چاکیتی پوخسارو سیمای تاییه‌مه‌ندی (سه‌لاحه‌ددین)ی دا‌گرتبوو که مه‌به‌ستم پی له سوارچاکیتی ئیسلامیه که هه‌موو واتاکانی له ریزو جوامیری و پیاو‌تی و نازیه‌تی و دلیری و به‌زه‌یی کۆ‌کرد‌بۆوه که ته‌نیا له‌ناو ئه‌و گه‌وره پیاوو که له مه‌ردانه‌دا خۆیان ده‌نۆینن که ده‌گمه‌ن و له‌کاتی خویندنه‌وه‌ی په‌راوه‌کانی میژوی ئیسلامدا به‌سیمایان ده‌یانناسین و به‌م سیفه‌تانه بۆن و به‌رامه‌ی خوش ده‌دن، ئه‌وانه‌ی میژوی ئه‌م پالّه‌وانه‌یان نووسیه‌ته‌وه ئه‌م سیفه‌ت و په‌وشته ئاویره‌نه‌یان نووسیه‌ته‌وه که بی‌ده‌نگ بوونیان لی‌ناکری، هه‌ر ته‌مه‌ش ناویانگی هه‌شتۆته‌وه و ئه‌وی بلا‌و‌کردۆته‌وه^(۱).

(۱) باشت‌ترین وه‌سف ئه‌وه‌یانه که میژو نوسی گه‌وره‌ی کورد (ئه‌مین زه‌کی به‌گ) کردویه‌تی له (مشاهیر الکورد)او له په‌راویزه‌کاندا ئاوه‌ناوه به‌شیکمان لی گواستۆته‌وه. وه مامۆستا (صالح قه‌فتان) له (میژوی گه‌لی کورد)دا له‌مه‌ر که‌سایه‌تی ئه‌م سه‌ردانه جیهانیه ده‌لی: مه‌دحو ئه‌نای صلاح الدین ته‌واو نابێ به‌کورتی یه‌کیکه له پیاوه هه‌ره گه‌وره‌کانی میژو.

له‌کاتی شه‌ردا له‌گه‌ڵ دۆژمندا بی نامان بووه، به‌لام له‌کاتی ناشتیدا بۆ په‌عیه‌ت دلسۆزو، بۆ داماوو لیقه‌مو‌ماو به‌ مه‌رجه‌مه‌ت بوو، وه له‌ سیاسه‌تدا دورین و کار ناشنا بووه. ناحه‌زی زۆر دارو پیاو خراپ‌سوه، خزمه‌تگوزاری به‌ دژوگیانی ئیسلامیه‌ت بووه، به‌لکو له‌ته‌ک دۆژمنیشا له‌ چاکه‌کردن دوانه‌که‌وتروه، کاتی که قه‌راڵه‌کانی ئینگلیزو فه‌ره‌نسه به‌ دۆژمنایه‌تی هات‌بوونه سه‌ری که بیستی نه‌خۆشن دوخته‌رو ده‌رمانی بۆ ناردوون، له‌لایه‌کی تروه پشتیوانی زانسته‌و زانسته‌و زانی‌و زانا بووه، له‌ نیش‌و‌کاری ده‌وله‌تیدا بی‌مشاوره‌هه‌ کردن فه‌رمانی نه‌کردوه، نه‌نجومه‌نی زانسته‌و شو‌پای ناو خۆیی و ئیداره‌و کۆ‌گای پاو ته‌دبیرو په‌ژمو جه‌نگی جیا جیا‌بوونه. هه‌چ ده‌عیه‌ نه‌بووه، له‌گه‌ڵ فه‌قیرو هه‌زار بی‌په‌رو‌او زۆر به‌ سه‌ریه‌ستی نه‌دا. چه‌زی له‌ دارا نه‌ده‌کرد که کۆچی دنیای کرد پاره‌و پول و زه‌وی و زاری به‌جی نه‌هه‌شت { (وه‌رگێتی

ئەگەر لە کۆنەکان کەسێ هەبێ باسی لەم سیمای پەوشتە جۆراوجۆرانە کردبێ لەناو رووداوەکانی ئەم پالەوانەدا، قازی فەقیه (بهاء الدین بن شداد) لە (النوادر السلطانية) دا ئەمەى کردووە بە دەسپێکی کتیبیکەى و فریای ئەو خۆینەرە دەکەوێ کە دەیهوێ لە چەند باسیکی پەیهۆست بەیه کترەو بە مەر ئەم پالەوانەدا بە مەبەست بگات، ئەم نووسەرە نەهاتوو بە شیکرنەوێ درێژ زۆری بکات، وەکو کەسانی تر کە ئەم جۆرە نووسینە بە کاردێنن، سروشتی نووسینی سەرەدەمی ئەو بەرەو ئاراستەى گێڕانەوێهە کدا چوو کە بە دواى یە کتردا بێت.

بە مەش خۆینەر چەند زانیاریەکی تیمارکەر بە دەست بێت کە ناوەڕۆکەکی ناوازه باس بکات و پێویستی بە فەلسەفەیی نەبێ کە هەندێ ئەم لە ئاسۆکانی روانیندا بە جێ بێت.

بۆیە ئەوێ قازی (ابن شداد) نووسیویەتی دەیکەمە سەرچاوەی ئەم بەند (الفصل) ه، ئەم پیاوێ فەقیهێ فەرمودەزان و قورئان خۆینەر، زیاتر مەبەستی ئەو نەبوو مێژوونوس بێ، بە لکو زیاتر خەمى ئەو بوو کە باس لە توانای نمونەیی یەکی لەو پێشپەرەوانە بکات کە پێشپەرەوی چاک و چاکسازین، نووسەر کاتێ ئەم نووسراوەی نووسیوێ کە (سەلاحەددین) مائناوایی لە دنیا کردووە، قازیش لەم پایه ئایینی یە گۆشەگیری کردووە، پشودان و هیوری هەلبژاردووە.

کەواتە ئەو هیچ مەبەستەکی نیە تەنیا خستەروى راستییەکان نەبێ، کە خۆی بەسەر یەوێ وەستاو، خۆشی نزیکترین هاوڕێی ئەو بوو، یە کەجار لە بالۆیزیەکی سیاسى نێوان سولتان و یەکی لە شاکانی (موصل) دا پەیهۆندی بە ئەوێ کردووە، (بهاء الدین) لە دیمانهى سەرەتادا لە گەڵ (سەلاحەددین) دا بە توندی دەجولایەو، ئەمەش بۆ چاودێری کاری ئەو کەسێ لە مەر ئەودا قسەى دەکرد، (سەلاحەددین) زۆر کەوتە بەردلی، چونکە دڵسۆزی و راستگویی و پاسپاردەیی لەودا بەدی دەکرد، دیسان ئەم بالۆیزە سەردانەکش هەستى بە پەفتاری سولتان کرد کە بەدلی بێت و

سهرنجی پابکیشیتو، دواي گهيانندی نامه که بریاریدا سهربازیکي بهنمه کی نهو بیت، له بهرنه وهی دهیبینی که سوره له سر گترانه وهی شکوو سهربلندی بو ئیسلام. که وای لیکردبوو بیته جیگای سر بلندی و متمانه به خویی، پاشان هم دوستایه تی به سهری کیشا بوئه وهی، که (ابن شداد) قازی دووه و زانای بهریری سولتان بیو، باشرین جیگایانی لای نهو هه بی که هم دوانهش قازی (فاضل) و قازی (ابن شداد) ن^(۱).

قازی فهقیهو فرموده زان بهم قسه یه دهستی بهم کتیه کردوه که بهو ناوو نیشانه ناوی ناوه: (بهرده وامی نهو له سر رپسا دینییه کانو، تیبینی نهو بو کاره شهرعی یه کان)، نه مهش بابیه تیکه پیوسته بنکه ی بایه خی قازی فهقیهو فرموده زان بیو باسی کردوه که سهر کرده که دیده نی له گهل هه موو نهو فرموده فهقیه یانه دا ده کرد که له دانیشتنه کهیدا باسیان ده کراو به پای خوی به شداری تیدا ده کردو (قسه ی جوانی ده کرد، نه گهر به دهسته واژه ی فهقیه کانیش نه بوبی، به مهش ساغی بروای خوی به دهست ده هینا له دهست لیلی و وچواندن)،^(۲) مانای وایه که سولتان و روحی گشتی شهرعیه تی ده گه یی، بیئه وهی گوئ بهو زاراهه فیهیانه بدات که نووسهران بریاریان له سر داوه!

ئی زیاتر له وه چیمان له سولتانی سیاسی ده وی، که له کیشه ی جیاجیادا به گیانی شهریه ته وه دیده نی بکات^(۳) گه وره ترین زانای له باره ی عه قیده بو کژیوونه وه ههرچی لهم ده رازه وه گوتراوه کوی ده کرده وه، له بهر سوربوونی زوری

(۱) النوادر السلطانية / ج: ۵ / نووسر .

(۲) لیتره دا نووسر قازی هه کاری له یاد ده کات، که پایه ی لای سلاحه دین له و دوانه که متر نه بووه. (وهر گیتی)
(۳) به لام ماموستا (صالح قهقتان) له میژوی گه لی کورد / ج ۳ / ۲۰۰۵ / ل: ۱۷۶ دا ده نوی: {صلاح الدین} له خزمه تی باوکیا گه وره بووه. ته مه نی هه رزه کاری له به عله به ک و له شام به خویندن و سواریه گه ری رابواردوه باوکی ماموستای تابه تی له زانیانی وهخت بو راگرتوه، قورشان، صرف، نه حوو، عیلمی حدیث، میژوو ویزه و نیشای خویندوه و، زانیانی فه قیتیشی خویندوه { (وهر گیتی)

لەسەر منداڵەکانى خۆى، ھەر بە بچوکی پادەھیناوی فیڤى دەکردن تا لە ھزریاندا بچەسپیت.

ئەوان لەبەر دەستی ئەودا دەرخیان دەکرد، ئەگەر پێرەوی سوننى ئەومان زانى لە (میسر)دا ئەمە شوینەواری دەرڤە فێر بوونی فێقەه.

ئەو پوختەتى نەکردوو بە پێشە، لەگەڵ گرانی ئەرکی سەرشانیدا سوربوو لەسەر نوێژى بە کۆمەڵ کە نەخۆشى لەسەرگران بوو داواى ئیمامەکی تاییبەتى کرد، تا ببێ بە پێش نوێژو، شوو نوێژەکانى دەکردن. لە نەخۆشى داوایشیدا ھەر بەپاوە (نوێژى) دەکرد! بەلام بۆ (زەکات) ئەوەندەى مال بەجێنەهێشت زەکاتى لى بکەویو، زەکاتى سوننەتیش ھەموو مالەکەى گرتەو، کاتى مرد لە گەنجینەى دا زێڤو ئالتونو زیو (۴۷) دیرھەمو گرامى زێڤ ھەبوو.

نە مال نە خانوو نە زەوى و زار نە باخچەو باغ نە کێلگەیی ئەودايدا بەجێنەما، کەم ھەبوو لە میرەکانى لەویان پتر ھەبیت! بەلام پۆژانى (پەمەزان) ناچار بوو لەبەر (دەرمان) خواردن بیشکینى، قازى (الفاضل) ئەو ئەرکەى گرتە ئەستۆ کە ئەو پۆژانە لە دەفتەرى تاییبەتى خویدا یادداشت بکات، کە ھەركاتى چاک بۆوہ بیانگریتەو^(۱)، ھەتا دکتۆرەکەى لە ھەندى پۆژانى نەخۆشیەکیدا سەرزنەشتى دەکرد کە بە پۆژووہو، ئەو وەلامى نەدەدایەوہو بە گوێى نەدەکرد.

زۆر خولیاو بە تاسەوہ بوو بۆ (حەج)کردن، بەلام بارودۆخى جەنگ ئەو یارمەتى ئەوہى نەدا کە دەیویست.....خانەنشینانى جەنگ ھەرچەندە حەج بکەن وەکو ئەوانە نین لە پێگای خوادا بەگیان و مال خەبات دەکەن! لە نووسینى ئەم بابەخدا ئەم دروشمانە پەیوەندى نێوان ئەم پالەوانە لەگەڵ پەرورەدگاریدا

(۱) لەمەى قازى (الفاضل)دا ئەم فەرموودەم دیتە یاد کە پێغەمبەر ﷺ دەفرموی: {إذا اراد الله بالامير خيراً جعل له وزير صدق: ان نسي ذكره، وان ذكر اعانه} رواه ابو داود/ حسن/ الجامع الصغير للسيوطي. واتە: ئەگەر خوا چاکەى بۆ مەى بۆى وەزیرەکی راستگۆی دەداتى ھەر کاتى لەیادچوو بیری بڤاتەرە، کە یادی کەوتەوہ یارمەتى بدات. (وەرگێڤ)

دەردەکەوئ، دەردەکەوئ ئارام گرتنى ئەو لەسەر گرتەکان ئاسایی یە بۆ پرۆای ئەو، چونکە دەزانئ خودا ویستی خۆی هەیهو، دواى ناخۆشیەکان خۆشی دەهینئ.

ئەگەر نووسەرانی ئیمپڕۆ هەر مەژۆه و کلیلی کەسایەتیی خۆی پێ بدەن، من و دەبینم کە پرۆا کلیلی کەسایەتیی (سەلاحەددین) بوو، ئەوئ بە دەقەوڵە قازى وەری دەگرم لەشی کردنەوێدا ئەم ئاراستەییە دوپات دەکاتەو، کاتئ (ابن شەداد) وتووێتئ^(١):

ئەو - پەحمەتئ خۆای لیبئ - ملکەچ بوو لەدەلداو، دڵ نەرم بوو، زۆر چاوبە فرمیسک بوو کە گوئی لە قورئان بوو دڵئ دەترسار خەشوعئ پەیدا دەکرد، زۆربەئ کات دەگریاو، زۆر تەمەرزۆئ گوئگرتن بوو لە فەرموودەو، هەر کە دەیبیست گەورە پیاوئ گێرپانەوئ زۆرئ لایەو زۆرئ شتئ بیستوو، ئەگەر لەو کەسانە بایە کە دەهاتنە لای ئەو دەچوو لای و گوئی بۆ دەگرت و ئەوانەش کە لەگەڵیدا نامادەبوون لە منداڵەکانئ و مەمالیکە تاییەتەکان گوئیان لیدەبوو، فەرمانئ بە خەلکئ دەکرد، کە وەك پێزئ بۆ فەرموودەکە دا بنیشن، ئەگەر گەورە پیاوئ لەو کەسانە بایە، کە لە دەرگای مائئ سولتانی نەدەداو، لە کۆپرو دانیشتوانئ ئەواندا نامادە نەدەبوو، بۆ خۆئ دەچوو لای و گوئی بۆ دەگرت.

لە گەورەترین دیاردەئ ئیمانی ئەو ئەوئ، کە (ابن شەداد) بەدریژئ باسئ دەکات و من ناچار دەم کە کورتئ بکەمەو، کاتئ دەلئ: (کاتئ سولتان لە بەیتولەقدس بوو هەوائئ بۆ هات کە فەرەنگەکان هەموو قەسەیان بوو بەدەک، کە پەلامارئ قودس بدەن، کە سوپایەکی بئسەر وین و تفاقەکی بئشوماریان لەگەڵدا، ئەو هەلسا میرەکانئ کۆکردەو، کە پەلامارەکەئ تۆق بکەن و کۆسپ بچەن بەردەمئ، تا لە قودسدا بێنیتەو و بتوانئ نەخەش و پلانئ بەرگری دا برێژئ، بەلام گوئیان بە بۆچوونئ سولتان نەدا، پڕاڵەتئ دوبرەکی لە وتوێژیاندا

دەردەكەوت، سولتانى دل پر له كەساسى و دلتهنگ رۆيشتو، ئەو شەو لەبەر ئەندیشەو بیرکردنەو خەوى لى زرا.

ئەم شەو (هەينى) بوو قازى (ابن شداد) چوو كە بينى فرمىسكى دیتە خوارەو دلتخوشى دایەو ووتى: گەرەم پيشنيار بکە تۆ نوێژى هەينى لە مزگەوتى (ئەقصابا) بکەیتو، دوو پرکەعت لە نيتوان بانگو قامەتدا بکەیتو، لە کورنوشدا لە خوا داوا دەكەیت كە رینگای راست پيشان بداتو، زەمىنە بۆ ھۆيەکانى سەرکەوتنت خوش بکات.

سولتان وەلامى پيشنيارى (قازى) داوہو (ابن شداد) يش لەتەك ئەودا بۆ نوێژ وەستاو، گوێى لە گريانى ئەو بوو لە پارانەویداو، ھەردووکیان لە خوا دەپارانەو كە خودا (بيت المقدس) لە دەستى شەر پەنا بدات..... نوێژکەرەن دەرچوونو، دلى سولتان ئارام بۆو. بۆ سبەينى مژدە ھات كە فەرەنگەکان لە پاكاندا نەگەيشتونە يەك، گروپى لەوانە نارازى بوو ھېرش بکريته سەر (قودس) كە (سەلاحەددین) لەویدا جيگير بوو ھەروەو بەرگرى لیدەكات، زۆر لەوانە چوونە لایەكى تر، (سەلاحەددین) دلى خوش بوو زانى تزاكى گیرابوو.

ئەمە بەشیکە لەوہى (ابن شداد) باسیکردووە لەمەر کارتیکردنى برپاى ئیسلامیدا لە رەفتارى شا (ناصر)دا، بەلام پوالتەى دادگەرییەكەى لە گۆرەپانى (دادگایى) ئەودا دەرەكەوئ كە ھەموو (۲) شەممەو (۵) شەمان كۆرپەك دەبەسترا كە فەقیھو زاناكانو ئەوانەى دەيوستن لە رەعیەى خۆى ئامادەى دەبوون، ھەركەس سكالای ھەبا بێ بەرەست دەیتوانى بەپەلە برواتە لای، پاشان بە دل گوێى بۆ را دەگرئو، پو لە میرزا (نوسەر)ى دەکرد كە ئەو حوکمەى دەیینى لە پەرەيەكدا تۆمارى بکات كە جیبەجیکردنى بە پەلە مسۆگەر دەكات.

لەم گۆرپانەدا كیشەى گەرنى ھەبوون كە پەيوەندیان بە خێزانى سولتانو خزمانىو زۆر لە میرەکانییەو ھەبوو، بەلام ئەو حەقى لە شوێنى خۆیدا دادەنا، ھەتا ھەندى كەس لەمەر میراتى كۆیلەيى كەوتنە شكایەت لەگەڵ سولتانداو،

داواکار (المدعی) داوای دەکرد کە پێش هاتنی ئەو کۆیلە بۆ لای (سەلاحەددین) ئەو ناغای ئەو بوو، شاھیدەکان بە غەیری ئەوێ داواکارە کە گوتی: شاھیدیاندا کە ناکامە کە جینگای پازی بوون بۆ ئەو نەبوو، بەلام سولتان داوای بپارێت کە بانگی کردو لە مائی تایبەتی خۆی پێداو، پێی ووت: ئەمە مائی خۆمە بە تۆی دەبەخشم، مادام کە حق لە کێشە کەدا لە گەڵ تۆدا نیە.

داواکارە کە گەراییەو خەریک نەبوو بپارێت! بەلام بەسەرھاتی بەخشنەیی و گوشاری بۆ شاسوارەکی جوامیری وەکو ئەو سەیر و نامۆنیە کە لە حالەتی تەنگانە داو لە حالەتی هەبوونی و دەوڵەمەندیدا دەستی بەخشنەیی دیار پێت، بەلکو خەزنە دارو گەنجینە دارەکانی ئەو مائەیی دەمایەو دەیانشاردەو، چونکە ئەگەر بەو مائەیی زانیایە نەیدەهێشتەو، هەتا هەندێ لە تایبەتکارانی ئەو پەخنەیی ئەو، دەست بلایینی لێدەگرن لە بەخشینداو، ئەویش ووتی: ئەو مال و سامانەیی لە خواردن و پۆشاک زیادە، ئەو بۆچی هەلیبگرم! زۆر نامەیی بۆ دەهات بۆ داواکردنی بەخشین و قازی (ابن شداد) دەپۆیندەو، ئەویش بەپەلە وەلامی دەدایەو، تا قازی دەلی: من شەرمم دەکرد لەو هەموو نامانە کە دەمدایە دەستی لە گەڵ ئەوێدا ئەو سەخواوەتی و ناندەری بە دلقراوانی دەواند.

بەسەرھاتەکانی ئازایەتی ئەو، کە لە پەرەکانی ئەم کتێبەدا باسیان لە پالەوانیەتی ئەو کرد هەوالتی ئازایەتیەکی لە ئاسایی بەدەری ئەو راوەگەینن، بەلام پالەوانیەتی بڕوادرێک کە بپروای وایە لە هەموو هەنگاوێکی لە جەنگەکانی خەباتدا خودای لە گەڵدایە. (ابن شداد) دەلی: (ئەو پەرەمەتی خۆی لێ پێ کاتێ جەنگە کە گەرم دەبێ لە نیوان هەردوو پێزدا دەخولاوو، لەشکری لە راستەو بۆ چەپ دەبێو، سەربازەکانی پێک دەخست و فەرمانی دەدان بۆ پێشکەوتن و وەستان لەو شوێنانەدا کە خۆی دەبینی و لە پۆخی دوژمن نزیک دەکەوتەو هەتا نزیکی ئەو دەبوو، بەراستی دوو بەش وەتی لە نیوان هەردوو پێزە کەیدا بەسەردا خوێنرایەو، منیش پێم ووت لە هەموو دەروپەردا قسە کە بیستراوەو و باسیش

نەکراوە کە لەنیوان ھەردوو پزیزە کەدا قسە کە بیسترا بن، ئەگەر گەورەم بە پەسەندى بزانی ئەو بەگێریتەو، بە شتێ لەو ئامادەکراو کارێکی باشە، ھەرچی گوێپارێیەڵی ئەو بوو بۆی خۆتەندەو، ئێمەش لە نیوان ھەردوو پزیزدا لەسەر پشستی و لاخ بووین، جارێ دەروێشتین و جارێ دەوستان (١) بەم بڕوا قایمە ئەم پالەوانە لە بەلاو تەنگانەدا زۆر سەقامگیربوو و قەت دوژمنی بە زۆر نەزانیو ئەگەر بەقەد زیخ و چەویش بووین، ھەر سەرەتا تیشکانی دەخستە دوژمنەو، ئەو پاچەسپاو بوو، سەیری شوێنێکی دەکرت کە بێ ترس بێ و خۆی سوپاکەى پەنای ببەن و دالەدیانی بدات، لە خەبات و چانی نەدەدا، تا دۆرانی نەگۆرپیایە بە سەرکەوتن، وەکو بۆ نمونە لە (عەککا) دا کاتێ نیشانەى دۆران و سەرنەکەوتن پەیدا بوو لە سەرەتادا، پاشان خودا سەرکەوتنى ھێنا و (٧٠٠) کەسى لە دوژمن کوشت لە سوارو لە پیادە (٢). بەلام خۆشەویستى ئەو بۆ خەبات و تیکۆشان، لە پزیزى پیشەوێ ئاواتەکانییەو بوو کە پیاو لە کۆری ئەو نزیک دەکەوتەو بەسى لە خەباتکردن بۆ خودا، پاداشتی نەپراوێ ئەمە دەکرد.

جەنابی قازی کتیبیکی لەبارەى یاساکانى تیکۆشان بۆ کۆکردبوو کە نایەت و فەرموودە و رووداوەکانى سەحابیەکانى تێدا ھەبوو، سولتان زۆر دەخۆتەندەو، ئەنجا بە شا (الافضل) ی کورێ بەخشین، ھەتا پێنۆین ئەویش بگێریتەو.

پۆژێ لە (قودس) نوێژی (جەژنی) کردو، خوا دلێ کردەو کە بۆ (عەسقەلان) بپروات و ولاتەکانى کەنار (الساحلیه) بەسەربکاتەو تا دلنیابی لییان و پاشان

(١) مسولمانان لە پۆژی (المصاف) لە مێگى ((عەککا)) دا بە پیسی شکان و، ئالای سولتان دەکەوێ کە زەرە بوو لە ناوەپاستیدا دالەکی سور دروستکراو، سوپاکەى ھەموو پادەکەن و مل دەدەنە چیا ئەو پاناکات و لە شوێنى خۆی ھەلناکەن، بە تێپەکی کەمەو شەردەکات، بۆ خۆی پۆلە چیا دەکات و خەلکی بانگ دەکاتەو ناچاریان دەکات بە گەڕانەو، بەردەوام ئەمە ھالی ئەو دەبێ تا سەردەکەوێ، لەوانە (٧٠٠) سوارو پیادە دەکوژین. (نوادى السلطانیة) و پەراوێزەکەى کە (احمد اییش) نوسیویەتى (ل ٧٤). وە (ابن شداد) وەسفی دەکات کە (قەت دوژمنی بە زۆر نەدەزانی، قەت کارى ئەوانى بە گەورە دانەدەناو، لەگەڵ ئەوەشدا لە بیرکەنەو تەگبیر دابوو {ل: ٧٤}. لەبارەى سەخاوەتى ئەو دلێ: {ھەر لە عەککا دا ١٠ ھەزار نەسپی بەخشى). (وەرگێت)

بگه‌پیتته‌وه، راویژکاره‌کانی ترسان که (فه‌په‌نگ) هی‌رش بکه‌نه سه‌ری، چونکه ژماره‌یان که‌م بوو، ئاماره‌یان بۆ کرد که شینه‌یی بکات، به‌لام سوربوو نه‌نجامیداو، له‌گه‌ل (ابن شداد) له‌سه‌ر که‌ناری ده‌ریا وه‌ستاو، هی‌وای پی‌روزی بۆ مه‌به‌ستی دورتر له‌جەنگی خاچییه‌کانی برد له‌شامدا، نه‌وه‌بوو به (ابن شداد) ی ووت: (له‌ دلی خۆمه‌وه شته‌کت بۆ باس ده‌که‌م، هه‌رکاتێ خوا ئاسانی کرد که پاشاوه‌ی که‌ناره‌که‌م رزگارکردو، و لا‌تم به‌ش کردو وه‌سیه‌تم دانا، به‌م ده‌ریایه‌دا ده‌رۆیشتم تا ده‌گه‌یشتمه‌ دورگه‌کانی، شوینیان ده‌که‌وتم، هه‌تا نه‌وکاته‌ی که‌س له‌ زه‌وی نه‌ده‌ما برپای به‌ خودا نه‌بی، یان ده‌مردم).

(ابن شداد) ده‌لێ (ئه‌م قسه‌یه‌م لا زۆر مه‌زن بوو). له‌ نیوان نه‌وو سولتاندا ئاخاوتنه‌کی جوان له‌مه‌ر ئه‌م واتایه‌ پی‌روژه‌دا روویدا که‌ بوا‌ری گێ‌پ‌رانه‌وه‌ی نیه‌.

به‌لام ئۆ نه‌و ئارامو خۆ‌پ‌ا‌گریه‌ جوانه‌ی هه‌بی‌وه له‌ کاره‌سات و ته‌نگانه‌کاندا، نه‌و گێ‌پ‌رانه‌وه‌یه‌ چه‌نده‌ جوانه‌ که (ابن شداد) له‌و به‌اره‌دا نووسیه‌یه‌تی، که‌ نه‌وه له‌ په‌سه‌نایه‌ته‌کی په‌وشتی ده‌گه‌مه‌نه‌وه ده‌رده‌که‌وی و ناشێ له‌ جوامی‌رو له‌ پی‌اوه‌کی له‌ ئاسایی به‌ده‌رده‌دا نه‌بی بی‌بینین که‌ سولتان نه‌خۆش ده‌که‌وی برینیکی درێ‌خایه‌ن له‌ له‌شیدا په‌یداده‌بی، نه‌و دو‌مه‌ل و ئاوساویانه له‌ناوقه‌دی‌وه بوون بۆ نه‌ژنۆی ده‌په‌رنه‌وه که‌ وای لی‌ده‌که‌ن توانای دانیه‌شتنی نه‌بی بۆ قسه‌کردن له‌گه‌ل سه‌ردانه‌که‌رو می‌وانه‌کانیدا له‌سه‌ر که‌له‌که‌ قسه‌ی ده‌کردن، بی‌ته‌وه‌ی له‌به‌ر ئازاری برین بلی ئاه^(۱).

(۱) رابردوو باسکرا که‌ سولتان توشی نه‌خۆشی زه‌رده‌تا (الحمی الصفراء) (Yellow Fever) ده‌بی که‌ نه‌خۆشیه‌کی کوشنده‌یه‌ مرۆ‌ف توشی ده‌بی، له‌ هه‌ندێ هه‌ریه‌ی نه‌م‌ریکا زۆره‌ هه‌م له‌ نه‌فریقادا، فای‌روسی توشی ده‌کات که‌ می‌شوله‌ی ئایدس: (Edes) هه‌لی ده‌گریت.

یان هی‌ما گوکوس له‌ نه‌م‌ریکا دا‌وو ما‌وه‌ی هه‌له‌تێانی (الحاضنة) - ۲ - ۱۰ - پۆ‌وه‌ به‌ (۳) قۆ‌ناغه‌دا گۆ‌زه‌ر ده‌کات و قۆ‌ناغی سی‌یه‌م پ‌شانه‌وه‌ی په‌ش و خۆ‌پ‌ن له‌گه‌ل پی‌سایی و، زه‌ردو‌سی و په‌له‌ی خۆ‌ت‌او‌ی له‌گه‌لدا له‌سه‌ر له‌شدا یان پوک و لی‌توو زما‌ن و می‌زلدان و چاو و زێ‌ی خۆ‌ت‌یان به‌رده‌بی و، ده‌بیته‌ هه‌ی کۆ‌تری و ژه‌هراوی بوونی گشتی و مردن. (الاحیاء الم‌هریة الط‌بیة / د: مه‌دی سماک / ل ۱۹۹ - ۲۰۰) کورته‌کرنه‌وه‌ی وه‌ تا نیم‌رۆ چاره‌سه‌ری نیه‌ (چونکه‌ فای‌روسی یه‌) بۆ‌یه ته‌نیا پشت به‌ خۆ‌پ‌اراستن و قه‌لاچۆ‌کردنی نه‌و می‌تروانه‌ی ده‌ی‌گوا‌زنه‌وه‌ کۆ‌تان ده‌به‌ست‌ریت. هه‌مان سه‌رچاوه‌ / ل: ۲۰۰ (وه‌رگێ‌ت)

ئەو لە خواردن و خواردنەو ەكەتتەو، چونكە لەكاتى نان خواردندا پىتويستى بە دانىشتن بوو، ئەمەش ئەشكەنجەى دەدا، بۆيە كاتى خواردنى بۆ دەهات فەرمانى دەكرد بىرئى بەو دەروژەكەرو ەهزارانەى لەبەر دەرگادا ەستاون.

و ەكو (ابن شداد) باسى دەكات لەم گەرت و تەنگانەيدا ەهوالى زانى كە جەنگ لە نىوان مېرەكى ئەو مېرەكى خاچىيەكان پىويىداو ەو، زال بىوونىش لەلای دوژمنەو دەردەكەو، فەرمانى بەوانە كە ەهلىانەگەرت بېيەن، ئەو ەسو دەستىكرد بە رېك خستنى سىپا لە راست و چەپداو لەگەل ئازارو ژانەكان و تەوژمى ئازارەكانى دومەلندا ئارام گەرتىبوو، لە جەنگەكانى تەردا لەگەل ئەستەمى نەخۆشەكەيدا زانىيەو كە فەرەنگەكان پىويان لە (التل) كەردو ەو، تا بېرەكان پىروختن، لە خىو ەتەو سوار بوو، تا بە ەهلىيەستەكە پابگات و لەشكر رېك بخاتەو ەو شا (عادل)ى براكەى لەلای راستەو بى و شا (ظاهر)ى كورپى لەلای چەپەو ەو بىت، شا (الافضل) لە جەرگەو ە بى، دەستىكرد بە جەنگ و دوژمن چو ە ئەو سەرى پىوارەكە، سولتان بە سىپاو ە شوپىيان كەوت و، خۆر گەرم و سوتىنەر بوو خۆى بە دەسروكەيەك لەبەر گەرمایى بەستبوو، بە درىژاى پۆژ ئاوەها ماىەو ە، تا شو بە سەرداها و پەلامارەكە دواكەوت.

پىزىشكى ئەو بە درىژاى شو دەرمانى دەكرد و سەرقالى ئەو بوو، داواى لىدەكرد كە لە چادەكەيدا بىننەتەو بۆ بەرگەرتن و خۆپاراستن لە تەشەنەكەردنى بىرەنەكانى، كاتى گوتى لەدەنگى كەرەنا (شەپىور- بىوق) بوو ەلەسا كە خۆى پىشەرەوى جەنگەكە بى و كورپى براكانى خۆى كەردە پىشەنگ لە جىياتى خۆيدا، چونكە ترانای پىشكەوتنى نەبو ە، لەبەرئەو ە ئەگەر دوژمن بىنى نەخۆشە زىاتر ەانى دەدات، بۆيە فەرمانى كەرد كە ئالا و بەيداخى زۆر بچەقنن، تا دوژمن روىەرەكەى بە چروپى بىنى و لەترسان پىوات، ئەمەش ەاتەدى و بە سەركەوتنىكى شكۆدار

کۆتایی پێهات. ^(۱) لە جەنگ و پێکدادانەدا هەوایی مردنی پۆلەیه کی خۆی بۆ

(۱) پرسیار کرا بارودۆخی کورد چۆن بوو لەسەردەمی سولتاندا؟ منیش دواي گەڕان بە چەند سەرچاوە کەدا بینیم کە باری کورد لەم سەردەمەدا لە پری سیاسییەو بەم شێوەیە بوو:

۱- وەکو لە (مشاهیر الکرد/ امین زکی بگ/ ل ۲۴)دا هاتوو: {میسرو شام و کوردستان تا تەونس و سودان و یەمەن و تا عەدەن} لە ژێر کۆنترۆلی ئەودا بوو.

۲- هەولێرو شارەزور لە ژێر مێژوونیشی سولتان (مظفر الدین)دا بوو کە زاوای (صلاح الدین) بوو.

۳- بەپێی (امارە بەهینان / صديق الدموجي) لە دورگەي (ابن عمر)دا حکومەتی نازیرانی کوردی پەیدا بوو کە تا (۱۸۶۴) ز دەوامی کردوو و لەسەر دەمی دەسلاتی ئەیبویی دا دانیا ن بە حوکمی ئەواندا هێناو، لەژێر دەسلاتی ئەواندا ژیاون.

۴- وە بە پێی (ابن خلکان ج / ل ۵۸) شا عادلی ئەیبویی لە میری نامیدی تۆرە دەستی بە ناوی (احمد المکنی) و لە دەسلات دەری دەکات، بەو پێیە نامیدی ییش لەژێر کۆنترۆلی ئەیبوییەکاندا بوو.

۵- لە (دائرە المعارف الاسلامیة / ت: حمید رییوار / ل: ۵۵)دا هاتوو: بە پێی رێکەوتنی (۱۱۸۷)دا کە پەیمانێ بوو لە نێوان عزالدین زنگی و صلاح الدیندا بەسترا (صلاح الدین) ناوچی ئالبو شارەزوری لە ناو دەولەتی خۆیدا دانا. لە سالی (۱۱۸۹)دا شارەزوری داوێ خەمەتکارە کەمی (کشتوگدی) کە لە خەمەکانی یەعقوب قەیقەباز بوو، تاکە رێگای ئەیبوییەکان بۆ دەسلات گرتن بەسەر کوردستاندا لە رێگای خەیلەکان بوو، سەرەتا ئەم ناوچیە لەبەردەستی (تقی الدین)دا بوو (سالی ۱۱۹۱) (هەروەها بەپێی ئەم نوسراوە لە دیاربەر کردا (تەرتۆقیدریکان) و لە (موصل)دا زنگییەکان و بەکتاییەکان کە پێشتر نوێنەرایەتی زنگییەکانیان دەکرد لە هەولێردا ئەو حوکمی تاییەتی خۆی هەبوو بەسەر یانەو). بەلام دواي مردنی سولتان (شا نجم الدینی ئەیبویی) توانی بگاتە مێژوونیشی (المؤخر) لە سالی (۱۲۰۷) و دواي ئەو سلتەي (خەیلەکان) بە (تەشرف)ی باری شێراو، خۆی بەشانی ئەرمەن ناویرد پاشان دەسلات گەوتە بەردەستی باری سێیەمی (مظفر) تا (۱۲۴۴)، لەو سەردەمەدا بارودۆخ و ناساییشی ناوچە کەدا چەندجاری شێوا، ئەمەش بەهۆی پەلامارەکانی جۆرجییەکان و خوارزم شاھییە و مەگۆل بوو. جۆرجییەکان لەوکاتەدا چالاکي خۆیان دژ بە خەیلەکان دەست پیکرد کە دوو میری ئەرمەنی (زاکارە) و (تیسوان) سەرکردایەتییان دەکردن. زانیانی رەگەزناسی مرقایەتی ئەم دوو میرە لە پاشاوەي هۆزی بەدرخان دادەنێن کە لقیکی هۆزی (بابیرخان)ی کوردین. زۆرینی سوپای ئەیبویی تۆرک بوون و ژمارەکی زۆریشی کورد بوو. لە سالی (۱۱۸۷) سولتان صلاح الدین داوای لە کوردی باکووری رۆباری دیجەلە کرد بۆ خەبات و، خەلکی جەزیرە پەرتەیان لیکرد بەتاییەتی لە (۱۱۸۸)دا، بەلام هێری دیاربەر کۆر زۆر لە خێلە کوردییەکان بە زۆری شانیەشانی صلاح الدین دەجەنگان.

لە سەرکردە کوردەکاندا (سیف الدین مشغوب) لە هەمووان دەسۆزتر بوو، وەکو لە هەلۆستە کەیدا بە (سولتان) دەلی: (گەورەمان نێمە خەمەتکاری تۆین تۆ بەهەر و گەورەییەت پێداوین و دەولەتمەند کردین، لە گەردەن زیاتر نیعمانەو ئەو لەبەردەست داو، سوێند بەخوا کەسمان ناگەرتینەو لە سەرکەوتنی تۆ هەتا دەمرین). (النوادر السلطانية ل/ ۳۷۱).

هاتو، نامەکەى پێچاوه بێتەوهى هیچ خەم و پەڕیشانییهک پێشان بدات، تا له وره و چوستى سوپای کهم نهکاتهوه، له گهڵ ئەوهشدا فرمیسک بهچاویدا دههاتنه خوارهوهو، ناتوانی پێش به فرمیسک بگریت. دیسانهوه لهکاتى گهیشتنى ههوالی مردنی (تقی الدین)ى برازاکهشیدا که یهکێ بوو له پالەوانهکان به ههمان کار بلندبوو، نامەکەى بهخهفتهوه پێچایهوه تا جەنگهکه بپایهوه، ئەنجا ده‌ریهێنانه‌وه زۆر به‌توندى ده‌گریاو خه‌لکی ده‌وریشى له‌گه‌ڵ ئەودا ده‌ستیان کرده‌ گریان، (ابن شداد) ووتی: (خه‌لکینه داوای لیخۆشبوون له‌ خوا بکه‌ن، ئەم ره‌وشه‌ مانای نیه‌.

سولتان ووتی: به‌لێ، به‌لێ، داوای لیخۆشبوون له‌ خوا ده‌که‌ین و بێده‌نگ بوو! به‌لام له‌ روی سنگ فراوانی و زۆری هیمنی و له‌سه‌ر خۆی یه‌وه‌ فەرهنگه‌کان خۆیان وه‌سفى ده‌که‌ن و زیاتر له‌وه‌ باس ناکریت، کاتێ به‌ ناو خه‌لکیدا ده‌ڕۆیشت، خه‌لکی له‌ده‌وریدا قه‌ره‌بالغی و چڕ ژانیان په‌یدا ده‌کرد له‌دواوه‌ سه‌رشان (عه‌با) که‌یان راده‌کێشا که نه‌یده‌توانی بپرواتو، ئەویش ده‌وه‌ستا.

وه‌یه‌کێ له‌ کاره‌ ناوازه‌کانى ئەو له‌ گه‌ڵ (ابن شداد)دا ئەوه‌یانه‌ که: پڕۆژى له‌ په‌شه‌بایه‌کى ساردو سپدا له‌ گه‌ڵ (ابن شداد)دا سواری و لاخ ده‌بیو، ئیستى قازى پێش ئەو ده‌که‌وتتەوه‌ هه‌ندێ قورپو به‌ قاچه‌کانى ده‌پڕژینی به‌ له‌شى (سه‌لاحه‌ددین) ده‌که‌وئ و جله‌کانى پیس ده‌کات، به‌لام ئەو پێده‌که‌نئو، قازیش ده‌یه‌وئ که‌ دواکه‌وئ تا ئەم باره‌ دوباره‌ نه‌بیته‌وه‌، فه‌رمانى پێده‌کات له‌ شوینی خۆیدا به‌رده‌وام بیت.

ئەنجا ئەبو هەبەعو ئەنجا سولتان مظفەرالدین وه‌کو زابردوو باسکرا. یه‌کێ له‌ رۆژه‌ گردنکه‌کانى میژوى (صلاح الدین) بۆ کورد له‌م نامه‌یه‌دا ده‌رده‌که‌وئ که له‌ قودسه‌وه‌ به‌ (صلاح الدین) ده‌گات و (نوادى السلطانية / ل ۳۷۱) تۆمارى کردوه‌ که چیاکان هه‌لێ ناگرن: {أنا ان اردتنا فتكون معنا او بعض اهلك، حتى نجتمع عنده، والا فالاکراد لايدنبون للأتراك والاتراك لايدنبون للاکراد}. ئەمه‌ش قورسایى سیاسى و سه‌ربازى کورد ده‌رده‌خات له‌ناو ئەو سه‌رده‌مه‌دار، فراوانى نازادى له‌م دۆله‌ته‌دا. (وه‌رگێڕ)

بەللام ھەلەشەبى ھەندى لە ستەمكاران، ئەو بە ھەموو ھىسورى و ئەگەرئ پوى تىكرد، يەكئ لەو غوونانە كە گىرپانەوى درىژەوى دەوئ ئەو ھىانە كە كوردئ چۆن لەگەل كەسەكدا بەوپەرئ توندى قسە دەكات، ئاوا لەگەل سولتاندا قسە دەكات، بەللام سولتان رقى دەخواتەو دەپواتەو چادرو دەوارى خۆئ و، (ظاھرى كورئ وايزانى فەرمانەكانى ترسناك دەردەكات لەمەر ئەودا و ترسا كە دواى بىستنى ئەم قسە نابەجىيە لەم برادەرە كوردە وەلامى بداتەو، بەللام سولتان چاوپوچشى لەو ھەلە شەبە دەكات، ميوە بۆ ميوانەكانى دىنى و دەلئ: بچۆن تا ئەو ھى رابرد لە يادى بكەين!

فەرەنەگەكان بە چاوپوچشى و لىبور دەبى ئەويان دەزانى لەگەل دۆزمنانىندا، كاتئ يەككىيان دەكەوتە ھەلەبەكەو، لەسزاي مىرى خاچ پەرستى دەترسا، پايىدە كوردە سەربازگەى سولتان پايىدەگەيانە كە ئەو دالەدى دەدات، ئەو ھى دەبەواندەو پىزى دەگرت. بەللام فەرمانى بەيەكئ لەپياوانى تايەتئ خۆئ دەكرد كە چاودىزى بكات ئەو ك ئەو كەسە سىخوړئ بئ و خراپكارى بەدەستەو بىت. پىشتەر باسما لە ژنىك كرد كە مندالەكەى لەدەست دەدات و دىتە لای سولتان و كار بۆ بەختەو ھەركردنى ئەم ژنە دەكات و بە شوپى ئەو مندالەدا سۆراغى كرد، ھەتا سۆماى چاوى پى رونكردەو، ئەمەش كارە دەگەمەن و ناوازەكان و ئامازەبى بۆ ئەمە كىفایەتە، پەنگە بە قسەى كۆتايى لەمەر ئەمەدا ئەو ھى كە (ابن شىداد) گىرپاوەو كە لىرەدا باسى دەكەم^(۱).

(ئەو، تىكەلئ و ھاوړپىتى خۆش بوو، پەوشتى جوان بوو، پوخۆش بوو، پىزى لە پەگەزى ەدەب و واقەى ئەوان دەگرت، سەرگوزشتەى ئەوانى دەپاراست. بە نەزادى ئەسپ شارەزابو، بەشپەيەك كە ئامادەبووان سوديان لىو ەدەگرت كە خەلكى تر ئەو سودانىان وەرنەدەگرت، پەوشت جوان بوو، لە خەلكى دەپرسى لەمەر نەخۆشپەيەكەى و دەرمانكردن و خواردن و خواردنەو و باروودخەكەيدا، ديسان

دانیشتنە کەمى خاوین بوو ناوی کەسى لە لا بە خراپە نە دەهات بە چاک نە بێ، و، حەزى نە دە کرد بە چاک نە بێ ناوی کەسى لە لا باس بکری، و، قەت نە مبینیوه جێبەجێدانى پێخۆشبوویى بە کەس بگوتری، و، هەرکە هەتیوه کى لە لا ئامادە دەبوو بە زەبى لە گەڵ سەرپەرشتکاری ئەودا دەنواند، دلى دەدا یەو و پیتی دە بە خەشى، ئە گەر گەرە کى هەبوا یە پشەتی پێبەستى تەسلیم بەو دە کرد، ئە گەر نا ئەو نە دە چاکە کى لە گەڵا دە کرد، کە پێویستى ئەو دابین بکات و بە کەسیکی دەسپارد کە بە پەرە وەر دەو مشۆرخۆرى ئەو هەلسیت). ئە گەر (قازى ابن شەداد) مساوە کى زۆر هاو پیتی سولتانی کرد بێ و نانی لە گەڵا خوارد بێ و هات و چۆى لە گەڵا کرد بێ تا بسووه بە شوینی رازی ئەو، گەشتیاری (ئەندەلوسى) (ابن جبیر) هیچ شتیکی ئاواى لە گەڵ ئەودا نەبووه، بە لکو بە سەر تاپای جیهاندا سوپاوه و تەنیا گەشتیارە کى ناو دار بووه.

بێ شومار سولتان و پادشاو قەرالی بینیه، لەوانە تەنیا (سەلاحەددین) کە وتۆتە بە دلو لە (باب الموازنه) دا باسی دەکات و وتویهتى^(۱): (ئەم ولاته کە هی سولتانی جۆراوجۆره وەکو شایەکانى هۆزەکان لە ئەندەلوسدا، هەر هەموویان پەرەشتیکی تێدا یە کە دراو تە پال و شەمى (الدین)، لەویدا تەنیا گویت لە نازناوی زەق دەبیست، هەم سیفەتانیکی کە بە دەستەینانیان کەلکی نیە، بە لکو گەلو پاشا و دەوڵە مەندو گەدا لە ناویاندا بەشدارن، کەسیکی تێدانیە کە شایانی ئەم سیفەتە بێ تەنیا (سەلاحەددین) نەبێ کە شای شام و میسرو حیزازو یە مەندو بە چاکە و دادوەر ناوی پڕیشتووه، ئەم ناو هەواشانى ناویەتى، و، شەیه کە لە گەڵ واتاکە ی پێکاوپێک دیتەوه، بە لām ئەم ناو بۆ خەلکی تری جگە لە ئەو وەکو پەرەشەبایە کە بە خێرایى دەروات، وەکو شاهیدی دانیکی کە پەرەخنە پەرەتیدە کاتەوه کە پەرەخنە لا بەرێ لای دەبات.

القاب مملکة في غير موضعها

کالەر یەکی انتفاخا صولة الاسد

(۱) رحله ابن جبیر / ۲۲۸. (نووسەر).

له چەند لاپەرەکی زۆری گەشتەکەیدا ناوی سولتانی بەو پەڕی ستایشەو
 بردوو، بەلام ستایشەکی بابەتی که واقعی کرداری پشتگیری لێدەکات، هەم
 خودی بینەریش که ئەم گەشتیارە خوشی ئەو راستییە یینیو ئەگەر هەرچی (ابن
 جبیر) باسیکردوو لەمەر (سەلاحەددین) دا باسی بکەم درێژە دەخایەنی، ئەمە
 باسیکی تەواوەڵدەگرێ که لێرەدا بوار نیە بنووسرێتەو، بەلام دوو بابەت لە
 بابەتەکانی گەشتەکەیدا باس دەکەم که لە شتوازیکیدا قسەدەکات بۆنی دلسۆزی و
 لێکدانەو کی راستگویی لێدیت، هەموویان گوزارشیکن راست و رەوانن بەلگە
 زۆری لەسەر هەیه که لەلایەن گەورە میژوونوسەکانەو نووسراوەتەو، (ابن جبیر)
 دەلی: (چاکەکانی ئەم شارەیه ئیسکەندەرۆنە - شکۆ و بلندییەکی بۆ سولتان
 دەگەرێتەو: قوتابخانە و فێرگەو، ئارامگای دانراو لەناویدا بۆ خوازیاران و
 خواپەرستان که لەناوچە دورەکانەو دەهاتن و هەریەکیان دەچوو ناو شوینیکیەو
 پەنای دەبردەبەر، دەچوو لای فێرکەر و مامۆستایەکی ئەو هونەرە می بەستی بوو
 فێری بکات، هەر تەقلایەکی مەبەستی بایە پێوی هەڵدەستا).

ئەجا دەگاتە قسە ی دوورو درێژ که بە دەقی خۆی لە چەند بابەتیکدا باسی
 دەکەم، پاشان بەدوای ئەویدا وتویەتی: (سەیرترین شت که بۆ ئەو بینگەنەو
 نامۆیانە ڕێک کەوتبوو ئەو بوو که هەندێ لەوانە ی دەیانویست بۆ نامۆگاری لە
 سولتان نزیک بکەوتەو لای باس دەکەن که زۆریە ئەوانە ی ژەمە نان وەرەگرن
 لەبەر ئەو نیە که هەژارین پێویستی یان پێ بۆ بژیوی ژیان، بەلکو لەبەر
 ئەوێه لەو سەفەردا نان و توشیویەکی که میان پێدەمی، ویستی سۆراخی هەولێ
 ئەم نامۆگاریکەرە بکات، ئەو بوو پۆژی لە پۆژان ئەم سولتانە چوو دەرەوی
 شار، چاوی بەهەندێ لەو کۆمەڵانە کەوت، بەرپێگای بیابانی (تەرابلوس) دا
 هاتبوون لە برسان و لە تێنەوتی رەنگ و ڕویان نەماوو پرسیاری لێیان کرد که بۆ
 کوێ دەچن، هەوالیان پێدا که مەبەستیان سەفەری حجکردنی مالی خوایه، ئەوانە
 بە سواری و شکانی هاتوون و زۆر ماندوو شەکت بوون لەم دەشتاییەدا، ووتی:

ئەگەر ئەوانە بگەنە جی کە ئەو ھەموو ناوچە ناسراوانەیان بپیووە ئەو ھەموو ماندویتی و شەكەتییەیان بینووە ھەر یەكەیان زێرو زیوی خۆی پێیە پێویستە کە بەشدارییان بکری و ئەو داب و نەریتمەى لەگەڵماندا بەکارھێنان و بەردەوام بێ و نەپچری، ئەمەش شتێکی باشە بۆ ئەو کەسەى کە دەروا تە لای ئەو جۆرە کەسانە، ئەوانە مەبەستیانە پێنە لای ئێمە بۆ ئەو بەشەى ئێمە لەبەر خاتری خودای شکۆمەند کردومانە بە ئەركى سەرشان.

بەلام لەمەر بابەتێ تردا لەبارەى ئەودا دەلیت: ^(۱) ((یەكێ لە شكۆ پیاوەتى یەكانی ئەم سولتانیە نزیكە لە خۆى گەورەى کە شوینەوارەكەى وەكو یاداشتێكى جوان بۆدین و دنیا ماوەتەو: لایردنی گومرگ و باج بوو کە لەسەر حاجییەکان دانرابوو کە فشارى زۆرى دەخستە سەریان لە دانیدا کە تۆزى و ستمى تیدا بوو، ئەركى سەر شانى ئەوانیان قورس دەکرد کە بە تەواوى پۆیان بچوینى، بەلكو لەوانە وە هاتوو ھەركەس کە نەتوانى بیدات زیاد لە خەرجى خۆى ئەو پێویستە ئەو گومرگ و باجە دیاریکراوە بدات کە (۷) دینار و نیو، لە دینارى (میسر)یش دەبێ (۱۵) دینار بێ بۆ ھەر سەرك، ئەمەشى لە توانا دا نەبوو، زۆر بە ئازار و دەیتوانى بیدات، ئەم جۆرە سزادانە لە (جیددە) دا ھەبوو بە لكو زیاتریش لەمە.

بەلام سولتان ئەم گومرگە نەفرین لیکراوەى لایردو، لە جیاتى ئەویدا ئەو نەریتمەى دانا کە دەبێ خواردن و تویشویان پێ بدریت، لە جیاتى ئەویدا باشترین جیگرەوێ دانائ، لە پێگای بۆ حاجییەکان خۆش کرد، کە خەرىک بوو بپچری، خوداوەند لەسەر دەستى ئەم سولتانە دادوەرە مسولمانانى لە دەست رووداوەكى گەورە و بارەكى بە ئەشکەنجە رزگار کرد، ھەر کەسێ پڕوای وایە حەج بنەمایەكى ئیسلامە سوپاسى ئەو لەسەرە، بۆ ئەو گومرگەى لە ولاتى (میسر) و شوینى تردا ھەبوو، ھەم ئەو باجەى دەکەوتە سەرو وردودرشتى شتومەك لەکاتى کپین و فرۆشتنیدا، ھەتا گومرگ لەسەر خواردنەوێ ئاوى (نیل) دانرابوو، بەلام سولتان

ئەم داهینراوە: ئەفرین لیکراوانەیی هەموو لابردو، دادگەری فراوان کردو، ئاسایشی
 بلاوکردهوه، یەکی له دادوەرییهکانی سولتان بێ ترسکردنی پێگا و بانەکان بوو کە
 خەلکی له ولاتی ئەودا بەرگی شەو دانانین بۆ راپەراندنی ئەوێ مەبەستیانه، له
 شەوی ئەودا هەست بە هیچ ترسێ ناکەن بیانگیژیتەوه، بەو شیوەیه پەوشی
 ئەوانەمان له (میسر) و نیسکەندرونەدا بەرچاوکهوت).

ئەم گەواهییانه بابای لیکۆلەر بێ نیاز ناکات لەوێ کە دەبێ پەرەیی زۆرتر
 بخوێنیتەوه، نمونەیی ئەم کارە ناویژانە بە پەرشوبلاوی له لاپەرەیی دور لەیه کتریدا
 هاتوونو، بە شوێندا گەڕانیان هەندێ مەندووینو نازاری دەوێت.

هاوسەنگی یەکی نا دادگەرانه ئەبارە

(عماد الدین) و (نورالدین) و (سەلاحەددین) دا

لە چاخی نویدا هونەری نووسینی میژویی بەباشی گەشی کردو هەلچوو، ئیمرو میژوی ئیسلامیمان دەبینن کە لە چەشنی جۆراو جۆردا پیشکەش دەکەیتو، بە لێکدانەوەی مەنەجی بە پێی ئەو پۆشنایە لە پێبازە ئەدەبی و دەرونی و کۆمەڵایەتەکانەو سەری هەلداوێ لێک دەدرێتەو، تا لەمەر یەک بابەتدا کە چەند نووسەرێ نووسیویانە دەخوێنێهە.

لەجیاتى پوانینوو پێبازی هەمە جۆر، شیوازی جیاچایدا شتی وا دەبینی کە بێتە شوێنی سەرسوڕهێنانی تۆ. هەر لەوکاتەو (ابن خلدون) پێگای شیکردنەوێ خۆی دەست پێکردوو بە زانیینی هۆکارەکانو، بەستەنەوێ ئاکامەکان بە دەسپێکەکانەو پێکردنەوێ کە لەبەر و بۆشایە فراوانەکان بەو شتانە لۆژیکی شتەکان ئاماژەى بۆ دەکات و پەوشی شوێن و کات دەینووسیتەو. نووسینی میژو ورده ورده لە پێودانی ئاسایی خۆی لە گێڕانەوێ دانەپال (الاسناد) دا لادەداتو، رووداوێکان بەپێی سالاو پۆژ دەگێڕدرێتەو بێتەوێ پەخنەیهکی کارامە لەو داستانانە بگێڕێ کە دێتە ناوێهێان لەکاتی بوونی جیاوازی و پێچەوانەوێ شپرزەدا بە وردی لە بەرامبەریدا بەکی دابنریت، تەنیا کەسێ لەو زانیانە نەبێ کە لە مەسەلەکاندا قول بوونەو، تا چەرخى نوێ بە شیوازی بەرنامەیی خۆی و لۆژیکی بەهێزى و هۆ دەرخستنی زانستی خۆی (التعلیل العلمی) هاتە مەیدانەو، لە کێلگەى میژووی خۆیدا کشتوکالەکی پەنگ گەشاوێ بینی کە بەرەکی بەتام بێو جۆرەها چەشنی هەبێت.

هاوسهنگی کردن له نیتوان رووداوه کانو که سه کانداه نووسینی میژویدا مهیدانه کی فراوانه پینووسی نووسهران سهرنجی ده داتج، ده بینین رووداوی دیرۆک به رووداوه کی کتوبره وه په یوه ست ده کری، له پیدوانگه کی وردا هویه کانو ئاکامه کان له گه لیدا ده رده که ونو تا یه که له تاهه کی تر پیشت ده خات، یان هه ردوو تاهه کان له له یه که جینگه دا هاوسهنگ ده کات له سهرزه نشتو پی هه لاوتندا، هه ندیجار هاوسهنگی کردن بو پالنه وانه کان ده گوزاریته وه کۆنو نویی نه وانه له سهر خوانی ره خنده له ئاسته کی یه کسانو ورد وایه، بیگومان خوینهر به سوده کی زۆر سهرده که وی سوود لهو شیکارو له پیشت دانانه (الترجیح) دا وهرده گری، نه نجا له گه ل نووسه ردا به ئاسوی فراوانیدا ده روات و هه ردوکیان سهیری هوکاره کانی بهرز بوونه وه دابه زین ده کهن، یان نه وه ی به هوکانی لادانو مام ناوه ندی (الاعتدال) سهر هه لده دات، نه مهش چیژه کی هزری تیرو ته سه لهو، نه وه که سه وی چاوه کی ره سه نایه تی یه که ی هه لسه نگینئ له سهری سورده بیئت.

به لام نهو هاوسهنگی (الموازنه) یه به چیژه هه ندی جار توشی ته زووی شاراه ده بیئت و نووسهر به لایه وه دژوار ده بی که برگی راسته قینه بیکی که ده یلیت، مه به سستی له وه به دل بوونه کی شاراه یان ئاشکرای پالنه وانیک دیاری کراوه که له بهرام به ریدا چاکه کی که سانی تر کهم ده بیته وه، نه م میژوونوسه شته کان بهو پییه لیکنه داته وه که نهو به دل بوونه پونه ی نهو رازی بکات، نهو هه ندی جار له به دل بوونی نه سستی (الاعجاب اللا شعوری) دا بی ئاگایه که لایه نی دووه سهرزه نشته ده کات و ره خنده ی لیده گری، نه مه قوناغه کی درکاوییه پیوستی به هیورییه کی ته واره، تا نووسهر حقیقه تی دهرونی خوی په پیداچوونه وه و شیکردنه وه بو ئاشکرا بییئت! لیته ردا گه واهی یه که هیه به لگه کی به هیته: کتیبخانه ی میژویی (نه ندلهوس) ی و خۆره لاتتی به زۆری له دانراوه کانی تویتره ی شاره زا ماموستای دکتۆر (حسین مونس) سهر که وت و گه واهی نه ویدا که به تاوو تویتیه ورده کانی و پایه راسته کانی زۆر سودمه ند بووه، تا ئیستا من به دلخوشتیه کی به خسته وه بو

شوینه واره میژویه کانی ئەو دەگەریمهوه ئیستاش که له گەڵ هەندێ ئاراسته دەرونییه کانییدا که دیتە پێگامهوه جیاوازیه هیه ئەوه به حەقی خۆمی نازانم که راستیم پێکابی و پێگای راستم گرتبیت، چونکه من وه کو ئەم نووسەرە شارەزاو بیرتیزو بیر به هیژ نیم، به لکو روانینه کی ساده ییه که رهنکه په سه ند بی و بابه ته کی هه له چاره بکات، یان رهنکه ره فز کراوی و پتووستی به راستکردنه وه هه ییت^(۱).

کتیبیکه ی ئەو به ناوی (من قصص البطولة)^(۲) خویندمه وه، زۆریک جوانکاری و رونی هاوسه نگی له نیوان که سو که سیکی تر دروست ده کات، من له روانینی دلسۆزی خۆمه وه پێم وایه که زۆریک لاده دات و دورده که ویتته وه له هیژرش کردنه سەر که سی که زۆربه ی جار پشتگیریکردنی، یان لای که می پاساو بو هینانه وه ی ده ویت، من سەرگه ردان ده مینم و دوو دل ده بم کاتی ئەو به دل بوونه نه سته ی (اللا شعوری) نووسەر ده بینم که نه وهنده به رز ده بیته وه گه رم دادی، تا ستم له مام ناوه نده کانی ش ده کات، بو نمونه دکتۆر له مه پ پالنه وانی گه وره (نورالدین محمود زنگی) شکینه ری خاچیه کان ده نووسی که نمونه ی پیده هینینه وه.

به ر له هه موو شتی به دکتۆری به رپێژ ده لێن: من زۆرو بی سنور ئەم که سایه تیه نمونه یی یه م به دلەو، هه رچی با ست کردو وه له چاکه کانی سه رسو پهینه ری ئەو شک و گومان هه لئا گرن، سه ره تا با سی ئەو دوو وتاره ده کم که به ر له چه ند سائی له مه پ (نورالدین) نووسی بووم و له یه کیکیاندا نووسیومه: (نورالدین) له دیارترین ره وشت و پاکترین بنه چه کانی دا به (عه لی کو پی نه بو تالیب) ده چیته وه، نه گه ر به پاکه دانا ن و پیرو ز را گرتنی حه ق و راستی بی گو یدان به ده سکه وتی سیاسی و سه رکه وتنی جه نگی پرهنسیبی می ری بر وادا رانی خا وه ن وه رع و زوه د بووی، ئەو پیرو ز را گرتنه ی حه ق بی گو یدان به شتی تر بر وای (نورالدین) بو وه.

(۱) ئەم وتاره به ر له مر دنی خوالی خۆش بو (د: حسین مؤنس - ر -) نو سرا وه. (نووسەر).

(۲) مع الا بطل / د: محم د رجب لیو می / ل ۹۵ / مطبعة دار القلم به دمشق. (نووسەر).

ھەرچەندە ئەم دوو كەسەيە بەھۆى ھەواو ئارەزوى كين لەدلاڻ ھەزى تەمەكاران توشى كارەسات ھاتوون، لە ھەندى خۆ شلكردن و نەرمى كردندا (التھاون) لەسەر ھىسابى ھەقددا شتى پەرت و بلاو كۆدەكاتەو، شۆرشەكان خامۆش دەكاتەو، بەلام نمونەى بالا بە گوێچكەى ھەر دوو پالەوانە بە پێزەكەدا ھاوار دەكات كە تەنیا ھەق و پاستى پاڤر پابگرن و پېرۆزى بكەن و دل بە دەسكەوتى خوش نەكەن كە بى وىژدانى و دلئەنگى تىدايە، ئەى لەو بانگەوازەى بروادارەكى پاستگۆ، كە لە ئارەزوەكانەو بەرز دەيىتەو، ئەگەرچى بۆ گوێگرە كەشى زۆر شەكەتى و ماندوبوون بگيرىتەو، بەلكو سەربارى ئەمەش مەن لەو دكتورە خۆم بە وىژدان تر دادەنيم لەمەر (نورالدين) دا كە لەناو قسەكانىدا دەلى: (ئەو سەربازەكى شارەزانە بوو، سىياسىيەكى مەزن نەبوو، بەلكو برۆ دارىك بوو كە بروادارىيە پاستەكەى واى لىكرد بوو كە پىويستى بە كارامەيى سەركردەيى و زىرەكى پاميارى نەيىت).

ئەم قسەيە پىويستە بە پاستكردنەو ھەيە، شايدە لە ھەق نزيك كەوتبەو ھە كاتى لە پەرچدانەویدا بە دلئۆزىيەو و توومە^(۱).

(پېرۆز راگرتنى پەرسىيەكانى ئىسلام پاميارىيەكى بەرزەو زۆر كەس ناتوان دەستى پىتو بگرن لەو كارانەدا كە ھەندىكى وەرەگرن و ھەندىكى تىرش بەركەنار دەكەن، لە ھەمان كاتىشدا دژوارە بەلایانەو دان بەو كەم و كۆپەدا بىنن، كە سەرنشتەكردنى گومان ھەلناگريت و لە نەنگى يەكە بكوئەو ھەو شل كيشانە ناتەواو ھيان دەكەن بەزىرەكىيەكى بلىمەتانە كە بارو دۆخەكان پىويستى دەكات و كارە شاراوەكان و ناديارەكان فەرزى دەكات، پاشان چاوە لە خەلكانى دەكەن كە شل كيشان لە ھەقدە ناكەن، دورى نىوان ھەردوو گروپ دەبينن لە جىاوازی ئامانج و مەبەست و پىنگا دا، ئەو كاتە سەركۆنەى ئەو كەسە دەكەن كە گوى بۆ پاستى دەگرى و شوپىن باشتىر پىنگا دەكەوت، ئەگەر لە ساتىكى بروادارى و دورىنىدا بۆ

(۱) مع الابطال / محمد رجب البيومي / ۱: ۶۹. نووسەر

ويژدانيان بگپرېنوه پورده له سهر فرت و فيليان لاده چي، كه بڼو سته مكارپوه ده زانن كه پياوځي باش شو كه سانهن سياسي زيره كانه و نهرم كيښان له كه داريان ناكات، بهلكو رامپاري قورځان به تهنيا پروا جهختي له سهر ده كاتهوه!

نايا پيشهوا (عدلي) له پوره وده و راى راست و فيقهو پوانينيدا سياسي نه بوه؟! نايا (نورالدين) له ليښورده يي و پهيان به جيتهنان و راستي به ليښيدا سياسي تمه دار نه بوه؟!

نخځير نهى نه وانه!! نهم دوانه دو سياسي تمه داري گه وړه بوون، پره نسپيه كي نه مريان هه بوه كه څاره زويه كي سهر كوش پوي تي ناكات و، خه يال پلاوي هه له شه يي پاكيه كي له كه دار ناكات!! نهم دوانه سيا تمه داره كي ژيريون په يوه ست بوون به سياسي قورځان و زيره كيپه تي ئيسلام و، قه د غه درو ناپاكيان له پهياندا، يان به يي بووني دوژمنايه تي ته شقه لايان به كه س نه كړدوه! بهلكو شو دوو سياسي تمه داره به رزه سياسي تمه داره كي نمونه يي بوون له دنياي ته ماعه كاندا.

كه واته پايه يي (نورالدين) به لاي منوه گه وړه تره نهك به لاي دكتوروه!! به لام بابته تي نهم وتاره له م سنوره دا ناگيرسيته وه، بهلكو پو له راست كړدنه وي نه وي ده كات كه نو سهر له (ديمهني هاسه نكي) دا باسي كړدوه له مهر (عماد الدين زنگي) باوكي (نورالدين) له لايه كه وه و، (سه لاهه ددين نه يويي) و (نورالدين) له لايه كي تره و، له مهر نهم دوو پياوه دا هه ندي سته مي كړدو، ليتره دا راست كړدنه وه و ويژدان دي.

دكتور (حسين مؤنس) ده لي: (نورالدين): وه كو باوكي خوي نه بوو كه (عماد الدين) ه كه، به دواي ده سه لاتدا ده گه را به هه ترخيك بيت له ناگريه ست كړدن له گه ل خاچپه كاندا و پوښتن له گه لاياندا بو هه كويپه ك مده ستيان بي درېونگي و وودلي نه ده كړد، بو ده ستان له ده ستي مسولمان يان مده سحي بايه خي بي نه ده دا، مادام كاره كه سهر يكيښابا بو زياتر كړدني مولكي و دارايي.

لەمەر (سەلاحەددىن) دا دكتور (مۇنس) لە ھەمان باسدا دەلى: (سەلاحەددىن) لە ھەر كۆيىك بۆنى مەترسى كردبايە خۆى دەگۆرى، چاوى ھىمنى و خۆراگرى تىدا دادەپۆشى، پرۆژو داخوازيە زۆرەكانى تەواو نەدەبوو، پىويست بوونى بە سامان ھەر دوايى نەدەھات، سەركارو باج وەرگرانى ئەو رەقترىن كەس بوون لەسەر خەلكيدا، ھەر بازارگانى بە ولايتىدا رابردبايە مسۆگەر باج وەرگرانى پشتيان دەشكاند، نيشانەى ساماندارى لەسەر ھەر مەزنى دەركەوتبايە مسۆگەر لەلايەن پىاوانى سولتان بە سزادان ناگاداريان دەكردەو، جوتيارو ھەزارو پىدەسەلاتان لە خۆماندو كردندا لەگەڵ ئەودا بوون، ھەر ميوەيى لە كىلگەكەياندا پىنگەيشتبايە باج وەرگران ھەليان دەلوشى، ھەر گولەگەنى سەرى دەرھىتابايە لە عەمبارەكانى سولتاندا جىگىر دەبوون، تا واى لى ھات خەلكى لەسەزدەمى ئەو روت و ھەزار بوون و لەسەر دەروازەى چەرمەسەرى برسیتى بەجىي ھىشتن كە خەلكى برپەو ھەو چۆن برپەو ھەو. ئەمە قەسى جەنابى دكتور كە بوو لەمەر ئەم دو پالەوانە گەورەيدا ئەگەر زۆر (نورالدين) ى بە دل نەبوايە لە سووارى ھاوسەنگى و لە پىشتەر داناندا (الترجىح) ئاوا ستەمى لە (عماد الدين) ى باوكى و شاگردەكەى كە (سەلاحەددىن) ە نەدەكرد.

لێرەدا بەكورتى شوئىنى ستەمە جەرگبەرە كە باس دەكەين لەم دوو پىاوەدا بۆ تاشنابوون بەو ھى كە رابردو قەسمان لىكرد!! خاچىيەكان پەلامارى خۆرھەلاتى ئىسلامياندا كە كاتەشى دژوار بوو، مەرنشەينەكانى شام لەژىر چنگى رۆژمى دەرەبەگى دابوون كە ھەر يەكە كاربەدەستى وىلايەتەكى بىچوك بوو كە ھىچ سوپايەكيان نەبوو، يان ھىزى كۆيكاتەو، قەرالو مەركەزى دەولەتە بىچوكەكانىش ناكۆك بوون، بى حالى بوون لە يەكترى و يەك بوون تىدەپەرى، خەلافەتى (عەبباسى) پەكى كەوتبوو لاواز بوو نەيتوانى زيان لەخۆ دور بختەو، خەلكى پەنايان بۆ بردو قۆ مووھەكانيان بى و ھاواريان كردو گريان، بەلام بى سودو قازانج بوو. ھەرچى دەولەتى (فاتىمى) بىو لە مەسردا روى لە فەلەكانى كۆشك و پلانەكانى (ووزەرا) و، ناكۆكى ناوخۆى نىوان خەلىفە و سەركە سوپاكاندا بوو!!

بەم کارە خراپ و سوکە مەمالیکەکانی ئیسلامدا هەلۆه‌شاوێه و خاچییه‌کان توانیان چوار میرنشین (لاتینی) لە (ئەرەها) و (ئەنتاکیا) و (بەیتولەقدس) و (تەرابلوس) دا دا بە زۆرین، دواى ئەوەی لافاوی خۆتینان لەناویاندا تا سنگیان هەڵساند، هەر لە جەنگی (قدس) دا (۷۰) هەزار کەس لە مسوڵمانان شەهید بوون!! چارەنووس وا بوو (میری موسڵ) ی ئەوکاتە (عماد الدین زنجی) کە بەم کارە دژواری هەڵسێ کە زیرە و ورد بوو لە بەرپەربردندا و دانایەکی گەورە بوو، سەر لەسەر یە کەرتنەوێ میرنشینە عەرەبیەکان لە ژێر سەرکردایەتی خۆیدا و زۆربەى ناوچەى (جەزیرە) ی گرتە خۆی، ئینجا حەلبەى داگیر کرد، وە زۆریکی تر لە ولاتی شام و بەرامبەر فەرەنگەکان بێتەو، توانی بە سوار و پیاده سەنگیان بختە سەر بە کوچە و کۆڵاندا شویتیان بکەوێ، بە ترس و تۆقینەو داوای فریادەوتن لە شای (قوستەنتینییه) بکەن. پاشان پەلاماری (الرەها) ی داو دەستی بە سەرداگرت و مسوڵمانان لە دەستی ئەو هەستیان بەهێزی خۆیان کرد، خاچییه‌کان ترسان و زانیاری بەلێنی کلیسا بە سەرکەوتنی یەک لە دواى یەکدا وەکو تەرپاوی لکەیه‌کی فریودەرە لە بیابانەکی گەرمدا کە کۆچکەر پێی هەڵدەگیرسێت.

(عمادالدین) مەبەستی مولک و دەسلالات نەبوو بەهەر نرخیک بێ بەلکو ریزەکانی بۆ دواى خۆی کۆدەکردەو وەک قیادەیه‌ک تا کەس لەدواوێ خەنجەرێکی لێ نەدات، ئەمەش بەهۆی دوربینی بوو، کە سەرنج ڕاکێش دەنووسریت، کاتی ئاگرەست و دانوستاندن لەگەڵ خاصیه‌کاندا کرد لە هەندێ تەنگانەدا، بە زیرەکی خۆی کاتی درێژ دەکردەو تا زەمینەى بۆ پرەخسینێ بۆ خۆ کۆکردنەو و پەلاماردان، باری ئەو وەکو باری (نورالدین) نەبوو، ئەو خواوەنى هاواری یەکەم بوو بۆ خۆ کۆکردنەو و نامادەبوون، ئەگەر ئەرکی گرانی ئەو نەبایە لە کۆکردنەو دا دەرکردنی نەیارانیدا ئەو کلتورە بەهێزی دروست نەدەکرد.

دكتور راست دەكات كە دەلى: (نورالدين) زاهيدتر بوو لە دەسەلات و سياسەتدا لە باوكى ئەمە كەس نكۆلى لى ناكات! بەلام سنور بەزىنى لە راستىيە كەدا دەكات كاتى دەلى: (لەگەل خاچىيە كاندا دەروىشت چۆنيان بوويستابايە!).

كەواتە ميوەى سەر كەوتنى چىيەو، پىنگاى بۆ (نورالدين) ئەنجا (سەلاحەددىن) خۆش كرد! نمونەى (عمادالدين) لەگەل ئەم دوو كەسەى دواى خۆيدا وەكو خىزانىيە كە دەيەوئ باخچەكى گەورە فراوان دروست بكات لە خاكەكى پىر لە تاوېرو دىكو تەپۆلكەيى و گەردا، راگرى گەورەى دىكو دال لادەبات و پىنگا خۆش دەكات و جۆگەلەى بۆ پادە كىشىو، گەشە بە تۆو دەدات و ئەنجا دەمرىو، كەسانى دەست بە پواندن و تۆو دەكەن و كشتوكالە كە بە ئاودان و پەين كردنە ئەستۆ، تالقو پۆپ دەردەكات و بەرەكان شۆردەبنەو!! ئەو دەبى سوپاس بكري ئەك بى بەلگە بە تەماعكار ناوەزەوى بكەين؟!

ئەمە (عماد الدين) بوو بەلام مەسەلەى (سەلاحەددىن) چۆن بوو؟ مەن وا دەزانم ئەوەى (دكتور مونس) پشتى پى بەستوو لە قسەو باسەكانىدا لە توندپەوو كين لەدەلەكانى فەرەنگەكانى وەرگرىت، وە لە خەيالو ئەندىشەى فراوانى چىرۆك نووسەكانى ئەوان وەرگرىت، كاتى چۆن ئەفسانەى خەيالپان هەلبەستوو لەمەر سولتاندا كە بە جۆرەكى تايبەتى خشل و زىرو ئالتونى لە جولهكەو مەسىحىيەكان بە جۆرەكى تايبەت سەندوو!

ئەوەى مېژونووسانى عەرەب باسيان كردوو، هەم بە ويژدانە ئەوروپى يەكان لەمەر ئازايەتى و بەخشندەيى (سەلاحەددىن) زۆردورە لەو شتە هەلبەستراوانە!!.

ئەگەر لەبەر ئەو نەبوايە كە لەبوارى هاوسەنگى مېژوييدا بە تاكە پالەوان ناوى بنىم بەلگەنەويستى بلاوى وام باس دەكرد لەو نمونانەى لەمەر ئازايەتى و جوامپىرى و بەخشندەيى (سەلاحەددىن) گەپانەو كە دكتورى مېژونووس لە يادى كردون، بپوا ناكەم هەر كەسى بە نووسىنى كردارەكانى سولتان هەلدەستى ئەوەى لەياد بچى كە لە پۆزى گىرپانەو (قودس) دا (۲۲۰) هەزار دىنار رزگارانه

(الفدیە) بەلکو زیاتریش وەرگرت هەموى بەسەر زاناكان و خەباتگێڕان و هەزاراندا دابەش کردو، زۆریك هەزارو پەككەوتە خاچ هەلگرەكانى بى رزگارانه ئازادکردنو و چاوپۆشى لە خشل و ئالتون و زیرەكانى كردنو لى وەرنگرتن كە برواناكەم كارى ئاوا بەرپەوشترین كەسى سەدەى بیستەم ئەنجامى بدات.

كچى شای خاچ هەلگر خاچى زیرین و خشلى درەوشاوەى سەرنج پاكیشى هەلئەگرى، یارەكانى ویستیان پەلامارى بدەنى، بەلام جوامیری دەگەنى ئەو پێگەى بەئەنجامدانى ئەم کارەندە، بەلکو - بەتريكى (قودس) مالى پەرستگا و کلیساكانى (البيع والکنائس) لەناو سندوقى جیاجیادا کۆکردبوو، ئەم هەوالە بە گوێ (سەلاحەددین) گەشت بەلام ئەو گوێ پى ئەداو، لە بەخشندەبى بى ویتەى خۆیەو ووتى: دروست نیه دواى ئەو لە خەونە ئایینیەکانیدا توشى بەلامان کرد لە سامانەکشیدا توشى بەلامى بکەین!! خۆزگە دەمزانى ئایا سولتانی دواى ئەو هیچ مسولمانەكى كە نیشانەى پر دلداری و دەولەمەندى پێو دیاربى هەرپەشەى بەلام بەسەردا داھێنان و سزادانى لێدەکریت!!

با سەرنجى ئەو نووسراوەى دکتۆرە موسلمانە بدەین و لەگەڵ نووسراوى ئەوروپى یەكانى بەراوردی بکەین كە خاوەنى كتیبى (تاریخ المؤخرین) دکتۆر (احمد البیلی) لە كتیبەكەیدا (سەلاحەددین) گێڕایەتیەو: (لەبەر زۆرى بەخشندەبى و سەخواوەتى ئەو، فەرمانبەرەكانى حەزیان نەدەکرد بە پارەو سامان بزانى و لییان دەشاردەو، هەتا كاتى پتویستى دەهات و ئەنجا چەندى بیویستبایە بۆیان دەهینا، ئەمەش لەبەر زۆر بەخشندەبى و سەخواوەتى نواندنى ئەودا، ئەگەر دەستى بەسەر ناوچەیهك لە ناوچەكاندا دەگرت نەرتى وابوو ناگا نامەى بەخشندەو سەخواوەتى خۆى بەسەر پەیرەوانیدا بلاودەکردەو، هەم دانیشتوانى ناوچەكەداو، بەمەش بۆ لای خۆى رابى دەکردن، هەتا كاتى (دیمەشق)ى گرت هیچ شتیكى لە گەنجینهى ئەویدا دەسکاری نەکرد، بەلکو هەمووی بەسەر خەلكەكەیدا بەشییەو دابەشى کردو هەرکەس لە خزمەتى دابوایە پێزى لێدەنا و بە نەرمى لەگەڵیدا دەجولایەو، هەتا ئەگەر شتیكى خرابى لێدەبینین لە سنگى خۆى دەکردەو و ناشکرای نەدەکرد.

بہ لّام کۆرۆ کۆبونہوہی ئەو خاوین بوو و کەس نەیدەوێرا قسە بە کەسی نزیک لہ خۆی بلی، ھەر ھەتیوہک و بچ سەرپەرشتیکی دەبینی سۆزوبەزەیی بۆ دەجولّا، ئەنجا مندال و خێزانی خۆی خۆش دەویست و لہ گەڤ مەندالەکانیدا بەشداری یاری ئەوانی دەکرد و زۆر ھەزی بە دادگەری دەکرد، ھەر کەسیک بە گویی یاساکانی نەکردبا سزای دەدا، بۆ مەسەلە ی سستەمکاری ھەفتانە دوو پوژ دادەنیششت بۆ دادگایی کردن. بۆ ھەژارو دەولەمەندو کە لہ مالموہ بایە یان لہ سەفەر و پوشتن دابایە

نەگەر بمانەوی زۆری لہ دەقەکانی مەسیحییەکان تۆمار بکەین، ئەوا ماوہی قسەیان نابێ، بەلکو ئەوئەندە بەسە کە داستانە ئیسلامیەکان گێڕاویانەوہ لہ چاکە کاری نایاب و ئەندیشە ی جوان، ئیمە نامانەوی ئەوہ بگێڕینەوہ کە برادەر و ھەڤالەکانی ئەو نووسیویانە کە تیکەلاوی ئەو بوون و پروایان پێ ھەبوو و ھەکو (ابن شداد) و کەسانی تر تا لہ ھەندێ زیدە پەوی ئەماندا نەکەوینە گومانەوہ لہ پرای ئەوانەدا کە لہ ھەرگرتن و پەزکردنی شتدا توندی دەنوین!

بەلکو ئیمە ئەو شتانە وەر دەگرین کە لہ گەشتەکە ی (ابن جبیر) دا خۆی بەچاوی خۆی بەرچاوی کەوتوون لہ بەخشنەویی و پیاوہتی سولتان، چونکە لہو کەسانە یە کە لہ نووسینی میژووی سولتاندا پشتی بە ھیچ پوہک نەبەستووہ کە بۆنی لایەنگیری لی بێت، بەلکو ئەو ریبواریک بوو، ماوہیی لہ (میسر) دا سوپاوەتەوہ و شتی بینوہ و بەرچا و کەوتووہ، پاشان کە لہ ولاتە کە دورکەوتۆتەوہ بێئەوہی کەوتبێتەوہ ژیرکاریگەری کار بە دەستەوہ، یان لہ گەورەیی نزیک کەوتبێتەوہ وە نووسراوی خۆی خستۆتە ناو یاداشتە کە یەوہ، وە پیاوہ میژوونوسەکی رسمی نەبوو کە سەرنج پاکیشانی پالەوانەتی ھانی دابی بۆ زیادە کاری، بەلکو وەسفیکە کە بیرێ سەرقال کردبوو ھەلی دەپوێی بێئەوہی شوینیکی بۆ تۆمارکردنی زانستی بۆخۆی دابیت.

کتیبە کەشی مۆرکی پاستگۆیی سادەیی و وەسفەکی ئەمینداری وەرگرتن، هەندئ لەوەی وتووەتی ئەوەیە^(۲). (بەشیک لە جوامیری و شکۆ مەند یەکانی ئەم شارە کە لەپاستیدا بۆ سولتانە کە دەگەرايەو: قوتابخانە و خویندنگە و ئارامگاگان بوون کە بۆ خەلکی بە داخوازی و پەرستق بوو کە لە هەرێمە دورە کانەو دەهاتن و و هەریەکیان شوێنێکی دەگرت و لەناویدا خۆی دەھاواندەو، مامۆستا یەک هەبوو ئەو هونەر و شاکارییە مەبەستی بوایە فیڕی دەکرد، سولتان بە شیوەیەکی ئەوەندە فراوان چاودێری خۆی فراوانکردبوو بۆ نامۆکان و بیگانەکان کە هەتا فەرمانی دابوو گەرماویشیان بۆ دابین بکەن لە کاتێ پتووستی پتوونیاندا و بیمارستان و خەستەخانە بۆ نەخۆشیەکانی ئەوان دانا بوو، دکتۆر و نوژداری دیاری کرد بوو کە سەردانی بارودۆخیان بکەن، کارگوزار و خزمەتکار لەبەر دەستیاندا بوون فەرمانیان پێدەکردن کە چا و لە بەرژەوێندی ئەوان لەکاتی ناماژە پیکردنی ئەواندا لە چارەسەر و خواردەمەنی، ئەوان لە جیاتی دکتۆرەکان و پزیشکەکان بە چارەکردن هەڵدەستان. پیرۆزترینی ئەم مەبەستانە ئەو بوو سولتان بۆ پتووانی خۆراوا دوو نانی دانا بوو بۆ هەر کەسێ کە دەگەیشتە جیگا، هەموو پۆژی بۆ دابەشکردنی ئەمە مەروڤەکی ئەمیندار و دەستپاکی لەلایەن خۆیەو دادەنا، پۆژانە دەگەیشتە (۲۰۰۰) یان زیاتر لە (نان) بەپێی زۆر کەمیە کە، ئاوا بەردەوام بوو.... بەلام هاوێلانێ خۆی لەوێ پری خۆشگوزەران و خۆشی دابوون و پتووستیان بە هیچ پیشەیی نەبوو).

لەم تۆمارکردنە نمایشی یە (العرضی) دا کە تەنیا گواستەنەوێ فۆتۆگرافی رابردوو کە رویداوێ هیچ شتێ نیە بیلێن کە بە ستایش و پتەهلاوتنەو یان و شکۆدار کردنەوێ خۆش هاتن نەکریت!!

(۲) ابن جبر / ل: ۱۰) پتشت ناماژەمان بە بەشیکێ ئەم دەقە کرد. (نوسەر)

نه وهی دکتوره که باسیکردوه له کاتی خستنه روی قسه کاندای له مهر (نورالدین) دا هانان ده دات بۆ هوشیاریدانه کی زۆر له کاتی هاوسهنگی کردندا له میانهی دوکه سدا.

نه گهر لهم هاوسهنگ کردندا بوار هه بی بۆ تیروانینه کانو، بنج و بنهوانی راستیه کان ئاوه له بکاته وهو، دهرفته شیته ل کردنو پامان بدات، نه وکاته له لایهنگرتنی شاراوهدا شتی ده کات به ئامرازی بۆ سنور به زینتی و لادان، زۆر جار هاوسهنگی نه ده بی له نیوان دوو ده قداو بهراورد کردنیان په سهندتره له هاوسهنگی میژویی نیوان دووکه سدا، چونکه هاوسهنگی نه ده بی و وێژهیی له ده قه هونه ریه کاندای دوو شوینه واری نه ده بی له بهرامبه ر خوینه ری به وێژدان له جاری یه که مدا نمایش ده کات، نه نجا داهاتوو پای خو ی ده بی له مهر خویندنه وهی شیوازه که داو، لهو حوکم و پرپاره دا که دهنووسریتته وه، به لام هاوسهنگی میژویی له نیوان دووکه سدا بۆ نهو حوکمانه ده گه پیتته وه له مهر نهو دوو که سدا که هاوسهنگی له دلیدا دروستی کرون، بیته وهی رووداوی زۆر بۆ خاوه نه که ی بینیتته وه!!

بۆیه ورده کاری له هه موو شتی پیویستتره له م بواره دا، نه گینا روی راستی له وهیدا که ده گوتری و لابراره هه لگیراوه.

ئەوانە چیان و توو

کەس نیه لە کلتورو کەلەپوری ئەدەبی ئیمەدا وەکو سەلاحەددین بە شیعەر ستایشی کرابی، کاتێ شاعیرانی سەردەمی خۆی سەقامگیری و بێپروا سەرکەوتنی یەک لە دوای یەکی ئەو سەرهەنجی ئەوانیان ڕاکێشاوه، لەهەمانکاتدا دلێشیان لە ڕقی دۆژمنانیان دەکولا کە ئەوروپای دەستدریژکار ناردبونی تاکو خاکی نیشتمانیان بێ دادگەرانه داگیر بکەن، بەم ستایشە (سەلاحەددین) هەلۆیستی گرگرتوی کێکراوی ناخیان هەڵدەپشت. ئەگەر وا ڕێک کەوتبایە کە پیاوانی میژووونوس ژیاانامە ی ئەم پالەوانە نەمرەیه نەووسنەوه، ئەوێ ئەو شاعیرانە بەجیانهیشتوو ڕۆژی سەیری ئەویان دەرخستوو لە بەدەستەینانی سەرکەوتندا.

(دکتۆر احمد بدوی) پێرستیکی درێژی نووسیوه لەمەر ناوی ئەو کەسانە ی ستایشی (سەلاحەددین)یان کردوو، یان ئەو کەسانە ی توانیویەتی کۆیان بکاتەوه کە سەرچاوەی شیعرو هەلبەستەکانو ناوی دیوانەکانو پەراوی زانست گەلە کەلەپوریه کان (الموسوعات التراثية) هەموو دیاریکردوو کە بۆ توێژەرەوانی ئەدەب ڕینگا خۆشە کات بۆ زانیینی شیوازی شیعری لە چاخی (سەلاحەددین)دا.^(۱) ئەگەر شیوازی ئەم جۆرە دەربرینیانە لە سەدە ی چوارەم و بەرەوسەرتر نەهاتبایە خواڕووە ئەم دەستمایه گەورەیه ناوبانگیکی زۆری دەبوو لەناو خۆینەراند، بەلام ئاستیان هەر چەندی بێ لەناو ستایشکاراندا جیگایەکی بایەخداریان بۆ ئەم پیاوه مەزنە هەلگرتوو و پاراستوو.

(۱) الحياة الادبية فی عصر الحروب الصليبية (ص ۴۳۴ تا ۴۳۸). (نوسەر).

شیعری میژویی ھۆکاریکی گرنگە بۆ زیندوکردنەوی گیانی میللەت، یەك هەلبەستی شاعیریکی گەورە کە لە بۆنەیەکی میژویی ناوداردا دەگوترێ دەبیته دەنگ و دۆی وەچەکان دەیلێتەو.

سەیری هەلبەستی (قصیدە) شاعیر (ابو تمام) بکە لە پرووختانی (عموریە) داو (موعتەصەم) بە نەمرییەکی سەیری دەھێلێتەو، نەك لەبەرئەوێ لە جەنگدا سەرکەوتوو، بەلکو زۆرکەس بەر لە ئەو لەوبارەو سەرکەوتن مەھدی و پەشیدو مەئمون، بەلام کەسکیان نەبوو وەکو (ابو تمام) کە ئەوھیان بۆ بلێت.

ئیمە پرووختاوی (سیف الدولة) لە گەڵ (رۆم) دا دەزانین، چونکە میژوونوسان لە کتێبەکانیاندا تۆماریان کردوو، بۆ غەیری (سیف الدولة) شتی زۆریان تۆمار کردوو، بەلام (سیف الدولة) شاعیریکی وەکو (ئەبو طیب المتنبي) ی ھەیە رووداوێکی ئەوێ لە شیعەرەکانیدا ھەلگرتوو، ئەم پالەوانە کە شاعیرەکی باسیکردوو کردووە بە پالەوانێکی ناودار.

بەداخەوێم کە دەبینم ئەوکاتە شیعری عەرەبی ئەم چاخە لە گەیانندی پەيامی نەمری خۆی لایداو کە بەرزکردنەوی وردو ھۆشیارکردنەوی دلەکانەو بوو تە ھاوشتووی مەتەلەکان، بۆیە کاریگەری خۆی بۆسەر خەلک لە دەستداو، بە شیوہیکی وەھاش ئەگەر بیستو ئەو شاعیرانە خاویاری شیعری سەرەستین ناتوانن لە بەھێزترینی بۆنەکاندا شیعریک بلێن کە لەسەر زمانی خەلکی بگوتریتەو.

بێگومان دیوانی شیعری عەرەبی دۆینێ، ئەمڕۆ قسەییە کە نازانیت شیعریکە یان پەخشانیکە، خۆزگە پەخشانیک بان کە حالی بوونیان کرابایە! (۱) لە بەرامبەر

(۱) ئەم جۆرە ئەخشیە پوی لە شیعەرە کوردییەکانیش کردوو، کام شاعیرێ ئیمڕۆ توانیویەتی شونێ خۆی لەناو دیوانی شاعیرە کۆنەکانی کوردا تۆمار بکات وەکو: {مەلەوی و مەحوی و نالی و جەزیری و وەفایی و شیخ و زاو، قانع، و... ھتد}؟.

سەبارەو ئەو شاعیرانە کە بە عەرەبی شیعریان نووسیوە وەکو (الزھای) و (نەجەد شەوقی) و (پەصافی) و ھیت، وەکو لە (مشاعر الکورد) دا ناویان ھاتوو. ھونەر بەگشتی لە تەواوی دنیا دا لە پێچکەیی خۆی لایداو ھەم لە ناو پێکدا ھەم لە مەبەستدا. شیعەرەکانی کۆنی کورد لە چاو شیعەرەکانی ئیمڕۆ وەکو

ئەم کۆمەلە زۆرە (د. احمد بدوی) ئاماژە ی پێیان کردوو، دەبینی سەرم سوپماوە کام شیعەرە هەلبێژێرم بیکەم بە گەواھیدەر لەناو ئەو ھۆنراوە جوانانەدا!

ئێمە دەزانین ئەوانە (سەلاحەددین)یان ھەلاوتوو ھەلەک ئاستدانین لە باشیدا، ھەیانە (المجلی)یەو ھەیانە (المصلی)یە، واتە لە پێشترەو لە پاشترەو، دیوانی ھەندئ لەوانە کۆکراونەووەو ئەو شیعەرانەیان تێدا یە کە لەمەر (سەلاحەددین)دا گوتراوە وەکو قازی (فاضل) و (ابن الساعاتی) و، (ابن سناء الملک) و (اسامە بن منقذ) و (سبقت بن التعاویذی) و (ابن عنین) و (عمارة الیمنی)، ئەگەر لێکۆلەر بە شیکردنەوێ قسە ی ھەریەکێ لەوانە ھەلسێ لە ئەنجامی بەخشینی ئەم شیعەرە زۆرانە، ئەو ھەندە دەستدەکەوێ کە ستایشکراوە کە لە شکۆیەکی بینراوەدا دەریکەوێت.

بەلام ستمە تەنیا باس لەوانەو دیوانەکانیان بکەین کە لەبەردەستی توێژەراندان بەکار دەھێنرێن، چونکە سەرکەوتنێکی بەرچاویان تێدا دەبینرێ، کۆمەلە شاعیرێکیش واز لێ پێنین کە نەتوانراوە ھۆنراوەکانیان لە دیوانێکی سەربەخۆدا گرد بکێنەووە، دوا ی ئەو لە پێشتر لە جوانکاری و بەھرە ی زۆریاندا، رەنگە ئەم لاپەرە سادانە ھەندئ تیشکیان خستبێت سەر سەرەنجامی وێژەیی ئەوانەو ھاندەرێ بێ ئەوانە کە دەیانەوێ لە ناسراوەکان بکۆلێتەو، تا ھەول بەدەن ئەو ی لەناو پەراوە دەست نووسەرە فرامۆشکراوەکاندا شارداراوەتەو زیندوی بکەنەو، ئەمە ھەلە شاعیر نیە کە ئەو نەناسراوەو ناویانگی دەرنەکردوو.

بەلکو ھەلە ئەو کەسە یە بۆ پشودان خەوتوو و تەنیا بە دیوانە چاپکراوەکانو ئەو ی لە دوو، یان سێ کتێبدا بلاوکراوەتەو لەمەر پێرەو ی (سەلاحەددین)دا لە سەردەمی خۆیدا وازیان ھێناوەو چەند شتێکی لێرەو لەوێش کە نەناسراوەکانو توویانە باسکردوو.

موعجیزە ی وان کە سەردەمیان بەسەر چوو بێت! شیعری شاعیرانی کۆن ھەمووی نیلھامو خورە ی دڵ بوو کە لە نەستی شاعیرەو ھەلقوێو، بەلام شیعەرەکانی ئیمڕۆ ھەستی شاعیر بە تۆزێی دروستیان دەکات! نەمش جیاوازیەکی جەوھەر یە لە نیوان شیعری دوینیو ئیمڕۆدا. (وەرگێڕ)

بەرپاستی کەمەترخەمی منیش لەو خاوەن دیوانە چاپ کراوە بڵاوانەییە کە
باسە کە والێدە کەن پێویستی بە وردبوونەو بەیت، بەشکو لەوە دایە کە سەتەم لە
خودی (سەلاحەددین) دەکات، چونکە شتی گرانبەها بەلاوە دەنێم کە لەمەر ئەودا
گوتراوە، ئەمەش مافیەکە.

بەلام ئەوێ لەم سەتەمە کەمەدە کاتەو ئەوێە من لەو بوارە کەمەدا شت
کۆنەکەمەو، بەلکو تەنیا غوونە دەهێنمەو، هەرچەندە هەلبەست و قەسیدە
ناوداران بێنمەو هەلبەستێکی باشتەر لەو هەلبەستە بەجێدێلم کە من هێناومەو،
ئەوێش رینگا بە من دەدات بەر لەوێ لە چاوە کانی ئەم کتێبە بکۆلمەو چەند
کەسێ هەلبۆژێرم کە هەندیکیانم نەبیستوو.

لەوانەش شاعیری نابینا (سعادة بن عبدالله الحمصي) کە دەهاتە لای
(سەلاحەددین) و کارەکانی ئەوێ بە دل بوو، جوانترین وەسفی ئەو کە بە دلێا دی
دەکات و توانای وێنە بیرکردنی وەسفی ئەوێ بە شیوەی هەیه کە تەنیا بە گۆچکە
نەبێ نەیبینیو، ئەگەر (ابو العلاء) ملەملانیی خۆینەرانی خۆی کردبێ و چەند
هەلبەست و هۆنراوەیەکی رێک خستبێ لەمەر خەباتی زڕپۆشینی جەنگیدا کە
نەیبینیو، بەلکو کەس چاکتر لەوانە دەیبینن لێی زانیو، ئەو (سعادة بن
عبدالله الحمصي) لە چەند هەلبەستەکیدا زۆر وەسفی سوپای (سەلاحەددین) ی
کردوو کە پێیان گەشتۆتە شوینی ئەنگاوتن. کە وتوێتی:

فاسلم فجيشك لا يثنى له علم
واسعد فبيتك لا تهوى له عُمْدُ
عرمرم كالابى الطيار منتشر
تحصى الرمال ولا يحصى له عدد
تسمو عليه سماء من عجاجته
مبنية من قناة تحتها عمد
سماء نفع لشیطان العدو بها
من الاسنة شهب كلها رصد

وفي دياجیة نار من صوارمه
 نکاد تقطر ماء وهى تتقد
 نار تشب على ایدى عطارفة
 لا یبق الجو الا کلما رعـدوا
 ما جنّ عبقر جنّ کلما عزفوا
 ما اسد بيشة اسد کلما حردوا
 من کل اروع اقارعه ثمل لا یستفیک
 وما سیفه غـرد
 في کل يوم جـلاد لو الم به
 عمرو بن ود عداه الصبر والجـلد
 شم بالشام سیوفا من عزائمهم
 اذا غمدت المواضي لیس تنغمد
 ولا تخف فالعوالي شوکها ثمر
 حلو الجنى المعالى صابها شهد
 فمن یکن بالوامضي خاطباً ابداً
 زفت الیه بلاد کلها خرد

ئەم شیعرە بەهێژو ھەرچی لەو بابەتەو وتراوە لە شوێنى خۆیدا پێی دەچیت،
 وەسفی بەرجەستەیی (الحسی) تۆزو خۆل (العجاجة) کە لەسەر ستونی پمەکان بەرز
 دەبیته‌و، ئەو شمشیرانەى لەکاتی‌دا ئاگریان لى بلند دەبیت خوێنیان لێدەتکیت
 بەلگەیه‌کە لەسەر بیرتێژیکى سەر سوپه‌یه‌نەر لە پمانى شتێکدا کە لای شاعیر
 دەبێستری ئەک دەبینریت.

بەلام رۆشنی‌ری زانستی لەم وتەیه‌دا ئاشکرایە کە لەمەر (عەرۆی کورێ
 وەدد) و شیری بێشەلان و جنۆکەى خێونشین گوتراوە، بەلام پامانى وردى بەرى
 لادنییه‌کان (العوالی) کە لێکردنەوێ خۆش و بە تامەو، بەرزاییه‌کان کە ھەنگوینی

شیرینی لیہ، ہرچہندہ مروژ نازار بچیژی لہ ریگہیداو نہو کچانہی بہ زہبری
شمشیر داخوازی دہ کریں۔

بہ جوانترین شیوہی چاوہرہ یکراو ہاتوون، شاعیر لیہردا لہ مہر سوپاوہ قسہ
دہ کات نہک سہر کردہی سوپا، چونکہ سہر کردایہ تی سوپای چاکی ہلہ بشاردوہ
ناشی شوینہ کہ ہلہ لدہ سوپی تا تاجہ گولینہی سہر کہوتن بہ دہستدینیتن۔

بہ لام وتہی تابیہت بہ (سہ لاحتدین) لہم ہلہ بہستہ جوانہدا ہاتوہ کہ شاعیر
(سعادت بن عبد اللہ الحمصی) جوانکاری تیدا کردوہ، کاتن پدنای بردوٹہ بہر
پامانی بہر جہستہ بی (التصویر الحسی)، وک نہوہ بسہ ملیتن کہ (ابو العلاء) و
(بشار) لہ پابردوودا سہ لاندوینانہ کہ ہر ای جہنگیان و بینہری و سہر کردوہو، لہ
ناستی نہو دوانہدا دانہ بہ زیوہ لہ کاتی کدا کہ نالو شمشیر و پم و نہ سپی پہ سہنی
(سہ لاحتدین) و سہر کردوہ لہ ناستی نہم دوانہ دانہ بہ زیون، وتوویہ تی:

و رایۃ ما ہفت یوما ذوابلہا

الا علی قد عسال من الذبل

صفراء خافقة بالنصر حائزة

باللول ما لم یخزہ الغیر باللیل

منشورة لیس یطوی عزم صاحبہا

حتی ینال مکانا قط لم ینل

وصارم مرہف خفت مضارہ

فلیس یسبق الا سرعة الاجل

سیف لیوسف ما قدت حدیدتہ

الا من الظفر المقرون بالجل

کأنہ وھو فی یمناہ منصلت

برق جلا عارضا فی عارض ہطل

و ذابل عطفہ یہتز من طرب

الی الطعان وما یہتز من خطل

یزداد من طولە طولاً براحتە
 اذا طوال الردينيات لم تطل
 وسابع لو يحارى الريح عاصفة
 لقيدت خطوات الريح بالفشل
 سهل القيادة فما يعرى الى شغب
 جم الناشط فما يدعى الى كسل
 نجم يمر ببسدر في دجى قتم
 صقر يكبر بليث في شرى اسل

(سعاده)ی نابینا ویستویهتی که توانای (وێنه بیر) ^(۱) خۆی بچەسپێتی ئەک نواندنی (ئەندێشەیی دەرونی) و (دالغەى مروڤایەتی) دا که لەو نزیکتر و پەیوەستتر، بەلکو لە رامانی دیاردەى بیناییدا ^(۲) ئالایەکی شەکاوە و شمشیری تیژی بڕندە و پمیکدا که لە دەستی شۆرەسواردا درێژ دەبیتهوه و ئەو ئەسپەى که بەهۆی چالاکی خۆی ڕینگا بە بای تیژو دەگرێ هەنگاوەکانی فەشەل پیندییەت و تیکدەشکێنیت:

نجم يمر ببسدر في دجى قتم
 صقر يكر بليث في شرى اسل

لێرەدا ئەم داھێنەرە بەجێدیلەم ڕوو لە داھێنەریکی تری ئەناسراو دەکەم که بە (فتیان الشاغوری) ناسراو، هەولمدا شتیکی قەناعەتەخەش لەمەر ئەم شاعیرەو بە بزائەم، بەلام تەنیا ئەوەندە دەزائەم که ئەو لە (شاغور) بوو که پەیوەستکراو بە ئەوەو! ئەگەرچی ئەوەمان لە دەست چوو که زێدو باوانی ئەو بزائەن، بە شیعری ئەو دەزائەن که ئەو یاوەری شکۆداری (سەلاحەددین) بوو، هەر لەوکاتەوێش که لە جەنگی (دەمیاط) دا لە سەر دەمی وەزارەتە کەیدا دەرکەوت، تا ئەو ڕۆژەى بوو بە

(۱) وێنه بیر (رامان - التصویر).

(۲) بینایی (البصریە)

پالەوانی پالەوانەکان لە پوژی (حطین) دا، وەکو زانیمان (تیبەن خەلەکان) وەکو لە (وفیات الاعیان) دا^(۱) باسیکردوووە کە ماوەیی لە (الزیدانی) دا ماوەتەووە کە خاوەنی دیمەنیکێ سڕوشتی لە ئاسایی بەدەر بوو، خاوەنی کتیبی (الخزیدە) شتیکی کەمی لەمەر ئەودا نووسیووە و ئەو ستایشە لەمەر (سەلاحەددین) ی بەجێ هیشتوووە قەرەبووی ئەو هەوالانە دەکاتەووە کە لەمەر ئەودا ئەمان، وە لە وەسفی بە ئاکام نەگەیشتنی دەستدریژیکاراندا بۆ سەر (دمیاط) جوانکاری نواندوووە، دواي ئەوێ ئەم پالەوانە ماوەیەکی کەم حوکمی (میسری) وەرگرتوووە بەرەو دوا پاشەکشەیان پێدەکات، ئەمەش یەکەم کاری پالەوانانەییە دواي مردنی (اسد الدین) پیوێ هەڵدەستیت، (شاغوری) دەئیت:

ولما اتوا دمیاط کالبحر طامیاً
ولیس له من کثرة القوم ساحل
یزید عن الاحصاء والعد جمعهم
الوق الوف خیلهم والرواحل
رأوا دونهم اسدا بايديهم القنا
وبیضا رقاقا احکمتها الصياقل
وداروا بها فی البحر من کل جانب
ومن دونها سد من الموت حامل
رای الکلب ملک الروم اذ ذاک فتحها
فخاف، و أم الملك والروم هابل

(۱) وەکو لە (مشاهیر الکرد/ محمد امین زکری بگ) دا هاتوووە لێرەدا دوو خەلەکان هەیە، یەکیکیان دەکووتە قەزای پانیە. ئەوێتر دەکووتە قەزای پەواندزەووە لە گەروی گەلی عەلی بەگداو وادەردەکەوێ کە (ابن خلکان) و بڕایەکی خەلکی ئەوێ بوون هاوسەردەمیدا (ابن الاثیر) بوو، کە لە (دورگەي ابن عمر) لەدایک بوو لە خەلەدا چاویان بە یەکتەر کووتوووە و بڕایەکی (ابن الاثیر) و باوکی (ابن حاجب) ی زانا لەگەڵ سوپای (صلاح الدین) دا بوون وەکو پابردو و باسنانکرد، (ابن حاجب الکردی) خاوەنی (الکافیة) کە سەرچاوەیەکی گەرنکی پێژمانی عەرەبییە، باوکی ئەم زانایە لە (مشاهیر الکرد) دا ناوی (عزالدين موسك) ه. (وەرگێڕ)

فعادوا على الاعقاب منها هزيمة
كانهم ذلأنفام جوافل
وما أملاوا ان يلحقوا ببلادهم
لتعصمهم مما داوه المعاقل

نه گهر خوینهر کارامه ییه کی زور لهم ههلبه ستانه دا به دی ده کات، نه
کارامه ییه شویتنی خو ی بۆ ههلبه چوونیکی سۆزی خالی کردوه که له کاتی
سه رکه وتنی (حطین) دا به یه کجاری ده رونی شاعیری پیهه لچووه.

نه غا هۆنراوه کی له خووه ی ریکه خستوه که نه وه لچوونه سۆزییه پیویستی به
جوانکاری و توکمه یی نه بیت. جوانترین شت نه وه ییه که وه سفی خو به که مزانی
سه لاهه ددینی له ناو خه لکدا کردوه، دوا ی بیستنی شته جوانه کانی نه و چاوه کان
سهیری ده که نه و تیی ده روان. (فتیان) له پۆزی (حیطین) دا ده لی:

جاشت جيوش الشك يوم لقيتهم
يتذامرون على متون الضم
او ردت اطراف الرماح صدورهم
فولغن في علق النجيع الحمر
فهناك لم ير غير نجم مقبل
في إثر عفريت رجيم مدبر
فمن الذي من جيشهم لم يخترم
ومن الذي من جمعهم لم يؤسر؟
حتى لقد بيعت عقائل ارهقت
بالعبي بالثمن الاخس الاحقر
لا يعد منك المسلمون فكم يد
او ليتهم معروفها لم تنكر

امنت سربهم وصنت حریمهم
 درأت عنهم قاصمان الاظهر
 ما ان راک الله الا آمراً
 فيهم بمعروف و منکر منکر
 متواضعاً لله جل جلاله
 وبك اضحلت سطة المتکبر
 لم یخل سمع من هناء مهنیء
 للمسلمین ومن سماع مبشر
 واستعظم الاخبار عنک معاشر
 فاصغروا ما استعظموا بالمخبر
 مضت الملوك ولم تنل عشر الذي
 اوتیه من منجج او مفخر!

من وام به خه‌یالدا دئ که ئەم هه‌لبه‌سته هه‌لچونیکی هه‌ستییه له‌یه‌ک
 دانیشتندا گوتراوه، چونکه له به‌جیه‌پتان و واتادا ئاسانه و هه‌کو رۆیشتنی ئاو بۆ
 ناو رووبار ده‌رۆات، ئەگەر شاعیر شتیکی هاته پێش و هه‌زی پێده‌کرد ئەوه‌ی به
 خه‌یالی دادئ باسده‌کات، بئ پتیویست بوون به شینه‌یی کردن، چونکه
 خو‌ماندوکردن له هه‌ندئ بارودۆخدا بئ ئاکام ده‌بیئت.

به‌لام (ابن جبیر) به‌گه‌شتیار ده‌یناسین ئەک به‌شاعیری له‌قه‌لام بده‌ین، چونکه
 ئەوه‌ی له‌شیعره‌کانی ماوه‌ته‌وه زۆر که‌مه‌و، میژوونوسانی ئەو وتویانه که ئەو
 دیوانیکی شیعری هه‌یه تایبه‌ته به‌شیوه‌نی خه‌زانه‌که‌یه‌وه، به‌و پێیه له‌ریزی
 پێشه‌وه‌ی ئەو شاعیرانه‌یه‌وه‌یه که له‌شیعره‌کانیاندا ئەو په‌وته‌یان گرتوه، به‌لام ئەم
 دیوانه وون بووه نه‌دۆزراوه‌ته‌وه، گه‌شته‌که‌شی ماوه‌ته‌وه ده‌نگی داوه‌ته‌وه. له‌م
 گه‌شته‌دا چه‌ند په‌ره‌یی له‌مه‌ر (سه‌لاحه‌ددین) هاتوه که له‌تیکۆشانی جه‌نگی
 ئەو هه‌لوێستی پالنه‌وانانه‌ی ئەو ده‌دوێت، له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا سکالا له‌مه‌ر خراپی

گومرک و باج لە دەست باجوهرگرانی گومرگی (ئیسکەندرونە) سکالا دەکات، کاتی زەحمەت و ئەرکیان خستبوو سەر ئەو حاجیانە لە (مەغریب) هە دەهاتن و لە تواناشیاندا نەبوو پای بپەرێنن، دای ئەوەی (ابن جبیر) لەمەر دژواریەکانیان قسە دەکات باسیکردوو کە سکالا کە دەگاتە گۆیچەکە (سەلاحەددین) و ئەویش بەزەیی پێدا دێنەو و فەرمان بە کوتایی هێنان بە کێشە کە دەکا.

بەلام بۆنە ی باسکردنی ئیستای ئەو هەلبەستە جوانیەتی کە لە گرتنی (بیت المقدس) دا لەسەر دەستی (سەلاحەددین) دا گوتیەتی، چونکە ئەم گەشتیارە دوور نیە زیاتر لە جاری سەردانی خۆرەهلاتی کردوو، کارەسات و بەلای فەرەنگەکانی لەمەر پێدەسەلات و چەوساو و مسوڵمانەکان زانیو کە لە خەوی لێزانەبوو خەمەکی تری بۆ زیاد کردبوو، چونکە ئەو (مەغریبی) بوو هەمان دۆخی بە دەست فەرەنگە (فەلە) کانی ئیسپانە و بینی بوو کاتی لە ئەندەلوسدا ولاتی مسوڵمانیان داگیر کردبوو، بۆ ئەوپەری (مەغریب) سنوریان بەزاندبوو، کارەساتی وایان قەوماندا بوو کە دلی (ابن جبیر) بتهزینی و وەك بلیتی مەبەستی ئەم حەجە بۆ سوککردنی خەمەکانی بوو، زۆر پرووداو و گەرمەسات لە (خۆرەهلات) دا لەو پەری توندیدا دەبینی، تروسکاییەکی هیواش لە (سەلاحەددین) دا دەبینی، سەرئەنجام ئەم تروسکاییە ناگری گرت و بوو پوناکییە کە کاتی گرتنی (قودس) دا پوناکی دەداو، خاچیەکانی لەویدا شار بە دەرکرد و دلخۆشییەکی ئەوەندە گەورەبو کە گەورە شاعیرە ناودارەکان دەریانپێیو، لەوانە (ابن جبیر) بەم هۆنراوە بەناویانگە هەلیدەپێژنی و بە ستایشی (سەلاحەددین) هە وتیەتی:

اطلعت علی افقک الزاهر

سعود من الفلک الدائر

فابشر فان رقاب العدا

تمد الی سیفک الباتر

وكم لك من فتكة فيهمو
 حكت فتكة الاسد الخادر
 كسرت صليبهم عنوة
 فله درك من كاسر
 وامضيت جدك في غزوهم
 فتعسا لجدهم العاشر
 ودابر ملكه وبالشام
 وولى كاسهم الدابر
 جنودك بالرعب منصورة
 فناجز متى شئت او صابر
 فكلهم غرق هالك
 بتيار عسكر الزاخر
 ثارت لدين الهدى في العدا
 فآثرك الله من ثائر
 وقمت بنصر اله الوري
 فسماك بالملك الناصر
 تبيت الملوك على فرشهم
 وترفل في الزرد السابري
 وتؤثر جاهد عيش الجهاد
 على طيب عيشهم الناصر
 وتسهر ليلك في حق من
 سريذك في جفئك الساهر
 فتحت المقدس من ارضه
 ثعادت الى وضعها الطاهر

وجئت الى قدسه المرتضى

فخلصه من يد الكافر

واعليت فيه منار الهدى

واحيت من رسمه الدائر

لكم ذكر الله هذي الفتوح

من الزمن الاول الغابر

وخصك من بعد فاروقه

بها لاصطناعك في الآخر

مصحبكم القيت في النفوس

بذكر لكم في الوري طائر

جوانکاری ئەم ھۆنراویە تەنیا لە ئاسانی و بیری راستگۆیی و سۆزی گەرمیدا
نیه، بەلکو لە گەڵ ئەوەشدا پوانینی خەلکی (مەغریب) بۆ (سەلاحەددین)
پوندەکاتەوہوو ھەواڵ دەدات کە دنیای ئیسلامی ئەوکاتە یەک جەستە بوون، سنورە
دەستکردە سیاسییەکان لەناو دەوڵەتەکاندا میزاژی سۆزایەتی لەناو ئەوانەدا مەنە
ناکات کە ئاین پەرورەن بۆ ئیسلام و ئەوان لە ھەموو شوێنیکدا لە ھیوا و ژانەکاندا
یەکدەگرەوہوو، ئەم حەقیقەتەش دۆژمنانی مسوڵمانان لە دەرەوہوو ناوہەدا دەتوقینێ،
لەدەرەوہەدا جەنگی خاچیەکان دیارترین مەترسیداری ئەو، لەناوہەشدا چەندان
بانگەوازی گوماندار و ھەکو پەگەزپەرستیەت و فیرعەونییەت و بەربەرپیەت و
فینیقییەتەمان بینی کە ھەموویان بۆ جەنگکردن لە گەڵ ئیسلامدا کێبەرکی دەکات و
ھەرکەس باسی بکات دەتوقێ و ھەکو چۆن کەسێ پێوہی درابێ لە کەڵبەھی مار
دەترسێت، ئەو ئەوازشتکەرانە ھەموو ھۆیەکیان بە کارھێنا کە سەرنجیان رابکێشی و
نیازی خراپی ئەوان پووێش بکات کە لێک ھەلۆھەشاندنەوہی پەیوہندی نێوان وڵاتە
ئیسلامیەکانە، بەلام ئەمە بێسوودە، چونکە ناتوانن پووناکی خوا بکوژننەوہ.

کاتی سوپای فەرہنگەکان لە ئەوروپاوە و ھەکو کوللە پەلاماری قودسیاندا دوا

پاکژکردنه‌وی له پیسی ئەوان بۆ گێڕانه‌وی، شاعیره‌کان هه‌ستیان به مه‌ترسی کرد له داهاتوودا، به‌لام ده‌یانزانی (سه‌لاحه‌ددین ئاسته‌نگیکی به‌رزو دژواره وه خه‌باتی ئەو بۆ رزگاری (المسجد الاقصی)، ئەگەر جاریکی تریش توشی کاره‌سات بێته‌وه وچان ناگرێ.

(الرشید النابلسی) که وه‌کو نه‌ناسراویکه له‌ناو ئەده‌بیاندا، چونکه من هیچ شتی له‌باره‌ی ئەو نازانم، جگه له‌وه نه‌بی له شیعره هه‌جوه‌کانیدا هاتووه له به‌شی سییه‌می (فوات الوفيات/ ابن شاکر) و ئەو شیعره‌ش که له‌به‌شی دووه‌می (الروضتین) دا هاتووه! ئەمه‌ش بۆ زانینی ئەو زۆر سود نابه‌خشیته‌، ئەم شاعیره‌یسته‌یه‌تی، من ده‌لێم وسته‌یه‌تی که سه‌ره‌نجی (سه‌لاحه‌ددین) بۆ ئەو رووداوانه‌ رابکێشی که ئەم ده‌یانبینی و ئەویش لیان بێناگایه‌و، هۆنراوه‌کی ستایشکه‌ری نووسیوه له‌ناویدا وتویه‌تی:

ريح الفرجة بل ويل أمهم او ما
فيهم لبيب على العلات يغنبر
فكم نثرتهموضر با اذا انتظموا
وكم نظموا طعنا اذا انتشروا
ان يَمَموك فلا بدع لجهلهم
تسعى الى الاسد في غاياتها الحمر
فما عن حوزة البيت المقدس لا
خوف -وحاشاك من خوف- ولا ضرر
هو الشريك وقد ناداك معتصما
فما على مجده من بعد ها حذر
وسوف تستغفر الايام هفوتها
وتحصد الفنة الاوغاد ما بذروا

ما ابهج الدين والدنيا بالكهـ
 الصديق يوسف لا لذت به الغير
 ملك تساوت جمادی في الجهاد وتموز
 لديه وضاهى ناجرا صفر
 فليس يثنيه حرّ ان توقد عن
 رضا الا له، ولا ان اغدق المطر
 ولا ينهبه عما يكـ
 ضج -- اعيد معاليه -- ولا ضجر
 ولا يرى الروح الاظهر سهلتـه
 في بطن معركة مركوبها وعر
 صبر جميل كطعم الشهد في فمه
 وعند كل ملك طعمه الصبر

وه ثم قسهيهى ئهو كه دهلى: (صبر جميل... هتد) ئهوه مان ده خاتمه وه ياد كه
 (ابن جبیر) ئاماژه ی پینکردوو ه كه سهر كونه ی هه ندی پاشاكانی هاوچه رخی خوی
 ده كات كه له ناو به هره كاندا شانازی ده كهن و كه شخه لیده ده و له سهر ئاوریشم
 ده خه ون و خۆشگوزهرانی به سهر خه باتدا هه لده یژێرنوو ده خه ون و شه و غونیش بو
 (سه لاحه ددین) به جیدیلن كه بهرگری بكات له كاتیكدا ئه وان خه وتوون! هه بوو
 له وان ه پلان و نه خشه ی به دزیه وه بو داده پشت و سهر كه وتنی ئه ویا ن بئ شكان بوو
 بو ئه وان، به په نهانی رقیان لیی ده بووه، به لام زمانه كان به شیوه یی له مهر ئه واندا
 ده دوا كه ئابروچوون و ناو زپانی ئه وانی تییدا بیته، ئه مه نمونه یه كه له و شیعرانه ی
 شاعیره نه ناسراوه كان له مهر پاله وانته ی (سه لاحه ددین) قسه یان كردوو، كاتی
 به ره و فیره دوسی په ره ردگاری گه رایه وه ئه م ستایشه گۆرا به شین و زاریه کی گهرم
 كه به كاره ساتیکی گه وه داده گیرسیته و تاووتویی ئه م شین و زاریه ش ریزه کی خوی
 هه یه له نیوی ئه ده بیدا پیم خۆش نیه سۆزو خۆشه ویستی به سوئی خوینهر به

باسکردنى نهم کارهساته ههژینهره بوو روژینم که شینگیره کان ههستی پیده کهن، نه گهر بهر لهوه شینی تری گه وړه پیاوان نه بوايه ههر له سهرده می هه موویانه وه (محمد) کورې (عبدالله) عليه السلام نزيك ده بوو، گیانه کان له لاشه جیابکاته وه.

کارهساتی (سه لاحه ددین) وه کو شاعیری عه ره بی باسی ده کات له رابردوداو:

وما كان قيس هلكة هلك واحد

ولكنه بنیان قوم تهدما!!

واته: نه ندازه ی مردنی نهو یه ک مردن نه بوو به لکو خانوی گه لیک بوو پروخا.^(۱)

(۱) هوکمرانی نه ییویه کان:

۱/ له (میسردا) (صلاح الدین الایوبی - یوسف کورې نه ییوب ۱۱۷۴ زاینی.

- عه زیزی کورې عوسمان کورې صلاح الدین ۱۱۹۳ ز.

- مه منصور محمد کورې عوسمان ۱۱۹۸ ز.

- عادل (۱) احمد کورې نه ییوب ۱۱۹۹.

- کامل (۱) محمد کورې نه حمده ۱۲۱۸.

- عادل (۲) محمد کورې محمد ۱۲۳۸.

- موعه ظه م توران شا کورې نه حمه ددین ۱۲۴۹.

۲ / نه ییویه کان له دمه شقدا :

- الافضل نورالدین علی بن صلاح الدین ۱۱۹۳.

- العادل (۱) احمد بن ایوب ۱۱۹۶ (مصر وشام).

- المعظم عیسی ابن احمد ۱۲۱۸.

- الناصر داود بن عیسی ۱۲۲۷.

- الاشرف موسی کورې احمد ۱۲۲۹.

- الصالح اسماعیل کورې احمد (۱) ۱۲۳۷.

- الصالح اسماعیل کورې احمد (۲) ۱۲۳۹ - ۱۲۴۵.

- الکامل (۱) محمد کورې احمد (۱۲۳۷) مصر وشام.

- العادل (۲) محمد کورې محمد ۱۲۳۸ مصر وشام.

- الصالح نجم الدین نه ییوب موړی محمد (۱) ۱۲۳۹.

- الصالح نجم الدین نه ییوب کورې محمد (۲) ۱۲۴۵ - ۱۲۴۹.

- الصالح اسماعیل کورې احمد (۲) ۱۲۳۹ ز.

- الصالح نجم الدین ایوب کورې محمد (۲) ۱۲۴۵ مصر وشام.

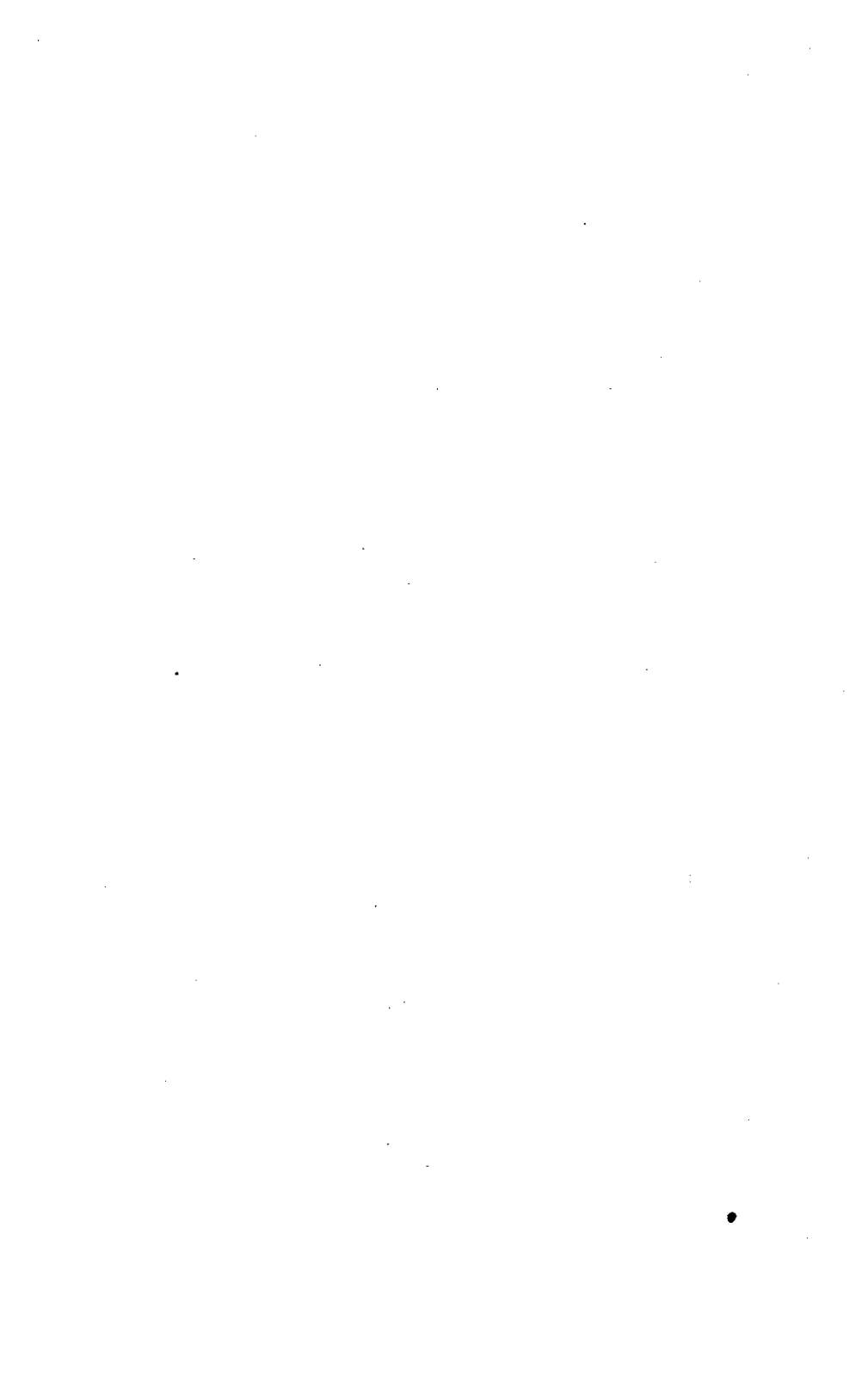
- المعظم توران شاه کوری نجم الدین ۱۲۴۹ - ۱۲۵۰ مصر وشام .
 - ۳ / (شهبویه کان له - حله ب دا) :
 - العادل (۱) احمد کوری شهبوب ۱۱۸۳ پاشان مصر وشام .
 - الظاهر غازي (۱) کوری صلاح الدین ۱۱۸۶ .
 - العزيز محمد کوری غازي ۱۲۱۶ .
 - الناصر يوسف کوری محمد ۱۲۳۶ - ۱۲۶۰ .
 - ۴ / شهبویه کان له (حماء) :
 - تقي الدین کوری توران شا کوری ایرب ۱۱۷۸ ز .
 - المنصور (۱) احمد کوری عومر ۱۱۹۱ .
 - الناصر قلیچ کوری نرسه لان کوری سلیمان ۱۲۲۰ .
 - المظفر (۱) عمود کوری سلیمان ۱۲۲۹ .
 - المنصور (۲) محمد کوری محمد ۱۲۴۴ .
 - المظفر (۲) عمود کوری محمد ۱۲۸۴ .
 - ۵ / شهبویه کان له (حصص) دا :
 - شیرکز کوری شادی ت ۱۱۶۹ .
 - القاهرة محمد کوری شیرکز ۱۱۷۸ .
 - المجاهد شیرکز (۲) ۱۱۸۶ .
 - المنصور شیراهیم کوری شیرکز (۲) ۱۲۴۰ .
 - ۶ / شهبویه کان له (میا فارقتین) دا :
 - الناصر صلاح الدین کوری شهبوب ۱۱۸۵ ز .
 - العادل (۱) احمد کوری شهبوب ۱۱۹۴ .
 - الاوحد نجم الدین کوری سیف الدین ۱۱۹۹ .
 - الاشرف موسا کوری سیف الدین ۱۲۱۰ پاشان شام .
 - المظفر شهاب الدین غازي کوری يوسف الدین ۱۲۲۱ .
 - الكامل ناصر الدین محمد کوری شهاب الدین ۱۲۴ - ۱۲۸۴ ز .
- (المنجد في الاعلام / لويس معلوف). ماوهی حوکی (صالح الدین) له میسردا (۲۴) سال بوو، (۱۹) سال لموه له شامدا بهر تکرودو (۱۷) کورو کچی همدوو، پاشان دوله تئ مه مالیکی دهریایی هاته شوین که سولتان (مظفر قوطوز) سرگردایه تئ کرد له (۶۵۷ ک) دا.
- ذوا شای شهبویه کان له میسردا (الاشرف موسی) بوو، وه له شامدا (الناصر يوسف) بوو. (النوادر السلطانية / ابن شداد / تحقیق احمد ایش / ل ۱۲ / ط ۲۰۰۵ م / دیشق).
- هؤی پوو خانی نهم دوله تمش وه کو رابردوو باهمانکرد پیدابوونی ناکوکی و پرته وازهیی خیرانی شهبویی بوو، کاتئ شا (الانضل) که دانراوی باوکی بوو بهرکمناریان کرد. (انا لله وانا الیه راجعون) (وهرگیتی)

نيوه پروك

۹	پيشه کی
۱۳	چەند دیریک لہ بارہی سہ لاحتہ ددینمہ
۱۵	پہ تہی پەرہ سہندوو
۲۹	بەر لہ سہ لاحتہ ددین
۴۵	خیزانیکی دلیرو نہبہز
۵۹	بەرہو میسر
۷۹	وہزارہتی سہ لاحتہ ددین
۹۱	(خہ لافہتی) لابر او
۱۰۳	نیوانی دوو پالہوانی گہورہ
۱۱۳	لہ پیناوی یہ کپریزی دا
۱۲۷	چاکسازییہ کانی ناوحو
۱۴۱	سہرلہ نوئی بەرہو (شام)
۱۵۵	چەند گومانئی بی پینگہ پی دان باس دہ کرین
۱۶۷	پوژی حیتین (الحطین)
۱۸۱	میری کشتیگہل (الاسطول)
۱۹۳	بہیتولمہ قدیس
۲۰۵	جہنگہ کانی (عدککا)
۲۲۱	مہلہوانہ کی گیان بہخش (پیشمرگہ)
۲۲۹	خہ مہ کانی پالہوانیک

۲۴۵ قازى (فاضل)
۲۶۱ ئاستەنگ و تەنگ و چەلەمە
۲۷۵ كوژانەوہى چرايەكە
۲۸۱ كەسپىتىيەكى دەگمەن (ناوئىزە)
 ھاوسەنگىيەكى نادادگەرانە لەبارەى (عمادالدين) و (نورالدين) — و
۲۹۹ (سەلاحەددىن) دا
۳۱۱ ئەوانە چيان وتووە
۳۲۹ نيۋەرۆك

صلاح الدین الايوبي

قصر العروۃ الذهبی

د. محمد رجب الیومی

تفسیر الیومی

پیشکش و فروخت

www.al-tafseer.com

E-mail: tafseeroffice@yahoo.com

altafseer@hotmail.com

بہار

شعبہ نمائندگی - زیر نوبتیں شریعت اسلامی

ت: 2230908 - 2221695 - 2518138

موبائل: 07701387291 - 07504605122